

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

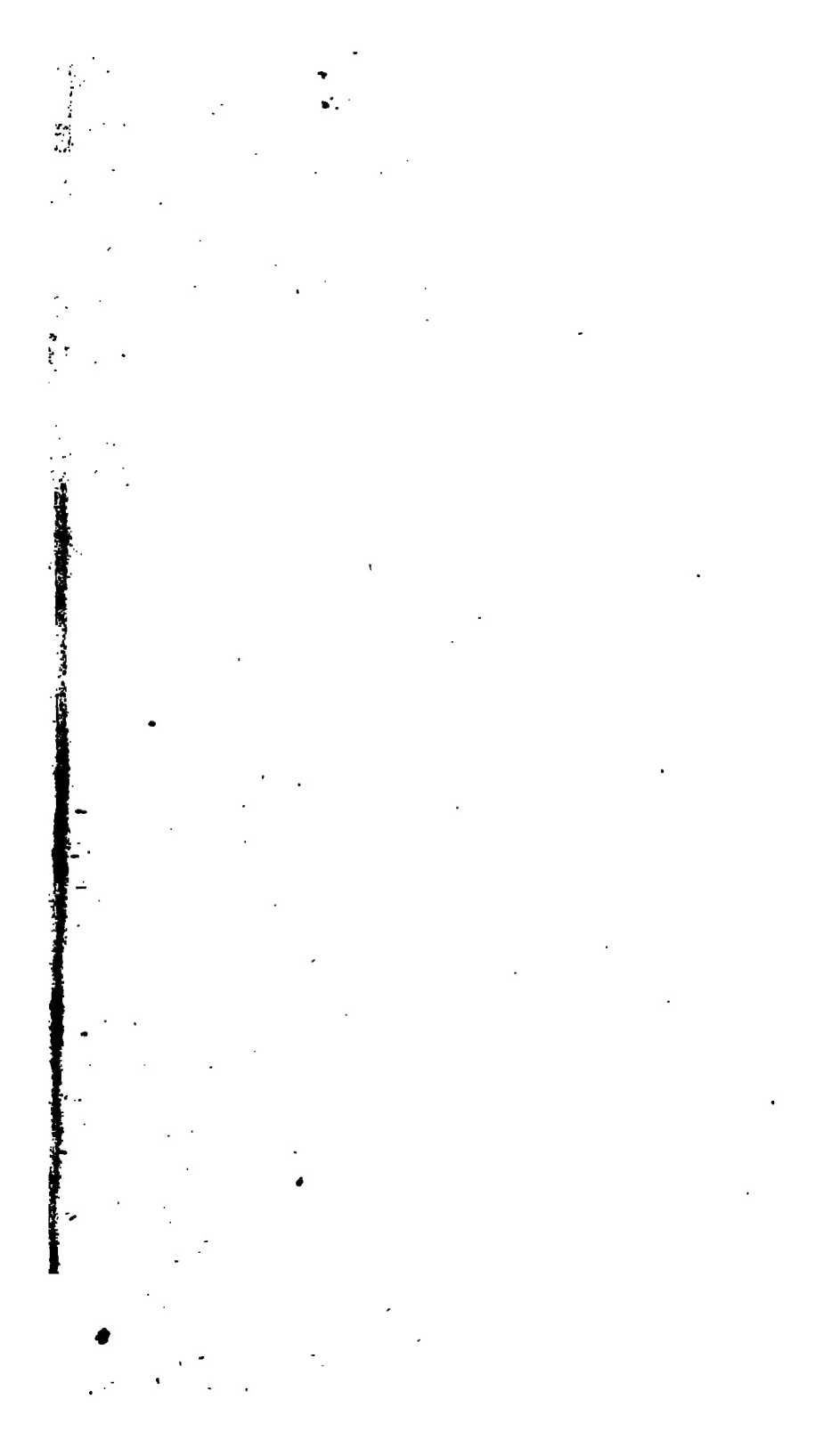
Catalogued throughout

28.

108.

600005068P

Catalogued throughout

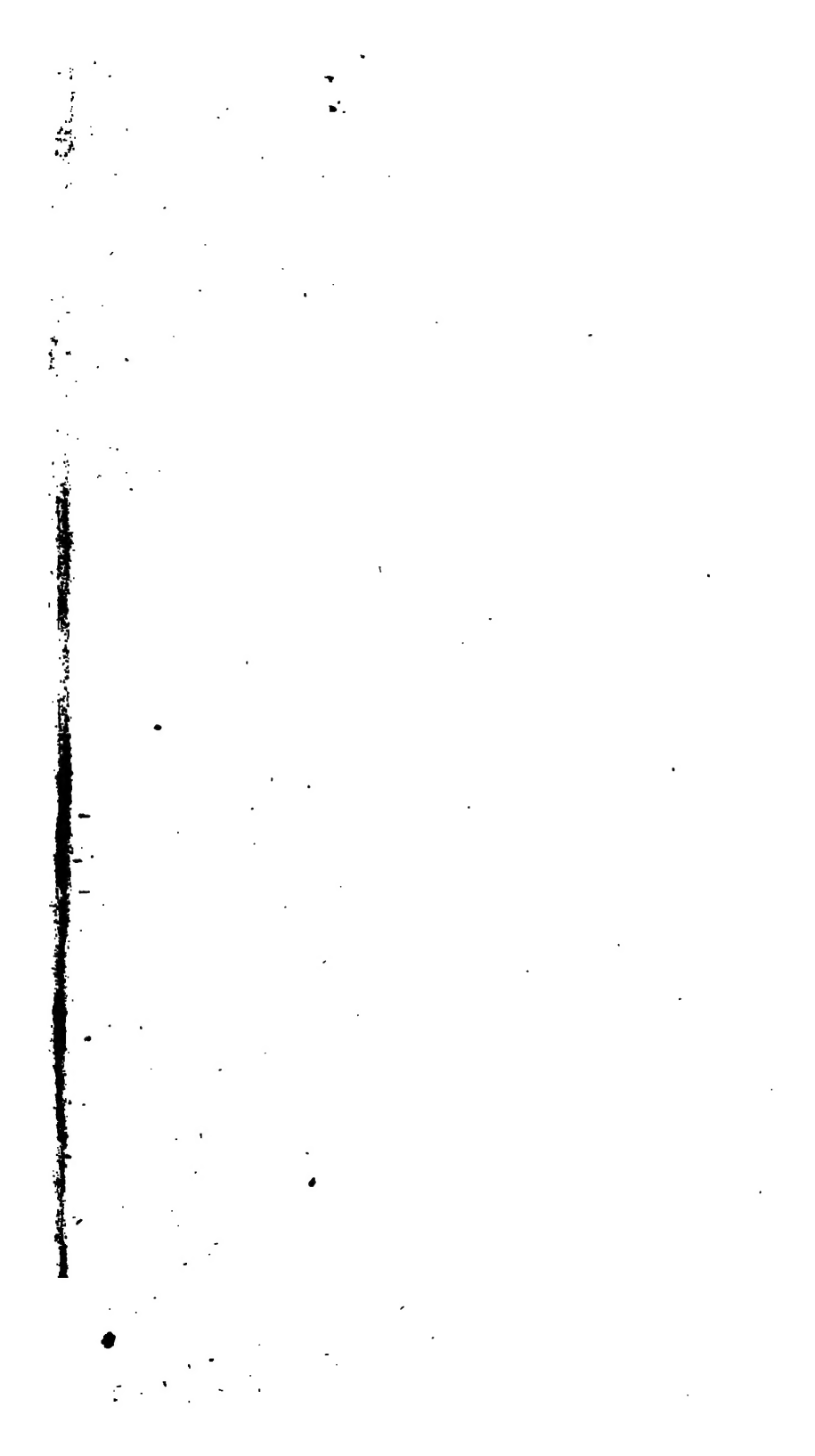
28.

108.

600005068P

ANECDOTA GRAECA.

EX CODD. MSS. BIBL. REG. PARISIN.

DESCRIPSIT

LUDOVICUS BACHMANNUS.

VOLUMEN SECUNDUM.

LIPSIÆ,

SUMPTIBUS J. C. HINRICHS.

1828.

108.

301

NOTITIA CODICUM.

I. E Supplem. Codd. graec. Bibl. Reg. Parisin. nr. 70.

Insunt:

1. Maximi Planudae Dialogus *περὶ Γραμματικῆς ineditus.*
2. Ejusdem Tractatus ineditus *περὶ Συντάξεως.*
3. Τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιερέως Κορίνθου *περὶ Διαλέκτων.* Gregorii Corinthii opusculum de Dialectis. Incipit: *λῆρον ληρεῖς.* Desinit: *καὶ τὴν μήτραν δελφύην.* Vid. apud Schaef. p. 344.
4. Per 18 folia: Excerpta ex opusculis Grammat. Thomae Magistri, Moschopuli, Ammonii aliorumque. Vid. Epimetr. nr. I et II. p. 351 — 382.
5. Per 12 folia: Ἐκ τῶν τοῦ Φρυνίχου. Phrynichi Ecloga nominum et verborum Atticorum. Vid. Epimetr. nr. III. p. 382 — 401.
6. Per 9 folia: Ἐκ τῶν τοῦ Ἡρωδιανοῦ. Fragmentum Herodiani. Vid. Epimetr. nr. IV. p. 402 — 406.

Codex est bombycinus, forma quadrata, totus ab eadem manu non ineleganter scriptus, haud raro tamen, praesertim in locis ex aliis scriptoribus afferendis, lacunosus. Erat olim in Bibliotheca Petr. Danielis Huetii, Episcopi Abrincensis. Videtur esse saec. XV.

II. E Supplem. Codd. graec. Bibl. Reg. Parisin. nr. 122.

Insunt:

1. Anonymi opusculum *περὶ εἰδῶν τοῦ ἠρωϊκοῦ μέτρον.* Incipit: *Εἶδη τολύην τῶν ἠρωϊκῶν στί-*

χων εἰσι τεσσαρακαίδεκα· ἰσόχρονος, ἀπηρτισμένος etc. Sequuntur reliqua deinceps hoc ordine: Περὶ διαφορᾶς τοῦ ἡρωϊκοῦ μέτρου. Περὶ Πολιτικοῦ. Περὶ τομῶν μέτρων τοσαῦτα καὶ περὶ μέτρων διαφορᾶς. Περὶ συνιζήσεως. Περὶ τοῦ ἔλεγειακοῦ. Περὶ Ἀνικραωντίου μέτρου. Περὶ λαμβικοῦ μέτρου. Περὶ τοῦ ἡρωϊκοῦ δακτυλικοῦ μέτρου. Περὶ στιγμῶν. In his multa inveniuntur, quae iisdem verbis leguntur in Scholiasta, qui cum Hephæstione editus est; sunt tamen alia quaedam, et praesertim caput ultimum, περὶ στιγμῶν, quae in editis desiderantur.

2. Anonymi tractatus περὶ τοῦ ἐπιστολιμαίου χαρακτῆρος, καὶ πόσα εἶδη διαφορᾶς αὐτῶν καὶ ὀνομάτων. In Cod. Parisin. Reg. 3327. fol. 237. Proclo Diadocho idem vel simile opus tribuitur.

3. Anonymi tractatus περὶ τῆς ὀνομασίας τῶν ῥημάτων καὶ γενικῆς συντάξεως κατὰ τοὺς παλαιούς. Idem in Cod. Parisin. Reg. 3244. fol. 20 sqq.

4. Ἰσακίου τοῦ σοφωτάτου μοναχοῦ περὶ μέτρων ποιητικῶν. Idem opusculum in Cod. Paris. Reg. 3239.

Codex est chartaceus, forma quadrata, manu valde recenti scriptus, nullis fere litterarum compendiis.

Reliqua hujus Voluminis e Cod. Parisin. 345. desumpta sunt, ejus notitiam primo Vol. praemisimus, ubi p. VII. lin. 11. hoc corrige:

Fol. 178 vers. — 186. Συναγωγή λέξεων χρησίμων ἐκ τῶν τοῦ Λουκιανοῦ.

Fol. 186 vers. — 213. Λέξεις ῥητορικά.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΠΛΑΝΟΥΔΗ

ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ 1977

ΤΑ ΤΟΥΤ ΔΙΔΑΚΤΟΤ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΝΕΟΦΡΩΝ ΚΑΙ Η ΑΔΑΓΓΙΜΟΣ

Ο ΝΕΟΦΡΩΝ ΚΑΙ Η ΑΔΑΓΓΙΜΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΚΑΙ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΝ ΣΚΕΨΗΝ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ 1977

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΠΛΑ-
ΝΟΥΔΗ ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ
ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

Πρὸς τῶν λόγων, ὦ Παλαίτις, τίνας ποτὲ γνωσθό-
μεθα τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς τῶν τε παρεληλυ-
θότων καὶ τῶν μελλόντων; οὐδὲ γὰρ ἀπλῆν τινα τὴν
τούτων ἔκθεσιν ὄρῳ ἔχω· μάλα δὲ ποικίλην τινὰ καὶ
λαβυρινθώδη.

Π. Τὸν ἴκον εἰς τὸ πεδίον, ὦ Νεόφρον, ἐξά-
γεις· ἀτὰρ δὴ πρὸς τοῖς λεχθησομένοις ἀκριβῶς τὸν
νοῦν ἔχειν· ἀκούσῃ γὰρ οἷα δὴ κἂν τοῖς ἄλλοις ἂ μὴπω
σοι πρὸς ἀκοὴν συνηνέχθη πειθεῖν.

Ν. Λέγοις ἄν, ὡς ἐγὼ τῶν σῶν λόγων μᾶλλον ἂν 10
ἢ τῶν Σειρήνων ἀκούσαιμι.

Π. Τὸ μὲν ὄλον, δύο σοι ταυτὶ ῥήματα, τό τε
εἰμί καὶ τὸ γίνομαι τὴν τῶν χρόνων κατ' ὄψιν θή-
σει διαφορὰν, ἃ δὴ καὶ ὑπαρκτικὰ καλεῖσθαι πρὸς τῶν
παλαιτέρων ἡμῶν ἔλαχον. Τούτων δὲ τὸ μὲν εἶναι, 15
τέλος ἤδη λαβεῖν σημαίνει τὴν ὑπαρξιν· τὸ δὲ γίνε-
σθαι, τὸ ἐνεργεῖσθαι μὲν ταύτην, οὔτε δ' εἰς πέρας
ἔλθειν· οἷα δὴ λόγῳ πρὸς ἄλληλα χοῖται τό τε γινώ-
σκειν καὶ τὸ μανθάνειν, καὶ τὸ μεμνησθαι καὶ τὸ ἀνα-
μνησθεσθαι. Τοῦ μὲν οὖν εἰμί τρεῖς ἴσμεν ὄντας ἐν 20
χρήσει χρόνους· τό τε ἦν, καὶ ἐστί, καὶ ἔσται· οἷ δὴ
παρατατικός τέ εἶσι, καὶ ἐνεστώς, καὶ μέλλων· τοῦ δὲ
γίνομαι, τέσσαρας· τό τε ἐγένετο, καὶ ἐγίνετο
καὶ γίνεσθαι καὶ γενήσεται· οἷ δὴ ἀόριστός τέ εἶσι,

καὶ παρατατικός, καὶ ἐνεστώς, καὶ μέλλον. Τούτων
 τοίνυν τῶν ἐπὶ ἕκαστος ἰδιὸν τινα ποιεῖ χρόνον, ὡς
 ἐν τοῖς ἐξῆς ἔσται δῆλον. Εἰ γὰρ ἐν ὁποιοοῦν τῶν
 ῥημάτων σὺν τοῖς ἐπὶ τούτοις μεταχειρισόμεθα χρόνοις,
 5 πρῶτον ἡμῖν ἔσται παντάπασιν τὸ ζητούμενον. Εἰλή-
 φθω τοιγαροῦν τὸ πληροῦμαι, ῥῆμα παθητικοῦ ἐνε-
 στῶτος ὄν χρόνου, καὶ ἀναλελύσθω κατὰ τὸ τῆς περι-
 φράσεως σχῆμα εἰς τε τὸ συγγενὲς αὐτῷ ὄνομα, τὸ
 πλήρης, καὶ ἕνα ὁποιοοῦν τῶν εἰρημένων ἐπὶ χρό-
 10 νων· καὶ πρῶτον πρὸς τὸν πρῶτον κατὰ τὴν ἀπαρίθ-
 μησιν κείμενον, ὅς ἐστι τὸ ἦν· ἂν τοίνυν εἶπω, πλή-
 ρης ἦν, ταῦτόν τῳ ἐπεπλήρωτο λέγω, ὅπερ ὑπερ-
 συντελικὸς ἐτύγχανεν ὄν, καίτοι τοῦ ἦν παρατατικοῦ
 λεγομένου· καὶ τὸ τετυμμένοι γὰρ ἦσαν, ὑπερσυντελικοῦ
 15 δηλωτικόν· τὸ δὲ πλήρης ἐστὶ ταῦτόν τῳ πεπλή-
 ρωται παρακειμένῳ ὄντι· καίτοι τοῦ ἐστὶν ἐνεστώτος
 γνωσθέντος· καὶ γὰρ καὶ τὸ τετυμμένοι εἰσὶν οὐκ ἐνε-
 στῶς ἀλλὰ παρακείμενος. Τὸ δὲ πλήρης ἔσται ταῦ-
 τὸν τῳ πληρωθήσεται· καὶ γὰρ ἑκάτερα μέλλοντος.
 20 Πάλιν δ' ἂν εἶπω πλήρης ἐγένετο, ταῦτόν λέγω τῳ
 ἐπληρώθη· καὶ γὰρ ἀορίστου ἑκάτερα· τὸ δὲ πλή-
 ρης ἐγίνετο, ταῦτόν τῳ ἐπληρώτο· παρατατικοῦ
 γὰρ καὶ ἄμφω· τὸ δὲ πλήρης γίνεται ταῦτόν τῳ
 πληροῦται· καὶ ἄμφω γὰρ ἐνεστώτος· τὸ δὲ πλή-
 25 ρης γενήσεται ταῦτόν τῳ πεπληρώσεται, μετ'
 ὄλιγον μέλλοντος ὄντι· καίτοι τὸ γενήσεται ἀπλῶς μέλ-
 λοντος ἦν. Ὅπως ὅπως ἐκ τῆσδε τῆς ἐφόδου χρόνος
 οὐδεὶς ἄλλος γίνεται φυσικώτατα πάντα, καὶ ὡς οὐκ
 ἂν τις τοῖς λόγοις αὐτοφθαλμεῖν δύναίτο. Ταυτὶ μὲν-
 30 τοι οὐκ ἀγνοεῖν χρῆ, ὡς ἐν παθητικοῖς ῥήμασιν οὕτω
 γίγεται· ἐν δὲ τοῖς ἐνεργητικοῖς ἐτέρως μεταλαμβάνεται.
 Ἐν τούτοις γὰρ οὐκέτι εἰς ὄνομα τὸ ῥῆμα, ἀλλ' εἰς
 μετοχὴν ἀναλύσομεν· Τὸν γὰρ ἐνεστώτα, τὸ πληρῶ,
 πληρῶν εἰμι φήσομεν· καὶ τὸν παρατατικόν, τὸ
 35 ἐπλήρου, πληρῶν ἦν· τὸν δὲ παρακείμενον, τὸ
 πεπληρωκα, πεπληρωκῶς εἰμι· καὶ τὸν ὑπερσυν-

τελικόν, τὸ ἐπεπληρώκειν, πεπληρωκὸς ἦν· τὸν δ' ἀόριστον, τὸ ἐπλήρωσα, πληρῶσας εἰμί· καὶ τὸν μέλλοντα, τὸ πληρώσω, πληρώσω εἰμί· ἕκαστον τῶν χρόνων μετὰ τῆς αὐτοῦ μετοχῆς καὶ τοῦ εἰμί καὶ ἦν μόνου δηλοῦντες. 5

N. Θαυμαστὰ μὲν μοι δοκεῖς λέγειν· οὐπω δὲ παρακολουθεῖν εὐχερῶς τοῖς λόγοις οἷός τ' εἰμί. Ἐνθιμου τοῖνον, ὃ γε καὶ σὺ μικρῶ πρόσθεν εἶπας, ὡς ἄμῃπω πρότερον ἀκήκοα, ταῦτά μοι λέγεις, καὶ με κατ' ὀλίγον καὶ ὁμαλῶς πρόσαγε τῇ διδασκαλίᾳ, καὶ ποιεῖς 10 ὃ κἂν ἐπὶ παιδίῳ ἔδρασας, ἄρτι τοῦτο βαδίζειν διδάσκων· οὐδὲ γὰρ ἂν οἶμαι τρέχειν ἠνάγκαζες, ἀλλ' ἡρέμια καὶ κατὰ μικρὸν μετατιθέναι τοὺς πόδας ἐγύμναζες.

II. Ἐπήνεσα τὸ μὴ τὴν ἄγνοιαν σαντοῦ συγκαλύπτειν σε βούλεσθαι· τὸ μὲν γὰρ ἔστιν οὐ τῶν λόγων 15 ἐφιστάναι καὶ διαπορεῖν καὶ ἐπανερωτῶν τοὺς ἀκροαμένους σύμβολόν ἐστιν οὐ φαῦλον τῆς αὐτῶν διανοίας, ὡς ἔνθα ἂν μὴ τοῦτο ποιοῖεν, οὐδὲν τὸ προσιστάμενον ἔχουσιν. Ὅσοι δὲ τῇ κερκαλῇ νεύοντες, ἧ καὶ λόγῳ πάντ' ἔχειν λέγοντες οἴονται δόξαν παρασχεῖν, 20 ὡς οὐδὲν αὐτοὺς διαφεύγει τῶν λεγομένων, οὐκ ἂν οὗτοι με λάθοιεν, ὡς ἐκίσης ὄναρ τε βλέπουσι καὶ τῶν παρόντων ἀκούουσι, καίτοι πολλοὶ καὶ συνιστάντι πειρωῶνται τὰ πλείω τῶν λεγομένων· οὐς ἂν μὴ πάνν τύχη ἐρωτησίων ὃ διαλεγόμενος τάχιστ' ἂν ἐλέγξεις μηδὲ 25 βραχὺ συνιέντας. Σὺ τοῖνον, ἐπειδὴ σοὶ παρ' ἡμῶν οὗτος ὁ ἔπαινος, κἂν ἄλλοθί που τὰ ὅμοια πάσῃς, ἦμιστα τὸ ἐρωτῶν εὐλαβοῦ.

N. Οὔτε ἐν τοῖς προλαβοῦσι κατέγνωσ μού τι τοιοῦτον, ὃ Παλαίτιμε, οὔτε μὴ καταγνώσ· ἀλλὰ κἂν 30 αὐτὸς δυσχεραίνης, οὐκ ἀφέξομαι τοῦ ἐρωτῶν ἄπερ ἂν ἀπορεῖν με συμβάλῃ.

II. Εὐγε τῆς προθυμίας· ἄκουε δῆ. Εἰς τρία καὶ αὐτὸς διηρημένον οἶσθα τὸν χρόνον, τότε κατὰ πρώτην διαίρεσιν, εἰς ἐνεστῶτά φημι, παρεληλυθότα 35 καὶ μέλλοντα. Τούτων ὃ μὲν ἐνεστῶς, οἶα δῆ καὶ

ἀκαριαῖος ἔστιν ὅτε τυγχάνων, ἀπλοῦς τε καὶ ἄτμητος
 ἔμεινεν. Τῶν δὲ λοιπῶν ἐκάτερος ὑποδιαίρεσις ἐτυ-
 χεν. Ἄλλ' ὁ μὲν παρεληλυθῶς, ἅτε δὴ ἐγνωσμένος
 ἡμῖν, καὶ οἶονεὶ πρὸ ὀφθαλμῶν κείμενος, πλατυκός
 ὅτε ἐντεῦθεν ἐγένετο, καὶ εἰς χρόνους τέσσαρας διηρέθη·
 λέγω δὴ τούτους εἶναι παρατατικόν, παρακείμε-
 νον, ὑπερσυντελικόν καὶ ἀόριστον. Ὁ δὲ μέλ-
 λων, τῷ μῆκω δῆλος ἡμῖν γεγονέναι, εἰς δύο μόνους
 διηρέθη τοὺς χρόνους, ὧν τὸν μὲν ἀπλῶς μέλλον-
 10 τα, τὸν δὲ μετ' ὀλίγον μέλλοντα φήσεις. Παρο-
 ράσθω γὰρ ἐνταῦθα τῶν λόγων δευτέρους μέλλοντας,
 ὡς περ ἀορίστους δευτέρους ἢ μέσους παρακειμένους
 καὶ ὑπερσυντελικούς λέγεσθαι· ταυτὶ γὰρ οὐδὲ μίαν
 ἐμποιεῖ τοῖς χρόνοις διαφορὰν· μόνον δὲ τῆς τῶν Ἐλ-
 15 λήνων γλώττης τὸ πλάτος δηλοῦν βούλεται. Ἔτι τοί-
 νυν καὶ τούτῳ σε δεῖ προσέχειν, ὡς οὐ κατὰ τὴν προ-
 τέραν τῶν χρόνων ἀπαρίθμησιν τὸν λόγον ποιήσομαι,
 ἀλλ' ἦν ἄρτι πεποιήμεθα, τὸν ἐνεστώτα πάντων ἀρχὴν
 ὑποθέμενοι· μέγιστα γὰρ καὶ οὗτος φέρει τὰ πρεσβεῖα
 20 κατὰ τῶν ἄλλων χρόνων, εἴ γ' ὁ μὲν ἔστιν, οἱ δὲ οὐκ
 εἰσὶ· καὶ γὰρ ὁ μὲν παρεληλυθῶς ᾤχετο, καὶ οὐκέτ'
 ἔστιν· ὁ δὲ μέλλων προσδοκᾶται μὲν, οὐπω δ' ἔστι.
 Τὸν ἐνεστώτα τοίνυν ὀριζόμενος οὕτως ἂν εἴποι τις.
 Ἐνεστώτως ἔστιν, ὅταν καθ' ὃν χρόνον ποιῶ τότε τι
 25 καὶ λέγω ποιεῖν αὐτό· ὡς ὅταν γράφω ἐρωτηθεῖς, τί
 ποιῶ νῦν, λέγω ὅτι γράφω. Παρατατικὸς δὲ
 ἔστιν, ὅταν περὶ παρεληλυθότος χρόνου, τί κατ' ἐκεῖ-
 νον, ὡς ἐνεστώτα, ἐποιοῦν λέγω· ὡς ὅταν ἐρωτηθεῖς,
 τί χθὲς ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου ἐποιοῦν; λέγω, ὅτι
 30 ἔγραφον· τούτο γὰρ, ὃ νῦν λέγω, ὅτι ἔγραφον, νῦν
 μὲν, ὅταν τούτο λέγω, παρελήλυθε· χθὲς δὲ τοῦ ἡλίου
 ἀνατέλλοντος, ἐνεστηκός ἦν· καὶ εἴ μὲ τις ἤρειο τηρι-
 καῦτα, τί ποιῶ, εἶπον ἂν, ὅτι γράφω. Παρακεί-
 μενος δὲ ἔστιν, ὅταν περὶ τοῦ ἄρτι παρεληλυθότος
 35 χρόνου λέγω, τί πεποίηκα κατ' αὐτόν· ὡς ὅταν ἄρτι
 πεπαυμένος τοῦ γράφειν καὶ ἐρωτηθεῖς, τί ἄρτι πε-

ποιήσα, εἶπω, ὅτι γέγραφα. Καλῶς ἄρα καὶ παρακει-
 μένος λέγεται· ὁ γὰρ ἄρτι παρελθὼν χρόνος παρακει-
 ται πάντως τῷ ἐνεστώτι, καὶ ἕγγυς ἐστὶ τούτου. Τπερ-
 σунτελικὸς δὲ ἐστίν, ὅταν περὶ χρόνου παραληλυ-
 θότος τί ἄρτι κατ' ἐμείνων ποιῶν ἐπακούμην, λέγω· 6
 ὡς ὅταν ἐρωτηθεῖς, τί χθὲς ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου
 ἐπεποιήμην, τοῦτίστι· τί ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου ποιῶν
 ἐπεπαύμην, εἶπω, ἐγγράφειν. Ἄοριστος δὲ ἐστίν,
 ὁ πάλαι παυσάμενος καὶ μηδένα ὄρον ἔχων, ἦτοι δῆ-
 λωσιν, πηνίκα ἐγένετο. Ὁ μὲν γὰρ ἐνεστώτις ὄρον ἔχει 10
 τὸ νῦν· ὁ δὲ παρατατικὸς τὸ ἀνατέλλοντος τυχὸν τοῦ
 ἡλίου· ὁ παρακειμένος δὲ τὸ ἄρτι· ὁ δὲ ὑπερσυντελι-
 κὸς καὶ αὐτὸς τὸ ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου· ὁ δ' ἀόρι-
 στός οὔτε τούτων οὐδέν, οὔτε ἄλλο τι. Μέλλων δὲ
 ἐστίν, ὅταν περὶ μέλλοντος χρόνου, τί ποιήσω κατ' 15
 αὐτόν, λέγω· ὡς ὅταν ἐρωτηθεῖς, τί ἄρα ποιήσω αὔ-
 ριον, εἶπω, ὅτι γράψω. Μετ' ὀλίγον δὲ μέλλων
 ἐστίν, ὅταν περὶ τοῦ ὅσον οὐκ αἰετὸς χρόνου, τί
 κατ' αὐτόν ἦτοι ποιήσω, ἢ πείσομαι, λέγω. Ποιήσω
 μὲν, ὡς ὅταν περὶ τοῦ ὅσον οὐκ ἤδη μέλλοντες χρό- 20
 νου ἐρωτηθεῖς, τί ποιήσω, εἶπω, ὅτι περυσόμαι· πεί-
 σομαι δὲ, ὅταν περὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου ἐρωτηθεῖς, τί
 πείσομαι, εἶπω, ὅτι γεγράφομαι.

N. Καλῶς ἔχει καὶ ταῦτα, Παλαίτιμα· μέσον
 δὲ μέλλοντα καὶ μέσον ἀόριστον ποῦ θήσομαι; 25
 περὶ τούτων γὰρ οὐδέν σοι πρὸς ἡμᾶς εἴρηται.

Π. Ἄ καὶ πρόσθεν περὶ μελλόντων δευτέρων καὶ
 μέσων παρακειμένων καὶ τῶν ὁμοίων, ὃ φίλε Νεόφρον,
 διετεινόμεν, ταῦτά σοι καὶ περὶ τούτων εἰρησθαι δο-
 κεῖτω. Μέλλοντος γὰρ μέσου καὶ μέλλοντος, καὶ μέ- 30
 σου ἀορίστου καὶ ἀορίστου οὐδέν τὸ διαλλάττον κατὰ
 γε τὴν τῶν χρόνων διαίρεσιν· πλάτος δὲ μόνον ἐμφαι-
 νουσι τῆς διαλέκτου. Τὴν τῶν μέσων δὲ κλήσιν
 ἔχουσιν, ὅτι τῆς προφορᾶς καθητικῆς τυχόντες, ἐνεργη-
 τικὴν ἐκληρώσαντο σημασίαν, ὡς ἀκούσομαι καὶ θή- 35
 σομαι καὶ ἠνεγκάμην καὶ ἔδρεψάμην.

N. Εἶπεν· τοῦ δὲ γε λούουσι καὶ ἐλουσάμενοι, καὶ ἴσθιν ὄν τοιοῦτων οὐχ ἡ αὐτὴ κατηγορεῖται τῶν εἰρημίνων χρόνων ἢ σημασία;

II. Κατηγορεῖται.

6 N. Ἐθεὶ τόνον καὶ ταῦτα μὴ πάθος, ὃ δὴ καὶ δηλοῖ, βούλεσθαι δηλοῦν, ἀλλ' ἐνεργεῖν.

II. Νυνὶ δὴ περὶ τῶνδὲ σοι διάληψις, μὴ πάντα περιλαμβάνειν ἐπινοουμένη, εὖ μακρὰν ἀποστασεῖν μοι δοκεῖ τοῦδε, ὅλον εἰ τις πηλὸν ἢ τι τῶν γλίσχρων καὶ 10 διεσφύρηκτότων τῇ δρασὶ λαβῶν, ἔπειτα σφίγγειν ἐπιχειροῖ· οὐδὲ γὰρ ἔσον γε τῆν ἀρχὴν ἐκράτησε περιέξει· τὸ δὲ πολὺ τούτου τὰς τῶν δακτύλων ἀρμογὰς βιασάμενον ἐκθλιβήσεται. Οὕτω μοι δοκεῖς τί ποτε πάθος ἴσθιν εἶδέναι.

15 N. Καὶ μὴ οἶδα· ὃ γὰρ μὴ ποιεῖ τις ἕτερον, ἀλλ' αὐτὸς πάσχει, τοῦτο πάθος πέφυκεν εἶναι.

II. ὦ Νεόφρον, εἰ καὶ τᾶλλα τόνδε τὸν τρόπον εἰδείης, οὐκ εἰς μικρὸν ἡμᾶς παρακαλεῖς ἀγῶνα· μελλήσομεν γὰρ σοι καὶ περὶ τῶν ἐξόφθαλμον, ὃ δὴ λέγεται, 20 τὴν γνώσιν ἔχοντων ἀποδείξεις ποιεῖσθαι. Ἄλλα φέρ' εἰπέ, τὸ ποιεῖν τῷ πάσχειν ταῦτόν λέγεις ἢ ἕτερον;

N. Καὶ πῶς οὐχ ἕτερον;

II. Τὸν τοίνυν λούοντα ποτέρου τούτων ἔχου 25 σθαι φήσομεν;

N. Τοῦ ποιεῖν, ὦ Παλαίτις.

II. Τὸν λουόμενον δέ;

N. Τοῦ πάσχειν.

II. Ὁ δὲ ἑαυτὸν λούων δήπου καὶ λούεται;

30 N. Καὶ μάλα.

II. Ταῦτόν τοιγαροῦν, ὦ Νεόφρον, τὸ ποιεῖν τῷ πάσχειν;

N. Πῶς ταῦτόν;

II. Ὅτι περὶ τὸν αὐτὸν ἅμα ἐκάτερα θεωρεῖται.

35 N. Ἄλλὰ μὴν αὐτὸς τί ποτε λέγεις;

II. Καὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν, Νεόφρον, παρὰ

τῆς τῶν προσώπων ἑτερότητα γίνονται. Ὁ τε γὰρ τύπτων, ἕτερον τύπτων, λεχθήσεται τύπτειν, καὶ τοῦτο ποιεῖν· ὁ τε τυπτόμενος, ὑφ' ἑτέρου τυπτόμενος, τύπτεσθαι, καὶ τοῦτο πάσχειν. Ἀμέλει δὴ καὶ ὁ λουόμενος, ἂν μὲν ὑφ' ἑτέρου λούηται, φανερώτατον αὐτὸν πάσχειν· εἰ δὲ αὐτὸν λούει, θάτερον ὄν περὶ αὐτοῦ, οὐκ ἄλλω λέγω ὁπότερον, δικαίως τις ἀποφῆναιτο;

N. Ἄλλ' οὐ θάτερον· εἰ γὰρ μήτε παρ' ἄλλου τὸ λούεσθαι πάσχει ὁ λούων ἑαυτὸν, μήτ' αὐτὸς ἕτερον τοῦτο ποιεῖ, πῶς οὐ μᾶλλον τοῦτο ἢ ἐκεῖνο λεχθήσεται; καὶ 10 διοίσει οὐδέν, εἴτε ποιεῖν αὐτὸν ἀπαγγέλλοιμεν, εἴτε πάσχειν.

Π. Τὰ μὲν ἄλλα πολλὰ ὄντα νυνὶ λέγειν παρήμι, ἃ κωλύει μὴ δεῖν μηδὲν διαφερόμενον περὶ ταύτου ὅτι μὲν τουτοῖ, ὅτι δὲ ἐκεينوὶ λέγειν τῶν ἐναντίων· ἀνέ- 15 χου δὲ μικρὸν ἔρομένου· πότῃρα λέγεις τι φύσει θερμοῦν, ἢ οὐ λέγεις;

N. Λέγω.

Π. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ φύσει ψυχρὸν οἷός τ' εἰ λέγειν; 20

N. Οὐδεμιᾶ μηχανῇ.

Π. Περαινοῖς ἂν δὴ τούντεῦθεν αὐτός· αὐτίς γὰρ αὐτῇ αὐτῇ σε συνηνέχθη περιπεσεῖν ἀτοπία, ταῦτο συνάγοντα τὸ ποιεῖν τῷ πάσχειν, εἴγε μηδὲν φῆς διαφέρειν ὁπότερον ἂν τῶν ἐναντίων περὶ ταύτου λέγῃς. 25

N. Καὶ ποῦ δὴ, Παλαίτιμε, τάττοιμεν ἂν τὸν ἑαυτὸν λούοντα;

Π. Ἐν τῷ ποιεῖν, ὦ Νεόφρον.

N. Τί δήποτε;

Π. Ὅτι μὴ τοῦτό γε συμβέβηκεν ὑφ' ἑτέρου πά- 30 σχειν.

N. Ἄλλ' οὐδ' ἕτερον τοῦτο ποιεῖ, ὦ Παλαίτιμε, ὥστε εἰκότως ἂν ἔχοι τάττειν ἑαυτὸν ἐν τῷ πάσχειν.

Π. Οὐχ' οὕτως.

N. Ἀλλὰ πῶς;

Π. Ὅδὲ μοι σκόπει· ὁ λούων ἑαυτὸν ὑφ' ἑτέρου τοῦτο πάσχει;

N. Ἡμιστά πάντων.

Π. Οὐκοῦν αὐδὲ πάσχει;

5 N. Φαίνεται.

Π. Ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτὸν λούων ποιεῖ τι;

N. Ποιεῖ δήπου.

Π. Εἰ τοίνυν πάσχει μηδὲν ὁ λουόμενος ὑφ' ἑαυτοῦ, ποιεῖ δέ, καὶ τῶν πάντων δικαίων δικαιοτάτος ἂν
10 εἶη ἐν τῷ ποιεῖν τάττεσθαι. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτ' ἐρεῖς, ὡς ὁ λούων ἑαυτὸν κάμνει, κάντιϋθεν πάσχει. Ἡ γὰρ ἂν καὶ ὁ σκέπτων ἔπασχεν· ἀλλὰ μὴν ἐργάζεται· καὶ ὁ ὑφ' ἵππου φερόμενος, ἵνα μὴ κάμνοι βαδίζων, ἐργάζεται ἂν, ἐπεὶ μὴ κάμνει· ἀλλὰ μὴν πά-
15 σχει, φέρεται γάρ.

N. Ὅστις, ὦ Παλαίτιμε, τὸν περὶ ταῦτα δεινὸν θαυμάσαι βούλεται, οὐκ οἶδα τίνα ποτὲ ἄλλον σε παραδραμῶν ἐπαινέσεται· ἀλλ' ἤδη καὶ τὸ λούσομαι καὶ ἱλουσάμην ὀδηγῶ σοι χρώμενος τοῖς ἐνεργητικοῖς ἵνα
20 ορίθμια τίθῃμι. Ἄ δὴ τὸ πάθος ἐν τούτοις δηλοῖ, τίνα λέγωμεν;

Π. Τὸ λουθήσομαι καὶ ἱλούθην, Νεόφρον, ἂ δὴ σοὶ καὶ περὶ τὰλλα τῶν ῥημάτων οἷά τις ἔστι κανὼν, ὃ πάθος ἂν καὶ ἐνέργειαν κρίνεις. Πρὸς δὲ τού-
25 τοις ἀκεῖνόν μοι σκόπει. Εἰ δύο τινὰ εἶη τὸν τῆς γεννήσεως τρόπον οὐ ταῦτόν ἔχοντα, ἄλλο δὲ τι τρίτον ἔξωθεν θατέρῳ τούτων τὴν αὐτὴν ἔχει γέννησιν, ποτέρῳ μᾶλλον — ἀλλὰ γὰρ αἰσχύνη καὶ περὶ τῶν οὕτω δῆλων ἐρωτήσεις προτείνειν — ὅμοιον ἔσται, πλήν —
30 ἀλλ' ἐπίσχες, μήπω μηδὲν ἀποκρίνη, πρὶν ὅπως τοῦτι λέγων δῆλον θῶμαι. Ἔστω μὲν ἵππος, ἔστω δὲ κόραξ· τούτους κατὰ ταῦτά σοι δοκεῖ γεννᾶν, ἢ καθ' ἕτερα;

N. Καθ' ἕτερα· εἴ γε ὁ μὲν κόραξ ὠτοκεῖν ἔτυχε φύσεως· ἵππῳ δὲ φύσις τὸ ζῶα τίττειν.

35 Π. Προσέστω τι τούτοις καὶ τρίτον· ἔστω δὴ βοῦς. Ζωοτοκεῖτω καὶ οὗτος, καὶ προκείσθω τὰ τῶν

τριῶν ἢ π' ὄψιν γενήματα. Μόσχον οὖν πάλω ἢ κόρακι δεῖ τῆς αὐτῆς τυγχάνειν γενέσεως φήσεως.

N. Εἰ τάληθῆ βούλομαι λέγειν, πάλω.

Π. Ὅρα τοίνυν καὶ τάδε ὡς ὅτι ἂν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς, ἀορίστῳ λέγω καὶ μέλλοντι, θεωρεῖται, τοῦτο κἄν δὲ τοῖς μέσοις θεωρηθῆσεται· τὰ δὲ παθητικὰ τούναντίον ἔξει. Τὸ μὲν γὰρ ἔτυψα παντάπασιν δῆλον ὄν ἐκ τοῦ τύψω κλινόμενον, ἀορίστον ἐκ τοῦ μέλλοντος λέγομεν. Τὸ δὲ τυφθήσομαι οὐδεὶς ἔστιν ὃς οὐκ ἐκ τοῦ ἐτόφθην ἔρει, μέλλοντα ἐξ ἀορίστου· καὶ εἰσιω ἐξ ἀν-10 τιστρόφου τὰ τῆς κλίσεως. Τὸ δὲ ἔτυψάμην ὡς ἐκ τοῦ τύψομαι — οὐ γὰρ ἀγνοῶ καὶ ὡς ἑκάτερον τούτων ἐξ ἑκατέρου τῶν ὁμοταγῶν αὐτοῖς ἐνεργητικῶν ἔχει τὴν πρόσοδον — ποτιέρα τῶν κλίσεων προήκειν ἔρεις;

15

N. Εἰ μὴ τῇ τῶν ἐνεργητικῶν, οὐκ ἔστιν ἢ δύναμαι λέγειν.

Π. Εὐστοχώτατα· ἔγε μήν, ἵνα μηδὲν καὶ τοῦ ἔτυψάμην ἔνεκεν ὡς ἐκ τοῦ τύψομαι γίνεσθαι πέφυκεν ἀμφιβάλῃς, Ὁμηρος εἰς μέσον παρίτω, καὶ δεικνύτω 20 ἐκ τοῦ βήσομαι τὸ ἐβησόμην ποιῶν, καὶ πανταχοῦ τῆς ποιήσεως ἄνω καὶ κάτω τὸ κατεβήσετο στρέφων· ἢ οὐκ ἀληθῆ καὶ ταῦτα;

N. Καὶ ταῦτα μὲν ἄριστα σοι πρὸς ἡμᾶς, ὦ Παλαίτιμ, λέλεκται· τὸ δὲ παίσομαι οὖ σοι δοκεῖ καὶ 25 αὐτῷ πάθος σημαίνειν, καὶ ταῦτα μέσου μέλλοντος ὄν;

Π. Τοῦτ' ἔστιν, ὦ Νεόφρον, ὁ καγὼ μικρῶ πρὸς-θεν ἐν παρασκευαῖς ἦν εἰπεῖν, παρίδραμε δέ.

N. Τί δ' ἦν;

Π. Ὅτι μὴ δεῖ ταῖς τῶν φημάτων γραφαῖς ἐμ-30 φνόμενον κατ' αὐτάς ἀπαιτεῖν καὶ τὴν σημασίαν· μυριοῖς γὰρ αὐτῶν ἐντεύξῃ, ὧν ἂ μὲν ἐνεργητικὴν γραφὴν προϊσχύμενα, παθητικὸν ἔχει τὸν νοῦν· οἷον δῆπου τὸ ἔξῆρειν ἔστί, καὶ αὐτὸ δὴ τὸ πάσχειν· ἂ δὲ παθητικῶς μὲν ἐκφέρεται, τῆς ἐνεργείας δὲ μᾶλλον 35

λέγομεν εἶναι. Ὅθι καὶ παριστήσῃ σοι τὸ τε κιν-
 θάνομαι, καὶ αὐτὸ δὴ τὸ ἐργάζομαι. Ἦν γὰρ
 μὴ τῶδε τῷ τρόπῳ περὶ ῥημάτων σκοπῶμεν, ὅθι ὀδοὶ
 καὶ τὸ πάσχειν ἐνεργεῖαν εἶναι βούλεσθαι, καὶ τὸ ἐρ-
 γάζεσθαι πάσχειν. Ἄλλ' οὐδ' ἂν, καὶ εἰ μαινοῖτό τις,
 τοῦτο φήσειεν, οὐδ' ἂν ἄνω χωρήσαιεν πηγαι ποταμῶν.
 Καὶ τοίνυν καὶ τὸ πείδομαι οὐκ οὐκ ἴκανόν ἐστι
 θροεῖν, εἰ, μέσου μέλλοντος ὄν, παθητικὴν ἔχει διά-
 νοιαν· ὅπου γε καὶ ἐνεργητικῶς, ὡς ἀποδεδεικται, τὸ
 10 πάσχειν καὶ τὸ παθεῖν προφερόμενα, ὅμως οὐδ' ὅτι-
 οὖν τοῦ πάθους ἀφίσταται. Οὐδὲ γὰρ τῆς φύσεως ἂν
 εἰποι τοῦτό τις τῆς τῶν κλίσεων διαθέσεως, ἀλλὰ τῆς
 τοῦ ῥήματος φύσεως. Καίτοι τί τοῦτο λέγω, ὡς οὐδ'
 δεῖοῦν τοῦ πάθους ἀφίσταται; οὐδὲ γὰρ κατὰ μετου-
 15 σίαν τινὰ τὸ παθεῖν λέγεται πάθος· ἀλλὰ αὐτὸ πάθος
 ὄν, καὶ τοῖς ἄλλοις παθητικοῖς τὸ ἐντεῦθεν καλεῖσθαι
 τοῦτ' αὐτὸ δίδωσι.

N. Σοφώτατα, καὶ ὡς οὐκ ἂν τις οὕτως εἴρηκεν.

II. Οὐδὲ γὰρ ἂν εἰποῖμι βέλτιον.

20 N. Ἄλλ' ἔτι ἐνεστιῶτος πέρι καὶ παρατατικοῦ,
 ἔτι δ' αὖ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικοῦ εἰδίτω σε
 λέγειν· πείδομαι γὰρ μήπω σοι περὶ τούτων πάν ὅσον
 ἠβούλου λελέχθαι.

II. Ἐπ' ἐκεῖνα κάγω τὰς ἡνίας τρέπειν διενουού-
 25 μην, καὶ αὐτὸς εὖ ποιῶν ἐπὶ τὸν ἑμὸν νοῦν ἔβαψας·
 δῶσεις δὴ λέγειν τοῖς ἐσομένοις, ὡς Νεόφρων φιλομα-
 θῆς τὰ γραμματικά καὶ μνήμων εἶπερ τις ἄλλος. Ἐλέ-
 γομεν τοιγαροῦν ἐνεστιῶτος μὲν εἶναι ῥήματος, ἐπει-
 δὲν ἐν ᾧ τὸ γενόμενον γίνεται, καὶ τὸ ῥῆμα λέγεται.
 30 Παρατατικοῦ δέ, ὅτε παρελήλυθε μὲν τὸ πρᾶγμα,
 περὶ ἐκείνου δέ, ὡςπερ ἐνεστιῶτος, λέγεται τὸ ῥῆμα·
 παρακειμένου δὲ τὸ ἄρτι πεκαυμένου τοῦ πράγμα-
 τος τὸ ῥῆμα λέγεσθαι, ὡς παρὰ τὸ βραχύτατον ἐνε-
 στιῶτα καὶ αὐτὸν εἶναι· καὶ ὑπερσυντελικοῦ, ὅτε
 35 παρελήλυθε μὲν ὁμοίως τῷ παρατατικῷ τὸ πρᾶγμα,
 περὶ ἐκείνου δὲ τότε πεκαυμένου ὡςπερ ἄρτι πεκαυμέ-

νου τὸ ῥῆμα λέγεται. Κάντευθεν λόγος ἐστὶν ὑπερσυν-
 τελικῶ πρὸς παρακειμένον, ὃς καὶ παρατατικῶ πρὸς
 τὸν ἐνεστώτα, εἶγε παρατατικός μὲν ὡς ἐνεστώως λέγε-
 ται, ὑπερσυντελικὸς δὲ, ὡς ἄρτι πεπαυμένος, τοῦ μὲν
 φύσει ἐνεστώτος, ἐνεστώτος ἀπλῶς λεγομένου· τοῦ κα-
 ρακειμένου δὲ ἄρτι πεπαυμένου, μὴ προσκειμένου αὐτῶ
 τοῦ ὤς. Οὐ τούτω δὲ μόνω τῶ λόγῳ κέχρηται πρὸς
 ἀλλήλους, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐναλλάξ ὁ αὐτός ἐστι λόγος πα-
 ρατατικῶ πρὸς ὑπερσυντελικόν, ὃς παρακειμένω πρὸς
 ἐνεστώτα· καὶ γὰρ ἐστὶν ἐν οἷς ῥήμασιν τῶν παρακει-
 μένων λαμβανομένων ἀντὶ ἐνεστώτων, ὃ καὶ μεγάλην
 αὐτῶν δηλοῖ τὴν συγγένειαν· λέγω δὲ ταῦτα εἶναι· τὸ
 δέδοικα, πέφυκα, πέποιθα καὶ τὰ τοιαῦτα· οἱ
 τούτων ὑπερσυντελικοὶ ἀντὶ παρατατικῶν παραδοχῆς
 ἀξιοῦνται, τὸ τε ἐδεδοίκεν δηλαδή, καὶ ἐπεφύ-
 κειν καὶ ἐπεποιθειν.

Ἐν μὲν δὴ τούτω· δεύτερον δὲ, ὅτι καὶ ὁ παρα-
 τατικός αὔξησιν, ἦν μὴ εἶχεν ὁ ἐνεστώως, δέχεται· τύ-
 πτω γὰρ ἔτυπτον· καὶ ὑπερσυντελικῶ ὁμοίως αὔξη-
 σις, ἦ γε μὴ προσῆν τῶ παρακειμένω, προσγίνεται·
 τοῦ γὰρ ἐτετύφειν τὸ ε, οὐ προσῆν τῶ τέτυφα οὐ-
 δαμοῦ.

N. Εὐ λέγεις· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ὄρωχα καὶ ὄρύ-
 χειν τίς ἂν με πείσειε λόγος, ἦν μὴ εἶχεν ὁ παρακει-
 μένος αὔξησιν, τὸν ὑπερσυντελικόν προσλαβεῖν; 25

II. Εἰ καὶ μηδεὶς ἕτερος, ἀλλ' ἦ γε τῶν Ἀθηναί-
 ων διάλεκτος· οὗτοι γὰρ, ἐφ' ὧν τὸ ῥῆμα ἀπὸ τοῦ ᾠ
 ἦ ἔ ἦ ὀ ἄρχεται, ἴδιον ποιοῦντες παρακειμένον, καὶ
 τὸ ὄρωχα, ὄρώρωχα λέγοντες, δυεῖν ἕνεκα τουτὶ
 δρωῶσι πάντως· ἐνὸς μὲν, ἐπειδὴ τὴν αὔξησιν μείζω
 ἔχειν ὁ παρακειμένος ἢ ὁ παρατατικός ὀφείλει· μείζον
 γὰρ καὶ τὸ τοῦ τέτυφα τε, ἢ τὸ τοῦ ἔτυπτον ε· ἐπὶ
 δὲ τῶν ἀπὸ τῶν τριῶν τουτῶν φωνηέντων ἀρχομένων
 ῥημάτων, δειχθῆτω δὲ ἐφ' ἐνὸς τοῦ ὄρύσσω, ἠὔξεται
 μὲν εἰς τὸ ᾠ μέγα ὁ παρατατικός, τῶ δὲ παρακειμένω
 οὐκ ἦν εἰς ὃ τι μείζον ἂν αὔξηθῆι· οὐδὲ γὰρ ἐστὶ τοῦ· 35

μεγάλου ᾧ μείζον· τούτου χάριν ἔκωθεν ἐπηνεγκαν τὴν
 αὐξήσιν οἱ Ἀττικοί· ὡς ἐπὶ γε τῶν λοιπῶν τεσσάρων
 φωνηέντων τὴν ἀρχὴν ποιουμένων, οὐδὲν ποιούσιν οἱ
 Ἀττικοί· οὐ γὰρ μεταβάλλει καὶ ταῦτα τὴν γραφὴν ἐν
 5 γε τοῖς παρεληλυθόσι. Δευτέρου δέ, ἵνα ταῦτὸ
 στοιχείον ἑκατέροις, ἐνεσιῶτι καὶ παρακειμένῳ κατὰ
 τὴν ἀρχουσαν ᾗ· οὕτω γὰρ ἦν καὶ τύπτω, τέτυφα·
 καὶ τρίτον, τοῦ καὶ τὸν ὑπερσυντελικὸν ἔχειν, καθ'
 ὃ τι ἂν αὐξήθῃ· καὶ δὴ καὶ ἠῦξεται.

- 10 N. Οὐδὲ ταῦτα μὴ ἐπαινεῖν οἷός τε γίνομαι·
 ἀτὰρ τί ἐπὶ τούτοις συγγενὲς ἐνεσιῶτι πρὸς παρακειμέ-
 νον λέγεις, ᾧ Παλαίτιμε;

Π. Καὶ τρίτον, καὶ ἔτι πέμπτον πρὸς τετέρω,
 Νεόφρον· καὶ τρίτον μὲν, ὃ καὶ μικρῶ πρόσθεν ἐλέ-
 15 γομεν, τότε ἦν, τὸ φύσιν ἔχειν ἄμφω τοῦσδε τοῦς
 χρόνους ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχεσθαι στοιχείων ἀεὶ· τε-
 τάρτον δὲ, τὸ δέχεσθαι καταρχὰς ἀναδιπλασια-
 σμόν. Εἰ καὶ ὁ μὲν, διὰ τοῦ ἰ προστιθεμένου δηλο-
 νότι, καὶ τοῦ καταρχὰς στοιχείου τοῦ ἐνεσιῶτος, ὡς
 20 δᾶ, διδᾶ· πρῶ, πιμπρῶ· παρακειμένος δέ, διὰ τοῦ
 ε· τύπτω γὰρ τέτυφα.

N. Καὶ πῶς, εἰ τὸ καταρχὰς τοῦ ἐνεσιῶτος στοι-
 χεῖον ἐπὶ τῶν ἀναδιπλασιασμῶν ἀεὶ προσκαίται, μὴ
 καὶ τὸ στιῶ στισιῶ λέγομεν, ἀλλ' ἴστω;

- 25 Π. Ὅτι γε, ᾧ οὗτος, ἐφ' ὧν ἡ πρωτίστη συλ-
 λαβὴ ἢ ἀφ' ἐνὸς τῶν διπλῶν ἀρχεται, ἢ ἀπὸ δύο συμ-
 φώνων, ὧν ἡγούμενόν ἐστι τὸ σ, ἢ ἀπὸ τοῦ ρ, οὐκ
 ἔστιν ὅπως πέφυκεν ἀναδιπλασιασμός διὰ συμφώνων
 γενέσθαι· αἴτιον δὲ τό τε κακόφωνον, καὶ τὸ τῆς προ-
 30 φορᾶς δυσχερές. Ἄλλ' ἐν μὲν τοῖς ἐνεσιῶσι τὸ ἰ μονώ-
 τατον ἀναδιπλασιάζεται βραχυνόμενον· τοῦτ' ἐστὶ γὰρ αὐ-
 τοῖς ἀπονενέμηται, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ ἴστω· ἐν δὲ τοῖς
 παρακειμένοις τὸ ε, καὶ αὐτὸ δὴ μόνον· ξηλῶ γὰρ
 35 ἔξηλωκα, καὶ ξυρῶ, ἐξύρηκα, καὶ ψεύδομαι,
 35 ἔψευσμαι· ἔτι τε σπῶ, ἔσπακα, καὶ ῥήσσω, ἔρ-

ῥωγα, εἰ μὴ τις καὶ τὸ ἰθὺγα ἀπὸ συμφώνου θέλει ἀναδιπλασιάζεσθαι, ἀναστραφέντος τοῦ ρ καὶ κρισίντος μετὰ τοῦ ε. Καὶ τί δὴ θαναμαστόν, εἰ τὰ οὕτως ἀρχόμενα τῶν δημάτων μὴ διὰ τῶν στοιχείων, ἐξ ἄν ἄρχονται, ἀναδιπλασιάζουσιν οἱ Ἕλληνες, ὅπου γε μηδέ τὰ ἀπὸ δασείων διὰ δασείων· φευκτὸν γὰρ αὐτοῖς τῶν λέξεων τὸ δυσέκφορον· ἀμίλει καὶ διὰ τῶν ἀντισταζων αὐτοῖς φιλῶν ἀναδιπλασιάζοντες, τό τε θῶ, τιθῶ λέγουσι, καὶ τὸ φάσκω, κιφάσκω, καὶ τὸ χρῶ, κυχρῶ· οὐκ ἀλλότρια, οὔτε ταυτά. 10

N. Τί δὲ δήποτε κατὰ τὴν ἀναδίπλωσιν τῷ μὲν ἐνεστώτι ἀποκεκλήρωται τὸ ι, τὸ δὲ ἔ τῷ παρακειμένῳ;

Π. Ἄλλ' ἐκάνωμεν, ὦ φίλε Νεόφρον, ὅθην ἐτρακόμεθα, τὸ πέμπτον ἐκεῖνο λέγοντες, ὅπερ πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ συγγενὲς παρίστα τῶν χρόνων. 15

N. Καὶ μάλα ἐκάνωμεν, ὦ Παλαίτιμ.

Π. Ἦν τοίνυν ἐκεῖνο τοιοῦτον. Τῶν ἄλλων παρεληλυθότων τὴν ἰδίαν ἀποβαλλόντων αὔξησιν, ἐκεῖ δὲν εἰς ἑτέρας μεταβαίνουσιν ἐγκλίσεις, μόνος ὁ παρακειμένος τὴν οικίαν αὔξησιν ἀμειωτον ἐτήρησε πάντα 20 τοῦ, ὥσπερ ἀμίλει καὶ τὸν ἐνεστώτα ἔστιν ἰδεῖν τὴν ἀρχουσαν ἑαυτοῦ συλλαβὴν οὐκ ἔστιν ὅτε ἀποβάλλοντα.

N. Ἐδόκμι μὲν ἄν μοι καὶ τοῦθ' οὕτως. Ἄλλ' ὁρᾷς, ὅπως τό τε δῶσω ἐκ τοῦ δίδωμι, καὶ τὸ ἐτύφθην ἐκ τοῦ τέτυμμαι λέγομεν· καὶ τίς οὐκ 25 ἄν εἴποι μμειωσθαι τὴν αὔξησιν ἐνεστωῖτός τε καὶ παρακειμένου;

Π. Ἦδιστά μοι γελᾷν ἔκεις, ὦ Νεόφρον, ὅτι μήπω σε καὶ τηλικουτοῦ γεγονότα τῆς τῶν νηκίων ὀρῶ διαφειμένον περὶ τοῦτ' διαλήψεως. Ἄλλὰ τοῦτο 30 μὲν ἐν ταῖς σχολαῖς τὰ παιδάρια λέγει· καὶ λεγέτω γε μηδὲν πρὸς ἡμῶν ἐνοχλούμενα· οὐ γὰρ ἐκείνοις τὴν ἀπὸ τριχῶν, ὃ λέγεται, συνάψομεν μάχην, ἐπεὶ μηδὲ βρέφουσιν τὸ νῦν ἔχον νομοθετοῦμεν. Σὺ δὲ μοι πρὸς τὰ τελεώτερα χειραγωγούμενος ἤδη, μηκέτι μήτε τὸ δῶσω 35 ἐκ τοῦ δίδωμι, μήτε τὸ ἐτύφθην ἐκ τοῦ τέτυμμαι λέγει.

N. Καὶ τίνα λέγω τὸν τρόπον, εἰ γε μὴ τοῦτον;

II. Τὸ δῶσω μὲν ἐκ τοῦ δῶ λέγε· τὸ δὲ δίδωμι μέλλοντος ἐστειρῆσθαι· τὸ δὲ ἐτύφθη οὐκ οὐκ ἐκ τοῦ τέτυμαι, τοῦ ἔτυψα δέ· ὡς περ σου καὶ τὸ ἐτύπησθαι, δευτέρου ἀορίστου ὄν, οὐκ ἀπὸ τοῦ μέσου παρακειμένου, τοῦ δὲ ἔτυπον ἐνεργητικοῦ καὶ αὐτὸς λέγεις ἀορίστου δευτέρου. Τὸ δὲ ἐπλήσα, ἐπλήσθη οὐκ ἀντιμαρτυρεῖ τοῖς νῦν λεγομένοις. Ἐπεὶ γὰρ ἡ μὲν πρώτη τῶν βαρυτόνων συζυγία διὰ τοῦ ψ ἐκφέρει μέλ-
 10 λοντα, ἡ δὲ δευτέρα διὰ τοῦ ξ, λοιπὸν ἦν καὶ τὴν τρίτην διὰ τοῦ ζ ἔχειν. Ἄλλ' ἐπεὶ συμβέβηκεν ἐν μὲν τῷ ψ καὶ ζ δεύτερον εἶναι τὸ σ, ὃ πασῶν ἀπλῶς συζυγιῶν μέλλοντες ἔχειν φιλοῦσι πρὸ τοῦ λήγοντος αὐτῶν φωνήεντος, ἢ δυνάμει, ἢ ἐνεργείᾳ· ἐν δὲ τῷ ξ,
 15 πρότερον μὲν κεῖται τὸ σ, τὸ δὲ ὕστερον, καὶ οὐκ ἂν διὰ τοῦ δ ποτὲ γένοιτο μέλλων· τούτου χάριν οὐκ ἐπλήσθη, ἐπλήσθη, λέγομεν, ἀλλὰ ἐπλήσθη. Οὕτω τοίνυν χρὴ τὸ ἐπλήσθη νοεῖν, ὡς εἰ ἐπλήσθη διὰ δύο σσ προφέροιο τῆς ἀκολουθίας δηλονότι τοῦ ξ τὸ τοιοῦ-
 20 τον ἀπαιτούσης. Τοῦ μὲν ἡγουμένου κατὰ τὸ ξ σ καὶ αὐτίς μένοντος· τοῦ δὲ ἐπομένου δ εἰς σ καὶ αὐτοῦ μεταβληθέντος, καὶ οὕτω νοῶμεν τὸ ἐπλήσθη, οὐδὲν ἡμῖν ἔσται δυσχερὲς καὶ τὸ ἐπλήσθη καταμαθεῖν, ὅθεν γέγονεν. Ὅτου δὲ χάριν οὐ γέγονεν ὁ μέλλων
 25 διὰ δύο σσ, πρόδηλον· ἐν ὅς μὲν, ὅτι ἐπειδὴ ἐνεστῶτες ρημάτων διὰ τῶν δύο σσ ἐκφέρονται, ὡς τὸ νύσσω, τούτου χάριν οὐ γέγονεν ὁ μέλλων διὰ δύο σσ, ἵνα μὴ συνεμπλήττειεν τοῖς ἐνεστῶσιν οἱ μέλλοντες· ἑτέρου δέ, ὅτι οὐκ ἂν ἐν πᾶσι τῆς αὐτῆς συζυγίας
 30 φήμασιν ἠκολούθησε τὸ τοιοῦτον. Τὸ γὰρ ἄρω καὶ πέρω καὶ τὰ τοιαῦτα, πῶς ἂν ἄρω καὶ πέρω ἔγνετο, ὅτι μὴ δ' ἔστιν ἐν Ἑλλήσι τρία σύμφωνα εὔρειν ἀμέσως κείμενα, ἃν τὰ δύο ταῦτον εἶναι δύναται.

N. Ταῦτ' ἐμὲν σοὶ πάντα καλῶς εἴρηται· τοὺς δὲ τῆς
 35 πέμπτης συζυγίας μέλλοντας οὕτω διὰ τοῦ σ ἐκφερομένας ὀρώμεν.

II. Ἄλλα καὶ τούτου τὴν ἀπόδειξιν σαφῆ σοι παρ-
 ἔξομαι. Τοῖς ἀμεταβόλοις ἢ παροῦσα προσηγορία
 οὐχ ἐτέρωθεν, ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ μὴ μεταβάλλεσθαι προσ-
 ἐγένετο· εἰ τοίνυν τὰ μὲν ἀμετάβολα οὐ μεταβληθή-
 σεται, τῶν ἀμεταβόλων δὲ τοῦ μ μὲν ἡγουμένου, οὐδ'
 δέποτε τὸ σ ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέξεως ἔκταται· τοῦ δὲ λ
 καὶ ν σπανιάκις, ὡς τὸ ἄλς καὶ τὸ τίρυνς· τοῦ δὲ ρ
 καὶ εἰς πλάτος· ὡς τὸ πέρσω καὶ πυρρός, διὰ τὸ
 φωνήεντος ἔχειν δύναμιν. Καὶ μαρτυρεῖ σοι τὸ θασὺ
 πνεῦμα· Ἕλληνες δὲ τὸ τραχυφωνεῖν ὡς τοπολὺ φη- 10
 λοῦσιν ἐκκλίνειν, διὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς πέμπτης συζυγίας
 οὐ προσέθησαν τὸ σ· Αἰολεῖς δέ, τὸ τοιοῦτον οὐ παρ-
 γτήσαντο, καὶ μάλιστα ἐν ὅσοις ῥήμασιν ὁ ἐνεστώς διὰ
 τοῦ ρ ἐκφέρεται, δι' ἣν εἶπον τοῦ ρ δύναμιν, εἴλω,
 ἔλσω λέγοντες, καὶ σπείρω, σπέρω, καὶ ὄρω, 15
 ὄρω.

N. Χρῆ τοίνυν καὶ ἐν τοῖσδε τοῖς μέλλουσι τὸ σ
 νοεῖν, ὡς σπέρω λέγομεν αἰολικῶς, οὕτω καὶ κλιν-
 σῶ καὶ νέμσω;

II. Καὶ τοῦτο μάθοις ἂν ἐκ τοῦ ἐκκλίνθη σα- 20
 φέστερον· τὸ γὰρ τραχυφωνεῖν μάλιστα πάντων οἱ Ἀτ-
 τικοὶ φαίνοντες, καὶ δεόν ὄν θάτερον τῶν δύο συμ-
 φώνων ἀφελεῖν, τοῦ ν λέγω καὶ θ, τὸ ν μᾶλλον ἀφεί-
 λον, καταλιπόντες τὸ θ· ἴν' ἢ δήλον, ὅτι πᾶσά γε
 ἀνάγκη πάντα μέλλοντα διὰ τοῦ σ νοεῖν τὴν προφορὰν 25
 ἔχειν.

N. Οὐ δὲ τούτοις, ὧ Παλαίτιμα, οἷόν τ' ἔστιν
 ἀντιλέγειν· τὸ δὲ δὴ βραχύνεσθαι τὴν παραλήγουσαν
 τῶν μελλόντων ταύτης τῆς συζυγίας, καὶ περισπωμέ-
 νως τούτους ἐκφέρεσθαι, πόθεν φήσομεν ἔρχεσθαι; 30

II. Ἐντεῦθεν, ὧ Νεόφρον· τὸ μὲν γὰρ βραχύνε-
 σθαι τὴν παραλήγουσαν ἐκ τοῦ μὴ προστίθεσθαι τὸ σ
 τῷ μέλλοντι· εἰ γε ἐπὶ τῶν θέσει μακρῶν, τοῦ αἰτίου
 τῆς ἐκτάσεως οἰχομένου, ἐπὶ τῆς οἰκείας βραχύτητος
 ἀνάγκη καταλιμπάνεσθαι τὸ θέσει μακρὸν γεγονός· ἐκ 35
 τοῦ σπέρω γὰρ ἀφαιρεθέντος τοῦ σ, καθαρῶτατόν

ἔστι τὸ θίσει μακρὸν βραχὺ μείναν. Τούτου δὲ ἤρτηται τὸ περισπᾶσθαι τὸν μέλλοντα· εἰ γὰρ ἐπὶ τοῦ μένω οὐ μένω ἐροῦμεν, καταλείπεται μένω εἰπεῖν· χρηὴ δὲ διαστολὴν εἶναι τινα ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος·

8 ἐπενοήθη δὲ τῶν ἐνεστῶτων βαρυτόνων ὄντων περισπᾶσθαι τοὺς μέλλοντας· ὡς ἐν οἷς τὸ σ̄ πρόσκειται, μὴ χρῶν ὄν τούτο γίνεσθαι· τὸ γὰρ σπ̄ ἐρσῶ οὐ περισπᾶται.

N. Ἐν τούτῳ λέγεις· ἀλλὰ τίς ἀνάγκη τὴν τῶν μέλλοντων τουτῶν παραλήγουσαν μακρὰν γίνεσθαι,
10 τῆς τῶν ἐνεστῶτων ἔστιν ἐν οἷς μακρᾶς οὐσῆς;

Π. Καὶ τίς ἄλλη παρὰ ταύτην ἂν γένοιτο; ὅτι πρὸ ἀμεταβόλου, τοῦ σ̄ ἐπιφερομένου, οὔτε διφθογγῶν οὔτε φύσει μακρὸν τῶν διχρόνων οὐδὲν εὔρηται κείμενον.

15 ΠΕΡΙ ΔΙΧΡΟΝΩΝ ΤΩΝ ΑΤΤΩΝ ΜΑΚΡΩΝ ΚΑΙ ΒΡΑΧΕΩΝ.

Ἄτιδια· Ἀπόλλων· Ἰερῆα· Ἰερᾶ· Ἰλασσάρινοι· Ἰλάσκεσθαι· Ἰλάον· Ὑπεροπλίη· ἐμήνιε· γλυκίων· ὄτω· κάλον· Ἰεῖ· λῆην.

20 Εἰ καὶ τὸ τῆς στερεώσεως ἄ ἀεὶ ἐν συστολῇ παραλαμβάνεται, ἀλλ' ἐνθα τρεῖς ἐφεξῆς εἰσι συλλαβαὶ βραχεῖαι, ὧν πρώτη ἔστιν ἡ τοῦ στερεητικοῦ α, ἐκτείνουσιν αὐτὸ ποιηταί· οὐ γὰρ ἄλλως ἐνεχῶρει τὸ μέτρον γενέσθαι. Οἷόν ἐστι τὸ ἀκάματος, καὶ ἀθάνατος,
25 καὶ ἀπάλαμος· τουτῶ τῶ λόγῳ καὶ τὴν τοῦ ἀέναος καὶ θυγατέρος ἐκτείνουσι συλλαβὴν πρώτην, καὶ τοῦ Πριαμίδης, καίτοι τοῦ ἀεὶ, καὶ θυγάτηρ, καὶ Πριαμος συστελλομένης τῆς πρώτης. Οὔτω καὶ τοῦ Διαγόρας τὴν πρώτην, καὶ τοῦ διακονοστήν δευτέ-
30 ραν, καίτοι τῆς διὰ προθέσεως καὶ ἄμφω τὰς συλλαβὰς βραχείας ἐχούσης. Τὰ εἰς ἰς ὀξύτονα θηλυκὰ δισύλλαβα, διὰ τοῦ ὄσος κλινόμενα, ὅσα μὲν φύσει μα-

κρά παραλήγεται και μη υποκοριστικά ἔστιν ἡ κύρια, εἰ και ἐπὶ τῆς εὐθείας βραχὺ τὸ ἰ ἔχει, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γενικῆς φύσει μακρόν. Ἔστι δὲ ταῦτα, τὸ κνημῖδος, κρηπίδος, σφραγίδος, βαλβίδος, κληῖδος, τευθίδος, κηλίδος, κηκίδος· ὅσα δὲ μήτε φύσει δ μακροῦ παραλήγεται, ὡς τὸ ἐλπιδος, ἢ υποκοριστικά ἔστιν ἡ κύρια, βραχὺ τὸ ἰ ἔχει, ὅλον ἔστι τὸ δηίδος, λητδος, νησίδος, κηπίδος, εὐνίδος, φαφίδος. Τὰ μέντοι τρισύλλαβα και ἐπίδικτα και ἀντὰ πάντα βραχὺ αὐτὸ ἔχουσι, και μακροῦ και βραχεῖα παραληγόμενα, ὡς τὸ, ἀύλητρίδος, σφρατηγίδος, Βρ-σμητδος· τὰ δὲ πρὸ τοῦ τέλους τῆς εὐθείας δύο βραχεῖας ἔχοντα, ὅτε μὲν ἐκτείνουσιν ἐπὶ τῆς γενικῆς, ὡς τὸ πλοκαμίδος· ὅτε δὲ τὸ ἦ ἐκεντιθίασι ποιηται, και βραχὺ τὸ ἰ τηροῦσιν, ὡς τὸ ποταμητδος, πα-15 γασητδος· ταῦτα δὲ χρεῖα μέτρων ποιούσιν οὕτω.

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΗΣ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Κοιναῖς συλλαβαῖς οἱ μὲν τῷ ἠρώφῳ γράψαντες χρῶνται, οἱ δὲ τοῖς ἄλλοις και μάλιστα τῷ λαμβείῳ ἢ τροχαϊκῷ οὐδαμῶς. Ὁμηρος τοίνυν πᾶσαν λέξιν εἰς μακρόν φωνήεν λήγουσαν, εἰ μὲν ἢ ἐπαγομένη λέξις και αὐτὴ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, ὁπότερον αὐτῷ πρὸς 20 τὸ μέτρον συντείνει, και τὴν λήγουσαν ἔχει εἴτε μακρὰν εἴτε βραχεῖαν. Και μακρὰν μὲν, φωνήεντος ἐπιφερομένου, τό·

ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὐθις ἰόντα. βραχεῖαν δέ· 25

Ἄτρεῖδαί τε και ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.

Εἰ δ' ἢ ἐπαγομένη λέξις ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, τὴν τῆς πρὸ αὐτῆς λέξεως λήγουσαν μακρὰν ἀεὶ φωνάσσει, ὡς τό·

μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηλητιάδεω Ἀχιλῆος. 80

Εἰ δ' ἢ λέξις λήγει μὲν εἰς μακρόν, μετὰ συμφώνου δέ, ἀεὶ και ταύτην μακρὰν τηρεῖ, εἴτε ἀπὸ φωνή-

εντος εἶτε συμφώνου τὴν ἀρχὴν ἢ ἐπαγομένη ποιεῖται·
καὶ συμφώνου μὴ ἐπαγομένου, φωνήεντος δέ· ὡς τό·
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν.

Εἰ δ' ἡ λέξις λήγει μὲν εἰς βραχὺ φωνῆεν, ἢ δὲ
ἐπαγομένη εἶτε ἀπὸ συμφώνου, εἶτε ἀπὸ φωνήεντος
ἄρχεται, ὁπότερον αὐτῷ πρὸς τὸ μέτρον συμβάλλεται,
εἶτε μακρὸν εἶτε βραχὺ τοῦτο ποιεῖ· καὶ βραχὺ μὲν,
συμφώνου ἐπαγομένου, ὡς τό·

οἰωνοῖσί τε πᾶσι· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·
10 μακρὸν δέ, ὡς τό·

τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρον,
καὶ αὐτίς βραχὺ μὲν, φωνήεντος ἐπαγομένου· ὡς το,
Ἄτρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλ-
λεὺς.

15 μακρὸν δέ,

Εἰ δ' αὖ ἡ λέξις λήγει μὲν εἰς βραχὺ μετὰ συμ-
φώνου δέ, εἰ μὲν ἡ ἐπαγομένη λέξις ἀπὸ συμφώνου
ἄρχεται, αἰεὶ μακρὸν τὸ βραχὺ τοῦτο ποιεῖ· ὡς τό·

Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·

20 εἰ δ' ἀπὸ φωνήεντος, πῆ μὲν βραχὺ κάλιν, πῆ δὲ μα-
κρὸν· καὶ βραχὺ μὲν, ὡς τό·

μῆνιν ἄειδε —

μακρὸν δέ, ὡς τό·

ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ'
25 ἰκέσθαι.

Καὶ ἀπλῶς τοῦτ' εἰδέναι χρεῶν, πάντα τὰ τῶν λέξεων
ὁ ποιητής, ὅπως χρήσιμον αὐτῷ πρὸς τὸ μέτρον
δοξῆι, οὕτω καὶ δέχεται.

ΠΕΡΙ ΒΡΑΧΕΙΑΣ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Βραχείας συλλαβῆς ἡγουμένης, καὶ μετ' αὐτὴν
30 ἐνὸς καὶ ἐννέα ἀφώνων ἐπομένου, καὶ ἀμεταβόλου ἐπα-
γομένου, εἰ μὲν ἐν συλλήψει ἐστὶ τὸ ἀμετάβολον τῷ
ἀφώνῳ, ταστέστιν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς θεωρεῖται,
καὶ βραχεῖαν καὶ μακρὰν δυνατὸν τὴν ἡγουμένην συλ-
λαβὴν εἶναι. Οἷόν ἐστι τὸ ὕβρις καὶ ἀγνός καὶ

Κάδμος καὶ ἀκμή καὶ ὄπλον, καὶ ἔτι σταθμός
καὶ ἀφνειός καὶ ἀγλός· οἷς δὴ συναπτέον καὶ τὸ
ὑμνος, καὶ σκύμνος καὶ σεμνός καὶ δέμνιον
καὶ λίμνη· ἐν τούτοις μόνοις κατὰ σύλληψιν δύο εὐ-
ρισκομένων ἀμεταβόλων. Τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τὸ ὅ-
λισθαίνειν τὴν γλῶτταν ἐν τοῖς ἀμεταβόλοις, ἐπειδὴ
καὶ ὑγρὰ καλοῦνται, καὶ μηδεμίαν ἐν αὐτοῖς πάσχειν
βραδύτητα. Εἰ δὲ καὶ ἐν διαστάσει, τουτέστιν,
ἐπειδὴν τὸ μὲν ἄφωνον τῇ βραχεῖ συνάπτεται συλλα-
βῇ, τὸ δὲ ἀμετάβολον τῇ ἐπομένῃ, αἰεὶ μακρὰν δέχε- 10
σθαι ταύτην χρῆ, διὰ τὸ χρῆν πάντων βραδύτερον
ταῦτα προσφέρειν τὴν γλῶτταν, ἐπεὶ μὴ συνημμένως
ἀλλὰ διηρημένως ταῦτα προοίσει. Οἷον ἔστι τὸ ἐκ-
λογῆ καὶ ἐκμελής, καὶ ἔκνους καὶ ἐκροή· οὐ γὰρ
ε, καὶ μετὰ τοῦτο κλογῆ χρῆ λέγειν, ἀλλ' ἐκ, εἴτα 15
λογῆ, ὅπερ καὶ τὰ συλλαβίζοντα τῶν παιδαριῶν ποιεῖ.
Τούτῳ τῷ τρόπῳ καὶ δις τὸ αὐτὸ ἀμετάβολον αἰεὶ ἐκ-
τείνει, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ σύμφωνα δις κείμενα· οὐ-
δέποτε γὰρ ἐν συλλήψει ταῦτα εὐρηγται, ἀλλ' ἐν δια-
στάσει αἰεὶ· οἷον, κὰββαλε καὶ ἐγγελω, καὶ ἔδδει- 20
σε καὶ ἐκκόπτω, καὶ ἐλλάμπω καὶ ἐμμένω καὶ
ἐννοῶ καὶ ἔρριψα, καὶ σύσσωμος καὶ ἄττω· καὶ
μῆν καὶ δύο ἄφωνα, κἂν μὴ τὰ αὐτὰ ἦ, κἂν ἐν συλ-
λήψει, κἂν ἐν διαστάσει ἦ, ἐκτείνει· ἐν συλλήψει μὲν,
οἷον· ἀκτῆ καὶ κόπτω καὶ ἀπφύς καὶ ἄφθονος 25
καὶ ἄχθος· ἐν διαστάσει δέ, οἷον ἔστι τό, ὄγδου,
καὶ ὄγκος καὶ κόγχος. Καὶ τὸ σ δέ, παντός προη-
γουμένου συμφώνου, κἂν ἐν συλλήψει, κἂν ἐν διαστά-
σει ἦ, αἰεὶ ἐκτείνει· ἐν συλλήψει μὲν, ὡς τό, ἔσβη
καὶ ἔστη· ἐν διαστάσει δέ, ὡς ἐσλόν, τὸ ἐσθλόν. Τὰ 30
δὲ διπλᾶ ὅτι καὶ ταῦτα ἐκτείνει, οὐδεὶς ἄγνοεῖ· πλὴν
ἀνάγκη μέτρον, σπανίως δὲ καὶ τοῦτο, ἔστιν ὅτι οὐκ
ἐκτείνει, ὡς ἐν τῷ·

οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον.

Οὐ γὰρ ἦν ἄλλως γενέσθαι. Ἐκ δὴ τούτων συνάγου-
σιν ἔστιν εἰπεῖν, ὡς πάντα μὲν τὰ ἐν διαστάσει ἐκτέλει- 35

γασιν, οὐ μέντοι καὶ ἐν συλλήψει βραχεῖαν τηρεῖν τὴν συλλαβὴν δύνανται.

N. Πρὸς τῶν συνθέτων ἐξ ἀρχῆς τὰς τε συλλαβὰς καὶ τὰς λέξεις αὐτάς, ὡς Παλαίτιμε, τοῦτο ὁ φησὶ, ἐν συλλήψει ἐπὶ παντὸς συμφώνου οἷόν τε ἔστι γίνεσθαι, ἵνα δὴ πᾶν συμφώνον παντὸς συμφώνου ἐν συλλήψει προήγοιτο;

II. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὅσα μὲν κατ' ἀρχὰς λέξεων πρὸς ἑτέρων συμφώνων εὐρίσκεται, ὡς ἄρχεσθαι τὴν 10 λέξιν ἐκ δύο συμφώνων, μὴ τῶν αὐτῶν δέ, ταῦτα καὶ διὰ μέσης τῆς λέξεως καὶ ἐν συλλήψει εὐρίσκεσθαι δύναται· ὡσπερ δὴ, τὸ βρέχω καὶ ὕβρις, γράφω καὶ ἀγρός, πλέω καὶ ὄπλον, μνεία καὶ ὕμνος καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὅσα δὲ μὴ οὕτω γίνεσθαι δύναται, ἀεὶ 15 δῆποτε ἐν διαστάσει μόνη ἔστιν, ἐπεὶ γὰρ οὐδέποτε λέξις ἀπὸ τοῦ σλ ἄρχεται, ἢ γδ, ἢ γκ καὶ τὸ ἐσλόν, καὶ ὄγδοον καὶ ὄγκος ἐν διαστάσει εἶδιν ἀεὶ.

N. Ἐχω καὶ τοῦτο· τί δ' ἦν ἐκείνο, ὃ μικρῶ πρόσθεν εἶπας, ἄρχεσθαι τὴν λέξιν ἐκ δύο συμφώνων 20 μὴ τῶν αὐτῶν;

II. Ὅτι, ὡς Νεόφρον, οὐκ ἔστιν ὅτι λέξις Ἑλληνική ἦτοι ἀπὸ δύο τῶν αὐτῶν συμφώνων ἄρχεται, ἢ εἰς δύο τὰ αὐτὰ καταλήγει. Ἀπὸ διαφόρων μέντοι καὶ εἰς διάφορα καὶ ἄρχεται καὶ λήγει. Ἀρχεται μὲν, ὡς 25 τὸ σκάπτω, πλέκω· καταλήγει δέ, ὡς τὸ ἄλς καὶ τὸ τίρυνς.

Τὰ κλεινονα ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γίνεσθαι λέγομεν· ἀλλ' ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου τῶν ἐνικῶν προσώπων ἀρσενικά τε καὶ θηλυκά καὶ οὐδέτερα προσ- 30 ηγορικὰ γίνονται. Ἔστι μὲν οὖν ἀφ' οὗ ἀρσενικόν καὶ οὐδέτερον, ὡς ἠγλασμαι, ἀγιασμός ἢ ἀγλασμα· κεκάθαρμαι, καθαρός ἢ κάθαρμα· ἔστι δ' ἀφ' οὗ θηλυκόν καὶ οὐδέτερον μόνον, ὡς γέγραμμαι, γραμμὴ καὶ γράμμα· ἔστι δ' ἀφ' οὗ ἐν τού-

των, ὡς μμάρασμαι, μαρασμός, καὶ εἴλημμαί, λῆμμα. Ἐκ δὲ τοῦ μετὰ τούτου δευτέρου, δηλονότι μόνα εἰς ις, προσηγορικά καὶ αὐτά, ὡς λέλυσαι, λύσις, λέλεξαι, λέξις. Ἐκ δὲ τοῦ τρίτου, τριγενῆ καὶ ἐπίθετα· ὡς ἤκουσται, ἀκουστός, ἀκουστή, 5 καὶ ἀκουστόν· καὶ τὰ διὰ τοῦ τηριον οὐδέτερον προσηγορικά, ὡς πέποται, ποτήριον· ἠλέξηται, ἀλέξητήριον· τούτων δὴ ἕκαστον ὁμόφωνον ἔχει καὶ τὴν παραλήγουσαν καὶ ὁμόχρονον τῇ τοῦ προσώπου, ὅθεν παρήχθη, παραληγούση, πλὴν μόνων τῶν εἰς 10 μος ἄρσενικῶν. Ἐκεῖνα γὰρ ἔστιν ὅτε προσλαμβάνεται τὸ σ, ὡς δέδεμαι, δεσμός, μεμάχημαι, μαχησμός, καὶ τέθειμαι, θεσμός. Καὶ ἔστι τῶν δι- συλλάβων παρακειμένων, ὧν οἱ ἐνιστώτες βαρυτόνοι ὄντες ἀπὸ τοῦ α ἢ ε ἢ ο ἄρχονται, οὗτοι γὰρ ἀπὸ 15 φωνήεντος ἀρχόμενοι αἰεὶ, καὶ ἠϋξημένην ἔχοντες τὴν ἄρχουσαν, ἐπεὶ δεῖ τὰ ὀνόματα ἀναυξήτως προσφθερσθαι, ἀπέβαλον τὴν αὔξησιν, ἐπειδὴν ὀνόματα παράγωσιν· ὡς ἤλμαι, ἄλμα· ἤρμαι, ἄρμα. Τὸ μέντοι εἶμα, ἀπὸ τοῦ εἶμαι, οὐκ ἀποβάλλει. Ὡσαύτως 20 καὶ τὰ διὰ τοῦ τηριον οὐ τὴν παραλήγουσαν, τὴν δὲ προπαραλήγουσαν ὁμόχρονον ἔχει τῇ τοῦ παρακειμένου παραληγούση. Ἀμέλει δὴ καὶ τὸ κρέμα καὶ τὸ κλίμα, ὡς ἀπὸ τοῦ κέκριμαι καὶ κέκλιμαι, βραχύνει τὴν παραλήγουσαν. Ὅτι δὲ ταῦτα βραχύνεται, δηλονότι 25 ἐνθένδε. Πᾶς παθητικὸς παρακειμένος εἰς μαι φιλεῖ τὴν λήγουσαν ἔχειν· ἀλλ' ἐν μὲν ταῖς τε περισπωμέναις καὶ ταῖς εἰς μι συζυγαῖς αἰεὶ, καὶ ἔστιν οὐ καὶ τῆς ἔκτης τῶν βαρυτόνων, καθαρὸν προτείνει τὸ μαι· πεποίημαι γάρ, καὶ τέθειμαι, καὶ βεβούλεν- 30 μαι· ἐν δὲ ταῖς βαρυτόνοις, κατὰ μὲν τὴν πρώτην πρὸ τοῦ μαι καὶ ἕτερον μ προσλαμβάνει, τέτυμμαί γάρ· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, καὶ ἔστιν οὐ τῆς τετάρτης, γ, πέπληγμαί γάρ, καὶ ἔφρυγμαί· κατὰ δὲ τὴν τρίτην, καὶ ἔστιν οὐ τῆς τετάρτης καὶ ἔκτης, τὸ σ, 35 πέπλησμαι γάρ, καὶ πέφασμαι καὶ ἤκουσμαι.

Κατὰ τὴν πέμπτην δὲ, τοῦ ἐνεστῶτος τὸ ἀμετάβολον, ἀμετάβολον γάρ· ἐν μὲν τῷ ἴσταλμαι τὸ λ τοῦ στέλλω· ἐν δὲ τῷ ἴσπαρμαι, τοῦ σπείρω τὸ ρ. Ὡν γε μὴν ἐνεστῶτων τὸ μ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν ἀπαρτίξει, ὥσπερ δὴ τὸ νέμω, καὶ βρέμω, τούτων οὐδέποτ' ἂν παθητικὸν παρακείμενον γνοίης γινόμενον. Διὰ δὴ ταῦτα καὶ ἄδηλόν τι πρὸ τοῦ μ τοῦ παρακείμενου τετάξεται. Ὅσοι δὲ γε τὸ ν κατὰ τὴν τελευταίαν ἔχουσι κείμενον, εἰσὶ μὲν οἱ τὸν παθητικὸν παρακείμενον καθαρῶ προβάλλονται τῷ μαι· τείνω γὰρ τέταμαι, καὶ κρίνω, κέκριμαι· οὐ γὰρ πέφυκε τὸ ν πρὸ τοῦ μ κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων διάλεκτον ἐπὶ τῆς αὐτῆς κείσθαι λέξεως. Εἰσὶ δὲ, οἱ ἐπεὶ μὴ τὸ οἰκτεῖον ἀμετάβολον τηρεῖν ἴσχουσιν, τὸ κοινὸν πάντων μελλόντων συμφωνον, τὸ σ φημι, προσλαμβάνουσι· λυμαίνω γὰρ λελύμασμαι, καὶ ὑφαίνω, ὑφασμαι, καὶ μαραίνω, μεμάρασμαι. Τούτων δὴ τόνδε προχωρούντων τὸν τρόπον, ἐπεὶ συμβέβηκεν τὸν παθητικὸν παρακείμενον τῆς πέμπτης ταυτησί συζυγίας ἀεὶ δήποτε 20 θέσει μακροῦ παραλήγεσθαι, τῷ καὶ τὴν τοῦ μέλλοντος παραλήγουσαν διαπαντὸς εἶναι συνεσταλμένην, ἥ γγελλμαι γὰρ καὶ ἡγερμαι καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐπὶ τοῦ κέκριμαι δὲ καὶ κέκλιμαι τὸ πρὸ τοῦ μ σύμφωνον ἐνέλιπον, ὃ προσκείμενον ἐνέτεινεν ἂν καὶ ἐν θέσει τὴν 25 παραλήγουσαν, λείπεται ταύτην εἶναι βραχεῖαν. Διὰ δὲ ταῦτα καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν τό τε κρίμα καὶ κλίμα βραχύνει τὴν παραλήγουσαν.

N. Ταῦτα νοῦν ἔχων ἄνθρωπος τῶν μεγίστων τιμήσεται· τίνι δὲ δήποτε τεκμηρίω χρῆσόμεθα, δεῖν εἶ-
30 ναι κατὰ ταῦτα τὰ ῥήματα πρὸ τοῦ μ τὸ ν, πλην τούτου, ὅτι τὸ ν φάμεν ἀμετάβολον εἶναι;

II. Καὶ τίνι καθαρωτέρῳ, Νεόφρον, ἢ τούτῳ, ὅτι πολλοὶ τῶν παλαιῶν κατὰ τινα τρίτα τῶν τοιούτων παρακείμενων πρόσωπα, ἔνθα μὴ τὸ μ πρόσκειται τῷ ν 35 διαθουμένῳ, ἀλλὰ τὸ τ, καὶ τὸ ν προσέθεντο φανε-

πως, ὡς ἐν τῷ κέκλυται καὶ ὠξύνται καὶ τισὶν ἄλλοις.

N. Καὶ μὴν καὶ τοῦτο, Παλαιότες, φράσον.

II. Τὸ τί;

N. Εἰ τὰ πρῶτα καὶ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν παθητικῶν παρακειμένων τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ἔχει, καὶ ἔοικε γὰρ εὐλογον εἶναι τὸ πρᾶγμα· πόθεν τὸ μὲν θυμα καὶ θυμός, καὶ λυμα καὶ λυμός, ὅπερ ἐκ τοῦ λυμα γίνεται· τὰ γὰρ τοῦ λοιμοῦ καθάρματα φησὶν Ὅμηρος λύματα — καὶ θυμα καὶ θυ- 10 μός μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν; τὸ δὲ λύσις καὶ φύσις καὶ θύσις, καὶ ἔτι θυτόν καὶ λυτόν καὶ θυτόν, βραχεῖαν; καὶ ταῦτα ἐξ ὁμοτιμῶν τοῦ αὐτοῦ παρακειμένου προσώπων τὴν παραγωγὴν ἔχοντα.

II. Εὖγε, ὦ Νεόφρον, οὐ φαῦλα τῆς σῆς ἐπιδό-15 σεως μανθάνω τὰ σύμβολα· καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τοῦδε δέχοιο ἄν. Τὸ θυώ καὶ λύω καὶ φύω, τῶν διὰ τοῦ υω λοιπῶν ἡμάτων βραχεῖαν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἀεὶ τηρούντων τὴν παραλήγουσαν, ταυτὶ μόνον τὰ τρία ῥήματα μακρὰν μὲν ἀεὶ δῆποτε ταύτην ποιεῖ, καίπερ 20 ἔπαμφοτερίζοντα κατὰ τὸν ἐνεστώτα· ἐπὶ δὲ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου συστέλλει. Ἄλλ' ἐπεὶ τὰ ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου εἰς ἄρσενικά μακρὰν βούλεται τὴν παραλήγουσαν ἔχειν, ἥτοι φύσει ἢ θέσει, ἔστι μὲν οὐ, βραχείας οὔσης τῆς τοῦ παρακειμένου παραληγοῦσης; 25 προσλαμβάνον τὸ ὄνομα τὸ σ ἐκτείνεται· ὡς ἐν τῷ δέδεμαι, δεσμός· ἔστι δ' οὐ αὐτὴν καθ' αὐτὴν ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν, μακρὰν φύσει ταύτην ποιοῦν, ὡς ἐν τῷ τέθυμαι, θυμός, καὶ λέλυμαι, λυμός, καὶ ἔφθυμαι, θυμός. Ἐπεὶ δέ, ὡς ἔφαμεν, ἀπὸ ταύτου προσ- 30 ὴπου τὰ τε ἄρσενικά καὶ τὰ οὐδέτερα γίνεται, καὶ γέγονεν οὐ θυμός μόνον καὶ λυμός καὶ θυμός, ἀλλ' ἤδη καὶ θυμα καὶ λυμα καὶ θυμα, ἡκολούθησε κατὰ τὸν χρόνον τὰ οὐδέτερα τοῖς ἄρσενικοῖς· τὸ γὰρ ἀνάγκη εἶναι τὰ εἰς μα λήγοντα οὐδέτερα φύσει μα- 35 κρᾶ παραλήγεσθαι, οὐκ ἐν πᾶσι λαμβάνεται ἀληθές·

τούτοις δὴ συνηρέθη καὶ τὸ χυμός καὶ χύμα· τὰ δὲ μὴ ἀρσενικὰ ἔχοντα, οὐκ ἐξ ἀνάγκης μακρᾷ παραλήγεται, ὡς τὸ φύμα, πλύμα, πλὴν τοῦ κύμα.

Ἔβαν ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθησαν, βραχύνεται· τὸ γὰρ 5 ἔβαν ἀπὸ τῆς γενικῆς, τοῦ βάντος, ὡς τὸ ἔτυφθεν, ἀπὸ τοῦ τυφθέντος· ταῦτα δὲ καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἔτυπτον ἀπὸ τοῦ τύπτοντος.

Οἱ ποιηταὶ ἐν πολλοῖς, ὡς Νεόφρον, βραχείας καὶ μακρᾶς ἐφεξῆς κειμένης, ἢ τούναντίον, τοὺς χρόνους 10 ἀμείβουσιν οὕτω· τὸν Ἰφθιμον, Ἰφθιμον λέγουσι, καὶ τὸ ὄρωρεν, ὠρορεν, καὶ τὴν Ἐλευσιν, ἤλυσιν, τὴν ὄλουμένην, οὐλομένην, τὸ ἄμοιρος, ἄμμορος, τὰ ἀπειρέσια, ἀπερείσια, Ἰλάος, Ἰλάος, ἀκηχήμενος, ἀκαχήμενος.

15 Τὰ διὰ τοῦ ἰτης μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, πλὴν τῶν ἀπὸ ὀξύτων συντεθέντων, ὡς ἀπὸ τοῦ κριτής, δικαιοκρίτης.

Τὰ εἰς ὧν συγκριτικὰ δισύλλαβα μακρᾷ παραλήγεται· διὰ γὰρ τοῦτο τὸ μᾶλλον καὶ θᾶττον καὶ 20 ἄσσον προπερισπῶνται· καίτοι ἴσως δόξειεν ἂν τισὶ θεῖσαι μακρὰ ταῦτα εἶναι διὰ τὰ δύο σύμφωνα.

Τὸ ρ ἐν ταῖς συνθήκαις διπλασιάζεται, οἶον, ἐπίρρημα· ἐν δὲ τισὶ διὰ τὸ μέτρον οὐ διπλασιάζεται, οἶον

ἀμφίρυτος Κῶς,

25 καὶ, ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον.

Τὸ διπλοῦν ρ τριχῶς εὐρίσκεται, ἢ ἀπὸ συνθέσεως, ὡς ἐπίρρημα· ἢ ἀπὸ ἀυξήσεως χρονικῆς, ὡς τὸ ἐρήριψα· ἢ φυσικῶς, ὡς τὸ ἐρρε, θάρρος, πύρρος. Ἐν οὖν τοῖς ἀπὸ συνθήκης ἢ ἀυξήσεως, τοῦ μὲν 30 προτέρου φιλουμένου, τοῦ δὲ δευτέρου δασυνομένου, διὰ τὸ καὶ πρὸ τῆς συνθέσεως ἢ τῆς ἀυξήσεως δασύνεσθαι· ζητητέον, εἰ καὶ τῶν ἐκ φύσεως τὸ μὲν χρη φιλοῦν, τὸ δὲ δασύνειν.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Ἡ παρὰ καὶ ἡ περὶ ὅτε τὴν κίνησιν σημαίνου-
σιν, αἰτιατικῇ συνταττόμεναι, διενηνοχᾶσι κατὰ τε στά-
σιν καὶ κίνησιν· τῇ μὲν γὰρ παρὰ τὴν κίνησιν ἀπο-
δώσεις, ὡς παρὰ Λύδιον ἄρμα λέγομεν θέειν, καὶ 5
παρὰ τὴν πόλιν τὸν ποταμὸν ῥεῖν· τὴν δὲ πε-
ρὶ τῆς στάσεως οὐκ ἂν ἀμάρτοις εἰπών, ὡς εἰ περὶ
τὴν πόλιν νεῶν ἵστασθαι φῆς.

N. Καὶ πόθεν, ὦ Παλαίτιμε, τὸ περιθέειν τὴν
πόλιν διαλελυκότες, καὶ περὶ τὴν πόλιν θέειν εἰπόντες, 10
οὐ δοκοῦμεν κίνησιν λέγειν;

II. Διπλοῦν ἔστι τὸ μεταβατικὸν τῆς κινήσεως εἰ-
δος· τὸ μὲν γὰρ ἔστι κατ' εὐθείαν, τοῦτο δὲ κατὰ τὰς
ἕξ ἔπεται σχέσεις, τὸ τε ἄνω, καὶ κάτω, καὶ πρόσω,
καὶ ὀπίσω, δεξιὰ τε καὶ ἀριστερά· τὸ δὲ κυκλοφορικὸν 15
ὠνομάσθη, ὅπερ ἐπὶ πάσης σφαίρας ἂν νοηθεῖη. Κατ'
ἐκείνου μὲν οὖν ὅλον τε τὸ κινούμενον καὶ τὰ ἑαυτοῦ
μέρη τόπον ἐκ τόπου μεταλαμβάνει· ὡς εἴ τις ἐκ τῆς-
δε τῆς πόλεως εἰς ἑτέραν ἐλθὼν, ἑαυτὸν τε ὅλον καὶ
τὰ μέρη ἐντεῦθεν ἐκεῖσε μετήνεγκε. Κατὰ δὲ τοῦτο, τὰ 20
μέρη μὲν ἄλλοτε ἄλλοις τόποις μεταλαμβάνει, τὸ δ' ὅλον
ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ αἰεὶ ποτε μένει· καὶ γὰρ σφαίρας περὶ
ἄξονα στρεφομένης, ἕκαστον μὲν τῶν ἐν αὐτῇ σημείου
ἄλλοτε ἄλλη ὁρᾶται, αὐτὴν γε μὴν ὅλην οὐκ ἂν ἴδοις
οὐδὲ τοῦλάχιστον τῆς οἰκείας χώρας μεθισταμένην. 25
Ταῦτ' ἄρα οἱ γραμματικοὶ συνιδόντες, ὦ Νεόφρον,
καὶ δεῖν εἶναι κρίναντες τὸ κατὰ τὸ ὅλον θεωρούμενον
τοῦ κατὰ τὰ μέρη προτιμότερον εἶναι, ἴσα τῇ στάσει
καὶ τὴν κυκλοφορικὴν συνέταξαν κίνησιν.

N. Ἄριστα μὲν· ἀλλ' ὅταν περὶ τὸν ἀέρα τὰς νε- 30
φέλας ἐλαύνεσθαι λέγωμεν, οὐδὲ τοῦτο κινήσεως;

II. Κινήσεως μὲν.

N. Τίνα τρόπον;

II. Ῥᾶστόν σοι καὶ τοῦτ' ἔστι τὸν νοῦν προσέ-
χοντι. Τὸ μὲν παρὰ τὴν πόλιν τὸν ποταμὸν ῥεῖν, οὐκ 35

ἔστιν ὅπερ ἂν ἕτερον δηλοῦν φῶμεν, ἢ τὸ τῆς πόλεως ἔγγιστα· τὸ δὲ περὶ τὸν ἀέρα τὰς νεφέλας ἐλαύνεσθαι, οὐ τὸ τῆς ἀέρος ἔγγιστα καὶ σὺ φήσεις, ἀλλὰ τὸ ἐν αὐτῷ τῷ ἀέρι. Τὸ δὲ ἐν τινι κινούμενον, κινεῖται μὲν 5 ἐν τῷ περιέχοντι αὐτό, καὶ ἄλλοτε πρὸς ἄλλοις αὐτοῦ μέρεσι καθορᾶται· ὅλον δὲ τοῦ περιέχοντος αὐτὸ οὐδαμῶς ἂν ἐκφέροίτο, εἴγε τὸ ἐν αὐτῷ κινεῖσθαι μέλλει σωθῆναι. Κάνταυθα τολῶν ἢ τοῦ περιέχοντος μονῆ καὶ στάσις τῆς τοῦ περιεχομένου κινήσεως κατακρατῆ-
 10 σασα, τὴν τῇ στάσει προσήκουσαν σύνταξιν ἀπένειμε τῇ περὶ. Καὶ δοκεῖ πως ἢ κίνησις αὕτη τῆς κυκλοφορίας ἐναντίον τι φέρειν, καὶ ὅτι κατ' εὐθείαν, καὶ ὡς ἐν ταύτῃ μὲν, τὸ περιέχον μὲν ἴστασθαι νοεῖται, κινεῖσθαι δὲ τὸ περιεχόμενον· ἐν ἐκείνῃ δέ, τὸ μὲν πε-
 15 ριέχον, ὡς ἡ σφαῖρα, κινεῖται, ὁ δ' ἄξων, ὃς δὴ περιέχεται, στάσεως ἔχεται. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ πλεονεκτεῖ τῆς στάσεως ἢ κινήσις ἐκ τε τόπου, καὶ εἰς τόπον, καὶ ἐν τόπῳ γινομένη, μόνον ἐν τόπῳ θεωρουμένης ἐκείνης.

20 Ν. Καὶ τίνι κανόνι γινώσονται ταῦτα, ὦ Παλαίτιμε, ἢν που κἀγὼ τοῖς αὐτοῖς περιπέσω.

Π. Ὡς ἂν δὴ σοι συνελὼν εἶπω, καὶ τοῦτον ἴσθι, Νεόφρον. Εἰ μὲν τὸ κινούμενον ἕτερον τόπον καταλιμπάνον, εἰς ἕτερον ἄπεισι, καὶ δύο τοὺς τόπους λέ-
 25 γεις, τοῦτο κυρίως γινώσκεις ἂν κίνησιν· ὡς εἴ τις ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως εἰς ἑτέραν πορεύεται. Εἰ δὲ κινεῖται μὲν τὸ κινούμενον περὶ μέντοι τόπον τὸν αὐτόν, τῷ τῆς στάσεως λόγῳ τοῦτο συντάξεις. Οὕτω γὰρ κἂν τῇ οἰκίᾳ περιπατεῖν τὸν ἄνθρωπον λέγοντες, τῇ τῆς
 30 στάσεως προθέσει τῇ ἐν τοῦτο συντάττομεν. Ἐν γάρ τι λαμβάνομεν, τὴν οἰκίαν, καθ' ἣν κινεῖται ὁ ἄνθρωπος.

Ν. Τί δὲ δήποτε καὶ τὴν ἐν πρόθεσιν στάσιν ἐροῦμεν σημαίνει;

35 Π. Καὶ μάλα.

N. Οὐκ ἄρα καλῶς φήσομεν ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως ἐν τῆδε τῇ πόλει βαδίζειν τινά;

Π. Ἀπείη σου τοῦτο, Νεόφρον· μήτις οὕτω σε λέγειν ἀράσαιοτο.

N. Ἀλλὰ πῶς; 5

Π. Ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως εἰς τήνδε βαδίζειν τὴν πόλιν.

N. Ἀμέλει γοῦν οὐδὲ τοῦτο καλῶς ἔχον εἰρήσεται, καθῆσθαι τινα εἰς τὴν οἰκίαν, εἴπερ ἢ εἰς τῆς κινήσεως, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῇ οἰκίᾳ. 10

Π. Εὐ ἔγνωσ, καὶ σε τὸ συντεταγμένον πρὸς τὴν ἀκρόασιν καὶ παρὰ σαυτοῦ τι συνορᾶν ἤδη ποιεῖ· τό γε μὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ καθῆσθαι, καὶ κατὰ τὴν οἰκίαν ἀνυποστόλως ἔρεις. Ἄλλ' ἐπανίωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ αὐθις εἰς τὴν παρὰ. 15

N. Ἐπανίωμεν, δοκεῖ γάρ.

Π. Τοσοῦτον περὶ ταύτης, ὦ Νεόφρον, φάμεν, ὡς ἐπειδὴν κίνησιν σημαίνει, αἰτιατικῇ ταύτην συντάττομεν· ἀλλ' ἢ αὐτὴ καὶ στάσιν ἔστιν ὅτε δηλοῖ, καὶ τὴν πτώσιν αὐθις ἀμείβει· δοτικῇ γὰρ τηγικαῦτα συνάπτεται· καὶ γὰρ παρὰ τῷ βασιλεῖ τινα λέγομεν ἴστασθαι. Εἰ δέ που καὶ παρὰ τὸν βασιλέα τις ἔγραψεν, ἔγραψε μὲν, οὐ μέντοι καὶ ἀκριβῶς ἐπιστήσας. Σκόπει καὶ γὰρ ἢ πρὸς ἔστιν ὅτε καὶ ἀντὶ τῆς παρὰ λαμβάνεται, οἷα δὴ καὶ τῆς σύν, καὶ τῆς ἐκείνων συντάξεως οὐκ ἀφίσταται. Ἄλλ' ὅταν μὲν τὴν παρὰ σημαίνει, τὴν ἀπὸ προσώπου τὴν κίνησιν ἔχουσαν καὶ τῆς ἐκείνης φιλεῖ γενικὴν· ὡς, εἰ στρατηγὸν πρὸς τοῦ βασιλέως λέγομεν πέμπεσθαι· ἐπειδὴν δὲ τὴν παρὰ μὲν καὶ αὐθις, τήνδε τὴν ἔγγυς 25 στάσιν σημαίνουσαν, δοτικῇ πάντως μάλιστα χαίρει· ὡς εἰ περὶ τινος λέγομεν πρὸς τοῖς πασὶν αὐτὸν καθῆσθαι τοῦ δεῖνος· πρὸς δὲ τοὺς πόδας οὐ λέγομεν. Εἰ τοίνυν ἢ μὲν πρὸς τὴν πτώσιν οὐκ ἀποστέργει τῆς προθέσεως, ἀνθ' ἧς λαμβάνεται, δοτικῇ 35 δὲ αἰί, τὴν ἔγγυς στάσιν δηλοῦσα, συντάττεται, φα-

νερώτατον, καὶ τὴν παρὰ, τὸ αὐτὸ δηλοῦσαν, καὶ τῇ αὐτῇ συνάπτεσθαι πῶσει· εἰ γὰρ εἶχεν ἐν τούτοις ἡ παρὰ καὶ τὴν αἰτιατικὴν, εἶχεν ἂν καὶ ἡ πρός.

N. Ἄλλ' εἰπέ μοι καὶ τόδε μικρὸν ἐπισχῶν, ὦ Πάβλατιμε, τίποτ' ἔστιν ὃ πᾶν μικρῷ πρόσθεν τὴν ἀπὸ προσώπου κίνησιν τὴν παρὰ δηλοῦν ἔλεγες· ἀστεῖον γάρ μοι καὶ τοῦτ' εἶναι δοκεῖ.

II. Τὸ ἀπὸ τινος εἰς τι κινεῖσθαι κατὰ μετάβα-
σιν, διπλοῦν, ὃ Νεόφρον, ἔστιν· ἡ γὰρ ἀπὸ τῶκου
10 ἡ προσώπου, τοῦτο δ' ἔστιν, ἡ ἀψύχου καὶ ἀκινήτου,
ἡ ἐμφύχου τε καὶ αὐτοκινήτου. Τὴν δὲ τοιαύτην κί-
νησιν τρισὶ μόναις προθέσειν ἐξαγγέλλομεν, τῇ τε
ἐκ, καὶ ἀπὸ, καὶ παρὰ. Ἄλλ' ἡ μὲν ἐκ καὶ ἀπὸ
τῇ ἀπὸ τόπου κινήσει ἀπονενέμηται· ὡς ἐξ οὐρα-
15 νοῦ ἡ ἀπὸ οὐρανοῦ σκηπτὸν λέγομεν κατιέναι·
τῇ δ' ἀπὸ προσώπου ἡ παρὰ, καὶ ἡ ἀντι ταύτης
ἔσθ' ὅτε πρός.

N. Καὶ τίνα χρὴ τὴν αἰτίαν νοεῖν, καθ' ἣν ἡ
μὲν παρὰ τῷ προσώπῳ, αἱ δ' ἄλλαι τῷ τόπῳ ἀποκί-
20 κλήρονται; ἐμοὶ μὲν οὐ παντάπασιν εὐχερὲς ἀποφή-
νασθαι.

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ ἈΝΤΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Ἐγὼ δὲ κε σεῖο νοήματι γε προβαλομένην,
ὡς τό, πρὸ παίδων καὶ γυναικῶν μάχεσθαι, ἀντι τῆς
ὑπέρ. Τῆς διὰ, ὅταν αἰτίαν δηλοῖ, αἰτιατικῇ συντα-
25 τομένης, ὅταν δὲ μεσότητα, γενικῇ, ὅι ποιηται ὡς ἐπὶ
τοπολὺ καὶ ταύτην αἰτιατικῇ συντάττειν φιλοῦσιν.
Ὅμηρος τὴν κατὰ ἀντι τῆς ἀπὸ λαμβάνει, καὶ ἐν πα-
ραθέσει, οἶον·

βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων.

30 καὶ, βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων.

καὶ ἐν συνθέσει, ὅταν λέγῃ κατατεθνειῶτας τοὺς
ἀποτεθνηκότας..... Τὰς δισυλλάβους προθέσεις μετὰ

τὰ ὀνόματα τιθέσσι, τοὺς τόνους ἀναβιβάζουσας, ποιηταὶ μὲν πάσας, ὡς τό, Παρνασὸν κάτα, καί, ἀνθρώπων μετὰ, πλὴν τῆς διὰ, τοῦ μὴ συνεμπεσεῖν τῇ τοῦ Διὸς αἰτιατικῇ· οἱ δὲ περὶ γράφοντες μόνην τὴν περὶ μετὰ τοῦνομα τάττουσι. Καὶ ἔτι ποιη- 5
ται μὲν μετὰ τὰς προθέσεις ἐνίοτε στίζουσιν· οἱ δ' ἄλλως γράφοντες οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐν μεταξὺ τοῦ κά-
λου ταύτας τιθέσσι. Τὴν μέντοι πρὸς μόνην πρὸ
συνγμῆς γράφουσιν, ὡς τό, καὶ μικρὸν τι πρὸς.
Ἐλλειψις προθέσεων· βοῦν σίτου ἀνοῦμαι ἢ ἀποδίδο- 10
μαι· λείπει ἢ διὰ· καί, κόσον ἐκρίω τότε; λείπει ἢ
διὰ, καὶ τό, τιμήματος. Μάχιμος τὸ σχῆμα· πολὺς
τοῦ λόγον· λείπει ἢ κατὰ. Οἱ χαριέντες τῶν ἀνθρώ-
πων· λείπει ἢ ἀπό. Ὁμοίως καί, ἡδὺ ἀναπνεῖ τῶν
φυτῶν, ἐλλυχνίου δῆρι, δρέπου τῶν φύλλων, πτε τοῦ 15
ὑδατος, -διαν μὴ πάντα τὰ φύλλα τις μέλλῃ δρέπε-
σθαι, μὴ δὲ ὅλον τὸ προκείμενον ὑδωρ πιεῖν, ἀλλὰ
μέρος . . . τὴνικαῦτα γὰρ αἰτιατικῇ συντακτέον. Ὅμη-
ρος,

θεὸς διὰ πάντα τελευτᾶ,
ἦτοι διόλου· πρόθεσις ἀντὶ ἐπιρρήματος.
καὶ ὁ αὐτός,

20

ὡς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ!
ἀντὶ τοῦ διαδέχεται.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΘΕΤΩΝ.

Ὅτι τῶν ἐπιθέτων τὰ μὲν σὺν ἄρθροις προφέρου- 25
ται, τὰ δὲ χωρὶς ἄρθρων. Μετὰ μὲν ἄρθρων, οἶον· ἡ ἰω-
νικῇ στολῇ ἐπιχωριάξει· κἄν γὰρ καὶ τὸ στολῇ τὸ
προσηγορικὸν τῷ λόγῳ προτάξωμεν, αὐτίς τὸ ἐπίθετον σὺν
ἄρθρῳ παραταχθήσεται, οἶον, ἡ στολῇ ἡ ἰωνικῇ
ἐπιχωριάξει· πλὴν ὅτι τοῦ μὲν ἐπιθέτου προηγουμέ- 30
νου, ἐν ἄρθρον ἀρκεῖ τοῖς δυοῖ· τοῦ δὲ προσηγορικοῦ
προηγουμένου, ἄρθρον πρόσιστιν ἑκατέρῳ. Δίχα δὲ

τούτοις δὴ συνητέχθη καὶ τὸ χυμός καὶ χύμα· τὰ δὲ μὴ ἀρσενικὰ ἔχοντα, οὐκ ἔξ ἀνάγκης μακρᾶ παραλήγεται, ὡς τὸ φύμα, πλύμα, πλὴν τοῦ κύμα.

Ἔβαν ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθησαν, βραχύνεται· τὸ γὰρ 5 ἔβαν ἀπὸ τῆς γενικῆς, τοῦ βάντος, ὡς τὸ ἔτυφθεν, ἀπὸ τοῦ τυφθέντος· ταῦτα δὲ καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἔτυπτον ἀπὸ τοῦ τύπτουτος.

Οἱ ποιηταὶ ἐν πολλοῖς, ὧ Νεόφρον, βραχείας καὶ μακρᾶς ἐφεξῆς κειμένης, ἢ τούναντίον, τοὺς χρόνους 10 ἀμείβουσιν οὕτω· τὸν ἰφθιμον, ἰφθιμον λέγουσι, καὶ τὸ ὄρωρεν, ὄρορεν, καὶ τὴν ἔλευσιν, ἤλυσιν, τὴν ὄλουμένην, οὐλομένην, τὸ ἄμοιρος, ἄμοιρος, τὰ ἀπειρέσια, ἀπερείσια, Ἰλάος, Ἰλάος, ἀκηχέμενος, ἀκαχήμενος.

15 Τὰ διὰ τοῦ ἰτης μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, πλὴν τῶν ἀπὸ ὀξυτόνων συντεθέντων, ὡς ἀπὸ τοῦ κριτής, δικαιοκρίτης.

Τὰ εἰς ὧν συγκριτικὰ δισύλλαβα μακρᾶ παραλήγεται· διὰ γὰρ τοῦτο τὸ μᾶλλον καὶ θᾶττον καὶ 20 ἄσσον προπερισπῶνται· καίτοι ἴσως δόξειεν ἂν τιθεῖται μακρὰ ταῦτα εἶναι διὰ τὰ δύο σύμφωνα.

Τὸ ρ ἐν ταῖς συνθήκαις διπλασιάζεται, οἷον, ἐπίρρημα· ἐν δὲ τισι διὰ τὸ μέτρον οὐ διπλασιάζεται, οἷον ἀμφίρυτος Κῶς,

25 καὶ, ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον.

Τὸ διπλοῦν ρ τριχῶς εὐρίσκεται, ἢ ἀπὸ συνθέσεως, ὡς ἐπίρρημα· ἢ ἀπὸ ἀυξήσεως χρονικῆς, ὡς τὸ ἔρριφα· ἢ φυσικῶς, ὡς τὸ ἔρρε, θάρρος, κύρρος. Ἐν οὖν τοῖς ἀπὸ συνθήκης ἢ ἀυξήσεως, τοῦ μὲν 30 προτέρου φιλουμένου, τοῦ δὲ δευτέρου δασυνομένου, διὰ τὸ καὶ πρὸ τῆς συνθέσεως ἢ τῆς ἀυξήσεως δασύνεσθαι· ζητητίον, εἰ καὶ τῶν ἐκ φύσεως τὸ μὲν χρῆ φιλοῦν, τὸ δὲ δασύνειν.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Ἡ παρὰ καὶ ἡ περὶ ὅτε τὴν κίνησιν σημαίνου-
σιν, αἰτιατικῇ συνταττόμεναι, διενηνοχᾶσι κατὰ τε στά-
σιν καὶ κίνησιν· τῇ μὲν γὰρ παρὰ τὴν κίνησιν ἀπο-
δώσεις, ὡς παρὰ Δύδιον ἄρμα λέγομεν θέειν, καὶ 5
παρὰ τὴν πόλιν τὸν ποταμὸν ῥεῖν· τὴν δὲ πε-
ρὶ τῆς στάσεως οὐκ ἂν ἀμάρτοις εἰπῶν, ὡς εἰ περὶ
τὴν πόλιν νεῶν ἵστασθαι φῆς.

N. Καὶ πόθεν, ὦ Παλαίτιμε, τὸ περιθίειν τὴν
πόλιν διαλελυκότες, καὶ περὶ τὴν πόλιν θείειν εἰπόντες, 10
οὐ δοκοῦμεν κίνησιν λέγειν;

II. Διπλοῦν ἔστι τὸ μεταβατικὸν τῆς κινήσεως εἴ-
δος· τὸ μὲν γὰρ ἔστι κατ' εὐθείαν, τοῦτο δὲ κατὰ τὰς
ἕξ ἔπεται σχέσεις, τό τε ἄνω, καὶ κάτω, καὶ πρόσω,
καὶ ὀπίσω, δεξιὰ τε καὶ ἀριστερά· τὸ δὲ κυκλοφορικὸν 15
ἠνομάσθη, ὅπερ ἐπὶ πάσης σφαιρας ἂν νοηθεῖη. Κατ'
ἐκείνου μὲν οὖν ὅλον τε τὸ κινούμενον καὶ τὰ ἑαυτοῦ
μέρη τόπον ἐκ τόπου μεταλαμβάνει· ὡς εἴ τις ἐκ τῆς-
δε τῆς πόλεως εἰς ἑτέραν ἔλθῶν, ἑαυτὸν τε ὅλον καὶ
τὰ μέρη ἐντεῦθεν ἐκεῖσε μετήνεγκε. Κατὰ δὲ τοῦτο, τὰ 20
μέρη μὲν ἄλλοτε ἄλλοις τόποις μεταλαμβάνει, τὸ δ' ὅλον
ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀεὶ ποτε μένει· καὶ γὰρ σφαιρας περὶ
ἄξονα στρεφομένης, ἕκαστον μὲν τῶν ἐν αὐτῇ σημείον
ἄλλοτε ἄλλη ὁρᾶται, αὐτὴν γε μὴν ὅλην οὐκ ἂν ἴδοις
οὐδὲ τοῦλάχιστον τῆς οἰκίας χώρας μεθισταμένην. 25
Ταῦτ' ἄρα οἱ γραμματικοὶ συνιδόντες, ὦ Νεόφρον,
καὶ δεῖν εἶναι κριναντες τὸ κατὰ τὸ ὅλον θεωρούμενον
τοῦ κατὰ τὰ μέρη προτιμότερον εἶναι, ἴσα τῇ στάσει
καὶ τὴν κυκλοφορικὴν συνέταξαν κίνησιν.

N. Ἄριστα μὲν· ἀλλ' ὅταν περὶ τὸν ἄερα τὰς νε- 30
φέλας ἐλαύνεσθαι λέγωμεν, οὐδὲ τοῦτο κινήσεως;

II. Κινήσεως μὲν.

N. Τίνα τρόπον;

II. Ῥᾶστόν σοι καὶ τοῦτ' ἔστι τὸν νοῦν προσέ-
χοντι. Τὸ μὲν παρὰ τὴν πόλιν τὸν ποταμὸν ῥεῖν, οὐκ 35

ἔστιν ὅπερ ἂν ἕτερον δηλοῦν φῶμεν, ἢ τὸ τῆς πόλεως ἔγγιστα· τὸ δὲ περὶ τὸν ἀέρα τὰς νεφέλας ἐλαύνεσθαι οὐ τὸ τῆς ἀέρος ἔγγιστα καὶ σὺ φήσεις, ἀλλὰ τὸ αὐτῶ τῶ ἀέρι. Τὸ δὲ ἐν τινι κινούμενον, κινεῖται μὲν ἐν τῷ περιέχοντι αὐτό, καὶ ἄλλοτε πρὸς ἄλλοις αὐτῶ μέρεσι καθορᾶται· ὅλου δὲ τοῦ περιέχοντος αὐτὸ οὐδὲ μῶς ἂν ἐκφέροίτο, εἴγε τὸ ἐν αὐτῷ κινεῖσθαι μέλει σωθῆναι. Κάνταυθα τοῖσιν ἢ τοῦ περιέχοντος μοῖσιν καὶ στάσις τῆς τοῦ περιεχομένου κινήσεως κατακροᾶται

10 σασα, τὴν τῇ στάσει προσήκουσαν σύνταξιν ἀπέπειε τῇ περὶ. Καὶ δοκεῖ πως ἢ κίνησις αὕτη τῆς κυκλικῆς ἐναντίον τι φέρειν, καὶ ὅτι κατ' εὐθείαν, καὶ ὡς ἐν ταύτῃ μὲν, τὸ περιέχον μὲν ἴστασθαι νοεῖται κινεῖσθαι δὲ τὸ περιεχόμενον· ἐν ἐκείνῃ δὲ, τὸ μὲν περιέχον, ὡς ἢ σφαῖρα, κινεῖται, ὁ δ' ἄξων, ὃς δὴ περιέχεται, στάσεως ἔχειται. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ πλεονεκτεῖ τῆς στάσεως ἢ κίνησις ἐκ τε τόπου, καὶ εἰς τὸν πόνον, καὶ ἐν τόπῳ γινομένη, μόνον ἐν τόπῳ θεωρομένης ἐκείνης.

20 Ν. Καὶ τίνι κανόνι γνώσομαι ταῦτα, ὦ Παλατιμε, ἦν που κάγω τοῖς αὐτοῖς περιπέσω.

Π. Ὡς ἂν δὴ σοι συνελῶν εἴπω, καὶ τοῦτον ἴσθαι Νεόφρον. Εἰ μὲν τὸ κινούμενον ἕτερον τόπον καταλιμπάνον, εἰς ἕτερον ἄπεισι, καὶ δύο τοὺς τόπους λαμβάνεις, τοῦτο κυρίως γνώσκεις ἂν κίνησιν· ὡς εἰ τις ἐν τῆσδε τῆς πόλεως εἰς ἑτέραν πορεύεται. Εἰ δὲ κινεῖται μὲν τὸ κινούμενον περὶ μέντοι τόπον τὸν αὐτόν, τῆς στάσεως λόγῳ τοῦτο συντάξεις. Οὕτω γὰρ καὶ τῇ οἰκίᾳ περιπατεῖν τὸν ἄνθρωπον λέγοντες, τῇ τῆς στάσεως προθέσει τῇ ἐν τοῦτο συντάττομεν. "Ἐν γὰρ τι λαμβάνομεν, τὴν οἰκίαν, καθ' ἣν κινεῖται ὁ ἄνθρωπος.

Ν. Τί δὲ δήποτε καὶ τὴν ἐν προθέσειν στάσιν ἐροῦμεν σημαίνειν;

35 Π. Καὶ μάλα.

N. Οὐκ ἄρα καλῶς φήσομεν ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως ἐν τῆδε τῇ πόλει βαδίζειν τινά;

Π. Ἀπείη σου τοῦτο, Νεόφρον· μήτις οὕτω σε λέγειν ἀράσαιτο.

N. Ἀλλὰ πῶς; 5

Π. Ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως εἰς τήνδε βαδίζειν τὴν πόλιν.

N. Ἀμέλει γοῦν οὐδὲ τοῦτο καλῶς ἔχον εἰρησεται, καθῆσθαι τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν, εἴπερ ἢ εἰς τῆς κινήσεως, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῇ οἰκίᾳ. 10

Π. Εὖ ἔγνωσ, καὶ σε τὸ συντεταγμένον πρὸς τὴν ἀκρόασιν καὶ παρὰ σαυτοῦ τι συνοραῖν ἤδη ποιεῖ· τό γε μὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ καθῆσθαι, καὶ κατὰ τὴν οἰκίαν ἀνυποστόλως ἔρεῖς. Ἄλλ' ἐπανίσταμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ αὐθις εἰς τὴν παρὰ. 15

N. Ἐπανίσταμεν, δοκεῖ γάρ.

Π. Τοσοῦτον περὶ ταύτης, ὦ Νεόφρον, φημέν, ὥς ἐπειδὴν κίνησιν σημαίνῃ, αἰτιατικῇ ταύτην συντάττομεν· ἀλλ' ἢ αὐτὴ καὶ στάσιν ἔστιν ὅτε δηλοῖ, καὶ τὴν πτώσιν αὐθις ἀμείβει· δοτικῇ γὰρ τηρικαῦτα συνάπτεται· καὶ γὰρ παρὰ τῷ βασιλεῖ τινὰ λέγομεν ἴστασθαι. Εἰ δέ που καὶ παρὰ τὸν βασιλέα τις ἔγραψεν, ἔγραψε μὲν, οὐ μέντοι καὶ ἀκριβῶς ἐπιστήσας. Σκόπει καὶ γὰρ ἢ πρὸς ἔστιν ὅτε καὶ ἀντὶ τῆς παρὰ λαμβάνεται, οἷα δὴ καὶ τῆς σύν, καὶ τῆς ἐκείνων συντάξεως οὐκ ἀφίσταται. Ἄλλ' ὅταν μὲν τὴν παρὰ σημαίνῃ, τὴν ἀπὸ προσώπου τὴν κίνησιν ἔχουσαν καὶ τῆς ἐκείνης φιλεῖ γενικὴν· ὥς, εἰ στρατηγὸν πρὸς τοῦ βασιλέως λέγομεν πέμπεσθαι· ἐπειδὴν δὲ τὴν παρὰ μὲν καὶ αὐθις, τήνδε τὴν ἔγγυς 20 στάσιν σημαίνουσαν, δοτικῇ πάντως μάλιστα χαίρει· ὥς εἰ περὶ τινος λέγομεν πρὸς τοῖς ποσὶν αὐτὸν καθῆσθαι τοῦ δαίνοσ· πρὸς δὲ τοὺς πόδας οὐ λέγομεν. Εἰ τοίνυν ἢ μὲν πρὸς τὴν πτώσιν οὐκ ἀποστέργει τῆς προθέσεως, ἀνθ' ἧς λαμβάνεται, δοτικῇ 30 δὲ αἰ, τὴν ἔγγυς στάσιν δηλοῦσα, συντάττεται, φα-

πρώτατον, και την παρά, τὸ αὐτὸ δηλοῦσαν, και τῇ αὐτῇ συνάπτεσθαι πῶσει· εἰ γὰρ εἶχεν ἐν τούτοις ἡ παρά και τὴν αἰτιατικὴν, εἶχεν ἂν και ἡ πρός.

N. Ἄλλ' εἰπέ μοι και τόδε μικρὸν ἐπισχών, ὦ Παβλατιμε, τίποτ' ἐστὶν ὃ πᾶν μικρῷ πρόσθεν τὴν ἀπὸ προσώπου κίνησιν τὴν παρὰ· δηλοῦν ἔλεγες· ἀστεῖον γάρ μοι και τοῦτ' εἶναι δοκεῖ.

Π. Τὸ ἀπὸ τινος εἰς τι κινῆσθαι κατὰ μετάβασιν, διπλοῦν, ὃ Νεόφρον, ἐστίν· ἡ γὰρ ἀπὸ τόπου 10 ἢ προσώπου, τοῦτο δ' ἐστίν, ἡ ἀψύχου και ἀκινήτου, ἢ ἐμψύχου τε και αὐτοκινήτου. Τὴν δὲ τοιαύτην κίνησιν τρισὶ μόναις προθέσεσιν ἐξαγγέλλομεν, τῇ τε ἐκ, και ἀπὸ, και παρὰ. Ἄλλ' ἡ μὲν ἐκ και ἀπὸ τῇ ἀπὸ τόπου κινήσει ἀπονενέμηται· ὡς ἐξ οὐρα- 15 νοῦ ἢ ἀπὸ οὐρανοῦ σκηπτὸν λέγομεν κατεῖναι· τῇ δ' ἀπὸ προσώπου ἢ παρὰ, και ἡ ἀντι ταύτης ἐστ' ὅτε πρός.

N. Καὶ τίνα χρὴ τὴν αἰτίαν νοεῖν, καθ' ἣν ἡ μὲν παρὰ τῷ προσώπῳ, αἱ δ' ἄλλαι τῷ τόπῳ ἀποκινῶνται; ἐμοὶ μὲν οὐ παντάπασιν εὐχερὲς ἀποση- 20 νασθαι.

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ ἈΝΤΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Ἐγὼ δὲ κε σεῖο νοήματι γε προβαλομένην, ὡς τό, πρὸ κείδων και γυναικῶν μάχεσθαι, ἀντι τῆς ὑπέρ. Τῆς διὰ, ὅταν αἰτίαν δηλοῖ, αἰτιατικῇ συντα- 25 τομένης, ὅταν δὲ μεσότητα, γενικῇ, οἱ ποιηταὶ ὡς ἐπὶ τοπολὺ και ταύτην αἰτιατικῇ συντάττειν φιλοῦσιν. Ὅμηρος τὴν κατὰ ἀντι τῆς ἀπὸ λαμβάνει, και ἐν παραθέσει, οἶον·

βῆ δὲ κατ' Ἰθάλων ὄρεων.

30 και, βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων.

και ἐν συνθέσει, ὅταν λέγῃ κατατεθνεῖωτας τοὺς ἀποτεθνηκότας..... Τὰς δισυλλάβους προθέσεις μετὰ

τὰ ὀνόματα τιθέσσι, τοὺς τόνους ἀναβιβαζούσας, ποιητῶν μὲν πάσας, ὡς τό, Παρνασὸν κάτα, καί, ἀνδρῶπων μέτα, πλὴν τῆς διὰ, τοῦ μὴ συνεμπεσεῖν τῇ τοῦ Διὸς αἰτιατικῇ· οἱ δὲ περὶ γράφοντες μόνην τὴν περὶ μετὰ τοῦνομα τάττουσι. Καί ἐτι ποιη-5 ται μὲν μετὰ τὰς προθέσεις ἐνίοτε στίζουσιν· οἱ δ' ἄλλως γράφοντες οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐν μεταξὺ τοῦ κώλου ταύτας τιθέσσι. Τὴν μόνην πρὸς μόνην πρὸ σωμῆς γράφουσιν, ὡς τό, καὶ μικρὸν τι πρὸς. Ἐλλειψις προθέσεων· βούν σίτου ἀνοῦμαι ἢ ἀποδίδο-10 μαι· λείπει ἢ διὰ· καί, πόσου ἐκρίω τόδε; λείπει ἢ διὰ, καί τό, τιμήματος. Μάχιμος τὸ σχῆμα· πολὺς τοῦ λόγον· λείπει ἢ κατὰ. Οἱ χαριέντες τῶν ἀνθρώπων· λείπει ἢ ἀπό. Ὁμοίως καί, ἡδὺ ἀναπνεῖ τῶν φωντῶν· ἔλλυχνίον ὄξει, δρέκου τῶν φύλλων, πίε τοῦ 15 ὕδατος,· ὅταν μὴ πάντα τὰ φύλλα τις μέλλῃ δρέπεσθαι, μὴ δὲ ὄλον τὸ προκείμενον ὕδωρ πιεῖν, ἀλλὰ μέρος· . . . τὴνκαῦτα γὰρ αἰτιατικῇ συντακτικόν. Ὀμηρος,

θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ, 20
 ἦτοι διόλου· πρόθεσις ἀντὶ ἐπιβόηματος.
 καὶ ὁ αὐτός,
 ὡς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ!
 ἀντὶ τοῦ διαδέχεται.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΘΕΤΩΝ.

Ὅτι τῶν ἐπιθέτων τὰ μὲν σὺν ἄρθροις προφέρου-25 ται, τὰ δὲ χωρὶς ἄρθρων. Μετὰ μὲν ἄρθρων, ὄλον· ἢ ἰωνικῇ στολῇ ἐπιχωριάξει· κᾶν γὰρ καὶ τὸ στολῇ τὸ προσηγορικὸν τῷ λόγῳ προτάξωμεν, αὐθις τὸ ἐπίθετον σὺν ἄρθρῳ παραταχθήσεται, ὄλον, ἢ στολῇ ἢ ἰωνικῇ ἐπιχωριάξει· πλὴν ὅτι τοῦ μὲν ἐπιθέτου προηγουμέ-30 νου, ἐν ἄρθρον ἀρκεῖ τοῖς δυσὶ· τοῦ δὲ προσηγορικοῦ προηγουμένου, ἄρθρον πρὸςιστιν ἑκατέρῳ. Δίχα δὲ

ἄρθρον προφέρεται, οἶον· ἢ θάλαττα κυματώδης
 ἐστίν. Ἄλλ' ἐκεῖ μὲν διὰ τὴν ἐλλείπουσαν ἕξωθεν
 ὑπαρκτικὴν μετοχὴν τὸ ἄρθρον προσλαμβάνεται· τὸ γὰρ
 ἐντελὲς ἦν· ἢ στολή ἢ οὐσα ἰωνικὴ· ἐνταῦθα δέ,
 10 διὰ τὸ ἀπὸ ῥήματος γίνεσθαι τὴν διάλωσιν, εἰς τὸ ἐπι-
 θετον καὶ τὸ ἐστὶ ῥῆμα· τὸ γὰρ κυματώδης ἐστὶ
 ταῦτόν ἐστι τῷ κυμαλῆει· οὐ πρόσκειται τῇ· ἄρθρον,
 ἐπεὶ μηδὲ τῷ ῥήματι πρόσθ' ἐξ οὗ ταῦτα ἀνελύθη.
 Ὅτι ἐνικοῦ προσηγορικῆ καὶ ἐπιθέτου ὄντος, τὸ μὲν
 10 ἐπίθετον, οἶον ἂν ἢ γένους, εἰς οὐδέτερον αὐτὸ τρέπου-
 σιν οἱ Ἀταϊκοί, τὴν πτώσιν αὐτοῦ τηροῦντες· τοῦ δὲ
 προσηγορικῆ τὸ γένος τηροῦντες—οὐδὲ γὰρ ἀμεῖψαι δι-
 νατόν, μονογενῆ γὰρ τὰ πλείστα τῶν προσηγορικῶν—τὴν
 πτώσιν ἀμελβουσί, γενικὴν ἀεὶ τοῦτο ποιοῦντες. Οἶον
 15 ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· ἢ ἰωνικὴ στολή, πῶς ἰωνικὸν φασὶ τῆς
 στολῆς, τὸ εἶδος ἕξωθεν ἐνταῦθα λαμβάνοντες, ὡς περ
 ἀλλαγῶ. ἄλλο τι· ποιῶσι δὲ τὸ προσηγορικῶν γενικὴν,
 διὰ τὸ καὶ κτητικὴν αὐτὴν εἶναι, καὶ οἶον κτήμα τῆς στο-
 λῆς τὸ ἰωνικὸν εἶδος εἶναι. Τοῦτο δὲ ποιοῦσιν ἐπὶ πασῶν
 20 τῶν πτώσεων. Πληθυντικῆ δὲ προσηγορικῆ καὶ ἐπι-
 θέτου ὄντος, ἐστὶ μὲν οὐ τὸ εὐρὸν ποιοῦσιν, ὅπερ ἐν τοῖς
 ἐνικοῖς, οἶον, ἀντὶ τοῦ, οἱ πλείονες ἀνθρώποι,
 τὸ πλείον τῶν ἀνθρώπων λέγοντες, ἐνθα τὸ ἐπι-
 θετον, κἂν ἐνικὸν ἦ, πλήθους ἐστὶ σηματικόν, μὴ μένεται
 25 τοῦ τοιοῦτου πλήθους, οἶον ἐστὶ τὸ πᾶς· τούτω γὰρ
 οὔτε ἐνικῶς, οὔτε πολλῶ μᾶλλον πληθυντικῶς εἰπεῖν δυνά-
 μεθα, πᾶς τῶν ἀνθρώπων, ἢ πάντες τῶν ἀνθρώ-
 πων· πᾶς γὰρ ἢ πάντες εἰπόμενοι, ἅπαντας συνεληφάμεν.
 Ἔστι δὲ οὐ τὸ μὲν ἐπίθετον ἀκίνητον κατὰ πάντα τηροῦ-
 30 σιν, τὸ δὲ προσηγορικὸν εἰς γενικὴν τρέπουσιν· οἶον, ἀντὶ
 τοῦ εἰπεῖν, οἱ χαριέντες ἀνθρώποι, οἱ χαρίεντες
 τῶν ἀνθρώπων φασί, λαμβανομένης ἕξωθεν τῆς
 ἀπό. Καὶ τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ πασῶν τῶν πτώσεων,
 35 πλὴν τῆς γενικῆς· τοῖς χαρίενσι γὰρ τῶν ἀνθρώ-
 πων, καὶ τοῖς χαρίεντα τῶν ἀνθρώπων λέγο-
 μεν. Οὐ μέντοι τῶν χαρίεντων τῶν ἀνθρώπων.

διὰ τὴν ἐκαλληλίαν τῶν δύο γενικῶν καὶ ἀσάφειαν, ἀμφοτέρων, σὺν τοῖς ἑαυτῶν ἄρθροις ἐκφερομένων τῶν χαριέντων μέντοι ἀνθρώπων λέγομεν, διὰ τὸ ἐνὶ ἄρθρῳ περιλαμβάνεσθαι καὶ τῆς αὐτῆς εἶναι συντάξεως· τῷ οἱ χαριέντες ἄνθρωποι, καὶ γὰρ δ καὶ τοῦτο ἐνὶ ἄρθρῳ περιλαμβάνεται. Τὸ κῦμα τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὸ ρεύμα τοῦ ποταμοῦ λέγομεν· κτήματα γὰρ ταῦτα τοῦ ποταμοῦ· τὸν ποταμὸν γὰρ τοῦ κύματος ἢ τοῦ ρεύματος οὐ δυνάμεθα λέγειν· οὐ γὰρ οὗτος κτήμά τινος ἐκείνων. Ταῦτα μέντοι ἀλλή- 10 λων κτήματα φηθήσεται, καὶ τὸ κῦμα τοῦ ρεύματος, καὶ τὸ ρεύμα τοῦ κύματος. Τῶν μὲν ἐπιθέτων τὰς συνηρημένας αἰτιατικὰς δίχα τοῦ ν οἱ Ἄττικοι καὶ πάν- 15 τες προφέρουσιν Ἑλληνες, τὸν ἀληθῆ, τὸν ψευδῆ, τὸν σαφῆ· τὰς δὲ τῶν κυρίων μόνοι οἱ Ἄττικοι καὶ 15 διὰ τοῦ ν, τὸν Δημοσθένην καὶ τὸν Ἀριστοφάνην· ἐκείνας μὲν γὰρ κοινὰς πᾶσιν Ἑλλήσιν οὖσας, ἀπαρακοιήτους εἶσαν· τὰ δὲ κύρια, ἐπειδὴ περ ἀνθρώ- 20 πων ἐστὶν ὀνόματα ἐν αὐτοῖς γινομένων, καὶ μὴ τοῖς Ἑλλήσιν ἅπασι γνωρίμων, ἐπ' αὐτοῖς μόνοις τὸν κανόνα 20 ἐφύλαξαν τὸν λέγοντα, δεῖν τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσυλλαβουῦσαν τῇ εὐθείᾳ διὰ τοῦ ν ἐκφέρεσθαι.

Ὅτι τὰ ἐπίθετα, εἰ μὲν πᾶσιν ἢ τοῖς τυχοῦσι προσ- 25 ηγορικοῖς ἢ κυρίοις ἐπιφέρονται, τριγενῶς προφέρονται, ὡς τὸ καλός, καλή, καλόν· δύναται γὰρ ἐπι- 25 θετον εἶναι καὶ ἀνθρώπου, καὶ βοός, καὶ ἵππου, καὶ ξύλου καὶ λίθου. Εἰ δὲ ἐνὶ μόνῳ ἀφωρισμένα εἰσὶν ἢ προσ- 30 ηγορικῶ ἢ κυρίῳ, μονογενῶς προσηγορικῶ μὲν, οἶον, φηιδίως οἴμησε μετὰ τρήρων ἀπέλειαν, 30 ὡς καὶ αἰθίς,

ἀρχάξων ἢ ἄρν' ἀμαλήν, ἢ πτώκα λαγών. 30 Τὸ γὰρ τρήρων ἐπίθετόν ἐστι τῆς πελείας, καὶ τὸ πτώξ τοῦ λαγωῦ, καὶ αἶε ἐκεῖνο μὲν θηλυκῶς μόνως γράφεται, τοῦτο δὲ ἀρσενικῶς, ἐπειδὴ τούτοις μόνοις ἀφώρισται, τὸ μὲν τρήρων τῇ πελείᾳ, τὸ δὲ πτώξ τῷ λαγῶ. Κυ- 35 ρίῳ δέ, ὡς τό, γλαυκῶπις Ἀθήνη, καὶ, νεφελη-

γαρέτα Ζεύς. Τὰ ἐπίθετα τὰ χωρὶς ἄρθρων προ-
 φερόμενα καὶ τῷ ὑπαρκτικῷ ῥήματι συναπτόμενα, δύ-
 νανται ἐπὶ πάσης πτώσεως καὶ παντὸς ἀριθμοῦ πλη-
 θυντικῇ γενικῇ μετὰ ἄρθρου προφέρεσθαι· οἶον, ἀντὶ
 5 τοῦ εἰπεῖν, Αἰσχίνης σοφὸς ἦν, λέγομεν, Αἰσχί-
 νης τῶν σοφῶν ἦν· τουτέστιν, εἰς ἀπὸ τῶν σο-
 φῶν· καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, Αἰσχίνου δὲ σαφοῦ
 ὄντος, Αἰσχίνου δὲ τῶν σοφῶν ὄντος. Ὁμοίως
 δὲ καὶ τὰ ῥήματα ἀναλύοντες, πρότερον εἰς τε ὄνομα
 10 ἐπίθετον καὶ τὸ ὑπαρκτικὸν ῥήμα, εἶτα τῇ αὐτῇ συν-
 τάξει δυνάμεθα χρῆσθαι. Οἶον, οἱ Λύκιοι συνε-
 μάχουν τοῖς Τρωσὶ· πρότερον γὰρ ἐροῦμεν κατὰ
 ἀνάλυσιν, ὅτι οἱ Λύκιοι σύμμαχοι τοῖς Τρωσὶ
 ἦσαν· εἶθ', ὅτι οἱ Λύκιοι τῶν συμμάχων, ἢ
 15 καὶ μετοχῇ, τῶν συμμαχούντων τοῖς Τρωσὶ
 ἦσαν. Τοῦτο δὲ ποιοῦμεν ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὑπερο-
 χήν, ἀλλὰ μέσως ὄντων τοῦτο, ὅπερ αὐτοὺς διὰ τοῦ
 ἐπιθέτου καλοῦμεν. Τὸ γὰρ λέγειν, ὡς Ὀμηρος
 τῶν ποιητῶν ἦν, οὐ πάνυ σεμνὸν εἶναι δοκεῖ.

ΠΕΡΙ ΤΟΝΩΝ.

Ὅτι μία μόνη λέξις ἐγκλίνεται καὶ μονοσύλλαβος
 ἢ, καὶ δυσύλλαβος, οἶον, οὐ τις, οὐ φημι· δύο δὲ
 καὶ μονοσύλλαβοι οὔσαι οὐκ ἐγκλίνονται ὁμοῦ ὑφ'
 ἐνὸς τόνου· ἀλλ' ἢ μὲν προτέρα, ὑπὸ τοῦ προειληφό-
 25 τος τόνου· ἢ δὲ δευτέρα, ὑπὸ ἑτέρου τιθεμένου ἐν τῇ
 προτέρᾳ, οἶον,

καὶ μοί τις ὀπτῆρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον,
 οὐ γὰρ δύνανται καὶ τὸ μοί καὶ τὸ τις ὑπὸ τοῦ ἐν
 τῷ καὶ τόνου ἐγκλίνεσθαι. Εἴη δ' ἂν εὖ ἔχον σοι
 30 καὶ τόδε, ᾧ Νεόφρον, εἰ μηδαμοῦ δύο τόνους μίαν
 συλλαβὴν ἀθροφθεῖν ἀναγκάξαις, οἷά τιςιν ποιεῖν εἰδι-
 σμένον ἐγένετο ἐπὶ τε τοῦ ναί, καὶ μή, καὶ ἄν, καὶ
 τίνων ἄλλων, δυοὶ βαρελαὶς ταῦτα καταβαπτίζουσιν.

Εἰ γὰρ μῆτε δυσὶν ὀξείαις, ἢ αὐτῶν περισπωμέναις μίαν πιέξεις συλλαβήν, ἢ δυσὶ κουφίζεις τοῖς πνεύμασιν, τίς ἢ ἀποκλήρωσις δύο βαρείας ἐπιφορτίζειν αὐτῇ;

N. Καὶ μάλα τοῦτο, ὦ Παλαίτιμε, καὶ αὐτὸς οὕτω ποιῶ, καὶ δεῖ γὰρ, οἶμαι, οὕτω ποιεῖν. Σφοδρότερας γὰρ ἐν τούτοις ὁ τόνος τυγχάνει τῆς προφορᾶς. Τίς γὰρ τό, καὶ μὴ δοκῶμεν δρωῖντες ἂν ἡδόμεθα μίαν βαρείαν τῷ ἂν ἐπιτεθεικότες, οὐκ ἄνευ δυνάμεως τούτου τοῦτ' ἀναγνώσεται;

Π. Ἐχρῆν μὲν μάλιστα μηδενὸς ἀξιοῦν λόγου τῆν 10 ὑποψίαν ταύτην, ἣν οὐδ' οἱ παλαιότεροι τῶν γραμματικῶν ἔδεισαν· καὶ τοῦτ' ἔστιν ἐκ τῶν ἐκείνοις γραφισσῶν βίβλων ἰδεῖν, ὅσας γε ὁ χρόνος οὐ κατειργάσατο. Οὐ γὰρ ἔστιν ὅς ἐκείνων εἰς ταύτην δὴ τὴν ἀτοπίαν ἐκπέπτωκεν, ὅτι μὴ παντάπασιν ἀμνήτοις ἔγραφον, μηδὲ 15 τοῖς ἀπὸ σκαφείου, λόγου δὲ μετέχουσιν ἀνθρώποις καὶ πάντως Ἕλλησιν. Ἐπειτα τίνα ποτὲ πίστιν ὁ σὸς ἂν ἔχοι λόγος, ὡς τῆς σφοδρότερας ἕνεκεν τάσεως ἔστιν ὅτε τὸ ἂν διτονεῖται, ἐπειδὴ καὶ τάσεως ἔστιν ὅτε δίχα προφέρεται; κἄν γὰρ ἐν τούτοις ταῦτα λέ- 20 γειν τολμᾶς, ἀλλ' ἐν τῷ ναί τί ἂν λέγειν ἔχοις, φιλότουε, πρὸς τί τοῦτ' ἀντιδιαστέλλον τὰς δύο γράφεις βαρείας; Ἄλλ' οὐκ ἂν ἔχοις, ἢ τι μὴ καὶ πᾶσι τοῖς μονοσυλλάβοις, ὅσα γε δύναμιν τάσεως κέκτηται, τὰς δύο ἐπιτιθῆς βαρείας, οἷόν ἐστι τὸ θέξ, καὶ δός, καὶ 25 φίς, καὶ τὰ τοιαῦτα· καίτοι τί τοῖςδε διατρέβω, ἐνὸν καὶ ἐτέρωθεν τὸν ἄφοβόν σου τοῦτον ἐλέγχει φόβον. Εἰ γὰρ τοῖς ἔχουσι διαστολὴν τάσεως τὰς δύο φῆς προσήκειν βαρείας, τοῦ χάριν μὴ τούτων ἀξιοῖς καὶ τὸ δῆ; καὶ γὰρ τοῦτο δισσωῶς ἐκφέρεται, νῦν μὲν τὰ 30 σεως ἄνευ, ὡς ὁ Δημοσθένης φησί, οὐ δὴ δεῖ τοιοῦτον παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφεῖναι· νῦν δὲ καὶ μετὰ τάσεως, ὡς ὁ αὐτὸς πάλιν, δεῖ δὴ χρημάτων. Οὐ δὴ τοῦτ' ἀδικεῖται τὸ δῆ μόνον μὴ διτονούμενον καθ' ὑμᾶς, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ οὐν· καὶ γὰρ 35 καὶ τούτου διπλὴν ἴσμεν τὴν προφορὰν· καὶ παρὲν

κάλιν ὁ Δημοσθένης, Ὁ μὲν οὖν παρῶν καιρός, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγων, καὶ αὐθις, ταῦτ' οὖν ἐγνωκότας ὑμᾶς, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Ἄλλ' εἰ μὲν ἀγαθὸν τὸ διτονεῖν, τί μὴ κατὰ πάντων 5 τὴν ἴσην ἀναλογίαν φυλάττετε; Εἰ δέ τινα μὲν, καὶ μὴδ' ὁπωσοῦν τῆς διαστολῆς τῆσδε δεόμενα, συνάγεις, ὡς τὸ ναί, τῷ κανόνι, ἔστι δ' ἅ τούτων καὶ μάλα τῆς διαστολῆς ἐν χρεῖα καθεστηκότα, ὥσπερ δὴ καὶ τὸ οὖν, ἤκουσας· οὐκ ἄδηλον, ὡς ὅτι ἂν τύχη γράφεις, 10 μῆτε λόγῳ μῆτε κανόνι πρὸς ταῦτα χρώμενος.

N. Εὖ λέγεις· ἄλλ' οὐδὲν ἔσται σημεῖον τῆς τοῦ ἄν καὶ τοῦ μὴ καὶ τῶν ἄλλων διαστολῆς;

Π. Καὶ μάλα.

N. Τὸ ποῖον;

15 Π. Ὅπερ τοῦ δὴ καὶ τοῦ οὖν.

N. Ἄλλ' οὐδὲν τούτων ἔστιν.

Π. Αὐτὸ δὴ τοῦτο, ὃ Νεόφρον, τὸ οὐδὲν, ἔστω κἀκεῖνων.

N. Πείθομαι σοι μὲν, ὃ Παλαίτιμ· οὐ γὰρ ἔχω 20 πῶς ἂν σὰς ἐκφύγω λαβᾶς, πλὴν οὐ πολλοῖς ἀρέσκοντα πείθομαι.

Π. Πείθου μόνον, Νεόφρον· εἰ δέ τις τῶν εἰρη-
μένων ἔχει βέλτιον, λεγέτω· κἂν δέη παλινοῦσαν ἄσαι
οὐκ ἂν ἰσχυρογνωμονοῦντας ἡμᾶς γνοιῇ. — — Τὸ
25 χρύσειον καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅσα ἐκ τῶν μετάλλων,
τροχαϊκὸν κατὰ τὴν κατάληξιν ὄν, οἱ μὲν ποιῆται πυρ-
φωχιακὸν ποιοῦσι, χρύσειον λέγοντες καὶ ἀργύρεον·
Ἀττικοὶ δὲ λαμβικόν, τὸ χρυσοῦν λέγοντες, εἴτα
χρυσοῦν. Καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τοῦ κεράμειον ἔτι
30 κεραμεοῦν λέγειν, καὶ τὸ χύτρειον χυτρεοῦν.

Ἔστω μὲν γὰρ ἀπὸ μετάλλων, ἴσως διὰ τὴν συγκερο-
τημένην καὶ εὐτονον αὐτῶν φύσιν, συνείλον· τὰ δ'
ἀπὸ πηλοῦ, οἷα δὴ εὐθραυστα, ἀσυναίρετα εἶσαν.
Δοκεῖ δὲ καὶ τὸ κεραμεοῦν ἐκ τοῦ κεράμειον γι-
35 νόμενον, καὶ τὴν τῆς παραληγούσης ἑκτασίαν ἐπὶ τὴν λή-
γούσαν μετατιθέν, τὴν δὲ τῆς ληγούσης συστολήν ἐπὶ

τὴν παραλήγουσαν ἀναφέρον, παρασκευάζειν τὴν ἐαυτοῦ λήγουσαν καὶ τὸ τοῦ τόνου δέχεσθαι βάρος· ὥσπερ ἐπὶ ζυγοῦ βλέπειν ἐστὶ τὴν κλεῖον βάρος δεχομένην πλάστιγγα καταρῶπειν· ὡς εἴ τις τοὺς χρόνους αὐθις ἀμείψει, καὶ τὸν τόνον αὐθις πρὸς τὴν προτέραν ἀνα-5 δραμεῖν θέσιν. —

Ἐπὶ, ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηῖδα καλλι-
πάρον.

Ἐπεὶ πᾶν ὄνομα ἀνάγκη ἦτοι ὀξεῖαν ἢ περισπωμένην ἔχειν, πλὴν τοῦ τῆς ἀορίστου, ἐκλιπόντος τοῦ α ἐν 10 τῶ ἐπτά, ἐφ' οὗ ἦν ἡ ὀξεῖα, μετηνέχθη αὕτη ἐπὶ τῷ ε, ἵνα μὴ δίχα τόνου εὐρίσκηται τὸ ὄνομα. Ἐπὶ δὲ τοῦ, ἐπὶ ἐμοί, οὐ γέγονεν ἔπ' ἐμοί, ἀλλ' ἐπ' ἐμοί, ἐπεὶ μὴ δ' εἶχεν ὀξεῖαν ἢ ἐπὶ. Τρία γὰρ ταῦτα μέρη τοῦ λόγου εὐρίσκεται ἄνευ ὀξελας ἢ περισπωμένης, μετὰ 15 μόνης μέντοι βαρελας· τῶν τε ἄρθρων τῶν προτακτικῶν αἱ εὐθεῖαι καὶ αἰτιατικαί, καὶ αἱ προθέσεις πᾶσαι, εἰ μὴ που μετὰ τὸ ὄνομα κεῖνται, οἶον, θεῶν ὑπο· καὶ ὅταν κατὰ ἀποκοπὴν εὐρίσκωνται, ὡς πάρα, ἀντὶ τοῦ πάρεστι· καὶ τινες τῶν συνθέσμων, ἐξ ὧν πάλιν 20 μέρος τι διαφορεῖται· ἐξαετῆς ἱκπος, ἐξέτης δὲ δεκαετῆς, δεκέτης· ἀφαιρουμένου γὰρ τοῦ α, ἀναβιβάζει τὸν τόνον. Τοιοῦτον καὶ τὸ ὁμόως καὶ ὅταν συναιρῆται, τριακονταετῆς, τριακοντούτης· τὸ δὲ διετῆς καὶ τριετῆς οὐκ εἶχε τὸ α, 25 ὥστε ἀποβάλλειν αὐτό· ἀναβιβάζει μέντοι τὸν τόνον, ὅταν μὴ ἐπὶ ζώου ἢ πράγματος, ἀλλ' ἐπὶ χρόνου λέγεται, οἶον, διετῆς χρόνος καὶ τριετῆς.

Τὸ δολη εὐκτικόν ἐστὶν ἀπὸ γᾶρ τοῦ δοῖμι, δολην οἱ Ἀιολεῖς λέγουσιν, δολῆς, δολη· τὸ δὲ δῶη ὑπο-30 τακτικόν· τὸ γάρ, εἰ ἂν δῶ οἱ ποιηταὶ δῶω φασίν, καὶ τὸ γνῶ, γνώω· ἐξ οὗ καὶ τὸ δῶης, δῶη. Καὶ μήτις οἰέσθω καὶ αὐτὸ εὐκτικόν εἶναι· οὔτε γὰρ προσγεγραμμένον ἔχει ἐπὶ τοῦ δῶ τὸ ἰ· οὔτε μὴν πρῶτον

πρόσωπον ἔχει δῶ ην, ὅτι μὴ τὸ δῶ ω, ὅπερ εὐκτικὸν οὐκ ἂν εἴη. Ἄλλ' οὐδ' ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν δῶ ημεν, δῶ ητε, δῶ ησαν, ὡς δόλημεν, δόλητε, δόλησαν λέγεται· ἢ γὰρ ἂν αὐτως ἐγράφετο, τὸ δῶ η εὐκτικὸν ἦν· νῦν δὲ ὑποτακτικὸν ὄν, δῶ ω μεν γράφεται, δῶ ητε, δῶ ω σιν, ὡς γνώωμεν, γνώητε, γνώωσιν· τὸ δ' εὐκτικὸν ἔστιν, ὡς εἴρηται, δοῖμεν, δοῖτε, δοῖεν, καὶ δόλημεν, δόλητε, δόλησαν.

N. Καὶ πότε ταῦτα ποιοῦσιν οἱ ποιηταί, λέγοις 10 ἂν δῆπου καὶ τοῦτο, ἀπειδὰν ποιῶσιν, ἀεὶ δήποτε τὸ ω μέγα ἐπεντιθέασιν.

Π. Ἐν τοῖς τῶν εἰς μὲ ῥήμασιν, ὧ Νεόφρον, τοῖς ἀπὸ περισπωμένων γινομένοις· οὐ μέντοι καὶ ἐπὶ τῆς τετάρτης, ἐπεὶ μὴ καὶ αὕτη ἀπὸ περισπωμένων, 15 ἄλλ' ἀπὸ βαρυτόνων ἔστιν· ἐν ἐκείνοις δὴ τοῖς ἀπὸ περισπωμένων, καὶ ὁ ὑποτακτικὸς μέλλων ἀεὶ περισπᾶται, καὶ μονοσύλλαβος γίνεταί. Διὰ δὴ ταῦτα θέλοντας αὐτοὺς οἱ ποιηταὶ βαρυτόνους τε ποιῆσαι καὶ 20 δυσσύλλαβους, ὡς καὶ τοὺς τῶν ὀριστικῶν τῶν εἰς μὲ μέλλοντας, μακρὸν ἐπεντιθέασιν σύμφωνον, ἐπειδὴ καὶ οἱ τῶν ὀριστικῶν μακροῦ παραλήγονται, ὡς τὸ θῆσω καὶ στήσω καὶ δάσω· καὶ οὐκ ἐπὶ πάντων τὸ ω ἐπεντιθέασιν, ἀλλ' ἐν οἷς μὲν τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων παράγεται, εἰ μακρὸν ἐπεντιθέασιν, 25 τοῦτο δὲ ἔστιν εἰ· τὸ θῶ, θείω λέγοντες, καὶ τὸ ἀφῶ, ἀφείω, ἐπειδὴ καὶ ἡ πρώτη τῶν περισπωμένων τῶ εἰ παραλήγεται. Ἐν οἷς δ' ἀπὸ τῆς δευτέρας, ἄ μακρὸν, τοῦτο δὲ ἔστιν ἡ· τὸ ατῶ, στήω λέγοντες, ἐπειδὴ καὶ ἡ τῶν περισπωμένων δευτέρα τὸ ἄ παραλήγον ἔχει. Ἐν 30 οἷς δ' ἀπὸ τῆς τρίτης, ὁ μακρὸν, τοῦτο δὲ ἔστιν ω· τὸ δῶ, δῶω, καὶ τὸ γῶ, γνώω λέγοντες, καὶ γὰρ ἡ τρίτη τῶν περισπωμένων τῶ οἰ παραλήγεται. Διὰ ταῦτα γὰρ καὶ τῶν εἰς μὲ συζυγιῶν ἐκάστη τὸ παραλήγον αὐτῆς μακρὸν φωνῆεν ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν καὶ 35 παθητικῶν συστέλλουσι· ἡ μὲν πρώτη ἀπὸ τῆς πρώτης, εἰς εἰ τρέπει τὸ ἦ· τίθημι, τίθεμεν, τίθε-

μαι· ἢ δὲ δευτέρα, ὡς ἀπὸ τῆς δευτέρας, εἰς ᾗ ἴστημι, ἴσταμεν, ἴσταμαι· ἢ δὲ τρίτη, ὡς ἀπὸ τῆς τρίτης, εἰς ὠ δίδωμι, δίδομεν, δίδομαι· καὶ ἡ τετάρτη ὁμοίως ἀπὸ τῆς ἑκτῆς τῶν βαρυτόνων, εἰς τὸ ἐκείνης βραχὺ ὕ — τὸ γὰρ ζευγνύω βραχὺ — τὰ αὐ-5 τῆς μακρὸν ὕ τρέπει· ζεύγνυμι, ζεύγνυμεν, ζεύγνυμαι.

N. Ἀριστά σοι καὶ ταῦτα· ἐν δὲ τοῖς τῶν βαρυτόνων καὶ τῶν περισπωμένων μέλλουσιν οὐ ποιοῦσιν;

Π. Ποιοῦσιν, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως· ἐνὶ δὲ τινι τρό-10 πῳ τὴν εἰ δίφθογγον ἐν πᾶσιν ἐπεπιθέτοντες, οὐ μὲντοι ὑποτακτικὰ ἀλλ' ἐφέσεως τινος καὶ ἐπιθυμίας ῥήματα, οἷόν ἐστι τὸ ὀψείω, καὶ βρωσεῖω; καὶ πολεμῆσειω, καὶ κιχέειω, καὶ τὰ τοιαῦτα Ἄ μὲν οὖν κοινῶς περὶ πάντα τὰ πρόσωπα τῶν ὑποτα-15 κτικῶν ποιοῦσιν οἱ ποιηταί, ταῦτά ἐστιν ἃ μικρῷ πρόσθεν ἐλέγομεν· τί δὲ περὶ μόνα τὰ τρίτα τῶν ἐνικῶν σχηματίζουσιν, ἐντεῦθεν ἂν γνολῆς. Ἐπειδὴ τὰ δευτέρα τῶν ἐνικῶν ὑποτακτικῶν ἢ εἰς ἦς, ὡς, ἐὰν τύπτῃς, ἢ εἰς ῶς, ὡς, ἐὰν δῶς, λήγουσιν, εὐρίσκουσιν 20 δ' αὐτόθεν καὶ τὰς εἰς μὶ συζυγίας, πρώτην μὲν καὶ δευτέραν τὰ δευτέρα τῶν ἐνικῶν εἰς ἦς λήγουσαν, τρίτης γὰρ καὶ ἴστης· τὴν δὲ τρίτην εἰς ῶς, καὶ γὰρ δίδῳς· ταύτας δὴ τὰς εἰς μὶ προθέσει τοῦ ι ποιοῦσας τὸ τρίτον· ἔδοξεν αὐτοῖς διὰ τὴν συμβαίνουσαν ταύ-25 τῃν τῶν δευτέρων προσώπων ὁμοιότητα, καὶ τὰ τρίτα τῶν ὑποτακτικῶν τοῖς τρίτοις τῶν εἰς μὶ ὁμοίως ποιῆσαι· καὶ δὴ κἂν ἐκείνοις ἅπασιν τὸ ι προσθέντας τὰ τρίτα ἐποίησαν τὴν κατάληξιν ἔχειν, ὅπως ἡμεῖς, ἐὰν τύπτῃ, λέγομεν, ἐὰν τύπτῃσι, λέγοντες, καὶ τό, 30 ἐὰν δῶ, ἐὰν δῶσι,

. . αἰκέ ποθι Ζεὺς

δῶσι πόλιν Τροίην ἐνταίχισον ἐξαλαπάξει.
καὶ οὐκ ἐν τούτοις μόνον τοῖς ἀπαθείσι ποιοῦσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν οἷς τὸ ῶ προσέθηκται, τό, ἐὰν δῶη, ἐὰν δάησι, 35 λέγοντες,

εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν . .

ὁ καὶ οὐ μικρὸν εἰς παράστασιν τάληθοῦς τὸ δῶη ὑποτακτικὸν εἶναι, καὶ οὐκ εὐκτικόν· ἡ γὰρ οὐκ ἂν αὐτῷ τὸ σι προσετίθη, ὥσπερ οὐδ' ἐν ἄλλῃ τιμῇ τῶν 5 εὐκτικῶν

Τὸ ἀπειθῶ καὶ διὰ τοῦ ἰ^ο Ὀμηρος γράφει, οὐδ' ἀπίθησεν.

Τὸ ὄρω καὶ ὄρωμαι, καὶ τὸ ἴδον καὶ ἰδόμην, Ὀμηρος . . .

10 ξύνιον ἀντι ξυνίεσαν

Τὸ ἤλθοσαν καὶ ἐμάθοσαν ἐστὶ μὲν Χαλιδαϊκῆς διαλέκτου, παρεσχημάτισται δὲ πρὸς τὸ ἔδοσαν, ἐπεὶ καὶ τοῦτο κάκεινα δευτέρου ἀορίστου· τοῖς μέντοι ἀτικίζειν ἐθέλουσιν οὐ πάνυ κατάλληλον . . .

15 Νεικεῖν Ὀμηρος ἀεὶ τὸ κακολογεῖν καὶ λοιδορεῖσθαι φησι . .

καὶ τὸ ἐμὸν κάμνω γόνυ καὶ τὸ ἐμαυτοῦ κάμνω γόνυ.

Τὸ χαιρέτω, ἐπειδὴν ἀντι ἐφρέτω λαμβάνηται, 20 ἔχει τινὰ πρὸς τὸ ἐφρέτω διαφορὰν· τὸ γὰρ ἐφρέτω ἐπὶ τῶν ὁμολογουμένως κακῶν λέγομεν, ὥσπερ δὴ τό, ἐφρέτω φθόνος, καὶ ἐφρέτω φιλονεικία· τὸ δὲ χαιρέτω ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν εἶναι δοκούντων κατ' εὐφημισμὸν λέγεται, ὅτι μὴ χρῆ φανερωῶς δυσφημεῖν 25 κατὰ τῶν τοιούτων· οἷόν ἐστι τό, χαιρέτω φίλια, χαιρέτω λόγος· ἐπειδὴν ἀηδῶς ἤδη τις ἔχει πρὸς ταῦτα.

Τὰ εὐκτικά λαμβάνεται ἀντι ὀριστικῶν, ὅταν τις διηγῆται ὡς ἐξ ἑτέρου εἰπόντος, οἷον, ὅταν τις περὶ 30 Πρωτεσίλαου διηγῆται, ὡς ὁ Πρωτεσίλαος λέγει, ὅτι ἀποθάνοι μὲν δι' Ἑλένην ἐν Τροίᾳ, ἀναβιφή δὲ ἐν Φθίᾳ, Λαοδαμείας ἐρωῶν· γίνεται δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἐνίοτε μὴ πιστῶς ἔχειν τὸν διηγούμενον πρὸς τὰ λεγόμενα, ἀλλὰ οἷον διστάζειν.

35 Τὰ μὲν γὰρ εὐκτικά δισταγμῶ μᾶλλον προσήκει, ἐπεὶ καὶ ὁ εὐχόμενος διστάζει, εἰ εἰσακουσθήσεται· τὰ

δὲ ὀριστικά, ἔχεται· διὰ τούτων γὰρ καὶ ὁ ἀποφαν-
τικὸς γίνεται λόγος.

ΠΕΡΙ ΓΡΑΦΗΣ ΜΕΤΟΧΩΝ.

Τὰς εἰς ὡς τῶν παρακειμένων ἀπαθεῖς μετοχὰς διὰ
τοῦ ὀ μικροῦ κλίνουσιν αἱ διάλεκτοι πᾶσαι· ποιηταὶ
δέ, καὶ γὰρ ἡ τούτων διάλεκτος ἄλλη πρὸς ἑκείναις γι-5
νόσκειται, τὸ πρὸ τοῦ ὡς σύμφωνον ἀφαιροῦντες, συ-
στέλλοντές τε τὴν παραλήγουσαν, διὰ τὸ ὦ μέγαλον
κλίνουσιν· οὕτω τὸ μὲν μεμηκῶς, μεμαῶς, με-
μαῶτες λέγουσιν, καὶ τὸ τεθνηκῶς, τεθνεῶς, τε-
θνεῶτες, καὶ τὸ βεβηκῶς, βεβαῶς, βεβαῶτες. 10
Τό γε μὲν ἔστηκῶς, ἔσταῶς ποιοῦντες, οὐχ ἔσταῶ-
τος, ἀλλ' ἔσταότος λέγουσι· πάντως διὰ τὸ μὴ δύ-
νασθαι δακτυλικὸν μέτρον δι' ἐκείνου· ποιεῖν· ἦν γὰρ
ἀμφιμακρὸς ἐν αὐτῷ ἐποποιῶς ἄχρηστος. Τοῦ δὲ δὴ
τεθνεῶς τὴν παραλήγουσαν αὐθις οἱ τοιοῦτοι τῆ 15
προσθέσει τοῦ ἰ ἐκτείνοντες, καὶ τεθνεῖῶς ποιοῦν-
τες ὅτε μὲν τεθνεῖῶτος, ὅτε δ' αὖ τεθνεῖότος,
ὡς ἂν αὐτοῖς πρὸς τὸ μέτρον λυσιτελῆ, κλίνουσιν.

N. Εὖ με καὶ περὶ τούτων ὑπέμνησας, ὦ Πα-
λαίτιμε, καὶ δὴ σε βούλομαι συγγενές τι τούτων ἐρε-20
σθαι. Τίνα τρόπον τὸ μεμαῶς μὲν καὶ βεβαῶς,
μεμανῖα καὶ βεβανῖα τὸ θηλυκὸν ποιεῖ; τὸ τε-
θνεῶς δὲ καὶ ἔσταῶς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τεθνεῖῶσα
καὶ ἔσταῶσα;

Π. Ὅτι τοῦτο τοῖς ποιηταῖς, ὦ Νεόφρον, γέγονε 25
..... τὰς μὲν μόνον τοῦ κ στερηθείσας μετοχὰς ὁμοί-
ως τοῖς ἀπαθεῖσι κατὰ τὸ θηλυκὸν προφέρειν, ὡς τὸ
γεγακῖα, καὶ τὸ βεβηκῖα καὶ μεμηκῖα, οὕτω
δὴ καὶ τὸ γεγαυῖα καὶ μεμανῖα, καὶ βεβανῖα·
τὰς δὲ πρὸς τούτῳ καὶ φωνήεντος στερηθείσας, ἑτέρως 30
ἐκφέρειν. Τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ γεγῶς καὶ βεβῶς καὶ

ἔστῳς θηλυκὰ γεγῶσα φασί, καὶ βεβῶσα καὶ ἔστῳσα· οἷς δὴ συνηκολούθησε καὶ τὸ τεθνεῶσα· ἥλλακται γὰρ ἐν τούτοις τὸ θηλυκόν, ἴν' ἧ δῆλον, ὡς συγκοπῆς ἐν τούτοις προέβη κάδος. Καὶ τοῦτο γε 5 μὴν, ὃ Νεόφρον, ποιηταὶ ποιοῦντες ἀλλέσκονται.

N. Τὸ ποῖον; Τί δ' ἦν αὐθις ἐκεῖνο;

II. Ἐν ταῖς τῶν ἐνεστῶτων συνηρημέναις μετοχαῖς, αἱ δὴ τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων συζυγίας παράγονται, τῆς μὲν πρὸ τοῦ ὦ τῆς συνηρημένης συλλαβῆς βραχείας οὔσης, μικρόν ὁ μεταξὺ τῶν δύο συλλαβῶν ἐντιθέασι, καὶ τότε ὀρῶντες, ὀρόωντες λέγουσι, καὶ τὸ βοῶντες, βοόωντες· μακρᾶς γὰρ οὔσης, καὶ ὦ μακρόν ἐντιθέασι, καὶ τότε μαιμῶντες, μαιμῶωντες λέγουσι, καὶ τὸ πηδῶντες, πηδῶωντες· καὶ ταῦτα δὲ πάντως ποιοῦσιν ὑπὸ τῶν μέτρων εἰς ταῦτα δὴ συνωθούμενοι. Ἐχουσι δὲ δὴ τὴν παραλήγουσαν ἐν ταῖς πλαγίαις αἱ τοιαῦται μετοχαὶ πᾶσαι διὰ τοῦ ὦ μεγάλου· τότε γέ μὴν ἰδρώοντες καὶ ὑπνώοντες οὐκ ἀπὸ περισπωμένων θεμάτων, 20 ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἰδρώω καὶ ὑπνώω βαρυντόνων, ποιητικῶν καὶ αὐτῶν, διὰ τοῦ ο τοῦ μικροῦ ταύτην τηροῦσιν, ὡς ἀπαθῆ· καὶ μὴν κάκεινο ποιοῦσιν τοῖς ἐρημένοις ὁμόλογον κἂν τοῖς ὀριστικοῖς καὶ ἐνεστῶσι τῶν τοιούτων ῥημάτων, τῆς μὲν συναιρουμένης συλλαβῆς 25 διὰ τοῦ ὦ προφερομένης, ὁ πρὸ αὐτῆς τιθέασιν· εἰ μὴν ἢ πρὸ τοῦ συνηρημένου ὦ συλλαβῆ βραχεῖα ἦν, μικρόν· ὡς ὀρῶ, ὀρόω· βοῶσι, βοόωσιν· εἰ δὲ μακρά, μέγα· ὡς μαιμῶ, μαιμῶω, πηδῶσι, πηδῶωσι· διὰ δὲ τοῦ α ἐκφερομένης, α πρὸ αὐτῆς τιθέασιν· εἰ μὴν ἢ πρὸ τοῦ συνηρημένου α πάλιν βραχεῖα, βραχύ· οἶον, βοᾶ, βοάω· γελάτε, γελάατε· εἰ δὲ μακρά, μακρόν· οἶον, μαιμᾶ, μαιμάω· πηδάτε, 30 πηδάατε· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν ἐκτεινοντες μὲν καὶ συστέλλοντες τοῦ μέτρον ἕνεκεν, ὡς εἴρηται· ἐπειτιθέοντες δὲ μὲν, πῆ μὲν α, πῆ δὲ ο διὰ τὸ μὴ δυσεκφορον ἴσως τὴν λέξιν γίνεσθαι. Τοῦ μὲν γὰρ α τῷ α

συνταττομένου, τοῦ δὲ $\bar{\omega}$ πάλιν τῷ $\bar{\omega}$, εὐχερεστέραν συμβαίνει τὴν προφορὰν ἔπεσθαι.

N. Καὶ τίς οὐκ ἂν θαναμάσειε ταῦτα, ὦ Παλαί-
τιμε, ὡς περιεργασάμενος εὐρες· καὶ δὴ καὶ πᾶς ταῦτα
θανμάσας, ἐγὼ καὶ ὑπερθανμάσομαι. 5

Π. Ὁ φίλε Νεόφρον, μὴ τὸ ἐκαινεῖν με σκόπον
θέμενος, ἔπειτα περὶ αὐτὸ σολοικίζων, οἴου μὴ μάλ-
λόν με κακῶς ἢ καλῶς λέγειν.

N. Καὶ ποῦ ποτ' ἐγὼ σεσολοικικα;

Π. Οὐκ οὐν ἄδηλον; ὡς δ' ἐμοῦ τοῦθ' ὑπομιμνή- 10
σκοντος ἐπαισθάνη; σχολῇ γ' ἂν αὐτὸς ἄλλον ἠλεγξας
ταῦτο ταῦτο παθόντα. Πᾶς ταῦτα θαναμάσας εἰ-
πών, οὐ δοκεῖς σεσολοικικέναι;

N. Πῶς γὰρ ἂν;

Π. Ὅτι παντὸς ταῦτα θαναμάσαντος λέγειν 15
ἐχρήν.

N. Καλῶς· ἂν δὲ λέγωμεν, Ἄλας τῶν Ἀχιλ-
λείων ὀπλων στερηθεῖς ἑαυτὸν διεχρήσατο,
κακῶς καὶ τοῦτο δὴ λέγομεν;

Π. Ἐκίστα πάντων. 20

N. Καὶ τίνα τρόπον μετὰ μὲν τὴν στερηθεῖς
τῆς μετοχῆς εὐθείαν, τὸ διεχρήσατο ῥῆμα ἐπιπέρων,
ἀναμάρτητον δοκῶ λέγειν τὸν λόγον; μετὰ δὲ τὸ θανα-
μάσας, ταῦτόν οὐν τῷ στερηθεῖς τὰ γε εἰς μέρος
τοῦ λόγου καὶ πτώσιν, τὸ θαναμάσομαι ῥῆμα ἐπί- 25
σης ἐπαγωγόν; οὐκ ἔξω τοῦ σολοικίζειν εἶναι δοκῶ;

Π. Ἐν πολλοῖς, ὦ Νεόφρον, ἢ τῶν προσώπων
ἐτερότης τε καὶ ταυτότης τὰ μέγιστα δύναται· ἀμέλει
δὴ κἂν ταῖς τοιαύταις τῶν λόγων συνθήκαις, ἐπισιδᾶν
τὸ πρόσωπον ὁποιοῦν ὄν, ταῦτόν οὐν, ἐξ ἀρχῆς τε 30
καὶ εἰς τέλος ἢ μένον, καὶ μιᾶς δεῖται τῆς πτώσεως·
αὕτη δ' ἂν εἴη εὐθεία τῷ τε ὀρθῷ καὶ ἀποφαντικῷ
λόγῳ ἀρμόζουσα· ἐπισιδᾶν δ' ὁ λόγος ἐξ ἑτέρου προσώ-
που μεταβαλεῖν πρὸς ἕτερον, οὐκ ἄδηλον, ὡς ἢ τῶν
προσώπων ἐτερότης καὶ ἐτερότητα πτώσεων ἀπαιτεῖ. 35
Καὶ γὰρ ἡνίκα μὲν ἂν λέγωμεν, Ἄλας τῶν Ἀχιλ-

λέως ὀπλῶν στερηθεὶς ἑαυτὸν διεχρήσατο, τὸ αὐτὸ δῆπου λέγομεν, καὶ τῶν ὀπλῶν στερηθῆναι καὶ ἑαυτὸν διαχρήσασθαι· ὁ γὰρ αὐτὸς ἦν Αἴας ὁ καὶ ἄμφο ταῦτα παθῶν. Ἡνλικα δ' ἂν λέγωμεν, τοῦ Πα-
 5 τρώκλου πεσόντος Ἀχιλλεὺς ἐξῆλθεν εἰς πό-
 λεμον, διάφορά τε πρόσωπα τῆ τοῦ λόγου ἐννοία συν-
 ἄπτομεν, καὶ διαφόρους ἑκατέρω τὰς πτώσεις νέμομεν.
 Ἐνθα μὲν ἐν ὄν τυγχάνει τὸ πρόσωπον, καὶ μιαν αὐτῶ
 πτώσιν, τὴν εὐθείαν, ἀφορίζοντες· οἰκεῖον γὰρ δῆπου
 10 τῶ μὴ μεταπεσόντι προσώπῳ πρὸς ἕτερον τὴν ἄπτα-
 τον καὶ ὀρθὴν προσαρμόσαι· ἐνθα δὲ δυσὶν ὁ λόγος
 συγκεφαλαιουῖται προσώποις, καὶ δυσὶ πτώσεσιν εἰκότως
 τοῦτον ἐκφέροντες. Καὶ Ὅμηρος δέ φησι, Νεστορι-
 δαι δ' ὁ μὲν τόδε ἐποίησεν, ὁ δὲ τόδε· καὶ αὐτίς,
 15 αἱ δὲ γυναῖκες

ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν
 ἐκάστη.

Ἡμοξε δ' ἂν καὶ οὕτως εἰπεῖν· τῶν Νεστοριδῶν δὲ
 ὁ μὲν τόδε ἐποίησεν, ὁ δὲ τόδε· καὶ, τῶν γυναικῶν
 20 ἐκάστη. Ἄλλ' ὅταν μὲν νοῶνται οἱ δύο ὁμοῦ Νεστορι-
 δαι, ὡς ἕτερόν τι ὄντες ἢ ἑκάτερος αὐτῶν· οὐ γὰρ
 ταῦτόν ὁμοῦ τε οἱ δύο καὶ ὁ ἕτερος αὐτῶν· τῶν Νε-
 στοριδῶν δεῖ λέγειν, καὶ, τῶν γυναικῶν, ὡς ἕτε-
 ρότητός τινος ἐνταῦθα προσώπων ἐμφαινομένης· ὅταν
 25 δὲ πάλιν οὕτω νοῶνται, ὡς ταῦτόν ὄντες ἑκάτερος
 ὕπερ ἀμφοτέρω· οἱ αὐτοὶ γὰρ εἰσὶν ὁποτέρως νοούμε-
 νοι· οἱ Νεστοριδαι δεῖ λέγειν, καὶ, αἱ γυναῖκες,
 ὡς ταυτότητος προσώπων δηλουμένης. Τοῦ δὲ Ἀχιλ-
 λέως ἐλθόντος, ἀμφοτέροι ἐμήνισαν, Ἀχιλλεὺς δηλαδὴ
 30 καὶ Αἴας· ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι Ἀχιλλεὺς
 ἐλθὼν, ἀμφοτέροι ἐμήνισαν· οὐ γὰρ ὡς περ ἕτερον
 μὲν ὁ εἶς, ἕτερον δὲ οἱ δύο, οὕτω καὶ ταῦτόν.

N. Εὐφυνέστατα, καὶ ὡς οὐδέποτε ἂν ἀκούσεσθαι
 προσεδόκησα, πλὴν ὅτου χάριν μηδεμίαν ἄλλην τῶν πτώ-
 35 σεων ἐνταυθοῖ τῆ εὐθείᾳ συνάπτομεν, ἀλλὰ τὴν γενικὴν.

II. Τὴν τῶν προσώπων πρὸς ἄλληλα σχέσιν ὁ λό-

γος, ὃ οὗτος, μιμούμενος φαίνεται. Ἐπεὶ γὰρ ἀπὸ
 θατέρου προσώπου πρὸς θάτερον ἄμεσος ἢ μετάπτωσις
 προσεχώρησεν, ἔδει πάντως καὶ ἀπὸ τῆς εὐθείας πρὸς
 τὴν ἑτέραν πτώσιν ἄμεσον τὴν μετάβασιν καταστήναι·
 ἄμεσος δὲ πρὸς τὴν εὐθεϊαν μόνῃ ἢ γενικῇ ἐκείνης δ
 γὰρ ἀποκλίπτοντες, πρὸς οὐδεμίαν ἄλλην εὐθύς, ὅτι
 μὴ ταύτην, καταφερόμεθα. Ἀττικοὶ γε μὴν τοῖς καινο-
 τέροις τῶν λόγων ἐπεὶ χαίροντες, οὐδέν τε τοῦ εἰκότος
 ἔξω δρᾶν ἐνόμισαν, καὶ δοτικὴν ἀντὶ γενικῆς ἐπετήδευ-
 σαν λέγειν. Πάνυ δὲ παρ' αὐτοῖς καλῶς ἐστὶ λέγειν, 10.
 τῷ Πατρόκλῳ πεσόντι Ἀχιλλεὺς ἐξῆλθεν εἰς
 πόλεμον· ὡς τῆς δοτικῆς γείτονος, οὐσης ἀμέσως τῇ
 γενικῇ.

N. Συντίθεμαι τούτῳ, ὃ Παλαίτιμε, πᾶσάν γε
 ἀνάγκην εἶναι τοῖς δυοῖ προσώποις καὶ δύο πτώσεις 15
 ἐπιμερίζειν, θατέρῳ μὲν εὐθεϊαν, κατὰ γε δὴ τὰ ἀνώ-
 τερον εἰρημένα, θατέρῳ δὲ γενικὴν· ὅτου δὲ χάριν μὴ
 τὴν μὲν εὐθεϊαν τῷ Πατρόκλῳ δίδομεν, τὴν γενικὴν
 δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ; καὶ οὕτω δὴ λέγομεν, ὁ Πάτροκλος
 ἔπεσεν Ἀχιλλέως ἐξελθόντος εἰς πόλεμον, τὰν-20
 ἀντία δὲ δρῶμεν; ἄλλως τε καὶ σου μικρῷ πρόσθεν
 εἰπόντος, ἀπὸ τῆς εὐθείας χρῆσθαι πρὸς τὴν ἑτέραν
 πτώσιν τὴν μετάβασιν καταστήναι.

II. Τοῦτο οὐχ οὕτως, ὃ Νεόφρον, λέγομεν, ὅτι
 μὴ τοῦτο σημεῖναι βουλομένοις ἡμῖν ἐστίν, ὡς προτε-25
 ρον τοῦ Ἀχιλλέως ἐξελθόντος εἰς πόλεμον, ὕστερον ὁ
 Πάτροκλος ἔπεσεν, ἀλλ' ὅτι πρότερον τοῦ Πατρόκλου
 πεσόντος, μετὰ τοῦτ' Ἀχιλλεὺς εἰς τὴν μάχην ἐξῆλθεν.
 Τὸ μὲν γὰρ προηγούμενον καὶ ἀναγκαιότερον ἦν, τὸ
 τὴν πρὸς πόλεμον δηλῶσαι τοῦ Ἀχιλλέως ἐξέλευσιν· 30
 τὸ πεσεῖν δὲ τὸν Πάτροκλον, ἥττονος ἡξίωται λόγου
 τὸ νῦν ἔχον. Διὰ δὴ ταῦτα καὶ ὁ μὲν προὔργου εἰπεῖν
 εἶχομεν, τούτῳ τὴν εὐθεϊαν ἀπεκληρώσαμεν, δι' ἧς
 πάσας ἀποφάνσεις ποιούμεθα, καὶ ὑπερ ἀμεταβάτως
 πάσας τῶν ῥημάτων ἐγκλίσεις συντάττομεν· ὃ δὲ τῆς 35
 ἀναγκαίου τάξεως ὑποβέβηκε, τούτῳ τὴν γενικὴν.

N. Οὐδὲ ταῦτα μικρά· τί δὲ δήποτε μὴ καὶ κατὰ τὴν τοῦ λόγου συνέπειαν, ἐπεὶ περ ἐξ ἀνάγκης τὴν εὐθείαν ἀπονεμοῦμεν τῷ Ἀχιλλεῖ, ὃ Ἀχιλλεὺς, λέγομεν, ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον τοῦ Πατρόκλου πεσόντος;

5 Π. Μάλιστα μὲν καὶ τοῦτο, Νεόφρον, λέγομεν· ἀπλῆν οὖκ οὖν ἔχεσθαι τῆς τῶν πραγμάτων ἀκολουθίας δοκεῖ· ἀλλ' ὁ λόγος τῆ τῶν γεγενημένων τάξει κατ' ἔχρος ἐπόμενος, τὰ τε πρότερον γεγονότα πρότερον λέγει, καὶ τὰ ὕστερον, ὕστερα· εἰ δὲ σοι δοκεῖ κάπλι
10 τὴν σύνταξιν ἀναδραμεῖν τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἐκεῖ τοῦτο δὴ ὅπερ αἰτεῖς, ὡς αἰτεῖς, καθαρῶτατά εἰσιν.

N. Τί τοῦτ' ἐστὶν ὃ φῆς; οὐ δὲ γὰρ συνίημι.

Π. Εἰ γὰρ ὡς ἐν ταῖς τῶν ποιητῶν βίβλοις ποιούμεν, συντάττοντες τοῖς ἀναγινώσκουσι τὰ μέρη τοῦ
15 λόγου, κἀνταῦθα ποιήσομεν, οὕτω πάντως ἐροῦμεν, ὃ Ἀχιλλεὺς ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον. Τίνος δὴ γεγονότος; Τοῦ Πατρόκλου πεσόντος. Καὶ γὰρ καὶ τότε σε πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰδέναι, ὃ Νεόφρον, βούλομαι, ὅτι πᾶσαν τὴν τοιάνδε τῶν τοῦ λόγου μερῶν σύντα-
20 ξιν ἢ ἀπὸ τῆς ὀρθῆς καὶ εὐθείας, ὡς ἐνταῦθα, ἢ τῆς κλητικῆς, ὡς ἐν τῷ, Μῆνιν ἄειδε θεά, ποιῆσθαι χρεῶν· τῆς μὲν, ὅτι τε δι' αὐτῆς, ὃ πολλαῖς εἴρηται, τὰς ἀποφάνσεις ποιούμεθα, καὶ ὅτι τε δι' αὐτῆς τῶν πραγμάτων ἕκαστον ὀνομάζομεν· κλητικῆς δέ, ὅτι
25 τὸν ἀκροατὴν πρὸς ἑαυτὴν ἐπιστρέφει, καὶ ὅτι δι' αὐτῆς μόνης, μηδενὸς προσδεηθέντες, τέλειον λόγον ποιούμεθα. Τοῦτο γὰρ δηλοῖ καὶ ἡ τέλεια στιγμή μετὰ τό, Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ. καὶ μετὰ πᾶσαν δὲ κλητικὴν κατ' ἀρχὰς κειμένην τοῦ
30 λόγου.

N. Οὐδεὶς φόβος μὴ καὶ ταῦτ' ἔχειν με, ὡς ἐβδαξας. Ἀλλὰ τίς ὁ λόγος ὅδε λέγεται; ὡς Τρῶες ἐνὸν ἀποδοῦναι τὴν Ἑλένην τοῖς Ἕλλησι, καὶ καθ' ἡσυχίαν διάγειν, οἳ δ' ἀντι τοῦδε πολεμεῖν μᾶλλον εἴλοντο; Τουτὶ
35 δὲ τὸ δέον, ἔστι μὲν δήπου μετοχῆς· ἔστι δὲ καὶ εὐθείας· δοκεῖ δὲ πῶς ἑτέρου παρὰ τοὺς Τρῶας εἶναι προσώπου·

πόθεν οὖν ἐν διαφέρουσι προσώποις ἐκατέρῳ εὐθείαν ἀποδίδοντες, οὐχ ὡς σολοικίζοντες διακειμεθα; ἤκουσα γάρ τινων καλῶς ἠρῆσθαι τοῦτο λεγόντων.

II. Εἰς ἕτερον αὐθις ἡμᾶς παρακαλεῖς ἀποδύσασθαι τὸν ἀγῶνα: σὴν μέντοι χάριν οὐδὲ πρὸς τοῦτον δ μαλακῶς ἔχομεν. Τὰ ῥήματα, ὡς Νεόφρον, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὕσα τούτοις ἔπεται, καὶ τοῦτο παρεπόμενον ἔχει, τὸ πρόσωπα ἔχειν. Ἄν τε γὰρ τύπτω λέγω, ἔμαυτὸν λέγω τὸν ἐνεργοῦντα τὸ τύπτειν· ἂν τε τύπτει, ὠρισμένον τι πρόσωπον ἢ καὶ ἀόριστον λέγω 10 τύπτειν· καὶ οὐκ ἔστιν οὐδεμία τοῦ ῥήματος ἔγκλισις, ἢ μὴ ταῦτα δὴ πρόξεστι· καὶ αὐτὰ γὰρ τὰ ἀπαρ-ἔμφοτα, τὰ μὴ δοκοῦντα πρόσωπων ἀφ' ἑαυτῶν παρ-εμφαίνειν, οὐδὲν ἦττον προσώπου μετέχει τοῖς ῥή-μασι ἢ ταῖς μετοχαῖς συναπτόμενα. Ἐπειδὴν γάρ, 15 βούλομαι γράφειν, εἶπω, ἢ, βουλόμενος γρά-φειν ἀπεδήμησα, ἐμφαίνω πάντως τὸ γράφειν βου-λόμενον πρόσωπον. Εἰσὶ δὲ τινὰ ῥήματα, ἃ μηδαμῶς ἐμφαίνει τι πρόσωπον, ἃ δὴ καὶ ἀπρόσωπα εἰώθα-μεν ὀνομάζειν, ἔχοντα μὲν χαρακτῆρα καὶ τύπον τρι- 20 του προσώπου, ὄντα δὲ οὐδενός· τοῦτο δὲ πάσχουσιν, ὅτι μὴδὲ πρῶτα καὶ δεύτερα ἔχει· ἢ γὰρ ἂν, ἐκείνων ὄντων, καὶ ταῦτα τρίτον ἐνέφαινε πρόσωπον· ἀπολι-πόντων δὲ, καὶ ταῦτα τῆς οἰκείας ἐστεργήθη τὸ ἐπὶ τῷ προσώπῳ δυνάμεως, ὃ δὴ καὶ αὐτὸ μέγα πρὸς παρά- 25 στασιν τῆς ἀσθενείας τοῦ τρίτου προσώπου. Ταῦτα δὴ φήσεις εἶναι τὸ δεῖ, τὸ χρεὶ καὶ ἀπόχρη, τὸ πρέπει, τὸ προσήκει, τὸ ἐνδέχεται, τὸ δοκεῖ, τὸ συμφέρει, τὸ συμβαίνει, τὸ ἐπέρχεται, τὸ μετα-μέλει, τὸ ἐνεστι καὶ ἔξεστι τε καὶ μέτεστι, καὶ 30 εἴ τι τούτοις ἔστιν ὅμοιον· οὐ γὰρ πολὺς τούτων ὁ ἀριθμὸς. Ἄ καὶ ὅτι μηδενός ἐστι προσώπου, κἀντεῦ-θεν ἂν μάθοις. Τὰ τρίτα πρόσωπα, οἷά που δὴ καὶ τὰ δεύτερα καὶ τὰ πρῶτα, ὡςπερ δὴ καὶ μικρὸν ἐμ-προσθεν ἐφημεν, ἀμεταβάτως αἰεὶ εὐθεία συντάσσεται· 35 τύπτω γὰρ ἐγώ, λέγω, καὶ τύπτεις σύ, καὶ τύ-

πτει ἐκεῖνος· τὸ γὰρ ἐγὼ καὶ σὺ καὶ ἐκεῖνος
 εὐθείαι δῆκου· τούτων δὲ ἐπ' οὐθενὸς εὐθεία ἐμφαι-
 νει· δεῖ γάρ μοι χρημάτων λέγομεν, ὡς ταῦτά μοι
 οὔτε τῶν χρημάτων εὐθείας ὄντων, καὶ οὐ δῆκου
 5 δεῖ τις προσυπακούομεν, κἂν μὴ λέγωμεν. Καὶ αὐ-
 θις, καλῶς ζῆν τὸν εὐγενῆ χρητή, μὴδ' ἐνταῦθα
 εὐθείας ἐμφαινομένης, καὶ οὐδέπω χρὴ τις· Ἄλλ' ὅσα
 φίλος, ὅπως μὴ σε τὸ δοκεῖ καὶ συμβαίνει, καὶ
 τινα τῶν αὐτοῖς ὁμοίων θροήσει, πρώτα ἔχειν δοκῶ-
 10 τα καὶ δεύτερα πρόσωπα, καίτοι ῥηθέντα μὴ ἔχειν.
 Ἔτερον μὲν τὸ δοκῶ, δοκεῖς, δοκεῖ, ὃ καὶ τρίτον
 ἀληθῶς ἐστὶ πρόσωπον, ὃθεν καὶ δοκεῖ τις, τού-
 στι νομίζει, λέγομεν, καὶ ἕτερον ὃ μόνως δοκεῖ
 μοι, τούτεστι, φαίνεται. Καὶ αὐτὸ πάλιν ἕτερον μὲν
 15 τὸ συμβαίνω, συμβαίνεις, συμβαίνομεν, τὸ δὲ
 σύμβασίν τινί τινα ἔρχεσθαι· καὶ ἕτερον ὃ μόνως
 συμβαίνει χειμῶνα γίνεσθαι, τὸ ἀπὸ συμβεβη-
 κότητος δηλοῦν τὸ γίνεσθαι. Ταῦτά μοι διαίτα καὶ πρὸς
 τῶν ἄλλων· καὶ ἴσθι ἐνικῶς τε μόνως ταῦτα προσφε-
 20 ρόμενα, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν χρόνων· ἕνια δ' ἐπὶ πα-
 σῶν τῶν ἐγκλίσεων, καὶ μετοχὰς ποιοῦντα, μήτε ἀρση-
 νικοῦ μήτε θηλυκοῦ γένους, οὐδετέρου δὲ μόνου, καὶ
 κείνου μόνην εὐθείαν, μηδαμῶς ἐπὶ τὰς ἄλλας προϋ-
 σαν πλαγίας. Ἀττικοὶ τοίνυν τὰς ἀπροσώπους μόνους
 25 μετοχὰς ἐξ ἀπροσώπων φερομένας ῥημάτων — αἱ γὰρ
 ἄλλαι πᾶσαι τρίτον ἐμφαίνουσι πρόσωπον, οἷα δὴ καὶ
 τὰ ὀνόματα πάντα — τῇ τοιάδε τοῦ λόγου φράσει συν-
 εἶροντες, οὐδὲν ἐνταῦθα δεινὸν ὑπώπτουσιν, μὴ σο-
 λοικίζοντες δόξωσι· τῆς γὰρ μετοχῆς, ὡς ἐν τῷ προ-
 30 τεθέντι παραδείγματι τῆς δέου ἀπροσώπου μενιάσης,
 λείπεται περὶ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν, ἐν μόνον πρός-
 ωπον εἶναι, τοὺς Τρωῶτας. Μὴ γὰρ μοι τὴν Ἑλλή-
 νην ἢ τοὺς Ἕλληνας σκόπει· μεταβατικὴ γὰρ ἢ πρὸς
 ἐκεῖνους τοῦ λόγου σύνταξις. Ἐνὸς δὲ λοιπὸν περι-
 35 λειφθέντος ἀπροσώπου τῶν Τρωῶν, ἐξ ἀνάγκης παρη-
 κολούθησε κατὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καὶ μίαν εἶναι

αὐτῶν κτώσιν· ἢ δὲ ἔστιν ἡ εὐθεία. Οὕτω γοῦν λέγο-
 μεν, ὁ θαίνα οὕτω δόξαν τὸ καὶ τὸ δέδρακεν·
 ὁ οἶκος ἔπεσεν, οὕτω συμβάν· ἢ πόλις τρι-
 γωνος ἔκτισται, δεῆσαν οὕτως· ὁ δεῖνα, οὐ
 μετὸν αὐτῷ, τὸν ἕμὸν οἰκίτην ἐμάστιξε. 5
 Τούτοις ἐπίσης καὶ τινῶν ῥημάτων οὐδετέρας μετοχᾶς
 ἔστι συντακτομένης, δοκούντων μὲν ἔχειν πρόσωπα,
 κινούτων δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ ἀπρόσωπα· οἷα πῶρ ἔστι
 τὸ ἤκουσται μοι τόδε, καὶ ἔγνωσται μοι, καὶ
 ἀποδείκνυται μοι, καὶ ὅσα δὴ ταύτης ἔστι τῆς συν- 10
 τάξεως, ὡς, ὁ στρατηγός, ἀκουσθὲν αὐτῷ τοὺς
 πωλεσίους ἤκειν, τὴν στρατιὰν εἰς πόλεμον
 ἀπέστειλε. Ταῦτα δὲ λέγω εἶναι, ὅσα μὴ αὐτοπροσώ-
 πως τις ἐνεργῶν φαίνεται, ἀλλ' ἐξωθεν ἐπισύρεται τὰς
 ἐαυτῶν ἀρχὰς καὶ αἰτίας· οὐδὲ γὰρ ἂν ὁ ἀκούσας, ἢ 15
 γνοῦς, ἢ δι' ἀποδείξεως μαθῶν τι, ἤκουσεν ἢ ἔγνω,
 ἢ ἔμαθεν, εἰ μὴ τις ἐξωθεν πρότερον εἶπεν, ἢ ἐσήμη-
 νεν, ἢ ἀπέδειξεν. Οἷς δὴ καὶ τρία ταῦτα παρίπταται,
 τὸ τε φῆσαν δηλαδὴ πρόσωπον, καὶ τὸ λεχθὲν πράγμα,
 καὶ ἔτι τὸ ἀκούσαν πρόσωπον· ἐπεὶ ὅσοις γε δύο μόνον 20
 παρίπταται ἤτοι πρόσωπα, ἢ πρᾶγμα καὶ πρόσωπον καὶ
 αὐτοπρόσωπον καὶ οἰκοθεν τὴν ἐνέργειαν ἔχει, οὐδενὸς
 ἔχεται λόγου τῇ τοιάδε χρῆσθαι συντάξει· τοῦ γὰρ
 ἀποδείκνυται μοι, καὶ γέγραπται μοι τόνδε
 τὸν τρόπον νοουμένου, ὡς ἐγὼ γε ἀπέδειξα, ἢ ἔγρα- 25
 ψα, κακῶς ἂν ἔχοι λέγειν, ὡς, ἔγωγε ἀποδειχθῆν
 μοι τόδε τὸ πρᾶγμα δίκαιον εἶναι ἢ σὺ χάσα,
 ἢ, γραφέν μοι τὸ βιβλίον ἀνεκανυσάμην· ὁρ-
 θότητα δ' ἂν λέγοι, ὃς ἀποδειχθέντος λέγει τοῦ πράγμα-
 τος, ἢ τοῦ βιβλίου γραφέντος. 30

Ἐνίοτε καὶ ἡ μετοχὴ ἐξωθεν λαμβάνεται, ὡς τό,
 πρὸς τὴν ἄρκτον πλέομεν· τὸ γὰρ ἐντελὲς ἦν,
 πρὸς τὴν ἄρκτον ἀφορῶντες. Πολλάκις καὶ μετοχὴ
 ἀντὶ ὀνόματος λαμβάνεται, ὡς τό,

χαλεπὸν καὶ ἐπιστάμενον περ ἑόντα, 35
 ἀντὶ τοῦ ἐπιστήμονα.

Ἡ μετοχή μετέχουσα καὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος, ὅταν μὲν σὺν ἄρθρῳ προσέφηται, μᾶλλον κλησιάζει τῷ ὀνόματι· τὸ γὰρ ἄρθρον τοῦ ὀνόματος ἴδιον ὄντα δὲ ἀνάρθρως, μᾶλλον τῷ ῥήματι· τὸ γὰρ ῥῆμα εὖ χρῆται 5 ἄρθροις. Διὰ τοῦτο καὶ πρὸς μὲν τῷ ἄρθρῳ ῥήματος ἐπιφερομένου, τέλειον ἢ μετοχὴ λόγον ποιεῖ, οἷον, ὁ ἀναγινώσκων προκόπτει· ὥσπερ ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος τέλειος λόγος γίνεται. Δίχα δὲ τοῦ ἄρθρου οὐ δύναται λόγον τέλειον, οἷον, ἀναγινώσκων ἀρ- 10 κόπτει· δοκεῖ γὰρ δύο ῥήματα εἶναι· καὶ ὥσπερ ἐκ δύο ῥημάτων οὐ δύναται λόγος γενέσθαι τέλειος, οὕτως οὐδὲ ἐκ τούτων. Ἄλλ' εἰ δεῖ χωρὶς ἄρθρου λόγον γενέσθαι τέλειον, ἀνάγκη ὄνομα προστεθῆναι· οἷον, ἀναγινώσκων τις προκόπτει· μήτι γε ἄρα καὶ 15 ἔνθα τὸ ἄρθρον πρόσκειται, καὶ ὀνόματος ἔξωθεν ἔστι χρεία, οἷον, ὁ ἀναγινώσκων ἄνθρωπος προκόπτει· ταῦτόν ἐστι τὸν Ἀχιλλέα Πηλέως υἱὸν εἰπαῖν γεγονέναι, ἢ τὸν Ἀχιλλέα Πηλέως πατρός· τὸν Ἀχιλλέα μέντοι υἱὸν Πηλέως πατρός οὐκ 20 ἂν φαίμεν· ἀνόητον γὰρ καὶ περιττὸν δοκεῖ τὸ υἱὸν εἰπόντα τὸ πατρός ἐπιφέρειν, ἢ τὸ πατρός, τὸ υἱόν· οὐ γὰρ ἔστιν οὔτε υἱὸς μὴ πατρός, οὔτε πατὴρ μὴ υἱοῦ· ἀλλ' ὀκότερον ἂν τούτων εἴπῃς, καὶ θάτερον αὐτίκα συναναφαίνεται. Κἂν δὲ μηδέτερον εἴπῃς, 25 οἷον, τὸν Ἀχιλλέα Πηλέως εἶναι, οὐδὲν ἤττον καὶ οὕτως τὸ οικεῖον ὁ λόγος σώζει· ὁ γὰρ Ἀχιλλεύς τοῦ Πηλέως οὐκ ἂν εἴη κτήμα. Ἐπέλαβε δ' ἂν τις δοῦλον ἢ φίλον· ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο· ἐπεὶ γὰρ οὐδὲν οικειότερον υἱοῦ πατρί, καὶ τὸν Ἀχιλλέα Πηλέως εἰ- 30 πῶν, μηδενὸς αὐτοῖς προστεθέντος, μόνον τὸν υἱὸν αὐτίκα νοεῖν δίδωμι· τὸν δὲ δοῦλον, ἢ φίλον, ἢ τι τῶν τοιούτων οὐκ ἂν δηλώσαιμι, μὴ καὶ τι τούτων προσθεῖς, τὸ δοῦλον ἢ φίλον δηλαδὴ.

Πρῶτός τις εἶδε θάλασσαν, ὁ πρῶτος πάντων
 ἀνθρώπων ταύτην ἰδὼν· πρῶτως δὲ εἶδεν, ὁ ἄρτι
 πρῶτως πύτην θεασάμενος· πρῶτον δὲ εἶδεν, ὃς
 πρῶτον ἕτερόν τι ἰδεῖν, ταύτην εἶδεν.

Πρὸ ἐναντίου, εἰ μὲν σημαίνει ἐναντίωσιν καὶ ὁ
 κωλύμην καὶ μάχην, δοτικῇ συντάσσεται, ὡς τό, ἐναν-
 τία ἢ νόσος τῷ δεῖνι· εἰ δὲ τὸ ἕτερον εἶναι τόδε
 εἰ παρὰ τὸ λοιπόν, καὶ τὸ ἐνώπιον, γενικῇ, ὡς ὅταν
 ἀφῶμεν ἐναντία, οὐ βούλη, ποιεῖς· καὶ, ἐναν-
 τίαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱόν τις ἔκτεινεν. 10

Ὅδὲ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μα-
 χέσθω·

τὸ τίς, ἀντὶ τοῦ ἕκαστος.

ἔς ἡέλιον καταδύντα,
 ἀντὶ τοῦ ἄχρῖς· ἢ πρόθεσις ἀντὶ ἐπιρρήματος. 15

λύσειν δ' ἀγορὴν αἰψηρὴν,
 ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς, καὶ, ὁξὺς ἔδραμεν, ἀντὶ τοῦ
 ταχέως.

Ἡφαιστος δ' ἄμα τοῖσι κίεν,
 ἀντὶ τοῦ, σὺν τοῖσιν. 20

Οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 ἦτοι, ἦσυχοι· ἐπιρρήμα ἀντὶ ὀνόματος.

ΠΕΡΙ ΓΡΑΦΗΣ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Τὰ ἀπὸ συμφώνων ἀρχόμενα ῥήματα περιττοσυλ-
 λαβοῦντας ποιεῖ τοὺς παρῶχημένους τοῦ ἐνεστώτος
 μιᾶ συλλαβῇ· ὡς ἐν τῷ γράφω, τό τε ἔγραφον, 25
 καὶ γέγραφα καὶ ἔτι ἔγραψα, συλλαβικῶς γὰρ αὖ-
 ξει· τὰ δ' ἀπὸ φωνήεντος χρονικῶς ἀξανάμενα, ἰσο-
 συλλαβοῦντας· ὡς ἐν τῷ ἀκούω, ἤκουον, ἤκουκα
 καὶ ἤκουσα. Ἄττικοι τοίνυν, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς
 παρακειμένοις, τὸ τῶν ἀπὸ συμφώνων ἀρχομένων ἰδίω- 30
 μα καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων τηρεῖν ἐθέ-

λοντες, ἔστι μὲν οὐ τὸ ἀνάλογον τοῖς ἀναδιπλασια-
 σμοῖς ποιοῦσιν, ὡς τὸ ἀκήκοα, καὶ ἐλλήλυθα· ἔστι
 δ' οὐ τὸ ἐπροτιθέασι μόνον, ὃ παρατατικῶν τε καὶ
 ἀορίστων ἔστιν ἴδιον· οἷον δὴ καὶ τὸ ὠρακα, ἔωρα-
 5 κα, καὶ τὸ ὠσμαι, ἔωσμαι, καὶ τὸ ὠρημένος,
 ἐωνημένος, καὶ τοιαῦτα ἄλλα. Τὸ γέ μὴν ἐγγέ-
 κεν ἀντὶ τοῦ ξυνῆκεν, καὶ προσέειπεν, ἀντὶ τοῦ
 προσέειπεν, καὶ ἕτερα ἄττικὰ μὴ ὄντα, ποιηταὶ μιμήσαι
 τῶν Ἀττικῶν ἐχρήσαντο. Τοῦτο γὰρ σοὶ γενικώτατον
 10 ἔστω, Νεόφρον, θεώρημα, ὡς οἱ ποιηταὶ τῆ ἑαυτῶν
 αὐτονομία οὐ μόνον τοῖς τῶν διαλέκτων ἰδιώμασι
 χρῶνται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ παρ' ἑαυτῶν πολλὰ πρὸς
 τὸν ἐκείνων ζῆλον ποιοῦσιν, ἃ παρ' ἐκείνοις οὐδαμῶς
 ἂν εὔροι τις. Ταῦτα δὲ σοὶ σκοποῦντι συντεταμένως
 15 οὐκ ἂν φασίως ἐκφυγοί.

Θαρσεῖ τις τήνδε τὴν προᾶξιν· καὶ θαρσεῖ
 τις τόδε τὸ χωρίον...

Εὐπράττει, εὐτυχεῖ· κακῶς πρᾶττει, δυστυχεῖ.
 Εὐποιεῖ, εὐεργετεῖ· εὐπάσχει, εὐεργετεῖται· Εὐ
 20 λέγει, ἐπαινεῖ· κακῶς λέγει, ψέγει. Εὐ ἀκούει,
 ἐπαινεῖται· κακῶς ἀκούει, ψέγεται.....

Τὸ κλυθι, καὶ δυθι καὶ φαθί, ὡς τὰ λοιπὰ
 τῶν εἰς θι ἀορίστων, μακροῦ παραλήγονται, καίτοι ἀπὸ
 τοῦ κλύε καὶ δύε κατὰ μεταπλασμὸν γινόμενα, διὰ τὸ
 25 ἐν ἀρχαῖς τῶν στίχων τίθεσθαι. Τὸ δὲ κέκλυθι βρα-
 χύνεται· διὰ γὰρ τὸ ἐκτείνεσθαι τὸ κε ἐφύλαξε τὸν
 ἑαυτοῦ χρόνον. Ὁμοίως καὶ τὸ ὄρνυθι καὶ τὸ ἰθι
 βραχύνεται.

Τυπτόντων, ἀντὶ τοῦ τυπτέωσαν, καὶ τυπτέ-
 30 σθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν, ἀπὸ συγκοπῆς δοκεῖ
 γεγενῆσθαι, τοῦ σ καὶ α ἑκατέροις ἐκβληθέντων. Ἄλλ'
 ἐπεὶ πάντα τὰ ῥήματα, τὰ τὸ τ ἐπὶ τῆς τελευταίας
 συλλαβῆς τῶν πληθυντικῶν τρίτων προσώπων ἔχοντα,
 μακροῦ παραλήγονται, κἂν τε φύσει, κἂν τε θέσει, πλην

τῶν Ἰωνικῶν τοῦ τετύφεται καὶ τῶν ὁμοίων τοῦ-
του χάριν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ συγκοπῆς τυπτέωσαν, τυ-
πτέτων ἐπλεόνασε τὸ ν, τραπέισης ἐν ταύτῳ καὶ τῆς
παράλληλότητος, ὡς ἐν τῇ τύπτεται, τύπτονται,
καὶ ἐγένετο τυπτόντων. Ἐὶ γὰρ γενικὴ πληθυντι- 5
κῶν ἔστιν, ὡς φασι τινες, ἀντὶ τοῦ ἔστῶσα τῶν τυ-
πτόντων· ἐπὶ τοῦ τυπτέσθων τί φήσουσιν;

Ἠώρητο, ἤωρητο, ἄωρητο.

Μεμέληται, μέμβληται, μέμβλεται.

Ἄνωγα, ἄνωγε, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τοῦ εἰς 10
θι, ἄνωγθι καὶ ἄνωχθι. Ἐώλπει, ἔλπω, ἔλπω· ὁ μέ-
σος παρακειμένος ἀπαιτεῖ τὸ τῆς παραλληλότητος εἰ τρα-
πέηναι εἰς ὃ ἵνα τοίνυν καὶ τὰ δύο φυλαχθῆ, ἐτράπη
τὸ εἰς τὸ ο, καὶ ἡ τοῦ παρεληλυθότος αὔξησις ἔξω-
θεν προσεγένετο ἕτερον ε. Ὁ ὑπερσυντελικὸς ἐώλ- 15
πειν διὰ τοῦ ω μεγάλου λέγεται, ἐπειδὴ μελῶν ἀεὶ
ἡ τοῦ ὑπερσυντελικοῦ αὔξησις τῆς τοῦ παρακειμένου.

Ἐπεσπον, ἔπω, ἔψω, ἔσπον, φιλοῦται δὲ τῷ προ-
έρχεσθαι τε καὶ ἀποπίπτει ἐν τῷ σπῶν καὶ ἐπισπῶν,
ὡς τὸ ἔχω, ἔξω, ἔσχον, σχῶν. 20

ΠΕΡΙ ΣΤΥΝΘΕΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΡΗ- ΜΑΤΩΝ.

Τὰ σύνθετα διαλύουσιν οἱ ποιηταί, ἀναστρέφοντες
καὶ τὰς λέξεις. Εὐριπίδης γὰρ τὸ χαριτογλωττεῖν,
γλώσση χαρίξη, καὶ Σοφοκλῆς τὸ λυσιτελεῖν, ἔνθα
μὴ τέλη λύει, φησίν. Ὅσα τῶν ὀνομάτων μόνῳ τῷ
α συντίθεται, τούτοις ἡ σημασία στέρησιν παριστάνει· 25
γινώσκει τοῦτο, ὃς τὸν ἄσιτον οὐκ ἄγνωεῖ καὶ τὸν
ἄποτον· οἷς δ' οὐ μόνον τὸ α συντίθεται, ἀλλὰ καὶ
τὸ ευ, τοῦ εὖ τὸ καλὸν δηλοῦντος, ἀνάγκη καὶ τοῦ
α τὸ κακὸν ἐν τούτοις γινώσκεισθαι· εὐσεβῆς τοῦτο
διδάσκει καὶ ἀσεβῆς· οὐ γὰρ τὸν μὴ ἔχοντα σέβας 30

οὕτω καλεῖν ἔθος ἔχομεν· τίς γὰρ ἀνθρώπων ᾧ μῆδεν
 μηδαμοῦ σέβας ἐστίν; ἀλλὰ τὸν δυσσεβῆ πάντως. Ὅσα
 τῶν ὀνομάτων τῶ τε εὐ συντίθενται καὶ τῶ δυσ, ἡμεῖς
 δὲ μὲν τὸ εὐ τὸ καλὸν σημαίνῃ, ἀκολουθεῖ καὶ τὸ δυσ
 5 τὸ κακόν· εὐσεβῆς εἰς δῆλωσιν ἤκει καὶ δυσσεβῆς.
 Ἐπειδὴν δὲ τὸ εὐ τὸ εὐκολον, αὐτίκα καὶ τὸ δυσ τὸ
 δύσκολον, ὥσπερ πον καὶ αὐτὸ τὸ εὐκολον καὶ δύσ
 κολον, καὶ ἔτι εὐχαρῆς τε καὶ δυσχαρῆς, καὶ
 μύρια ὄσα. Δυσθαλπῆ χειμῶν ἄφησι Ὀμηροῦ τὸν
 10 ἀθαλπῆ· ὥσπερ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀσεβῆς ὁ δυσσεβῆς.
 Τῶν ἐναντίων ὀνομάτων τῶ στερητικῶ ἢ συναπτομέ-
 νων, θάτερον θάτερον μεταλαμβάνεται σημασίαν· ὥς
 τοῦ καθαρῶ καὶ κιβδήλου ἐναντίων ὄντων, ἀκάθαρον
 μὲν τὸ κιβδήλου· ἀκίβδηλον δὲ τὸ καθαρόν.
 15 Ἐνίοτε δὲ τὰ ἐναντία, ὥς τὸ δεσπότης καὶ δοῦλος, τῶ
 στερητικῶ ἢ συναπτόμενα, οἷον τὸ ἀδέσποτον καὶ
 τὸ ἀδούλωτον, ταῦτόν σημαίνει· ἀδέσποτον γὰρ,
 τὸ μὴ ἔχον δεσπότην· καὶ ἀδούλωτον, τὸ μὴ ὄν
 ὑπὸ δουλείαν.

20 Ἡπειρος μὲν ποιητικῶς πᾶσα ἢ γῆ· ἡπειρος δὲ
 ἀντιδιαστέλλεται πρὸς νῆσον, ὥς ξηρὰ ἢ χέρσος πρὸς
 ὑγρὰν, καὶ γῆ πρὸς θάλασσαν. Ξηρόν ἀντιδιαστέλλε-
 ται πρὸς ὑγρόν, ὥς αὖρον πρὸς χλωρόν, καὶ κραῦρον
 πρὸς γλίσχρον. Κόσμος τὸ πᾶν, ὁ καλλωπισμός καὶ ἡ
 25 τάξις· κατὰ κόσμον ἔκειτο· καὶ, διεκόσμει τῆν
 στρατιάν· πάντα δὲ ἐκ τοῦ πρώτου.

Τρυφὸς μὲν γίνεται ἀπὸ τοῦ θρύπτω· τρυφῆ
 δέ, ἀπὸ τοῦ θρύπτομαι.

Τὴν Κῶ καὶ τὸν Ἄθω δίχα τοῦ ἵ προφέρουσιν
 30 Ἀττικοί· οὐκ οἶδα δὲ εἰ τὸν λαγῶ καὶ τὴν Τεῶ.

Ἴδη, ὄρος τῆς Τροίας καὶ Κρήτης· ἐκ δὲ τούτων
 καὶ πᾶν ὄρος οἱ ποιηταὶ φασιν Ἴδην· ὁμοίως καὶ
 Ῥίον ἀκρωτήριον, οὐ κατ' ἀντικρὺ κεῖται τὸ Ἀντι-
 ῤίον· ἐκ δὲ τούτου πᾶν ἀκρωτήριον οἱ ποιηταὶ φασί.
 35 Ῥίον.

Ἦρετο, ἀντὶ τοῦ ἠρώτησεν, Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ἦ.
 Ἰωνες δὲ διὰ διφθόγγου, εἴρετο. Ἐπὶ τῶν εἰς μι
 ῥημάτων ἐν τοῖς παρατατικοῖς τὰ μὲν ἐνικὰ ἀπὸ τῶν
 περιφωμένων κανονίζονται, ὅλον, τιθῶ, ἐτίθουν·
 διδῶ, ἐδίδουν· τὰ δὲ πληθυντικὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι,
 τίθημι, ἐτίθεμεν· δίδωμι, ἐδίδομεν· οὕτως
 αὖν καὶ ἔω, ἦον, ἦν, καὶ εἶμι, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν,
 καὶ ἔσαν.

Ἄῤω, τὸ φωνῶ· ἄῤω, ἄῤτω, ὡς ἀνῶ, ἀνύτω,
 καὶ ἄῤῶ.

Μύρια, τὸ ὠρισμένον, οὐδέποτε ἐνικῶς προφέ-
 ρεται· τὸ δὲ μυρία, τὸ ἀόριστον, ὡς τό,

ἢ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγ' ἔθηκε.
 καὶ ἐνικῶς προφέρεται, ὡς τό,

κάδδ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖ-
 σιν·

Ἡ δὲ αἰτία, ὅτι τοῦ ποσοῦ τὸ μὲν διωρισμένον πλη-
 θυντικῶς μόνως προφέρεται, τὸ δὲ συνεχὲς καὶ ἐνικῶς
 καὶ πληθυντικῶς· καὶ γὰρ καὶ δεκάπηχυ ξύλον
 φασμέν, καὶ δεκαπήχεα ξύλα. Τὸ τοίνυν μύρια,
 τοῦ διωρισμένου ὄν, οὐ δύναται καὶ ἐνικῶς προσεν-
 εχθῆναι· τὸ δὲ μυρία, ἀόριστον ὄν, μεταβαίνει καὶ ἐπὶ
 τὸ συνεχές, καὶ γίνεταί μυρίον, ὅθεν δοκεῖ καὶ αὐτὸ
 τὸ ἐν τοῦ συνεχοῦς εἶναι.

Τὸ ἦκω τοῖς παλαιοῖς ἴκω ἐγράφετο, καὶ Πίν-
 δαρος γὰρ τούτῳ πολλαχῆ χρῆται, καὶ Ὅμηρος ἴξον
 λέγει· καὶ τὸ ἰκάνω δὲ οὐ μικρὸν εἰς παράστασιν,
 καὶ τὸ ἐν τοῖς παθητικοῖς ἀφικόμην· Ἀττικοὶ δὲ
 μόνα τὰ ἐνεργητικὰ διὰ τοῦ ἦ γράψαντες, τὰ παθητικὰ
 ἦμιστα μετεπόνησαν. Μηδεὶς τοίνυν οἰέσθω, τὸ ἐν τοῖς
 ἐνεργητικοῖς ἦ ἐν τοῖς παθητικοῖς τρέπεσθαι εἰς ι· ἦ
 γὰρ ἄν, εἰ τοῦτ' ἔδει γενέσθαι, οὐκ εἰς ι, ἀλλ' ἦ εἰς α,
 ἦ εἰς ε ἀνετρέπη· ὡς ἐν τῷ τίθημι, τίθεμαι· καὶ
 ἴσθημι, ἴσταμαι.

Τὸ εἰδόν ἐστὶ μὲν δευτέρου ἀορίστου, οὐ βραχύ-
 νει δ' ὅμως τὴν παραλήγουσαν· οὐ γὰρ αἰε τοῦτο γί-

- νεται, μόνον δὲ ἐν οἷς τρισὶ κεχορημέναις συλλαβαῖς ἐπι-
 θεμάτων βαρυτόνων ὁ τοιάσδε χρόνος ἐφύσσεται. Ἐπιθε-
 5 δ' οὐχ ὑπερβαίνειν δύναται τὴν δισυσλλαβίαν, οὐδέ πο-
 τως καὶ τοῦτο συμβαίνει, ἐπειδὴ φωνῆων ἢ ἀφ' ἑσθ' ἢ
 10 γων, ἐπέχη τοῦ θέματος συλλαβὴν, καὶ μάλιστα ἀνασφ-
 μόναϊς συλλαβαῖς προφερόμενον τοῦ θέματος. Ἐπιθε-
 γὰρ ὑψῆσθαι καὶ τὸν δεύτερον ἀόριστον, ὡς τὰς πρῶ-
 τον, χρεῶν, τὰ δ' ἀπὸ φωνηέντων ἀρχόμενα ῥήματα τ
 χρονικῶς αὐξεται, συμπίπτει δ' ἐν τοῖς τοιαύτοις (ἐπιθε-
 15 αὐτὴν συλλαβὴν παραλήγουσαν εἶναι καὶ ἄρχουσαν, τῆσθε
 καὶ τὴν αὐξῆσιν δεχομένην, ἀνάγκη πᾶσα παρηκολού-
 θησεν, οἷς μὴ πρόθεσις ἰωνικῆ χρῆσθαι τῇ διαλέκτῳ,
 τηροῦντας τὴν αὐξῆσιν οὐδένα λόγον τῆς παραληγού-
 20 σης, ἣν ἔδει βραχύνεσθαι, ποιεῖν. Τούτου τοῦ τύπου
 καὶ τὸ εἶλον ἔστι, καὶ εὐρον, καὶ ἴκον καὶ ἱξον,
 καὶ ἦλθον, καὶ εἶπον καὶ ἦγον· ποιηταὶ δὲ καὶ
 "Ἴωνες μικρὰ φροντίζοντες τὴν αὐξῆσιν, τό τε εἶδον
 ἴδον λέγουσι, καὶ τὸ εἶλον, ἔλον· τὸ μέντοι ἦλ-
 25 θον καὶ εἶπον εἰς τρισυσλλαβίαν ἀνάγοντες, ἦλυθον
 καὶ ἔννεπον λέγουσι· τὸ δὲ ἦγον, ἄττικῶς ἄγγηγον
 ποιήσαντες, καὶ τοὺς χρόνους ἀλλήλαις τὰς συλλαβάς
 μεταδοῦναι ποιήσαντες, ἵνα βραχεῖα κἀνταῦθα ὁ ἀόρι-
 30 στος παραλήγηται, ἦγαγον εἶπον· καὶ ἦγομεν μέν-
 τοι Ὀμήρω κέχρηται,
 25 Τὴν δὲ διεκράθομέν τε καὶ ἦγομεν ἐνθάδε
 πάντα.

Ἐτερον δὲ ἐστὶ παρὰ τούτοις τὸ ἦγον ἐπὶ παρα-
 30 τατικῷ. Ἐνίοτε δὲ καὶ ἐν οἷς τὴν τρισυσλλαβίαν ὁ
 χρόνος ἀσπάζεται, τὴν παραλήγουσαν θέσει μακρὰν εὐ-
 ρήσεις· οὐδὲ γὰρ ἔστιν ὅτε φύσει καὶ τοῦτο συμβαῖνον
 ὀρῶμεν, ἐπειδὴν ἡ τελευταία τοῦ θέματος συλλαβὴ διά-
 35 τε τῶν ἀφώνων ἐνὸς ἐκφέρεται, καὶ πρὸ τούτου τὸ
 ἀμετάβολον ἔχη ρ· οἷόν ἐστι τὸ ἀμάρτω, καὶ πέρ-
 θω, καὶ δέρκω, καὶ τέρω· ταῦτα γὰρ, ἐπεὶ τὸ
 35 μὲν ἀμετάβολον οὐκ ἀπόλλυται, καὶ μάλιστα πάντων
 τὸ ρ, δεῖ δὲ καὶ τὸν δεύτερον ἀόριστον τὸ τοῦ ἐνεστώ-

τοσ σμφώνων ἔχειν, ἡμαρτόν τε καὶ ἔπαρθον, ἔδάρκον τε καὶ ἔταρπον τοὺς δευτέρους ἀορίστους ποιεῖ. Οἱ ποιηταὶ δὲ ταῦτα παραλαβόντες, καὶ τὴν παραλήγουσαν συστέλλαι σπουδὴν θέμενοι, ὡς ἂν σύμφωνα τὰ τοῦ κανόνος ἐν ἅπασιν ἦ, μεταθέσει τε τοῦ σ ἀμετάβολου ἐχρήσαντο, καὶ ἡμαρατον καὶ ἔπραθον κατ' ἔδοξον προήνεκαν. Ἄλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμαρα-
 του, ἐκεῖ μὴ φύσιν ἔχει τὸ μ πρὸ τοῦ ρ κείσθαι, τὸ β μεταξὺ τεθείασι, καὶ τὸ α εἰς ο τρέψαντες, ἡμβρο-
 του εἶπον. Ἐν τῷ δὲ ἔταρπον ἀμεταπολίητον εἶασαν. 10
 συνέπεσε γὰρ ἂν μεταποιηθὲν καὶ τοῦτο τῷ ἐκ τοῦ
 τρέπω δευτέρῳ ἀορίστῳ.

Τὰ εἰς ε καὶ εἰς ι λήγοντα τρίτα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν τε καὶ πληθυντικῶν ῥημάτων, καὶ αἱ εἰς ι δο-
 τικαὶ τῶν πληθυντικῶν μετοχῶν τε καὶ ὀνομάτων, ἐφέλ- 15
 κονται ἀεὶ τὸ ν καὶ ἔστι τοῦτο τῆς τῶν Ἀττικῶν δια-
 λέκτου· παρ' Ἰωσι γάρ, ὡς ἐχρήσατο καὶ Ἡρόδοτος,
 δίχα τοῦ ν ταῦτα προφέρονται. Ἀμέλει δέ, ὅσοι τῶν
 Ἀττικῶν τῷ κατάλογάδην λόγῳ τὰς ἑαυτῶν συνετάξαν-
 το βίβλους, καὶ φωνήεντος καὶ συμφώνου τοῖς τοιού- 20
 τοις ἐπιφερομένοι, τὸ ν προσέθηκαν, καὶ μαρτυρεῖ
 πᾶσα βίβλος· οἱ δὲ μέτρῳ χρησάμενοι, συμφώνου μὲν
 ἐπιφερομένου ἔστιν ὅτι ἀφείλον· προϊστάτο γὰρ αὐ-
 τοῖς πρὸς τὸ μέτρον· φωνήεντος δέ, οὐκ ἔστι· οὐδὲν
 γὰρ διὰ τοῦτο τὸ μέτρον ἐβλάπτετο. Οἱ δὲ τῆς νέας 25
 ταύτης δὴ γραμματικῆς ἐπιστάται, οἱ χθὲς καὶ πρὸ
 τρίτης ἀκμάσαντες, πάντοθεν, ἐπαγομένου συμφώνου,
 τὸ τοιοῦτον ἐξώρισαν ἀμετάβολον. Ἰδόντες γὰρ Ὅμη-
 ρον καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ποιητῶν ἔστι μὲν οὐ, συμ-
 φώνου ἐπαγομένου, τιθίντας τὸ ν, ἔστι δ' οὐ μὴ τι- 30
 θίντας, οὐ συνειδον ὃ δὴ καὶ ἦν, ὡς ἐν οἷς μὴ τιθέα-
 σι, τοῦ μέτρον ἔνεκεν οὐ τιθέασι, καίτοι δέον ὄν κεί-
 σθαι· ἀλλὰ δόξαν σφίσι, ὡς ἐν οἷς τιθέασι, διὰ τὸ
 μέτρον τιθέασι, καίτοι μὴ δέον ὄν κείσθαι· τοῦτο πά-
 σης γραφῆς, ἐπειδὴν ἐπιφέρεται συμφώνον, ἐξετόξεν- 35
 σαν· καίτοι καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν κοινοτέραν ἡμῶν διά-

λεκτον τοῖς μετὰ τοῦ ν πάντα λέγουσι καὶ ἐπισυρίτο-
 μεν, καὶ βαρβάρους τούτους ἀποκαλοῦμεν. Τοῦ δὲ
 μὴ χρῆσθαι τῷ ν τὴν Ἰώνων ἐν ταῖς διαλέκτοις
 τεκμήριον τό τε ἠτίμησ' ἀρητῆρα, καὶ τὸ ἔσθ' ὄστ'
 6 καὶ ἑτερα· οὐ γὰρ ἠτίμησεν ἀρητῆρα, καὶ ἔστι
 ὅτε ἦν, ἀλλ', ἠτίμησε ἀρητῆρα, καὶ ἔστι ὅστ'
 Μὴ γὰρ δὴ συναλείφουσι καὶ τὸ ν φαίμεν· οὔτε γὰρ
 ἄλλο τῶν συμφώνων οὐδὲν τοῦτο πάσχει. Καὶ εἰ τῷ
 ν μόνῳ τοῦτό γε ἀποκεκλήρωτο, καὶ τοῦ τύπτου
 10 ἂν τὸ ἐν συνηλείφεται, καὶ τοῦ ἄλυσιν τὸ ν ,
 οὐδ' ἂν μαινόμενος εἴποι τις.

N. Αἰδοῦμαι πρὸς ἃ λέγεις, καὶ οὐδ' ἀντιβλέπειν
 ὄλωσιν ἱκανὸς γίνομαι· τί δὲ κοινὸν ῥήμασι καὶ ὀνόμασι
 ὥστε κάκεινοις καὶ τούτοις ἐφελκυστικὸν τὸ ν γί-
 15 νεσθαι;

II. Κοινὸν μὲν ἐνταῦθα οὐδέν· διὰ μέσης δὲ τῆς
 μετοχῆς ταῦτα συνάπτεται. Τὸ γὰρ ἐφέλκεσθαι τὸ ν
 τὰ ῥήματα πρῶτως ἔχει· ἐπιτὶ δὲ τὰ τρίτα πρόσωπα
 τῶν πληθυντικῶν, ὡς ἐπὶ ἐνεστώτων τε καὶ μελλόντων,
 20 ὁμόφωνά ἐστι ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν ἰδίων
 μετοχῶν, αἱ δὲ μετοχαὶ πάλιν ὁμόκλιτοι τοῖς ὀνόμασι
 τυγχάνουσιν οὐσαι, τούτου χάριν ἐκ μὲν τῶν ῥημάτων
 ἔλαβον τοῦτο αἱ μετοχαί· ἐκ δὲ τῶν μετοχῶν τὰ ὀνό-
 ματα.

N. Καὶ τίνος ἕνεκα τὰ τρίτα πρόσωπα ἐφέλκεται
 τὸ ν , οὔτε δὲ τὰ πρῶτα, οὔτε τὰ δευτέρα;

II. Ἐμοίγε δοκεῖ, ὦ Νεόφρον, τὴν προσοῦσαν αὐ-
 τοῖς ἀσθένειαν αἰτίαν εἶναι γίνεσθαι τοῦτο, καὶ μάλιστα
 ἐπειδὴν καὶ εἰς βραχὺ καταλήγη, ὡς ἐν οἷς γε εἰς μα-
 30 κρόν, οὐδεμίαν ἐπικειμένην ἀνάγκην, προστιθέναι τὸ ν ,
 ὡς ἐν τῷ τύπτει καὶ ἐτετύφει.

N. Καὶ τίς ἢ ἀσθένεια τοῦ τρίτου προσώπου, Πα-
 λαίτιμς;

II. Ἡ ἀπουσία τοῦ προσώπου, ὦ Νεόφρον, αὕτη·
 35 ἐγὼ μὲν γὰρ καὶ σύ, τὸ πρῶτον λέγω καὶ δευτέρον, πά-
 ρομέν τε ἐνταῦθα, καὶ τῇ οἰκείᾳ δυνάμει ἐκάτερος οἶοι

τέ ἴσμεν χρῆσασθαι· ἐκεῖνος δέ, τὸ τρίτον δηλαδὴ περι-
οῦ λέγομεν, οὔτε πάρεστιν, οὔτε τε τὸ νῦν ἔχον ἐνεργεῖν,
ἐνεργεῖν ἐνταυθοῖ δύναται. Καὶ τοῦτο μὲν οὕτως·
μάθοις δ' ἂν καὶ ἐντεῦθεν. Πρώτου καὶ δευτέρου
προσώπου, μὴ καὶ τοῦ τρίτου, παραλαμβανομένου, 5
λόγος δύναται γίνεσθαι, ὡς τό,

Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μοι
ὁμοσον.

Τρίτον δὲ λεχθῆναι, μὴ καὶ πρώτου καὶ δευτέρου, ἢ
λεγομένων ἢ συνυπακουομένων, ἀδύνατον. Λεγομένων 10
μὲν, ὡς τό,

οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δευρο-
μένοιο,

σοὶ κοιλῆς παρὰ νηυσὶ βαρείας χειρας
ἐφήσει. 15

Συνυπακουομένων δέ, ὡς τό,

κρείσσων γὰρ βασιλεύς ὅτε χώσεται ἀν-
δρὶ χέρηϊ.

Συνυπακούεται γὰρ ὁ τε λέγων Κάλχας, καὶ ὁ πρὸς
ὄν λόγος, Ἀχιλλεύς· ὥσπερ δῆτα καὶ ταῖς προσηγορί- 20
αις τῶν τῶν ὀνομάτων γενῶν ἔχει· ἀρσενικοῦ μὲν γὰρ
ἢ θηλυκοῦ λεχθέντος, οὐκ ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ οὐδέτε-
ρον συνεισφέρεται· οὐδέτερου δὲ ῥηθέντος, ἐκ παν-
τός τρόπου ἀκείνα· τὸ γὰρ οὐδέτερον τοῦτ' ἔστι τὸ
μηδέτερον ἐκείνων εἶναι. Αὕτη σοὶ καὶ δευτέρα τοῦ 25
τρίτου προσώπου ἀσθένεια, τό, τὸ μὲν πρῶτον καὶ
δευτέρον δίχα τοῦ τρίτου λόγον ποιεῖν· τὸ δὲ τρίτον
χωρὶς ἐκείνων μὴ δύνασθαι. Τρίτη δὲ τό, τὸ μὲν
πρῶτον καὶ τὸ δευτέρον δύνασθαι συλλαμβάνειν ἐν
πληθυντικῷ ἀριθμῷ καὶ τὸ τρίτον· τὸ δὲ τρίτον οὐδέ- 30
τερον τούτων. Ἐγὼ μὲν γὰρ ἀκείνος γράφο-
μεν, λέγω· καὶ, σὺ ἀκείνος γράφετε· οὐ μὴν δ'
ἐκεῖνος ἀγῶ, ἢ ἐκεῖνος καὶ σὺ γράφουσι·
τὸ γὰρ τρίτον πρόσωπον, εἰ μέλλοι καὶ τρίτου προσ-
ώπου ῥῆμα δεξιέσθαι, ἕτερον τρίτον εἰς συμμαχίαν πα- 35

ραλήφεται, ὡς ἂν ἐξῆ λέγειν, ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα
γράφουσιν.

N. Οὐδὲ τοῦτό με φήσει τις ἀγνοεῖν, τὸ ἐνταῦ-
θεν πρῶτον δὲ καὶ δευτέρου δυνάμειν λέγειν τὸ μὲν
5 ἰσχυρότερον, τὸ δὲ ἀσθενέστερον;

II. Καὶ μάλα τὸ πρῶτον τοῦ δευτέρου φήσομεν
ἰσχυρότερον. Πρῶτα μὲν γάρ, εἰ μὴ τὸ πρῶτον λέγει,
οὐδὲ τὸ δεύτερον ἀκούσεται· δεύτερον δέ, καθὼς ἐλέ-
γομεν μικρῶ πρόσθεν, εἴ γε ἡ παρουσία τῆς ἀκουσίαν
10 ἐστὶν ἰσχυροτέρα, καὶ τὸ πρῶτον ἐστὶ τοῦ δευτέρου.
Καὶ τοῦτ' ἐδήλωσεν Εὐριπίδης ἐν τοῖς προλόγοις
εἰσάγων τὰ πρόσωπα διαλεγόμενα μὲν, πρὸς μῆδεα
δὲ· ὥστε καὶ ἐνίοτε δύναται τὸ πρῶτον μὲν παρῆναι,
ἀπειναὶ δὲ τὸ δεύτερον καὶ πάλιν γίνεσθαι τὸν λόγον·
15 τὸ δ' ἐναντιον οὐκ ἂν ποτε. Τρίτον, ὅτι τὸ πρῶτον
μὲν συλλαμβάνει τὸ δεύτερον, τοῦτο δὲ ἐκεῖνο οὐκ
ἐστὶν δετ' ἐγὼ γὰρ καὶ σὺ γράφομεν δυνάμει λέ-
γειν, γράφετε δὲ οὐδαμῶς.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ νῦν, ἥνικα δηλοῖ τὸ ἀρτίως, ἐπιρρόημα ὄν, μα-
κρόν τε ἐστὶ καὶ περισπᾶται· ἥνικα ἀντὶ τοῦ νύ πα-
25 ραπληρωματικοῦ συνδέσμου, σύνδεσμος τμηκαῦτα γινό-
μενον, βραχύνεται τε καὶ ἐγκλίνεται. Καὶ Σοφοκλῆς,
σίγα νυν ἐστῶς.

καὶ Εὐριπίδης,

σῶσόν νυν αὐτόν.

30 Διαφέρει μέντοι τὸ νύ τοῦ νύν, ὅτι τῷ νύ μὲν Ὅμη-
ρος χρῆται, τῷ δὲ νύν οἱ Τραγικοί· ἐντεῦθεν καὶ τὸ
τοίνυν παράγεται, συνεσταλμένον ὄν καὶ αὐτό. Τὰ
ἐπιρρόηματα γίνονται μὲν καὶ ἐκ πάντων τοῦ λόγου με-
ρῶν, καὶ ἐκ πασῶν ἀπλῶς πτώσεων. Ἀττικοὶ δὲ μά-
35 λιστα καὶ ἰδίως ταῦτα ποιούσιν, ἀπὸ τε δοτικῆς ἐνι-

κῶν θηλυκῶν ὀνομάτων, ἔστι μὲν οὐ προσηγορικῶν, ὡς τό, κομιδῆ, παρῶσις· ἔστι δὲ οὐ ἐπιθέτων, ὡς τό, ἰδία, δημοσία· καὶ ἔτι ἄρθρων, τε καὶ ἀνταυμιῶν, ὡς ἦ, τὸ καθά, καὶ ταύτη, τὸ αὐτως· καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς τῶν οὐδετέρων ἐνικῆς τε καὶ πληθυν- 5 τικῆς· ἐνικῆς μὲν, τῶν ἀπολύτων τε καὶ συγκριτικῶν,, πληθυντικῆς δὲ, τῶν αὐτῶν ἀπολύτων τε καὶ ὑπερθετικῶν, ἐπειδὴ καὶ τὸ μὲν συγκριτικὸν ὄνομα πρὸς ἓν μόνον πρόσωπον τὴν σύγκρισιν ἔχει· τὰ δ' ὑπερθετικά πολλῶν ἢ καὶ πάντων προέχει. 10

Τὸ ἔνεκα καὶ ἔνεκεν Ἀττικοὶ γράφουσι καὶ συντάττουσιν αὐτὰ γενικῇ·

οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμη-
τάων.

ἢ τό, ὕβριος εἵνεκα τῆςδε. 15

Τὸ δὲ εἵνεκα καὶ εἵνεκεν, οἱ ποιηταί· ὡςκαί-
τως δὲ καὶ τὸ οὔνεκα, ὃ καὶ συντάττουσι φήματι,
ἀντὶ τοῦ διότι τοῦτο λαμβάνοντες, ὡς τό,

οὔνεκα τὸν Χρῦσην ἠτίμησ' ἀρητηῆρα.

Τοῦτο δὲ οἱ Τραγικοὶ ἔστιν ὅτι ὀθούνεκα λέγουσιν· 20

ὀθούνεκ' ἄτη συγκατέξευκται κακῇ·

ὀθεν δῆλον, ὅτι καὶ τὸ οὔνεκα δασύνεσθαι χρή· Τοῦ-
νεκα δὲ καὶ αὐτὸ ποιηταὶ ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτό φα-
σι, συντάττοντες ὡς τὸ οὔνεκα,

Τούνεκ' ἄρ' ἄλγες' ἔδωκεν Ἐκκηβόλος, ἢ δ' 25
ἔτι δώσει.

Αὐτίς μὲν Ὅμηρος χρῆται καὶ Ἴωνες· αὐτίς
δὲ Ἀττικοί· αὐτί δέ, τὸ αὐτόθι Ὅμηρος τοπικόν·
ὃ καὶ αὐτί καὶ αὐτί ἐνλοτε μέτρον χάριν γράφουσιν.

Τὸ ᾧδε, καὶ τὸ ἐνταῦθα, καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ οὕτω, 30
δασύνεται· γέγονε γὰρ ἐκάτερον ἀπὸ τῆς ὄδε ἀντωνυ-
μίας. Τὸ μὲν ἐνταῦθα, τῆς δεικτικῆς, οἶον τό,

εὐνούστατον τῷ δ' ἀνδρὶ διὰ τάχους
θανεῖν.

Τὸ δ' ἀντὶ τοῦ οὕτω, τῆς ἀναφορικῆς, 35

τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὃ δ' ἦν.

N. Καὶ τίς ἐστὶν αὐτῶν διαστολή; πόθεν ἐκέρχονται ταύτων γνώσεσθαι;

II. Ῥῆσθα· καὶ γὰρ ἡ διάνοιά σοι τοῦτο παρέξει τοῦ λόγου· καὶ δὴ σοὶ παράδειγμα τοῦ λόγου παρέδωκτον τόδε. Τὸ γὰρ ἐρύω καθ' Ὁμηρον τὰ τε ἔλκυω, ὡς τό,

νῦν δ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς
ἄλλα δῖαν.

καὶ τὸ φυλάσσω, ὡς τό,

10. οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.
καὶ τὸ λυτροῦμαι, ὡς τό,

οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῶ ἐρύσασθε κί
ἀνώγει.

Δαρδανίδης Πρίαμος.

15. N. Ἄλλ' οὐκ ἔστιν ἤτις ἐν τούτοις θεωρεῖται διαστολή.

II. Καὶ γὰρ ἔστι μὲν οὐ καὶ τὰ τῆς διαστολῆς ἔχει χάραν. Καὶ ποτε δοκεῖ καὶ παρὰ τὸν λόγον τι ποιεῖν, ὡς ὅταν τὸ δῖα θεάων, προπερισπῶμεν, διὰ
20 τὸ νῆ Δία· καὶ τὸ εἰδεῖην, ὃ δηλοῖ τὸ γινώσκωμι, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφωμεν, ὡς ἂν μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἀπὸ τοῦ δίδωμι εὐκτικῶ, τοῦ εἰ συνδέσμου προηγούμενου. Ἔστι δ' οὐ καὶ ἀπέλιπεν· ἤδη γὰρ ἂν ἦν, εἰ πανταχοῦ τὰ τῆς διαστολῆς ἐπεκράτει, μηδοτιοῦν
25 τὸν ἀναγινώσκοντα διεγείροντος, φάθουμιν δὲ παρασκευάζοντος τῶ πάντα ἐκ τοῦ ῥάστου διδόναι. Τὸ ποῦ ποτε ἐρωματικῶς κείμενον, οἶον, ποῦ ποτέ ἐστὶν ὁ δεῖνα; περισπᾶται· καὶ γὰρ καὶ μόνον τὸ ποῦ· τὸ δὲ ποῦ ποτε ἀντὶ τοῦ ἐστὶν οὐ λαμβανόμε-
30 νον, καὶ ἀορίστως ἐκφερόμενον, ὀξύνεται, διὰ τὸ ἐγκλινόμενον ποτέ· αὐτὸ γὰρ τὸ ποῦ οὐκ ἔχει τόνον ἴδιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐγκλίνεται, ὡς τό, εἴπερ ποῦ.

N. Ἀπιστῶ νῆ τὴν Ἀθηναῖν, ἔγραψεν ὁ Φιλόστρατος· τὸ μὲν οὖν ἀπιστῶ ταυτόν ἐστι τῶ οὐ πι-
35 στεύω, τὸ δὲ οὐ πιστεύω ἀποφάσεώς ἐστι· πῶς οὖν τὸ νῆ, τὰ κατωμοτικὸν ἐπήγαγε;

Π. Καὶ πρὶν εἶναι τὸ μά, τὸ ἀκωμοτικόν· ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἀποφατικῶς προητέθη τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ στερητικῶς, καὶ οἷον καταφατικῶς, διὰ τοῦτο τὸ νή ἐπήγαγεν.

Τὸ πρὶν ἢ μετὰ ὑποτακτικοῦ συντάσσεται, νοουμένου ἐξωθεν τοῦ ἄν, ἢ μετὰ ἀπαρεμφάτου, νοουμένου τοῦ ἤ· οἷον, πρὶν γένηται, ἢ πρὶν ἄν γένηται· ἢ πρὶν γενέσθαι, καὶ πρὶν ἢ γενέσθαι.

Ἐπὶ τῶν ὁμολογουμένως μειζόνων τὸ μάλιστα θετέον· ἐπὶ δὲ τῶν ἀμφηρόστων ἢ ἴσων, τὸ οὐχ ἦτιον, καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαττόνων δέ, χάριν αὐξέσεως.

Ἄτεχνως, ἀντικρως· ἀτέχνως, ἀνεπιστημόνως.

Ὡςπερ τὸ αὐτός καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν προσώπων λαμβάνεται, οὕτω καὶ τὸ αὐτοῦ ἐπιβόημα καὶ ἐπὶ τῶν κριῶν, τοῦ ἐνταῦθα, καὶ αὐτόθι, καὶ ἐκεῖ. Ἐνταῦθα 15 μὲν, ὡς τό,

οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἰκποβότιο

αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ·

αὐτόθι δέ, ὡς τό,

20

ἐκεῖ δέ, ὡς τό,

τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο
σιγῇ.

Τὸ δηρόν ἢ ἀντὶ τοῦ διὰ μακροῦ, ὡς τό,

δηρόν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ, ὡς τό,

αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

δηρόν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι
ὄτω.

Αἱ ἐπεκτάσεις τριχῶς προφέρονται· ἢ διὰ τοῦ ι 30 μόνου, ὡς τὸ οὔτοσι, ἐκεινοσί· ἢ διὰ τοῦ χι, ὡς τὸ ναίχι, καὶ οὐχί, καὶ ἦχι· αὐταὶ δὲ καὶ ἀμφοτεροι τῶν Ἀττικῶν εἰσιν· ἢ ποιητικῶς διὰ τοῦ φι, ὡς τὸ βίληφι καὶ ὄχεσφι.

Τὸ νῦν, ὃ δηλοῖ τὸ ἐνεστηκός, ἐνεστῶτι μόνῳ συντάσσεται, καὶ ἐν ἀρχῇ λόγου δύναται τίθεσθαι· τὸ δὲ

35

ν ὄν ὅπερ ἀκολουθίαν εἶναι προηγουμένου λόγου, οὕτως ἐν ἀρχῇ λόγου ποτὲ τίθεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶ δὲ ἢ τῶ καὶ συνδέσμων συνάπτεται, καὶ τοῖς τρισὶ χρόνοις συντάσσεται, οἷον, Ἐγὼ μὲν ᾄμην τὰ καὶ τὰ προή-
 5 σαι τὸν δαῖνα· νῦν δὲ οὐδὲν τούτων ἐποίησα, ἢ ποιῶ, ἢ ποιήσει.

ΠΕΡΙ ΓΡΑΦΗΣ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

Τὸ εἴκελός ἐστι μὲν ποιηταῖς ἀρμόζουσα λέξις, γράφεται δὲ διὰ διφθόγγου αὐτό τε καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ συντιθέμενα, οἷον ἐστὶ τὸ θεοσείκελος καὶ ἀνδρεί-
 15 κελος, ὥσπερ δὴ καὶ εἰκῶν καὶ εἰκασία· ἐκ τού-
 τοῦ γὰρ ταῦτα παράγεται θέματος· καὶ γὰρ εἰ μὴ τὸ εἴκελος εἶχε τὸ διφθόγγον, πόθεν ἔσχε τοῦτο τὸ θεοσεί-
 κελος ἂν ἐροίμην. Ὅτι δ' οὕτως γράφεται καὶ Ὀμη-
 ρος μαρτυρεῖ,

20 μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἰών, θεοσείκελ'
 Ἀχιλλεῦ,

κλέπτε νόφ.

Ἄλλαχού ὁ αὐτός οὗτος ποιητής, ἐπειδὴ πολλὰ ὀνό-
 25 ματα ἀπὸ ῥημάτων διὰ τοῦ εἰ διφθόγγου γραφομένων, διὰ τοῦ εἰ προφέρεται, καὶ τὸ ἴκελος διὰ τοῦ εἰ προή-
 νεγκε, βουλόμενος καὶ ἄλλως συστῆλται χρεῖα μέτρον τὸ εἰ· ὡς ἐν τῶ,

ἰκέλη χρυσῆ Ἀφροδίτη.

Τὸ δὲ οἰ μὲν πληθυντικῶς κλίνοντες, διὰ τοῦ
 30 ο μικροῦ προφέρουσι, τὰ δὲ ο, τῶν δύο, τοῖς δυ-
 σίν· οἱ δὲ δυϊκῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου, τῶ δύο, τοῖν
 δυοῖν, ὅθεν καὶ τὸ δώδεκα, δυώδεκα πρότερον ὄν.

Οὐκ ἐπὶ πάντων οἱ Ἴωνες τῶν τῶ ο μικρῶ παρα-
 35 ληγομένων ὀνομάτων τὸ υ̅ προστιθέασιν, ἀλλ' ἐπὶ με-
 τρίων τινῶν, ἅτινά ἐστι, νοῦσος, μουῦνος, οὔρεα,
 οὔριον, πουλύ, κούρη, Οὔλυμπος, οὐλόμε-
 νος. Οὔτε τὸν πατέρα πάτρα ποιουῖσιν, ὡς πατέρι,

καὶ γὰρ κατὰ ἢ κατὰ. οὕτως τὴν μητέρα, μη-
 τρᾶ, ὡς πατέρα, πατρί. ἢ γὰρ μητέρα ἢ νηδόσ. Τὴν
 μέντοι θυγατέρα, θυγατέρᾶ λέγουσιν, ὡς θυγατέρι,
 θυγατέρι· τὸ γὰρ κώλυον οὐκ ἦν.

Ἐπιτέλλειν ἐστὶ τὸ ἐντέλλεσθαι, ὅθεν καὶ ἐπι-5
 τολὰς τὰς ἐντολὰς λέγομεν, ὡς Διοχύλος χρεια μέτρον
 προσεῖπεν ἐπιστολὰς.

Καὶ γεραῖός ἀπὸ τοῦ γεράος ἢ γέρας· καὶ γη-
 ραῖός ἀπὸ τοῦ γήρας γράφεσθαι.

Μέροσκα κατὰ τοὺς ποιητὰς πάντες ἄνθρωποι, 10
 καὶ γὰρ πηλῶν οἱ Κῆροι καὶ αἶδος θρόνου, οἱ καὶ
 φλάσθαι λέγονται.

Ἐν τῷ ἐννεῷ δὲ ἔγραφετόν, τὸ ἕνατον δὲ
 ἐνδρα γράφεται· καὶ γὰρ Ὀμηρὸς τὴν πρώτην τούτου
 ἀλλοίωσιν εἰληπὴν ἐκτελεῖν, οὐκ ἔννεατον εἶπεν, ἀλλὰ 15
 τὸ ἐκτελεῖν οὐκ ἔκτελεσεν.

Ἔνια τῶν εἰς δὴς πατρωνυμικῶν καὶ διὰ τοῦ ὄν
 Ὀμηρὸς προφέρει, τὸ Ἀτρείδης, καὶ Πηλεΐδης καὶ Κρο-
 νίδης, Ἀτρείδων καὶ Πηλεΐων λέγων καὶ Κρονίδων.

Ὁ Ἔρος μικρῶς γράφεται, κατὰ τὴν κοινὴν διά- 20
 λεκτον, καὶ τοῦ ἔρου κλίνεται· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ
 ἔρου. Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ α μεγαλοῦ προήνεγκαν,
 ὡς περὶ τὸ λαγῶς, καὶ τὸ πλέως· τὸν μὲν, διὰ τὸ
 διακαῆς αὐτοῦ καὶ σφοδρόν· τὸν δέ, διὰ τὸ τοὺς ἰδόν-
 τας αὐτὸν ἐπτοῆσθαι τε περὶ αὐτόν, καὶ μηκύνειν τὴν 25
 φωνήν· τὸν δέ, διὰ τὸ πληρέστατον εἶναι καὶ μὴ ἔνδεᾶ.

Ἐπεικέες, Ὀμηρὸς τὸ πρόπον λέγει.

Αὐτόχειρ, καὶ ὁ ἑαυτὸν ἀνελάων, καὶ ὁ ἕτερον
 αὐτοχειρία καὶ μὴ δι' ἄλλον φονεύσας.

Τὸ ἴδιον ἀντιδιαστέλλεται τῷ κοινῷ· τὸ δὲ οἰκεῖον 30
 τῷ ἀλλοτριῷ.

Ἄντι ὀνομάτων ἀπαρέμφορα σὺν ἄρθροις τίθε-
 ται· ἀντι γὰρ τοῦ εἰπεῖν, τῶν γὰρ φύλλων ἐστὶν ἡ
 εὐωδία, φασί· τῶν γὰρ φύλλων τὸ ὀδωδέναί.

Ἄγορά ὁ τόπος ἐνθα ὁ δῆμος συναθροίζεται; καὶ ἐνθα πρόκειται τὰ πωλούμενα.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΤΜΙΩΝ.

Τὸ ἡμῖν ὅτι μὲν ἐκτείνει τὴν λήγουσαν καὶ περισπᾶται δῆλον· περισπᾶται δὲ οὐδενὸς τοῦτο γε ἀπαιτούντος, πλὴν τῆς τῶν ἄλλων πτώσεως ἀναλογίας, τοῦ τε ἡμεῖς, καὶ ἡμῶν, καὶ ἡμᾶς, ἐπειδὴ κάκεινα τοῦτο πάσχει. Ἄλλ' ἐπεὶ τὰ μὲν ἐκ τοῦ καταλόγου δέχεται τὴν περισπασιν διὰ τὴν συναίρεσιν, τὸ δ' ἡμῖν
 10 οὐ μεσιτεία συναιρέσεως γέγρονε, ὃ μόνως καὶ γὰρ ὧς πον καὶ τὸ Δημοσθένεσι λέγεται· πολλοὶ τῶν παλαιῶν ἔστιν ὅτε οὐ περιέσπασαν, ἀλλ' οἱ μὲν ᾤξυναν, οἱ δὲ τὸν τόνον ἐπὶ τὴν ποραλήγουσαν ἀνεβίβασαν· βραχεῖαν μέντοι καὶ ἄμφω πεποιηκότες τὴν λήγουσαν.
 15 Οἶόν ἐστι καὶ τὸ δωρικῶς ἄμμι λεγόμενον. Κάκεινο καὶ γὰρ τῆς συστολῆς οὐκ ἀφίσταται· καὶ Ὅμηρος,
 ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἐϋκλεῆς ἀπονέεσθαι.

καὶ Σοφοκλῆς,

20 Ἄλλ' ἡμῖν Ἄγας ποῦ ἔστιν, ὡς φράσω
 τὰδε;

Τὸ μὲν ἀντὶ τοῦ αὐτόν, κατ' οὐδὲν ἄλλο διαφέρει τοῦ νίν, ἢ ὅτι τῷ μὲν μὲν Ὅμηρος χοῖται, τῷ δὲ νίν οἱ Τραγικοὶ· βραχύνεται δὲ καὶ ἀμφοτέρω καὶ
 25 ἐγκλίνεται.

Τὸ σὺ, τὴν ἡ δωρικῶς λέγουσι, καὶ τὸ σοί ποιηταὶ τοί, ἐπειδὴν ἐγκλίνηται μόνως. Τὸ ἐμεῖο καὶ σεῖο καὶ εἶο, εἰ μὲν πρωτότυποὶ εἰσιν ἀντωνυμίαι ἀπὸ τοῦ ἐγώ, καὶ σὺ, καὶ ἔ κλινόμεναι, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου
 30 γράφονται· τὸ δὲ ἐμοῦ, καὶ σοῦ καὶ οὐ, κατὰ διάλυσιν ἐμέο, καὶ σέο, καὶ ἐο γινόμενα, ἄπερ ἰωνικῶς καὶ συναιρούμενα, ἐμεῦ, καὶ σεῦ καὶ εὔ ποιεῖ· προθέ-

σει δὲ τοῦ ι, ἐμεῖο καὶ σεῖο, καὶ εἶο. Ἄ δὴ ποιη-
 ται καὶ ἐμεθεν, καὶ σεθεν, καὶ εἶθεν ποιούσι, καὶ
 πενταχῶς παρέχουσι γράφεσθαι. Εἰ δὲ παραγωγὴ
 αὐταὶ εἰσὶν ἀντωνυμῖαι, διὰ τῆς οἰ διφθόγγου· ὁ ἐμός
 γὰρ καὶ ὁ σός, ὅπερ οἱ ποιηται καὶ τεός λέγουσι,⁶
 καὶ ὁ ὄς, ὃ σημαίνει τὸν ἴδιον, ὅπερ οἱ ποιηται καὶ
 ἐός προσθέσει τοῦ ε λέγουσιν· τοῦ ἐμοῦ, καὶ τοῦ σοῦ
 καὶ τεοῦ, καὶ τοῦ οὔ καὶ ἐοῦ κλίνεται. Ταῦτα δὲ
 βοιωτικῶς ἐμοῖο, καὶ σοῖο καὶ τεοῖο, καὶ οἶο καὶ
 ἐοῖο γίνονται. 10

N. Τίνα δὲ καὶ διαφορὰν γνωριούμεν τούτων
 τῶν πρωτοτύπων καὶ παραγῶγων;

II. Σὺ μὲν, ὦ Νεόφρον, οὐδέποτε καύη πρὸς
 ἡμᾶς περὶ πάντων ἀπλῶς πολυπραγμονῶν· ἐγὼ δέ,
 ἐπειδὴ τόνδε τὸν σκοπὸν ἀρχῆθεν ἐνεστησάμην, ὡς ἂν 15
 μηδὲν, ὅπερ ἂν ἐπὶ λογισμὸν ἡμῖν ἔλθῃ, ἢ αὐτὸς ἔρη,
 παραλίπω, καὶ περὶ τούτων ἀκούοις ἔν. Πρώτη μὲν αὕτη
 τούτοις διαφορὰ, ὡς αἱ πρωτότυποι μὲν, πλήν τῶν
 εὐθείων, ἐγκλίνονται· αἱ δὲ τοῦ πρώτου προσώπου,
 ἐπειδὴν τοῦτο πάθωσι, καὶ τὸ κατ' ἀρχὰς φωνῆεν 20
 αὐτῶν ἀποβάλλουσιν. Οὐδέ σε τόδε λανθάνον,

κλυθί μεν, Ἀργυρότοξε·

ὡς, ὅταν μὴ ἐγκλίνονται, οὐδαμῶς αὐτοῖς τοῦτο συμ-
 βαῖνον·

Οὗτις ἐμεῦ ξῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δεσφ-25
 κομένοιο.

Αἱ παράγωγοι δὲ οὐδαμοῦ τάδε πάσχουσι,

καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσαν.

Δευτέρα δέ, ὅτι περ αἱ μὲν πρωτότυποι ῥήμασι καὶ
 μετοχαῖς καὶ ὀνόμασι φιλοῦσι συντάττεσθαι· ῥήμασι 30
 μὲν,

παῖδα δέ μοι λῦσαι τε φίλην.

μη γὰρ δὴ τῷ φίλην τὸ μοι σύνταττε, ὡς περ που
 τὰ παιδάρια λέγει, ἀλλὰ τῷ λῦσαι τε· μετοχῇ δέ,

ἀέκοντος ἐμεῖο·

ὀνόματι δέ,

καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιον.

ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίανου, κατα-
σκευάσας γραφήν οὐκ ἐπ' ἐμέ, ἀλλ' ἐπὶ τὸν
θεῖόν μου. Αἱ δὲ παράγωγοι αἰεὶ μόνους ὀνόμασι,
5 τίσειαν Δαναὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέ-
λεσιν.

Ἐπειδὴν μέντοι τὸ ῥῆμα μεταβατικὸν ὄν, πρὸς τὸν
αὐτὸ λέγοντα αὐδὶς μεταβαίνῃ, ἢ μᾶλλον ἐπιστρέφῃ,
οὐκέτι οὔτε ταῖς πρωτοτύποις ταύταις ἀντωνυμiais
10 χρώμεθα, οὔτε ταῖς παραγώγοις, ἀλλὰ ταῖς ἐξ αὐτῶν
καὶ τῶν ἀντωνυμιῶν ἐπιταγματικῶν συνθέτοις, τῇ
ἐμαυτοῦ, καὶ σεαυτοῦ, καὶ ἑαυτοῦ· καὶ Δημοσθέ-
νης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίανου, τὸν πατέρα, ὡς ἀπέ-
κτεινα τὸν ἐμαυτοῦ· ὃ καὶ ἐπὶ δευτέρου καλῶς ἂν
15 λέγοιτο, τὸν πατέρα, ὡς ἀπέκτεινας τὸν σεαυτοῦ· καὶ ἐπὶ
τρίτου, ὡς ἀπέκτεινέ τις τὸν ἑαυτοῦ· ἢ οὐ καλῶς ταῦτα;

N. Καὶ κάλλιστα, ὡς Παλαίτιμε· ἀλλ' ἔτι με περὶ
τῶν συνθέτων τούτων ἀντωνυμιῶν διδάσκει· οὐδὲ γὰρ
οὐδὲ ταύτας ὀφῶ τοῖς πολλοῖς ὡς δεῖον ἀκριβομένους.

20 II. Καὶ ἴσθι δὴ ταύτας, ὧ Νεόφρον, γενικῆς μόνης
καὶ δοτικῆς καὶ αιτιατικῆς εἶναι, κλητικῆς δὲ ἢ εὐθείας
οὐδέποτε· κλητικῆς μὲν, ὅτι καὶ πάσης ἄλλης ἀντωνυμίας
αὕτη γε ἡλλοτριῶται, πλὴν τῶν πρωτοτύπων δευτέρων,
τοῦ τε σύ δηλαδὴ καὶ ὧ οὗτος· εὐθείας δὲ, ὅτι οὐδὲν
25 τῶν φημάτων μεταβατικῶς εὐθεία συντάσσεται, ταῖς πλα-
γίαις δέ· οὐ γὰρ ἂν φαίην, ἐγὼ τύπτω σύ, ἀλλὰ σέ.
Αἱ δὲ τριαῦται σύνθετοι ἀντωνυμιαί τοῖς μεταβατικοῖς
αἰεὶ συντάσσονται ῥήμασι, διὰ δὴ ταῦτα καὶ ἀμοιροῦσιν
εὐθείας· ἄλλως τε καὶ τὸ ἐμέ, καὶ σέ, καὶ ἔ, τὰ
30 καταρχὰς συντιθέμενα μηδαμῶς εὐθείαι ὄντα, οὐδα-
μῶς πρὸς εὐθείαν ἀναδραμεῖν δύναται, εἰ μὴ πού τις
τὸ ἐγὼ αὐτός, καὶ σύ αὐτός, καὶ ἐκεῖνος
αὐτός λέγοι· ἃ δὴ πρὸς ἕτεραν ἔννοιαν διαβαίνει.
Ἐπειδὴν τοίνυν τὸ ῥῆμα, μεταβατικὸν ὄν, οἷα δὴ
35 καὶ προεῖρηται, μὴ πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἀπὸ τοῦ
λέγοντος μεταβαίνῃ, ὡςπερ ἔστι τὸ ἐγὼ τύπτω σε,

ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ πάλιν τὸ λέγον πρόσωπον ἐπιστρέφῃ, τῆριαυτα τὰς τοιαύτας συνθέτους ἀντωνυμίας λέγομεν· ἐγὼ κατηγορῶ ἑμαυτοῦ· ἐγὼ ἀρέσκω ἑμαυτῷ· ἐγὼ φιλῶ ἑμαυτόν· οὐ γὰρ πρὸς ἕτερον μεταβαίνει τὸ ῥῆμα, ἐπαναστρέφει δὲ πρὸς τὸν 5 λέγοντα. Οὕτω καλῶς ἔχει καὶ ἐπὶ δευτέρου προσώπου λέγειν· σὺ κατηγορεῖς σαυτοῦ, σὺ ἀρέσκεις σαυτῷ, σὺ φιλεῖς σαυτόν· καὶ ἐπὶ τρίτου· ἐκεῖνος κατηγορεῖ ἑαυτοῦ, ἐκεῖνος ἀρέσκει ἑαυτῷ, ἐκεῖνος φιλεῖ ἑαυτόν. Καὶ μὴν καὶ ὅσα 10 ῥήματα μὴ σημαίνει μετάβασιν, ὡς τὸ ζῶ καὶ τὸ διανοοῦμαι καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐπειδὴν καὶ ταῦτα πρὸς ἑαυτόν τις ἐπιστρέφειν βιάζεται, οὐκ ἀμέσως ἀλλὰ μέσῃ προθέσει ταῖς τοιαῖσδ' ἂν συντάξοι ἀντωνυμίας, ζῶ κατ' ἑμαυτόν· ἐν ἑμαυτῷ τι διανοοῦμαι. 15

Τούτων δὴ τῶν τριῶν ἀντωνυμιῶν τὸ μὲν ἑμαυτοῦ ἀεὶ δῆποτα ἑμαυτοῦ λέγομεν· τὸ δὲ σεαυτοῦ, καὶ σαυτοῦ· κατὰ ταῦτά δὴ καὶ τὸ ἑαυτοῦ, αὐτοῦ, τὴν τοῦ ε̄ δασείαν τῷ αὐ ἀπονέμοντες. Ἄλλ' ἡμεῖς μὲν καὶ ἐφ' ἐκάστης τῶν πτώσεων τούτων δὴ τῶν ἀντω- 20 νυμιῶν αἰτιατικὴν προτάττοντες λέγομεν τὴν ἐμὲ, καὶ σέ, καὶ ἔ. Ὅμηρος δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐκάστη πτώσει τὴν τοῦ αὐτός, καὶ τὴν τῆς πρωτοτύπου ἀντωνυμίας ἀρμόζουσαν πᾶσιν παρατίθησιν, οὐ συντάττων τὸ μὲν ἑμαυτοῦ καὶ ἑμαυτῷ καὶ ἑμαυτόν, 25 ἐμεῦ αὐτοῦ, καὶ ἐμοὶ αὐτῷ, καὶ ἐμὲ αὐτόν λέγων· τὸ δὲ σεαυτοῦ καὶ σεαυτῷ καὶ σεαυτόν, σεῦ αὐτοῦ, καὶ σοὶ αὐτῷ, καὶ σὲ αὐτόν· τὸ δ' αὐ ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑαυτόν, εὐ αὐτοῦ, καὶ οἱ αὐτῷ, καὶ ἔ αὐτόν· ἐν δὲ τῷ ἑοῦ αὐτοῦ, καὶ 30 ἑοῖ αὐτῷ, καὶ ἐε αὐτόν, οὐχὶ σύνθετόν ἐστι τῷ ἑοῦ, ὡς τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἀπλοῦν· οὐδέποτε γὰρ Ὅμηρος συνθέτῳ ἀντωνυμίᾳ ἐχρήσατο. Ἄλλ' ὡς περ ἐπὶ τῆς πρωτοτύπου ἀντωνυμίας τοῦ πρώτου προσώπου καὶ ἑμοῦ καὶ μοῦ λέγομεν, τὸ μὲν καὶ ὀρθοτονοῦμε- 35 νον καὶ κατ' ἀρχὰς λόγου τιθέμενον, ἐνίοτε δὲ καὶ

ἐν μέσῳ· τὸ δὲ μοῦ ἀεὶ ἐγκλινόμενον καὶ οὐδέποτε ἐν ἀρχῇ λόγου τιθέμενον· οὕτω καὶ τὸ ἐοῦ καὶ οὔ· τὸ μὲν γὰρ δυσύλλαβον καὶ ὀρθοτονεῖται καὶ καταρχὰς τίθεται, ὡς τό,

5 ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·

τὸ δὲ μονοσύλλαβον ὁμοίως τῷ μοῦ· ὅθεν καὶ ἡ γενομένη ἐξ αὐτοῦ κτητικὴ ἀντωνυμία καὶ δυσύλλαβῶς καὶ μονοσυλλαβῶς προφέρεται· καὶ γὰρ καὶ ἐός καὶ ὄς λέγομεν, καὶ ἐή καὶ ἦ, καὶ ἐόν καὶ ὄν. Τούτῳ

10 τῷ χαρακτῆρι καὶ ἡμεῖς, ὡς Νεόφρον, ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν χρώμεθα καὶ Ἀττικοί, ἡμῶν αὐτῶν λέγοντες, καὶ ὑμῶν αὐτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν πτώσεων κατὰ τὰ ἑντά. Ἐνίοι γὰρ μὴν ἐπὶ πάντα καὶ ἑαυτούς πρὸς ταῖς λοιπαῖς πτώσεσιν οὐκ

15 ὠκνησαν λέγειν. Τίθεται δὲ πολλάκις ἡ τοιαύτη σύνθετος ἀντωνυμία καὶ ἡνίκα εἰς τε ἕτερον πρόσωπον ἢ μετάβασις γίνεται, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ διαλεγόμενον δοκεῖ ἀναστρέφειν, οἷον, καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς ὁ Πρωτεσίλαος οὐδὲ ἄλλως ἐκλελησμένους, τότε δὴ

20 μάλιστα εἰς ἔννοιαν ἑαυτοῦ ἀφικέσθαι λέγει. Τὸ γὰρ, εἰς ἔννοιαν ἑαυτοῦ ἀφικέσθαι, ἦτοι ἐνθυμηθῆναι τοὺς Ἀχαιοὺς, μεταβατικῶς πρὸς τὸν Πρωτεσίλαον γίνεται· ἐπεὶ δὲ πάλιν αὐτός ἐστιν ὁ τοῦτο λέγων, δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ λέγει ὑἷμα, 25 ὅπερ εἰς ἑαυτὸν ἀναστρέφει, ἑαυτοῦ φησι καὶ οὐκ αὐτοῦ.

Ὅτι αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι τοῖς ἔχουσιν, εἴτε προσώποις, εἴτε πράγμασιν, ἐπάγονται κατὰ φύσιν, οὐ τοῖς ἔχομένοις· οἷον, τὸ φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλ-

30 μῶν· ἢ γὰρ γενικὴ τῶν ἐμῶν τῇ γενικῇ τῶν ὀφθαλμῶν συνάπτεται· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ ἔχουσι τὸ φῶς, τὸ δὲ φῶς ἔχεται ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐνίοτε δὲ ἡ κτητικὴ ἀντωνυμία τῷ ἔχομένῳ συνάπτεται, οἷον, τὸ ἐμὸν φῶς τῶν ὀφθαλμῶν· ὥσπερ τό, τὴν σὴν

35 τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ δόξαν, ἀντὶ τοῦ τὴν δόξαν σου τοῦ μονογενοῦς. Καὶ Ὁμηρος,

ἔγνωσ, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι
βουλήν,

ἀντι τοῦ· τὴν ἐν τοῖς ἐμοῖς στήθεσι βουλήν.

N. Διὰ τί αἱ σύνθετοι ἀντωνυμῖαι τὸ ἐμαυτοῦ
καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπὶ μόνων τῶν πλαγιῶν γίνεται, οὐδ'
μὴν δὲ καὶ ἐπὶ εὐθείας, οἶον, ἐμαυτός;

II. Ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται ἀντωνυμῖαι τοῖς μετα-
βατικοῖς ῥήμασι πρὸς ἑαυτὰ ὑποστρέφουσι συντάσσεται,
τὰ δὲ μεταβατικὰ ῥήματα, εἰ καὶ καθ' αὐτὰ ἔχει τὴν
εὐθείαν, ὡς καὶ πάντα τὰ ἄλλα ῥήματα, ἀλλ' ἐν τῇ 10
μεταβάσει μιᾷ τῶν πλαγιῶν συντάσσονται μόνον, οὐ-
δέποτε δὲ εὐθεῖα· τούτου χάριν καὶ ὑποστρέφουσαι
μετὰ τῶν αὐτῶν συντάσσονται.

Τὸ ἐμοῦ καὶ πρωτότυκόν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ ἐγώ,
ἐμοῦ· καὶ κτητικόν, ἀπὸ τοῦ ἐμός, ἐμοῦ· οὐ θαυ- 15
μαστόν οὖν τὴν αὐτὴν φωνὴν τῇ τῆς σημασίας ἐναλ-
λαγῇ πρὸς ἕτερον εἶδος μεταβαίνειν, ὅπου γὰρ ἡ διά-
φορος εἶωθε σημασία τὰς αὐτὰς φωνὰς πρὸς ἕτερα
μέρη μεταφέρειν· ὡς ὀνόματα μὲν εἰς ἐπιφώγηματα·
ταχὺς ἔδραμεν, ἀντι τοῦ ταχέως· καὶ μετοχὰς δὲ 20
εἰς ὀνόματα, οἶον, ἄρχων, ὁ ἡγεμών· στερεῖται γὰρ
ἐνταῦθα χρονικῆς σημασίας.

Ὅτι τὸ μὲν οὗτος πρωτότριτος ἀντωνυμία εἶναι
δοκεῖ, τὸ δὲ αὐτός δευτερότριτος, τὸ δὲ ἐκεῖνος
τριτότριτος· οὗτος μὲν γὰρ ἐστιν ὁ παρ' ἐμοῦ 25
αὐτός δέ, ὁ παρὰ σοί· ἐκεῖνος δέ, ὁ παρ'
ἐκεῖνω. Ταῦτα δὲ καὶ ἐπιφώγηματα ποιῶ καὶ τρόπου
καὶ τόπου· τρόπου μὲν, ἐκ τοῦ πρώτου καὶ τρίτου, ὡς
τὸ οὕτω καὶ οὕτως, ὃ οἱ ποιηταὶ καὶ αὐτῶς προφέ-
ρουσι, καὶ ἔτι τὸ ἐκεῖνος· τόπου δέ, ἐκ μὲν τοῦ πρώ- 30
του εὐρεῖν οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ τῆς ὅδε, ἀττικῆς ἀντωνυ-
μίας τῆς αὐτῆς οὔσης τῷ οὗτος, καὶ ὅδε τρόπον, καὶ
ὅδε τόπον, λέγομεν, θαυνομένων καὶ ἀμφοῖν δι'
ἀνάγκης, καθὰ καὶ τὸ ὡς ἐκ τοῦ ὅς· οἱ γὰρ τὸ τοῦ
τόπου φιλοῦντες, οὐκ ἂν λέγειν ἔχοιεν τίνι ποτὲ λόγῳ 35
γράφουσιν οὕτω· Ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου, τό τε αὐτοῦ

καὶ τὸ αὐτόθι· ἐκ δὲ τοῦ τρίτου, ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖσε, καὶ τὰ τούτοις σύστοιχα.

Ἔστι αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμῖαι, οἷον τὸ ἐγώ, σύ, ἦ· οὗτος, αὐτός, ἐκεῖνος, καὶ τὸ σφέ, ἄφθροισι οὐ συνάπτονται· αἱ δὲ παράγωγοι μόναι, οἷον, ὁ ἐμός, ὁ σός, ὁ ἐός, ὁ ἡμέτερος, ὁ ὑμέτερος καὶ ὁ σφέτερος. Ὅταν μέντοι φῶμεν, ὁ αὐτός, οὐκ ἔτι ἀντωνυμίαν φαμέν, ἀλλ' ὄνομα· δηλοῦμεν γὰρ τὸν ὅμοιον, ἀλλ' οὐχὶ δεῖξιν προσώπου τινός.

10 Πτελέας δὲ ταύτας αἱ Νύμφαι ἐφύττυσαν, ἀντὶ τοῦ, ταύτας δὲ τὰς πτελέας· καὶ ἐπὶ πασῶν ἀντωνυμιῶν.

Ἔστι τὸ μὲν σφέ ἐνικόν, καὶ τὸ σφῶε δυϊκόν, αἰτιατικῆς ὄντα, καὶ ἐγκλίνονται· καὶ σφῶϊν ἐπὶ γενικῆς καὶ δοτικῆς· καὶ τὸ σφειῖς καὶ σφῶν καὶ σφίσι καὶ σφᾶς πληθυντικὰ τρίτου προσώπου εἰσὶ· τὸ δὲ σφῶϊ καὶ σφῶ, ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς, καὶ τὸ σφῶϊν καὶ σφῶν γενικῆς καὶ δοτικῆς δυϊκῶς δευτέρου· τὸ δὲ νῶϊ καὶ νῶϊν ὁμοίως πρώτου.

20 ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΠΕΡΘΕΤΙΚΩΝ.

Συγκρίνειν ἔστι τὸ παρατιθέναι καὶ παραβάλλειν ἔν προσώπον ἐνὶ προσώπῳ, ἢ δῆμον ὅλον, ὡς ἔν προσώπον, ἐνὶ δήμῳ, καὶ ἀποδεικνύναι θάτερον θάτερον ἢ βέλτιον, ἢ χεῖρον, ἢ τι τοιοῦτον. Ἐπερ-
25 τιθέναι δὲ ἔστι τὸ ἓνα πολλῶν ὑπεράνω τιθέναι, εἴτε κατὰ φύγον, εἴτε ἔπαινον ἢ τι τῶν τοιούτων. Γίνεται δὲ δὴ τὰ τε συγκριτικὰ καὶ τὰ ὑπερθετικὰ τῶν ὀνομάτων ἐκ μόνων τῶν ἐπιθέτων, ἃ καὶ τριγενῆ λέγομεν· ταῦτα γὰρ μόναι ποιότητάς τινας ἢ ποσότητας
30 μόνον δηλοῦντα, τὸ μᾶλλον ἐπιδέχεται καὶ τὸ ἥττον· ταῦτα δὲ ἔστι, τὸ σοφός, τὸ δίκαιος, τὸ αἰσχροός, τὸ μέγας. Ἄλλ' οὐχ' ὠρισμένας, ὡς τὸ δίπηχυ, τρίπηχυ, καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ γὰρ σοφοῦ

σοφώτερός τις ἔστι, καὶ μεγάλου μελῶν. Λέγομεν τοίνυν ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ος ἐπιθέτων, σοφός μὲν τὸ ἐπίθετον, σοφώτερος δὲ τὸ συγκριτικόν, σοφώτατος δὲ τὸ ὑπερθετικόν· ἀπὸ δὲ τοῦ φίλος, οὐ φιλώτερος, ἀλλὰ συγκοπῇ φίλτερος καὶ φίλτατος. Ὅσα δὲ τῶν ὀνο- 5 μάτων ἔμφασιν μὲν ἔχει, τοῖς ἐπιθέτοις συντάττεσθαι, οὐ μέντοι τριγενῆ ἔστιν, ἀρσενικὸν δὲ μόνον ἔχει καὶ θηλυκόν, ὡς ὁ στρατιώτης, ὁ εὐεργέτης, οὐ δύναται ποιεῖν ἀφ' ἑαυτῶν οὔτε συγκριτικόν, οὔτε ὑπερθετικόν· ἀλλ' εἰς κτητικά παραγόμενα, ἐκείθεν ποιεῖ· ὁ στρατι- 10 ωτικός γάρ, καὶ ὁ στρατιωτικώτερος, καὶ ὁ στρατιωτικώτατος· καὶ αὐθις ὁ εὐεργετικός, καὶ ὁ εὐεργετικώτερος, καὶ ὁ εὐεργετικώτατος. Καὶ τὰ μὲν εἰς ος οὕτω ποιεῖ τὴν σύγκρισιν διὰ τοῦ ο, εἴτε τοῦ ὀ μικροῦ, εἴτε τοῦ μεγάλου· τὰ δὲ εἰς ης, εἰς 15 οὖς κλινόμενα, τριγενῆ, διὰ τοῦ εστερος· ὡς περ ἀληθής, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος· συνηθής, συνηθέστερος, συνηθέστατος· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐ μόνον διὰ τοῦ ωτερος, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ εστερος ἐκφέρεται· ὡς ἄφθονος, ἀφθονώτερος καὶ ἀφθο- 20 νέστερος· καὶ ὑγιεινός, ὑγιεινότερος, καὶ ὑγιεινέστερος. Ἦδη δὲ τινες καὶ ἀπὸ τῶν εἰς υς, οὐ μόνον ἀπὸ τῆς εὐθείας, ὡς βαρύς, βαρύτερος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς γενικῆς, τοῦ βαρέως, βαρεώτερος εἶπον· ταῦτα μέντοι σπανίως καὶ οὐκ ἐν πλάτει εὐρί- 25 σκεται. Τούτων γε μὴν τῶν εἰς υς ὀνομάτων, τινὰ μὲν ἀπλήν ποιεῖται τὴν σύγκρισιν, τινὰ δὲ διπλήν· ἔστι δὲ ἂ καὶ τριπλήν· καὶ ἀπλήν μὲν, ὡς τὸ εὐρύς, εὐρύτερος, εὐρύτατος· διπλήν δέ, ὡς τὸ ἠδύς, καὶ γλυκύς καὶ ὠκύς· ταῦτα γὰρ οὐ μόνον ἠδύτερος, 30 ἠδύτατος, καὶ γλυκύτερος, γλυκύτατος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν Ἀτικῶν, καὶ ἠδίων, ἠδιστος, καὶ γλυκίων, γλύκιστος, καὶ ὠκίων, ὠκιστος. Τούτοις δ' ὁμοίως καὶ τὸ αἰσχροός καὶ ἐχθρός, οὐκ αἰσχροότερος, αἰσχροότατος μόνον, καὶ ἐχθρότε- 35 ρος, ἐχθρότατος· ἀλλὰ καὶ αἰσχρίων, αἰσχιστος,

και ἐχθίων, ἐχθιστος. Τρικλήν δέ, ὡς τὸ βραχύς,
 και βραδύς, και ταχύς, και παχύς, και τὸ ἐγγύς
 ἐπιρροήμα· βραχύτερος γάρ, βραχύτατος, και βρα-
 δύτερος, βραδύτατος, και ταχύτερος, ταχύ-
 5 τατος, και παχύτερος, παχύτατος, και ἐγγύτε-
 ρον, ἐγγυτάτω· και αὐθις, βραχίων, βράχιστος,
 και βραδίων, βράδιστος, ὃ και βάρθυστος οἱ
 ποιηται λέγουσιν, ὡς ἐστὶ τὸ κράτιστος, κάρτιστος· και
 ταχίων, τάχιστος, και παχίων, πάχιστος, και ἐγ-
 10 γίων, ἐγγιστα· και ἔτι βράσσω, ὅπερ ἄμφο
 δηλοῖ, τὸ τε βραχίων και βραδίων· και θάσσω,
 ὃ ταυτόν ἐστὶ τῷ ταχίων, και πάσσω τῷ παχίων,
 και ἄσσω τῷ ἐγγίον. Πρὸς οἷς και τὸ φάδιον,
 ὅπερ οἱ ποιηται ῥητῖδιον λέγουσι, φᾶον και φᾶστα
 15 ποιεῖ. Καὶ μὴν πρὸς τούτοις και ἕτερα ἐστὶν ἐπίθετα
 ὀνόματα, ἅπερ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ ποιεῖ, δανείζεται δὲ
 παρ' ἑτέρων ὀνομάτων ἀρρήτων· τὸ μὲν γὰρ καλός,
 τὸ καλλίων, κάλλιστος ἔχει, και βελτίων, βέλ-
 τιστος· ὧν τὸ βελτίων οἱ ποιηται βέλτερος λέ-
 20 γουσι· και ἀρείων, ἄριστος, και ποιητικῶς και
 φέριτερος, φέριστος, και λωτών, λῶστος. Και
 ἔτι συγκριτικὰ μόνα, ὑπερθετικῶν ἔρημα· κρείσσω,
 ὃ και κρέσσω αιολικῶς, και ἀμείνων. Και τὸ
 μὲν καλός ταῦτα· τὸ δὲ κακός ποιεῖ μὲν οἰκοθεν τὸ
 25 κακίων, κάκιστος· ἔχει δὲ και ἔξωθεν τὸ χείρων,
 χείριστος, ὧν τὸ χείρων οἱ ποιηται χειρίων και
 χειριότερος λέγουσι· τὸ δὲ μέγας τὸ μελίων και
 μέγιστος, τὸ δὲ μικρός τὸ ἐλάττων και ἐλάχι-
 στος, και ἔτι τὸ ἥσσω, ὑπερθετικῶν δίχα· τὸ πο-
 30 λύς δὲ τὸ πλείων, πλεῖστος, και τὸ ὀλίγος τὰ
 αὐτὰ τῷ μικρῷ, εἰ και τὸ μὲν τοῦ συνεχοῦς ποσοῦ,
 τὸ δὲ τοῦ διωρισμένου· λαμβάνεται γὰρ ὡς τὰ πολλὰ
 θάτερον ἀντὶ θατέρου, ὡςπερ δὴ και τὸ πολὺ ἀντὶ τοῦ
 μέγα· πολλός γάρ τις φησιν ἔκειτο παρήγορος
 35 ἔνθα και ἔνθα, τουτέστι, μέγας. Οὐ μόνον δὲ
 ἀπὸ ὀνομάτων συγκριτικὰ γίνεται, ἀλλ' ἤδη και προθε-

σεων, ὡςπερ ἀπὸ μὲν τῆς πρό, πρότερός τε καὶ
 πρότατος, ὃ πρῶτος γίνεται· καὶ ἀπὸ τῆς ὑπέρ,
 ὑπέρτερος καὶ ὑπέρτατος· καὶ ἔτι ἀπὸ ἐπιρρή-
 μάτων, ἐκ προθέσεων καὶ αὐτῶν παρηγημένων· ἀπὸ τοῦ
 ἄνω μὲν, ἀνώτερος καὶ ἀνώτατος· ἀπὸ τοῦ κάτω
 δέ, κατώτερος καὶ κατώτατος· καὶ ἀπὸ τοῦ πάρος,
 παρότερον καὶ παρότατον· καὶ ἔτι ἀπὸ τοῦ
 ἀπό, ἀπώτερον καὶ ἀπώτατον, καὶ ἔτι ἀπὸ τοῦ
 μάλα τό τε μᾶλλον καὶ μάλιστα. Καὶ ταῦτα μέντοι
 ταῦτα· ποιηταὶ δὲ τῇ ἑαυτῶν ἀδείᾳ καὶ πρὸς ταῦτα 10
 καταχρησάμενοι, καὶ συγκριτικὰ συγκριτικῶν ἔπλασαν,
 καὶ ἐξ ὑπερθετικῶν ὑπερθετικά· καὶ τό τε ἀρείων ἀρειό-
 τερον προσεῖπον, καὶ τὸ λῶιον, λῶϊτερον, καὶ τὸ
 μείζον, μείζοτερον, καὶ μείζονώτερον Ἀισχύλος· καὶ
 τὸ ὑπέρτερον ὑπερτερώτερον, καὶ χειριώτερον 15
 καὶ πλειότερον καὶ τὸ ῥᾶον, ῥῆϊτερον. Ἔτι τε
 πρὸς τούτοις καὶ ἀπὸ τοῦ πρῶτος, ὑπερθετικοῦ ὄν-
 τος, ἕτερον ὑπερθετικὸν τὸ πρῶτιστος εἴλκυσαν.
 Τούτοις δὴ πᾶσι τοῖς συγκριτικοῖς τε καὶ ὑπερθετικοῖς
 τὴν ἀνάλυσιν εἰς τε τὸ μᾶλλον καὶ τὸ μάλιστα γινομέ- 20
 νην ἴσμεν· σοφώτερον γὰρ ἕτερον ἐτέρου λέγομεν, τὸν
 μᾶλλον ἐκείνου σοφόν· καὶ σοφώτατον, τὸν μάλιστα πάν-
 των σοφόν· ὅθεν δὴ καὶ ταυτόν ἐστιν εἰπεῖν, σοφώ-
 τερος ὅδε τοῦδε, καὶ σοφὸς μᾶλλον ὅδε
 τῷδε· καὶ ἔτι σοφώτατος ὅδε πάντων, καὶ 25
 σοφὸς μάλιστα πάντων ὅδε. Ἔστι γε μὴν ὅτε αἱ
 λογογραφοῦντες οὐ παρητήσαντο πρὸς τῷ συγκριτικῷ
 καὶ τὸ μᾶλλον τιθέναι, ὡς καὶ Εὐριπίδης,

θανῶν δ' ἄν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος,
 ἢ ζῶν· 30

καὶ ἐν τοῖς ὑπερθετικοῖς Ὅμηρος ὑπερθετικά ἐπιρρή-
 ματα τίθεισιν, ὡς τό,

οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 καὶ τό, πολλὸν ἄριστος.

Ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ συγκριτικὸν καὶ τὸ ὑπερθετικὸν 35
 ἀντὶ τοῦ ἀπολύτου τιθέναι, ὡς Εὐριπίδης,

εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν,
 ἀντὶ τοῦ σώφρονα· καὶ ὡς ὅταν λέγω, συναξώτα-
 τόν' λόγον εἶπεν ὁ δεῖνα, οὐ γὰρ πάντων συν-
 τώτατον λέγω, ἀλλὰ πάνυ δηλαδὴ συντόν. Δεῖ δὲ
 ὅ τήνδε σύγκρισιν καὶ τὴν ὑπέροθεσιν ἐν ἐκείνοις προβα-
 λειν, ἐνθα καὶ ἄμφω τὰ παρατιθέμενα πρόσωπα τοῦ
 αὐτοῦ μετέχει, οὐ τὴν παραβολὴν ποιούμεθα· ἀμέλει
 καὶ κακῶς ἔχει τὸν Νέστορα γηραιότερον λέ-
 γειν τοῦ Ἀχιλλέως, ὁ μὲν γὰρ γέρον, ὁ δ' οὐδ'
 10 εἰς ἀνδρῶν πῶ ἡλικίαν ἀφίκετο. Οὐ δεῖ τὸν ἥλιον
 λαμπρότερον λέγειν τῆς γῆς· ὁ μὲν γὰρ φῶς
 ὁλος ἐστίν, ἡ δὲ οὐδ' ἐστὶν ὅπου φωτὸς οἰκοθεῖν ἀπο-
 λαύει· οὐ δὲ κῆτος πασῶν . . . μέγιστον. Ἄστερα
 μέντοι ἀστέρος λαμπρότερον· καὶ μάλα ἐροῦμεν τὸν
 15 τῆς Ἀφροδίτης ἴσως τοῦ τοῦ Ἑρμοῦ, καὶ γὰρ καὶ ἄμφω
 λαμπροί· καὶ κῆτος κητέων μέγιστον· μεγάλα γὰρ πάντα.
 Συντάσσεται τοίνυν τὸ μὲν συγκριτικὸν ἢ γενικῇ ἐνικῇ,
 ὡς ὅταν λέγωμεν, σοφώτερος ὄδε τοῦδε· ἢ τοῦ
 ἢ μεταξὺ τιθεμένου, καὶ μετὰ τοῦτο πάλιν πτώσεως,
 20 ἢς ἦν καὶ τὸ συγκριτικόν· ὡς τό, σοφώτερος ὁ
 δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα· καὶ τὸ Ὀμηρικόν,
 ἀρειοσιν, ἠέπερ ὕμιν,

ἀνδράσιν ὠμίλησα,

ἢ ὅπερ καὶ ἀπικώτερον, μετὰ τὸ ἢ τῆς κατὰ προθέ-
 25 σεως σὺν αἰτιατικῇ κειμένης, ὡς ὅταν λέγωμεν, γυνὴ
 μεῖζον ἢ κατὰ γυναῖκα φρόνημα ἔχουσα· καί,
 στερότερα ἢ κατὰ γυναῖκα. Καὶ ἔτι τὰ τῶν
 συγκριτικῶν ἐπιρρήματα μετὰ τοῦ ἢ καὶ ἀπαρεμφάτου
 συντάσσονται· χαλεπωτέρως ὕβρισται ἢ ὥστε
 30 δύνασθαι καλῶς ζῆν. Ἔστι δ' ὅτε καὶ τοῦ ὥστε
 λειπόντος οὐδὲν παρὰ τοῦτο ἢ σύνταξις βλάπτεται· ὡς
 ὁ Σοφοκλῆς,

τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.

Τὸ δὲ ὑπεροθετικὸν αἰεὶ γενικῇ πληθυντικῶν συντάσ-
 35 σεται, ὡς τό,

Ἄτρεῖδῃ κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων.

Πρὸς τὰ ὁμογενῆ μέντοι τῷ ὑπερτιθεμένῳ δεῖ τὴν ὑπέρθεσιν γίνεσθαι, ὥσπερ ἐνταῦθα ὁ Ἀτρεΐδης ἄνθρωπος ὢν, πάντων ἀνθρώπων φιλοχρημάτων ὑπερτίθεται· ὡς ἐνθα ἂν μὴ ὁμογενῆ τὰ παρατιθέμενα ᾗ, ἀλλ' ἐν πολλῶν μὴ ὁμογενῶν ὑπερτίθεται, συγκριτικῶς τοῦτο προφέρομεν· ὡς ὅταν τις φῆ, δεινότερον πάντων θηρίων εἶναι τὸν ἄνθρωπον, οὐ γὰρ δὴ δεινότατον, ὅτι μὴδ' ὁμογενῆ τῷ ἀνθρώπῳ ἔστι τὰ θηρία. Τὸ τοιοῦτον καὶ τό,

Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώ- 10
ποιον,

προσεπινοεῖται γάρ, πάντων τῶν ἐν τῇ γῆ ζώων. Τοῦτο μέντοι τὸ ὑπερθετικὸν ἐλίπε καὶ γενικῆ ἐνικῆ συντάσσεται, ὅπερ ἔστι καινοπραγές, ὅταν ἐμφαντικῆ πλήθους ᾗ· οἷον, πρεσβύτατος τοῦ Ἑλληνικοῦ 15 ὁ Νέστωρ εἰς Τροίαν ἦλθε· τὸ γὰρ Ἑλληνικοῦ πλήθους ἢ στρατοῦ δηλοῖ, ὃ πλήθος ἐμφαίνει. Καὶ ἄλλως δέ, ὅταν μὴ πρὸς πρόσωπον, οὐπερ ἢ γενικῆ ἔστι, παραβάλλεται, ἀλλὰ πρὸς ἄλλα τινὰ τῶν περὶ αὐτό· οἷον, καὶ τότε ἄριστα ἑαυτοῦ διελέχθη 20 ὁ Νέστωρ· τὸ γὰρ ἄριστα οὐ πρὸς αὐτὸν τὸν Νέστορα παραβάλλεται, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτοῦ δημηγορίας πάσας, ὡς γὰρ ἔλεγε, τότε ἄριστα τῶν ἄλλων ἑαυτοῦ δημηγοριῶν διελέχθη ὁ Νέστωρ. Ἔστι δ' ὅτε τὸ ὑπερθετικὸν οὐδὲ πρὸς γενι- 25 κὴν τινα ἀποδίδεται, οἷον,

Ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται
ἀστήρ.

Ἄντι γὰρ τοῦ εἰπεῖν, κάλλιστος τῶν ἀστέρων, κάλλιστος ἀστήρ εἶπεν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἀντι 30 γενικῆς τὴν εὐθείαν μεταλαβῶν. Ἔστι δὲ τῇ ἐννοίᾳ ταῦτόν· ὁ γὰρ κάλλιστος τῶν ἀστέρων ἀστήρ ἔστιν.

Ἔστι δὲ καὶ τινὰ ὀνόματα ἀπολύτως λεγόμενα, ἃ τοσαύτην οἰκοθεν ἔχει τὴν ὑπεροχὴν, ὥστε οὐδὲ δεῖται τοῦ πρὸς ὑπέρθεσιν ἔλθεῖν, ἀλλ' αὐτόθεν γενικῆ πλη- 35 θυντικῶν συντάσσεται, ὡς τό,

δία θεάων,

καί, ἔξοχος καί κορυφαῖος ἀπάντων, καί, μό-
 νος ἀπάντων· ὦν τό τε κορυφαῖος καί τό μό-
 νος ὑπερθετικά ἐστίν ὅτε ποιεῖ, κορυφαιότατος
 5 καί μονώτατος· οὐκ οὐκ ἀναγκαίως· οὔτε γάρ τῆς
 κορυφῆς ἀνώτερόν τι εὐρίσκεται, οὔτε τοῦ μόνου μο-
 νώτερον· διὰ τοῦτο γάρ οὐ συγκριτικά ποιοῦσιν, ἀλλ'
 ὑπερθετικά μόνα. "Οτι ἐπὶ πάσης συγκρίσεως τρία
 10 συγκρίσεως ὀλοσχερεῖ λόγῳ ἐπὶ δύο γινομένης· οἷον,
 ἂν λέγω, οὗτος γνωριμώτερός ἐστίν ἐμοὶ ἢ
 σοι, τρία φημὶ πρόσωπα· ἂν δὲ λέγω, οὗτος σο-
 φώτερός ἐστίν ἐμοῦ, οὐδὲν ἕτερον λέγω, ἢ ὅτι
 οὗτος μᾶλλον ἔχει τὴν σοφίαν, ἢ ἐγώ, καί ἐμφανῶ
 15 κἀνταῦθα τρία τινά, τοῦτον, καί ἐμέ, καί τρίτην
 τὴν σοφίαν. Ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν ὀνόματα καί συγκρι-
 τικῶς προφέρονται, ὡς τὸ σοφός, σοφώτερος, τὰ δὲ
 ῥήματα οὐ δύναται συγκριτικῶς προφέρεσθαι, ἔνθα
 καί τὸ μᾶλλον τῷ ῥήματι συντάσσομεν. "Ἄν τε λέγω,
 20 οὗτος μᾶλλον φιλεῖ ἐμὲ ἢ σε, τρία πρόσωπα λέγω·
 ἂν δὲ λέγω, οὗτος μᾶλλον οἶδε φιλεῖν ἢ μισεῖν,
 τρία λέγω· τὸν τε ἄνθρωπον καί τὴν φιλίαν, καί τὸ
 μῖσος. Δυνάμεθα μὲν οὖν ἐν τῷ, γνωριμώτερός
 ἐστίν ἐμοὶ ἢ σοι, τό τε συγκριτικὸν ὄνομα καί τὸ
 25 ῥῆμα εἰς ἓν ῥῆμα συνάψαι, καί τὸ μᾶλλον προσθεῖναι
 καί εἰπεῖν· οὗτος ἔγνωσται μᾶλλον ἐμοὶ ἢ σοι·
 καί αὐθις ἐν τῷ· οὗτος μᾶλλον φιλεῖ ἐμὲ ἢ σε, τὸ
 ῥῆμα εἰς ὄνομα καί ῥῆμα ἀναλῦσαι, καί τὸ μᾶλλον
 ἀποβαλεῖν· οἷον, οὗτος προσφιλέστερός ἐστίν
 30 ἐμοὶ ἢ σοι. Δυνάμεθα δὲ καί τὸ συγκριτικὸν ὄνομα
 καί τὸ μᾶλλον ὁμοῦ θεῖναι, οἷον, οὗτος σοφώτε-
 ρός ἐστίν ἐμοῦ μᾶλλον ἢ σου, ἔνθα καί δύο
 συγκρίσεις ὁμοῦ γίνονται· μία μὲν ἢ τούτου πρὸς
 ἡμᾶς ἀμφοτέρους· ἕτερα δέ, ἢ ἐμοῦ πρὸς σε.
 35 Ἐνθα καί οὐ δύναμεθα τό τε συγκριτικὸν καί τὸ
 ἐστίν ἐν ῥῆμα ποιῆσαι, καί μετὰ τοῦ μᾶλλον εἰπεῖν·

οὗτος σεσφύσεται μάλλον ἐμοῦ, μάλλον ἢ σου, διὰ τὸ προῦποκείσθαι τὸ ἕτερον μάλλον, καὶ σύγχυσιν ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἀσάφειαν γίνεσθαι.

ΠΕΡΙ ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΝ ΠΟΙΗΤΑΙΣ.

Διπλασιάζουσιν οἱ ποιηταὶ τὰ σύμφωνα, ἀλλ' οὔτε δ πανταχοῦ, οὔτε πάντα. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς ρήμασιν, τοῖς ἀπὸ τοῦ δ ἢ σ, ἢ τῶν τεσσάρων ἀρχομένοις ἀμεταβόλων, κατὰ τοὺς παρεληλυθότας αὐτῶν, παρατατικῶς λέγω καὶ ἀορίστους, τοὺς ἀπὸ τοῦ ε ἀρχομένους, τὸ καταρχὰς τοῦ ἐνεστώτος διπλασιάζουσιν σύμφωνον 10 ἔστιν ὅτε· οἶον, τὸ ἔδδεις, καὶ ἔσσυτο, καὶ ἔλλαχεν, καὶ ἔμμορεν, καὶ ἔννεπεν, καὶ ἔρῳρεν· τὸ μέντοι ρ ἐν τοῖς τοιούτοις οὐ ποιηταὶ μόνοι, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι διάλεκτοι διπλοῦν λέγουσι· τὸ κᾶββαλε δὲ καὶ κᾶππεσεν οὐ διπλασιάζεται ὡς περ ἐν ἐκείνοις ἔνε- 15 κα μέτρον· ἀλλὰ τὸ τ ἦν ἐν ἑκατέρῳ, ὃ πρὸς τὸ μετ' αὐτὸ σύμφωνον ἐτράπη, ἀποκοπέντος τοῦ α. Οὐ γὰρ ἐνεχώρει τὸ τ τοῦ β ἢ π προηγέσθαι· τραχεῖα γὰρ ἐν τούτοις ἦν ἢ ἐκφώνησις, καὶ ἑλληνικῇ διαλέκτῳ οὐδ' ὄλως προσήκουσα. Ἐν δὲ τοῖς εἰς ω λήγουσι μέλλουσι 20 τῶν ρημάτων τοῖς βραχεῖα παραληγομένοις, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν ἀορίστοις, ἔνθα χρῆ τὴν παραλήγουσαν ἐκταθῆναι, τὸ σ μόνον διπλασιάζουσιν, ὡς τὸ σβέσω, ἔσβεσσα, καὶ γελάσω, ἐγέλασσα, ἐρύσω, εἴρυσσα· ἐν δὲ τοῖς ὑνόμασι μόνον τὰ τέσσαρα διπλα- 25 σιάζουσιν ἀμετάβολα, καὶ τὸ σ· ὡς περ τὸ ἄλληκτον, καὶ δυσάμμορος, καὶ Ἐννοσίγαιος, καὶ ἀννεφέλος, καὶ παρῳαλίη, καὶ ἀρῳαβλίη, καὶ ὄσσον, καὶ μέσσον· καὶ ἐν ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ταῖς ἀπὸ τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν παρεσχηματι- 30 σμέναις, μόνον τὸ σ, ὡς τὸ Δημοσθένεσσι καὶ Αἰάντεσσι· καὶ γὰρ ἐν τῷ ἀνδράσιν ἐκτεῖναι βουληθέντες τὴν παραλήγουσαν, οὐκ ἐν τούτῳ τὸ σ ἐδιπλα-

- σίασαν, ἀνδράσσι, ἀλλ' ἐκὸ τοῦ ἑνδρες, ἀνδρῶσι
 ποιήσαντες, εἶτα προήνεγκαν ἀνδρῶσσι. Ἐν δὲ τοῖς
 ἐπιφύρημασι τέσσαρα ταυτὶ μόνᾳ ἐδικλασίασαν, σπανίως
 μέντοι καὶ ταῦτα, κἀν μόνοις οἶμαι τοῖς ῥηθησομένοις·
 10 τὸ τε δ' ἐν τῷ ἄδδην, καὶ τὸ κ' Δωριεῖς ἐν τῷ δκκα·
 καὶ τὸ π' ἐν τῷ ὀκκόχα, καὶ ὀκκῶς, καὶ ὀκκόσε·
 καὶ τὸ τ' ἐν τῷ ὄττι. Δικλοῦν μέντοι ἢ δασυ· οὐδέ-
 ποτε κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων δικλασίάζεται, γλωσσικῶς.
 Ἐκ δὲ τούτων πάντων καταλαμβάνεται, ὡς, ἐπεὶ τὸ
 15 τὸ Ἀχιλλεύς, καὶ τὸ Ὀδυσσεύς ἔστι μὲν ῥῶ δι'
 ἑνὸς συμφώνου προφέρει ὁ Ποιητής, ἔστι δ' οὐ δια-
 δύο· τὸ δι' ἑνὸς μᾶλλον δεῖν λέγειν πρωτότυπον· τὸ
 δὲ διὰ δύο, προσθέσει τοῦ ἑτέρου συμφώνου γίνεσθαι·
 καὶ οὐκ ἀφαιρέσει, τοῦ λ' λέγομεν κειμένου, καὶ ἕτερον
 20 ἐπιφέρουσι, καὶ ὡς πολλάκις δὴ ἀποδέδεικται, δύο μὲν
 οὐκ ἔστιν ὅτε θάτερον ἀποβάλλουσιν· οὔτε γὰρ τὸν
 ἀλλὰ σύνδεσμον, ἢ τὸ πολλά, ὄνομα, ἢ τὸ μᾶλ-
 λον, οὔτε τὸ θάλασσα ἢ γλωσσα δι' ἑνὸς συμ-
 φώνου προήνεγκαν· εἰ μὴ που μὴ φυσικῶς, ἀλλὰ κατὰ
 25 τινὰ παραγωγὴν ἢ συνθήκην, δύο τῶν αὐτῶν ὄντων
 συμφώνων ἐν λέξει τινί, θάτερον μὲν ἀφείλον, ὃ δὴ
 καὶ ὕστερον προσεγένετο· θάτερον δέ, τὸ καὶ ἐξ ἀρχῆς
 ὄν, εἶασαν· ὡς ἐν τῷ Γανυμήδης καὶ ἀμφιρύτη.
 Ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ οὐκ εἶχε τὸ γάνος τὰ δύο ν,
 30 ἀλλ' ὑπὸ παραγωγῆς τοῦ γάννυμαι θάτερον προσ-
 ελήφθη. Ἐν δὲ τῷ ἀμφιρύτη τὸ ρυτη δι' ἑνὸς ρ' προ-
 φέρετο, ἐκ δὲ τῆς συνθήκης τὸ δεύτερον ἐπλεόνασεν·
 ὃ δὴ καὶ ἐν ἀπάσαις συνθέσεσι πάσχει τὸ ρ'· ὡσπερ δὴ
 τὸ ἐπιφύρημα καὶ τὸ ἄρρητον.
- 30 N. Καὶ εἰ τοῦθ' οὕτως ἔχει, πῶς τὸ Εὐρικός οὐ
 δικλασιάζει τὸ ρ;

ἌΛΛΑ ἈΝΤ' ἌΛΛΩΝ ΟΝΟΜΑΤΑ.

Πολλὴν ἀσπίδα καὶ ἵππον καὶ χεῖρα καὶ δύναμιν,
 τὴν στρατιάν λέγουσι· δόρυ δέ, καὶ αἰχμὴν καὶ ἔγχος,

κῆν, καὶ ῥῆμα ῥήματι, καὶ χρόνον χρόνῳ τὸν αὐτόν,
καὶ ἐγκλίσει ἐγκλισιν τὴν αὐτήν, καὶ πρόσωπον προς-
ώπῳ τὸ αὐτό. "Ὅταν οὖν λέγωμεν, "Ἰων ὁ ξένος ἢ
πόθεν, ζητεῖται πῶς ὁ ἢ διαξευκτικὸς τῷ "Ἰων ὀνό-
5 ματι οὐ συνδεῖ ὄνομα, ἀλλ' ἐπίρρημα τὸ πόθεν·
ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι "Ἰων ὁ ξένος ἢ Φοίνιξ, ἢ τι
τοιοῦτον· πρὸς τοῦτο γοῦν ἐπάγεται· ὡς εἰ μὲν δύο
γένη μόνα ἦν ἐν τῷ κόσμῳ ἀνθρώπων τυχὸν καὶ Φοι-
νίκων, ἔδει πάντως οὕτως εἰπεῖν, "Ἰων ὁ ξένος ἢ
10 Φοίνιξ, ὡς ὠρισμένων τῶν γενῶν ὄντων· ἐπεὶ δὲ
μυρία τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ γένη, ἐν μόνον τοῦτο θεῖς,
ὅπερ ᾤετο μάλιστα πάντων εἶναι, ἐπεὶ μὴ καὶ τὰ ἄλλα
πάντα δηλῶσαι εἶχεν, ἀντὶ ὀνόματος ἑτέρου τὸ τοπι-
κὸν ἐπίρρημα τέθεικε τὸ πόθεν, πάντα τὰ γένη διὰ
15 τούτου περιλαμβάνων.

"Ἡ διαξευκτικὸς σύνδεσμος, ὡς τό, ἢ αὐτὸς ἢ
ἐκεῖνος· ἢ ἀντὶ τοῦ παρὰ ἐπὶ τῶν συγκριτικῶν κει-
μενον, ὡς τό, βελτίων οὗτος ἢ ἐκεῖνος· ἢ ἐρω-
τηματικόν, καὶ "Ὀμηρος,

20 ἢ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
Τὸ δὲ ἢ ἀντὶ τοῦ ἄρα περισπᾶται.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Φιλεῖν μὲν τὸ ἀπλῶς φιλεῖν· ἐρᾶν δὲ τὸ διακρύ-
25 ρως φιλεῖν· ποθεῖν δὲ τὸ τὸ πρότερον παρόντος,
νῦν δὲ ἀπόντος, εἰς ἐκιδυμίαν ἔρχεσθαι.

Τὸ εὐνοεῖν, εὐφρονέειν· "Ὀμηρος λέγει.

Διαλλάττεσθαι ἐστὶ τὸ ὑπὸ μέσου τινὸς πρὸς
τὴν προτέραν ἐπανελεῖν φιλίαν· καταλλάττεσθαι
30 δὲ καὶ χωρὶς μέσου· ὄθεν καὶ διαλλακτῆς μὲν ἐστὶ,
καταλλακτῆς δὲ οὐκ ἐστὶ.

Ἐχω, τὸ κέκτημαι, καὶ τὸ ἐλαύνω, ποιητικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ἔχω, τὸ δύναμαι, ἀπαρεμφάτω, ὡς τό, οὐκ ἔχω λέγειν· ἔχω, τὸ διάκειμαι, ἐπιρρήματι, ὡς τό, καλῶς ἔχω. Ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ γενικὴ προτίθεται νοουμένου ἕξωθεν τοῦ ἕνεκα, οἷον, καλῶς ἔχω τοῦ σώματος· ἢ δοτικῇ, ὡς τό, ὁ θεῖνα ἐπιτηδείως μοι ἔχει· ἢ αἰτιατικῇ, ὡς τό, καλῶς ἔχω τὸ σῶμα. Ἐχομαι, τὸ ἄπτομαι, γενικῇ.

Χαίρω, τὸ εὐφραίνομαι, ἀμεταβάτως συντάσσεται· χαίρω δὲ, τὸ ἐνασμενίζω, δοτικῇ, ὡς τό, χαίρω τῇ φιλοσοφίᾳ.

Τὸ οἶμαι καὶ τὸ βούλομαι καὶ τὰ τοιαῦτα ἀπαρεμφάτω συντάσσεται· τὸ δέ, ὡς οἶμαι, ἢ ὡς βούλομαι, ἢ μετὰ ὀριστικοῦ ἢ εὐκτικοῦ σὺν τῷ ἄν συνδέσμῳ.

15

Μεθύει ὁ προπεπωκῶς· μεθύσκειται ὁ ἤδη πίνων· μεθύσκει δὲ ἄλλος ἄλλον.

Μέλει, ἐπὶ φροντίδος, δι' ἐνὸς λ, συντάσσεται δὲ διπλῶς. Ἰωνικῶς μὲν ἀποδοτικῶς εἰς εὐθείαν, οἷον, μέλει μοι ὁ ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ, διὰ φροντίδος ἐστίν. Ὀμηρος,

μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.

Ἄττικῶς δὲ, ἀποδοτικῶς εἰς γενικὴν, οἷον, μέλει μοι τοῦ ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ, φροντίδος ἐστίν. Τὸ μὲν, μέλει μοι τοῦ ἀνθρώπου, οὐδέποτε πληθυντικῶς εὐρίσκειται, ἀλλὰ καὶ πληθυντικοῦ ὀνόματος ἐπαγομένου, οἷον, μέλει μοι τῶν ἀνθρώπων, ἢ μέλει ἡμῖν τῶν ἀνθρώπων, αἰ ἐνικῶς προφέρεται· τὸ δὲ, μέλει μοι ὁ ἄνθρωπος, καὶ πληθυντικῶς προφέρεται· μέλουσί μοι οἱ ἄνθρωποι. Μέλλει δὲ, ἀντὶ τοῦ βραδύνει, διὰ δύο λ, καὶ ἐστίν ἀμετάβατον· καὶ μέλλει ὡσαύτως ἐπὶ μέλλοντος χρόνου, καὶ συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου, ἢ τοι ἐνεσιῶτος, οἷον, μέλλει σφιεῖν τόδε τι· ἢ μετὰ μέλλοντος πρώτου, οἷον, μέλλει ποιήσαι· οὐδέποτε δὲ μετὰ ἀορίστου, οἷον, ποιῆσαι.

Μέλλει δέ, ἀντι τοῦ ὀφείλει, μετὰ ἀορίστον· καὶ
 Ὅμηρος,

καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βρατὸς ἀνδρὶ
 τελέσσει,

5 καὶ μετ' ἄλλα σαφὲς τοῦτο ποιῶν, ὅτι μέλλει ἀντι τοῦ
 ὀφείλει κεῖται, φησίν,

οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ
 ῥάψαι.

Τὰ παθητικῶς προφερόμενα ῥήματα ἐνεργητικὴν
 10 σημασίαν ἔχοντα, οἷον, τὸ δέχομαι, θεῶμαι, λυ-
 τροῦμαι, ῥύομαι, ἐν μόνοις τοῖς ἀορίστοις καὶ πα-
 θητικῆν ἔχουσι τὴν σημασίαν, οἷον, ἐδέχθη, ἐθεά-
 θη, ἐλυτρώθη, ἐῤῥύσθη.

Ὅμηρος τὰ γνωστικὰ ῥήματα γενικῆ συντάσσει, οἷον,
 15 τόξων εὔειδώς·

καὶ,

Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνης ἐνόησεν,
 ἀντι τοῦ ἦσθετο.

Ἀρνεῖται καὶ ὁ λέγων μὴ πεποιηκέναι τότε τι· ἀρ-
 20 νεῖται καὶ ὁ μὴ θέλων ποιῆσαι τότε τι, οἷον,

λίσσόμενοι δειπνήσαι, ὁ δ' ἤρνεῖτο στο-
 ναχίζων·

ἀντι τοῦ ἀπηγόρευεν.

Τρία ταῦτά ἐστι ῥήματα, ὧν ἑνὸς οὔτινοςοῦν λει-
 25 ποντος, οὐ δύναται κατασκευάσαι τι ὁ ἄνθρωπος, τὸ
 ἐπίστασθαι, τὸ βούλεσθαι, καὶ τὸ δύνασθαι·
 οὔτε γὰρ ὁ ἐπιστάμενος καὶ δυνάμενος, μὴ βουλόμενος
 δέ, ἐνεργήσει τι· οὔτε ὁ ἐπιστάμενος καὶ βουλόμενος,
 μὴ δυνάμενος δέ· οὔτε ὁ βουλόμενος καὶ δυνάμενος,
 30 μὴ ἐπιστάμενος δέ. Ἐνίοτε μέντοι τὸ ἐπίστασθαι ἀντι
 τοῦ δύνασθαι λαμβάνεται, οἷον,

τὸ μὲν οὐ δύνακ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι
 Ἀχιλλεύς·

35 ἀντι τοῦ ἠδύνατο.

Τὸ ὀκνεῖν ὅτε μὲν τὸ μετ' αἰτίας τινός ἐστιν ἀναβάλλεσθαι, ὡς τὸ,

ἀρχομένῳ δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
ὄκνεον ἀμφοτέρῳ·

ὅτε δὲ τὸ ἀλόγῳ καὶ ἀναίτιῳ φραθυμῆα κατέχεσθαι, ὅθεν δ καὶ ὀκνηρός.

Μήτ' ἄρτι λίην τρέσ, μήτε τι τάρβει, σολοικόν ἐστι. Τὸ γὰρ μήτε καὶ μήτε τάναντία βούλεται δηλοῦν· ὡς περὶ ὅταν λέγγ, μήτε χαῖρε, μήτε λυποῦ· εἰ μή που τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ ἄγαν φοβεῖσθαι, 10 τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ μετρίως κεῖται· τὸ δὲ πολὺ τῷ ὀλίγῳ ἐναντίον.

Μαχόμεθα ἐγὼ καὶ σύ· τὸ πληθυντικὸν φῆμα ἐνικαῖς πτώσεσι, διότι αἱ δύο ἐνικαὶ ἀντὶ μιᾶς εἰσι πληθυντικῆς, ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς. 15

Τὰ ἀπὸ κοινου λαμβανόμενα φήματα, ὅτε μὲν ἄνωθεν κάτω λαμβάνεται, ὡς τὸ, ὅτε δὲ κάτωθεν ἄνω, ὡς τὸ, ἐπεὶ μηδὲν ὦν οἱ ἀδελφοὶ περὶ τὰς βούσ ἡμαρτε· μηδὲν ὦν ἡμαρτον δηλονότι. Καὶ ὅτε μὲν τοῦ αὐτοῦ προσώπου καὶ ἀριθμοῦ καὶ ἐγκλίσεως 20 φῆμα λαμβάνεται, ὡς τὸ . . . ὅτε δὲ ἕτερον, ὡς τὸ, οὐδὲν εἶπεν ὦν ἔδει· λαμβάνεται γὰρ τὸ εἰπεῖν ἐξ ὀριστικοῦ ἀπαρεμφάτου.

Ὅτι τὰ διηγηματικά διὰ τῶν ὀριστικῶν γραφόμενα, ὑπιώτερον ποιεῖ τὸν λόγον· διὰ δὲ τῶν ἀπαρεμ- 25 φάτων, εὐτονώτερον· ὡς τὸ, λέγεται τόδε γενέσθαι· ἢ ὁ δεῖνα εἶπε τὸ καὶ τὸ γενέσθαι, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἢ μετὰ εὐκτικῶν, ὡς τὸ, ἀπήγγειλεν ὁ δεῖνα, ὅτι τὸ καὶ τὸ εἶη, ἢ γένοιτο, ἢ ἔσοιτο.

Ὁ ἐνεστώσ ἢ μετὰ τοῦ νῦν συντάσσεται, ὡς τὸ, 30 νῦν γράφω· ἢ μετὰ τοῦ ἀεὶ, ὡς τὸ, ἀεὶ γράφω. Ὅταν οὖν λέγγ Ἀρισταίδης· ὦ Ζεῦ, πότερον σιωπῶ Σμύρνης κειμένης; οὐ τὸ νῦν σιωπῶ λέγει, τοῦτο γὰρ ἀνόητον τὸ ἐρωτᾶν, εἰ νῦν σιωπᾶ· ἀλλὰ τὸ ἀεὶ σιωπᾶν ἐρωτᾶ· ἔστι δὲ ὑποτακτικόν, ἡγοῦν, 5 πότερον βούλη ἵνα σιωπᾶ; Ἐντεῦθεν γὰρ φαμεν, δόξ

πρέπει πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν· τὸ πρέπει
μετὰ τοῦ νῦν συντάσσοντες. Ἐπεὶ δὲ τὸ αἰεὶ τὸ ἀν-
θρώπινον τέλος ἔχει ποτὲ, προστίθεται καὶ τό, εἰς
6 τοὺς αἰῶνας, ἵνα δηλώσῃ τὸ ἀθάνατον.

Ἐγὼ μὲν καὶ οἱ ἄλλοι· ἐγὼ καὶ τὸ παιδάριον
διελευσόμεθα· ἐγὼ διελευσόμεθα καὶ τὸ παιδάριον,
προεπίξευξίς. Δύο ὀνομάτων ἐνὶ συναπτομένῳ φήμα-
τι, ὅτε μὲν πρὸ ἀμφοτέρων τὸ φῆμα κεῖται, ὅτε δὲ
10 μεταξὺ αὐτῶν, ὅτε δὲ μετ' ἀμφοτέρων· ἐν πᾶσι δὲ καὶ
ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς, καὶ τοῦτο ἢ κατὰ φύσιν ἢ
κατὰ σχῆμα. Ἐνικῶς μὲν κατὰ φύσιν, ὅτε προηγείται,
καὶ ὅτε μεσολαβεῖται, ὅλον, ἐμάχετο Ἀχιλλεύς τε
καὶ Παλαμῆδης· Ἀχιλλεύς τε ἐμάχετο καὶ
15 Παλαμῆδης. Πληθυντικῶς δὲ, κατὰ σχῆμα προε-
πιξέυξεως, ὅλον, Ἐμάχοντο Ἀχιλλεύς τε καὶ Πα-
λαμῆδης, καὶ Ἀχιλλεύς ἐμάχοντο καὶ Παλαμῆ-
δης. Καὶ πάλιν πληθυντικῶς μὲν, καὶ κατὰ φύσιν, ὅταν
ὑστερον τίθεται, ὅλον, Ἀχιλλεύς καὶ Παλαμῆδης
20 ἐμάχοντο· ἐνικῶς δὲ καὶ κατὰ σχῆμα, ὅλον, Ἀχιλ-
λεύς καὶ Παλαμῆδης ἐμάχετο· πρὸ μὲν γὰρ τῶν
ὀνομάτων, καὶ μετὰ θάτερον τῶν ὀνομάτων, ἐνικὸν χρῆ-
μα τεθῆναι· μετὰ δὲ τὰ δύο ὀνόματα, πληθυντικόν.

Τοῦ μὲν τύψαιμι, τύψαις, πάντα τὰ πρόσωπα ἐπὶ
25 παντὸς ἀριθμοῦ ἐν χρήσει εἰσὶ· τοῦ δὲ τύψειας, αἰολι-
κοῦ, δευτέρον καὶ τρίτον ἐν ἐνικοῖς, καὶ τρίτον μόνον
ἐν πληθυντικοῖς.

Τὸ ὄτον καὶ ὄτῳ ἀντὶ τοῦ οὔτινος καὶ ὦτινι, καὶ
τοῦ καὶ τῷ ἀντὶ τοῦ τίνος καὶ τίνι, ἐρωτηματικοῦ, καὶ
30 τὸ τοῦ καὶ τῷ, ἃ καὶ ἐγκλίνονται, ἀντὶ τοῦ τινός καὶ
τίνι ἀορίστω, καὶ Ἀττικοὶ χρῶνται. Ἐπὶ δὲ τῆς αἰτια-
τικῆς οὔτε ὄτον οὔτε τόν λέγουσι, ποιηταὶ μόντοι
ἀντὶ τοῦ τοῦτον μετὰ τόνου λέγουσιν· καὶ δὴ καὶ
ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν, ὄτων ἀντὶ τοῦ ὄντινων.

35 Ἀνθρώπους τίνυνται ὅτις κ' ἐπίορκον
ὁμόσση·

οὐκ εἶπεν οὕτινες, ἀλλ' ὅτις, ἢ ὅστις αὐτῶν, ἠλλειπτι-
κῶς, ἢ ἐπειδὴ καὶ τὸ ὅστις ἂν ἀόριστον ἀναφορι-
κὸν ὄν διὰ τὸ ἂν, ἐπὶ πάντων φέρεται, κἀνταῦθα μὲν
ἀπὸ πληθυντικοῦ ὀνόματος εἰς ἐνικὸν ἄρθρον μετῆλθεν.
Ἄλλαχού δὲ τούναντιον ποιῶ ἀπὸ ἐνικοῦ εἰς πληθυν-
τικόν, ὡς τό,

μήτις Ἀχαιῶν

ἐνθάδ' ἀπέλθῃσιν βουληφόρος, οἷ τέ μοι
αἰεὶ

βουλὰς βουλεύουσι παρῆμενοι. 10

Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
Ἐνῆν γὰρ εἰπεῖν καὶ ἕκαστοι· ταῦτόν δὲ τὸ ἕκαστος
καὶ τὸ ἕκαστοι, ὥσπερ καὶ τὸ πᾶς καὶ πάντες· ταῦτόν
γὰρ εἰπεῖν, πᾶς ἄνθρωπος ἀναπνεῖ, καὶ, πάντες
ἄνθρωποι ἀναπνεύουσιν. 15

Οἱ τὴν τῶν ἀπόντων φροντίδα κεκτημέ-
νοι· ὄρα, ὅπως οὐχ ὡς τὰ ἄρθρα, οὕτω καὶ τὰ ὀνό-
ματα, ὧν εἰσιν ἕκαστα, κεῖνται, ἀλλ' ἀντιστρόφως·
δύνανται μὲντοι τὰ τελευταῖα δύο ὀνόματα πεσεῖν, ὡς
καὶ τὰ αὐτῶν ἄρθρα, οἶον, οἱ τὴν τῶν ὑπόντων 20
κεκτημένοι φροντίδα. Εἰ δὲ τὸ τῶν ἐξαιρεθείη,
ἀδύνατον ἄλλως γραφῆναι, ἢ ὡς ἐξ ἀρχῆς· οἶον, οἱ
τὴν φροντίδα κεκτημένοι· οὐ γὰρ δυνατόν εἰ-
πεῖν, οἱ τὴν κεκτημένοι φροντίδα. Ἀνάγκη γὰρ
ἐν ταῖς τοιαύταις συντάξεσι τῶ μὲν τελευταῖον ἄρθρον 25
τὸ οἰκεῖον ὄνομα συναπτέσθαι, ἐπεὶ μηδὲν τὸ πηλὺν·
τὰ δ' ἄλλα ὀνόματα, ἐπειδήπερ ἕκαστ' τῶν οἰκείων δι-
ξεύχθησαν ἄρθρων, ὡς ἂν γραφῶσιν, ὁπότερον δηλοῦ-
σιν ὅτι πρότερον θατέρου, καλῶς ἔχουσιν.

Τὸ μὲν πολὺ ἐστὶ τοῦ διωρισμένου ποσοῦ, τὸ δὲ 30
μέγα τοῦ συνεχοῦς· ὅπερ δὲ ἐστὶ τὸ συνεχές πρὸς τὸ
πολὺ, τοῦτο τὸ συχνὸν πρὸς τὸ πολὺ· δοκεῖ δὲ καὶ
τὸ συχνὸν ἀπὸ τοῦ συνεχές γίνεσθαι, μεταπέδητος τοῦ
ν. Λαμβάνεται δὲ ἐνίοτε καὶ θατέρου ἀπὸ θατέρου·
ἽΟμηρος,

πολλὸς γὰρ τις ἔκειτο,

ἀντὶ τοῦ μέγας καὶ . . .

Τὸ μακρὸν ἦτοι ἐπιμηκες, καὶ τὸ ὑψηλὸν τοῦ συνέ-
χους καὶ ταῦτα κοσοῦ. Ἄλλὰ μακρὸν μὲν λέγεται
τὸ παραλλήλως τῷ τοῦ ὀρίζοντος ἐπιπέδῳ κείμενον·
ὑψηλὸν δέ, τὸ πρὸς ὄρθην τῷ τοιούτῳ ἰσάμενον·
ἐπιπέδῳ, ὥσπερ δὲ καὶ κίονα κείμενον μὲν μακρὸν ἄλλο
λέγομεν, ἀνεστῶτα δέ, ὑψηλόμ· μακρὸν μὲν οὖν καὶ
τὸ ὑψηλὸν λέγειν δύναται, τὸ μέντοι μακρὸν οὐδέποτε
ἂν ὑψηλόν.

- 10 Τριῶν ὄντων ἐν οἷς λογισμοῦ καὶ αἰσθήσεως ἐστέ-
ρηται ἄνθρωπος ζῶν, μανίας, μέθης καὶ ὕπνου· μανία
μὲν ἀντίκειται σωφροσύνη, μέθη δὲ τὸ νήφειν, ὕπνω
δὲ τό τε ἐργηγορέναι, καὶ τὸ ἀγρυπνεῖν.

Ἰλαος καὶ ἱλαος ὁ εὐμένης· ἱλαρός ὁ προσητής.

- 15 Ἄνομον καὶ παράνομον ἢ τῶν ἀνθρωπίνων νόμων
παράβασις· ἀθέμιτον δέ, ἢ τῶν θεῶν.

Τὸ πρέσβα κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀποκοπὴν γίνεται,
ἦτοι τοῦ πρεσβυτάτη· διὰ ταῦτο γὰρ καὶ συνεσταλμέ-
νον ἔχει τὸ α.

- 20 Διεῖν ἐναντίων ὀνομάτων ὄντων, οἷον, τοῦ πο-
λύς καὶ τοῦ ὀλίγος, ὁποτέρῳ αὐτῶν προσέλθῃ τὸ
οὐ ἀπαφαντικὸν ἐπιρρήμα, ταῦτόν τῳ ἑτέρῳ γίνεται,
τό τε γὰρ οὐ πολὺς τῳ ὀλίγος, καὶ τὸ οὐκ ὀλίγος
τῳ πολὺς.

- 25 Ἐκότεροι καὶ ἀμφοτέροι ἐπὶ δύο, ἕκαστοι καὶ πάν-
τες ἐπὶ πολλῶν. Διαφορὰ δέ, ὅτι τὸ μὲν ἐκότεροι καὶ
ἕκαστοι ἐπὶ τῶν διηρημένως ἐνεργούντων τι νοεῖται·
τὸ δὲ ἀμφοτέροι καὶ πάντες ἐπὶ τῶν συνημμένως.

Ἄττικῳ ἔδει φησὶν Ὅμηρος,

- 30 ἀλλὰ θεῶν ἄριστος ὃν ἠὔχομος τέκε
Ἀητώ·

περὶ τοῦ Ἀπόλλωνος λέγων, καίτοι τοῦ Διὸς ἀρίστου
τῶν θεῶν ὄντος. Οἱ γὰρ Ἄττικοι πρὸς ἅπαντα ἄνδρα
λέγουσιν, βέλτιστε ἀνθρώπων· καίτοι γε οὐ πάντες

85 ἄριστοι.

N. Πῶς δυνάμεθα εἰδέναι τὸ οὐδέτερον πότερον εὐθείᾳ ἔστιν ἢ αἰτιατικῇ;

II. "Ὅταν μὲν ἀμεταβάτως τὸ ῥῆμα πρὸς τὸ οὐδέτερον συντάσσεται, εὐθείᾳ ἔστιν· ὅταν δὲ μεταβατικῶς αἰτιατικῇ· ἐπειδὴ καὶ πᾶν ῥῆμα ἀμεταβάτως μὲν, εὐθείᾳ συντάσσεται, μεταβατικῶς δὲ, πλαγίᾳ. Καὶ ἄλλως· εἰ μὲν ἔστι τις ἑτέρα εὐθεία ἐν τῇ συντάξει, ἢ ἐν τὸς κειμένη, ἢ ἔξωθεν νοουμένη, αἰτιατικῇ ἔστι τὸ οὐδέτερον, οὐδὲν γὰρ ῥῆμα δυσὶν εὐθείαις συντάσσεται· εἰ δὲ οὐκ ἔστι, αὐτὸ τὸ οὐδέτερόν ἐστιν ἢ εὐθεία· πᾶν 10 γὰρ ῥῆμα εὐθείαν ἀπαιτεῖ.

Τὸ μὲν πᾶς τοῦ διωρισμένου ἔστι ποσοῦ, οὐ μέρος τὸ τίς· τὸ δὲ ὄλος τοῦ συνεχοῦς, οὐ μέρος, ἡμισυ, τρίτον, τέταρτον, καὶ ἐφεξῆς.

Ὁ μὲν ξύλινος θρόνος καὶ λίθινος δίσκος 15 μετουσιαστικὰ λέγονται· ἀπὸ γὰρ τοῦ ξύλου καὶ λίθου γίνονται· τὸ δὲ ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς οὐκ ἔστι μετουσιαστικόν, ἀλλ' ὡς τὸ ἀνθρώπειος, κτητικόν. Εἰ γὰρ καὶ μὴ κτήμα ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' οὖν μέρος, οὐκέτι δὲ καὶ ἐξ ἀνθρώπου γίνεται· οὐ 20 γὰρ ὡς περ ἀπὸ ξύλου ξύλινος θρόνος γίνεται, οὕτω καὶ ἀπὸ ἀνθρώπου ἀνθρώπινος κατασκευάζεται ὀφθαλμὸς· τὸ μὲν γὰρ ξύλον τῶν ὁμοιομερῶν ἔστιν, ὁ δὲ ἀνθρωπος τῶν ἀνομοιομερῶν. Ἄλλ' ἐπὶ μόνων τῶν ὁμοιομερῶν γίνεται τὰ μετουσιαστικά. 25

Ἀγάλλω, τὸ τιμῶ· καὶ Εὐριπίδης,

γαμηλίους εὐνάς ἀγῆλαι,
τουτέστι, τιμῆσαι. Καὶ τις ἕτερος, θεῶν μὲν τὴν Ἄθησᾶν ἠγαλλεν. Ἐξ οὗ ἄγαλμα γίνεται, ταῦτον ὃν τῷ σέβασμα. Ἀγάλλομαι δὲ, τὸ χαίρω. 30

Αἰρῶ, τὸ κατέχω· καὶ γὰρ λόγον αἰρεῖν οὕτω φαμέν. Αἰροῦμαι δὲ, τὸ προκρίνω.

Αἰρετίζω, τὸ αἰρέσει πρόκειμαι· αἰρετίζομαι δὲ, τὸ βούλομαι καὶ προκρίνω.

Σοφίζω σε, τὸ σοφίαν ἐντίθημί σοι· σοφίζομαι 35 δὲ σε, τὸ παραλογίζομαι καὶ ἀπατῶ.

Κομίζω, τὸ φέρω, καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὸ ἐπιτελεῖται ἀξιῶ, ὃ καὶ κομῶ· κομίζομαι δέ, τὸ λαμβάνω.

Κόπτω μὲν θύραν· κόπτομαι δέ, τὸ θρηγῶ, καὶ κοπετός ἐντεῦθεν.

5 Στέλλω, τὸ ἀποστέλλω· στέλλομαι δέ, τὸ πορεύομαι.

Ἔχω, τὸ κέκτημαι· ἔχομαι τὸ ἄπτομαι, Ἐξέχει μὲν καὶ προέχει καὶ προβέβληται ἀπὸ τῆς εἰς τὸ πλάγιον· ἐξέχεται δέ τινος ὁ φιλῶν αὐτόν.

Προέχει μὲν τις τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις· προσ-
10 ἴσχεται δέ, τὸ προσκέρνυε καὶ προσκολλᾷται. Ἀνέχει μὲν κίων οἰκίαν, καὶ ἀνίσχει ἥλιος, καὶ πηγὴ καὶ βοτάνη· ἀνέχεται δέ τις τοῦ λυποῦντος, ἐπειδὴν φέρη. Ἀπέχει μὲν Χαλκηδῶν Βυζαντίου στάδια τόσα· ἀπέχεται δέ τις κρεῶν καὶ οἴνου καὶ τῶν τοιούτων.

15 Ἄπτω λύχνον, καὶ ἄπτω βρόχον, ὃ δὴ καὶ ἔπτομαι· ἄπτομαι δέ, τὸ ψαύω, ἐξ οὗ καὶ ἀφή.

Βάλλει μὲν τις τινα βέλει, ἢ λίθῳ, καὶ βάλλει ὕδωρ εἰς ἄγγος· βάλλεται δὲ τόδε ἐπὶ νοῦν ὁ ἐπθυμούμενος· Προβάλλει τις τόδε, ἥτοι προτίθησι· προβάλ-

20 λεται δὲ μάρτυρας ἢ αἰτίαν. Καταβάλλει τινὰ τις καθαιρῶν· καταβάλλεται δὲ θεμέλιον ἢ ἀρχή, ἢ σπόρος, ἢ χρέος, ἢ φόρος ἢ τιμημα. Ἐποβάλλει τις τινη λόγον, ἀντὶ τοῦ ὑποτίθεται· ὑποβάλλεται δὲ τὰ ἀλλότρια, ὃ ἴδια ποιούμενος, ὅθεν καὶ ὑποβολιμαῖος. Ἐπι-

25 βάλλει τις ἐπιτιθεῖς ἢ νοῶν· ἐπιβάλλεται δὲ τῷδὲ τι, ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρεῖ. Παραβάλλει τις τόδε τῷδε, ἀντὶ τοῦ συγκρίνει· παραβάλλεται δέ, ριψοκινδύνως τι ποιῶν. Ἀναβάλλει μὲν ὕδωρ ἢ πηγὴ· ἀναβάλλεται δὲ τις, τὸ ὑπερτίθεται, καὶ ἄδει, καὶ ἐνδύεται. Ἀπέβαλον
30 μὲν, ὃ ἄκων ἀπώλεσα· ἀπεβαλόμην δέ, ὅπερ ἐκὼν ἐφρίψα.

Ἀποδίδωμι μὲν τὸ ὀφειλόμενον· ἀποδίδομαι δὲ ἵππον, ἥτοι πιπράσκω.

Ἀντιλαμβάνω μὲν ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου· ἀντιλαμβάνω
35 νομαὶ δὲ τοῦ ἰκέτου, ὃ ἐστὶ, βοηθῶ.

Ἐπέλαβε μὲν ἥλιον δύντος τὴν γῆν σκότος· ἐπελά-

βετα, δὲ τις ἑτέρου τὸ μὴ προσῆκον αὐτῷ εἰπόντος ἢ πράξαντος.

Φέρει μὲν τις βιβλίον· φέρεται δὲ ἐπὶ τινα πράξιν. Ἐκφέρει μὲν τις νεκρόν, ἢ ψῆφον· ἐκφέρεται δὲ, ὁ τοῦ δέοντος ἔξω φερόμενος. Προσφέρει μὲν τις τινὶ 5 δῶρα· προσφέρεται δὲ τις τινὶ πράως, ἢ τοῦναντίον· ὃ δὴ καὶ σημαίνει διάθεσιν. Διαφέρει μὲν ἥλιος σελήνης· διαφέρεται δὲ τις πρὸς τὸν ἀδελφὸν περὶ πατρῷου κλήρου.

Προτρέπει τις τινα, ἐπειδὴν εἰς ἔργον αὐτὸν δι-10 γείρη· προτρέπεται δὲ τις θεόν, ἀντὶ τοῦ ἱκετεύει. Ἀποτρέπει μὲν, ὁ κωλύων τινα· ἀποτρέπεται δὲ τις τὰ ἔξ ὄντων δαίματα, τουτέστιν ἀπεύχεται, ἀποδιο-πομπεῖται.

Συστρέφει μὲν τις ἑτέρου χεῖρα ἢ τράχηλον· συ-15 στρέφονται δὲ οἱ στρατιῶται, ἐπειδὴν ὑπὸ τῶν πολεμίων σκεδασθέντες, αὐτοὶ συσπειραθῶσιν, ὅθεν καὶ συστροφή καὶ σύστρεμμα. Ἀναστρέφει μὲν ὁ ὑποστρέφων· ἀναστρέφεται δὲ τις πρὸς ἡμᾶς, ἀντὶ τοῦ διάγει. Ἐπιστρέφει μὲν τις ἐκ κακίας εἰς ἀρετήν, ἢ 20 ἑαυτὸν ἢ ἕτερον· ἐπιστρέφεται δὲ τινος ὁ κηδόμενος αὐτοῦ. Ἀποστρέφει μὲν τις εἰς τοῦπίσω τὸ πρόσωπον, ἢ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἢ ἑτέρου· ἀποστρέφεται δὲ τινα ὁ μισῶν.

Προάγει τις τινα, τουτέστι προφθάνει· προάγεται 25 δὲ, τὸ εἰς ἀνάγκην καθίσταται τόδε τι ποιεῖν ἢ λέγειν. Παράγει μὲν ὁ παριών· παράγεται δὲ κατὰ τὴν γραμματικὴν, λέξις ἐκ λέξεως.

Ἀμείβει τις ἱμάτιον ἢ ὀκλαν· ἀμείβεται δὲ τινα χρυσίῳ ἢ τοιούτῳ τινί. 30

Δέω μὲν, τὸ ἔλλειπω· δέομαι δὲ, τὸ χεῖρω καὶ ἱκετεύω.

Προνοεῖ μὲν τις, τὸ ἀπλῶς πρότερον νοεῖ τι· προνοεῖται δὲ τινος, ὁ προμηθεύμενος.

Ἀμύνει τις τινὶ βοηθῶν· ἀμύνεται δὲ τινα τιμω-35 ρῶν καὶ μαχόμενος.

Κομίζω, τὸ φέρω, καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὸ ἐπιμελείας ἀξιῶ, ὃ καὶ κομῶ· κομίζομαι δέ, τὸ λαμβάνω.

Κόπτω μὲν θύραν· κόπτομαι δέ, τὸ θρηγῶ, καὶ κοπετὸς ἐντεῦθεν.

5 Στέλλω, τὸ ἀποστέλλω· στέλλομαι δέ, τὸ πορεύομαι. Ἔχω, τὸ κέκτημαι· ἔχομαι τὸ ἄπτομαι, Ἐξέχω μὲν καὶ προέχει καὶ προβέβληται ἀπὸ τῆς εἰς τὸ πλάγιον· ἐξέχεται δέ τινος ὁ φιλοῦν αὐτόν.

Προεῖχει μὲν τις τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις· προς-
10 ἴσχεται δέ, τὸ προσπέφυκε καὶ προσκολλᾷται. Ἄνεχυ μὲν κίων οἰκίαν, καὶ ἀνίσχει ἥλιος, καὶ πηγὴ καὶ βοτάνη· ἀνέχεται δέ τις τοῦ λυποῦντος, ἐπειδὴν φέρη. Ἀπέχει μὲν Χαλκηδῶν Βυζαντίου στάδια τόσα· ἀπέχεται δέ τις κρεῶν καὶ οἴνου καὶ τῶν τοιούτων.

15 Ἄπτω λύχνον, καὶ ἄπτω βρόχον, ὃ δὲ καὶ ἄπτομαι· ἄπτομαι δέ, τὸ ψαύω, ἐξ οὗ καὶ ἀφή.

Βάλλει μὲν τις τινα βέλει, ἢ λίθῳ, καὶ βάλλει ὕδωρ εἰς ἄγρος· βάλλεται δὲ τότε ἐπὶ νοῦν ὁ ἐνθυμούμενος· Προβάλλει τις τότε, ἤτοι προτίθησι· προβάλλεται δὲ μάρτυρας ἢ αἰτίαν. Καταβάλλει τινὰ τις καθαιρῶν· καταβάλλεται δὲ θεμέλιον ἢ ἀρχή, ἢ σπόρος, ἢ χρῆος, ἢ φόρος ἢ τίμημα. Ἐποβάλλει τις τινα λόγον, ἀντὶ τοῦ ὑποτίθεται· ὑποβάλλεται δὲ τὰ ἀλλότρια, ὃ ἴδια ποιούμενος, ὅθεν καὶ ὑποβολιμαῖος. Ἐπι-
25 βάλλει τις ἐπιτιθεῖς ἢ νοῶν· ἐπιβάλλεται δὲ τῷδὲ τι, ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρεῖ. Παραβάλλει τις τότε τῷδε, ἀντὶ τοῦ συγκρίνει· παραβάλλεται δέ, ῥιψοκινδύνως τι ποιῶν. Ἀναβάλλει μὲν ὕδωρ ἢ πηγὴ· ἀναβάλλεται δὲ τις, τὸ ὑπερτίθεται, καὶ ἄδει, καὶ ἐνδύεται. Ἀπέβαλον
30 μὲν, ὃ ἄκων ἀπώλεσα· ἀπεβαλόμην δέ, ὅπερ ἐκὼν ἐφίψα.

Ἀποδίδωμι μὲν τὸ ὀφειλόμενον· ἀποδίδομαι δὲ ἴακον, ἤτοι κικράσκω.

Ἀντιλαμβάνω μὲν ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου· ἀντιλαμβάνομαι δὲ τοῦ ἰκέτου, ὃ ἔστι, βοηθῶ.

Ἐπέλαβε μὲν ἥλιον δύντος τὴν γῆν σκότος· ἐπελά-

βετε, δὲ τις ἕτερον τὸ μὴ προσῆκον αὐτῷ εἰπόντος ἢ πράξαντος.

Φέρει μὲν τις βιβλίον· φέρεται δὲ ἐπὶ τινα πράξιν. Ἐκφέρει μὲν τις νεκρόν, ἢ ψῆφον· ἐκφέρεται δὲ, ὁ τοῦ δέοντος ἔξω φερόμενος. Προσφέρει μὲν τις τινὶ δῶρα· προσφέρεται δὲ τις τινὶ πράως, ἢ τούναντιον· ὃ δὴ καὶ σημαίνει διάθεσιν. Διαφέρει μὲν ἥλιος σελήνης· διαφέρεται δὲ τις πρὸς τὸν ἀδελφὸν περὶ πατρῷου κλήρου.

Προτρέπει τις τινα, ἐπειδὴν εἰς ἔργον αὐτὸν διε-10 γείρη· προτρέπεται δὲ τις θεόν, ἀντὶ τοῦ ἱκετεύει. Ἀποτρέπει μὲν, ὁ κωλύων τινα· ἀποτρέπεται δὲ τις τὰ ἐξ ὄνειρων δαίματα, τουτέστιν ἀπεύχεται, ἀποδιο-πομπεῖται.

Συστρέφει μὲν τις ἕτερου χεῖρα ἢ τράχηλον· συ-15 στρέφονται δὲ οἱ στρατιῶται, ἐπειδὴν ὑπὸ τῶν πολεμίων σκεδασθέντες, αὐτοῖς συσπειραθῶσιν, ὄθεν καὶ συστροφή καὶ σύστρεμμα. Ἀναστρέφει μὲν ὁ ὑποστρέφων· ἀναστρέφεται δὲ τις πρὸς ἡμᾶς, ἀντὶ τοῦ διάγει. Ἐπιστρέφει μὲν τις ἐκ κακίας εἰς ἀρετήν, ἢ 20 ἑαυτὸν ἢ ἕτερον· ἐπιστρέφεται δὲ τινος ὁ κηδόμενος αὐτοῦ. Ἀποστρέφει μὲν τις εἰς τοῦπίσω τὸ πρόσωπον, ἢ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἢ ἕτερον· ἀποστρέφεται δὲ τινα ὁ μισῶν.

Προάγει τις τινα, τουτέστι προφθάνει· προάγεται 25 δὲ, τὸ εἰς ἀνάγκην καθίσταται τόδε τι ποιεῖν ἢ λέγειν. Παράγει μὲν ὁ παριών· παράγεται δὲ κατὰ τὴν γραμματικὴν, λέξις ἐκ λέξεως.

Ἀμείβει τις ἰμάτιον ἢ ὀκλαν· ἀμείβεται δὲ τινα χρυσίῳ ἢ τοιούτῳ τινί. 30

Δέω μὲν, τὸ ἔλλειπω· δέομαι δὲ, τὸ χεῖρω καὶ ἱκετεύω.

Προνοεῖ μὲν τις, τὸ ἀπλῶς πρότερον νοεῖ τι· προνοεῖται δὲ τινος, ὁ προμηθεύμενος.

Ἀμύνει τις τινὶ βοηθῶν· ἀμύνεται δὲ τινα τιμω-35 ρῶν καὶ μαχόμενος.

Ἄρκει μὲν, καὶ ἔπαρκει τις τινι βοηθῶν· ἀρκί-
ται δὲ τῷδε, ὃ ἄλις ἔχων αὐτοῦ.

Γράφω γράμματα· γράφομαι δὲ σε φόνου. Πα-
ραγράφει τις ὡς ἐν βιβλίῳ περὶ τὴν σελίδα γράφει·
5 παραγράφεται δὲ τὸν μάρτυρα, ἀντὶ τοῦ διακρούεται.

Ἐπιγράφει τις ἐπιγράμματα γράφων· ἐπιγράφεται
δὲ τόνδε τὸν δεσπότην, ἥτοι ὁμολογεῖ. Συγγράφει
τις τινι, κοινῶν αὐτῷ τοῦ γράφειν· συγγράφεται δὲ,
ὃ τὰ καθ' ἑαυτὸν γινόμενα γραφῆ παραδιδούς.

10 Πλάττει μὲν κεράμιον κεραμεύς, καὶ λόγους ὁ
ψευδόμενος· πλάττεται δὲ ὁ προσποιούμενος.

Ἀπαλλάττει μὲν ὁ ἀμοιβὴν ποιούμενος, καὶ δια-
λάττει ὁ διαφέρων· καταλλάττεται δὲ καὶ διαλλάττεται
ὁ φιλιούμενος.

15 Ὁρέγει τις τινι χεῖρα· ὀρέγεται δὲ, ὃ τινος ἐφι-
μενος.

Φαίνει τις τι, ἀντὶ τοῦ δείκνυσι· φαίνεται δὲ τό-
δε, ἀντὶ τοῦ δοκεῖ.

Ἀποφαίνει τις τόδε ἀποδεικνύς· ἀποφαινεται δὲ
20 περὶ τοῦδε τόδε, ἀπόφασιν καὶ ψῆφον ἐκφέρων.

Ἀνακαλεῖ τις τινα ὑποστρέφειν αὐτὸν προτραπέ-
μενος· ἀνακαλεῖται δὲ τι ὁ ἀνακτώμενος.

Ἀνίστησι τις ἀρχὴν ποιούμενος· ἀνίσταται δὲ τιν
ὁ ἐναντιούμενος.

25 Συνίστησι τις τινα μαρτυρῶν αὐτῷ τὰ χρηστά·
συνίσταται τὸ ὑπαρξιν ἔχον καὶ φύσιν εἰς τὸ εἶναι.

Παρίστησι τις τι, ὃ ἀποδείκνυσι· παρίσταται δὲ
τινι τόδε, ἀντὶ τοῦ δοκεῖ· καὶ παρίσταται ὁ πλησίον
τινὸς ἰστάμενος.

30 Ἐπίστησι τις τοῖς ἀναγινωσκομένοις, μετ' ἐπιστα-
σίας αὐτὰ διῶν· ἐπίσταται δὲ ὁ ἐλθῶν.

Ἐπίστησι μὲν ὁ θεὸς τὰ πάντα, ὑπόστασιν τού-
τοις διδούς· ὑπίσταται δὲ λυπηρὰ ὁ πάσχων.

Συμβάλλει ὁ συναρμόζων, καὶ συμβάλλει πόλε-
35 μον· συμβάλλεται δὲ τόδε τι, ἀντὶ τοῦ στοχάζεται.

Ἐμπορεῖ τις εἰς ἀγγεῖον οἶνον, οὐπερ ἐναντίον τὸ ἔμπορεῖ· ἔμπορεῖται δὲ πλούτου, ὃ ἔμπλεησμένος.

ΠΕΡΙ ΕΛΛΕΙΨΕΩΣ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Πάντα μὲν λόγον ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος ἀν-
 ἀγκη συνίστασθαι ἀλλ' οἱ Ἀττικοὶ συντομίας χάριν ἐνλο-
 τε θάτερον τούτων ἔξωθεν νοεῖσθαι διδάσκειν. Ἐπὶ 5
 μὲν ὀνόματος· οἶον, τὸ σπείρειν, ὅπου χρῆ προσ-
 κείμενον τῇ γῆ· ἐνταῦθα πωλεῖν τε χρῆ καὶ
 ἀνεῖσθαι· λείπει τό, τινά, ἀνθρωπον δηλονότι.
 Ἐπὶ δὲ ῥήματος· οἶον, τῶν προσδιαλεγόμενων θάτερον
 φαιμένου, τὰ γὰρ ὑπὲρ εὐπλοίας πρὸς τουτονὶ 10
 τὸν σκοπὸν θεωροῦσι Φοίνικες, ὃ ἕτερος ἐπι-
 φέρει, σοφοὶ γὰρ τὰ ναυτικὰ ὄντες· λείπει γὰρ
 τὸ θεωροῦσι, ἀπὸ κοινοῦ λαμβανόμενον. Τοῦ μὲν
 δὲ πολλῶ ἐπιεικέστερον ἢ μακρῶ· λείπει τὸ
 χρῆμα, τὸ μέτρον, τὸ ἐστίν..... Διελθὲ 15
 μοι ταῦτά τε καὶ ὅσα Πρωτεσίλλεω γινώ-
 σκεις· λείπει τό, ἄλλα πράγματα.

Ἐν καλῶ τοῦ χωρίου ἢ πόλις ἔκτισται·
 λείπει τὸ μέρει. Νεκρὸς μείζων ἢ ἀνθρώπου
 δόξαι· οὐ τὸ ἐντελές, νεκρὸς μείζων ἢ ὥστε 20
 ἀνθρώπου νεκρὸς εἶναι δόξαι.

Εἰ δὲ ταῦτα οἷα ἀπιστεῖσθαι διὰ τὸν χρό-
 νον· οὐ τὸ ἐντελές, εἰ δὲ ταῦτα τοιαῦτά ἐστιν,
 οἷα δίκαια εἶναι ἀπιστεῖσθαι διὰ τὸν χρό-
 νον. Ὅμηρος, 25

ἔσταότος μὲν καλὸν ἀκούεμεν,
 ἀντὶ τοῦ, καθεστηκότος· λείπει ἢ κατὰ.

ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κε-
 λεύσει.

λείπει, εἰπείν. Ὅμηρος, 30

δῶρα δ' ἐγὼν δδε πάντα παρασχεῖν·
λείπει, ἐτοιμός εἰμι.

αὐτίκα δ' ἀγγελίουςα Δία Κρονίωνα προσ-
ἠύδα·

5 λείπει τό, ἦλθε, καὶ καὶ σύνδεσμος, οἶον, αὐτίκα
ἦλθεν ἀγγελίουςα καὶ Δία Κρονίωνα προσἠύδα.

ἀλλὰ χρῆ τὸν μὲν καταθάπτειν δς κε θά-
νυσι·

λείπει τό, ἔνδρα.

10 ὅσσοι δ' ἄν πολέμοιο περὶ στυγεροῦτο λι-
πώνται,

μεμνηῆσθαι πόσιος καὶ ἐδῆτυος·
λείπει τό, τούτους.

ῥίψ' ἐπιθινηῆσας βόσιν ἰχθύσιν·

15 λείπει τό, εἰς.

ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον·

ἀντὶ τοῦ, ἀπέρχεσθε.

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΜΑΚΡΩΝ Η ΒΡΑΧΕΩΝ.

Τὰ διὰ τοῦ ἄναι καὶ ἄναι ἀπαρέμματα, ὅσα μὲν
ἐνεστῶτός ἐστι χρόνου — τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ μόνων
20 τῶν εἰς μι - βραχεῖαν τὴν παραλήγουσαν ἔχει οἶόν ἐστι
τὸ ἰστάναι καὶ ξευγνύναι καὶ δεικνύναι καὶ
τὰ τοιαῦτα. Καὶ ταῦτο δῆλον ἐκ τοῦ τιθῆναι τε καὶ
διδόναι, καὶ ταῦτα γὰρ ἐνεστῶτος ὄντα βραχεῖαν
αὐτὴν καθαρώτατα ἔχει.

25 N. Καὶ μὴν τὸ εἶναι, ἐνεστῶτος ὄν, οὐ βραχύνεται
κατὰ τὴν παραλήγουσαν, μᾶλλον μὲν αὖν καὶ βραχεῖαν
οὔσαν, ἐξέτεινεν.

Π. Οὐδὲν τοῦτο πρὸς τὸν λόγον, ὃ Νεόφρον,
ἐπεὶ γὰρ ἐνεστῶτος μὲν ἀπαρέμματος οὐδὲν ἐστὶν εὐ-
30 ρεῖν δισύλλαβον· ὅσα δὲ ἀορίστων εἰσὶ, ταῦτα μακροῦ

παραλήγεται· τούτου χάριν καὶ τὸ ἔναι (sic) τοῖς δι-
 συλλαβοῖς τῶν ἀορίστων ἀκολουθῆσαν, ἐξέτινεν τὴν
 ἑαυτοῦ παραλήγουσαν· οὐ μὴν τὸ γε ἔναι τοῦτ' ἔπα-
 θεν, οὔτε τὸ δασυνόμενον, ἐπειδήπερ ἅπαξ ὑπερβέβηκε
 τὴν δισυλλαβίαν. Ὅσα δ' ἐξ ἀορίστου γίνεται, τοῦτο β
 δ' ἐπὶ τριτῆς πέμπτῃ τῶν βαρυτόνων, καὶ τῶν εἰς μὴ
 πάντα γίνεται, μακρὰν αὐτὴν ἔχει· καὶ τῆς μὲν πέμ-
 πτης ἐστὶ τὸ σημάναι καὶ ὑφᾶναι, σεμνῦναι τε
 καὶ καλλῦναι, καὶ ἔτι κλῖναι καὶ κρῖναι· καὶ
 γὰρ ἐπὶ ταύτης δὴ τῆς συζυγίας αἰεὶ φύσει μακρὰν τὴν 10
 παραλήγουσαν ὁ ἀόριστος ἔχει. Τῶν δὲ εἰς μὴ τὸ τε
 φᾶναι καὶ τεθῆναι καὶ διαδρᾶναι καὶ φῦναι,
 ὡς μαρτυρεῖ σοὶ τὸ θεῖναι καὶ δοῦναι· καὶ ταῦτα
 γὰρ ἀορίστου ὄντα, ἐκφανέστατα μακρὰν αὐτὴν ἔχει.

N. Καὶ πόθεν, ὦ Παλαίτιμ, τοῦτο γίνεται; τὰ 15
 μὲν τῶν ἐνεστώτων ἀπαρέμφοτα βραχεῖαν ἔχειν τὴν
 παραλήγουσαν, τὰ δὲ τῶν ἀορίστων, μακρὰν;

II. Ἐντεῦθεν, ὦ Νεόφρον, ἐπεὶ γὰρ πασῶν συ-
 ζυγιῶν οἱ παρακείμενοι τὰ ἑαυτῶν ἀπαρέμφοτα διὰ
 βραχείας τῆς παραληγούσης ἐκφέρουσι, οἱ δὲ τῶν εἰς 20
 μὴ ῥημάτων ἐνεστώτες συγγενεῖς εἰσι τοῖς παρακειμέ-
 νοις, καὶ ὡς ἐνεστώτες παρακείμενοι, καὶ ὡς ὁμοίως
 ἐκείνοις ὡς τὰ πολλὰ χρώμενοι τῇ ἀναδιπλασίῳ, τού-
 του δὲ χάριν ἠκολούθησε καὶ τὰ τούτων ἀπαρέμφοτα
 βραχεῖαν τὴν παραλήγουσαν ἔχειν. Καὶ τοῦτό γε οὐ- 25
 δὲν θαυμαστόν, ὅπότε καὶ ποιηταὶ καὶ τὰ τῶν βαρυ-
 τόνων ἐνεστώτων οὔτινες οὐκ ἀναδιπλασιάζονται, καὶ
 τὰ τῶν μελλόντων πασῶν συζυγιῶν καὶ ἔτι τὰ τῶν εἰς
 μὴ ἀορίστων ἀπαρέμφοτα διὰ βραχείας τῆς παραληγού-
 σης ἐκφέρουσι, τυπτέμεναι λέγοντες, καὶ τυψέμε- 30
 ναι, καὶ ἔλθόμεναι, καὶ ποιησέμεναι, καὶ θέ-
 μεναι. Τὸ γὰρ τυπτειν καὶ τᾶλλα τυπτέναι ποι-
 οῦντες, καὶ τὴν με συλλαβὴν ἐπεντιθέντες, καὶ τὸν
 τόνον ἐπὶ τῆς προτέρας παραληγούσης αὐθις φυλάσ-
 σοντες, ἵνα καὶ ταύτην τὴν διαφορὰν προσαροξυνό- 35
 μενα πρὸς τῇ ἐπενθέσει τῆς μὲν πρὸς τὰ τῶν ἀναδι-

διπλασιασμένων χρόνων ἔχουσιν ἀπαρέμματα, οὕτως ποιουσὶν τὰ ἀπαρέμματα. Οἱ δ' αὐτοί, δοκοῦν, οὕτως ἔστιν ὅτε καὶ τὸν τελευταῖον δίφθογγον ἀποκόπτουσι, τυπτέμεν προφέρουσι, τὸ γὰρ μὲν ἔσται, ἃ καὶ εἶναι γίνεται, ἔμεναι ποιῶντες, τὸ μὲν διπλασιασθέντος ἔστιν ἐν οἷς· καὶ ταῦτο ποιουσὶν ἐνταῦθα, οὕτως ἐκείπερ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται· ἐν γὰρ τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις, οὐδαμοῦ πεποιήκασιν· ὡς ἐν αἰσθόμεναι καὶ δόμεναι.

- 10 Ἐπεντιθέασι δὲ τὴν μετὰ συλλαβὴν ἐν οἷς ἀπαρέμματα ἀναδίπλωσις οὐχ εὐρίσκειται, ὡς ἐν κῶ τυπτέμεναι, τυπτέμεναι ποιῶντες, καὶ δοῦναι, δόμεναι, καὶ ζευγνύναι, ζευγνύμεναι· ἐν οἷς δ' ἔστι ἀναδίπλωσις, οὐδαμῶς· οὔτε γὰρ διδόμεναι λέγουσι, οὕτως τετυφόμεναι. Καὶ τὰ μὲν τῶν ἐνεσώτων ἀπαρέμματα οὕτω βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, τὰ δὲ τῶν ἀορίστων μακράν, ἐπειδήπερ ὡς τὰ πολλὰ πάντες ἀορίστοι, κἄν τε φύσει κἄν τε θέσει, μακρὰ παραλήγονται, πλὴν μετρίων τινῶν τῶν ἀπὸ τῆς τρίτης καὶ τετάρτης
- 20 συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ὡς τὸ ἦνυσα, καὶ ἔφρασα, καὶ ἔπτυσα· καὶ τινῶν τῶν ἐκ τῶν περισπωμένων· ὡς τὸ ἐπήνεσα, ἐγέλασα, ἦροσα. Σίγα, τὸ μὲν προστακτικόν, σπουδειακὸν ὄν, παροξύνεται, καὶ Σοφοκλῆς,

- 25 σίγα νυν ἔστώς·
τὸ δ' ἐπίρρημα, τροχαϊκὸν ὄν, περισπᾶται, ὡς ὁ αὐτὸς Σοφοκλῆς,
οὐ σίγ' ἀνέξει.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ.

- Τὸ ἑμμετρον εἶδος τοῦ λόγου πρότερον ἠνυθῆς
- 30 τοῦ πεζοῦ, ὡς τοῦτ' εἰδέναι δίδωσιν Ὅμηρος τε καὶ Ὀρφεὺς καὶ Ἡσίοδος καὶ ἄλλοι ὅσοις πρώτοις ἀπάν-

ἄριστον ἔλληνων τοῦ συγγραμμάτα καταλιπεῖν ἐμέλησε τοῖς
 ἀδύστερον. "Ὅθεν καὶ κολλῆς αἰδοῦς ἤξιωται, καὶ πρὸς
 τῶν περὶ ἀκείτους μὲν, οὐδὲν δὲ ἦττον ἀρχαίων ἀκεί-
 νων· πᾶν γὰρ ὅ τι ἂν παραλαβὸν τὸ μέτρον ἐκόσ-
 μησε, τοῦτο πᾶσιν ἀπείθεος νόμος, τοῦτο δόγμα, τοῦτο δ
 χρησμὸς ἀπὸ τριποδοῦς· καὶ ὅσοι δὴ δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ
 καὶ ἔλλῃσιν ἀπηνέγκαντο, μικροῦ πάντας ἂν ἴδοις
 φιλοτιμωμένους τοῖς τῶν μέτρῳ γραφάντων ἐπέσι τὰς
 ἐκντῶν γραφὰς ἐν πολλοῖς ὠραῖζειν, ὥσπερ σώματι
 καλῷ κάλλιστον κόσμον προστιθέντας τε καὶ περιτιθέν- 10
 τας. Καὶ μὴν οὐδ' ὁ Πύθιος ἀπηξίλου τοῖς ἐρωτῶσιν
 ἐτέρως χρᾶν· μέτρον δὲ τιμῶν ἐν ἅπασι διετέλεσεν,
 ὥσπερ δεδοικώς, μὴ ἄπιστα δόξῃ λέγειν, εἰ μὴ πρὸς
 καυτὶ τὸ μέτρον ὑπηρετούμενον ἔχοι. Οὕτως ἡ μαρ-
 τυρία μεγίστη πανταχόθεν τῷ μέτρῳ· καὶ τὸν Φωκυ- 15
 λίδην·

πάντων μέτρον ἄριστον,
 φάμενον, οὐ μᾶλλον ἂν ἐπὶ τῆς ἐν ἔργοις συμμετρίας
 οἰηθείην τὸ ἔπος λέγειν, ἢ τοὺς πρὸς μέτρον οἶα δὴ
 κανόνας συντεθέντας τῶν λόγων ἄριστα πάντων ἔχειν. 20
 Ποιηταὶ μὲν οὕτω καὶ χρησμοῖς καὶ μέτροις ἔχαιρον·
 ἐπεὶ δὲ εἰς πληθος τὰ τε τῶν ἀνθρώπων πράγματα
 ἐξηνέχθη, καὶ πολλοὶ περὶ πολλῶν ἐνεσθήσαντο γρά-
 φειν, χαλεπὸν τε τὸ ἔργον ἐφάνη, καὶ ἥμισυ πάντων
 εὐμεταχειριστον. Τῶν οὖν μηδὲν ἄλλο ποιεῖν ἐχόντων, 25
 ἦν πρὸς τὸ λογοειδὲς τὰ γραφόμενα μεταρμόσαι, οὐ
 πόρρω τῆς ἐν λόγῳ ὀμιλλίας, ἢ πρὸς ἀλλήλους ἐκέ-
 χρηντο. Ἀλλὰ γὰρ ἔδει τεθῆναι καὶ ὄνομα τῷ εἶδει·
 καὶ τέθειται τὸ πεζόν· ἀληθείας φίλοι γὰρ ὄντες οἱ
 τοῦτο θέμενοι, οὐκ ἐπησχύνθησαν ἐξαγγεῖλαι, ὥς ἐκ 30
 τοῦ μέτρον κατενεχθέντες, πρὸς τοῦτο τὸν λόγον ἤρει-
 σαν. Οὐ μέντοι παντάπασιν ἄχρηστὸν ὄφισι τὸ μέτρον
 καὶ ἀργὸν κατεσάπη· ἀλλ' ἐπιγράμματα πάντα στηλῶν
 τε καὶ ἀνδριάντων καὶ εἰκόνων καὶ τάφων καὶ ναῶν
 καὶ τῶν ἄλλων, τὸ μέτρον ἄριστον ἤρῳον ἢ ἐλέγειον 35
 διέταττε· τοὺς δὲ πρὸς τὸ κρείττον ὕμνους αὐτὸ διε-

τίθει, καὶ γινῶμαι πᾶσαι ἰθανμάσθησαν διὰ τοῦτο
 μᾶλλον· τοῖς τε ὑμεναίοις καὶ ὄσα ἄσματα τε καὶ
 ἔπαινοι, τοῦτο κόσμος ὑπῆρξε. Καὶ τοῦτο μὲν ἐνο-
 μίζετο, ἐξ οὗ μέτρον· χθὲς δὲ καὶ πρὸ τρίτης — οὐκ
 5 οἶδ' ὄθεν εἰς τόδε κατέπεσον ἄνθρωποι — καὶ μέτρον
 μὲν ἐκείνο, ἠρωϊκοῖς ἔργοις ἀρμόζον καὶ διηγήσεσι, καὶ
 ὃ ὁ χρόνος τοσοῦτος ἐτίμησεν, ὅσον οὐδ' ἐν ἀριθμῆσαι
 τις, ἢ παρῆιδον ἢ κατασχεῖν οὐχ οἷοί τ' ἐγένοντο· εὐ-
 γὰρ ἔχω λέγειν ὁπότερον, ἐὼ δὲ τοῦτ' ἐν κοινῷ
 10 σκοπεῖν, Εὐριπίδης φησίν. Ἴαμβον δ' ἀντι τῶν ἐπῶν
 εἴλοντο, καὶ τοῖς τῶν διχρόνων μηδὲν διαστέλλοντες
 ἐχρήσαντο χρόνοις· πάντα δὲ συστολῆς ἐνταῦθα καὶ
 ἐκτάσεως μετέχειν νομοθετήσαντες. Ἐντεῦθεν δὴ καὶ
 πόλεων πασῶν καὶ ἀνθρώπων ὀνόματα μηδὲν μετρή-
 15 σαντες τοῖς ἐμμέτροις ἐνήρμοσαν, καὶ ταῦτα πάντα
 τολμήσαντες σεμνοὶ δοκεῖν βούλονται, ὡς ἔμμετρα γρά-
 φουσιν· ἄμετρα ὡς ἀληθῶς καὶ μηδὲν προσήκοντα
 μέτρῳ συνειρουντες. Καὶ ἦν ἂν οὐπω τοῦτι τοσοῦτο
 δεινόν· ἤδη δὲ καὶ ἐφ' ἕτερον πολὺ τοῦ προτέρου
 20 χεῖρον ἐτράποντο, ὃ τοὺς εἴ τις πιστεύεται μέτρον
 εἰδῶς, εἰς ἀνάγκην καθίστησιν εὐχεσθαι μηδὲν γεγε-
 νῆσθαι τὴν ἀρχὴν μέτρον, μῆδ' ἐν ἀνθρώποις ἀκμάσαι,
 εἴ γε μῆδ' ἐν τούτοις χαμαὶ πεσεῖν ἔμελλε τὰ τῆς παρ-
 ομιίας, ὡς νικῆσαι ἐπ' αὐτῶν τὰ χειρότερα. Ἀλλὰ γὰρ
 25 αἰσχύνῃ καὶ γλώττῃ ταυτὶ προφέρειν· πολιτικούς
 τινὰς αὐτοῖς καλουμένους στίχους ποιούσι, μέτρον μὲν
 ἅπαν ἐν τοῖςδε λῆρον ἠγούμενοι, τόνους δὲ δύο περὶ
 πον τὰ μέσα καὶ τὸ τέλος τηροῦντες, καλῶς ἔχειν
 σφισὶ τὸν στίχον φασί. Τόνους, ᾧ Γῆ καὶ Ἥλιε, πρὸ
 30 τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν τὰ μακρὰ καὶ βραχέα· τῶν δ'
 αὐθις τὸ μέτρον τιθέντες, ὡς περ εἰ τόνοις ἐγράφομεν,
 καὶ μὴ γράμμασι. Καὶ ἤδη γε τὸ κακὸν ἐξευίκησεν.
 Ἐκείνων μὲν οὖν ἂν τις ἐπιτωθάζων τῷ ἐγχειρήματι,
 ἐξ Ἰωνικῶν γυναικαρίων εἶπεν αὐτοὺς τὸ τοιοῦτό γε
 35 ὑφελίσθαι· τῷδε γὰρ τῷ ἔνθμῳ κάκεινα θρηνηῖ τοὺς
 τῶν ἐκφερομένων νεκρούς· ἐγὼ δὲ τοσοῦτον δέω τουτὶ

εὐβλάσθημον τῶν τῆς αὐτῆς μοι μετεχόντων τέχνης κατασκευάσαι, ὥστε καὶ ἐπιτιμῆσαιμ τῷ τολμήσαντί σε παρεφθέρχασθαι κατὰ τάδε.

Χοίρε — Σοί γε μὴν, ὦ Νεόφρον, καὶ τοῦτο μὴ ἂν ἐξήθημι· οὐκ ἀποκρύφομαι πόθεν αὐτοῖς παρασκευάσαι· οὐδὲ γὰρ ἐξεύρηται, καὶ σοὶ συμβουλεύσαιμ' ἀποκρύψασθαι, ὡς ἂν ἐγὼ τάληθες ἀνορούσας εὔρω, ἐπεχρησθαι. Διττὰς δὲ σοὶ δαίξω χρυσίου φλέβας, ἂν ἐπιδοτέρας βούλει λαμβάνειν, διάφορα σαυτῷ καὶ τοῖς φίλοις σκευὴ κατασκευάσεις. Τοῖς εἰς τὸ πολιτικὸν ἔργον μεταναστάσιν ὄνομα στίχοις, καὶ Τραγικοὶ πάντες ἐπὶ ὁ Καμικός ἴστω οὐ χρησάμενοι φαίνονται· οὐκ ἀκριβῶς μέντοι, ἀλλ' οἱ μὲν τροχαίοι ποιήσαντες, ὁ Καμικός δὲ καὶ λέμβοις· ἐκότεροι μέντοι τετραμέτρον καταληκτικὸν αὐτοῖς ὄρον ἐστήσαντο. Ἡμιστὰ μὲν οὖν ἄδηλον, ὡς οὐκ ἔστιν ὅτι τοῦ κρότου καὶ ῥυθμοῦ τῶν τόνων γέγονεν ἐκείνοις φροντίς· μόνοις δὲ τό γε εἰς μέτρον ἦκον τῆς ἀκριβείας, τούτου πολὺν λόγον τιθέμενοι. Ὅπου περ ἂν τῶν συλλαβῶν ὁ τόνος πεισῶν ἐτύγγανεν, οὐδ' ὀτιοῦν ἐπιστρέφοντο· ἀλλ' οὕτω τοῖς ποιούσιν ἐν τισὶ συνηρέχθη τῶν στίχων καὶ ῥυθμὸν τινα τοῦ τόνου εὔτροχον προχωρησθαι, καὶ λαμυρὰν κρότου συνθήκην· ὡς Εὐριπίδην μὲν ἔγνωσ λέγοντα, συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. 25

Ἀσχύλον δέ,

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
μῆτερ ἢ Δέρξου γεραιὰ χαῖρε, Δαρσίου γύναι. 30

Σοφοκλῆν δέ,

ὦ πάτρας Θήβης Ἴνοιοι, λεύσσετ' Οἰδίκους ὄδε·

καὶ μετὰ στίχον,

ὅστις οὐ ζήλω πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων·

καὶ Ἀριστοφάνην,

ὡς ἤδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι
χορεῦσαι —

μιμούμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὠδὶ παρεν-
σαλεύων.

- 5 Τινὲς δὲ δόξαν . . . τὴν τοιάνδε τῶν στίχων ζηλωσά-
μενοι, τάχα μὲν ἐν προοιμίαις καὶ τὸ μέτρον περιέ-
πειν οὐδενὸς δευτέρου ἐδοκίμαζον· ἡρέμα δὲ καὶ κατο-
λίγον ὕστερον — πρὸς γὰρ τὰ χεῖρω καὶ εὐχερῆ πάν-
10 τες εὐολισθότεροι — καὶ τὸ μέτρον ὡς πορρωτάτω
ἐξετόξευσαν, ὡς μὴδ' ἕγνος αὐτοῦ παρὰ τοῖς στίχοις
ἐμφανισθαι, μόνου δὲ τοῦ εἰρμοῦ τῶν τόνων ἀντα-
παίησαντο· καὶ νῦν οὐδὲν ἀποδεῖν δοκοῦσι σώματος
ἐρήμου ψυχῆς — ψυχὴ γὰρ στίχου τὸ μέτρον — μό-
15 ναις κειρίαις ἐνειλημένου· τῆς γὰρ τούτων εἰκόνας
τοὺς τόνους αὐτὸς ἀξιῶ. Τίτι μὲν οὖν δικαίᾳ προ-
φάσει λόγου ὑπηρέταις ἀνδράσι πρὸς τόδε τὰ τῆς ὀρ-
μῆς γέγονε, ἐγὼ μὲν οὐχ ὀρῶ· ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνοι λέγειν
ἂν ἔχοιεν, ὡς ἑμαυτὸν πεῖθω· πλὴν ἴστωσαν ἀδικώ-
20 τατα πάντων εἰργασμένοι. Ἐῖ γε ἡρῶον μὲν ἔπος καὶ
τρίμετρον Ἰαμβον οὐπω μὴ σὺν μέτρῳ προενέγκειν
αὐτοῖς ἐτολήθη, τὰ δὲ Ἰαμβεία τε καὶ τροχαῖα τε-
τραμέτρα οὐδὲν δεινὸν ἔδοξεν, εἰ τοῦ μέτρου φιλάσαιεν
καὶ δέος δὴ, ὃ φίλε Νεόφρον, μήποτα προϊόντες καὶ
25 τὸν τόνον, ὡς τὸ μηδὲν ὄντα, δι' ὀλιγοῦραν ποιήσων-
ται, καὶ πᾶν ὅτιοῦν λόγου κῶλον ψηφίσωνται στίχον
εἶναι. Σὺ δ' ἂν βελτίων πολλῶ τῶ μέτρῳ σαυτοῦ γέ-
νοιο, καὶ τοὺςδε τοὺς στίχους ὅποτέρῳ τῶν μέτρων
βούλει συντιθεῖς, ἐπεὶ τοῦτο τοῖς καθ' ἡμᾶς ἐπεπόλασε
30 τὸ καλὸν ἡγεῖσθαι, μηδαμῶς τὴν τῶν τόνων περιορᾶν
ἀρμονίαν· ἔση γὰρ δύο καλῶς συνάψας εἰς ἓν· ποδῶν
τε μέτρον καὶ τόνων ἑνθμόν. Ποίημα δὲ στίχων τοι-
άνδε ὁμοιώτατον ἂν εἴη δένδρῳ καρποῖς τε βρῖθοντι,
καὶ φύλλα πρὸς κόσμον περικειμένῳ. Χρῆ δὲ μηδὲν
35 ἐπαχθῆς οἶσθαι, εἰ τῶν ἄλλων πολλὰ καὶ ἄμετρα
συνειρόντων, αὐτὸς ὑπὸ τοῦ μέτρου πως ἐπεχόμενος,

ἤττων ἐκείνων περὶ στίχων δόξεις συνθήκας εἶναι τῶ
 βραχύτατα γράφειν. Πότερον γὰρ σοὶ φαίνοιτ' ἂν
 βέλτιον, εἰς ζῶν ἢ πέντε καὶ δέκα τεθνεῶτες; καὶ χρυ-
 σοῦς ἀνδρίας εἰς, ἢ δέκα χάλκεοι; Ἐργασθῆμαι καὶ
 δίκαιον πάντα νοῦν ἔχειν εἰδότα, τὰ κρείττω πρὸ τῶν 5
 χειρόνων αἰρεῖσθαι, καὶ βραχύτερα ἤ. Ὅρας γὰρ
 ἀήπου καὶ αὐτὸς ὡς ἐν πᾶσι τοῖς οὔσι καὶ περὶ ἡμᾶς
 στρεφομένοις πλεονεκτεῖ τὰ χείρω τῶν βελτιόνων, ὡς
 σοφῶν ἄσοφοι, καὶ φρονίμων ἀνόητοι, καὶ χρῆσθαι 10
 τῶν κακιόνων· μᾶλλον μὲν οὖν ἐπίπροσθεν ἄγεται.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΠΛΑΝΟΥΔΗ

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

TOP SECRET

SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ
ΠΛΑΝΟΥΤΑΗ ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

Περὶ συντάξεως ἡμῖν βουλομένοις διεξιέναι, τοῦτο
πρῶτον ἀπάντων εἰδέναι χρὴ, ὅτι, ὃν τρόπον τὰ στοι-
χεῖα συνιόντα τὰς συλλαβὰς ἀποτελεῖ, αἱ δὲ συλλαβαὶ
τὰς λέξεις· οὕτως αἱ λέξεις τὸν λόγον. Ὡςπερ δὲ τὰ
στοιχεῖα, ἅπερ ἡ πρώτη καὶ ἀμερῆς ἐστὶ τοῦ ἀνθρώ- 5
που φωνῆ κατὰ τὸν Ἀπολλώνιον, οὐκ ἀτάκτως, καὶ
ὡς ἔτυχεν, ἀλλήλοις ἐπιπλέκονται, ὡς ἀποτελέσαι τὴν
συλλαβήν, ὅθεν καὶ παρὰ τὸ στείλειν, ὃ ἐστὶν ἐν
τάξει πορεύεσθαι, ταῦτα παρῆχθαι φασιν· οὕτω καὶ
αἱ συλλαβαὶ παρὰ τῶν στοιχείων τοῦτο παραλαβοῦσαι, 10
κατὰ τινὰ λόγον τὸν πρόποντα ἀλλήλαις συνιοῦσαι,
τὴν λέξιν ποιοῦσι. Διὰ τὰ αὐτὰ καὶ τὰς λέξεις, μέρη
τοῦ κατὰ σύνταξιν αὐτοτελοῦς οὔσης λόγου, κατὰ τὸν
προσῆκοντα λόγον ἀλλήλαις συνάπτεσθαι δεῖ, ὡς ὕγι
γενέσθαι τὸν λόγον. Τὸ γὰρ ἀφ' ἐκάστης λέξεως ση- 15
μαντικόν, στοιχειῖόν ἐστὶ τρόπον τινὰ τοῦ τελείου λό-
γου· καὶ ὡςπερ τὰ στοιχεῖα ταῖς οἰκείαις αὐτῶν ἐπι-
πλοκαῖς ἀποτελοῦσι τὰς συλλαβὰς· οὕτω καὶ ἡ τῶν
σημαντικῶν σύνταξις εἰκόνα τινὰ τῆς συλλαβῆς παρ-
στησι τῇ τῶν λέξεων συμπλοκῇ. Ἔστι γὰρ λόγος σύλ- 20
ληψις λέξεων ἀρμοδίως συντεταγμένων, ὃν τρόπον καὶ
ἡ συλλαβὴ σύλληψις στοιχείων ἀρμοδίως συντεταγμέ-

νων. Ὡςπερ οὖν ἐκ τῆς τῶν συλλαβῶν συμπλοκῆς λέξεις, οὕτως ἐκ τῆς τῶν λέξεων συμπλοκῆς αὐτοτελῆς λόγος συνίσταται. Τοῦτο δὲ καὶ ἐκ τινος συμβεβηκυίας ὁμοιότητος ἔξεστι θεωρῆσαι· δις γὰρ οὐ τὸ αὐτὸ μό-
 5νον στοιχεῖον λαμβάνεται, οἶον, ἱππος, σύννομος· ἀλλὰ καὶ συλλαβή, οἶον ἀλαλάξω, μεμίνηκα, προ-
 προκυλινδόμενος· καὶ λέξεις, ὡς Ὅμηρος Ἰλιάδι,

Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγέ, μισιφόνε, τειχε-
 σιπλήτα.

10 καὶ Θεόκριτος ἐν Κύκλωπι,

ὦ Κύκλωψ, Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκ-
 πεπότασαι;

καί; Ἰού, Ιού!

Ὅμοίως δὲ δὴ καὶ λόγος αὐτοτελής, καὶ γὰρ μέχρι
 15 τοῦδε τὸ αὐτὸ πρόεισιν· ὡς Ὅμηρος Ἰλιάδι,

τοῦδ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χει-
 ρας ἔοικεν,
 εἰ πυρὶ χειρᾶς ἔοικε, μένος δ' αἰθωνι σι-
 δήρω.

20 καὶ Θεόκριτος Βουκολιασταῖς,

βουκολιάσδεο Δάφνι, τύ δ' ᾠδᾶς ἄρχεο
 πρῶτος.

ᾠδᾶς ἄρχεο πρῶτος, ἐφεψάσθω δὲ Με-
 νάλας.

25 Πλεονάζει γε μὴν καὶ στοιχεῖον οὐ τὸ αὐτό· οἶον, ἄστα-
 χυς, ἀντὶ τοῦ στάχυς· πνοιή, ἀντὶ τοῦ πνοή· του-
 τονί, ἀντὶ τοῦ τουτον. Πλεονάζει καὶ συλλαβή· οἶον,
 προλιπῶν, ἀντὶ τοῦ λιπῶν· ἐτήτυμος, ἀντὶ τοῦ ἔτυ-
 μος· ἔφησθα, ἀντὶ τοῦ ἔφης. Πλεονάζει καὶ λέξις,

30 τοῦτο μὲν ἐν συνθέσει, ὡς Ὅμηρος,

βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·

τοῦτο δὲ ἐν παραθέσει, ὡς ὁ αὐτός,

χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα
 τάλαντα.

35 καὶ ἀθίς,

ἢ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος
υἱός.

Πλεονάζει γὰρ ἐν μὲν τῷ προτέρῳ τὸ πάντα· ἐν δὲ
τῷ δευτέρῳ, τὸ μάλα. Καὶ αὖθις,

ὄφθαλμοῖσιν ἴδωμαι, 5

παρέλκει τὸ ὄφθαλμοῖσιν· οὐ γὰρ ἔστι καὶ ἄλλο
τινὶ ἰδεῖν. Ὅπότε καὶ οἱ παρακληρωματικοὶ σύνδεσμοι
πάντες, μηδὲν τῇ ἐννοίᾳ συντελοῦντες, περιττῶς κείν-
ται, τὸν ἴσον τρόπον λόγος εὐρίσκεται περιττῶς κείμε-
νος, ὡς Ὅμηρος, 10

δαίην δαῖτα γέρουσιν, ἔοικέ τοι, οὔτοι
ἄεικέες.

Τὸ γὰρ, οὔτοι ἄεικέες, παρέλκει, μὴ πλέον δηλοῦν
τοῦ ἔοικε.

Καὶ αὖθις, 15

ἄσσα οἱ αἶσα

γαινομένῳ ἐπένησε λίην ὅτε μιν τέκε
μήτηρ.

Τὸ γὰρ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ, περισσῶς κεῖται. Γι-
νονται μὴν καὶ τοῦ ἐναντίου τῆς ἑλλείψεως πάδη καὶ 20
ἐν στοιχείοις, καὶ συλλαβαῖς, καὶ λέξεσι, καὶ λόγῳ· στοι-
χείων μὲν ἑλλειψις, ὡς τὸ αἶα, ἀντὶ τοῦ γαῖα· ἐκάτερο
θεν, ἀντὶ τοῦ ἐκατέρωθεν· πολλάκι ἀντὶ τοῦ πολλάκις.
Συλλαβῆς δέ, ὡς τὸ στράπτει, ἀντὶ τοῦ ἀστράπτει,
τεῦχεν, ἀντὶ τοῦ ἔτευχεν· ἀμφορεύς, ἀντὶ τοῦ 25
ἀμφοροεύς· Ἀπόλλω, ἀντὶ τοῦ Ἀπόλλωνα. Ἀέξεως
δέ, τοῦτο μὲν ἐν συνθέσει, ὡς τό,

τοῦτο δὲ ἐν παραθέσει, ὡς τό,

εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ κά-
τηρς. 30

ἔνδει γὰρ τὸ ἐστὶ· καὶ Θεόκριτος ἐν Θαλυσίαις·

τόσσ' ἐφάρμην· ὁ δὲ μοι τὸ λαγωβόλον,
ἠδὲ γελάσσας

ὡς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ἔπαρσεν
ἡμεν. 35

ἔνδει τὸ ὑπίσχετο, ἐν' ᾧ, ὡς πάρος ὑπίσχετο.

νων. Ὡςπερ οὖν ἐκ τῆς τῶν συλλαβῶν συμπλοκῆς λέξεις, οὕτως ἐκ τῆς τῶν λέξεων συμπλοκῆς αὐτοτελής λόγος συνίσταται. Τοῦτο δὲ καὶ ἐκ τινος συμβεβηκυίας ὁμοιότητος ἔξεστι θαυμάσαι· δις γὰρ οὐ τὸ αὐτὸ μέτρον στοιχεῖον λαμβάνεται, οἷον, ἔκπος, σύννομος· ἀλλὰ καὶ συλλαβή, οἷον ἀλαλάζω, μεμύνηκα, κροπροκυλινδόμενος· καὶ λέξις, ὡς Ὅμηρος Ἰλιάδι,

Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγέ, μισιφόνε, τειχεσικλήτα.

10 καὶ Θεόκριτος ἐν Κύκλωπι,

ὦ Κύκλωψ, Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;

καί, Ἰού, Ιού!

Ὅμοίως δὲ δὴ καὶ λόγος αὐτοτελής, καὶ γὰρ μέχρι 15 τοῦδε τὸ αὐτὸ πρόεισιν· ὡς Ὅμηρος Ἰλιάδι,

τοῦδ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χειρας ἔοικεν,

εἰ πυρὶ χειρας ἔοικα, μένος δ' αἰθωμι σιδήρῳ.

20 καὶ Θεόκριτος Βουκολιασταῖς,

βωκολιάσδεο Δάφνι, τὺ δ' φιδᾶς ἄρχεο πρᾶτος.

φιδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφεψάσθω δὲ Μαννάλας.

25 Πλεονάζει γὰρ μὴν καὶ στοιχεῖον οὐ τὸ αὐτό· οἷον, ἄσταχυς, ἀντὶ τοῦ στάχυος· πνοιή, ἀντὶ τοῦ πνοή· τουτονί, ἀντὶ τοῦ τουτον. Πλεονάζει καὶ συλλαβή· οἷον, προσλιπών, ἀντὶ τοῦ λιπών· ἐτήτυμος, ἀντὶ τοῦ ἔτυμος· ἔφησθα, ἀντὶ τοῦ ἔφησ. Πλεονάζει καὶ λέξις,

30 τοῦτο μὲν ἐν συνθέσει, ὡς Ὅμηρος,

βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·

τοῦτο δὲ ἐν παραθέσει, ὡς ὁ αὐτός,

χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα.

35 καὶ αὐτίς,

ἡ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἔλικιμος
υἱός.

Πλεονάζει γὰρ ἐν μὲν τῷ προτέρῳ τὸ πάντα· ἐν δὲ
τῷ δευτέρῳ, τὸ μάλα. Καὶ αὖτις,

ὄφθαλμοῖσιν ἰδωμαι, 5

παρέλκει τὸ ὄφθαλμοῖσιν· οὐ γὰρ ἔστι καὶ ἄλλο
τινὲ ἰδεῖν. Ὅποτε καὶ οἱ παρακληρωματικοὶ σύνδεσμοι
πάντες, μηδὲν τῇ ἐννοίᾳ συντελοῦντες, περιττῶς κεί-
νται, τὸν ἴσον τρόπον λόγος εὐρίσκεται περιττῶς κείμε-
νος, ὡς Ὀμηρος,

10

δαίνυ δαῖτα γέρουσιν, ἔοικέ τοι, οὔτοι
ἄεικέες.

Τὸ γὰρ, οὔτοι ἄεικέες, παρέλκει, μὴ πλέον δηλοῦν
τοῦ ἔοικε.

Καὶ αὖτις,

15

ἄσσα οἱ αἶσα

γαινομένῳ ἐπένησε λίμφ ὄτε μιν τέκε
μήτηρ.

Τὸ γὰρ, ὄτε μιν τέκε μήτηρ, περισσῶς καίται. Γι-
νονται μὲν καὶ τοῦ ἐναντίου τῆς ἐλλείψεως πάδη καὶ 20
ἐν στοιχείοις, καὶ συλλαβαῖς, καὶ λέξεσι, καὶ λόγῳ· στοι-
χείων μὲν ἑλλειψις, ὡς τὸ αἶα, ἀντὶ τοῦ γαῖα· ἐκάτερο-
θεν, ἀντὶ τοῦ ἐκατέρωθεν· πολλακι ἀντὶ τοῦ πολλακίς.
Συλλαβῆς δέ, ὡς τὸ στράπτει, ἀντὶ τοῦ ἀστράπτει,
τεῦχεν, ἀντὶ τοῦ ἔτευχεν· ἀμφορεύς, ἀντὶ τοῦ 25
ἀμφοροεύς· Ἀπόλλω, ἀντὶ τοῦ Ἀπόλλωνα. Δέξως
δέ, τοῦτο μὲν ἐν συνθέσει, ὡς τό,.....

τοῦτο δὲ ἐν παραθέσει, ὡς τό,

εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ κά-
τηρς. 30

ἔνδεῖ γὰρ τὸ ἐστὶ· καὶ Θεόκριτος ἐν Θαλυσίῳ·

τόσσ' ἐφάρμην· ὁ δὲ μοι τὸ λαγωβόλον,
ἠδὲ γαλάσσας

αἶς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ἔπασεν
ἡμεν. 35

ἔνδεῖ τὸ ὑπέσχετο, ἐν' ᾧ, ὡς πάρος ὑπέσχετο.

Αλόγου δὲ ἔλλειψις, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις,
 κᾶπειτ' ἀπὸ ταφύρου τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,

ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς; εἴπερ —

- 5 ἔλλειπει γὰρ τό, ἡβούλου περιφρονεῖν. Τοιοῦ-
 τόν ἐστι καὶ τό, εἰ μὲν κατέδυσάν τινα, εἰ δὲ
 μὴ ἀνεκρούοντο πρὶν εἰς χεῖρας ἔλθεῖν· ἔ-
 λλειπει γὰρ τό, εὖ εἶχεν αὐτοῖς τὸ πρῶτον
 ὥσπερ κᾶν ἅπαξ ῥηθεὶς ὁ λόγος, δις καὶ τρις καὶ
 10 πολλάκις νοῆται, οἶον, μεγάλη τοῖς ἀνδράσι δόξα
 ἐστὶν ἢ ἀνδρεία, ἢ φρόνησις, ἢ σωφροσύνη· ἢ
 δικαιοσύνη· πανταχοῦ γὰρ προσπακούεται τὸ μέ-
 γαλη τοῖς ἀνδράσι δόξα ἐστὶν, ἅπαξ ῥηθέν·
 ὥσπερ δὲ τὸν τῶν στοιχείων καὶ συλλαβῶν λόγον
 15 ἢ ἐν αὐτῇ τῇ γραφῇ θεωροῦμεν, ἢ ταῖς ἀκοαῖς δια-
 κρίνομεν, οὕτω κᾶν τῇ τῶν λέξεων συνθήκῃ τὸν λό-
 γον αὐτῆς ἐξετάζομεν, πότερον ὀρθὸς ἐστὶν, ἢ μὴ. Τὸ
 γὰρ ἀσυναρτήτων αὐτῆς τὸν σολοικισμόν ποιεῖ, τῶν
 τοῦ λόγου προσχ... στοιχείων ἀσυναρτήτων κειμένων
 20 ὥσπερ ἢ τῶν στοιχείων καὶ συλλαβῶν ἀναρμοστία καὶ
 τῶν ἐκείνοις συμβεβηκότων, λέγω δηλονότι τῶν καὶ
 πνευμάτων καὶ χρόνων, βαρβαρισμὸν ἐν ἐκάστῃ τῶν
 λέξεων ποιεῖ. ὥσπερ ἄρα ὁ τῆς γραφῆς ὀρθὸς λόγος
 τῶν στοιχείων δείκνυσι σύμφωνον συμπλοκῆν,
 25 οὕτω καὶ τὴν ὀρθὴν τοῦ λόγου συνθήκην ὁ τῆς συντά-
 ξεως ἀποδείκνυσι λόγος. Εἰσὶ μὲν οὖν τῶν στοιχείων
 τὰ μὲν προτακτικά, τὰ δὲ ὑποτακτικά, ὥσπερ ἐν τοῖς
 διφθόγγοις· προτακτικά μὲν, τὸ Α. Ε. Ο., ὑποτακτικά
 δὲ, τὸ Ι. καὶ τὸ Υ. Τινὰ δὲ τούτων εὐρίσκειται οὐδέ-
 30 ποτε ἐν τέλει λέξεως, ὡς Β. Γ. Δ. Ζ. Θ. Α. Μ. Π.
 Τ. Φ. Χ. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὰ πνεύματα, τὰ ταῖς
 φωνήεσσι ἐπιγραφόμενα, οἶον ἢ δασεῖα καὶ ἢ ψιλῆ,
 αἰεὶ κατ' ἀρχὴν καὶ ἐν ταῖς πρώταις τίθενται συλλα-
 βαῖς ἀπάσαις ταῖς ἀρχομέναις ὑπὸ φωνήεντος. Συλ-
 35 λαβαὶ δὲ προτασσόμεναι μὲν ἐν ταῖς λέξεσι, μὴ ὑποτασ-
 σόμεναι οὐχ εὐρίσκονται, διὰ τὸ πάσας τὰς προτασσο-

μένας ἐν τοῖς ῥήμασι, τουτέστι ταῖς τῶν παρῳχημένων
 αὐξήσεσι, ὑποτάσσεσθαι· ὡς ἐν τῷ κλειῷ, ἔκλειου.
 Ὑποτασσόμεναι δέ, καὶ μηδέποτε προτασσόμεναι εἰ-
 σιν αἶδε· αἱ ἀπὸ ΓΛ. καὶ ΓΜ. καὶ ΘΜ. καὶ ΚΜ.
 καὶ ΧΜ. καὶ ΤΝ. καὶ ΦΝ. ἀρχόμεναι, οἷον, ὄγδοος, ὄ-
 γμος, ἀριθμός, ἀκμή, ἀρχμός, ἔτος, ἀφνειός.
 Τό γε μὲν αὐτὸ τοῦτο εὐρεῖν ἔστι καὶ
 ταῖς λέξεσι· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ αἱ προθέσεις καὶ ἄρ-
 θρα προτακτικὰ καὶ ὑποτακτικὰ καὶ ἀναφορικὰ ἀντι-
 νωμίαι λέγονται. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ῥήματα ὑποτα- 10
 κτικά, ἢ μᾶλλον ἐκ τῆς τάξεως εἴληψι τοῦνομα καὶ
 τὴν ἔμφασιν, ὃν τρόπον τὰ προστακτικὰ καὶ εὐκτικά.
 Κάν τῷ λόγῳ δὲ τὸν αὐτὸν τοῦτον εὐρεῖν τρόπον δυ-
 νάμεθα, ὅταν τῶν ἡγουμένων τοῖς ἐπομένοις συν-
 ημμένων, κατὰ τὴν τοῦ λόγου πρώτην συνθή- 15
 κην ἀληθῆς ὁ λόγος ἀποδεικνύηται· οἷον, εἴ τις λέ-
 γοι, εἰ περιπατεῖ Πλάτων, κινεῖται Πλάτων.
 Εἰ γὰρ τις ἀντιστρέψας ἔρει, οὐκ ἔσται ἀληθές· οὐδὲ
 γὰρ, εἰ κινεῖται Πλάτων, ἐξ ἀνάγκης καὶ περιπατεῖ
 Πλάτων· δύναται γὰρ κινεῖσθαι καὶ μὴ περιπατεῖν. 20
 Ἐῶν στοιχείων τὰ μὲν, μακρὰ ὄντα, εἰς δύο βραχέα
 διαλύεται, οἷον, ἦγεν, ἔαγεν. Ἔστι δέ, ὅτε καὶ
 δύο βραχέα ὄντα εἰς ἓν μακρὸν συναιρεῖται, οἷον, ἰε-
 ρόν, ἰρόν· δίϊος, δίος. Ὡσπερ καὶ τῶν διφθόγ-
 γων αἱ μὲν εἰς δύο βραχέα φωνήεντα διαλύονται, οἷον, 25
 ἐμοῦ, ἐμέο, ἦδει, ἦδεε. Κάκ τοῦ ἐναντίου δύο
 βραχέα εἰς μίαν διφθόγγον συναιροῦνται, οἷον, ὄφει,
 ὄφει· ὄϊς, οἶς. Ὁμοίως καὶ συλλαβὴ μία διαλύεται
 εἰς συλλαβὰς δύο, οἷον

Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ συλλαβαὶ δύο εἰς μίαν συλ- 30
 λαβὴν συνίασιν, οἷον, τὸ ἔτερον, θάτερον· Ἐρ-
 μέας, Ἐρμῆς. Ὡσαύτως καὶ λέξις μία εἰς δύο διαι-
 ρεῖται, οἷον,

κατὰ ταῦρον ἐδηδώς,

ἀντὶ τοῦ ταῦρον κατεδηδώς. Κάκ τοῦ ἐναντίου, λέ- 35
 ξεις δύο εἰς μίαν λέξιν συνέρχονται, οἷον, βαρυστε-

- νάχων καὶ δακρυχέων, κείμεναι ἀντὶ τοῦ βαρο-
 στανάχων καὶ δάκρυ χέων. Κάν τῶ λόγῳ τῶν συνδέ-
 σμων ὡσαύτως, ὅτι μὲν οἱ σύνδεσμοι προσιώντες τοὺς
 δύο καὶ πολλοὺς λόγους συνδέουσι, ὅτι δὲ ὑφαιρου-
 5 μνοι διίστασι. Καὶ συνδέουσι μὲν, οἷον,
 διίστασι δέ, οἷον
 10 Ἐπι μετατίθενται στοιχεῖα, οἷον, καρδία, κροαθία,
 ἀτραπός, ἀταρπός, σφάγανον, φάσγανον,
 ὀλίγος, λοιγός· ἀλλὰ καὶ συλλαβαί, οἷον, ἀακί-
 15 ρυζα ἢ κελάρυζα· καὶ κεκρύφαλος, ὁ κρυπτο-
 κέφαλος. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ λέξεις μετατίθενται,
 οἷον εἴ τις τὰς σεμνάς θεὰς θεὰς σεμνάς λέγει, καὶ
 τὸ θεῖον ἄπυρον, ἄπυρον θεῖον· ἢ γὰρ καθωμίλη-
 μένη συνήθεια· ἐν ἐκείτῳ μὲν τὸ σεμνάς προτάττει·
 20 ἐν δὲ τούτῳ τὸ θεῖον. Τὸν ἴσον δὲ τρόπον καὶ λό-
 γοι μετατίθενται, ὡς τὸ καλούμενου σχῆμα προωθύστε-
 ρον, οἷον,
 οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν
 25 σχῆμας.
 20 Μετὰ γὰρ τὸ ἀπασθῆναι τοὺς μοχλοὺς ἀνεύονται, ἧτοι
 ἀνοίγονται, αἱ πύλαι· πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις, ὃν τρόπον
 τῶν στοιχείων τὰ μὲν εἰσι φωνήεντα, τὰ ἀφ' ἑαυτῶν
 φωνὴν ἀποτελοῦντα, τὰ δέ, σύμφωνα, δίχα τῶν φω-
 νηέντων φωνὴν ἀποτελέσαι οὐ δύνανται· οὕτω κἀν
 25 ταῖς λέξεσι κατανοοῦμέν τινας μὲν καθ' ὁμοιότητα τῶν
 φωνηέντων καθ' αὐτὰς λέγεσθαι δυναμένας, ὡς ἐν
 τοῖς προστακτικοῖς μάλιστα ἡήμασιν, καὶ ταῖς τῶν ὀνο-
 μάτων καὶ ἀντωνυμιῶν κλητικαῖς ἔστιν ὅτι, καὶ δὴ
 καὶ τοῖς ἐπιφώρημασι τοῖς ἐπαγομένοις ταῖς προηγησαμέ-
 30 ναις πράξεσιν ἢ λόγοις, ἐπειδὴν ἐπιφθεγγόμεθα τοῖς
 εὐκαίρως καὶ προσφυῶς τι λέγουσιν, ἢ τι πράττουσιν,
 καλῶς, ὀρθῶς, δεξιῶς. Ἔτεροι δὲ λέξεις εἰσὶν,
 αἱ καθ' ὁμοιότητα τῶν συμφώνων χωρὶς βοηθείας ἐτέ-
 ρου τινὸς τῶν τοῦ λόγου μερῶν, τῶν ὁμοιουμένων ἐν
 35 τῷδε τῷ τόπῳ τοῖς φωνήεσσι, καθ' αὐτὰς προενεχθῆ-
 ναι εἰς ἐντελῆ διάνοιαν πάντῃ οὐ δύνανται· ὡς αἱ

προθέσεις ἔχουσι καὶ οἱ σύνδεσμοι· αἱ γὰρ τοιαῦται λέξεις αἰετὸς συσσημαίνουσι, συνημμένοι δηλαδὴ ἑτέροις, καθ' ἑαυτὰς δέ, οὐδέποτε. Καὶ δὴ μεταπίπτουσιν αἱ τούτων σημασίαι πρὸς τὴν τῶν συναπτομένων αὐτοῖς δύναμιν· οἷον, ἐπὶ μὲν τῶν προθέσεων, ἢ μετὰ ἔτε- 5 ρον μὲν τι δηλοῖ συναπτομένη τῇ γενικῇ, συνάφειαν γὰρ καὶ ἕτερον συναπτομένη τῇ αἰτιατικῇ, τὸ ὕστερον δηλαδὴ, κατὰ χρόνον ἢ τόπον. Καὶ σὺν τοῖς ῥήμασι δὲ ἕτερον μὲν δηλοῖ ἢ παρὰ ἐν τῷ παρακρησβεσθῶ· τὸ γὰρ ἔξω τῆς κρησβείας τι πράττειν δηλοῖ· 10 καὶ ἕτερον ἐν τῷ πάρεμι· τὸ γὰρ πλησίον σημαίνει. Ομοίως κεν τοῖς συνδέσμοις ἃ πέρα παρακληρωματι- κῶς ὄν, ὡς ἐν τῷ,

ἄπειρ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ κα- 15
τακέψη·

Ἄλλαχού ὑπὸ τῶν ἑτέρων τοῦ λόγου μερῶν τῶν συναπτομένων αὐτῷ, ἐναντιωματικὸς εἶναι καταλαμβάνεται, ὡς ἐν τῷ,

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν λαχὴ πίνοντά 20
περ·

Καὶ ὁ ἦτοι, διαζευκτικὸς ὄν, ὡς ἐν τῷ,
ἄλλαχού συμπληρωτικὸς εὐρίσκεται, ἀντὶ τοῦ μὲν λαμβανόμενος, ὡς ἐν τῷ,

ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο·

Καὶ ὁ μὲν συμπλεκτικὸς ὄν, ὡς ἐν τῷ, 25
ἄλλαχού παρακληρωματικὸς ἀντὶ τοῦ μὴν εὐρίσκεται, ὡς ἐν τῷ, . . . Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἀντ' ἄλλων μέρη τοῦ λόγου λαμβάνεται· καὶ τοῦτο οὐκ ἄλλως δυνατόμεθα εἰδέναι, εἰ μὴ ἐκ τῶν συνημμένων αὐτοῖς. Οἷον ἢ ὑπέρ, πρόθεσις οὔσα, συντιθεμένη ἐνίοτε καὶ 30 ῥήμασι καὶ ὀνόμασι, ἀντὶ τοῦ λίαν, ἐπιβόρηματος ὄντος, λαμβάνεται· ῥήμασι μὲν, οἷον, ὑπερβαυμάξω, ὑπερφιλῶ· ὀνόμασι δέ, οἷον, ὑπερσοφος, ὑπερβιος. Καὶ πρόθεσις καθ' ὑπερβιασμὸν τόνου ἀντὶ ῥήματος, οἷον, πάρα, ἀντὶ τοῦ πάρεστι· καὶ ἐνι, 35 ἀντὶ τοῦ ἐνεστι. Καὶ ὄνομα ἀντὶ ἐπιβόρηματος, οἷον,

ὄξυς ἔδραμεν, ἀντὶ τοῦ ὄξεως· καὶ μετέωρος ἵπταται, ἀντὶ τοῦ ὑψηλῶς, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ζητεῖσθαι μὲν οὖν εἴωθεν ἢ αἰτία τῆς τάξεως τῶν στοιχείων· οἷον, τί δήποτε τόδε πρὸ τοῦδε κεῖται· οἷον β τὸ α πρὸ τοῦ β, καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως. Ζητεῖται δὲ καὶ περὶ τῆς τάξεως τῶν πτώσεων καὶ γενῶν καὶ χρόνων, καὶ αὐτῶν τῶν τοῦ λόγου μερῶν. Δεῖ τοίνυν καὶ ἡμᾶς περὶ αὐτῶν θεωρῆσαι καὶ ἐξετάσαι.

Καὶ πρῶτον περὶ τῆς τάξεως τῶν τοῦ λόγου με-
 10 ρῶν· οὐδὲ γὰρ εἰκῆ, καὶ ὡς ἔτυχεν ἢ τάξις τῶν τοῦ λόγου μερῶν ἔστιν, ὡς ἂν τινες ὑπολάβοιεν· εἴ γε καὶ ἐν ἄλλοις τισι τάξιν συγχωρήσομεν εἶναι, πολλῶ γὰρ πλέον ἐν τοῖς τοῦ λόγου μέρεσι τάξιν ἢ ἐν ἄλλῳ οἷῳ δήποτε εἰκὸς εἶναι. Οἱ τοίνυν πρῶτοι τῶν τῆν γραμ-
 15 ματικὴν παραδόντων, ἐν πρώτῃ μὲν χώρα τὸ ὄνομα, ἐν τῇ δευτέρῃ δὲ τὸ ῥῆμα τεθείκασιν, ὅτι διχα τούτων λόγος οὐδεὶς συμπληροῦται· ὃ δὴ καὶ ἔνεστιν ἀποδείξαι ἐκ τινος συντάξεως τῆς πάντα σχεδὸν τὰ μέρη τοῦ λόγου περιεχούσης, ἐξ ἧς εἴπερ ἀφέλοις τὸ ὄνομα ἢ
 20 τὸ ῥῆμα, ἀτελὴς ἔσται ὁ λόγος. Οἷον, εἰ λέγοις, ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος ὑπολισθῆσας σήμερον ἔπεσεν· ἰδοὺ γάρ, πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου ἔνις, πλήν τοῦ συνδέσμου, ὅστις προστεθεὶς καὶ ἕτερον λόγον ἀπαιτεῖ. Οὐκοῦν εἰ μὲν ἀφέλοις τὸ ὄνομα ἢ τὸ ῥῆμα,
 25 ἑλλιπὴς ἔσται ὁ λόγος, ζητῶν ἢ τὸ ὄνομα ἢ τὸ ῥῆμα· οἷον, εἰ λέγοιμι, ὁ αὐτὸς ὑπολισθῆσας σήμερον ἔπεσεν· ἢ, ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος ὑπολισθῆσας σήμερον. Εἰ μέντοι ἀφέλοις τὸ ἐπίρρημα, οὐκ ἑλλιπὴς ἔσται ὁ λόγος παντάπασι, οἷον, ὁ αὐτὸς ἄν-
 30 θρωπος ὑπολισθῆσας ἔπεσεν. Οὐ μὴν οὐδὲ εἰ τὴν μετοχὴν ἐξέλοις, οὐδ' οὕτως ἑλλιπὴς ἔσται ὁ λόγος, οἷον, ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος σήμερον ἔπεσεν. Ἄλλ' οὐδὲ εἰ τὴν πρόθεσιν ἢ τὴν ἀντωνυμίαν· οὐ μέντοι τοῦτο λέγω, ὅτι ἐξ ἀντωνυμίας καὶ ῥήματος αὐ-
 35 τοτελὴς οὐ συνέστηκε λόγος, ὅποτε λέγομεν, ἐγὼ τρέχω, σὺ τρέχεις· τῆνικαῦτα γὰρ αὐτοτελὴς ὁ λόγος

συνίσταται, επειδήπερ ἐν τῇ χώρῃ τοῦ ὀνόματος ἢ ἀντωνυμία λαμβάνεται, καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ὀνόματος τῇ ἑαυτῆς τάξει πληροῖ. Πηλικά δὲ ἐν χώρῃ τοῦ ὀνόματος ἢ ἀντωνυμία καθ' ἑαυτὴν τίθεται, καὶ τίνα τῶν σημείων εὐθείαις μόναις συνάπτεται, καὶ τίνα πλα-5 γίους πτώσεις ζητεῖ, ἐν τοῖς ἐπομένοις ἀποδειχθήσεται.

Πρὸ τῶν ῥήματος δὲ ἐξ ἀνάγκης καίται τὸ ὄνομα, ἐπειδὴ τὸ ἐνεργεῖν τε καὶ τὸ πάσχειν τῆς οὐσίας ἐστὶν ἴδιον, καθ' ἣν ἢ θεῖσις τῶν ὀνομάτων ἐστὶν, ἐξ ἧν ἢ ἰδιότης τοῦ ῥήματος, τοῦτο δ' ἔστιν ἢ ἐνέργεια καὶ 10 τὸ πάθος, γενναῖται. Ἐνεστι τοιγαροῦν συννοουμένη ἐν αὐτοῖς τοῖς ῥήμασιν ἢ εὐθεῖα, ἧς ἄνευ οὐχ οἷα τε ἐστὶν δηλωθῆναι ἢ οὐσία· ἐν μὲν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ διωρισμένη, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ἐπειδήπερ ἀναρίθμητα τὰ τρίτα ἐστὶ πρόσωπα, ἀδιόριστος, εἰ μὴ 15 κατ' ἐξοχὴν ἢ ἐνέργεια γένοιτο, ὡς τὸ ὕει, καὶ βρο-εῖα, καὶ ἀστράπτει. Ταῦτα γάρ, εἰ καὶ τὸ ὄνομα μὴ προστίθεμεν, ὅτι μάλιστα διωρισμένα εἶναι δοκεῖ, ὁπότε ταῦτα τῷ θεῷ μόνῳ ἀνήκει. Ἐπεκράτησε μὲν-τοι συνήθεια, ὡς τῇ ὀνομασίᾳ τούτου, τουτέστι τοῦ 20 ῥήματος, καὶ τὰ ἄλλα τοῦ λόγου μέρη καλεῖσθαι ῥήματα· ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου, τὸ κοινὸν ὄνομα ἐκείνων καθ' ὑπεροχὴν τὸ τοῦ λόγου τοῦτο μέρος, ὡς ἐξαίρε-τόν τε, ἴδιον κεκτήσθαι. Οὐκ ἀλόγως γε μὴν κἀκεῖνο ζητεῖται, τί δήποτε μετὰ τὴν τοῦ ὀνόματος θεῖσιν οὐκ 25 ἐκεῖνο τὸ μέρος, τὸ ἀντ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος λαμβανόμενον, τίθεμεν, δηλαδὴ τὴν ἀντωνυμίαν, τὴν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ὀνόματος σὺν ῥήματι λόγον περιλαμβάνουσαν. Τούτου δὲ πρόδηλος ἀπόδειξις αὕτη ἐσται, ὅτι καὶ τῶν ῥημάτων ἕνεκεν εὐρέθησαν αἱ ἀντωνυμίαι. 30 Τὰ γὰρ ὀνόματα τρίτων προσώπων εἰσὶ παραστατικά, τουτέστι, τὰ τρίτα δηλοῖ πρόσωπα. Τὰ γὰρ ὀνόματα, τὰ οὐσίαν ἢ ποιότητα κοινήν ἢ ἴδιαν σημαίνοντα, ὁμοίως ἐν πᾶσι δύνανται νοεῖσθαι τοῖς προσώποις προσεῖναι· πᾶν γὰρ πρόσωπον καὶ κοινῆς καὶ ἰδίας 35 οὐσίας τε καὶ ποιότητος δεκτικόν ἐστι. Δύναται γὰρ

ἄνθρωπος εἶναι ὁ διαλεγόμενος, καὶ ὁ πρὸς ὃν διαλέ-
 γεται, καὶ Πλάτων λέγεσθαι ὁ διαλεγόμενος, καὶ πρὸς
 ὃν διαλέγεται, καὶ περὶ οὗ τις διαλέγεται. Ἐπειδὴ
 τοίνυν ἡ σύγκυσις αὕτη ἀδιόριστον ἐποιεῖ τὸ τοῦ ὀφεί-
 5 ματος πρόσωπον, προσεχώρησεν αὐτὸ τὸ ὄνομα τῷ
 ἀρμόζοντι ἑαυτῷ προσώπῳ, δηλονότι τῷ τρίτῳ. Καὶ
 γὰρ καὶ τὰ τῶν ῥημάτων τρίτα πρόσωπα ἀδιόριστά ἐστι.
 Τὸ μὲν γὰρ πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ παρόντα ἐστὶ μόνον
 καὶ ἀεὶ δεικτικά, καὶ σχηματικῶς τὰ ὀνόματα προσ-
 10 λαμβάνουσιν, Ὁμηρος ἐγώ, ὡς περὶ ἐκείνος ἐγώ.
 Συνάμεθά γε μὴν κάκεινο εἰπεῖν, ὡς ἐπειδὴν αἱ τῶν
 ὀνομάτων γίνονται θέσεις, οὔτε τοῦ ὀνοματοθετοῦν-
 τος προσώπου ταῦτά ἐστι δεικτικά, ὅπερ ἐστὶν ἴδιον
 τοῦ πρώτου προσώπου — οὐδὲ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ βρέφη
 15 ἐπιτιθέασι τὰ ὀνόματα — οὔτε πρὸς αὐτὰ τὰ ὀνομα-
 τοθετούμενα τὰς προφορὰς τῶν ὀνομάτων ποιούμεθα,
 ὃ τῶν δευτέρων προσώπων ἐστὶν ἴδιον. Τὰ μέντοι
 ῥήματα καὶ τῶν τριῶν εἶχато προσώπων· καὶ διὰ
 τοῦτο ἐξητοῦντο ἀντωνυμῖαι τινὲς ὀρισμέναι πρὸς τὰ
 20 διωρισμένα πρόσωπα, ἵνα καὶ τὴν τοῦ ὀνόματος θέσιν,
 καὶ τὴν τοῦ ῥήματος τάξιν, τουτέστι καὶ τὴν οὐσίαν
 καὶ τὰ διωρισμένα πρόσωπα ἐνδείξωνται, οἷον, ἐγὼ
 γράφω, σύ γράφεις. Καὶ γὰρ καὶ τὴν οὐσίαν
 σημαίνει ἐν τῇ χώρῃ τοῦ ὀνόματος ἡ ἀντωνυμία πει-
 25 μένη, καὶ πρόσωπον σὺν τῷ συνημμένῳ αὐτῇ ῥήματι
 ἀρμόζον ἐνδείκνυται. Καὶ διὰ ταῦτα δὴ οὐδὲν τὸ κα-
 λῶν ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ λέγειν, Ἀρισταρχος
 ἀναγινώσκει, ὁπότε δύο τρίτα συνάπτεται πρὸς-
 30 ὡπα. Οὐ μὴν διὰ τοῦτο τὰ τρίτα τῶν ἀντωνυμιῶν
 πρὸς ὡπα περιττὰ ὄντα τυγχάνει, οἷων τε ὄντων ἡμῶν
 ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ τιθέναι τὰ ὀνόματα· τοῦ γὰρ
 χάριν ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις ἐπλάσιν αἱ ἀντωνυμῖαι,
 ἐν τοῖς ὀφειλομένοις τόποις ἀποδειχθήσεται. Οὐκοῦν,
 εἰ ἀληθὴς ὁ προῤῥηθεὶς ἐστὶ λόγος, φανερόν ὅτι δι-
 35 καίως προτίθεται τῆς ἀντωνυμίας τὸ ῥήμα, ὅτι καὶ
 χάριν τοῦ ῥήματος αὕτη ἐφευρέθη.

Ἄλλὰ γὰρ καὶ ὁ μεῖζόν ἐστι ρητέον, ὅτι τὰ προσ-
 ωπικὰ ῥήματα, τὰ διὰ τῆς εὐθείας νοούμενα, καὶ
 δεικτικὰ ὄντα, χωρὶς ἀντιδιαστολῆς προσώπων ἄλλων
 λαμβάνεται· ὅτε γὰρ λέγω, βαδίζω ἢ γράφω, οὐ
 πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἄλλου προσώπου τοῦτο διορίζεται. 5
 Αἱ δὲ κατ' εὐθείαν ἀντωνυμῖαι πρὸς ἀντιδιαστολὴν
 ἄλλου προσώπου ἐφεύρηται, οἷον εἰ λέγοιμι, ἐγὼ
 γράφω, σὺ δ' ἀναγινώσκεις· ἢ, ἐγὼ καὶ σὺ
 γράφομεν, ἐκεῖνος δὲ ἀναγινώσκει· ἢ σὺ
 κἀκεῖνος γράφεις, ἐγὼ δὲ ἀναγινώσκω. Κἂν 10
 εἰ λέγοιμι δέ, ἐγὼ καὶ σὺ νοοῦμεν, μηδὲν προσ-
 τιθεὶς πρὸς τὰ λοιπὰ πάντα πρόσωπα διακρίνεται.
 Εἰ γὰρ μὴ διακρίνειν τὰ πρόσωπα θέλομεν, οὐδὲν
 ἡμῶν δεῖ τὰς κατ' εὐθείαν ἀντωνυμίας προτιθέναι τῷ
 ῥήματι. Αἱ μέντοι πλάγιοι τῶν ἀντωνυμιῶν πτώσεις 15
 ἀπόλυτοί εἰσι· ἀπόλυτοι δὲ λέγονται αἷς ἕξεστι
 χρῆσθαι καὶ δίχα διαστολῆς προσώπων ἐτέρων, καὶ
 μετὰ διαστολῆς. Δίχα μὲν διαστολῆς, οἷον, δὸς μοι
 ἄρτον· ἐνταῦθα γὰρ οὐδεμίαν ἔχει διαστολὴν ἐτέρου
 προσώπου. Εἰ δὲ λέγοιμι, δὸς ἐμοὶ ἄρτον, ἐκεῖ- 20
 νω δὲ οἷνον, διαστολὴν εἰργασάμην. Ἐνθα καὶ θεω-
 ρητέον, ὡς ἐπὶ τῶν ἐνικῶν κλασιῶν τῆς ἐγὼ πρωτο-
 τύπου ἀντωνυμίας, τὰ μὲν δίχα τοῦ εἰ προφερόμενά,
 οἷον τὸ μοῦ καὶ μοὶ καὶ μέ, τῶν ἀπολύτων εἰσὶ·
 τὰ δὲ μετὰ τοῦ εἰ προφερόμενα, οἷον τὸ ἐμοῦ καὶ 25
 ἐμοὶ καὶ ἐμέ, τῶν διεσταλμένων. Καὶ δὴ καὶ αἱ
 μὲν σύνθετοι ἐνικαὶ πλάγιοι τῶν ἀντωνυμιῶν, οἷον,
 τὸ ἐμαυτοῦ καὶ σεαυτοῦ καὶ ἐαυτοῦ καὶ αἱ λοι-
 παὶ πτώσεις, τῶν ἀπολύτων εἰσὶ· αἱ δὲ διαλελυμένοι,
 οἷον, τὸ ἐμοῦ αὐτοῦ, καὶ σοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ 30
 αὐτοῦ, ὡς περὶ καὶ αἱ τούτων εὐθείαι, τὸ αὐτὸς
 ἐγώ, καὶ αὐτὸς σὺ, καὶ αὐτὸς ἐκεῖνος, τῶν
 διαστολῆν δηλούντων. Αἱ δὲ πληθυντικαὶ ἀεὶ διαλε-
 λυμένοι οὐσαι, οἷον τὸ ἡμῶν αὐτῶν, καὶ ὑμῶν
 αὐτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν, ὅτε μὲν ἀπολύτως προ- 35
 φέρονται, ὅτε δὲ μετὰ διαστολῆς. Ἐν ταύτῃ δὲ μά-

λιστα ἢ εὐθεΐα ἰσχύει προστιθεμένη τῷ ῥήματι, οἷον, ἐγὼ μὲν ποιῶ τόδε, σὺ δὲ ποιεῖς τόδε· τοῦ γὰρ ποιῶ τὸ πρῶτον ἐνδεικνυμένου καθ' αὐτὸ πρόσωπον, καὶ ἔχοντος ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀπόλυτον τῆς εὐθείας ὁ δύναμιν, ἢ τῆς ἀντωνυμίας προσθήκη διαστολὴν τινε ἐτέρου προσώπου ἐπιποθεῖ· οἷον, ἐγὼ γράφω, σὺ ἀναγινώσκεις. Οὐ μόνον δὲ διαστολὴν ἢ ἀντωνυμία ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ συνάφειαν ἐτέρου προσώπου προσλαμβάνει.

Ἡ δὲ μετοχὴ εἰκότως μετὰ τὸ ῥῆμα τέτακται, 10 ἐξ οὗ καὶ γεννᾶται — ἀναγκάως γὰρ αἱ τῶν ῥημάτων προφοραὶ εἰς τὰ πτωτικὰ σχήματα μετηνέχθησαν μετὰ τῶν συμβεβηκότων αὐτοῖς γενῶν — τῶν ῥημάτων, οὗ πεφύκασι, τὴν ἀκολουθίαν ἑαυτῶν παριστάναί. Εἰ γὰρ λέγω διὰ ῥημάτων καὶ μετὰ συνδέσμου, ὅτι ἀνα- 15 γινώσκω καὶ προκόπτω, οὐ δείκνυται πάντως ἐντεῦθεν, ὅτι ἐκ τοῦ ἀναγινώσκω ἐπιγίνεται τὸ προκόπτειν· εἰ δὲ λέγοιμι δι' ἀντωνυμίας, εἴτε κατ' εὐθεΐαν, εἴτε πλαγίαν, καὶ δίχα συνδέσμου, ἢ ἀκολουθία σώζεται τῶν ῥημάτων· οἷον, ἀναγινώσκω προ- 20 κόπτω· ἐμοῦ προκόπτοντος ὁ διδάσκαλος χαίρει· δείκνυται γὰρ ἐντεῦθεν, ὅτι τὸ μὲν προκόπτειν ἐμὲ ἐκ τοῦ ἀναγινώσκω ἐστὶ, τὸ δὲ χαίρειν τὸν διδάσκαλον ἐκ τοῦ προκόπτειν ἐμέ. Φανερόν δέ, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ὀνοματοθεσία, καθ' ἣν μετοχὴν προσ- 25 ἠγόρευται, οὐκ ἂν ἀπλῶς ἐτηρεῖτο, εἰ μὴ μετὰ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα ἢ μετοχὴ ἐτίθετο, ὅποτε ἐκ τούτων ἐκατέρων τὸ μέρος τοῦτο τοῦ λόγου χαρακτηρίζεται, ὃν τρόπον μετὰ τὸ ἀρσενικὸν γε καὶ θηλυκὸν τὸ τούτων ἀποφαντικὸν οὐδέτερον κεῖται. Εἰ μὴ γὰρ τῶν προ- 30 ληφθέντων δύο τοῦ λόγου μερῶν προτέραν ἀνεξόμεθα τὴν θέσιν εἶναι, λείπεται μὴδ' ὀνομάσαι ἡμᾶς τὴν μετοχὴν δύνασθαι· ὡς περ οὐδὲ τὸ οὐδέτερον, ὅτι δύο τῶν προτεθέντων γενῶν ἐστὶν ἀποφαντικόν. Καὶ τὴν μετοχὴν ἄρα ἀνάγκη τινῶν προτεθέντων μετέχουσαν 35 συνεστάναι· ἀλλ' οὐδὲ ἄλλο ὀτιοῦν μεταξὺ τε ἐκείνων καὶ ταύτης τίθεμεν, ἀντωνυμίαν δηλονότι ἢ ἐπιρῥῆμα,

ἢ τι τῶν τοιούτων ἄρθῳς ποιοῦντες· οὐδὲν γὰρ τῆς ιδιότητος αὐτῶν ἢ μετοχῇ λαμβάνει.

Μετὰ δὲ τὴν μετοχὴν τίθεται τὸ ἄρθρον εἰκότως· μόνων γὰρ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν μετοχῶν πάντων καὶ πασῶν προτίθεται. Καὶ διὰ τοῦτο μετ' ἐκεῖνα ὅταν τὰ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν καὶ ἀναγκαῖα ὄντα σὺν ἐκείνοις προφέρουσθαι. Εἰ γὰρ καὶ τῶν ἀντωνυμιῶν προτίθενται, ἀλλ' οὐχὶ πασῶν· ἀλλὰ τῶν μὲν πρωτοτύπων, μιᾶς τῆς αὐτοῦ· καὶ γὰρ καὶ ὁ αὐτοῦ λέγομεν, ὅπερ ποτὲ μὲν ὡς ἀναφορικῇ ἀντωνυμίᾳ λαμβάνεται, ὡς 10 περ ὅταν ἐρωτηθέντες, τίς συνεγράψατο τὴν Ἰλιάδα; ἀποκρίνωμεν, "Ὀμηρος· εἶτα πάλιν ἐρωτηθέντες τίς τὴν Ὀδύσειαν; φῶμεν, ὁ αὐτοῦ· ποτὲ δὲ ὡς ὄνομα λαμβάνεται δηλοῦν τὴν ἰσότητά, ὡς ὅταν εἰπώμεν, ὁ Φάλαρις κατὰ τὴν ὁμότητα ὁ αὐτοῦ τῷ Ἐχέτῳ, 15 τουτέστιν, Ἰσοῦ. Τῶν δὲ παραγωγῶν ἕξ· τριῶν μὲν τῶν παραγομένων ἀπὸ τῶν ἐνικῶν, τῆς ὁ ἐμός, ὁ σός, ἧτις καὶ ὁ τός δωρικῶς λέγεται· καὶ ὁ ὄς, ἧτις καὶ ὁ εὖς ποιητικῶς λέγεται. Τριῶν δὲ τῶν ἀπὸ τῶν πληθυντικῶν παραγομένων, τῆς ὁ ἡμέτερος, ἧτις 20 καὶ ὁ ἀμός δωρικῶς λέγεται· καὶ ὁ ὑμέτερος, καὶ ὁ σφέτερος. Ὡν τὸ μὲν ὁ ἐμός καὶ ὁ ἡμέτερος πρώτου προσώπου ἐστὶ, τὸ δὲ ὁ σός καὶ ὁ ὑμέτερος, δευτέρου· τὸ δὲ ὁ ὄς καὶ ὁ σφέτερος, τρίτου. Ἀλλὰ τὰ μὲν προτακτικὰ τῶν ἄρθρων, ἃ κυρίως ἄρθρα ἐστίν, 25 ὀνομάτων μὲν καὶ μετοχῶν οὕτω πάντων προτίθεται, τῶν ἀντωνυμιῶν δὲ, οὐ πασῶν· τὰ δὲ ὑποτακτικά, ὡς περ πᾶσιν ὀνόμασι καὶ μετοχαῖς ἔπεται, οὕτω καὶ πάσαις ἀντωνυμίαις. Ἄλλ' ἔπεται μὲν τούτοις, προηγείται δὲ ἀεὶ τῶν δημάτων, ὅσον εἴ τις λέγει· σὺ 30 φρον ἐστίν, ὄς κρατεῖ τῶν ἀτόπων ἐπιθυμιῶν. Ὅθεν καὶ οὐ κυρίως τις ἄρθρα ταῦτα φαίη ἂν εἶναι, ὡς προηγούμενα τῶν δημάτων, τῶν μὴ φρόσιν ἐχόντων ἄρθροις συμπλέκεσθαι. Ἀμέλει καὶ ἡ τῶν Δατίνων διάλεκτος ὀνόμασιν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν 35 ὑποτακτικῶν τούτων κέχρηται ἄρθρων. Εἰ δὲ καὶ διὰ

ταῦτα μετὰ τὸ ὄνομα αὐτίκα τὸ ῥῆμα τέτακται, ὅτι τῶν αὐτῶν ἄρθρων τὰ μὲν προτακτικὰ τῶν ὀνομάτων προηγεῖται, τὰ δὲ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων, ἐν προθήκης μέρει καὶ τοῦτο ταῖς προλαβούσαις περὶ ἐκείνων ἀποδείξει κείσθω· καὶ μετὰ τὴν γεννωμένην ἐξ ἐκείνων μετοχὴν τὸ ποιὸν ἄρθρον, μετὰ τὸ ὄνομα εὐθύς κείσθαι τὸ ῥῆμα δικαίως νομιζέσθω τετάχθαι. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλως εἰπεῖν, ὅτι ἀντωνυμία μὲν ἀντὶ ἄρθρου οὐκ ἔστιν ὅτε παραλαμβάνεται, ἄρθρον δὲ 10 ἀντὶ ἀντωνυμίας πολλάκις, ὡς τό,

ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεῖς,

ἀντὶ τοῦ οὗτος. Εἰ δὲ τὸ μὲν ἄρθρον ἀντωνυμίας ἔχει ἐνίοτε δύναμιν, ἢ δ' ἀντωνυμία τὴν τοῦ ἄρθρου οὐδέποτε, εὐλόγως τὸ ἄρθρον πρὸ τῆς ἀντωνυμίας 15 τὴν θέσιν ἔσχευ. Ὅτι δὲ μετὰ τὸ ἄρθρον τάττεται ἢ ἀντωνυμία, οὐ δεῖ τὸ πάντῃ ζητεῖν, ὁπότε τάχα μετὰ τὸ ὄνομα εὐθύς αὐτὴν ἔδει κείσθαι, εἰ μὴ διὰ τὰς προῤῥηθείσας αἰτίας ἕτερα μέρη ταύτης προετάγησαν. Φαίνεται δὲ καὶ ἡ πρόθεσις ἐκ τῆς προσηγορίας ὀφεί- 20 λουσα προτιθεσθαι πάντων τοῦ λόγου μερῶν, καὶ πρεσβυτέρα τούτων εἶναι δοκεῖν. Ἄλλ' ὅτι μὲν προτιθεται πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, φανερόν ἐστιν· ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν, ἀλλὰ κατὰ μόνην τὴν σύνταξιν. Εἰ γὰρ μὴ ἐκεῖνα ἦν, οὐδ' ἂν αὕτη συνίστα- 25 σθαι εἶχεν, ὃ καὶ περὶ τῆς μετοχῆς ἔφαμεν. Ἐκ γὰρ τῶν προειρημένων τοῦ λόγου μερῶν τὴν τάξιν ἔσχευ ἢ πρόθεσις, τῷ νῦν μὲν ἐν παραθέσει, νῦν δὲ ἐν συνθέσει τούτων προτιθεσθαι· ἔστιν ἄρα τὴν μὲν φύσιν ὑστέρα, τὴν δὲ σύνταξιν τούτων προτέρα. Τὸ δὲ 30 ἐπίρρημα, ὃ τῇ δυνάμει ἐπίθεται τοῦ ῥήματός ἐστι, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τούτου δηλοῖ, εἰκότως ἐτέθη μετὰ τὴν πρόθεσιν· ὡσπερ γὰρ ἐν δευτέρῃ χώρᾳ μετὰ τὸ ὄνομα κεῖται τὸ ῥῆμα, οὕτω καὶ μετὰ τὴν πρόθεσιν ἐν δευτέρῃ χώρᾳ τὸ ἐπίρρημα τέτακται· ἦτις ἐν 35 παραθέσει οὐσα, δύναμιν ἑαυτῇ λέξεως συντηροῦσα, προτιθεται τῶν τε ὀνομάτων καὶ τῶν ἄλλων πτωτι-

κῶν· ἐν συνθέσει γὰρ οὐσα, τὴν τῆς ἰδιαζούσης λέξεως ἀπόλλυσι δύναμιν, προχωροῦσα τῷ τοῦ λόγου μέρει ἐκείνῳ, ᾧ καὶ συνάπτεται.

Ἐπὶ μέντοι τοῖς προῤῥηθεῖσι πᾶσι δικαίως ὁ σύνδεσμος τάττεται, ἐπειδὴ μηδεμίαν δύναται καθ' ἑαυτὸν 5 δηλῶσαι διάνοιαν διχα τῆς τῶν προτεθεισῶν λέξεων ὕλης, ὃν τρόπον ἄχρηστοι καὶ οἱ τῶν σωμάτων εἰσι σύνδεσμοι, εἰ μὴ τὰ σώματα εἴη τὰ ὑπὸ τούτων συνδούμενα. Ἦν μὲν ἕτερα πλείω περὶ τούτων εἰπεῖν· ἀλλ' ἐπεὶ μὴ περὶ τούτων ἡμῖν ὁ σκοπὸς ἐστίν, ἀρκεῖτω καὶ τὰ ρηθέντα. 10

Ἐκείνο δὲ πρῶτον ἀπάντων ζητητέον ἐστὶ, πρὶν ἢ περὶ τῆς συντάξεως ἐκάστων τῶν τοῦ λόγου μερῶν διῶναι, τίνας χάριν αἱ ἐρωτηματικαὶ τῶν λέξεων εἰς δύο μόνα μέρη τοῦ λόγου προσεχώρησαν, εἰς τὸ ὄνομα δηλονότι, καὶ τὸ ἐπιρῥήμα. Καὶ τί δήποτε μὴ εἰς ἕν 15 ὄνομα καὶ ἐπιρῥήμα ἕν, ἀλλ' εἰς πλείονα· οἶον, τίς, πότερος· ποῖος· ποῦ· πῆ· πόσε· πόθεν· πότε· ποσάκις· ποσαχῶς· ἦ· ἄρα. Τοῦτο μὲν οὖν καὶ ἀπόδειξις ἐστὶ τοῦ πρεσβύτερα καὶ ἀρχικώτερα τὰ δύο ταῦτα μέρη τοῦ λόγου εἶναι, τὸ ὄνομα δηλαδὴ 20 καὶ τὸ ῥήμα. ἅπερ, ἐπειδὴν ἀγνοῶνται, συχνὴν τὴν περὶ αὐτῶν ἐρώτησιν λαμβάνουσιν· τὰ μὲν γὰρ ἐρωτηματικὰ ὀνόματα τὸ ὄνομα ζητεῖ· τὰ δὲ ἐπιρῥηματικά, τὸ ῥήμα. Εὐρίσκονται δὲ ἐν πλειοσιν, ὡς ἐδείξαμεν, καὶ ὀνόμασι καὶ ἐπιρῥήμασι διὰ τόνδε τὸν λόγον, ὅτι 25 ἐν τούτοις μόνοις ἢ ἀμφιβολία δύναται γίνεσθαι τῆς οὐσίας, ἢ τῆς ποιότητος. Ποιότητα δὲ λέγω πάντα κοινῶς τὰ τῆ οὐσίᾳ συμβεβηκότα, κἂν ποσότητος ᾧσι, κἂν ὅτιοῦν ἕτερον. Τὴν γὰρ οὐσίαν τινὸς τοῦ ὑποκειμένου ζητοῦντες λέγομεν· τίς κινεῖται; τίς βα- 30 δίξει; τίς διαλέγεται; ἐνὸς ἐκ πολλῶν ὄντος τοῦ κινουμένου ἢ ἕτερόν τι ποιούντος. Ἐνὸς δὲ ἐκ δυεῖν ὀρισμένου ὄντος τοῦ κινουμένου, ἢ τοῦ βαδίζοντος, λέγομεν· πότερος κινεῖται; πότερος βαδίζει; τὴν οὐσίαν ἐνὸς τῶν δύο ζητοῦντες, οὐχί τι τῶν περὶ 35 αὐτὸν συμβεβηκότων. Ὅταν φανερὰ μὲν ἢ ἐνέργεια ἦ,

τουτέστιν ἡ κίνησις, ἢ τὸ βάδισμα, ἢ ἡ διάλεξις, τὸ
 δὲ ἐνεργοῦν πρόσωπον ἄδηλον, καὶ διὰ τοῦτο αἱ ἀπο-
 κρίσεις ὀνομαστικαὶ γίνονται, ἢ διὰ προσηγορικῶν, ἢ
 κυρίων· καὶ γὰρ καὶ τὰ κύρια τὴν καθόλου οὐσίαν
 5 σημαίνει· ἀποκρινόμεθα γάρ, ἢ ὅτι ἄνθρωπος βαδίζει,
 ἢ ὅτι ἵππος, ἢ ὅτι Τρύφων, ἐν ᾧ καὶ ὁ ἄνθρωπος συν-
 νοεῖται· ἢ καὶ διὰ μέρους τοῦ λόγου ἀποκρινόμεθα,
 ὅπερ ἀντὶ ὀνόματος λαμβάνεται· ἀντὶ ὀνόματος δὲ κυ-
 ρίου, τουτέστιν δι' ἀντωνυμίας, ὡς ὅταν φῶμεν, ἐγώ.
 10 Ἄλλ' ἐπεὶπερ ἄδηλα ἦν τὰ συμβεβηκότα τοῖς προτε-
 θεῖσιν ὀνόμασιν· αὐτὸ γὰρ καθ' αὐτὸ τὸ τίς ἐρωτη-
 ματικὸν ὄνομα, καὶ τὸ πότερος, μόνην τὴν οὐσίαν
 ἐξήτει, ἢ συμβέβηκε, καὶ ποῖον καὶ πόσον, ἐπὶ λογισμὸν
 ἀνέβαινε καὶ περὶ τούτων ἐρώτησις. Ὡς ὅταν τὴν
 15 μὲν ποιότητα ζητοῦντες, λέγωμεν, ποῖος; τῆς δὲ πο-
 σότητος τὴν μὲν συνεχῆ, πηλίκος; τὴν δὲ διωρισμέ-
 νην, πόσος; τὴν δὲ τακτικὴν ἀπαρίθμησιν, πόστος;
 τουτέστι πρῶτος, ἢ δεύτερος, ἢ τρίτος καὶ ἐφεξῆς.
 Τὸ δὲ τῶν ἡμερῶν μέτρον, ποσταῖος; οἶον, πο-
 20 σταῖός τις ἢ λθῆεν Ἀθήνηθεν εἰς Ρώμην; τουτέ-
 στι, διὰ πόσων ἡμερῶν; καὶ, ποσταῖα ἐστὶ σῆ-
 μερον ἢ σελήνη; τουτέστι, πόσων ἡμερῶν; Τὸ δὲ
 τῶν ἐτῶν μέτρον, ποσαετής; τὸ δὲ τοῦ μεγέθους
 πληθὸς, ποσάκις ἐν ἑαυτῷ ὁ μείζων τὸν ἐλάττωνα ἔχει,
 25 ποσαπλάσιος; τὸ δὲ ἐκ τίνος ἔθνους ἢ πατρίδος
 ὁ ἄνθρωπός ἐστι, ποδαπός; Ἀποκρινόμεθα δὲ τού-
 των ζητουμένων, ἐν μὲν τῷ τίς καὶ τῷ πότερος, ὡς περ
 εἴρηται, τὴν οὐσίαν· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, τὰ συμβεβη-
 κότα. Οἶον ἐν μὲν τῷ ποῖος, λευκός ἢ θερμός καὶ τὰ
 30 τοιαῦτα· ἐν δὲ τῷ πηλίκος, μέγας ἢ μικρός· ἐν δὲ τῷ
 πόσος, πολὺς ἢ ὀλίγος· ἐν δὲ τῷ πόστος, πρῶτος ἢ
 δεύτερος ἢ τρίτος καὶ ἐφεξῆς· ἐν δὲ τῷ ποσταῖος,
 αὐθημερόν, δευτεραίος, τριταῖος καὶ ἐφεξῆς· ἐν δὲ τῷ
 35 ποσαετής, ἐνιαύσιος, διετής, τριετής καὶ ἐφεξῆς· ἐν δὲ
 τῷ ποσαπλάσιος, ὠρισμένως μὲν, διπλάσιος, τριπλά-
 σιος καὶ ἐφεξῆς· ἀορίστως δὲ, πολλαπλάσιος· ἐν δὲ

τῷ ποδαπός, ἡμιδαπός, ἄλλοδαπός, Ἑλλήν ἢ βάρβαρος, Ἀθηναῖος ἢ Θηβαῖος. Οὐκοῦν ἄρα εἰ προειθέμεθα, τίς ἐστι, περὶ οὗ γίνεται ἡ ἐρώτησις, τουτέστι τὴν μὲν οὐσίαν αὐτοῦ γινώσκουμεν, τὰ δὲ περὶ αὐτὸν συμβεβηκότα ζητοῦμεν, τοῖς προειρημένοις χρηστέον 5 τηρικαῦτα ἐρωτήμασιν· οἷον, τίς ἀναγινώσκει; ἢ, πότερος τῶν δύο τῶν ἐν οἰκίᾳ καθημένων ἀναγινώσκει; ἀποκρινόμεθα γάρ, εἰ τύχοι, ὅτι Τρύφων· ποῖος; ὅτι σοφός· πηλίκος; ὅτι μέγας· ποδαπός; ὅτι Βυζάντιος. Ὁμοίως καὶ πάσας τὰς ἀπο- 10 κρίσεις ἐποίσουμεν τὰς πεφυκυίας συμβεβηκέναι τῷ περὶ οὗ αἱ ἐρωτήσεις γίνονται, διὰ τῶν ἐπιθέτων, ἃ πρὸς ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον ἀναφέρονται. Ἔστι γὰρ μὴν ὅτε καὶ τῆς οὐσίας καὶ τῆς ποιότητος πρὸ ὀφθαλμῶν κειμένης, καὶ τῶν ἄλλων συμβεβηκότων, ἐπάγεται 15 ἐρώτησις ἀνήκουσα τῇ κυριότητι τοῦ ὀνόματος· οἷον, εἰ λέγοιμι, τίς ἐστὶν ἐκεῖνος ὁ Βυζάντιος μέγας καὶ περικαλλής; Δύναμαι γὰρ βλέπων τινα γινώσκειν καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ καὶ τὸ ἔθνος, καὶ τὴν ποιότητα καὶ ποσότητα, μόνον δὲ τὸ κύριον ὄνομα 20 ζητεῖν· ὡς ἔδειξεν Ὀμηρος ἐν (τῇ μονομαχίᾳ Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου.)

Τὰ γὰρ μὴν ἐπιρρήματα ἀναφέρονται πρὸς τὰς ἀγνοουμένας ἐνεργείας ἢ τὰς τούτων ποιότητας. Εἰ γὰρ ἐρωτῶμεν, πῶς ἀναγινώσκει; ἀποδιδόντες 25 αὐτῷ τὸ ἐπιρῆμα, ὅπερ ἐπιθέτου τύπον ἐπέχει ἐπὶ τῷ ῥήματι, ἀποκρινόμεθα, καλῶς· ῥητορικῶς· σοφῶς. Εἰ δὲ μὴ τὴν ποιότητα ζητοῦμεν, ἀλλὰ τὸν τόπον, ἐν ᾧ τι γίνεται, τριχῶς ποιοῦμεν τὴν ἐρώτησιν, ποῦ ἢ πόθι; καὶ πῆ ἢ πόσε; καὶ πόθεν; 30 ὧν τὸ μὲν ποῦ ἢ πόθι, μόνην καὶ στάσιν ἐν τόπῳ δηλοῖ· οἷον, ποῦ ἐστὶν ὁ δεῖνα, ἢ ποῦ κεῖται ἢ κάθηται; ἀποκρινόμεθα γὰρ ὅτι μὲν ἐπιρῆματικῶς, οἷον, ἐνταῦθα, ἐκεῖ, οἴκοι, Ἰσθμοί, πολλαχοῦ, πολλαχόθι, οὐδαμοῦ, οὐδαμόθι· ὅτι 35 δὲ κατὰ τὴν δοτικὴν μόνην, οἷον, Ἀθήνησι, Θή-

βησιν· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ κατὰ δοτικὴν σὺν τῇ ἐν προθέσει, οἶον, ἐν τῇ πόλει, ἐν τῷ ἀγρῷ, ἐν τῇ Ἑλλάδι. Τὸ δὲ πῆ, ἢ πόσε καὶ πόθεν, καὶ ἄμφω κίνησιν σημαίνει· ἀλλὰ τὸ μὲν, τὴν εἰς τόπον, 5 τὸ δέ, τὴν ἐκ τόπου. Οἶον, ἐρωτώμενοι, πῆ ἢ πόσε βαδίζει ὁ δεῖνα; ἔστι μὲν ὅτε καὶ ἐπιρρήματικῶς ἀποκρινόμεθα, οἶον, δεῦρο, ἐκεῖσε, οἴκαδε, Ἀθήναζε, Θήβαζε, πολλαχῆ, πολλαχόσε, πάν-
 10 τῆ, παντόσε, πανταχῆ, πανταχόσε, οὐδαμῆ, οὐδαμόσε· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ κατὰ αἰτιατικὴν σὺν τῇ εἰς προθέσει· οἶον, εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὸν ἀγρὸν. Εἰ δὲ εἰς ἔμψυχον πρόσωπον, σὺν τῇ πρὸς προθέσει· οἶον, πρὸς τὸν βασιλέα, πρὸς τὸν ἡγεμόνα. Ἐρωτώμενοι δέ, πόθεν ἦκει ὁ
 15 ἄνθρωπος; κἀνταῦθα ἐνίοτε μὲν δι' ἐπιρρήμάτων ἀποκρινόμεθα, οἶον, ἐντεῦθεν, ἐνθενδε, ἐκεῖ-
 θεν, οἴκοθεν, Ἀθήνηθεν, Ἰσθμόθεν, γῆθεν, οὐρανόθεν, πολλαχόθεν, πάντοθεν, παντα-
 20 χόθεν, οὐδαμόθεν· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ μετὰ γενικῆς σὺν τῇ ἀπὸ προθέσει· οἶον, ἀπὸ Ρώμης, ἀπὸ Βυζαντίου· ἔστι δὲ ὅτε καὶ σὺν τῇ ἐκ προ-
 θέσει (οἶον ἐκ Ρώμης, ἐκ Βυζαντίου, ἐξ Ἀθη-
 25 νῶν). Καὶ σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅπως κατὰ τινὰ φυ-
 σικὴν ἀκολουθίαν αἱ τρεῖς αὗται ἐρωτήσεις, τὸ πό-
 30 θεν καὶ ποῦ καὶ πῆ, τὰς τρεῖς πλαγίας ἐκληρώσαντο πτώσεις· τὸ μὲν πόθεν τὴν γενικὴν, τὸ δὲ ποῦ τὴν δοτικὴν, τὸ δὲ πῆ τὴν αἰτιατικὴν. Καὶ ὡς περ ἐν ταῖς πλαγίαις πτώσεσι προηγεῖται μὲν ἡ γενικὴ, ἔπεται δὲ ἡ δοτικὴ, καὶ τρίτη τούτων ἔστιν ἡ αἰτιατικὴ· οὕτω
 35 κἀνταῦθα προηγεῖται μὲν τὸ πόθεν, ἔπεται δὲ τὸ ποῦ, καὶ τελευταῖον ἔστι τὸ πῆ, ἀκολουθῶς τοῖς τρισὶ μέ-
 ρεσι τοῦ χρόνου. Τὸ μὲν γὰρ πόθεν τοῦ παρεληλυθό-
 40 τος ἔστιν· ἐρωτῶντες γάρ, πόθεν ἦλθεν ὁ ἄνθρω-
 45 πος, ἢ ἔρχεται, ἢ ἐλεύσεται; δηλοῦμεν καταλε-
 50 λειμέναι αὐτὸν τόπον, ὅθεν ἐλήλυθεν, ἢ ἔρχεται, ἢ ἐλεύσεται. Τὸ δὲ ποῦ, τοῦ ἐνεστῶτος· ἐρωτῶντες

γάρ, ποῦ ἐστὶν ὁ δεῖνα ἢ ἦν ἢ ἔσται; τὴν ὡς
κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ μονὴν αὐτοῦ δη-
λοῦμέν, ἐν ᾧ ἐστὶν, ἢ ἦν, ἢ ἔσται. Τὸ δὲ πῆ καὶ πόσε,
τοῦ μέλλοντος· ἐρωτῶντες γάρ, πῆ βαδίζει ὁ ἄνθρω-
πος, ἢ ἐβάδισεν, ἢ βαδίσει; τὴν ἐν τῷ μέλλοντι 5
χρόνῳ εἰς ἐκείνον τὸν τόπον ἄφιξιν τούτου σημαίνουмен.
Ἦ καὶ οὕτω· δεῖ τινα ὄθεν δήποτε πρότερον ἔλθειν
πρὸς ἡμᾶς· εἶτα μείναι ἐν ἡμῖν· εἶτα ἀφ' ἡμῶν ἀλ-
λαχόσε ἀπελθεῖν· εἶπερ ἔν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον μέλ-
λει τὰ τρία ταῦτα καθάπαξ πρὸς ἡμᾶς ἐνεργήσειν· 10
ἄλλως δὲ οὐκ ἂν γένοιτο. Ἐξ γὰρ τούτων γενομένων,
τοῦ ἔλθειν πρὸς ἡμᾶς τινα καὶ μείναι καὶ
ἀπελθεῖν·

τοῦ ἔλθειν καὶ ἀπελθεῖν καὶ μείναι·

τοῦ μείναι καὶ ἔλθειν καὶ ἀπελθεῖν·

15

τοῦ μείναι καὶ ἀπελθεῖν καὶ ἔλθειν·

τοῦ ἀπελθεῖν καὶ ἔλθειν καὶ μείναι·

τοῦ ἀπελθεῖν καὶ μείναι καὶ ἔλθειν·

τὸ πρῶτον μόνον κατὰ φύσιν συνέστηκεν, ὥσπερ εἴ-
ρηται· τῶν δ' ἄλλων τὸ μὲν δευτέρου καὶ τρίτου καὶ 20
ἔκτου, ἀσύστατα· τὸ δὲ τέταρτον καὶ πέμπτον δοκεῖ
μὲν συνίστασθαι, οὐ συνίσταται δὲ διὰ τὸ ἐν ἀμφοτέ-
ροις τὸ ἔλθειν μὴ δύνασθαι εἶναι ἔλθειν, ἀλλ' ἐπαν-
ελθεῖν· ἕτερα δὲ ἀλλήλων ταῦτα. Ἰστίον μέντοι καὶ
τούτο, ὡς ἐνίστα λέγοντες, ἐν τῇ στοᾶ περιπα- 25
τεῖν τὸν Σωκράτην, σολοικίξειν δοκοῦμεν, εἴ γε
τὸ μὲν ἐν τῇ στοᾶ στάσει δηλοῖ, τὸ δὲ περιπατεῖν
κίνησιν. Οὐκ ἐστὶ δὲ τοῦτο σολοικισμὸς, ἀλλὰ καὶ
μᾶλλον ὀρθῶς λέγεται· τὸ γὰρ περιπατεῖν ἐνταῦθα οὐ
τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον δηλοῦν κίνησιν βούλεται, 30
ἀλλὰ τὴν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἀναστροφὴν, ἣτις ταύ-
τόν τι ἐστὶ τῇ μονῇ καὶ στάσει. Ὁμοίως καὶ ὅταν
λέγωμεν, ὁ δεῖνα πόρρωθεν ἔστηκε, σολοικῶς
δοκεῖ λέγεσθαι, εἶγε τὸ μὲν πόρρωθεν τὴν ἀπὸ τό-
που δηλοῖ κίνησιν, τὸ δὲ ἔστηκεν στάσιν. Ἄλλ' εἰ 35
μὲν ἀπλῶς οὕτω καὶ ἀσχετῶς τοῦτο λέγεται, σολοικι-

σμὸν ὁμολογουμένως ποιεῖ· εἰ δὲ ὁ πόρθωθεν ἰστάμενος σχέσιν τινὰ πρὸς τὸν τόπον, οὗ πόρθωθεν ἔστηκεν, ἔχει, ὄλον, ἢ βάλλει τι πρὸς ἐκεῖνον βέλος, ἢ βλέπει ἐκεῖθεν τι, ἃ πάντα κίνησιν ἐμφαίνει τινά, κα-
5 λῶς λέγεται.

- Οὐκ ἄγνωσθ μὲν οὖν, ὅτι καὶ τὸ πόθθεν ἔχει τὴν εἰς τόπον κίνησιν, καὶ τὸ πῆ τὴν ἐκ τόπου. Πᾶσα γὰρ κίνησις ποθὲν πῆ γίνεται. Ἄλλ' ἐπεὶ περὶ τῶν ἄγνωσθμένων ἀεὶ γίνεται ἢ ἐρώτησις, ὅταν μὲν τὸν
10 τόπον, εἰς ὃν ἢ κίνησις, εἰδῶμεν, τὸ δὲ ἐκ τίνος ἄγνωσθμεν, τὸ πόθθεν ἐρωτῶμεν· ὅταν δὲ τούναντιον, τὸν μὲν τόπον, ἀφ' οὗ γέγονεν ἢ κίνησις, εἰδῶμεν, τὸ δὲ εἰς τίνα, ἄγνωσθμεν, τὸ πῆ. Καὶ ταῦτα μὲν εἰ τὸν τόπον ζητοῦμεν· εἰ δὲ τὸν χρόνον ἐν ᾧ γέγονέ τι, λέ-
15 γομεν πότε, καὶ πρὸς τοῦτο ἀποκρινόμεθα, χθές, νεωστί, πρότερον, πρόην, πέρυσι, τῆτες· καὶ τὰ ποιητικά, ἀρμοῖ καὶ ποταίνι, ἀντὶ τοῦ προσφάτως· πάλαι, ἔκπαλαι, πρόπαλαι, καὶ δι' ὀνομάτων, πρὸ δέκα ἡμερῶν· μετὰ δύο μῆ-
20 νας. Εἰ δὲ τὸν ἀριθμὸν ζητοῦμεν, ὁσάκις ἢ πρᾶξις ἐγένετο, φαιμέν ποσάκις; πρὸς ὅπερ ἀποκρινόμεθα, οὐδ' ἄπαξ, ἄπαξ, δίς, τρίς καὶ τετράκις, καὶ τὰ ἐφεξῆς· καὶ ἔτι τοσάκις, τοσαυτάκις, ὀλιγάκις, πολλακις, πλεονάκις, πλειστακις, ἀπειράκις.
25 Εἰ δὲ εἰς πόσα μέρη ἢ εἶδη διαιρεῖται ὅτιοῦν ἢ πόσοις ὀνόμασιν ὅτιοῦν προσαγορεύεται, ἢ πόσαις μεθόδοις ἢ τέχναις ἢ τρόποις ὅτιοῦν ποιεῖ τις, λέγομεν, ποσαχῶς; Ὄλον, ποσαχῶς διαιρεῖται τὸ θνητόν; ἢ ποσαχῶς ὀνομάζεται ὁ ἄνθρωπος; ἢ
30 ποσαχῶς ὁ ἄλιεὺς τοὺς ἰχθύας ἀγρεύει; Ἀποκρινόμεθα δὴ καὶ πρὸς τοῦτο, μοναχῶς, δίχῃ ἢ διίχα ἢ διχῶς, τριχῃ ἢ τριχῶς ἢ τριχθὰ ποιητικῶς· τετραχῃ ἢ τετραχῶς ἢ τετραχθὰ ποιητικῶς· καὶ πενταχῃ ἢ πενταχῶς καὶ ἐφεξῆς· καὶ ἔτι
35 τοσαχῶς, τοσαυταχῶς, ὀλιγαχῶς, πολλαχῶς, πλεοναχῶς, πλεισταχῶς, ἀπειραχῶς, καὶ τὰ

τοιαῦτα. Εἰ δὲ τὴν αἰτίαν ζητοῦμεν, λέγομεν διὰ τί; ἕνα τί; τί δὴποτε; τίποτε, καὶ ποιητικῶς τίπτε; τοῦ χάριν; ἢ ὅτου ἢ τίνος; τίνος ἕνεκα; καὶ τὰ τοιαῦτα. Πρὸς ὅπερ ἀποκρινόμεθα, διότι, διὰ τόδε ἢ χάριν τοῦδε, ἢ ἕνεκα τοῦδε, καὶ τὰ 5 τοιαῦτα. Δοκοῦμεν δὲ καὶ τὴν οὐσίαν αὐτὴν τῆς πράξεως ζητοῦντες, μιᾶς μὲν ἐκ πολλῶς ἀορίστων οὔσης, λέγειν, τί ποιεῖ ὁ δεῖνα; πρὸς ὃ ἀποκρινόμεθα, ὅτι οὐδέν, ἢ τρέχει, ἢ διαλέγεται· μιᾶς δὲ ἐκ δυεῖν ὠρισμένων οὔσης, φάμεν, πότερον τρέχει ἢ 10 διαλέγεται; πρὸς ὅπερ ἀποκρινόμεθα θάτερον, ἢ ὅτι τρέχει, ἢ ὅτι διαλέγεται, ἦτοι τὸ πρότερον, ἢ τὸ ὕστερον. Ὡςπερ καὶ τὴν ποσότητα ζητοῦντες λέγομεν, πόσον ἔδραμεν; πρὸς ὅπερ ἀποκρινόμεθα, ὅτι πολὺ ἢ ὀλίγον. 15

Τίνος μὲν οὖν ἕνεκα τὰ προτεθέντα μέρη, δηλαδὴ τὰ ἐρωτηματικά, ἢ ὀνομαστικά ἢ ἐπιρῶματικά γίνονται, ἀπεδείξαμεν, ὧν περὶ τῆς συντάξεως ἐν τοῖς ἐπομένοις διασαφήσομεν. Ἐπειδὴ τοίνυν τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ λόγου πρὸς τὴν τοῦ ὀνόματος καὶ ῥήματος ἀναφέ- 20 ρεται σύνταξιν, ὧν καὶ τῆς ὀνομασίας μετελήφασι, περὶ ἐκάστων δεῖ διελθεῖν, τουτέστι καὶ περὶ τοῦ ἐν χώρᾳ λαμβανομένου, ἢ προςλαμβανομένου. Λαμβανομένου μὲν, ὡς ὅταν ἡ ἀντωνυμία ἐν χώρᾳ ὀνόματος λαμβάνηται, οἷον, ἐγὼ τόδε τι ἐποίησα· προςλαμ- 25 βανομένου δέ, ὡς ὅταν ἡ αὐτὴ τῷ ὀνόματι προςλαμβάνηται, οἷον, Ὁμηρος ἔγραψε τὴν Ἰλιάδα, ὁ αὐτὸς δὲ καὶ τὴν Ὀδύσσειαν. Καὶ περὶ τοῦ προςλαμβανομένου μόνον, ὡς τῷ ῥήματι τὸ ἐπιρῶμα, ἢ ὁ σύνδεσμος τῷ ὀνόματι καὶ τῷ ῥήματι· καὶ ἔτι περὶ μετο- 30 χῆς τῆς ἐν χώρᾳ ῥημάτων λαμβανομένης, καὶ τοῖς ῥήμασι προςλαμβανομένης. Ἐπεὶ δὲ περὶ πάντων τῶν λοιπῶν ἐπηγγειλάμεθα διελθεῖν, ῥητέον πρῶτον περὶ τοῦ ἄρθρου· εἰ γὰρ πάντων μὲν προηγείται τὸ ὄνομα, ἐν δὲ τῇ συντάξει τὸ ἄρθρον προηγείται καὶ αὐτοῦ τοῦ 35

ὀνόματος, ἡμῖν δὲ ὁ λόγος περὶ συντάξεως· ἀνάγκη
περὶ ἄρθρου πρῶτον εἰπεῖν.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Τὸ τοίνυν ἄρθρον τὴν δευτέραν γινώσκων τῶν ὑπο-
κειμένων πραγμάτων σημαίνει· ἂν μὲν γὰρ εἴπω, ὅτι
5 ἄνθρωπος ἦλθε, πρώτην γινώσκων σημαίνει· ἂν δέ,
ὁ ἄνθρωπος ἦλθε, δευτέραν. Τὰ μὲν οὖν προτα-
κτικὰ τῶν ἄρθρων πάντων προτίθεται τῶν ὀνομάτων·
τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἐνὸς μὲν ὀνόματος ἀορίστου, τοῦ
τίς ἐγκλινομένου, οἷον, ὅστις· καὶ ἔτι συνδέσμου τοῦ
10 πέρ παραπληρωματικοῦ, οἷον, ὅσπερ· ἐνίοτε δὲ καὶ
τοῦ γέ καὶ τοῦ ποῦ· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς καὶ τοῦ ῥά
καὶ τοῦ νύ. Ἄλλ' ὅταν μὲν ἀναφορικῶς ἀπλῶς λαμ-
βάνηται τὸ ὅς, τῷ τίς μόνῳ συνάπτεται ἢ τοῖς ἄλ-
λοις τοῖς φηθεῖσιν, οἷον, ἦλθεν ἄνθρωπος, ὅστις
15 ἐμοὶ φίλος ἐστίν. Ὅταν δὲ ἀγνωοῦντα ἐμαντὸν
βούλομαι δηλώσαι τὸ ὑποκείμενον, τῷ τίς ὁμοῦ καὶ
τῷ ποτὲ ἐγκλινομένῳ καὶ αὐτῷ· οἷον, εἰδὸν τινα
βαδίζοντα ὅστις ποτὲ ἦν ἐκεῖνος. Ἐν μὲν τοῖς
μερισμοῖς ἢ ἄρθροις προτακτικοῖς χρώμεθα σὺν τῷ
20 μὲν καὶ δέ συνδέσμῳ, οἷον, τῶν ἀνθρώπων οἱ
μὲν εἰσιν ἀγαθοί, οἱ δὲ πονηροί· καὶ, τῶν
Αἰάντων ὁ μὲν Τελαμώνιος, ὁ δὲ τοῦ Ὀϊλέ-
ως· ἢ ὀνόματι τῷ ἕτερος μετὰ τῶν αὐτῶν συνδέ-
σμων, οἷον, τῶν ἀνθρώπων ἕτεροι μὲν εἰσιν
25 ἀγαθοί, ἕτεροι δὲ πονηροί· καὶ, τῶν Αἰάν-
των ἄτερος μὲν Σαλαμίνιος, ἄτερος δὲ Λο-
κρός. Ἴστίον οὖν, ὡς ἐν ταῖς τοιαύταις τῶν μερι-
σμῶν συντάξεσι, εἰ μὲν κατὰ πρόληψιν προτίθεται πλη-
θυντικὸν ῥῆμα, πρὸς ἐκάτερον τὸ ἐπόμενον εὐθείαν
30 δεῖ προηγείσθαι ἐν τῇ ἀθροίσει· οἷον, ἄετοί δύο
διέπτησαν, ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, ὁ δὲ ἀπὸ δυ-

σμων. Εἰ δὲ πρὸς τὰ μεριζόμενα ἐνικῶς τὰ ῥήματα
 ἐπεται, γενικὴν δεήσει πληθυντικὴν προηγεῖσθαι· οἶον,
 δυεῖν ἀστῶν ὁ μὲν ἀπὸ ἀνατολῶν ἔπτη, ὁ δὲ
 ἀπὸ δυσμῶν. Δύναται μέντοι καὶ τὸ ἐνικὸν ὅτε
 μὲν εἰς ἐνικά, ὅτε δὲ εἰς πληθυντικά διαιρεῖσθαι· ἐνι- 5
 κὰ μὲν, οἶον, τὸ ἀνθρώπειόν ἐστιν ἐν μέρει
 μὲν ἀγαθόν, ἐν μέρει δὲ πονηρόν· πληθυντικά
 δέ, οἶον, τοῦ ἀνθρωπείου γένους, οἱ μὲν εἰ-
 σιν ἀγαθοί, οἱ δὲ πονηροί. Καὶ τὸ πληθυντι-
 κὸν αὐθις ὅτε μὲν εἰς πληθυντικά, οἶον, τῶν ἀν- 10
 θρώπων οἱ μὲν εἰσιν ἀγαθοί, οἱ δὲ πονηροί·
 ὅτε δὲ εἰς ἐνικά, οἶον, δυεῖν ἀστῶν ὁ μὲν ἀπ’
 ἀνατολῶν ἔπτη, ὁ δ’ ἀπὸ δυσμῶν. Εἰ μὲν οὖν
 εὐθεία προηγείται ἐν τῇ ἀθροίσει, καὶ τὸ ῥῆμα σὺν τῇ
 ἀθροίσει ἔξεστι κεῖσθαι· εἰ δὲ γενικὴ, ἐν τοῖς μεριζο- 15
 μένοις μόνον, ὡς δέδεικται, καὶ εἰκότως· τὸ γὰρ ῥῆμα,
 εἴτε προηγούμενον εἴη, εἴτε ἐπόμενον, εὐθείαν ἀεὶ
 ἀπαιτεῖ. Εἰ δὲ γε καὶ τὴν ἀθροισιν καὶ τὸν μερι-
 σμὸν βουληθῆμεν διὰ πλαγιῶν πτώσεων προενεργεῖν,
 ἀνάγκη καὶ μετοχῇ χρῆσασθαι ἐν χώρᾳ ῥήματος λαμ- 20
 βανομένη διὰ πλαγίας πτώσεως, καὶ μετάβασιν ποιῆ-
 σαι· οἶον, ἀστῶν διαπτάντων, τοῦ μὲν ἀπ’
 ἀνατολῶν, τοῦ δὲ ἀπὸ δυσμῶν, ἴσον ἐστὶ τὸ
 τάχος· ἢ κατὰ δοτικὴν ἀτικῶ ἔθει, οἶον, ἀστοῖς
 διαπτᾶσι, τῷ μὲν κατελείφθησαν αἱ ἀνατο- 25
 λαί, τῷ δὲ αἱ δυσμαί. Ἡ μέντοι τῶν ἀρχαίων
 αὐτονομία, καὶ ἀντὶ γενικῆς πληθυντικῶν εὐθείαν ἐνί-
 οτε προσέθηκεν, ὡς Ὀμηρος, . .

οἱ δὲ δύο σκοπέλοι —

ἀντὶ τοῦ, δύο σκοπέλων· καί,

30

ἄμφω δ’ ἐξομένω, γερωρότερος ἦεν
 Ὀδυσσεύς·

ἀντὶ τοῦ ἀμφοῖν ἐξομένοιν. Ὀμοίως γάρ, καὶ εἴ τις
 λέγοι, δύο ἀδελφοί, ὁ μὲν πρεσβύτερος, ὁ δὲ
 νεώτερος, κακίαν ποιῶ. δύο γὰρ ἀδελφῶν εἰπεῖν 35

ἔδει· καὶ δυεῖν ὀφθαλμοῖν, ὁ μὲν δεξιός, ὁ δ' ἄριστερός. Καὶ Θουκυδίδης. . . .

Τοῦτό γε μὴν τὸ ὅς ἄνθρωπον ὁσάκις συνάπτεται, ἀνάγκη μὴ πρὸς τὸ προηγούμενον ὄνομα μόνον, ἀλλὰ 5 καὶ πρὸς τὸ συνημμένον αὐτῷ ἕτερον ῥήμα προφέρεσθαι, οἷον,

ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον
ὅς μάλα πολλὰ

πλάγχθη,

- 10 οὐδὲ γὰρ εἶπεν ὄν, πρὸς τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ ὅς, πρὸς τὸ πλάγχθη. Καὶ δύο ῥημάτων ἐνταῦθα κειμένων, τοῦ ἔννεπε καὶ τοῦ πλάγχθη, τὸ μὲν πρὸς τὴν Μοῦσαν ἀναφέρεται, τὸ δὲ πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ γέγονε μετάβασις ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. Εἰ δὲ εὐθεία 15 εὐθεία συνάπτεται, πρὸς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐκάτερα-τα ῥήματα ἀναφέρεται· οἷον, ὁ ἄνθρωπος ἦλθεν, ὅς ἔγραψεν· εἰ δὲ δύο πλάγια εἶεν, ἢ πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἢ μετάβασις γίνεται τῶν ῥημάτων, ἢ πρὸς ἑαυτὴν ἐπαναστρέφει, οἷον, τὸν ἄνθρωπον, ὃν 20 ἔλεω, τρέφω· ἢ, ἐμαυτόν, ὃν φιλω, περιέπω. Εἰ δὲ ἡ ἑτέρα μὲν πτώσις εἴη εὐθεία, ἢ δὲ ἑτέρα πλάγια, ἐνίοτε μὲν καὶ πρὸς εὐθείαν γίνεται ἢ μετάβασις τοῦ ῥήματος ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον, ἀλλ' ἔντοί πρὸς τὴν πλαγίαν· οἷον, ἐπαινεῖ τοὺς Δαναοὺς 25 Ὀμηρος, ὃν ἀσπάζομεν· καὶ αὖτις, τέθνηκε Πάτροκλος, ὃν ἐφίλει Ἀχιλλεύς· ἢ, Ἀχιλλεύς ἐφίλει τὸν Πάτροκλον, ὅς ὑφ' Ἐκτορος τέθνηκε.

Τούτων γὰρ τὰ μὲν δύο τὰ πρότερα, κὰν ταῖς εὐθείαις, κὰν ταῖς πλαγαῖς ἔχουσι τὴν μετάβασιν· τὰ 30 δὲ δύο τὰ ὕστερα ἐν μόναις ταῖς πλαγαῖς.

Πάντα δὲ τὰ μεταβατικῶς γινόμενα δύνανται καὶ κατ' ἐπαναστροφὴν γίνεσθαι· οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὸ ὅς, καὶ πᾶσαι αἱ πλάγια πτώσεις αὐτοῦ, εὐλόγως πρὸς πάσας τὰς εὐθείας πάντων τῶν πτωτικῶν ἀναφ- 35 ρονται, οἷον, Ὀμηρος, ὅς ἔγραψε τὸν ἐν Ἰλίφ πόλεμον· Ὀμηρος, οὗ περιφανῆ τὰ συγ-

γράμματα· Ὅμηρος, ᾧ τὰ πρωτεῖα νέμεται παρὰ πάντων· Ὅμηρος, ὃν ἅπαντες ἐκθειάζου-
σιν. Οὕτω δὲ καὶ τοῦ ἐναντίου τῇ εὐθείᾳ τούτου τοῦ
ὄς πᾶσαι αἱ τῶν ἄλλων πτώσεις καλῶς συνάπτονται,
οἷον, ἄριστος ποιητῶν Ὅμηρος, ὃς τὴν Ἰλιάδα ὅς
συνέταξεν· ἐρῶ τοῦ Ὁμήρου, ὃς τὴν Ἰλιάδα συνέτα-
ξεν· θαυμάζω τὸν Ὅμηρον, ὃς τὴν Ἰλιάδα συνέταξεν·
ξῆς τῇ μνήμῃ, Ὅμηρε, ὃς τὴν Ἰλιάδα συνέταξας. Οὐ
μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἐκάστη τῶν τοῦ ὄς πλαγιῶν πρὸς
πάσας τὰς τῶν πτωτικῶν πλαγίους καλῶς ἀναφέρονται, 10
οἷον, ἢ μὲν γενικῇ πρὸς πάσας οὕτω· μεταλαμβάνω
τῆς σοφίας· Ὁμήρου, οὐ μέγα κλέος ἐν Ἑλλήσι· ἀκο-
λουθῶ τῷ Ὁμήρῳ, οὐ τῆς σοφίας οἱ μετ' αὐτὸν σο-
φοὶ πάντες ἠρώσαντο· ἄγαμαι τὸν Ὅμηρον, οὐ πολὺς
ἐπὶ σοφίᾳ λόγος· Ἰλαθι, Ὅμηρε, οὐ ᾧδὴ τὰ καλὰ τῶν 15
ἠρώων ἔργα. Ἡ δὲ δοτικῇ πρὸς πάσας οὕτως· ἔχομαι
τοῦ Ὁμήρου, ᾧ ἀκολουθεῖν ἀρχήθην ἐνεστησάμην·
χαρίζομαι τῷ Ὁμήρῳ, ᾧ χρῶμαι· ἐπαινῶ τὸν Ὅμη-
ρον, ᾧ χαίρω· ξῆθι, Ὅμηρε, ᾧ μόνῳ ἀξίῳ ἐπαινέτη
οἱ ἠρώες ἐχρήσαντο. Ἡ δὲ αἰτιατικῇ οὕτως· φείδο- 20
μαι τοῦ Ὁμήρου, ὃν φιλῶ· βοήθῳ τῷ Ὁμήρῳ, ὃν
στέργω· θαυμάζω τὸν Ὅμηρον, ὃν πρὸ πάντων ἄγω·
χαίροισι, Ὅμηρε, ὃν αἱ Μοῦσαι τῆς ἑαυτῶν σοφίας
ἐπέπλησαν.

Ἔτι δὲ καὶ συμπάσαις ταῖς προθέσεσιν αἱ τοῦ ὄς 25
πλάγιοι πᾶσαι πρὸς τὰ προηγούμενα ὀνόματα ἀναφέ-
ρονται, μεθ' ἧς δηλαδὴ πτώσεως ἐκάστη τῶν προθέ-
σεων συνάπτεσθαι πέφυκεν· οἷον, θαυμάζω τὸν Ὅμη-
ρον, εἰς ὃν ἡ φύσις πᾶσαν τὴν ἑαυτῆς ἔτρεψε δύνά-
μιν· ἀγνοεῖ τις τὸν Ὅμηρον, ἀφ' οὗ πᾶσα σοφία ὡς 30
περ' ἀπὸ ῥίξης πρὸς ἡμᾶς διαδίδοται· ἀμιλλᾶται τις
τῷ Ὁμήρῳ, μεθ' ὃν οὐδεὶς οὕτω ταῖς Μοῦσαις ἐφι-
λήθη. Ἔστι δὲ ὅτε καὶ μετὰ τὸ ὑποτακτικὸν εὐθύς
ἄρθρον ἐν πᾶσι τοῖς προτεθεῖσι παραδείγμασι μετοχὴν
ἐπάγειν δυνάμεθα· μετοχὴν δέ, ἥτοι τοῦ αὐτοῦ γένους 35
καὶ τῆς αὐτῆς πτώσεως καὶ ἀριθμοῦ τῷ ἄρθρῳ, καὶ

ταύτην ἢ μόνην, ἢ σὺν ὀνόματι, ἢ ἐπιφώηματι· ἢ μετοχήν πλαγίας ἔξωθεν συντάξεως, αἰεὶ μετὰ γενικῆς. Καὶ μετοχὴν μὲν μόνην, οἶον, μεταλαμβάνω τῆς σοφίας Ὀμήρου, οὗ φιλοσοφήσαντος μέγα κλέος ἐν Ἑλληνισί· σὺν ὀνόματι δέ, οἶον, ἀκολουθῶ τῷ Ὀμήρῳ, οὗ σοφωτάτου γενομένου, ἢ θεῖα φιλοσοφήσαντος καὶ ἀνθρώπινα, τῆς σοφίας οἱ μετ' αὐτὸν σοφοὶ πάντες ἠρύσαντο· σὺν ἐπιφώηματι δέ, οἶον, βοηθῶ τῷ Ὀμήρῳ, ὃν ἄριστα πάντων φιλοσοφήσαντα στέργω. Μετοχὴν 10 δὲ ἐπαγομένην πλαγίας συντάξεως, οὕτω· θαυμάζω τὸν Ὀμηρον, ὃν πολλῆς τῆς ἐν αὐτῷ σοφίας ἀνθρώπου σης, πρὸ πάντων ἄγω. Αἱ δὲ τοιαῦται τῶν μετοχῶν συντάξεις, καὶ ταῖς ἀναφορικαῖς ἀντωνυμίαις συνέρχονται, οἶον, ἐκεῖνος τῆς ἀρχῆς δραξάμενος, παρ' οὐδενί 15 ἦγε τοὺς ἄλλους· οὗτος, μερίστης περὶ αὐτὸν ἀθροισθείσης δυνάμεως, ἦει κατὰ τῶν ἐναντιῶν. Οὐ τοῖς τοῖς δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ὀνόμασι κυρτοῖς τε καὶ προσηγορικοῖς· κυρτοῖς μὲν, οἶον, Ὁ δὲ Πεισιστρατος τῆς ἀρχῆς δραξάμενος, καὶ ἐξῆς· προσηγορικοῖς δέ, 20 οἶον, ὁ δὲ στρατηγὸς μερίστης περὶ αὐτὸν καὶ ἐξῆς· αἱ μέντοι πλάγιοι τῶν συντάξεων ἐν πάσῃ λόγου συντάξει μερίστην ἔχουσι χώραν. Ἐπεὶ δὲ πολλάκις πρὸ ὑποτακτικὸν ἄρθρον οὐ πρὸς τὴν πτώσιν, ἣν ἀπαιτεῖ τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα ἀποδίδεται, ἀλλ' ἦν ἀπαιτεῖ τὸ 25 προηγούμενον, ῥητέον καὶ περὶ τούτου. Ὅτι εἰ μὲν τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα ἐξ ἄλλου προσώπου προσφέρεται, καὶ οὐκ ἐξ οὗ τὸ προηγούμενον, πρὸς τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα δεῖ τὴν πτώσιν εἶναι τοῦ ἄρθρου, οἶον, καὶ τοῦτο τῶν χαλεπῶν ἐστὶν ἃ με κατέλιπε· τάλαινα τῆς 30 ὕβρεως ἦν ὃδε ὑβρίζει με. Εἰ δὲ τοῦ αὐτοῦ προσώπου εἶη καὶ τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα οὗ καὶ τὸ προηγούμενον, καὶ πρὸς τὸ προηγούμενον ἔξεστιν εἶναι τὴν πτώσιν τοῦ ἄρθρου· οἶον, καὶ τοῦτο τῶν χαλεπῶν ἐστὶν, ὡς ἔχω· τάλαινα τῆς ὕβρεως ἣς ὑβρίζομαι. Ἰστέον δὲ 35 καὶ τοῦτο, ὅτι πανταχοῦ ἔνθα ἂν ἄρθρον ὑποτακτικὸν ᾗ, δυνάμεθα ἀντὶ τούτου προτακτικὸν ἄρθρον

θεῖναι, καὶ τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα εἰς μετοχὴν μεταβάλ-
 λειν, καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν τοῦ λόγου φυλάξαι· ἀεὶ
 μέντοι δεῖ τὸ προτακτικὸν τοῦτο ἄρθρον καὶ τὴν μετοχὴν
 τῆς αὐτῆς πτώσεως, καὶ γένους, καὶ ἀριθμοῦ εἶναι τῷ
 προηγουμένῳ ὀνόματι, ἢ ἀντωνυμίᾳ, οἶον, "Ὀμηρος 5
 ὁ γράψας τὸν ἐν Ἰλίῳ πόλεμον· ἐρῶ τοῦ Ὀμήρου, τοῦ
 τὴν Ἰλιάδα συντάξαντος· χαίρω τῷ Ὀμήρῳ, τῷ τὴν
 Ἰλιάδα συντάξαντι· ἔγραμαι τὸν Ὀμηρον, τὸν ἐπὶ σοφίᾳ
 πολλὸν λόγον κτησάμενον. Ἰστέον δέ, ὅτι καὶ κατ' ἔλ-
 λειψιν ἐτέρων πτωτικῶν πολλάκις τὰ ὑποτακτικὰ ἄρθρα 10
 ταῦτα εὐρίσκεται· οἶον, ἦλθεν ἐμοὶ φίλος· καὶ φειδο-
 μαί, ἄν φειδεσθαι ἄξιον· καὶ ἦλθεν ἐκαινῶν, ὃ ὀφεί-
 λω· Καὶ οὕτως· ἀγνοῶ τὸν ἄνδρα ὡς ὃν οὐχ ἐώρακά
 ποτε· λείπεται γὰρ τὸ ἐκεῖνον, ἢ ἧ, ὡς ἐκεῖνον, ὃν
 οὐχ ἐώρακά ποτε. Ἐν πᾶσι γὰρ προσυπακούεται τις 15
 ἕξωθεν πῶσις ἀντωνυμίας· ἢ μέντοι κλητικὴ ἀναφορι-
 κὸν οὐδαμῶς ἔχει. Τὰ γε μὴν ἀναφορικὰ τὸ ὁποῖος ἢ
 ὁλός, ὀπηλικός ἢ ἡλικός, καὶ τὸ ὀπόσος ἢ ὄσος, καὶ
 κατ' ἔλλειψιν τοῦ τοιοῦτος ἢ τοιόςδε, καὶ τηλικοῦτος
 ἢ τηλικόςδε, καὶ τοσοῦτος ἢ τοσόςδε πολλάκις εὐρί- 20
 σκεται· οἶον, δέον εἰπεῖν, ὁποῖος ὁ Ὀμηρος γέγονε,
 τοιοῦτος καὶ ὁ Βιργίλιος, φαμέν· ὁποῖος ὁ Ὀμη-
 ρος, γέγονε καὶ Βιργίλιος. Καὶ θαῦμα οὐδέν,
 τῶν ἀναφορικῶν κειμένων, ἃ δευτέραν γνῶσιν σημα-
 νουσι, καὶ τὸ προηγουμένον ἢ ἀνταποδοτικὸν νοεῖσθαι, 25
 εἰ καὶ μὴ λέγοιτο, καὶ χιλιάδας ὀπόσας
 οὐκ εἶδεν ὁ μύρον, οἶον οὐκ ἐποι-
 ησαν αἱ ἐμαὶ χεῖρες· λείπει γὰρ τὸ τοσαύτας,
 καὶ τὸ τοιοῦτον.

Τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ πασῶν τῶν πτώσεων, οἶον, 30
 κομῆται τοῦτο τὸ ἔτος ἐφάνησαν, ὅσοι ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ
 ἔτει· συμφορῶν ἐπειράθημεν ἡλικῶν οὐδεὶς· σοφοῖς
 ἐνετύχομεν, οἷσις οἱ πρὸ ἡμῶν οὐκ ἐνέτυχον· πολέμους
 διηγύσαμεν, ὅσους οὐδέν ἕτερον ἔθνος· καὶ ὡς ἐν
 συντόμῳ φάναι, τοσαύτας καὶ τοιαύτας συντάξεις ἐπι 35
 δέχεται τὰ τοιαῦτα ἀναφορικὰ, ὅσας καὶ οἷας μικρῶ

πρόσθεν ἔφαμεν τὸ ὑποτακτικὸν ἄρθρον ἐπιδέχασθαι·
 καὶ ἄμφω γὰρ ἀναφορικά. Πολλάκις μέντοι ταῦτα
 καὶ ἀντιπρωτικῶς λαμβάνεται, οἷον, ὄρνις διέπτη-
 σαν, οἷους λευκοτέρους οὐκ ἤνεγκεν ὁ ἀήρ·
 5 ἀντὶ τοῦ, τοιοῦτοι, οἷων λευκοτέρους οὐκ ἤνεγκεν
 ὁ ἀήρ. Αὐτά γε μὴν τὰ ἀναφορικά, ἐὰν μὴ κείμενα ἦ
 ἐν τῷ λόγῳ, νοεῖσθαι ἤμιστα δύνανται, ὅτι μὴ δεικτι-
 κῶς· τῆρικαῦτα γὰρ καὶ δίχα τῶν ἀναφορικῶν οἷοί τε
 ἔσμεν τὰ ἀνταποδοτικὰ προφέρειν· οἷον, εἰ δεικνύοντες
 10 Θησέα λέγοιμεν, τοιοῦτος ἦν Ἡρακλῆς. Ἐνίοτε
 δὲ καὶ ἀποστηματικῶς τὰ ἀνταποδοτικὰ δίχα τῶν ἀνα-
 φορικῶν προφέρομεν, οἷον, τοίην κεφαλὴν πο-
 θέω· καὶ, τοιαῦτα τὰ ἐμὰ διηγήματα. Τῷ δὲ
 τίς ἐρωτηματικῷ ὀνόματι τὸ ὄς ὑποτακτικὸν ἀποδι-
 15 δοται μετὰ ῥήματος τοῦ αὐτοῦ. τῷ προηγησαμένῳ ἢ
 ἑτέρου· καὶ ὅταν μὲν μετὰ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος προφέ-
 ρηται, διττῶς γράφεται, ἢ καὶ τοῦ ῥήματος αὐτοῦ
 κειμένου, οἷον, τίς ἔγραψε τὴν Ὀδύσειαν; ὄς
 ἔγραψε τὴν Ἰλιάδα· ἢ τοῦ ῥήματος ἔξωθεν ἀπὸ
 20 κοινοῦ λαμβανομένου, οἷον, τίς ἔγραψε τὴν Ὀδύ-
 σειαν; ὄς καὶ τὴν Ἰλιάδα· ὅταν δὲ μετ' ἑτέρου
 ῥήματος, μοναχῶς· οἷον, τίς ἀνήγαγεν ἐξ Ἄιδου
 τὸν Κέρβερον; ὄς ἀνεῖλε καὶ τὸν ἐν Νεμέᾳ
 λέοντα. Ἔστι γε μὴν ὅτε καὶ μετὰ ἄρθρου προτα-
 25 κτικοῦ καὶ μετοχῆς ἢ ἀπόδοσις γίνεται· καὶ μὲν ὁμοίως
 ἢ μετοχῇ ἐκ τοῦ προηγησαμένου ῥήματος ἢ, ὅτε μὲν
 ἐν τῷ λόγῳ κεῖται, οἷον, τίς ἔγραψε τὴν Ὀδύσειαν;
 ὁ καὶ τὴν Ἰλιάδα γράψας· ὅτε δὲ ἔξωθεν νοεῖται, οἷον,
 τίς ἔγραψε τὴν Ὀδύσειαν; ὁ καὶ τὴν Ἰλιάδα. Ἄν δὲ
 30 ἐξ ἄλλου ῥήματος ἢ μετοχῆς ἢ, ἀεὶ δεῖ ταύτην ἐν τῷ
 λόγῳ κεῖσθαι· ἄλλως γὰρ οὐκ ἂν νοηθῆι, εἰ μὴ που
 πάντη προφανὲς εἴη τὸ πρᾶγμα· οἷον, τίς ἀνήγαγεν
 ἐξ Ἄιδου τὸν Κέρβερον; ὁ καὶ τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα
 ἀνελών. Καὶ μὴν τὸ ἐρωτηματικὸν τοῦτο τίς καὶ
 35 ἰδίως συνάπτεται τοῖς ὑπαρκτικοῖς ῥήμασιν ἢ κλητι-
 κοῖς, ὁμοίαν κερτημένους τὴν δύναμιν· καὶ μὲν ἐπα-

γόμενον ἔχη ὄνομα, ἀντωνυμία αὐτῷ ἀποδίδεται, οἶον, τίς ἐστίν οὗτος; ἢ τίς καλεῖται ἐκείνος; Ἀχιλλεύς. Ἄλλας. Καὶ φανερόν κακ' αὐτοῦ, ὅτι ἐπειδὴ μὲν ὀνόματι τὸ τίς συνάπτεται, οὐσίαν ἀποδεδειγμένην. Ἐν τινι ὠρισμένῳ προσώπῳ ζητοῦμεν τοῦ ὅτι ὑποκειμένου· ταύτην γὰρ μόνην αἱ ἀντωνυμῖαι δεικνύουσιν, ὧν ἡ ἀπόδειξις καὶ τὰ συμβεβηκότα αὐτῇ συσσημαίνει, ὅθεν καὶ παντὶ ὑποκειμένῳ ἀνήκουσιν· ἐπειδὴ δὲ ταῖς ἀντωνυμίαις συνάπτεται, τὴν μὲν οὐσίαν νοοῦμεν, οὐ μὴν δὲ καὶ τὴν ἰδιότητα τῆς ποιότη- 10
 τος, ἣτις ἐφ' ὀνόματι σαφηνίζεται. Καὶ δῆλον ἐντεῦθεν, ὡς ἐν τῇ χώρῳ τῶν κυρίων ὀνομάτων αἱ ἀντωνυμῖαι λαμβάνονται, ὁπότε ἐκ τῆς αὐτῶν ἐρωτήσεως νοοῦνται. Καὶ γὰρ λέγων, τίς εἶ σύ, ἢ ἐκείνος, ἀναμφιβόλως παρὶ τινῶν ὠρισμένων οὐσιῶν τοῦτο λέγω, ἐν αἷς καὶ 15
 τὰς ἰδιότητας αὐτῶν γινῶναι ποθῶ· ὅπου γε καὶ ἀπὸ τῶν κυρίων δι' ἀντωνυμιῶν αἱ ἀποδόσεις γίνονται, οἶον, τίς ἐστίν ὁ Τρύφων; ἐγὼ ἢ ἐκείνος; Ἡνῖκα δ' ἂν τὸ τίς ἐρωτηματικὸν τίθηται καθ' αὐτό, παντὶ συνάπτεσθαι ῥήματι δύναται· οἶον, τίς βαδίζει; τίς διαλέγεται; τίς ἀναγινώσκει; κἂν μὲν ἀντωνυμία ἀποδοθῇ, ἥμισθα καὶ ἄλλης ἐρωτήσεως δεῖ· ἂν γὰρ τινος ἐρωτήσαντος, τίς ἀναγινώσκει; εἶπω, ἐγὼ, ἴσταται ἢ ἐρώτησις· εἰ δ' ὄνομα ἀποδοθῆι, ἔτι καὶ ἄλλης ἐρωτήσεως χρεῖα, διὰ τὴν τῶν πολλῶν ὀνο- 25
 μάτων ὁμοιότητα· οἶον, τίς τρέχει; ὁ Ἄλλας. τίς Ἄλλας; ὁ Τελαμώνιος, ἢ Λοκρός. Ὁ μὲν οὖν λέγων, ποῖός τις ἄνθρωπος ἐνίκησε — συνάπτεται γὰρ τὸ τίς ἀόριστον τοῖς τῶν συμβεβηκότων ἐρωτήμασιν, οἶον, ποῖός τις; πόσος τις; πηλίκος τις; — περὶ τῆς 30
 ἐπιθέτου ποιότητος τοῦ ἀνθρώπου ἀμφιγνοεῖ, γινώσκων τὴν τε οὐσίαν καὶ τὴν ἐνέργειαν. Ὁ δὲ λέγων, τίς ἄνθρωπος ἐνίκησε; τὴν μὲν γενικὴν οὐσίαν οἶδε, καὶ τὴν ποιότητα τοῦ προσώπου, τὴν δὲ ἰδικὴν ἐπιθυμεῖ γινῶναι, ἣτις διὰ τοῦ κυρίου ὀνόματος ἀπο- 35
 δίδεται· οἶον, τίς ἄνθρωπος ἐνίκησε τὸν Λα-

ρειον; Ἀλέξανδρος· Ὅταν δὲ λέγω, τί ἐστὶ
 ζῶον λογικὸν θνητόν; τὸ εἶδος ἐθέλω διακρίσασθαι
 μοι· τοῦτο ἐστὶ, τὸν ἄνθρωπον· ὅπερ, εἰ καὶ τὰ μάλ-
 ιστα δοκεῖ κοινὸν εἶναι πάντων ἀνθρώπων, ἴδιον μέγιστον.
 5 ἐστὶν αὐτοῦ τοῦ ἀσωμάτου εἶδους. Ὁμοίως καὶ ὅταν λέγω,
 τί ἐστὶν ἐκεῖνο τὸ πόρρω φαινόμενον, οἷον ἄνθρωπος,
 ἢ βοῦς, τὴν προσηγορίαν ζητῶ τοῦ πράγματος· ὅτι
 μὲν γὰρ ἐστὶ τι πρᾶγμα τὸ φαινόμενον, οἶδα· τί ποτε
 δ' ἐστίν, ἢ τί καλεῖται, οὐκ οἶδα· καὶ ἐν μὲν τῷ, τίς
 10 ἐστὶν ἐκεῖνος; τὸ κύριον ἐζητεῖτο· ἐν δὲ τῷ, τί
 ἐστὶν ἐκεῖνος; τὸ προσηγορικόν. Ὁ δὲ λέγων, πῶς
 ὁ ἄνθρωπος ἐνίκησε; οὔτε περὶ ἀνθρώπου διατά-
 ξει, οὔτε περὶ τῆς πράξεως. Τῷ μὲν οὖν ὀνόματι τὰ
 τε ὑπαρκτικὰ καὶ τὰ προσηγορευτικὰ συνάπτεται ῥή-
 15 ματα, οἷον, Τρύφων εἰμί· Τρύφων ὀνομάζο-
 μαί· τῇ δὲ ἀντωνυμίᾳ τὰ ὑπαρκτικὰ μόνον, οἷον, ἐγὼ
 εἰμί· ἐκεῖνός ἐστιν. Οὐδαὶς γὰρ φησὶ, ἐγὼ ὀνο-
 μάξομαι, ἢ σὺ ὀνομάξῃ, πρὸς τὴν ἀντωνυμίαν
 ἀναφέρων τὰ ῥήματα· ὥσπερ· εἰ καλῶς ἔλεγε, Τρύ-
 20 φων ὀνομάξομαι, ἢ Δημοσθένης καλῆ, ἢ
 Ὅμηρος λέγεται. Καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν, εἰ δια-
 φόρων δυνάμεων ῥήματα διαφόροις ἀρμόζει συντάξεσθαι.
 ὁπότε καὶ τὰ θελητικὰ, ἤγουν ἐπιθυμητικὰ ῥήματα
 ὁρῶμεν εἰωθότα τοῖς ἀπαρεμφάτοις συντάττεσθαι·
 25 οἷον, βούλομαι ἀναγνῶναι, θέλω γράφειν,
 ἐπιθυμῶ μαθεῖν· καὶ δεῖ καὶ τὰ τοιαῦτα, οἷον,
 δύναμαι, λέγω, πάρεστι, φοβοῦμαι, αἰδοῦμαι, οἶμαι,
 πειρῶμαι, καὶ ἕτερα. Ἀλλ' ἐνταῦθα ζητεῖται, τί δή-
 ποτε τῶν ὀνομαστικῶν ἑρωτήσεων δι' ὀνομάτων γινο-
 80 μένων, οὐχὶ καὶ τὰ ῥήματα διὰ ῥημάτων γίνονται;
 Πρὸς δ' ῥητέον, ὅτι τῶν μὲν ὀνομάτων καὶ αἱ οὐσίαι,
 καὶ αἱ ποιότητες, καὶ ποσότητες, καὶ ἀριθμοί, καὶ
 πάντα τὰ αὐτοῖς συμβεβηκότα, ἐν αὐτοῖς εἰσι τοῖς
 τῶν ὀνομάτων εἶδεσι· οὐσίαι μὲν, ὡς τὸ τίς ἀόριστον,
 35 ζῶον, ἄνθρωπος· ποιότητες δέ, ὡς ἀγαθός, φρό-
 νιμος· ποσότητες δέ, ὡς μέγας, μικρός· ἀριθ-

μοι δέ, ὡς πολὺς, ὀλίγος. Καὶ οὐκ ἄρα δὴ εἰσιν ὀνόματα γενικὴν σημαίνοντα ἢ οὐσίαν, ἢ ποιότητα ἢ ποσότητα ἢ ἀριθμὸν, ἅπερ ἐξ ἀνάγκης καὶ ἀόριστά ἐστι, καὶ γὰρ καθολικῶς ἐν ἑαυτοῖς πάντα τὰ τῶν οἰκείων εἰδῶν ὀνόματα περιέχουσιν, ὅθεν καὶ ἀντωνυμίας 5 ταῦτά τινες ὑπέλαβον, ὅτι δὴ γενικῶς ἀντὶ πάντων τῶν ἄλλων ὀνομάτων λαμβάνονται, ὥσπερ δῆτα καὶ αἱ ἀντωνυμῖαι. Ἄλλ' αἱ μὲν ἀντωνυμῖαι καὶ ὠρισμέναι βούλονται εἶναι, καὶ ἐν χώρᾳ τῶν κυρίων ὀνομάτων λαμβάνονται, καὶ οὐσίαν μόνην χωρὶς ποιότητος 10 σημαίνουσιν, ὅσον τὸ κατὰ τὴν αὐτῶν προφορὰν. Τὰ δὲ προειρημμένα γενικὰ ὀνόματα παντάπασιν ἀδιόριστά ἐστι τῇ συγχύσει τῶν ὑπ' αὐτὰ πάντων εἰδῶν, καὶ οὕτως αὐτοῖς χρώμεθα πρὸς τὰς γενικὰς ἢ εἰδικὰς ἐρωτήσεις τῆς οὐσίας, ἢ ποιότητος, ἢ ποσότητος, ἢ 15 ἀριθμοῦ. Οὐσίας μὲν, οἶον, τίς; ποιότητος δέ, οἶον, ποιός; ποσότητος δέ, οἶον, πηλίκος; ἀριθμοῦ δέ, οἶον, πόσοι; Τὰ μέντοι ῥήματα γενικὴν οὐσίαν ἢ ποιότητα ἢ ποσότητα ἢ ἀριθμὸν καθ' αὐτὰ σημαίνει οὐ δύνανται, καὶ διὰ ταῦτα, ὃν τρόπον τῶ τῶν ἐπιθέτων 20 λόγῳ ἐπάγεται τὰ ἐπιρρήματα πρὸς τὸ σημαίνει τὴν τῶν ῥημάτων ποιότητα ἢ ποσότητα ἢ ἀριθμὸν ἢ χρόνον, ἢ τόπον, οὕτω καὶ πρὸς τὰς γενικὰς αὐτῶν ἐρωτήσεις τὰ αὐτὰ προσεχώρησαν. Ὡσπερ τοίνυν τὴν τῶν ὀνομάτων οὐσίαν ζητοῦντες, τίς λέγομεν, οὕτω καὶ ἐνθα 25 ἐνέργειαν ἢ πάθος ζητοῦμεν, τί ποιεῖ; ἢ τί πάσχει; λέγομεν. Ἐνθα γὰρ ἂν ἐπιλίπη τὰ ἐπιρρήματα, τὴν αὐτῶν χώραν ὑποδύεται τὰ ὀνόματα. Ἐνθα δὲ ζητοῦμεν τὴν ποιότητα, πῶς; τὴν δὲ ποσότητα, πηλίκος; τὸν δὲ ἀριθμὸν, ποσάκις; τὸν δὲ χρόνον, πότε; τὸν δὲ τό- 30 πον, ποῦ; Ἰστέον δέ, ὅτι ὥσπερ ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς ὀνόμασιν εὐρίσκονται καὶ ἀναφορικὰ τούτοις ἐπόμενα, καὶ ἀνταποδοτικά, οὕτω καὶ τοῖς ἐπιρρήμασιν. Ἐν μὲν τοῖς ὀνόμασιν, οἶον, ποιός, τοῖος, οἶος· πηλίκος, τηλίκος, ἡλίκος· πόσος, τόσος, ὕσος· ἐν δὲ 35 τοῖς ἐπιρρήμασι, πῶς, οὕτως, ὡς· ποῦ, ἐκεῖ,

οὐ ἢ ὄπου· πῆ, τῆδε, ἢ ἢ ὄπη· πόθεν, ὄθεν; ὄπόθεν· πότε, ὄτε ἢ ὄπότε, τότε· ποσάκις; ὄσάκις, τοσάκις ἢ τοσαυτάκις· πῶσαχῶς; ὄσαχῶς; τοσαχῶς ἢ τοσαυταχῶς. Ἐπιθέται ἐν ἀρσενίοις ὅτεροις ἀόριστα εὐρίσκονται· ἐν μὲν τοῖς ὀνόμασιν, ὄθεν τις, τις τὸ ἐγκλινόμενον· ἐν δὲ τοῖς ἐπιφθέμασι, πῶς καὶ ποῦ καὶ πῆ τὰ ἐγκλινόμενα, καὶ μὴ ὀρθοτονοῦμεθα καὶ δυνάμεθα λέγειν, ἐλλήλυθα πότε; καὶ, ἐλλήλυθ' ὄποτε.

- Ἔστιν οὖν θαυμαστόν οὐδέν, εἰ τὰ ἐπιφθέματα ἐν
- 10 ταῖς ἐρωτήσεσι τῶν φημάτων κεῖται, ἀπερ' ἀντὶ ἐπιθέτων αὐτοῖς ἔστιν. Ὀν τρόπον λέγομεν, ἀγαθός· ἄνθρωπος, ταχύς ἵππος, σοφός ἀνὴρ, οὕτω λέγομεν, εὐξῆ, ταχέως τρέχει, σοφῶς διαλέγεται. Ὄποτε καὶ αἱ ἀντωνυμιαί, ἀντὶ ὀνομάτων κεῖσθαι, πρὸς τὰς ὀνομα-
- 15 στικὰς ἐρωτήσεις ἐν χώρᾳ τῶν ὀνομάτων εἰσέθεσθαι ἀποδίδοσθαι, οἷον, τις εἶπεν, Ὀμηρος ἢ ἐγώ; σὺ ἢ ἐκεῖνος; Ἰστέον δέ, ὅτι ἀπάσαις σχεδὸν ταῖς λέξεσιν ἐρωτηματικῶς δυνάμεθα χρῆσθαι, ἀλλὰ πρὸς ταύτας ἰκανῶς ἀποκρινόμεθα ἢ βεβαιωτικῶ ἐπιφθέματι,
- 20 ἢ ἀρνητικῶ· οἷον εἰ τις ἐρωτᾷ, ἄνθρωπός ἐστιν οὗτος; ἀποκρινόμεθα ὡς ἄνθρωπός ἐστιν ἢ ναί, ἢ οὐ· ἢ ἄρα ἀναγινώσκει; ἀναγινώσκει ἢ ναί, ἢ οὐ· διδάσκει ἢ μανθάνει; διδάσκω καὶ μανθάνω ἢ ναί, ἢ οὐ· τοῖς γε μὴν προφθέθεισι πᾶσιν ὀνό-
- 25 μασι τε καὶ ἐπιφθέμασι, ἃ γενικῶς ἐν ἑαυτοῖς πάντα τὰ εἶδη περιέχουσι, διὰ πάντων τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς εἰδῶν δυνάμεθα ἀποκρίνασθαι. Εἰ γὰρ λέγοιμι, τις ἐστὶν ἐκεῖνος; δύναμαι πρὸς τοῦτο τὸ τῆς οὐσίας εἶδος ἀποκρίνασθαι, οἷον, ἄνθρωπος, ἵππος,
- 30 βοῦς· εἰ δὲ λέγοιμι, ποῖος; πάντα τὰ τῆς ποιότητος εἶδη, ἀγαθός, πονηρός, λευκός, μέλας· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὡς καὶ πρόσθεν εἴρηται. Ἐν μὲν οὖν ταῖς πράξεσιν ἢ ταῖς ἐπιστήμαις διὰ τοῦ τίς ποιούμεθα τὴν ἐρώτησιν, οἷον, τις εὔρε τὰ γράμ-
- 35 ματα; ἄνθρωπος· τις ἀφέλιμος ἐν ἀρότρῳ; βοῦς· τις ὑμῶν γραμματικός; τις ῥήτωρ; τις

ποτε τῶν καιρῶν τοιαῦτα γέγονεν. Ἰστίου δέ, ὅτι τὸ μὲν τίς, ἀντὶ τοῦ ποῖος ἢ πόσος εὐρίσκεται οἶον, τίς νέος ξένος οὗτος τὴν ἡμετέραν διεδέξατο κάθεδραν; ὁποῖος δὲ ἢ πόσος ἀντὶ ταῦ τίς, οὐδαμῶς. Ἔτι καὶ τί ἀντὶ τοῦ διατί εὐρίσκεται, καὶ ἄχρητίνος, ἐρωτηματικόν· ἄχρησι οὐ, ἀναφορικῶς ἄχρησι ἄν, ἀόριστον· καὶ ἔτι τοπικὰ μὲν ἐπιφώγηματα ἀντὶ χρονικῶν λαμβάνονται, ὡς Ἀρισταίδης, καὶ ὅτι ἔστιν ὄπη καὶ βοηθεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐνίοτε χρονικῶς
10 δὲ ἀντὶ τῶν τοπικῶν, οὐδαμῶς.

ΠΕΡΙ ΣΤΗΝΤΑΞΕΩΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

Διεληλυθότας ἡμᾶς περὶ ἄρθρων καὶ ἐρωτηματικῶν ὀνομάτων καὶ ἀναφορικῶν καὶ ἀορίστων, καὶ ἐπειδὴ τῶν ὁμοίων ἐπιφωγμάτων, δεῖν οἶμαι νῦν καὶ περὶ ἀντωνυμιῶν λέγειν. Καὶ γὰρ τὰ μὲν ἄρθρα τῶν ὀνομάτων
15 τῶν προτίθενται· αἱ δ' ἀντωνυμίαι ἀντὶ ὀνομάτων λαμβάνονται. Ἰστίου δέ, ὅτι τῶν μὲν δεικτικῶν ἀντωνυμιῶν, αἱ τὰ παρόντα δεικνύουσι πρόσωπα, οὐδαμῶς ἄρθρον προτίθεται· οἶον, ἐγώ, σύ, οὗτος, αὐτός, ἐκεῖνος· δεικτικαὶ δὲ οὐσαι, καὶ τελείαν τὴν
20 γνῶσιν τῶν ὑποκειμένων προσώπων σημαίνουσαι, ἤμιστα δέονται τῶν ἄρθρων, ἃ τὴν δευτέραν σημαίνει γνῶσιν, ὡς εἴρηται. Τῶν μέντοι ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν, οἶον, τοῦ ἐμός, σός, ὅς, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος, προτίθενται τὰ ἄρθρα, διὰ τὸ
25 μὴ τελείαν καὶ ὠρισμένην αὐτὰς γνῶσιν σημαίνειν, ἀλλ' ἀορίστους εἶναι, ὥσπερ καὶ τὰ τῶν ὀνομάτων ἐπίθετα· ταύτων γὰρ ἐκείνοις δύνανται. Ὡσπερ γάρ, εἴ τις λέγει· πιστός δοῦλος ἦλθε, ὅτι μὲν δοῦλος ἦλθε, καὶ ὅτι πιστός, νοῶ· τίς δ' ἐστὶν οὗτος, ἀγ-
30 νοῶ. Οὕτω κἄν λέγη, ἐμός δοῦλος ἦλθε, ὅτι μὲν δοῦλος ἦλθε, καὶ ὅτι αὐτοῦ δοῦλος, νοῶ· τίς δ' ἐστὶν οὗτος, ἀγνοῶ· εἰ δὲ προσθεῖη τὸ ἄρθρον ἐν ἀμφατέροις, καὶ ἐρεῖ· ὁ πιστός δοῦλος, ἢ ὁ ἐμός δοῦ-

λος, περὶ ὁρισμένου τινὸς παραδίδωσι νοεῖν. Ὅπως
 γε μὴν τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας ἔστιν ὅτι τὸ ἄρθρον
 προτίθεται, εἰπωμεν φθάσαντες. Φανερόν δέ, ὅτι διὰ
 ταῦτα καὶ πτώσεις ἀναδέχονται αἱ ἀντωνυμίαι, ἵν'
 ἀντὶ ὅλου εἰθῶνται τοῦ ὀνόματος, τουτέστι πασῶν τῶν 5
 αὐτοῦ πτώσεων. Ἀλλὰ καὶ προσώπων εἰσὶ διακριτικά,
 ἵνα τῷ ἑλκείπῳ τῷ ὀνόματι, τουτέστι ἢ τῶν προσώ-
 πων διάκρισις, αὐταὶ ἀνακληρῶσιν ἐπὶ τῆς ἐκείνων
 χάραξ τιθέμεναι: καὶ τοῦ μὲν ὀνόματος ἔχουσι τὰς
 πτώσεις, τοῦ ῥήματος δὲ τὰ πρόσωπα. Διὰ ταῦτα δὴ 10
 καὶ ἐκατέρωθεν κλίνονται, δύο κλίσεις ἐπιδεχόμεναι·
 θατέραν μὲν τοῦ ὀνόματος, θατέραν δὲ γε τοῦ ῥήμα-
 τος· καὶ οὐ συγκεχυμένως, ἀλλ' εὐφυστάτη τιμὴ ἀμ-
 φότερων μεθέξει· ἐν μὲν γὰρ τῇ ληγούσῃ τὴν πτωτι-
 κῆν κλίσιν εἰσήνεγκαν· ἐν δὲ τῇ ἀρχούσῃ τὴν τῶν 15
 προσώπων διαστολήν. Φανερόν γὰρ ὡς, εἶπερ ἢ ἐν
 μόνῃ τῇ ἀρχούσῃ, ἢ μόνῃ τῇ ληγούσῃ καὶ ἀμφοτέραι
 αἱ κλίσεις ἐγίνοντο, συνέβαινεν ἕν, ἢ τῇ πτωτικῇ κλί-
 σει τὴν τῶν προσώπων διακριτικὴν ἐμποδίζεσθαι, ἢ
 ὑπὸ ταύτης ἐκείνην· διὸ τὰς μὲν πτώσεις διαστέλλου- 20
 σιν ἐν τῷ ἐμοῦ, ἐμοί, ἐμέ· τὰ δὲ πρόσωπα ἐν τῷ
 ἐμοῦ, σὸί, ἔ· οἷς καὶ οἱ ἀριθμοὶ συνεισάγονται. Ἐκα-
 τέρα μὲν οὖν κλίσεις, ἢ τε τῶν πτώσεων, καὶ ἢ τῶν
 προσώπων, πρὸς τὰ οἰκεία μέρη ἀναχωροῦσα, πρὸς τε
 τὸ ὄνομα φημι καὶ τὸ ῥῆμα, τῇ ληγούσῃ ἐκατέρωθεν 25
 ἐκεχερῆτο· οἶον, ἀγαθός, ἀγαθοῦ· ἀγαθή, ἀγα-
 θῆς· ἀγαθόν, ἀγαθοῦ· γράφω, γράφεις, γρά-
 φει. Οὐκ οἶμαι δὲ ἀναγκαῖον εἶναι ζητεῖν, τί δήποτε
 ἐν ταῖς ἀντωνυμίαις μὴ μᾶλλον ἢ λήγουσα τοῖς προς-
 ῶποις παραχώρησεν, ἢ ἢ ἀρχουσα· ἔδει γὰρ θατέρω μέ- 30
 ρει καθάπαξ παραχωρῆσαι τὴν λήγουσαν, καὶ εἰ φά-
 ναι χρῆ, τῷ πτωτικῷ κατὰ λόγον· πρότερον γὰρ τὸ
 ὄνομα τοῦ ῥήματος, ὡς ἐδείξαμεν. Καὶ φανερόν, ὡς
 ἢ ἰδιώτης τοῦ ὀνόματος, τουτέστιν ἢ πτώσις, δικαίως
 ἐπέχει τὴν λήγουσαν· ἐπεὶ δὲ ἀντὶ ὀνόματος ἢ ἀντωνυ- 35
 μία λαμβάνεται, εἰκότως αὐτὸ μιμεῖται. Καὶ δῆλον,

- ὡς τὸ πρόσωπον συμβεβηκός ἐστι τῇ τοῦ ὀνόματος σημασίᾳ, τουτέστι τῇ ἐμφύτῳ αὐτοῦ οὐσίᾳ· εἰ δὲ καὶ ἡ κατάληξις διαστέλλαι μάλαστα τὰ μέρη τοῦ λόγου, κατὰ τὴν δὲ τοῦ ὀνόματος ἢ πτωσίς ἐστι, καὶ ἡ ἀντωνυμία ἓν ἄρα, ἢ ἀντωνυμία καλοῖτο, ἢ τῷ τέλει τὴν πτωσίω ἐξεῖ, ἢ τῷ τὴν ιδιότητα τοῦ ὀνόματος, τουτέστι τὴν πτωσίω, μιρεῖται. Ἐπει δὲ προαίληφεν ἡ τοῦ ὀνόματος πτωσίς τὴν τῆς ἀντωνυμίας λήγουσαν, ἢ ἐξ ἀνάγκης τὸ ταῦ φήματος πρόσωπον ἀνεχώρησεν εἰς τὴν
- 10 ἄρχουσαν. Δεῖ δὴ πρὶν ἢ περὶ τῆς τῶν ἀντωνυμιῶν ἐκάστων συντάξεως διαλαβεῖν, περὶ τῶν ιδιοτήτων αὐτῶν φάναι, ἢ οὕτως εὖ σύνοπτος ἢ περὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν εἶη διδασκαλία. Τῶν δεικτικῶν ἀντωνυμιῶν, αἱ μὲν ἀπολύτως προφέρονται, αἱ δὲ κατὰ δια-
- 15 στολήν· ἀπολύτως μὲν, αἱ μηδεμιᾶς ἑτέρου προσώπου συναφείας δεόμεναι, αἱ καὶ ἐγκλίνονται· οἶον, μοῦ, μοί, μέ· σοῦ, σοί, σέ· οὗ, οἱ, ἐ· οἶον, αἰσθάνεται μου· δίδωμί σοι,
- δαῖς οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀνά-
- 20 ματον πῦρ.
- οὐδενὸς γὰρ ἄλλου ἐνταῦθα προσώπου δεῖ· καθ' αὐτὴν δὲ ἡ ἀντωνυμία προφέρεται. Κατὰ διαστολήν, αἱ συναφείας ἑτέρου προσώπου δεόμεναι, οἶον, ἐμοῦ, ἐμοί, ἐμέ· σοῦ, σοί, σέ· ἐοῦ, ἐοῖ, ἐε· οἶον,
- 25 ἀκολοιθεῖ γὰρ ἐμέ· ἀποστρέφεται δὲ σέ· ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἑτέρου χρεῖα προσώπου, ὥσπερ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς. Τὰ μὲν ἀπόλυτα τούτων ἐκτὸς ἄλλου προσώπου συντάσσονται, οἶον, σοφὸς ἀνὴρ "Ὀμηρος γέγονεν· τὰ δὲ συγκριτικὰ καὶ ἑτέρου δεῖται προσώπου,
- 30 οἶον, σοφώτερος γέγονεν "Ὀμηρος· λείπει γὰρ τίνας, ἢ ἢ, σοφώτερος ἄλλου προσώπου, οἶον, "Ἡσιόδου τυχὸν ἢ "Ὀρφῆως, ὡς λέγειν, σοφώτερος γέγονεν "Ὀμηρος "Ἡσιόδου. Ἡ μέντοι εὐθεῖα τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου τῶν ἀντωνυμιῶν εἰ φήματι συνάπτε-
- 35 ται, ἐπειδὴ τὸ φήμα καθ' αὐτὸ ἀπόλυτον μᾶλλον σημαίνει πρόσωπον, ἐνίοτε καὶ μετὰ διαστολῆς κείται,

οἶον, ἐγὼ ἀναγινώσκω, σὺ δὲ οὐδαμῶς. Σοφ-
βέβηκε τῇ ἀντωνυμίᾳ καὶ ἀναφορᾷ ἐν τρίτῳ προσώπῳ,
δι' ἧς τὰ προσηρημένα ὀνόματα κατ' ἀνάμνησιν ἀντο-
νομάζονται, κούτιςτι, δι' ἀντωνυμίας δηλοῦνται· οἶον,
Ζεὺς δ' ἔπει οὖν Τρωᾶς τε καὶ Ἐκτοραδ
νηυσὶ πέλασσε,

αὐτὸς δὲ πάλιν τράπεν ὅσσα φαινωῖ.
Ἰστίον δέ, ὅτι αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι οὐκ ἐν χώρᾳ
τινῶν προῆχθέντων ὀνομάτων τίθενται, ὥσπερ αἱ
ἀναφορικαί, ἀλλὰ τῶν δεικτικῶς προενεχθῆναι μὴ δυ-
ναμένων· αἱ δὲ ἀναφορικαὶ ἐν χώρᾳ τῶν προῆχθέν-
των ὀνομάτων λαμβάνονται, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν ληφθῆναι
μὴ δυναμένων. Εἰ γὰρ τις ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ κά-
λιπ τράπεν, Ζεὺς δὲ πάλιν, θείη, οὐ συνάγει
τοὺς λόγους ἀμφοτέρους πρὸς τὸν Δία, ἀλλ' οἶον ἀρχῆν
ἑτέρου ποιεῖται λόγου. Τὸ γὰρ κύριον ὄνομα δύναται
πρὸς διάφορα προφέρεισθαι πρόσωπα· οἶον, εἰ λέγοιμι,
Αἴας ἦλθεν εἰς Τροίαν. Αἴας γενναίως τοῖς
Τρωσὶν ἐπολέμησεν· ἀμφίβολον γάρ, πότερον τὸ
αὐτὸ λέγω πρόσωπον, ἢ διάφορον, ὁπότε δύο τοῦ αὐ-
τοῦ γεγονόσιν ὀνόματος, πρὸς οὓς αἱ προῆχθέντισαι
πράξεις προσήκειν δύνανται. Εἰ δὲ λέγοιμι, Αἴας ἦλ-
θεν εἰς Τροίαν· ὁ δ' αὐτὸς γενναίως τοῖς
Τρωσὶν ἐπολέμησεν· περὶ ἐνὸς προσώπου ταῦτα
νοῶ. Ἐν πάσαις τοιγαροῦν ταῖς ἀναφορικαῖς ἀντωνυ-
μίαις εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ἐστὶ λόγος, ἐκ τοῦ προῆχθέντος
ἐξηρητημένος ὀνόματος. Ἐξεστὶ μέντοι ἀντὶ τῶν ἀναφο-
ρικῶν ἀντωνυμιῶν ὀνόματα τιθέναι, καὶ τὸν λόγον με-
ταβάλλειν, οἶον, Ζεὺς βροντᾷ· Ζεὺς ἀστράπτει.
Ἐκάτερος γὰρ τῶν τοιούτων λόγων καθ' ἑαυτὸν προφέ-
ρεσθαι δύναται, καὶ ἀντεστραμμένως κατὰ τὸ προωθύ-
στερον σχῆμα λέγεσθαι, ὁπότε μὴ πρὸς τὸ πρότερον ὁ
δεύτερος ἀναφέρεται, ὅπερ ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία
ποιεῖ, ἢ πρὸς τὸ προσηρημένον ὄνομα ἀναφερομένη·
ὁσάκις δὲ καὶ τὸ οὗτος ἢ ἐκεῖνος οὐχ ὥστε δεῖξαι
τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν κείμενον ἀναφέρουσι, δεῖ νοεῖν

αἷς ἢ τούτων δεῖξις πρὸς τὸν νοῦν ἀναφέρεται. Ἄμφλει καὶ τινες μὲν τοῖς ὀφθαλμοῖς δεικτικά, τινὲς δὲ τῷ νῷ· τοῖς ὀφθαλμοῖς μὲν, οἷον, οὗτός ἐστιν ἀνὴρ περὶ οὗ σοὶ πολλάκις ἔλεγον· τῷ νῷ δέ, οἷον,

ἦτ' ἂν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι.

Οὗτός ἐστιν, ὁ τὰ μέγιστα ζημιωθείς, ὁ φίλον ἀποβάλλον.

- 10 Ἐπι μόναι αἱ ἀντωνυμιαὶ διαφόροις φωναῖς διάφορα τρίτα ποιούσι πρόσωπα, τῶν ῥημάτων μιᾷ φωνῇ πολλοῖς τρίτοις προσώποις ἀνηκόντων· λέγομεν γὰρ ὅτι γράφει Πλάτων, ἢ Θεαίτητος, ἢ ὅς ἂν δύναται ταύτην τὴν πρᾶξιν ἀναδέξασθαι· οὐ μέντοι τοῦτο κἀν
- 15 ταῖς ἀντωνυμιαῖς γίνεται· ἀναφορικαὶ μὲν εἰσι τὸ αὐτός, καὶ τὸ αὐτοῦ καὶ τούτου καὶ σφέ· δεικτικά δὲ τὸ οὗτος, αὐτός, ἐκεῖνος. Ἔστι δὲ τῶν δεικτικῶν τούτων διαφορά πρὸς ἀλλήλας, ὅτι τὸ μὲν οὗτος τῷ πρώτῳ προσώπῳ συνεῖναι ἐμφαίνεται· οὗτος, ὁ
- 20 παρ' ἐμοὶ δηλαδὴ, τυγχάνων· τὸ δὲ αὐτός, τῷ δευτέρῳ· αὐτός, ὁ παρὰ σοὶ δηλαδὴ· τὸ δὲ ἐκεῖνος, τῷ τρίτῳ· ἐκεῖνος, ὁ παρ' ἄλλοις δηλαδὴ. Εὐρίσκονται μὲντοι ἐνλοτε καὶ τὸ οὗτος καὶ τὸ αὐτός ἐπὶ τῶν ἀπόντων λεγόμενα· καὶ τὸ ἐκεῖνος δέ, ἀναφορικὸν ὄν, δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἀπόντος λαμβάνεσθαι· οἷον, σὺ εἶ ἐκεῖνος ὁ Ἀλκείας· καὶ αὐθις· ἐγὼ ἐκεῖνός εἰμι. Ἀττικοὶ δὲ ἀντὶ τῆς οὗτος δεικτικῆς ἀντωνυμίας, προτακτικὸν ἄρθρον τῷ δὲ συνδέσμῳ συνάψαντες, ὃ δε φασίν, τοῦδε, τῷδε, καὶ
- 30 ἐπὶ πάσης πτώσεως καὶ ἀριθμοῦ καὶ γένους· καὶ ἐπιρρήματα ἐξ αὐτοῦ, ᾧδε, ὡσπερ ἀπὸ τοῦ οὗτος, οὗτως, καὶ ἐκεῖνος, ἐκείνως. Προτιθέασι δὲ καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ τε οὗτος, καὶ ὃδε, καὶ ἐκεῖνος ἐπέκτασιν τοῦ ἰ, καὶ φασίν οὗτοσί, ὀδί, ἐκεινοσί, τὴν δεῖξιν
- 35 αὐξάνοντες. Ἐπὶ μὲν τῷ οὗτοσί καὶ ὀδί κατὰ πᾶ-

σαν πτώσειν καὶ ἀριθμὸν καὶ γένος· καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιφ-
 ρημάτων, οὕτως εἰ, ὡδὶ· ἐν δὲ τῷ ἑκεινοσί, ἐπὶ
 μόνῃ τῆς ἐνικῆς εὐθείας. Ὁρίζονται δὲ τὰ τῶν
 ἀντωνυμιῶν πρόσωπα οὐ μόνῃ τῇ δείξει, τῇ τὴν γυναι-
 σιν τῶν παρόντων τοῖς ὀφθαλμοῖς δεικνυούσῃ, ἀλλὰ ὅ
 καὶ τῇ διαφορᾷ τῇ τῶν ἀπόντων ἐχούσῃ ἀναγνώρισιν.
 Ὅθεν καὶ καλῶς ἔλεγεν Ἀρίσταρχος, συζύγους εἶναι
 τοῖς προσώποις τὰς ἀντωνυμίας, ὁπότε ὁμοίως κατὰ
 πᾶν πρόσωπον ὀρίζονται ἢ τῇ δείξει, ἢ τῇ ἀναφορᾷ·
 τὰ δὲ ῥήματα, ἀσύζυγα, ὅτι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ καὶ 10
 δευτέρῳ ὀρίζονται· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, οὐδαμῶς, εἰ μὴ
 κατ' ἐξαιρέτου ἐνὶ μόνῳ τινὶ ἢ πρᾶξις ἀνήκει, ὡς
 βροντᾶ, ἀστράπτει, περὶ τοῦ Διὸς μόνου νοού-
 μενον. Οὐχ ὅτι τὸ ῥῆμα τοῦ τρίτου προσώπου ὀρι-
 σται, ἀλλ' ὅτι ὁ τὴν τούτου σημασίαν ἐνεργῶν, ἰδίαν 15
 ἔχει ταύτην ἐνέργειαν. Φανερόν οὖν ἐντεῦθεν ὅτι τού-
 του χάριν διάφοροί εἰσιν αἱ τῆς ἀντωνυμίας θέσεις ἐν
 τῷ τρίτῳ προσώπῳ, ὡς μιᾷ φωνῇ διάφορα πρόσωπα
 δηλοῦσθαι· εἶπετο γὰρ ἂν καὶ αὐτὴν ἀόριστον εἶναι,
 ὡς καὶ τοῖς ῥήμασι τὰ τρίτα πρόσωπα, ὅπερ ἐναντίον 20
 ἂν ἦν τῇ τῆς ἀντωνυμίας ἰδιότητι. Ἐπειδὴν γὰρ μιᾷ
 λέξει πολλά σημαίνῃ, ἀοριστίας αἰτία γίνεται. Ἐπι-
 πρὸς τούτοις τὰ μὲν ἄλλα πτωτικὰ μέρη ἀπὸ τῆς εὐ-
 θείας ἀκολουθίαν ποιεῖν εἰσάσασιν· αἱ δὲ γε πρωτότυ-
 ποι ἀντωνυμίαι, τὸ ἐγώ, σύ, ἐμοῦ, σοῦ, οὐ, ἐμοί, 25
 σοί, οἱ, ἐμέ, σέ, ἐ, θετικῶς μᾶλλον κλίνονται κατὰ
 τὰς πτώσεις· οὐδὲ γὰρ δύναται τὸ ἐγώ κατὰ τὴν τῶν
 πτωτικῶν ἀναλογίαν τὴν ἐμοῦ γενικὴν ἀποτελέσαι·
 ἀλλ' οὐδ' ἢ ἐμοῦ γενικὴ τὸ ἐμοί καὶ ἐμέ ἀναλόγως
 προοίχεται. Ὅμοιως δὲ καὶ οἱ ἀριθμοὶ θετικῶς πλάτ- 30
 τονται· ἐγώ, ἐμοῦ, ἡμεῖς· σύ, σοῦ, ὑμεῖς. Οὐ-
 δεμία γὰρ γενικὴ, μὴ ἐκ τῆς εὐθείας γινομένη, καὶ
 συμφώνως κλινομένη, δύναται πληθυντικὸν ἀριθμὸν
 ἐπομένως τῇ εὐθείᾳ παρασχεῖν. Κλινομένη γὰρ παρὰ
 τῆς εὐθείας, συμφώνως αὐτῇ συγκλίνει καὶ τὰς ἐπο- 35
 μένας πτώσεις καὶ ἀριθμούς· ὅθεν καὶ τοῖς ἑτεροκλι-

- τοις, ὅλον τῷ Διός, ἐξ ἀνάγκης ἔπεται τις εὐθεία ἢ
 Δίς, ἀρμόζουσα τῇ γενικῇ, ἐξ ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ κλι-
 νονται πτώσεις. Οὐκ οὖν καὶ ἡ ἐμοῦ γενικὴ οὐ κλι-
 νεται, ἀλλὰ θειτικῶς γενομένη καὶ τὴν ἀκολουθίαν
 5 τῶν τε πτώσεων καὶ ἀριθμῶν ἀπεπέμψατο· τὸ δὲ οὐ-
 τος, καὶ ἐκεῖνος καὶ τὰ τοιαῦτα, τὴν γενικὴν ἔχον-
 τα ἐκ τῆς εὐθείας κλινομένην, ἔσχον καὶ τὰς λοιπὰς
 πτώσεις καὶ τοὺς ἀριθμοὺς ἀκολούθως. Ζητήσεις δ'
 ἄν τις ἴδως, τί δήποτε τὴν τοιαύτην ἀκολουθίαν ἐξέ-
 10 φυγον αἱ ἀντωνυμῖαι, καὶ διὰ τί μὴ πάσαι; φησὶν
 οὖν, ὅτι τῶν ὀνομάτων ἢ θέσεις εὔρηται πρὸς σημα-
 σίαν τῶν κοινῶν ἢ ἰδίων οὐσιῶν ἢ ποιότητων, ἅπερ
 εἰσὶν ἀναρίθμητοι· καὶ ἐπειδὴ μήτε δεῖξιν ταῦτα ἔχου-
 σιν, μήτ' ἀναφορὰν ὠρισμένην, αἷς τὰ τῶν ἀντωνυ-
 15 μῶν ὀρίζεται πρόσωπα, ἀναρίθμητος ἐν αὐτοῖς, λέγω
 δὲ τοῖς ὀνόμασιν, ἢ θέσεις ἐγίνετο, ὡς τῶν ἐκάστων
 ὀνομάτων σχηματισμὸν ἐκάστω τῶν ὑποκειμένων ἀπο-
 δοῦναι τὴν οἰκείαν ποιότητα. "Ὅθεν δὴ καὶ οὐ με-
 τρώως συγχέουσιν τὴν τῆς ποιότητος σημασίαν, ἐπειδὴ
 20 εἰς μίαν φωνὴν συμπέσωσιν αἱ τῶν ὀνομάτων θέσεις,
 ἐν τε τοῖς κυρίοις καὶ ἐν τοῖς προσηγορικοῖς. "Ὡς περ
 ὅταν τὸ αἷμα τὸν τε χυμὸν σημαίνῃ τοῦ σώματος, καὶ
 τὸ γένος, καὶ τὸν φόνον· ὡς τό,
 ῥέε δ' αἷματι γαῖα·
 25 καὶ, αἷματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος·
 καὶ, ἐκ τ' ἀνδροκτασίης, ἐκ θ' αἷματος·
 Διὰ δὴ ταῦτα διορισμοῦ ἐστέρηται τὸ ἐν τῷ ὀνόματι
 ἐμφαινόμενον πρόσωπον· καὶ θαυμαστὸν οὐδέν· ὅπου
 γε καὶ τὰ κύρια ὀνόματα, εἰ καὶ τὰ μάλιστα διὰ τοῦτο
 30 τίθενται, ὡς ἓνα ἕκαστον τῶν ἄλλων ἀπάντων διακρί-
 νειν, ἄδηλα μέντοι ἐστὶν τῷ μὴ δύνασθαι πάσας αὐ-
 τοῦ τὰς ποιότητος, τὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων πάντων χωρι-
 ζούσας, δεικνύειν, δίχα τοῦ τῆς δείξεως βουλήματος,
 τοῦ διὰ τῆς ἀντωνυμίας γινομένου. Καὶ γὰρ καὶ εἰ
 35 γινώσκουμεν ὅτι ποιητὴς εἶη Ὀμηρος, καὶ υἱὸς τοῦ
 Μίλητος· ἰδόντες μέντοι αὐτὸν, εἰ τοῦτο δυνατόν γε-

νοῦσθαι, ἤηροσῶμεν ἂν τὸ αὐτοῦ ὄνομα, εἰ μὴ τις
 αὐτὸν ἡμῖν δεικνύς, ἔλεγεν, οὗτός ἐστιν Ὀμηρος.
 Διὸ καὶ καθ' ἕκαστον σχηματισμὸν ἢ εὐθεΐα τῶν
 ἄλλων διηρημένη, ἀπαιτεῖ καὶ πλαγίας πτώσεις συμ-
 φάνους τῇ αὐτῆς ιδιότητι, ὡς μὴ τὴν ἀόριστον ση-
 μασίαν αὐτῆς οὕτω συγκεχυμένην εἶναι. Ἐντεῦθεν καὶ
 γένη ἐξ ἀνάγκης προσῆλθον, ὡς σὺν τῇ ποιότητι τῆς
 σημασίας διακρίνειν καὶ τὸ γένος. Ἐντεῦθεν καὶ ἐπί-
 θετοὶ θέσεις εὐρέθησαν, ὡς τὰ ἐπόμενα τοῖς καινοῖς
 ἢ ἰδίοις ὀνόμασιν ἀναπληρωθῆναι· ὡς τῷ Ἰάκω λέγ-
 10 κός ἢ ῥωμαλέος· ὡς τῷ Πλάτῳ σοφός ἢ χρη-
 στός ἐπιτίθεται· τῷ Ἄρει βροτολοιγός, καὶ ἕτερα
 πλεῖστα ἃ δύνανται ἐκάστῳ συμβαίνειν. Ὅθεν καὶ τὰ
 σύνθετα ἐφεύρηται, ὡς φιλόσοφος, ἰσόθεος,
 νεφεληγερέτης· ἅπερ ἐκ συμβεβηκότων συνίσταται
 15 τῆς ποιότητος ἢ ποσότητος ὄντων. Αἱ δέ γε ἀντωνυμῖαι,
 αἱ πρὸς μηδὲν ἕτερον ἀφορῶσαι διὰ τῆς δειξέως, οὐ
 μὴ πρὸς ἰδίαν τιὰ οὐσίαν, καὶ τὰς αὐτῇ συμβεβη-
 κνίας ποιότητος ἢ ποσότητος, αἱ τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς
 ὑποκείσθαι πεφύκασιν, ὡς λευκόν, μέλαν, μακρόν,
 20 βραχύ, αὐτῇ δὲ τῇ φωνῇ τῆς ἀντωνυμίας οὐχ οἷαι
 τε εἰσι φαίνεσθαι, εἰκότως τοὺς πολλοὺς τῶν φωνῶν
 σχηματισμοὺς παρειλήφασιν, ὁπότε ἕκαστος τούτων
 καθ' ἕκαστην πτώσιν ἀντὶ πάντων τῶν ὀνομάτων λαμ-
 βάνεται. Ἐν πᾶσι γὰρ πράγμασι μοναδικὰ μὲν αἱ
 25 οὐσίαι, αἱ ποιότητες δὲ πλεῖσται, αἱ ἐν τῷ ὀνόματι
 νοεῖσθαι βουλόμεναι. Τούτου δὲ ἀληθοῦς ὄντος, φυ-
 σικῶς ἀπέστη τούτων ἢ τῶν ὀνομάτων ἀκόλουθος
 κλίσις, ὡς μὴ τὰς ἀντὶ πάντων λαμβανομένας τῶν
 ὀνομάτων, ἑνὸς ὀνόματος ὑποπεσεῖν καταλήξει, ἀλλ' 30
 ὥσπερ μοναδικὴν ἔχουσι πρὸς πάντα τὰ ὄντα τὴν ση-
 μασίαν, ὡς μιᾷ γενικῇ φωνῇ τὰς ιδιότητας πάντων
 δεικνύειν, οὕτω καὶ μοναδικὴν ἔχειν φωνὴν τῆς κλι-
 σεως, καὶ ἐκάστην τῶν προσώπων καὶ πτώσεων προ-
 φορὰν ποικίλλειν μηδενὶ κανόνι προσκρουούσας, ὅς 35
 ἐν ταῖς μοναδικαῖς φωναῖς οὐδὲ τόπον ἔχειν ἠδύνατο.

Φανερόν δέ, ὅτι κὰν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ,
 τῷ ἐγῶ, ἐμοῦ, καὶ σύ, σοῦ, ἐν οἷς μόνοις δεῖξις ἐστὶ
 καὶ τρίτῳ, τῷ οὐ, οἷ, καὶ ἔτι τῷ μὲν καὶ νῦν καὶ
 σφ ἐ μοναδικὰς ἔχουσι τὰς φωνάς, καὶ δὴ καὶ τὰ γένη
 5 πάντα οὐκ ἰδίαις καταλήξεσιν ἔχουσιν ἀποτετμημένα,
 ἀλλὰ διὰ τῆς αὐτῆς καταλήξεως σύμφωνον σύνθεσιν
 ἐσχῆκασιν. Καὶ γὰρ διὰ τούτων ἡ δεῖξις τὴν οὐσίαν
 σημαίνει καθ' αὐτὴν πεφυκυῖαν, πρόδηλα κεκτηῖσθαι
 τὰ γένη, δίχα τῆς διαστολῆς τῶν γενῶν. Τὸ μέντοι
 10 οὗτος καὶ αὐτός, καὶ ἐκείνος καὶ ὁδε, ἐπειδήπερ
 ἐν διαφόροις τρίτοις εἰσὶ πρόσωποις καὶ παροῦσι καὶ
 ἀπουσί, καὶ πόρῳ κειμένοις καὶ ἐγγύς, χάριν τοῦ τὸ
 διοριζόμενον δεικνύναι, καὶ γένη σὺν τῇ τῆς κλίσεως
 ἀκολουθίᾳ εἰλήφασιν. Ὡςπερ δὲ τὰ ὀνόματα, οὕτω
 15 καὶ αἱ ἀντωνυμῖαι καθ' ἑκάστην πτώσιν ὁμοίως τοῖς
 ῥήμασιν συντάσσονται· καὶ ταῖς μὲν εὐθείαις ἀμετα-
 βάτως τὰ ῥήματα συνάπτεται, ὡς, Θεόκτιστος ἢ
 οὗτος τρέχει· ταῖς δὲ πλαγαῖς μεταβατικῶς· ὡς,
 Θεοκτίστου ἢ τούτου φειδομαι· Θεοκτίστῳ,
 20 ἢ τούτῳ δίδωμι· Θεόκτιστον ἢ τοῦτον ἐπαι-
 νῶ. Ἡ μὲντοι κλητικὴ ἀμεταβάτως τοῖς δευτέροις
 τῶν ῥημάτων προσώποις συνάπτεται, ἰδίᾳ φυσικῶς
 οὐσα τοῦ δευτέρου προσώπου, ὡς, ὦ Θεόκτιστε,
 ἢ σὺ διδάσκαλε, ἀναγινώσκεις ἢ ἀναγίνω-
 25 σκε. Αὐταὶ γὰρ μὴν αἱ πλάγαι τὴν τῶν ῥημάτων σύν-
 ταξιν τὴν ἀμεταβάτως σὺν ταῖς εὐθείαις γινομένην,
 μεταβατικῶς ἐκδέχονται· ὡς, ἐγὼ διδάσκω τοῦτον
 ὁ Μάξιμος διδάσκει τὸν Γρηγόριον· ἐγὼ δι-
 δάσκομαι ὑπὸ τούτου· σὺ διδάσκη ὑπ' ἐκεί-
 30 νου. Εἰ μὴ τὰ ῥήματα εἴη ἀπόλυτά τε καὶ ἄσχετα, ὡς,
 Θεόκτιστος ἢ οὗτος ζῆ, ἀναπνεῖ, ἀνθεῖ, ἀκμά-
 ξει, πλουτεῖ, ὑγιαίνει, νοσεῖ, καὶ τὰ τοιαῦτα.
 Ταῦτα δὲ γὰρ οὐ δεῖται τῆς τῶν πλαγίων συναφείας, τουτ-
 ἐστὶ τῆς πρὸς ἄλλα πρόσωπα μεταβάσεως, ἀλλὰ τὰς δια-
 35 θέσεις μόνον ἐκάστων δηλοῦσιν. Ἰστίον δέ, ὅτι τὰ ἀπρός-
 ωπα ῥήματα, εἴτε ἀμεταβάτως, εἴτε μεταβατικῶς προ-

φέρονται, πλαγίαισ συνάπτονται πτώσεσι, εἰ μὴ πον
κατ' ἔλλειψιν τῶν πλαγίων προφέρονται πτώσεων·
ἀμεταβάτως μὲν, ὁλον, δεῖ σε γράφειν· χρὴ γενέ-
σθαι τόδε· ἀπόχρη· ἐνδέχεται εἶναι τόδε·
εἴμαρται. Μεταβατικῶς δέ, ὁλον, μέλει μοι τῆς 5
πόλεως, ἢ μέλει μοι ἡ πόλις· πρέπει, προσ-
ῆκει μοι τόδε. Τὸ μέντοι λέγεται, ὅτε μὲν εὐ-
θεία συντάσσεται, καὶ τρίτου προσώπου ἐστίν, ὁλον,
λέγεται ὁ Ἡρακλῆς δάδεκα ἄθλους ἐκτελέ-
σαι· ὅτε δὲ ἀπρόσωπόν ἐστι, ὁλον, λέγεται τὸν 10
Ἡρακλῆν τῷ Νέστορι ἐντυχεῖν. Καίτοι γε οὐδὲ
τοῦτο ἀπρόσωπόν ἐστι· νοεῖται γὰρ ἔξωθεν τὸ λόγος·
ὁλον, λέγεσθαι λόγος τὸν Ἡρακλῆν καὶ ἔξῃς.
Ἀπρόσωπόν ἐστι καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ ἐν τῇ χι φασηδία,
ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος. 15

Οὐδὲ γὰρ ἔχει τινα εὐθείαν εἴτε ἐν τῷ λόγῳ, εἴτε
ἔξωθεν προσεχῶς νοουμένην· λαμβάνεται μέντοι δια-
λυόμενον ἀντὶ τοῦ, λαμπεθῶν ἐξήκει.

Ἐν χώρᾳ δὲ ὀνομάτων κεῖνται αἱ ἀντωνυμῖαι οὐχ
ὡς τινες οἶονται, διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων ἄγνοιαν· τίς 20
γὰρ ἄγνοια τῶν ὀνομάτων ἐστὶ λέγοντος τοῦ
πρὸς τὸν ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὰ ὀνόματα
ἐν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ εἶναι. Τί τοιμυν,
ἐρεῖ τις· ἄρ' οὐκ ἀγνοουμένων τῶν ὀνομάτων λέγομεν
ἐ γῶ καὶ σύ; Πρὸς ὅπερ φαμέν, ὅτι ἐκ συμβεβηκότος 25
γίνεται τοῦτο, τουτίστι, τῇ δεῖξει τῆς οικείας ποιό-
τητος· ὅποτε ὁμοίως καὶ γινωσκόμενα τὰ ὀνόματα ἀντ-
ωνυμικὴν πολλάκις σύνταξιν ἀκαιτοῦσιν οὐδὲν ἤττον,
καὶ οὕτως ἐν χώρᾳ τούτων λαμβάνονται. Οὐδὲ γὰρ
τὸ κύριον ὄνομα νοεῖται διὰ τῆς ἀντωνυμίας· οὐ μὲν 30
τοὶ τὸ τῆς φωνῆς ὄνομα λέγω, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτῆς δει-
κνύμενον, τουτίστιν, ἢ ἰδία ποιότης τοῦ ὑποκειμένου,
ἧς εἰσι τὰ κύρια ὀνόματα. Δι' ἣν αἰτίαν εἰς οὐδὲν
συντελοῦσιν αἱ ἀντωνυμῖαι τῶν προσώπων ἔλλειπόν-
των τοῦ τε δεικνύοντος καὶ τοῦ δεικνυμένου· ὅθεν δὴ 35
καὶ γραφόμεναι αἱ ἀντωνυμῖαι σφόδρα εἰσὶν ἀόριστοι

τῆς ἰδίας ὕλης, δηλαδή ἐκπίπτουσαι, τουτέστι τῆς
 δεξιῶς τῆς ἰδικῆς ποιότητος. Διὸ δὴ καὶ εὐλόγως οἱ
 ἀλλήλοις ἐπιστέλλοντες εἰώθασιν τὰ κύρια προτιθένα
 ὀνόματα, ὧν ἄνευ τελειότης λόγου στήναι οὐ δύναται,
 5 τιθεμένων τῶν ἀντωνυμιῶν τοῦ τε πρώτου καὶ δευτέ-
 ρου προσώπου. Προτιθεμένων δὲ τῶν κυρίων ὀνομά-
 των, οἷον, Πλάτων Δίῳ· πρὸς ταῦτα τὰς δεξιῶς
 αἱ ἀντωνυμίαι ποιούσιν. Εἰ δὲ θείην, ἐγὼ πάλα
 σοι ἔγραψα· δείκνυμι διὰ τῆς ἐγὼ ἀντωνυμίας τὴν
 10 τοῦ ὀνόματος προτεθεῖσαν εὐθείαν· διὰ δὲ τῆς σοί
 τὴν δοτικὴν τοῦ δευτέρου προσώπου, ἥτις ἐν χώρᾳ
 τῆς δοτικῆς τοῦ προτεθέντος ὀνόματος λαμβάνεται·
 καὶ οὐκ ἄδηλον, ὅτι ἀφαιρεθέντων τῶν προτεθέντων
 ὀνομάτων, καὶ αἱ ἀντωνυμίαι ἀόριστοι γίνονται. Ἔστι
 15 δ' αἰτία, καθ' ἣν οὐ δύναται τὰ ὀνόματα ἐν πρώτῳ
 καὶ δευτέρῳ προσώπῳ λαμβάνεσθαι, ἣν καὶ ἀνωτέρω
 εἰρήκαμεν, ἥ ὅτι αἱ οὐσίαι καὶ ποιότητες, ἥ αἱ γενι-
 καὶ τε καὶ κοιναί, ἥ αἱ ἰδικαὶ καὶ ἄτομοι, ἐν αἷς εἰσι
 τὰ ὀνόματα, οὐκ ἔχουσιν ὠρισμένην τὴν τῶν προς-
 20 ὅπως διάκρισιν. Ὡς περὶ πᾶς ἄνθρωπος καὶ οὐσία
 δύναται λέγεσθαι καὶ ζῶον, καὶ ἄνθρωπος, καὶ Πλά-
 των ὀνομάζεσθαι, ἥ Σωκράτης ἥ Δίῳ· καὶ ὅτι ποτὲ
 τῶν κυρίων δύναται ἐπιτεθῆναι ἐνί τινι τῶν ἀπάντων.
 Τὸ δὲ πρῶτον πρόσωπον πρὸς οὐδένα ἀνήκει, ὅτι μὴ
 25 πρὸς αὐτὸν τὸν διαλεγόμενον· οὔτε τὸ δεύτερον πρὸς
 ἄλλον τινά, ὅτι μὴ πρὸς ἐκεῖνον, πρὸς ὃν ὁ λόγος
 γίνεται. Ἡ τοίνυν διὰ τοῦτο ἥ ὅτι οὐχ ἡμῖν αὐτοῖς
 ἐπιτίθεμεν τὰ ὀνόματα, ὅπερ ἴδιόν ἐστι τοῦ πρώτου
 προσώπου· οὔτε δὲ πρὸς τοὺς τιτιομένους ἀπεραίδου-
 30 τες τὸν λόγον, ὅπερ ἐστὶ δευτέρου, τὴν ὀνοματοθεσίαν
 ποιούμεθα. Ἀνάγκη τοίνυν εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον
 καταχωρεῖν τὰ ὀνόματα κατὰ πᾶσαν πτώσιν, πλὴν τῆς
 κλητικῆς. Ἡ πρώτη μεταίεται ὑπὸ τοῦ τρίτου προς-
 ὄπου πρὸς δευτέρου· δι' αὐτῆς γὰρ δεῖξίς παρόντος
 35 προσώπου γίνεται. Κακείνω δὲ φανερόν, ὅτι παρ' ἡμῶν
 τὰ ῥήματα ποιοῦντες, τουτέστι, προφέροντες, πρὸς

ἕτερα πρόσωπα ἀποτείνειν ταῦτα ὀφειλομέν· καὶ φαίνεται, μὴ δεῖν χρῆσθαι ὀνόμασιν, ἐπειδὴ τρίτων προσώπων εἰσίν· ὁ γὰρ λόγος ἀπαιτεῖ ἐκ πρώτου πρὸς δευτέρου τὸν λόγον γίνεσθαι. Δι' ἣν αἰτίαν ἐπειρηθῶν αἱ ἀντωνυμῖαι, τοῦτ' ἀναπληροῦσαι, ὅπερ οὐκ ἠδύ-5 ναντο τὰ ὀνόματα. Ὡςπερ ὅταν λέγωμεν, ἐγὼ σοι γέγραφα. Προεῖρηται δὲ καὶ ἡ αἰτία, τίνος ἕνεκεν μία ἀντωνυμία ἀντὶ πάντων τῶν ὀνομάτων λαμβάνεται, ὅτι δὴ δεῖξιν ἢ ἀναφορὰν ὠρισμένην ἔχει τινὸς οὐσίας, ἣτις ἐν πᾶσι τοῖς ἰδίοις ὀνόμασι μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ 10 φωνῇ δηλοῦται. Μηδεὶς δὲ ολέσθω, ὅτι πρὸς μηδὲν λυσιτελοῦσιν αἱ τοῦ τρίτου προσώπου ἀντωνυμῖαι, ὁπότε πάντα τὰ ὀνόματα εἰς τὸ πρόσωπον αὐτὸ λαμβάνεται· μηδὲ λεγέτω, ὡς εἴπερ οἶόν τ' ἦν ἐν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ εὐρεθῆναι ὀνόματα, τάχ' ἂν 15 οὐδ' ἐπενοήθησαν αἱ ἀντωνυμῖαι. Δυνάμεθα γὰρ πρὸς τοῦτο λέγειν, ὅτι αἱ ἀντωνυμῖαι ἅπαξ ἐν χώρᾳ τῶν ὀνομάτων γεννηθεῖσαι, κατὰ συμβεβηκὸς ταύτην τὴν δεῖξιν ἔσχον· προκειμένα γὰρ ἔστιν, ὅτε πάντα τὰ πρόσωπα τοῖς ὀφθαλμοῖς βλέπεται καὶ δὴ πως ἐξαίρε- 20 τον συμβεβηκὸς ἔσχον τὴν δεῖξιν· ἢ . . . παντάπασιν διὰ τῆς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου συναφείας ἀφικνεῖται καὶ πρὸς τὸ τρίτον· οὐκ ἄρα διότι μὴ τρίτα πρόσωπα ἔχει τοῦνομα, διὰ τοῦτο αἱ ἀντωνυμῖαι ἐπενοήθησαν, ἀλλ' ὅτι ἀμέτοχόν ἐστι τῆς δείξεως, ἣτις 25 ἐννύαρχε ταῖς ἀντωνυμῖαις. Οὕτω γὰρ ἔστιν ἐκάτερον ἐν Ὀμήρῳ ἐπειδὴ γὰρ ὁράται ὁ τῇ δεῖξει ἐχρήσατο διὰ τῆς ἀντωνυμῖας, ἀδυνάτῳ οὔση γενέσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος, οὗτος εἰπὼν· ἵνα δὲ καὶ τὴν ἰδίαν ποιότητα δείξῃ τοῦ δεικνυμένου προσώπου, 30 προσέθηκε τὸ

Τούτων οὕτως ἐχόντων φαναρόν, ὡς εἰ οὕτως εἴποιμι, ὁ Μάξιμος γράφω, ἀκαταλλήτως λέγω, καὶ οὐδέτερόν τι, ἀλλ' ἢ διὰ τὸ τῶν προσώπων ἀσύμ- βατον· τρίτου μὲν γὰρ προσώπου τὸ ὄνομα, τὸ δὲ 35 ὄημα πρώτου· ἔστι δ' ἀκόλουθον καὶ συμβαῖνον, ὅταν

ἐν δυοῖ τρίτοις προσώποις ἐκφέρεται, οἶον, Ὀμηρος γράφει. Οὐ μέντοι πάντῃ καὶ πανταχοῦ τοῦτο φυλάττομεν. Τὰ γὰρ ὑπαρξίν ἢ προσηγορίαν σημαίνοντα ῥήματα, ἀκολουθῶς ἀρμόζονται τοῖς ὀνόμασι, καὶ τῷ 5 πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ, ὅπερ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνακόλουθόν ἐστίν· οἶον, ὁ Μάξιμός εἰμι· Μάξιμος ὀνομάζομαι, καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἰ καὶ ὅτι μάλιστα καὶ οἱ ποιηταὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτονομίᾳ χρῶμενοι, εὐρίσκονται καὶ ἐν ἄλλοις ῥήμασι πρώτου καὶ δευτέρου 10 προσώπου συνάπτοντες τὰ ὀνόματα, ὥσπερ Ὀμηρος,
καὶ Εὐριπίδης,

ἦ καὶ νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
λιπῶν, Πολύδωρος·

15 ἐν οἷς πᾶσιν ἕλλείπει τὸ ἐγώ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς ὀνόμασι· τῶν δ' ἐπιθέτων ὀνομάτων πολλὰ καὶ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου συνάπτονται ῥήμασι, παθητικοῖς μέντοι, καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως οὖσιν ἤσπερ καὶ τὰ ὀνόματα, τουτέστι, καὶ 20 τοῦ ὀνόματος ὁμοῦ καὶ τοῦ ῥήματος ἢ στάσιν δηλούντων, οἶον, ἀκράδαντος ἢ ἀργὸς ἢ ἐνεὸς ἵσταμαι, ἵστασαι· ἢ κίνησιν, οἶον, μετέωρος φέρομαι φέρη, ἵπταμαι, ἵπτασαι· ἢ ἀφανισμῶν· οἶον, φροῦδος οἴχομαι, οἴχη· ἢ ὅταν τῇ αὐτῇ 25 ὑποπίπτωσιν ἀμφοτέρω αἰσθήσει, οἶον, μέγας φαίνομαι, φαίνη· μικρὸς δοκῶ, δοκεῖς· ἢ καλὸς ἢ αἰσχροὸς καὶ τὰ τοιαῦτα. Τό τε γὰρ μέγας καὶ τὸ καλὸς τῇ ὄψει ὑπόκειται· ὡσαύτως καὶ τὸ φαίνομαι· τῇ γὰρ ὄψει φαίνομαι. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ 30 σχεδὸν πάντα τὰ ἐπίθετα τοῖς κίνησιν δηλοῦσι ῥήμασι καὶ ἐν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ συντάσσονται· οἶον, σοβαρὸς εἰμι ἢ γαῦρος· ταχύς, βραδύς, στυγνὸς βαδίξω· πολὺς ἐπίκειμαι τῷδε. Καὶ τινὰ τῶν χρόνον δηλούντων, οἶον, ἐφῶς ἀπαί- 35 θω· ἐσπέριος κατὰγομαι. Τὸ μὲντοι μόνος καὶ γυμνὸς καὶ ὄλος καὶ σὺν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν ὁμοίως

συντάσσονται· οἶον, μόνος κάθημαι· μόνος ἔρχομαι· μόνος τρέχω· γυμνός βαδίζω· γυμνός μάχομαι· τὸ γὰρ τοι μόνος καὶ γυμνός ταῦτόν εἶναι δοκεῖ. Ὅτε γὰρ μόνος δίχα τῶν ἄλλων ἐστὶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ γυμνός δίχα παντός ἐνδύματος. Καὶ 5 κατ' αὐτὴν δὲ τὴν ἐτυμολογίαν, τὸ γυμνός ἀπὸ τοῦ γυῖα φέρειν μόνον λέγεται, ὥστε καὶ κατὰ τοῦτο ταῦτόν τῳ μόνος. Τοῖς γε μὴν προφῆθῆϊσιν ὑπαρκτικοῖς τε καὶ κλητικοῖς ῥήμασι, καλῶς καὶ χωρὶς ἀντωνυμίας πάντα τὰ πρόσωπα συνάπτεται. Ἐπειδὴ γὰρ 10 αὐτὰ τὰ ῥήματα καθ' αὐτὰ τὴν ἰδίαν οὐσίαν ἐκάστου συνάγουσιν, ἢ τὴν τῆς οὐσίας ὀνομασίαν, ἀνάγκη παραλιπόντα τὰς ἀντωνυμίας, τὰς καὶ αὐτὴν τὴν οὐσίαν ὅσον πρὸς μόνην τὴν φωνὴν σημαίνουσας, τοῖς ὀνόμασιν ἐπερείδεσθαι, ἃ τὴν ἰδίαν δεικνύουσι ποιό- 15 τητα· οἶον, ἄνθρωπός εἰμι· Μάξιμος ὀνομάζομαι, ὅθεν ἐγὼ εἰμι, ἢ ἐγὼ ὀνομάζομαι, οὐδεὶς καθ' αὐτὸ λέγει· ὡς περ ἄνθρωπός εἰμι, ἢ Πέτρος ὀνομάζομαι. Ἄν γὰρ καὶ διπλασιασθῆ ἢ τῆς οὐσίας δεῖξαι, ἀλλ' οὖν δίχα τῆς ποιό- 20 τητος οὐδὲν τέλειον σημαίνει. Οὐδὲ γὰρ ἦν δυνατὸν τὴν ἰδίαν ποιότητα τὴν κυρίῳ σημαυομένην ὀνοματι, τῇ κοινῇ φωνῇ παρασχεῖν τῇ πρὸς πάντας γενικῶς ἀνηκούσῃ, δηλαδὴ τῇ ἀντωνυμίᾳ· εἴπερ λέγομεν, ἐγὼ εἰμι· ἐγὼ ὀνομάζομαι, τὰ ῥήματα πρὸς τὰς ἀν- 25 τωνυμίας ἀναφέροντες· οὐ γὰρ τῆς ἰδίας ποιότητος ἂν σημασίαν δεικτικῶς ποιούμεθα, ἀλλὰ τῆς κοινῆς πᾶσι προσηκούσης οὐσίας, πρὸς ἣν ἀνέκειτο ἐγὼ. Φανερόν οὖν καὶ ὅτι, ἐπειδήπερ τὰ προφῆθῆϊντα ταυτὶ ῥήματα τὴν οἰκείαν τῶν ὀνομάτων θέσιν ἐπαγ- 30 γέλλονται, ὁμολογοῦσι καὶ ἀνακαλοῦνται ταῦτα ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου πρὸς τὸ πρῶτον, ὅταν λέγω, Μάξιμός εἰμι, ἢ Εὐκλείδης ὀνομάζομαι· ὅποτε τὴν ἰδικὴν οὐσίαν, ἣν ἢ ἀντωνυμία προστεθεῖσα δεικνύσι, ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ ὑπαρκτικὸν ἢ κλητικὸν ῥῆμα· 35 ὥστε πολλάκις εὐρίσκομεν, τῶν δεικτικῶν κειμένων

- ἀντωνυμιῶν, τὰ εἰρημένα ῥήματα μὴ κείμενα μὲν, νοούμενα δὲ· ὡς τό, οὗτος Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τοιούτου ἢ δεῖξις ἐστὶν αἰτία, ὅτι οὐ μόνων τῶν ἀντωνυμιῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν δεικτικῶν ἐπιρρήματων πολ-
 5 βλάκις τιθεμένων, μὴ ἀνάγκην εἶναι προσθεῖναι καὶ τὰ ῥηθέντα ῥήματα· ὡς τό, ἴδε ὁ ἄμυθος τοῦ θεοῦ Οὐκ ἐν τούτοις δὲ μόνον ἔλλείπει τὰ ὑπαρκτικά ῥήματα, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς· οἶον, τίς ἢ ποῖος ἢ πηλίκος ὁ τόδε τι λέγων ἢ ποιῶν; Τούτοις
 10 μέντοι ὑπαρκτικοῖς ῥήμασι καλῶς καὶ αἱ μετοχαὶ συναπτονται, αἶ τε ἐνεργητικαὶ καὶ αἱ παθητικαὶ ἐν παντὶ προσώπῳ· τρίτου καὶ αὐταὶ οὐσαὶ προσώπου, ὡς περ καὶ τὰ ὀνόματα· ἀλλ' αἱ μὲν ἐνεργητικαὶ κατὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων ἰδίωμα· γράφων εἰμί, γράφων εἶ,
 15 γράφων ἐστί, ἀντὶ τοῦ γράφω, γράφεις, γράφει· αἱ δὲ παθητικαὶ, κοινῶς· οἶον, τετυμμένος εἰμί, τετυμμένος εἶ, τετυμμένος ἐστί, ἀντὶ τοῦ τέτυμαι, τέτυπαι, τέτυπται. Καὶ οὕτω μὲν αἱ μετοχαὶ μετὰ τῶν ὑπαρκτικῶν ῥημάτων ἀντὶ τῶν ῥημά-
 20 των λαμβάνονται· ἐστὶ δ' ὅτε καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἀντὶ τῆς μετοχῆς τῆς μετὰ ἄρθρου προσφερομένης, φῆμα μετὰ τοῦ ὅς ἄρθρου προσφέρομεν· ἀντὶ γὰρ τοῦ, τρέχων πίπτει, ὃς τρέχει πίπτει, φάμεν· καὶ ἀντὶ τοῦ, ὁ τυπτόμενος, ὃς τύπτεται· ἄρθρον ἄρθρου
 25 ἀντικαταλλάσσοντες ὑποτακτικοῦ προτακτικόν, τὸ μετὰ εὐθείας συντασσόμενον τοῦ μετὰ ῥήματος. Ὡς περ δὲ ταῖς ἀντωνυμίαις οὐ συνάπτεται τὰ κλητικὰ ῥήματα, οὕτως οὐδὲ ταῖς μετοχαῖς, καίτοι τῶν ὑπαρκτικῶν συναπτομένων ἀνταῖς.
 30 Ἐντεῦθεν δὲ ῥητέον περὶ τῆς συντάξεως τῶν ἀντωνυμιῶν πρὸς τὰ ῥήματα. Πᾶσαι αἱ πλάγιαί πτώσεις τῶν ἀντωνυμιῶν πάντῃ πρὸς τὰ ῥήματα ἀναφέρονται, ὡς περ καὶ αἱ τῶν ὀνομάτων· οἶον, φεῖδομαι τοῦτου, χρῶμαι τούτῳ· φιλοῦ τοῦτον. Οὐ μέντοι
 35 καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου πάντα τὰ ῥήματα πλαγίως πτώσεις ὀνομάτων ἢ ἀντωνυμιῶν ἀπαιτεῖ· τινὰ μὲν γὰρ

τούτων τέλειά τε ἔστιν, καὶ ἀπόλυτα εἶτ' οὖν ἀμετάβα-
τα, μὴ δεόμενα πλαγίας· οἶον, ἄνθρωπος βαδίξει,
ὕγιαίνει, τρέχει· τινὰ δὲ ἔλλιπῆ, πλαγίας δεόμενα,
εἶτ' οὖν μεταβατικῶς συντασσόμενα· οἶον, κατηγο-
ρεῖ, τύπτει, λαμβάνει. Δεῖται δὲ γὰρ πλαγίας 5
πτώσεως πρὸς τὴν αὐτοτελῆ ἔννοιαν· περὶ ὧν ἰδίᾳ λέ-
ξομεν ἐν τῷ περὶ ῥημάτων συντάξεως.

Maximi Planudis tractatus περὶ τῆς τῶν ῥημάτων συντάξεως
servatus est in Cod. Paris. 2669. ita inscriptus: Τοῦ σοφωτάτου
ἀνδρὸς Μαξίμου τοῦ Πλανούδη ἔκθεσις ὀφείλιμος περὶ τῆς τῶν
ῥημάτων συντάξεως, μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβάτων. Incipit:
Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῆ μεταβαίνουσιν εἰς ἕτερον πρὸςω-
πον εἰ τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν ἔχει, διὸ ἀμετάβατα προσγορεῦ-
ται· οἶόν ἐστι τὸ ζῶ, τὸ πλουτῶ, τὸ ὑγιαίνω, καὶ τὰ τοιαῦτα·
ἐν γὰρ ἐν τούτοις μόνον ἐμφαίνεται πρὸςωπον τὸ τοῦ ζῶντος,
ἢ πλουτοῦντος, ἢ ὑγιαίνοντος· ὅθεν οὐδὲ παθητικὰ τὰ τοιαῦτα
ῥήματα ἔχει· μὴ γὰρ ἐμφαινομένης ἐν αὐτοῖς ἐνεργείας εἰς ἕτε-
ρον πρὸςωπον, δῆλον ὡς οὐδὲ πάθος δύνανται ἔχειν. Τὰ δὲ
μεταβαίνουσαν εἰς ἕτερον πρὸςωπον ἔχει τὴν σύνταξιν, ὅθεν καὶ
μεταβατικὰ ὀνομάζονται, οἶον, φιλῶ, τύπτω, καὶ τὰ τοιαῦτα.
Sequitur post pauca, quae omisimus, index horum verborum secun-
dum literarum ordinem dispositus:

Ἀγάλλομαι καὶ ἀγαλλιῶμαι, τὸ χαίρω· ἀγάλλω δέ, τὸ τιμῶ
ἕτερον· ὅθεν ἄγαλμα.

Ἀγανακτῶ, καὶ ἀγανακτῶ ἐπὶ τοῖς γινομένοις κακοῖς.

Ἄγνεύω, τὸ καθαρῶ· ἀγνίζω δὲ ἕτερον, μεταβατικόν.

Ἄγνωμονῶ.

Ἀγοράζω, τὸ εἰς ἀγορὰν διατρέφω· καὶ ἀγοράζω ἄρτον, ἀντι
ὠνοῦμαι, μεταβατικόν.

Ἀγοραμῶ, (leg. ἀγορανομῶ) τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν διοικῶ.

Ἀγοραυλῶ, τὸ εἰς τὴν ἀγορὰν (leg. ἐν τῷ ἀγορῷ) ἀύλλω.

Ἀγριαίνω.

Ἀγρυπνῶ.

Ἀγωνίζομαι· καταγωνίζομαι δὲ ἕτερον, ἀντι τοῦ κατατρο-
ποῦμαι· ἀνταγωνίζομαι σοι, δοτικῆ.

Ἀγωνοθετῶ,

Ἀγωνιῶ, τὸ φοβοῦμαι.

Ἀθημονῶ.

Ἀθηφαγῶ.

Ἀδολεσχῶ· καταδολεσχῶ δὲ καὶ ἀδοξῶ (sic).

Ἀεροβατῶ . . . Ἀθλῶ . . . Ἀθύρω, τὸ καίρω.

Ῥιήθησαν μὲν τινες τελειότεραν εἶναι τὴν τῶν ῥημάτων σύνταξιν, εἰ τὰς ἀντωνυμίας προσλαμβάνοιεν, οἷον, ἐγὼ γράφω σοι· ἐγὼ διαλέγομαι σοι, καὶ τὰ τοιαῦτα· οὐκ ἐπὶ ἀπόδειξιν τοῦτο φασιν εἶναι· ὅταν ὅ γὰρ λέγω, ἐγὼ μὲν παρεγενόμεν, σὺ δὲ οὐδὰ μῶς, εἰ ἐξέλῃς τὴν ἀντωνυμίαν, ἀνακόλουθος ἔσται ὁ λόγος· ἀλλὰ τοῦτο μάλιστα ἐνταῦθα ποιῆι ὁ μὲν σύνδεσμος. Ἐγὼ δὲ φημι μὴδὲ καθόλου ἀληθὲς εἶναι τοῦτο, μὴδὲ γὰρ παντάπασιν ἀντωνυμιῶν δεῖσθαι τὰ

10 ῥήματα. Τοῦτο δ' ἂν ἀποδειχθεῖη, οὐκ ἐκ μόνῃς τῆς τῶν ποιητῶν συντάξεως, ἤπερ ἔξεσθιν καὶ ἑλλείπειν καὶ πλεονάζειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν καταλογάδην λογογραφησάντων, οἱ διχα μέτρων γράφοντες, ἀκριβῶς τὸ ἀναγκαῖον ἐν τῷ λόγῳ ἐντιθέσθαι εἰώθασιν. Ἰστέον τοι-

15 νων, ὡς ἐνυπάρχουσι τισὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν ἑτέρων μερῶν διάφοροι· οἷον, εἰ λέγοιμι, Ἄλλας, νοῶ δῆπου ἄνθρωπον· καὶ ἕνα, δι' ἐνικοῦ ἀριθμοῦ· εἰ δὲ λέγοιμι Τελαμωνιάδης, νοῶ καὶ γενικὴν ἐνικὴν τοῦ πρωτοτύπου, τουτέστι τὴν τοῦ Τελαμώνος, μετὰ εὐ-

20 θείας ἐνικῆς τῆς υἱός. Εἰ δὲ λέγοιμι θεόθεν, νοῶ καὶ ὄνομα μετὰ τῆς ἐκ προθέσεως, τουτέστιν, ἐκ θεοῦ. Εἰ δὲ φαίην, σοφώτερος, νοῶ τὸ μᾶλλον, καὶ τὸ τοῦ πρωτοτύπου θετικόν, δηλαδὴ τὸ σοφός· καὶ ἀναριθμητός ἔστι τῶν τοιούτων παραδειγμάτων ἢ

25 ἀφθονία. Οὐδὲ γὰρ ῥητέον, ὡς εἰ λέγοιμι, Τελαμωνιάδης, ἑλλείπει τὸ υἱός, καὶ δεῖ προστεθῆναι, ἵν' εἴη Τελαμώνιος υἱός· εἰ γὰρ καὶ προστεθείη, ποιητικῇ ἀδείᾳ προστίθεται, ὥσπερ κεν καὶ τὰς προθέσεις εἰώθασιν προστιθέσθαι καὶ ἀφαιρεῖν. Κἂν τοῖς ῥήμασι

Ἄθνημῶ . . . Ἄθνηροστομῶ . . . Αἰμωδιῶ, τὸ τοὺς ὀδόντας ἀργῶ καὶ τρίβω ἀπὸ τοῦ αἵματος.

Ἄκηδιῶ — Ἄκίξομαι, τὸ γυναικίξομαι.

Ἄκμάζω — Ἄκολασταίνω — Ἄκρατίξομαι — Ἄλαξονεύσομαι, — Ἄλαλάζω.

Ἄργῶ, καὶ ἀργῶ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀργῶ ἐπὶ τοῖς κακοῖς etc.

τοίνυν ὁμοίως συμβάλει τὸ ἕτερά τινα πῦν αὐτοῖς νο-
εῖσθαι· ὡς ἐν τοῖς ὀρικοῖς αὐτός τε ὁ ὀρισμός, καὶ ἡ
ἐντεῦθεν νοουμένη βεβαίωσις· ὅθεν καὶ πρὸς τὰς ἐρω-
τήσεις ἀποκρινόμενοι, ἢ τὸ ναὶ βεβαιωτικὸν ἐπίρρημα,
ἢ τὸ οὐχὶ ἀρνητικὸν ἀποδίδομεν, ἢ ῥῆμα ὀριστικόν, 5
μόνην ὡς ἔχον ἐν ἑαυτῷ τὴν τοῦ ναὶ βεβαίωσιν.
Ὡς περ τῷ ἐρωτῶντι, ἀναγινώσκεις; ναὶ ἢ οὐ ἀποκρι-
νόμεθα, ἢ ἀναγινώσκω. Ἐνεστὶ δὲ τῷ ἀναγινώ-
σκω ῥήματι καὶ ἐνικός ἀριθμός, καὶ οὐ προσδεῖται
προστεθῆναι τὸ εἰς. Φανερόν οὖν, ὅτι καὶ εὐθεῖα ἀντ-10
ωνυμίας ἔνεστι τῷ ῥήματι· οὐκοῦν εἰ τὰ προῤῥηθέντα
οὐκ ἔλλειπουσιν, ἐπειδὴ νοοῦνται, οὐδὲ ἡ ἀντωνυμία
ἔλλειπει. Οὐ μὴν καὶ εἰ προστεθείη, ἐπιμορφος γίνε-
ται ἡ σύνταξις· ἔστι δὲ ὅτε πλείονος δηλώσεως χάριν
προστίθεται ταῦτα, ἃ δύνανται καὶ μὴ προστεθέντα 15
νοεῖσθαι· οἷον, ἀναγινώσκεις; ναὶ, ἀναγινώσκω.
Ἴδου γὰρ ἐνταῦθα τὸ ναὶ ἐπίρρημα, εἰ καὶ καθ' αὐτὸ
κείμενον, τὴν τοῦ προσληφθέντος ῥήματος ἐμπεριέχει
διάνοιαν· ὅμως προτεθὲν οὐ ποιεῖ μωμητὴν τὴν ἀπό-
κρισιν, ἀλλὰ μᾶλλον βεβαιότεραν. Βεβαιότερα γὰρ γί-20
νεται ἡ ἀπόκρισις διπλασιασθείσης τῆς βεβαίωσεως.
Ὁμοίως δὲ καὶ ἔνα ἄνδρα φάμεν βαδίζειν, πρὸς τὴν
τῶν πολλῶν διαφορὰν, οὐχ ὅτι αὐτῷ τῷ ἀνδρὶ, ἐνι-
κῶς λεγομένῳ, οὐ συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ τοῦ ἐνι-
κοῦ ἄρθρου διάνοια. Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὅταν τὸ 25
ῥῆμα χωρὶς ἀντωνυμίας λέγωμεν, ἀπολελυμένην καὶ
δίχα διαστολῆς τὴν προφορὰν ποιούμεθα, οἷον, λέγω,
λέγεις· εἰ δὲ τινος πράγματος διαστολὴν δηλῶσαι βου-
λόμεθα, τὴν ἀντωνυμίαν προστίθεμεν, ἥς ἴδιον διακρι-
νεῖν τὰ πρόσωπα· οὐδὲ γὰρ εἰς ἐνδειξιν τοῦ προσώ-30
που τοῦτο ποιούμεν, ταύτην γὰρ ἔχει ἐν ἑαυτοῖς τὰ
ῥήματα· διακρίσεως ἕρα χάριν, καὶ μάλιστα εἰ σύν-
δεσμος προσλαμβάνοιτο· οἷον, ἐγὼ μὲν παρεγενό-
μην, σὺ δὲ οὐδαμῶς· ἢ πλείονος δηλώσεως ἕνεκεν,
ἐν ἣ πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους δοκεῖ γίνεσθαι ἢ διά-35
κρισις· οἷον,

ἡμεῖς τοι πατρῶν μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι,

αὐτὰρ ἐγὼ —

Καὶ τὰ μὲν πρῶτα καὶ δεύτερα πρόσωπα τῶν ῥημάτων, 5 εἰ μὴ διακρίσεως ἢ δηλώσεως χάριν, οὐ προσδεῖται τῶν ἀντωνυμιῶν· ἐγγυτάτω γὰρ καὶ παρούσας ἐκασταὶς φωναῖς ἔχουσι τὰς δείξεις. Τὰ δὲ τρίτα πρόσωπα ἀναριθμητὰ ὄντα, μιᾷ φωνῇ ῥήματος χρώμενα, σύγχυσιν ἄπειρον ἐξ ἀνάγκης ποιούσι, καὶ διὰ τοῦτο 10 εἰκότως πρὸς διάκρισιν ταύτης αἰ ὠρισμένοι ἀντωνυμῖαι συνάπτονται τοῖς τρίτοις τοῦ ῥήματος προσώποις, ἵνα διὰ τῆς ἐκείνης προσθήκης ἢ ἀόριστος δήλωσις ὀρισθῇ· οἶον, γράφει οὗτος, γράφει αὐτός, γράφει ἐκεῖνος, γράφει ὁ αὐτός.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

15 Αἱ μετοχαὶ καὶ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ῥημάτων συντάξεως ἔχονται. Καὶ τὴν μὲν τῶν ῥημάτων τηροῦσι σύνταξιν, ἥνικα ἢ ἀμετάβατοι εἶεν, ἢ μεταβατικαὶ πρὸς ἕτερα πτωτικά, οἷς κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ῥήματος συνάπτονται. Ἀμετάβατοι μὲν, οἶον, ἀναπνέων ζῶ· 20 βαδίζων διαλέγομαι· τὸ γὰρ ἀναπνέω, καὶ τὸ βαδίζω, ἀμετάβατα· μεταβατικαὶ δέ, οἶον, φειδόμενός σου· βοηθῶν σοι· φιλῶν σε· καὶ γὰρ φείδομαι σοῦ φαμεν, καὶ βοηθῶ σοι, καὶ φιλῶ σε. Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὸ ῥῆμα· κατὰ δὲ τὸ ὄνομα συντάσσονται αἱ μετοχαί, ὅτι ὃν τρόπον τὰ ῥήματα εἴτε 25 ἀμεταβάτως εὐθείᾳ μόνη συνάπτονται, εἴτε μεταβατικῶς ταῖς πλαγίαις τῶν ὀνομάτων, οὕτω καὶ σὺν ταῖς μετοχαῖς. Ἀμεταβάτως μὲν, γράφων ἤδεται· ὑγιαίνων βαδίζει· μεταβατικῶς δέ, οἶον· δέομαι 30 τοῦ οἰκτείροντος· ἀμιλλῶμαι τῷ τρέχοντι· ἀμύνομαι τὸν ἐχθρόν. Κἀνταῦθα γὰρ αἱ τῶν

πλαγιων συντάξεις καθ' ὁμοίότητα τῶν ὀνομάτων τε καὶ ἀντωνυμιῶν γίνονται· οἷον, δέομαι σου· δέομαι ἀνθρώπου· δέομαι τοῦ ὑπηρετή- σουτος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἐνίοτε δὲ κατὰ τοὺς ποιητὰς καὶ εἰς δύναμιν ὀνομάτων αἱ μετοχαὶ μεταβα- 5 νουσι, καὶ γενικῇ συντάσσονται, καταλιποῦσαι τὴν τῶν ρημάτων σύνταξιν, οἷον τὸ μὲν τόξα εἰδῶς, με- οχή ἐστι· τὸ δὲ

τόξων εὖ εἰδῶς,

ὄνομα, ἀντὶ τοῦ εἰδήμων. Ὅμοιος καὶ τὸ 10 Ἰστέον δέ, ὡς αἱ μετοχαὶ οὐ συγκρίνονται, ὥσπερ οὐδὲ τὰ κύρια ἢ τὰ προσηγορικά. Ἐπειδὴ γὰρ ἐν χώρᾳ τῶν ρημάτων λαμβάνονται, τὰ δὲ ῥήματα οὐ συγκρίνονται, εἰκότως οὐδ' αὐταὶ· σύγκρισιν δὲ ἐπι- δέχονται καθ' ἕτερον τρόπον καὶ τὰ ῥήματα καὶ αὐ- 15 ται τῇ τοῦ μᾶλλον προσθήκῃ· οἷον, μᾶλλον φροντίξω τῆς ἑμαυτοῦ ψυχῆς ἢ τοῦ σώμα- τος· καὶ αὐθις, ὄρας με τὸν μᾶλλον φροντί- ζοντα τῆς ἑμαυτοῦ ψυχῆς ἢ τοῦ σώματος. Ἡ μέντοι μετοχὴ ὀνόμασι, μὲν συναπτομένη ἐν χώρᾳ 20 ῥήματος λαμβάνεται· ῥήματι δὲ συντασσομένη, ἐν χώρᾳ ὀνόματος· οἷον, ὁ ποιῶν ἡμέραν, ἀντὶ τοῦ, ὃς ποιεῖ· καὶ αὐθις, ἐπαινω τὸν ψάλλοντα, ὥσπερ τό, ἐπαινω τὸν ψάλτην. Καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν εἰ ἀνθ' ἑκατέρου λαμβάνεται, ὁπότε τὰ ἑκάτερα συμβεβηκότα 25 κέκτηται.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Περὶ δὲ συνδέσμων ἰστέον, ὡς εἰ πτωτικοῦ· προτι- θεται σύνδεσμος, ἀνάγκη καὶ ἕτερον πτωτικὸν μέρος αὐτῷ συνάπτεσθαι, καὶ πρὸς ἑκάτερον ἀναφέρεσθαι τὸ ῥήμα, οἷον, καὶ ὁ Τρύφων ἀναγινώσκει καὶ ὁ Διονύ- σιος· καὶ ὁ Ἀπολλώνιος γράφει κἀγώ· καὶ ὁ ἀναγινώ- 30 σκων προκόπτει καὶ ὁ ἀγρυπνῶν. Κάκ τοῦ ἐναντίου,

εἰ τοῦ ῥήματος συντεθείη σύνδεσμος, ἀνάγκη καὶ ἕτα-
 ρον αὐτῷ ῥῆμα συνάπτεσθαι, καὶ πρὸς ἑκάτερον αὐ-
 τῶν πτωτικὸν ἀναφέρεσθαι· οἷον, καὶ γράφει καὶ ἀνα-
 γινώσκει ὁ Τρύφων· καὶ μάχεται καὶ νικάει Διομήδης.
 5 Ἐξέστι γὰρ μὴν τῷ ῥήματα πρῶτου ἢ δευτέρου προσώ-
 που λέγοντι μηδὲν συνάπτειν τῶν πτωτικῶν, καὶ τέ-
 λειον τὸν λόγον ἀποδιδόναι· οἷον, καὶ ἀναγιώσκω
 καὶ νοῶ· καὶ διδάσκω καὶ διδάσκομαι· καὶ γράφεις
 καὶ διαλέγῃ· καὶ γὰρ αὐτῇ τῇ δεξιῇ ἐν χώρᾳ πτωτι-
 10 κοῦ τινος χρώμεθα. Καὶ γὰρ καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἡ ἀντ-
 ωνυμία διὰ ταύτης δεικνύονται ἐν τε τῷ πρῶτῳ καὶ
 δευτέρῳ προσώπῳ· τὸ γὰρ τρίτον τοῦ ῥήματος πρόσω-
 πον ἀόριστον ὄν, δείται τινος πτωτικοῦ, ὃ δὲ γίνεται
 ἐν τῷ ὀνόματι· τοῦτο γὰρ τῷ ἐπιρῥήματι, ὅπερ δυνά-
 15 μαι ἐπίθετόν ἐστι τοῦ ῥήματος, ὁ λόγος ἀπαιτεῖ γίνε-
 σθαι, οἷον, καὶ καλῶς καὶ ἐν τέχνῳ γράφει.
 Εἰ μὲν γὰρ μὴ προτίθεται σύνδεσμος, ἔξεστι καὶ διά-
 φορα μέρη ἐπιφέρειν· οἷον, γράφει Διονύσιος
 καὶ Τρύφων· γράφει Διονύσιος καὶ ἀναγι-
 20 νώσκει· εἰ δὲ προθεῖς τὸν σύνδεσμον εἴποιμι, καὶ
 γράφει Διονύσιος, ἀνάγκη καὶ ἕτερον ῥῆμα ἐπε-
 νεργεῖν καὶ φάναι, καὶ γράφει Διονύσιος καὶ ἀναγιώ-
 σκει. Καὶ αὐθις, εἰ φαίην, καὶ Διονύσιος γράφει,
 ἀνάγκη καὶ ἕτερον πτωτικὸν ἐπενεργεῖν καὶ φάναι,
 25 καὶ Διονύσιος γράφει καὶ Ἀπολλώνιος· καὶ
 γὰρ προηγούμενος ὁ συμπλεκτικὸς ἢ ὁ διαζευκτικὸς
 σύνδεσμος ὁμοῖον ἀπαιτεῖν μέρος παντάπασιν ἀναγκά-
 ζει, τουτέστιν ἢ πτωτικὸν ἢ ἄπτωτον. Καὶ ἐν μὲν
 τοῖς πτωτικοῖς, τὴν αὐτὴν πτώσιν· ἐν δὲ τοῖς ἀπτώ-
 30 τοις, τὴν αὐτὴν ἔγκλισιν· οἷον, καὶ γράφω καὶ
 νοῶ· καὶ οὕτως· ἢ γράφω ἢ νοῶ· καὶ ὁ ἐμὸς
 λόγος καὶ ὁ σός. Ἰστίον γὰρ μὴν, ὡς ἔξεστι ταῖς
 γενικαῖς ἐν τῇ τοιαύτῃ συντάξει εὐθείας τῶν κτητικῶν
 συνάπτειν ὀνομάτων καὶ ἀντωνυμιῶν. Δύναμιν γὰρ
 35 αἰ εὐθεῖαι· αὐταὶ τῶν γενικῶν τῶν οἰκείων κέκτηνται
 πρῶτοτύπων· ὀνομάτων μὲν, οἷον, ἄριστα ἐστὶ τὰ

Ὅμηρικὰ ἔπη καὶ τὰ τοῦ Ἡσιόδου· καὶ αὐτοῖς, ὁ Ἀγαμεμνόνειος παῖς καὶ ἡ τοῦ Μενελάου θυγάτηρ συνήφθησαν. Ἀντωνυμιῶν δέ, ὡς ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς καὶ ὑμῶν· ὁ ἐμὸς δοῦλος καὶ κείνου. Ἐπεὶ γὰρ ἡ γενική, καὶ γενική λέγεται ὡς γένος δηλοῦσα, καὶ κτητική, ὡς κτήμα — τὸν τε γὰρ υἱὸν τοῦ πατρὸς λέγομεν γένος, καὶ τὸν δοῦλον τοῦ δεσπότου κτήμα — ἐξ ἀνάγκης ἔπεται καὶ τὴν γένος ἢ κτήμα δηλοῦσαν εὐθείαν ταύτων δύνασθαι τῇ γενικῇ πτώσει· γένος μὲν, ὡς τὸ Ἀγαμεμνόνειος παῖς· κτήμα 10 δέ, ὡς τό, τὰ Ὅμηρικὰ ἔπη. Οὐ μόνως δὲ τὰς εὐθείας τῶν κτητικῶν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν πῶσιν ἐνικήν τε καὶ πληθυντικὴν καλῶς δυνάμεθα ταῖς κτητικαῖς συναπτεμέναις εὐθείαις προφέρειν· οἷον, ὁ ἐμὸς ἀγρὸς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ· σὴ ἔστιν ἡ πόλις καὶ πάντων· τῆς ἐμῆς 15 σωτηρίας φροντίζει καὶ τῆς τῶν ἀδελφῶν· τῷ ἐμῷ δούλῳ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ πληγὰς δίδωσι· τὸν ἐμὸν φίλον καὶ τοῦ πατρὸς τύπτει· ᾧ τέκνον ἐμὸν καὶ τῆς συζύγου· καὶ Ἡσιόδος,

παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου. 20

Καὶ ὁμοίως πάντα προφέρεσθαι δύνανται ὀνόματά τε καὶ ἀντωνυμίαι· ἐγκλίσεις δέ, ὡς ἔφημεν, ἀνάγκη τῶν προφθιέντων συνδέσμων προηγουμένων, τὰς αὐτὰς μάλιστα συνάπτεσθαι· οἷον, καὶ λέγεις καὶ γράφεις, ἢ λέγεις ἢ γράφεις· καὶ λέγε καὶ γράφε· ἢ λέγε ἢ γράφε· 25 καὶ λέγοις καὶ γράφοις· ἢ λέγοις ἢ γράφοις· καὶ ὅταν λέγῃς καὶ ὅταν γράφῃς· ἢ ἂν λέγῃς ἢ ἂν γράφῃς· βούλει καὶ λέγειν καὶ γράφειν· βούλει ἢ λέγειν ἢ γράφειν. Ἐξεστὶ μὲντοι καὶ ποικίλλειν τὰς ἐγκλίσεις πλὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος οὐκ ἐπὶ διαφόρων· οἷον, καὶ 30 λέγω καὶ λέγοιμι· καὶ ἔλεγεσ καὶ λέγε. Ἐνθα μὲν γὰρ ἡ αὐτὴ ἐγκλίσις φυλάττεται, διάφορα κεῖται ῥήματα· ἐνθα δὲ αἱ ἐγκλίσεις ἀμείβονται, τὸ αὐτὸ κεῖται ῥήμα. Καὶ πτώσεις δὲ τὰς αὐτὰς συνάπτεσθαι ἀπαιτοῦσιν οἱ συμπλεκτικοὶ τε καὶ διαζευκτικοὶ σύνδεσμοι· προηγουμένοι τε καὶ μεταξὺ τιθέμενοι, ὅταν ἐν

πρὸς αὐτὰ ἀναφέρεται ῥῆμα· οἶον, καὶ ἐγὼ, καὶ σὺ
γράφομεν· ἢ ἐμοῦ καὶ σου φείδεσαι· καὶ
ἐμοὶ καὶ σοὶ συμφέρει· ἢ ἐμὲ καὶ σε μισεῖ.

Πολλάκις δὲ παρὰ τοῖς ποιηταῖς καὶ διάφοροι πτώσεις
συναπτόνται, οὐ μέντοι παντάπασιν ἔξω λόγου, ὡς
παρ' Ὀμήρω,

οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμύμοιο
πυθολίμην,

ἢ ἐ τόν, ὃς Σκύρω μοι ἔνι τρέφεται φί-
λος υἱός.

10

Ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ἢ ἐ τοῦ. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ πυνθά-
νομαι μὲν, τὸ ἐρωτᾶ, γενικῇ συντάσσεται, τὸ δὲ
πυνθάνομαι, τὸ μανθάνω, καὶ ἀκούω, αἰτιατικῇ,
ἢ καὶ μετὰ τῆς περὶ προθέσεως, γενικὴν ἀπαιτούσης,

15 διπλὴν ἐποιήσατο τὴν σύνταξιν· τὸ μὲν πρότερον, τὸ
πυθολίμην περὶ τοῦ πατρὸς τάξας, ἔξωθεν τῆς
περὶ νοουμένης· τὸ δὲ δεύτερον κατὰ φύσιν αἰτιατι-
κῇ. Ἰστέον, ὅτι ταῖς τῶν ἀντωνυμιῶν πλαγίαις πτώ-
σεις συναπτόμενα τὰ ῥήματα δύο ἀπαιτεῖ πρόσωπα,

20 τοῦ τε ποιοῦντος καὶ τοῦ πάσχοντος· οἶον, φείδομαι
σου· δίδωμί σοι ὄρω σε. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς πτωτικοῖς καὶ ἐν ταῖς αὐτοπάθεσι συντάξεις, ὅταν
τὸ αὐτὸ πρόσωπον καὶ ποιῇ καὶ πάσχη, τῇ αὐτῇ διὰ
τῶν συνθέτων ἀντωνυμιῶν χρώμεθα συντάξει· οἶον,

25 φείδομαι ἐμαντοῦ, μάχη σε αὐτῷ, φιλεῖ ἐαυ-
τόν. Οὐδέποτε πρόθεσις ἐν συνθέσει ἀντωνυμίᾳ τινὶ
συνάπτεται, ἐν παραθέσει μέντοι πάσαις ταῖς πλαγίαις
πλὴν τῆς κλητικῆς· τοῖς δὲ ὀνόμασι αἱ προθέσεις ἐπά-
γονται καὶ ἐν παραθέσει, καὶ ἐν συνθέσει· ἐν συνθέσει

30 μὲν, ἣτις κὰν τῇ εὐθείᾳ γίνεται, ἢ τὴν σύνθεσιν φυ-
λάττουσι καὶ αἱ πλάγαι, οἶον, κατάλογος, κατα-
λόγου, καταλόγῳ, κατάλογον, κατάλογε· ἐν
παραθέσει δέ, ταῖς τρισὶ μόναις πλαγίαις, ὡς εἴρηται.
Τοῖς γε μὴν ῥήμασι τε καὶ ἐπιρῥήμασιν ἐν μόνῃ συν-
35 θέσει συναπτόνται αἱ προθέσεις· τὰ μέντοι ἀπαρέμ-
φρατα προθέσεις ἐν παραθέσει ἔχοντα, οὐκ ἀμέσως ἔχου-

ειν, ἀλλὰ μέσοις ἄρθροις· οἶον, ἐν τῷ πορεύεσθαι·
 πρὸ τοῦ γενέσθαι τόδε· μετὰ τὸ γενέσθαι.
 Ῥῆμα μὲν γὰρ ἔστι τὸ ἀπαρίμφοτον, οὐ πόρρω δὲ
 ὀνόματος, διὰ τὸ καὶ ἄρθρα δέχεσθαι· τὸ γὰρ ἐν τῷ
 πορεύεσθαι ταυτόν ἐστι τῷ ἐν τῇ πορείᾳ· καὶ τὸ 5
 πρὸ τοῦ γενέσθαι τόδε, τῷ πρὸ τῆς γενέσεως
 τοῦδε. Ταῖς δὲ γε μετοχαῖς αἱ προθέσεις συντίθενται
 καὶ κατὰ τὴν τοῦ ῥήματος σύνθεσιν, καὶ κατὰ τὴν τοῦ
 ὀνόματος παράθεσιν· οἶον, ἀναγινώσκων, ἀπὸ τοῦ
 ἀναγινώσκω· ἐπιστέλλων, ἀπὸ τοῦ ἐπιστέλλω· ἐν 10
 λέγουσι, εἰς γράφοντα, ὡσπερ ἐν ἀνθρώπῳ, εἰς
 ἄνθρωπον. Ἰστέον, ὡς ἡ ὀρθὴ τοῦ λόγου σύνταξις
 ἀπαιτεῖ τὸ ὄνομα ἢ τὴν ἀντωνυμίαν προτίθεσθαι τοῦ
 ῥήματος· οἶον, ἐγὼ καὶ σὺ λέγομεν. Ὁμηροσ καὶ
 Ἡσίοδοσ ἔγραψαν· τὴν γὰρ οὐσίαν καὶ τὸ πρόσωπον 15
 αὐτοῦ τοῦ ποιοῦντος ἢ πάσχοντος τὴν διὰ τῆς ἀντωνυμίας
 ἢ τοῦ ὀνόματος δηλουμένην, προτέραν εἶναι
 δεῖ φῦσει τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, ἥτις συμβεβηκός ἐστι
 τῇ οὐσίᾳ. Ἐξεστί δὲ καὶ πρωτότερον ταῦτα προφε-
 ρεῖν τῇ τῶν ποιητῶν ἐξουσίᾳ χρωμένοις. 20

Τὸ πρῶτον καὶ δεῦτερον πρόσωπον ἢ εἰς ἑαυτὰ
 ὑποστρέφει, κατὰ τὴν φηθεῖσαν αὐτοπάθειαν διὰ τῶν
 συνθέτων ἀντωνυμιῶν, ἢ εἰς ἕτερα διάφορα μεταβαίνει
 διὰ τῶν ἀπλῶν, ὅταν μὴ ἀμεταβάτοις συνάπτηται
 ῥήμασιν. Εἰς ἑαυτὰ μὲν ὑποστρέφει, οἶον, φείδομαι 25
 ἑμαυτοῦ, φείδη σαυτοῦ· χαρίζομαι ἑμαυτῷ, χαρίζη
 σαυτῷ· φιλῶ ἑμαυτόν, φιλεῖς σαυτόν. Εἰς ἕτερα δὲ
 διάφορα μεταβαίνει, οἶον, φείδομαί σου, φείδομαι
 ἐκείνου· χαρίζη μοι· χαρίζη ἐκείνῳ. Τὸ δὲ τρίτον
 πρόσωπον οὐ μόνον τὰ αὐτὰ πάσχει, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλο 30
 τρίτον δύναται μεταβαίνειν, διαφόρων ἐν αὐτῷ τρίτων
 προσώπων εἶναι δυναμένων, ὅπερ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ
 δευτέρῳ οὐχ εὐρίσκεται. Ὁρισμένοι γὰρ αἱ τούτων
 φωναὶ καὶ μοναδικαί, οἶον τὸ ἐγὼ καὶ τὸ σὺ. Ἐπο-
 στρέφει μὲν οὖν εἰς ἑαυτὸ τὸ τρίτον· οἶον, οὗτος 35
 κατήγορεῖ ἑαυτοῦ· μεταβαίνει δὲ πρὸς διάφορα

ἕτερα, οἷον, οὗτος κατηγορεῖ μου, κατηγορεῖ
 σου· μεταβαίνει δὲ καὶ πρὸς ἄλλον τρίτον, οἷον,
 οὗτος κατηγορεῖ ἐκείνου, κάκεινος τούτου.
 Οὐδὲ δὲ τὸ πρῶτον πρόσωπον εἰς ἕτερον πρῶτον μετα-
 5 βῆναι δύναται, οὔτε τὸ δεύτερον εἰς ἕτερον δεύτερον,
 ἐπεὶ μηδὲ δύνανται εἶναι διάφορα πρῶτα καὶ δεύτερα,
 ὥσπερ διάφορα τρίτα. Ἄλλ' ἢ εἰς ἑαυτὰ ὑποστρέφου-
 σιν, ὥσπερ εἴρηται, ἢ τὸ μὲν πρῶτον εἰς δεύτερον ἢ
 τρίτον μεταβαίνει, τὸ δὲ δεύτερον εἰς πρῶτον ἢ τρί-
 10 τον. Τὰ τρία ἄρα πρόσωπα τὴν αὐτὴν μὲν ἔχουσιν
 αὐτοπαθῆ συνταξιν, οἷον, ὠφελῶ ἑμαυτόν, ὠφελείς
 σεαυτόν, ὠφελεῖ ἑαυτόν· μεταβατικὴν δὲ τὸ μὲν πρῶ-
 τον καὶ δεύτερον ἑκάτερον πρὸς δύο· τὸ δὲ τρίτον
 καὶ πρὸς τρίτα. Ἐπάρχει γὰρ ἐν τούτῳ, ὅτι τὸ τρίτον
 15 καὶ εἰς ἕτερον τρίτον μεταβατικῶς προφέρεται· οἷον,
 ἐκεῖνος ὠφελεῖ με, ἢ σε, ἢ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον. Καί
 αἱ κτητικαὶ δὲ ἀντωνυμῖαι, αἱ δύο περιέχουσαι πρός-
 ῶπα, τὸ τε τοῦ κεκτημένου, καὶ τὸ τοῦ κτήματος,
 οἷον τὸ ἐμός καὶ σός, μεταβατικῶς μόνον συντάσσ-
 20 σονται πρὸς ἕτερον πρόσωπον· οἷον, διδάσκω τὸν σὸν
 παῖδα· διδάσκω τὸν ἐόν παῖδα· εἴτ' οὖν τὸν ἐκείνου·
 διδάσκεις τὸν ἐμὸν παῖδα, ἢ τὸν ἐόν· διδάσκει τὸν
 ἐμὸν παῖδα, ἢ τὸν σόν. Ἐπειδὴν δὲ αὐτοπαθῆς ἢ
 σύνταξις γίνηται, ταῖς συνθέτοις αὐθις ἀντωνυμίαις
 25 χρώμεθα, καὶ τοῦτο διχῶς· ἀπὸ μὲν τοῦ κεκτημένου
 εἰς τὸ κτήμα, οἷον, διδάσκω τὸν ἑμαυτοῦ παῖδα· τρέ-
 φεις τὸν σεαυτοῦ ἵππον· ἐπιμελεῖται οὗτος ἢ ὁ Νι-
 κόλαος τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας· ἀπὸ δὲ τοῦ κτήματος
 πρὸς τὸν κεκτημένον· οἷον, πείθεται μοι ὁ ἑμαυτοῦ
 30 παῖς· ἀρέσκει σοι ὁ σεαυτοῦ ἵππος· φοβεῖται τοῦτον
 ὁ ἑαυτοῦ δούλος. Ἴστέον δ' ὅτι πάντα τὰ κτητικὰ τὸ
 μὲν τοῦ κεκτημένου πρόσωπον κατὰ τὸ πρωτότυπον
 καὶ ἐντὸς σημαίνουσιν, αὐτὸ δὲ τὸ κτήμα τρίτου ἐστὶ
 προσώπου καὶ ἔξωθεν· οἷον, ἐμός, σός, ὅς· ὃν τρόπον
 35 καὶ τὰ ὀνόματα οἷσπερ συνάπτονται, οἷον, ὁ ἐμός
 πατήρ, ὁ σός υἱός· πλὴν τῆς κλητικῆς, ἣτις ἐν μόνοις

μὲν τοῖς τοῦ προσώπου κτητικοῖς εὐρίσκειται, δευτέρῳ δὲ προσώπῳ συνάπτεται, ὡς τό,

ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρει-
όντων.

Πάντα μέντοι τὰ κτητικά, εἴτε ἀντωνυμιαί εἰεν, εἴτε ὀνόματα, εἰς τὰς τῶν πρωτοτύπων γενικὰς σὺν φήμασι προφερόμενα ἀναλύεσθαι δύνανται· οἷον, τὸν ἐμὸν φίλον νουθετῶ, ἀντὶ τοῦ, φίλον μου· Τελαμώνιος υἱός, ἀντὶ τοῦ, ὁ τοῦ Τελαμώνος υἱός· καὶ ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι· τούτῳ δὲ διαφέρει ἡ κτητικὴ ἀντωνυμία, τὸ ἐμός, σός, τῆς πρωτοτύπου τῆς μου, σου, ὅτι τῇ φωνῇ τοῦ κτητικοῦ καὶ τὸ γένος καὶ ἡ πτώσις πρὸς τῷ ἀριθμῷ δεικνύται αὐτοῦ τοῦ κεκτημένου. Καὶ τὰ μὲν κτητικὰ φήματα τοῖς κτητικοῖς συνημμένα, πρὸς τὰ κεκτημένα ἀναφέρονται κατὰ τὸν τῶν πρὸς τι λόγον· οἷον, σός εἰμι παῖς· ἐμός ἐστι πατήρ. Ὅτε γὰρ πατήρ τοῦ υἱοῦ ἐστι πατήρ, καὶ υἱός τοῦ πατρὸς ἐστὶν υἱός· ἐν ἐνὶ δὲ καὶ τῷ αὐτῷ προσώπῳ ὁ κεκτημένος ὁμοῦ καὶ τὸ κτῆμα ἀμεταβάτως νοεῖσθαι οὐ πέφυκεν, εἰ μὴ πού τις κατὰ σχῆμα λέγοι μετὰ τῆς συνθέτου ἀντωνυμίας, οἷον, ἐμαυτοῦ εἰμι ἐγὼ καὶ δοῦλος καὶ δεσπότης· καὶ, γένου σαυτοῦ· ὥσπερ κἀν τοῖς συγκριτικοῖς λέγομεν, αὐτόν τινα ἑαυτῷ συγκρίνοντες, αὐτὸς ἑαυτοῦ βελτίων ἐγένετο. Εἰ δέ τις τὰ κτητικὰ ταῦτα φήμασι συνάπτομεν ἀνήκουσι πρὸς τὴν αὐτῶν τῶν κτημάτων ἐνέργειαν ἢ πάθος, ἀνάγκη ἐπειδὴν ἐν πρώτῳ ἢ δευτέρῳ προσώπῳ εἶναι νοοῦνται, καὶ τὰς πρωτοτύπους αὐτοῖς ἀντωνυμίας συνάπτεσθαι, ὃν τρόπον καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀνόμασι εἴωθε γίνεσθαι· οἷον, σὺ ὁ ἐμός υἱός μανθάνεις· ἐγὼ ὁ σός πατήρ διδάσκω· καὶ, σὺ μὲν, Ὀμηρε, διδάσκεις, ἐγὼ δ', ὁ Μάξιμος, διδάσκομαι. Ἐν ταύταις γὰρ ταῖς συντάξεσι τὰ φήματα, τὰ μὴ οὐσίαν σημαίνοντα, πρὸς αὐτὰ τὰ κτῆματα ἀλλ' οὐ τοὺς κεκτημένους ἀναφέρονται· τοῦτο δ' ἐστὶν ὅταν ταῖς εὐθείαις τῶν κτητικῶν συν-

ἀπώνται τὰ ῥήματα· εἰ δὲ καθ' ἕν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσ-
 ωπον πλαγίᾳ πτώσει ἀντωνυμίας τὸ ῥήμα συνάπτεται,
 αὐτοπάθειάν τε ἀνάγκη γίνεσθαι, καὶ τὸ αὐτὸ πρόσ-
 ωπον ἐνεργεῖν τε καὶ πάσχειν ἐν ταύτῳ, καὶ τὴν πλα-
 γίαν ἐκείνην τῶν συνθέτων ἀντωνυμιῶν εἶναι· οἷον,
 ἐπιλαμβάνομαι ἑμαυτοῦ· νομοθετεῖς σεαυ-
 τῷ· βιάζεται ἑαυτόν. Ὅμηρος μέντοι συνθέτῳ
 ἀντωνυμίᾳ οὐδαμοῦ χρῆται, διαλελυμένας δὲ πολλαχῶς
 προσφέρει, εἰοῖ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, ἔε δ' αὐτόν
 10 ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ· ὥσπερ γὰρ ἐστὶν ὄν καὶ ἐόν τὸ
 ἴδιον, οὕτω καὶ οἱ καὶ εἰοῖ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. Ἐκείνο
 μέντοι ἰστέον, ὅτι αἱ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προς-
 ὄπου κτητικαὶ ἀντωνυμίαι καλῶς συνάπτονται τοῖς
 ἔξωθεν προσώποις κατὰ τε ἐνέργειαν καὶ πάθος· οἷον,
 15 ὁ ἐμὸς υἱὸς φιλεῖ σε, φιλεῖ ἐκείνον· ὁ σὸς υἱὸς φιλεῖ
 με, φιλεῖ ἐκείνον. Ἐν δὲ τῇ αὐτοπαθείᾳ αἱ σύνθετοι
 ἀντωνυμίαι εἰσάγονται· οἷον, ὁ ἑμαυτοῦ καίς φιλεῖ
 με· ὁ σεαυτοῦ καίς φιλεῖ σε. Τὸ μέντοι τοῦ τρίτου
 προσώπου κτητικὸν δίχα φωνῆς ἄλλης δηλούσης τὸν κε-
 20 κτημένον οὐ δύναται συναφθῆναι ἑτέρῳ προσώπῳ
 καθ' αὐτό· εἰ γὰρ φαίην, ὡς ὁ σφέτερος δοῦλος
 ὑπηρετεῖ σοι, σολοικισμὸν ποιῶ, ὅπερ ἐν τῷ κτη-
 τικῷ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου, ὡς ἀπεδεί-
 ξαμεν, ὀρθῶς συντάσσεται, ὅταν ἑτέρῳ προσώπῳ συν-
 25 ἀπτήται. Καὶ θαυμασιὸν οὐδέν· τὰ γὰρ τοῦ πρώτου
 καὶ δευτέρου προσώπου κτητικὰ ὠρισμένα τὰ τῶν κε-
 κτημένων ἔχουσι πρόσωπα, δεικτικά τε ὄντα, καὶ ἐν
 μοναδικαῖς ταῖς τῶν πρωτοτύπων φωναῖς καθεστη-
 κύτα.

30 Ἔτι καὶ τοῦτο ἰστέον, ὅτι ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ τοῦ
 τρίτου προσώπου τῇ γενικῇ τοῦ αὐτοῦ χρώμεθα, τῇ
 τε ἐνικῇ καὶ πληθυντικῇ· οἷον, ὁ δοῦλος αὐτοῦ,
 ἢ ὁ δοῦλος αὐτῶν ὑπηρετεῖ μοι· διὸ καὶ παν-
 ταχοῦ ἐν τοῖς τῶν κτητικῶν τοῦ τρίτου προσώπου
 35 παραδείγμασιν τῇ τοιαύτῃ συντάξει χρῆσόμεθα. Τὸ
 δὲ τοῦ τρίτου προσώπου κτητικὸν οὐ μόνον πρὸς

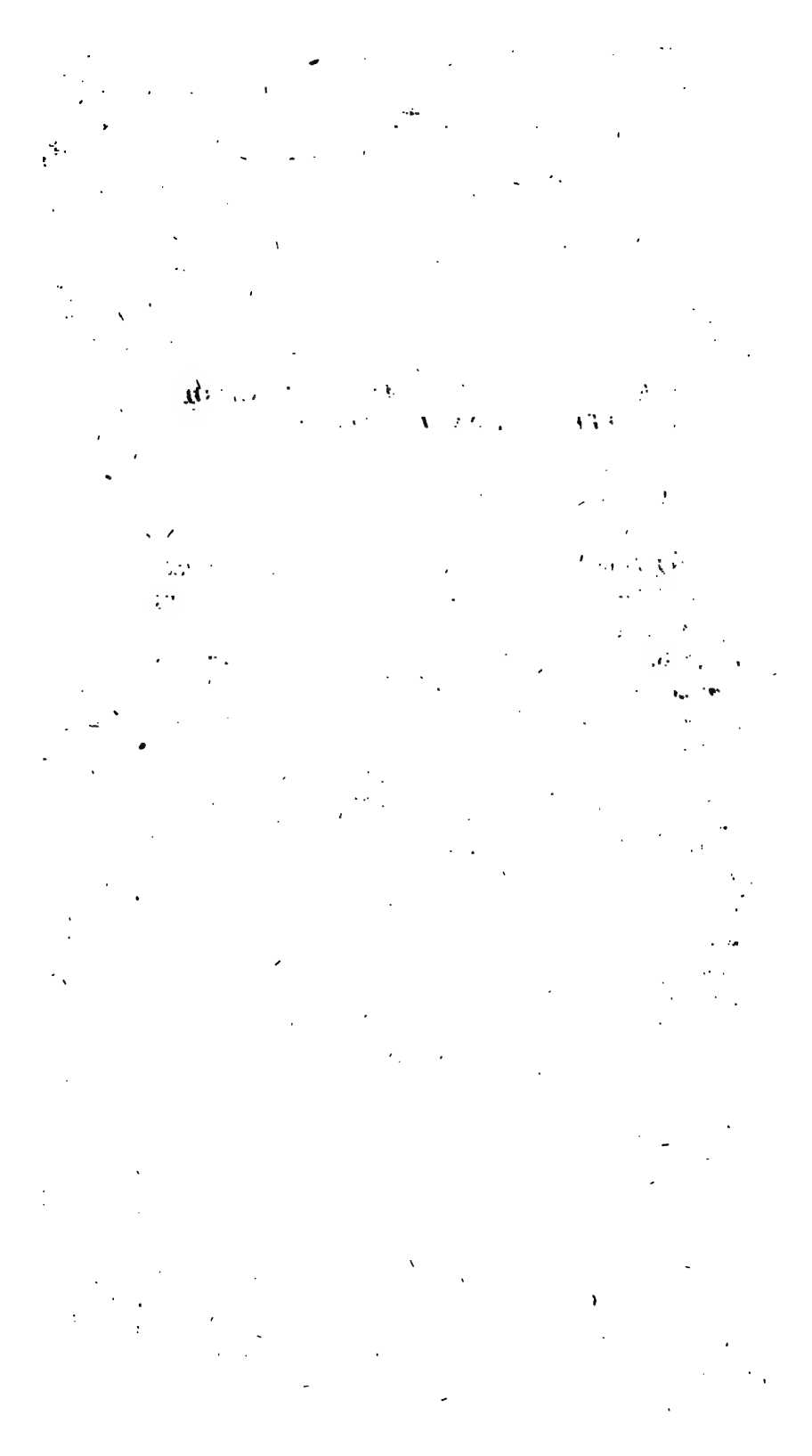
πάσας φωνάς τῶν ἀντωνυμιῶν τοῦ τρίτου προσώπου, ἀλλὰ καὶ πρὸς πάσας φωνάς τῶν ὀνομάτων ἀναφέρεσθαι δυνατόν· οἶον, ὁ σφέτερος τούτου, αὐτοῦ, ἐκείνου, ἀνθρώπου, βοός, ἵππου· ὧν μὴ προτεθέντων, ἀτελή ἔχει τὴν ἔννοιαν. Κατὰ μέντοι 5 ἀντιμετάβασιν, καὶ τὸ τοῦ τρίτου κτητικὸν δύναται ἐτέρῳ προσώπῳ συνάπτεσθαι· οἶον, δεῖται μου οὗτος, ἔν' ὁ δοῦλος αὐτοῦ ὑπηρετῇ μοι, ἢ ὑπηρετῇ σοι· ἢ δεῖται μου, ἵνα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φείσωμαι· δεῖται Ἀρίστων Σωκράτους, ὡς τὸν υἱὸν αὐτοῦ παιδεῦσαι. 10 Ἐνθα καὶ ἀμφίβολος ἢ σύνταξις γίνεται, ὅταν ἀπὸ τρίτου προσώπου εἰς τρίτον ἢ ἀντιμετάβασις γίνηται· ἄδηλον γὰρ πότερον τὸν Ἀρίστανος υἱὸν φησιν, ἢ τὸν Σωκράτους. Εἰ καὶ ὅτι μάλιστα τὸν τοῦ Σωκράτους υἱὸν λέγῃ, ἑαυτοῦ δεῖ λέγειν, καὶ οὐκ 15 αὐτοῦ· ἀντιμετάβασις δὲ ἔστιν, ὅταν τὸ ῥῆμα ἀπὸ προσώπου μεταβαλῆ πρὸς ἕτερον, καὶ ἀπ' ἐκείνου πάλιν πρὸς τὸ πρότερον· οἶον, δεῖται μου συγγνώμην αὐτῷ· δεῖται συμβοηθῆσαι αὐτῷ. Ἐξεστὶ δὲ καὶ τοῖς κτητικοῖς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου 20 προσώπου καὶ τοὺς μὴ κτήτορας ὄντας συντάσσειν οὕτως· διδάσκει τὸν ἐμὸν υἱόν· παραινῶ τῷ σῷ τέκνῳ· οὗτος φθανεῖ τῷ ἐμῷ πλούτῳ. Ἔτι ἐν τοῖς κτητικοῖς τῶν τρίτων προσώπων, ὅταν ὁ κτήτωρ εἰς τὸ οἰκεῖον κτῆμα ἐνεργῇ τι, ἔξεστιν ἐν 25 πάσῃ πτώσει ἀντὶ τῆς συνθέτου ἀντωνυμίας, τῷ οἰκεῖος κτητικῷ ὀνόματι χρῆσθαι· οἶον, Κικέρων διδάσκει τὸν οἰκεῖον παῖδα· Πλάτων παραινεῖ τῷ οἰκεῖφ δούλῳ. Καὶ τοῦτο μὲν ἰδίως ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ· κοινῶς δὲ ἐν τοῖς τρισὶν ἔξεστι 30 καὶ τῷ ῥηθέντι ὀνόματι καὶ τῇ ἀντωνυμίᾳ ἢ ἐτέρῳ ὀνόματι χρῆσθαι, ἔνθα καὶ τὸ ὄνομα διακρίσεως ἢ πλεονασμοῦ ἕνεκα τίθεται· οἶον, κληρονόμον ἀφίημι τὸν οἰκεῖον ἑμαντοῦ παῖδα· ἀμαρτάνεις περὶ τὸν οἰκεῖον σαυτοῦ παῖδα· φιλεῖ τὸν οἰκεῖον ἑαυτοῦ 35 παῖδα. Οἰκεῖον τοῦ Ὁμήρου τὸ βιβλίον· τῇ οἰκειᾷ

τοῦ λέγοντος ἐπιμελεία. Τοῦτό γε μὴν τὸ οἰκεῖος ὄνομα, κἂν ἐνικῶς προσφέρεται, δύναται καὶ πληθυντικῶς νοεῖσθαι· ἐνικῶς μὲν, οἶον, παιδεύει τὸν οἰκεῖον υἱόν· πληθυντικῶς δέ, οἶον, ἐπιμελοῦνται τοῦ οἰκεῖου κτήματος.

ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ ΠΟΙΗΤΙΚΩΝ.

- **ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ ΠΟΙΗΤΙΚΩΝ.**

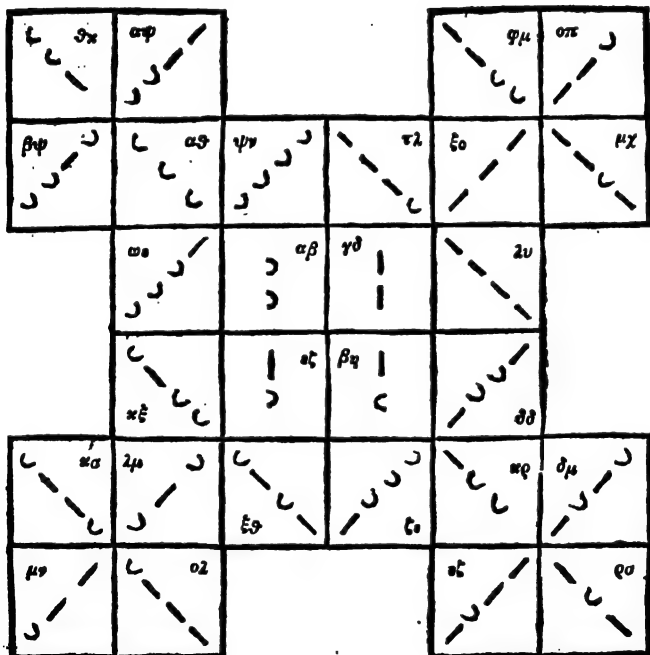
Μέλλοντες περι μέτρων τῶν ἐν ταῖς ποιητικαῖς βίβλοις ἐκφερομένων βραχεῖάν τινα πρὸς τοὺς νέους τὴν διδασκαλίαν ποιήσασθαι, δεόν ᾤθημεν προσκεθεῖναι, πόθεν οἱ ἑκκαλαὶ ἄνδρες ἐκεῖνοι μέτροις ἐπενόησαν κοσμεῖν τὰ ἑαυτῶν συγγράμματα, καὶ τοῦτο πάντῃ 5 τοι περι πλείστου ἐσπούδασαν· καὶ ὅτι ἐπὶ πολλοῖς τισι καὶ οὐκ εὐαριθμητοῖς τοῖς χρόνοις οἱ ὀψιγενέστεροι τοὺς παλαιότερους μιμούμενοι, τὸ γράφειν ἑμμέτρως οὐ παρητοῦντο. Ἔστι γοῦν, ὅσα γε ἡμῖν ἦν τὸ εἶκός συλλογίσασθαι, οὐκ ἄλλο τι πρὸς τοῦτ' ἐκείνους 10 κινήσαν αἰτίων, ἀλλ' ἢ τοῦδε τοῦ παντός ἢ ἑμμουσός τε καὶ εὐάρμοστος στοιχίωσις. Συνιδόντες γὰρ ὡς μέτρον καὶ τάξει καὶ ῥυθμῷ τινι τόδε παρὰ τοῦ δημιουργοῦ καὶ ἀριστοτέχνου συνέστη θεοῦ· καθ' ὁμοιότητά τινα καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν τῶν ἑμμέτρων ποιημάτων 15 συνθήκην ἐσπούδασαν· εἰ καὶ προῖων ὁ χρόνος, ὥσπερ καὶ τοῖς ἄλλοις, φθονῶν τῶν καλῶν, λήθη πολλὰ παραπέμπειν οὐκ ἔκνησεν, καταφρονηθῆναι καὶ τοῦτο κεκοίμηκε τοῦ καταλογάδην προτιμηθέντος. Τοῦτο μὲν οὖν οὕτως ἔχον ἡμῖν συλλελόγισται. 20

Ἐπεὶ δὲ τῶν μέτρων τούτων διαφορῶν ὄντων καὶ πολυειδῶν, καὶ τῶν μὲν κυριωτέρων ὄντων καὶ πολυχρηστοτέρων, πρὸς τε καὶ ἀπλουσιτέρων, τῶν δὲ μὴ

τοιούτων, ὡς προϊόντες μετ' εὐκρινείας τῆς προσηκού-
 σης ἐροῦμεν. Τούτων δὲ ἡ σύστασις ἐκ ποδῶν ἔχει
 τὴν συνθήκην· ἣ δὲ τῶν ποδῶν αὐθις ἐκ συλλαβῶν·
 τῶν δὲ συλλαβῶν αἱ μὲν εἰσι μακραί, αἱ δὲ βραχεῖαι·
 αὗται γὰρ συντιθέμεναι τοὺς πόδας ἀποτελοῦσιν. Ἔστι
 γὰρ πούς μετρικὸν σύστημα ἐκ συλλαβῶν δύο τοιά-
 χιστον συγκείμενος, καὶ μέχρι τῆς τετρασυλλαβίας
 προβαίν, συμβαίνει τοὺς πάντας εἰς ὀκτώ καὶ εἴκοσι
 συμπληροῦσθαι τοὺς πόδας, καὶ οὐ πλείους. Ὄντινων
 10 προϊόντες τὰς τ' ὀνομασίας ἐκάστου, καὶ τὰς αὐτῶν
 ἐροῦμεν ποιότητας. Νῦν δέ, τίνος χάριν τὸ μετρικὸν
 τοῦτο σύστημα γενικῶ ὀνόματι πούς εἴληχε τὴν ὀνο-
 μασίαν λεκτέον. Ἔοικεν οὖν ἐκ τῶν τοῦ λογικοῦ ζώου
 ποδῶν, τοῦ ἀνθρώπου δηλαδή, τοῦ ὀνόματος τοῦτου
 15 ψυχῆιν· ὥσπερ γὰρ δι' ἐκείνων τὸ ὄλον σῶμα ἐπιστηρί-
 ζεται, οὕτω καὶ διὰ τούτων ἡ τοιάδε συνθήκη τοῦ
 ὄλου ἢ λόγου ἢ στίχου συνίσταται. Τῶν τοῦ ἀνθρώ-
 που δὲ ποδῶν ἔφημεν, καὶ οὐκ ἄλλου τοῦ τῶν ζώων,
 ἐπεὶ ἔδει τοὺς λογικοὺς πόδας λογικοῦ ζώου ἑξομοιω-
 20 θῆναι ποσίν.

Ἄρχονται δὲ ἀπὸ δυσυλλαβίας οἱ πόδες, ἢ ὅτι οὐ-
 δενὶ τῶν ζώων ἐνὶ ποδὶ χρῆσθαι δέδωκεν ἡ φύσις,
 ἀλλὰ τῶ τῶν ἄλλων κρείττονι, τῶ ἀνθρώπῳ φημί,
 τοὺς δύο ἀπένευμεν· ἢ καὶ διὰ τὸ ποιητικῆν ἑτερότη-
 25 τος εἶναι τὴν δυνάδα, καθά φασιν ἀριθμητικοί. Μᾶλ-
 λον δ' ἑτερότης ἀρμονία καὶ μέτρον προσήκει, μιγνῦσι
 τὰ διαφέροντα προσφυσῶς, ἢ ταυτότης τῇ μονάδι περι-
 γραφομένη. Διὰ δὲ τῶν τρισυλλάβων εἰς τοὺς τετρα-
 συλλάβους συγκορυφοῦσθαι προσγέγονεν, ἢ ὅτι τέσσα-
 30 ρας τὰ ἄλλα τῶν ζώων ἕκαστον εἴληχε πόδας, ἢ καὶ
 διὰ τῶν στοιχείων τάχα ἂν εἴποι τις τετρακτὴν συμ-
 πληρωτικὴν οὐσαν τῆς φύσεως τοῦ παντός τῶν τρισυλ-
 λάβων οὐκ ἐξ ἀναλογίας καὶ ὁμοιότητος συνισταμένων
 τίνος, ἀλλὰ διὰ τὴν τῶν ἄκρων μεσότητα τὴν ἀριθμη-
 35 τικὴν ποιούντων ἀναλογίαν. Συμβέβηκεν οὖν διὰ ταῦ-
 τα τοὺς μὲν δυσυλλάβους τέσσαρας εἶναι, διὰ τὸ τὸν

δεύτερον ἀριθμὸν ἐφ' ἑαυτὸν πολυπλασιαζόμενον τὸν τέταρτον ποιεῖν· τοὺς δὲ τετρασυλλάβους δέκα καὶ ἕξ· τετράκις γὰρ τὰ τέσσαρα, δεκαῆξ· τοὺς δὲ τρισυλλάβους ὀκτώ συμβέβηκεν εἶναι, μὴ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀπολουθίαν· ἦσαν γὰρ ἂν μᾶλλον οὕτως ἑννέα· ἀλλ' ὅτι 5 μεταξὺ τῶν τεσσάρων καὶ δεκαῆξ ὁ ὄγδοος τὴν γεωμετρικὴν ἀναλογίαν ποιεῖ, ὡς προϊόντες τὴν αἰτίαν γλαφυρώτερον ἀποδώσομεν, καὶ τὸ τοῖς παλαιοῖς ἐκτεθὲν περὶ τούτων διάγραμμα σαφῶς παριστᾷ τὴν κοσότητα τοῖς αὐτοῖς ἀριθμοῖς περιεχομένην, καὶ οὔτε πλει- 10 οσιν, οὔτε ἐλάττωσιν. Ἔστι δὲ τὸ διάγραμμα τόδε τὸ ἐν τοῖς ἑξῆς προφερόμενον.

σπονδεῖος, ὁ ἴαμβος καὶ ὁ τροχαῖος. Τούτων οὖν τῶν
 δισυλλάβων ποδῶν ἕκαστος δύο τρισυλλάβους γεννᾷ,
 καὶ εἰσι κατὰ τὸ διάγραμμα ἐν ταῖς διαγωνίως ἐκκει-
 μένοις ὡς τὰ τετραγώνοις τοῖς αθ, δκ, λμ, μν, ξο, οπ,
βκθ, ρσ, ἐκ τῶν γωνιῶν τῶν τετάρων πρώτων ἕξε-
 χόμενοι τετραγώνων τῶν τοὺς δισυλλάβους περιεχόν-
 των· ὃ τε χορδαῖος καὶ ἀνάπαιστος, ὁ ἀμφίβραχος καὶ
 Βακχεῖος, ὁ μολοσσὸς καὶ παλιμβάκχειος, ὁ δάκτυλος
 καὶ ἀμφίμακρος. Πάλιν δὲ ἀπ' αὐτῶν τῶν τρισυλλά-
 10 βων οἱ δέκα καὶ ἕξ τετρασύλλαβοι γίνονται· καὶ ἐκ
 μὲν τοῦ μολοσσοῦ οἱ ἐνδοτέρω αὐτοῦ διαγωνίως ἐκκει-
 μένοι ἐν τοῖς τλ καὶ λυ τετραγώνοις, ὁ τέταρτος ἐπι-
 τρίτος καὶ ὁ δισπόνδειος· ἐκ δὲ τοῦ παλιμβάκχειου, οἱ
 ἐνδοτέρω αὐτοῦ ὁμοίως ἐν τοῖς φμ καὶ μχ τετραγώ-
 15 νοις ἐκκειμένοι, ὃ τε Ἴωνικός ἀπὸ μείζονος καὶ ὁ τρί-
 τος ἐπίτριτος. Καὶ αὐθις ἐκ μὲν τοῦ χορδαίου ὁ προ-
 κελευσματικός, καὶ ὁ τέταρτος παίων ἐν τοῖς ψη καὶ ωε
 τετραγώνοις ἐκκειμένοι· ἐκ τοῦ ἀναπαιστου δὲ ὃ τε Ἴω-
 νικός ἀπ' ἐλάττονος καὶ ὁ τρίτος παίων ἐν τοῖς αψ
 20 καὶ βψ τετραγώνοις ἐκκειμένοι. Καὶ πάλιν ἐκ μὲν τοῦ
 δακτύλου ὃ τε χορδαῖος καὶ ὁ πρῶτος παίων, ἐν
 τοῖς δδ καὶ ζε τετραγώνοις ἐκκειμένοι· ἐκ δὲ τοῦ ἀμ-
 φιμάκρου, ὃ τε διτρόχαιος καὶ ὁ δεύτερος ἐπίτριτος,
 ἐν τοῖς δμ καὶ εξ τετραγώνοις ἐκκειμένοι. Καὶ ἔτι ἐκ
 25 μὲν ἀμφιβραχέος ὃ τε δεύτερος παίων καὶ ὁ δίταμβος,
 ἐν τοῖς κξ· ξθ τετραγώνοις ἐκκειμένοι· ἐκ δὲ τοῦ Βακ-
 χείου ὃ τε ἀντίσπαστος καὶ ὁ πρῶτος ἐπίτριτος ἐν τοῖς
κσ καὶ ολ τετραγώνοις ἐκκειμένοι. Καὶ φανερόν, ὅτι
 ἕκαστος τῶν ὡς τὰ τρισυλλάβων ποδῶν πρὸς τῷ τέλει
 30 βραχέϊαν ἢ μακρὰν συλλαβὴν προσλαμβάνων, δύο πό-
 δας ποιεῖ, καὶ διὰ τοῦτο δέκα καὶ ἕξ εἰσιν οἱ τετρα-
 σύλλαβοι. Ὡς περ καὶ ἕκαστος τῶν τεσσάρων δισυλλάβων
 δύο ἀπογεννηόντων, ὁμοίως οἱ τρισύλλαβοι μέχρι τῶν
 ὡς τὰ συμπληροῦνται. Οἱ δὲ δισύλλαβοι τέσσαρες εἰ-
 35 σιν, ὅτι ἐν ἑκάστῃ δύο οὐσῶν συλλαβῶν, ἢ καὶ ἑμ-
 φότεραι βραχέϊαι εἰσιν, καὶ ποιούσιν ἕνα πρῶτον πό-

δα, ἢ καὶ ἀμφότεραι μακρά, καὶ ποιούσιν ἕτερον· ἐκ δὲ τῆς αὐτῶν κράσεως καὶ κοινωνίας ἕτεροι δύο συνίστανται· ἢ γὰρ ἡ πρώτη συλλαβὴ βραχεῖά ἐστι, καὶ ἡ δευτέρα μακρά, καὶ ποιούσιν ἓνα πόδα· ἢ ἡ πρώτη μακρά, καὶ ἡ δευτέρα βραχεῖα, καὶ ποιούσιν 5 ἕτερον· καὶ διὰ τοῦτο καὶ οὗτοι τέσσαρες εἰδὴν καὶ οὐ πλείους. Τέσσαρες οὖν καὶ ὀκτῶ καὶ δεκαεξ εἰς τοὺς εἴκοσι ὀκτῶ ἀπαρτίζονται. Μία μὲν οὖν αὕτη αἰτία τοῦ τοσοῦτους εἶναι τῷ πλήθει τοὺς πόδας καθ' ἐκάστην συζυγίαν· ἐπιστήσας δὲ τις τὸν νοῦν 10 θαυμαστῶς εὐρήσει καὶ ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς, οἰονεῖ τεταγμένως ἐν αὐτοῖς οὖσαν. Ἐν μὲν τῇ τῶν συλλαβῶν ποσότητι τὴν τῇ φύσει πρώτην πασῶν μεσότητα, καλουμένην δὲ καὶ αὐτὴν ἀναλογίαν, τὴν ἀριθμητικὴν δηλονότι. Οἱ γὰρ ἀριθμοί, ὃ τε πρῶτος, ὃ τε δευτερος, 15 ὃ τε τρίτος καὶ ὁ τέταρτος ἐφεξῆς κείμενοι, ἀφ' ὧν οἱ δισύλλαβοι καὶ οἱ τρισύλλαβοι παρονομάζονται πόδες, τὴν ἀριθμητικὴν πρὸς ἀλλήλους σώζουσι πάντως ἀναλογίαν, κατ' ἴσην ὑπεροχὴν ἐκκείμενοι. Ὡς γὰρ ὑπερέχει ὁ τρίτος τοῦ δευτέρου, τῷ αὐτῷ καὶ ὁ τέταρτος 20 τοῦ τρίτου ὑπερέχει. Ἐν δὲ τῇ τῶν ποδῶν ποσότητι καθ' ἐκάστην συζυγίαν, τὴν δευτέραν μὲν μεσότητα, κυρίως δ' ὀνομαζομένην ἀναλογίαν, τὴν γεωμετρικὴν δηλονότι. Ὁ γὰρ τέταρτος, ὁ ὄγδοος καὶ ὁ ἑκαταεκα- 25 τος, οἱ τὸ πλήθος αὐτῶν συγκορυφούντες, γεωμετρικὴν ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους ἀναλογίαν ἐν λόγῳ διπλασίονι. Πρὸς γὰρ τὸν τέταρτον ὁ ὄγδοος τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον, ὃν καὶ ὁ δέκατος ἕκτος πρὸς τὸν ὄγδοον.

Ἐπεὶ δὲ διὰ τῆς τῶν τοιούτων ποδῶν τοιαύδε συν- 30 θήκης ἢ τε ποιήσεις τῶν ἐπῶν τοῖς ἀρχαίοις ἐκείνοις καὶ θαυμασίως γέγονεν ἀνδράσι, καὶ ἑνθμός τις ἐν τεῦθειν μέρους ἀνεδίδοτο καὶ ἀσμάτων αὐτοῖς· οὐδὲ οἱ τῶν ἀρμονικῶν συμφωνιῶν λόγοι ἀπεκληρώθησαν ὑπ' αὐτῆς τε τῆς φύσεως τοῦ μὴ ἔχειν ἐν τοῖς μέτροις 35 χώραν ἠγνιναοῦν. Αὐτίκα γὰρ τεσσάρων ὄντων τῶν

τοιούτων ἐν ἀρμονικῇ συμφώνων λόγων, τοῦ τε ἐπι-
 τρίτου, ὃν ἔχει ὁ τέταρτος πρὸς τὸν τρίτον· τοῦ ἡμι-
 ολλίου, ὃν ὁ τρίτος πρὸς τὸν δεύτερον· τοῦ διαπλα-
 σίου, ὃν ὁ δεύτερος πρὸς τὴν μονάδα· καὶ ἔτι τοῦ
 5 τετρακλασίου, ὃν οἱ ἄκροι πρὸς ἀλλήλους, ὁ τέταρτος
 δηλαδὴ πρὸς τὴν μονάδα· εὐρήσει καὶ τούτους ὁ συν-
 εχῶς ἐπιστήσας ἐν τε τῷ τετραμέτρῳ καλουμένῳ μέτρῳ,
 τῷ τριμέτρῳ τε, καὶ ἔτι τῷ διμέτρῳ καὶ μονομέτρῳ.
 Τῶν γὰρ ἀριθμῶν ἐντεθέντων ἀφ' ὧν ταῦτα παρονο-
 10 μάζονται, τοῦ τε δηλονότι τετάρτου, τοῦ τρίτου, τοῦ
 δευτέρου καὶ τῆς μονάδος, οἱ ῥηθέντες λόγοι τῶν συμ-
 φωνιῶν περιέχονται ἀκριβῶς. Οὐ προσίσταται δέ μοι
 τῷ λόγῳ τὸ ἡρωϊκὸν μέτρον ἑξάμετρον καλούμενον·
 κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρούμενον, καὶ ἕξ ποσὶ περιε-
 15 χόμενον οὕτω γε ὀνομάζεται. Τάλλα μέντοι κατὰ δι-
 ποδίαν καὶ εἰσι καὶ λέγονται. . . . ὥστε εἰ τὸ ἡρωϊκὸν
 εἰς διποδίαν συμπτύξομεν, τριμετρον ἔσται πάντως·
 καὶ αὐτὸ, εἰ ταῦτα εἰς διποδίαν ἀναλύσομεν, πάλιν οἱ
 αὐτοὶ ἔσονται λόγοι ἀναγκαίως. Ἄλλ' ἐδυνάμην καὶ
 20 ἑτέρων προσευπορηθῆσαι χαριέντων θεωρημάτων πρὸς
 ἔνδειξιν τῆς ἐνούσης τοῖς τοιούτοις εἰδеси τοῦ μέτρον
 μουσικῆς καὶ ἑναρμονίου τάξεως· ἀρκεῖν δ' ἡγησάμε-
 νος τὰ παρόντα τῇ τῶν διδασκομένων εἰσαγωγικῇ κατα-
 λήφει, πρὸς τὰ ἐφεξῆς κατεπείγοντα τρέπω τὸν λόγον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΟΔΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΤΕ
 ΚΑΙ ΚΛΗΣΕΩΣ.

25 Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως, ὡς δὲ καὶ περὶ τῶν ὀνο-
 μάτων εἶπεῖν, ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ τῆς ποιότητος ἐκάστου.
 Καὶ ἔστω πρῶτος ὁ πυρρόλιχος, ἐκ δύο βραχειῶν συγ-
 κείμενος. Δοκεῖ μὲν οὖν οὗτος ἀπὸ τῆς πυρρόλιχης
 ἐνόπλου ὀρχήσεως παρωνομάσθαι· ταύτην δὲ τὴν ὀρχη-
 30 σιν Πύρρλιχὸς τις Λάκων ἐξεῦρεν ἐν Λακεδαιμόνι.

Δεύτερος ὁ σπονδαῖος, ἐκ δύο μακρῶν συγκείμενος. Παρωμόμαται δὲ οὕτως, ὅτι ἐν ταῖς σπονδαῖς, ὅ ἐστι διαλλαγαῖς, τοιούτοις μέτροις ἐχρῶντα, μακροχρόνους ἔσειθαι σημαίνοντες ταύτας.

Τρίτος ὁ λαμβος, ἀπὸ Ἰάμβης τινὸς γυναικός, ὅστις στίχον ἐξ ἰάμβων συγκείμενον ἐκφωνησάσης. Φέρεται δὲ ὁ στίχος ἔχων οὕτως,

ἀνδρῶπ' ἄπελθς, μὴ τάραττε τὴν σκαφήν.

σύνκειται δὲ ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς. 10

Τέταρτος ὁ τροχαιὸς, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τρεχόντων κληθεῖς. Ὡς γὰρ ἐκεῖνοι τρέχοντες τὴν ὁδὸν ἀπὸ μακροτέρας προϊόντες βραχύνουσι ταύτην· οὕτω καὶ οὗτος ὁ ποὺς ἀπὸ μακρᾶς ἀρχόμενος συλλαβῆς, εἰς βραχεῖαν καταλήγει. Καὶ αὗται 15 μὲν αἱ τῶν δισυλλάβων ποιότητές τε καὶ κλήσεις.

Τῶν δὲ τρισυλλάβων πρῶτος μὲν ὁ χορεῖος, ἐκ τριῶν βραχειῶν συγκείμενος, οὕτω δὲ κεκλημένος ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς χοροῖς τὸ παλαιὸν διὰ τοιούτων ποδῶν ἄδεσθαι τὰ μέλη. 20

Δεύτερος ὁ Μολοσσός, ἐκ τριῶν μακρῶν τὴν σύνθεσιν ἔχων. Ὀνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐν Μολοσσοῖς μαντεῖο τοῦ Ἀπόλλωνος ὄντι τοιαῦτα μέλη ἄδεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ μολεῖν ἐν αὐτῷ τὴν ὄσσαν, τουτέστι, ἰσχυροτέραν γίνεσθαι τὴν φωνήν· καὶ γὰρ ἐν 25 τοῖς μακροῖς πλέον ἐξέτεινον τὴν φωνήν.

Τρίτος ὁ Βακχεῖος, ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν· κέκληται δὲ οὕτως παρὰ τὸ ὑπὸ τῶν Βακχῶν, αἱ τοῦ Διονύσου ἦσαν ἰέρειαι, τοιούτους ἄδεσθαι πόδας.

Τέταρτος, ὁ παλιμβάκχειος· ἐκ δύο μακρῶν 30 καὶ βραχείας, ἐναντίος ὢν τῷ βακχεῖο.

Πέμπτος, ὁ δάκτυλος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δακτύλων ὠνομασμένος, ἐπειδὴ κάκεινοι τὸ μὲν πρῶτον ἄρθρον μέγα, τὰ δὲ λοιπὰ δύο βραχύτερα ἔχουσιν. 35

Ἐκτος ὁ ἀνάπαιστος, ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μα-

κρᾶς συγκείμενος, οὕτως ὀνομασμένος διὰ τὸ ἀνακαλεῖν ἦτοι ἐναντιοῦσθαι τῷ δακτύλῳ.

Ἐβδομος ὁ ἀμφίβραχης, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας· καὶ διὰ τοῦτο γὰρ οὕτως ὀνομασμένος.

Ἄγδος ὁ ἀμφίμακρος· ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς κατὰ τὸν αὐτὸν τῷ ἀμφίβραχί λέγον καὶ οὗτος ὀνομασμένος. Καὶ αἱ τῶν τρισυλλάβων γὰρ μὴν ὡσαύτως ποιότητές τε καὶ κλήσεις αὐτὰι 10 εἰσιν.

Τῶν δὲ τετρασυλλάβων, πρῶτος μὲν ὁ προκελευσματικός ἐστιν, ἐκ τεσσάρων βραχειῶν, ἐκ τοῦ προκαλεῖσθαι παρωνομασμένος· αἱ κλητικαὶ γὰρ τῶν εὐθειῶν ἐνιαχοῦ βραχύτεραι εἰσιν.

15 Δεύτερος ὁ δισπόνδειος ἐκ τεσσάρων μακρῶν, σύνθετος ὢν ἐκ δύο σπονδειῶν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὀνομασμένος.

Τρίτος ὁ διτροχάιος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας, καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας σύστημα ὢν καὶ οὗτος δύο 20 τροχαιῶν, διὸ καὶ τῆς τοιαύτης ἔτυχε κλήσεως.

Τέταρτος ὁ διταμβος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ οὕτω κεκλημένος.

Πέμπτος ὁ χοριάμβος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς, οἷον ἐκ τροχιάμβου ὢν, σύστημα τροχαιῶν καὶ λάμβου.

Ἐκτος ὁ ἀντίσπαστος, ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, οἷον ἐκ ἐναντίας ὢν τῷ χοριάμβου, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως κεκλημένος.

30 Ἐβδομος, ὁ ἀπ' ἐλάττονος Ἰωνικός, ἐκ δύο βραχειῶν καὶ δύο μακρῶν. Ἰωνικός μὲν ὀνομασμένος, ὡς τοῖς Ἰωσιν εὐρημένος· ἀπ' ἐλάττονος δέ, διὰ τὸ πρῶτον ἔχειν τὰς βραχείας, εἶτα τὰς μακρᾶς.

35 Ἄγδος ὁ ἀπὸ μείζονος Ἰωνικός, ἐκ δύο μα-

κρῶν καὶ δύο βραχειῶν, διὰ τὴν ὁμοίαν αἰτίαν καὶ οὗτος οὕτως ἀνεμασμένως.

Ἐπὶ τούτοις οἱ τέσσαρες καίονες παρὰ τὸ εἰς τὴν Παιῶνα, τουτέστι, τὸν Ἀπόλλωνα τοιαῦτα μέτρα ἄδεσθαι. Καὶ ἔστιν ἐφ' ἑκάστῳ μία μὲν μακρὰ συλ-6 λαβή, αἱ δ' ἄλλαι βραχεῖαι· πλὴν ἢ τῆς μακρᾶς θέσις τὴν ὀνομάτων αὐτοῖς διαστολὴν ἐμποιεῖ. Τῆς πρώτης γὰρ οὔσης μακρᾶς, καίων κέκληται πρῶτος· τῆς δὲ δευτέρας, δεύτερος· τῆς δὲ τρίτης, τρίτος· καὶ αὐτῆς τετάρτης, τέταρτος. Τούτοις δ' ἐναντίας 10 μὲν, κατὰ τὴν αὐτὴν δ' ὁμοιότητα οἱ τέσσαρες ἐπι-τρίτοι συγκεφαλαιοῦνται, κεκλημένοι μὲν οὕτως, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἐν ἀριθμοῖς ἐπιτρίτου ἀναλογίας. Ἔστι γὰρ ἐπιτρίτος ἀναλογία, ὅταν δύο ἀριθμῶν ὄντων ἀνί-σων, ὁ μείζων ἔχη μὲν ὅλον ἐν ἑαυτῷ τὸν ἐλάττονα, 15 ἔχη δὲ καὶ τὸ τρίτον αὐτοῦ, ὡς ὁ τέταρτος πρὸς τὸν τρίτον. Ἐχει γὰρ ὁ τέταρτος ὅλον τὸν τρίτον, καὶ τὸ τρίτον τοῦ τρίτου, ἤγουν μονάδα. Καὶ ἕκαστος δὲ τῶν ἐπιτρίτων ποδῶν τετρασύλλαβος μὲν ᾧν, μίαν δὲ συλλαβὴν βραχεῖαν ἔχων, καὶ διὰ τοῦτο γε-20 νόμενος ἐπτάχρονος, εἰ κατὰ τὴν δυσυλλαβίαν δια-ρεθῆ, συμβάλει τὰς μὲν δύο συλλαβὰς τέσσαρας ποι-εῖν χρόνων, τὰς δὲ δύο, τρεῖς. Τέσσαρες δὲ πρὸς τρεῖς, τὴν ἐπιτρίτου ποιούσιν ἀναλογίαν, ὡς εἴρηται. Τῆς μὲν δὴ βραχείας συλλαβῆς, τὰς τέσσαρας τῶν συλ-25 λαβῶν χώρας διερχομένης, διαστολὴ γίνεται ταῖς αὐ-τῶν κλήσεσι. Καὶ πρῶτος μὲν ἐπιτρίτος λέγεται, ὅτε ἢ βραχεῖα συλλαβὴ τὴν πρώτην χώραν ἐπέχει· δεύτε-ρος δὲ, ὅτε τὴν δευτέραν· τρίτος δὲ, ὅτε τὴν τρί-την, καὶ τέταρτος, ὅτε τὴν τετάρτην. 30

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ ΠΟΔΩΝ ΔΙΑ ΠΑΡΑ-
ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ.

Πυφίλιος μὲν ἐκ δύο υυ, δίχρονός ἐστι, τῆς βραχείας ἕνα χρόνον περιεχούσης, οἴου, λόγος.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. II.

M

- Σπονδεῖος δὲ ἐκ δύο --, τετράχρονος, ἑκατέρως
τῶν μακρῶν εἰς δύο χρόνους ἀναλυομένης, οἶον,
ἤρως.
- Ἰαμβος, ἐκ υ καὶ -, τρίχρονος, οἶον, Σόλων.
- 5 Τροχαῖος, ἐκ - καὶ υ, τρίχρονος, οἶον, δῆμος.
Χορεῖος, ἐκ τριῶν βραχειῶν υ υ υ, τρίχρονος, οἶον,
Ἐλενος.
- Μολοττός, ἐκ τριῶν μακρῶν ---, ἐξάχρονος,
οἶον, Ἡρώδης.
- 10 Ἀνάπαιστος, ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς υ υ -,
τετράχρονος, οἶον, πολέμων.
Δάκτυλος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν - υ υ,
τετράχρονος, οἶον, ἥλιος.
- Βακχεῖος, ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν υ --,
15 πεντάχρονος, οἶον, νοήμων.
- Παλιμβάκχειος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας
-- υ, πεντάχρονος, οἶον, Ἡφαιστος.
- Ἀμφίβραχυς, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βρα-
χείας υ - υ, τετράχρονος, οἶον, βοηθός.
- 20 Ἀμφίμακρος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μα-
κρᾶς - υ -, πεντάχρονος, οἶον, ἡγεμών.
- Προκελευσματικός, ἐκ τεσσάρων βραχειῶν
υ υ υ υ, τετράχρονος, οἶον, θεολόγος.
- Δισπόνδειος, ἐκ τεσσάρων μακρῶν ----,
25 ὀκτάχρονος, οἶον, Ἡρακλείδης.
- Διτροχαιος ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μα-
κρᾶς καὶ βραχείας - υ - υ, ἐξάχρονος, οἶον, Ἀρχέδη-
μος.
- Διῖαμβος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας
30 καὶ μακρᾶς υ - υ -, οἶον, Ἀνακρέων.
- Χορίαμβος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν καὶ
μακρᾶς - υ υ -, ἐξάχρονος, οἶον, Εὐφορίων.
- Ἀντίσπαστος, ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν καὶ
βραχείας υ - - υ, ἐξάχρονος, οἶον . . .
- 35 Ἴωνικός ἀπὸ μείζονος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ
δύο βραχειῶν - - υ υ, ἐξάχρονος, οἶον, Δημήτριος.

Ἰωνικὸς ἀπ' ἐλάσσονος, ἐκ δύο βραχειῶν καὶ δύο μακρῶν υ υ --, ἐξάχρονος, οἶον, Κλεομήδης.

Παίων πρῶτος, ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν υ υ υ, πεντάχρονος, οἶον, Ἡρόδοτος.

Παίων δεύτερος, ἐκ βραχείας, μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν υ - υ υ, πεντάχρονος, οἶον, Ὀνήσιμος.

Παίων τρίτος, ἐκ δύο βραχειῶν, μακρᾶς καὶ βραχείας υ υ - υ, πεντάχρονος, οἶον, Θεόδωρος.

Παίων τέταρτος, ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ μακρᾶς υ υ υ -, πεντάχρονος, οἶον, Θεοφάνης. 10

Ἐπίτριτος πρῶτος, ἐκ βραχείας καὶ τριῶν μακρῶν υ - - -, ἐπτάχρονος, οἶον, Ἀριστείδης.

Ἐπίτριτος δεύτερος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ δύο μακρῶν - υ - -, ἐπτάχρονος, οἶον, Εὐρυμήδης. 15

Ἐπίτριτος τρίτος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς - - υ -, ἐπτάχρονος, οἶον, Δημοσθένης.

Ἐπίτριτος τέταρτος, ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ βραχείας - - - υ, ἐπτάχρονος, οἶον, Ἡρακλεῖτος. 20

Ἀναγκαῖον δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι τῶν ποδῶν μέχρι τῆς τετρασυλλαβίας προϊόντων, ὡς εἴρηται, πεντασύλλαβον οὐκ ἔστιν εὐρεῖν. Εἰ δὲ πού σπανίως εὐρίσκειται, ἢ κάθως συνιζήσεως γίνεται ἐν αὐτῷ, ἢ μακρὸς χρόνος διαλυόμενος εἰς δύο βραχεῖς, δύο συλλαβὰς ἐντεῦθεν ποιεῖ.

ΠΕΡΙ ΣΤΝΙΖΗΣΕΩΣ.

Ἔστι δὲ συνιζήσις, ὅταν δύο συλλαβαί, ἢ καὶ ἀμφότεραι καθαρὰ διὰ φωνηέντων προφερόμεναι, ἢ μία τῶν δύο, εἰς μίαν συνιζάνωσι, μακρὰ μὲν οὐσαί καὶ ἀμφότεραι, ὡς ἐν τῷ,

ἢ οὐχ ἄλλῃς, ὅτι γυναῖκας ἀνάγκιδας
ἠπεροπεύεις;

Ἐνταῦθα γὰρ τὸ ἦ καὶ τὸ οὐ, καὶ ἀμφοτέρω μακρὰ
ὄντα, εἰς μίαν συλλαβὴν καταλογιζόμενα, τό, ἢ οὐχ
5 ἄλλῃς, τετρασύλλαβον, δάκτυλον ποιούσι. Μακρὰ δ'
ἢ μία καὶ ἢ ἑτέρα βραχεῖα, ὡς ἐν τῷ,

μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
καὶ ἐνθάδε γὰρ ἐν τῷ ληϊάδεω συνίλησις ἐστὶ, τῆς
10 λῆ καὶ ἰ συλλαβῆς μακρᾶς παραλαμβανομένης. Βρα-
χειᾶ δὲ καὶ μακρὰ εἰς μίαν βραχεῖαν, ὡς ἐν τῷδε τῷ
στίχῳ,

δενδρέφ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν
ἰεῖσι.

Τὸ γὰρ ὄρεφ βραχὺ καὶ μακρὸν ὄν, ἀντὶ ἐνὸς βρα-
15 χέος παραλαμβάνεται. Βραχεῖαι δὲ καὶ ἀμφοτέραι, εἰς
μίαν βραχεῖαν, ὡς ἐν τῷδε,

ἀλλὰ τεὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι
ἔπειθεν.

βραχεῖα δὲ καὶ μακρὰ εἰς μίαν μακρὰν, ὡς παρὰ τῷ
20 Θεοκρίτῳ,

καρὸν ἔχοισαν ἴσον.

Σπανίως δὲ τοῦτο εὔρηται καὶ φανερόν ὅτι ἢ τῶν
δύο συλλαβῶν εἰς μίαν συνίλησις εἰς τὸν χρόνον τῆς
πρώτης συλλαβῆς συνιζάνεται. Δύο δὲ βραχεῖαι ἀντὶ
25 μιᾶς μακρᾶς λογιζόμεναι, οὐ συνίλησιν πάσχουσιν,
ἀλλὰ κατὰ τὴν διάλυσιν τοῦ μακροῦ χρόνου εἰς δύο
βραχεῖς, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω.

ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΜΕΤΡῶΝ ΣΤΙΧῶΝ, ΔΙΜΕΤΡῶΝ
ΤΕ ΚΑΙ ΤΡΙΜΕΤΡῶΝ· ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΜΕΤΡῶΝ
ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΜΕΤΡῶΝ, ΑΚΑΤΑΛΗΚΤῶΝ, ΚΑΤΑ-
ΛΗΚΤΙΚῶΝ, ΒΡΑΧΥΚΑΤΑΛΗΚΤῶΝ ΚΑΙ ΤΠΕΡ-
ΚΑΤΑΛΗΚΤῶΝ· ΠΕΝΘΗΜΙΜΕΡῶΝ ΤΕ ΚΑΙ
ΕΦΘΗΜΙΜΕΡῶΝ ΚΑΙ ΗΜΙΟΛΙῶΝ.

Τὸ μὲν ἡρωϊκὸν μέτρον, ὃ καὶ δακτυλικὸν λέγε-
ται, διὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῷ δακτύλῳ χρῆσθαι

ποδι, κατὰ μονοποδῖαν μετρούμενον, ἕξάμετρον λέγεται· τουτέστιν, ὅτι πόδας ἕξ ἐπιδέχεται· τὰ δὲ λοιπὰ τῶν μέτρων, λαμβικὰ μὲν καὶ ἀναπαιστικὰ καὶ τροχαϊκὰ καὶ ὅσα δισυλλάβους ἢ καὶ τρισυλλάβους ἀναμῆξ ἐπιδέχεται πόδας, κατὰ τὴν διποδῖαν μετρού-5
μενα.

Μονόμετρα μὲν εἰσι, τὰ δύο πόδας μόνους ἔχοντα, δίμετρα δέ, τὰ τέσσαρας· τριμετρα δέ, τὰ ἕξ· τετρα-
μετρα δέ, τὰ ὀκτώ, πεντάμετρα δέ, τὰ δέκα· καὶ ἔτι τούτων τὰ μὲν εἰς τέλειον τελευτῶντα πόδα, καὶ μῆτε 10
συλλαβῆς ἔλλειποντα, μῆτε ὑπερβαίνοντα, ἀκατά-
ληκτα κέκληνται. Τὰ δὲ ἔλλειποντα, μιᾶ μὲν συλλαβῆ, καταληκτικά, ὄλφ δὲ ποδι βραχυκατάληκτα.
Ἵπερβαίνοντα δὲ μιᾶ συλλαβῆ, ὑπερκατάληκτα.
Καὶ συμβαίνει ἐντεῦθεν τὸ μὲν μονόμετρον ἀκατάλη-15
κτον, δύο ποδῶν εἶναι τελείων. Τὸ δὲ μονόμετρον καταληκτικόν, δευτέρας συλλαβῆς δεούσης, ὃ δὴ καὶ ἡμιόλιον ἐπικέκληται, ὡς πόδα ἕνα ἔχον καὶ ποδὸς ἡμισυ. Τὸ δὲ μονόμετρον βραχυκατάληκτον, ἕνα μό-
νον τέλειον· τὸ δὲ μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, δύο 20
πόδας καὶ συλλαβὴν. Κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἐπὶ τοῦ διμέτρου, τριμέτρου τε καὶ τετραμέτρου καὶ πεν-
ταμέτρου. Διὰ τῆς τοῦ ἀκατάληκτου καταληκτικοῦ τε βραχυκατάληκτου καὶ ὑπερκατάληκτου προσθήκης, τὸ καὶ ἐπὶ τούτοις συμβαῖνον γνωσόμεθα. Τὸ μὲντοι 25
μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καὶ πενθημιμερὲς ἐπι-
κέκληται· ὡς τῶν μὲν δύο ποδῶν εἰς τέσσαρα ἡμίσεια μέρη διαιρουμένων, τῆς δὲ περιττεπούσης συλλαβῆς ἀντὶ ἡμίσειος ποδὸς καταλογιζομένης, πέντε ἡμίσεια μέρη γίνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο πενθημιμερὲς τὸ τοιοῦδ-30
τον μέτρον ἐκονομάζεται. Τὸ δὲ δίμετρον καταλη-
κτικόν, ἤρουν τὸ τέσσαρας πόδας ἔχον, μιᾶς δεούσης συλλαβῆς, ἐφθημιμερὲς, ὡς τῶν μὲν τριῶν ποδῶν, ἕξ ἡμίσεια μέρη ποιούντων, τῆς λοιπῆς συλλαβῆς ἀντὶ ἡμίσειος ποδὸς καταλογιζομένης, ἑπτὰ ἡμίσεια μέρη συν-35
άγεσθαι. Τὰ δὲ διὰ τετρασυλλάβων ποδῶν μετρού-

ἢ οὐχ ἄλλῃς, ὅτι γυναικας ἀνάκτιδας
ἢ περοπεύεις;

Ἐνταῦθα γὰρ τὸ ἦ καὶ τὸ οὐ, καὶ ἀμφοτέρω μακρὰ
ὄντα, εἰς μίαν συλλαβὴν καταλογιζόμενα, τό, ἢ οὐχ
5 ἄλλῃς, τετρασύλλαβον, δάκτυλον ποιούσι. Μακρὰ δ'
ἢ μία καὶ ἢ ἑτέρα βραχεῖα, ὡς ἐν τῷ,

μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
καὶ ἐνθάδε γὰρ ἐν τῷ ληϊάδεω συνίησις ἐστὶ, τῆς
λη καὶ ἰ συλλαβῆς μακρᾶς παραλαμβανομένης. Βρα-
10 χεῖα δὲ καὶ μακρὰ εἰς μίαν βραχεῖαν, ὡς ἐν τῷδε τῷ
στίχῳ,

δενδρέφ ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν
ἰεῖσι.

Τὸ γὰρ ὄρεφ βραχὺ καὶ μακρὸν ὄν, ἀντὶ ἐνὸς βρα-
15 χέος παραλαμβάνεται. Βραχεῖαι δὲ καὶ ἀμφοτέραι, εἰς
μίαν βραχεῖαν, ὡς ἐν τῷδε,

ἀλλὰ τεὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι
ἔπειθεν.

βραχεῖα δὲ καὶ μακρὰ εἰς μίαν μακρὰν, ὡς παρὰ τῷ
20 Θεοκρίτῳ,

καρὸν ἔχοισαν ἴσον.

Σπανίως δὲ τοῦτο εὔρηται καὶ φανερόν ὅτι ἢ τῶν
δύο συλλαβῶν εἰς μίαν συνίησις εἰς τὸν χρόνον τῆς
πρώτης συλλαβῆς συνιζάνεται. Δύο δὲ βραχεῖαι ἀντὶ
25 μιᾶς μακρᾶς λογιζόμεναι, οὐ συνίησιν πάσχουσιν,
ἀλλὰ κατὰ τὴν διάλυσιν τοῦ μακροῦ χρόνου εἰς δύο
βραχεῖς, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω.

ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΜΕΤΡῶΝ ΣΤΙΧῶΝ, ΔΙΜΕΤΡῶΝ
ΤΕ ΚΑΙ ΤΡΙΜΕΤΡῶΝ· ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΜΕΤΡῶΝ
ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΜΕΤΡῶΝ, ΑΚΑΤΑΛΗΚΤῶΝ, ΚΑΤΑ-
ΛΗΚΤΙΚῶΝ, ΒΡΑΧΥΚΑΤΑΛΗΚΤῶΝ ΚΑΙ ΤΡΙΠΡ-
ΚΑΤΑΛΗΚΤῶΝ· ΠΕΝΘΗΜΙΜΕΡῶΝ ΤΕ ΚΑΙ
ΕΦΘΗΜΙΜΕΡῶΝ ΚΑΙ ΗΜΙΟΛΙῶΝ.

Τὸ μὲν ἡρωϊκὸν μέτρον, ὃ καὶ δακτυλικὸν λέγε-
ται, διὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῷ δακτύλῳ χρῆσθαι

ποδι, κατὰ μονοποδίαν μετρούμενον, ἑξάμετρον λέγεται· τουτέστιν, ὅτι πόδας ἕξ ἐπιδέχεται· τὰ δὲ λοιπὰ τῶν μέτρων, λαμβικὰ μὲν καὶ ἀναπαιστικὰ καὶ τροχαϊκὰ καὶ ὅσα δυσυλλάβους ἢ καὶ τρισυλλάβους ἀναμιξ ἐπιδέχεται πόδας, κατὰ τὴν διποδίαν μετρού-5
μενα.

Μονόμετρα μὲν εἰσι, τὰ δύο πόδας μόνους ἔχοντα, δίμετρα δέ, τὰ τέσσαρας· τριμετρα δέ, τὰ ἕξ· τετρα-
μετρα δέ, τὰ ὀκτώ, πεντάμετρα δέ, τὰ δέκα· καὶ ἔτι τούτων τὰ μὲν εἰς τέλειον τελευτῶντα πόδα, καὶ μήτε 10
συλλαβῆς ἔλλειποντα, μήτε ὑπερβαίνοντα, ἀκατά-
ληκτα κέκληνται. Τὰ δὲ ἔλλειποντα, μιᾶ μὲν συλλαβῇ, καταληκτικά, ὄλω δὲ ποδι βραχυκατάληκτα.
Ἵπερβαίνοντα δὲ μιᾶ συλλαβῇ, ὑπερκατάληκτα. Καὶ συμβαίνει ἐντεῦθεν τὸ μὲν μονόμετρον ἀκατάλη-15
κτον, δύο ποδῶν εἶναι τελείων. Τὸ δὲ μονόμετρον καταληκτικόν, δευτέρας συλλαβῆς δεούσης, ὃ δὴ καὶ ἡμιόλιον ἐπικέκληται, ὡς πόδα ἕνα ἔχον καὶ ποδὸς ἡμισυ. Τὸ δὲ μονόμετρον βραχυκατάληκτον, ἕνα μό-
νον τέλειον· τὸ δὲ μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, δύο 20
πόδας καὶ συλλαβὴν. Κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἐπὶ τοῦ διμέτρου, τριμέτρου τε καὶ τετραμέτρου καὶ πεν-
ταμέτρου. Διὰ τῆς τοῦ ἀκατάληκτου καταληκτικοῦ τε βραχυκατάληκτου καὶ ὑπερκατάληκτου προσδήκης, τὸ καὶ ἐπὶ τούτοις συμβαῖνον γνωσόμεθα. Τὸ μὲντοι 25
μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καὶ πενθῆμιμερὲς ἐπι-
κέκληται· ὡς τῶν μὲν δύο ποδῶν εἰς τέσσαρα ἡμίσεια μέρη διαιρουμένων, τῆς δὲ περιττενούσης συλλαβῆς ἀντὶ ἡμίσεος ποδὸς καταλογιζομένης, πέντε ἡμίσεια μέρη γίνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο πενθῆμιμερὲς τὸ τοιοῦ-30
τον μέτρον ἔπονομάζεται. Τὸ δὲ δίμετρον καταλη-
κτικόν, ἤρουν τὸ τέσσαρας πόδας ἔχον, μιᾶς δεαύσης συλλαβῆς, ἑφθῆμιμερὲς, ὡς τῶν μὲν τριῶν ποδῶν ἕξ ἡμίσεια μέρη ποιούντων, τῆς λοιπῆς συλλαβῆς ἀντὶ ἡμίσεος ποδὸς καταλογιζομένης, ἑπτὰ ἡμίσεια μέρη συν-35
ἀγεσθαι. Τὰ δὲ διὰ τετρασυλλάβων ποδῶν μετρού-

μενα κατὰ τὴν μονοποδίαν μετροῦνται. Καί μονόμετρα μὲν, τὰ ἓνα πόδα ἔχοντα. Δίμετρα δὲ τὰ δύο, καὶ καθεξῆς. Προςκειμένων καὶ ἐν τούτοις τοῦ τε ἀκατάληκτου, τοῦ καταληκτικοῦ, τοῦ βραχυκατάληκτου, 5 καὶ ὑπερκατάληκτου, καὶ ἔτι τοῦ ἡμιλλίου, τοῦ πενθήμερου ὡς τε καὶ ἐφθήμερου. Καὶ ἀκατάληκτον μὲν ἔστιν, ὡς εἴρηται, ὅτε εἰς τέλειον ἀπαρτίξον πόδα, οὔτε συλλαβῇ ἠλλεῖπει, οὔτε ὑπερβάλλει· καταληκτικὸν δέ, ὅτε συλλαβῇ ἠλλεῖπει· βραχυκατάληκτον δέ, ὅτε 10 δυοῖν, ὑπερκατάληκτον δέ, ὅταν ὑπερβάλλῃ μιᾷ συλλαβῇ. Καὶ ταῦτα μὲν μέχρι τοῦδε εἰρήσθω. Νῦν δὲ περὶ αὐτῶν τῶν μέτρων καὶ πρῶτόν γε περὶ τοῦ ἡρωϊκοῦ, ὡς ἀπλουστέρου καὶ τῶν ἄλλων ἀρχαιοτέρου φητέον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΡΩΙΚΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

15 Τὸ ἡρωϊκὸν μέτρον, ὃ καὶ δακτυλικὸν ἐπικέκληται· ἡρωϊκὸν μὲν, ὅτι Ὅμηρος, ἡ πάντων τῶν ποιητῶν ἀκρότης, τὰς τῶν ἡρώων πράξεις διεξιὼν, τούτῳ κέχρηται τῷ μέτρῳ· δακτυλικὸν δέ, ὅτι ὡς ἐπιτοπολὺ δακτύλοις κέχρηται. Εἰ γὰρ καὶ σπονδαίους περιέχει, 20 ἀλλ' ἰσόχρονοι ὄντες τοῖς δακτύλοις, ἀντ' αὐτῶν καταλογίζονται. Τὸ τοιοῦτον τοίνυν μέτρον ἐξάμετρον λεγόμενον διὰ τὴν ὀρθοῦσαν αἰτίαν, ἕξ χώρας ποδῶν περιέχει· τὰς μὲν πέντε δάκτυλον ἢ σπονδαῖον ἀδιαφόρως ἐπιδοχόμενας, τὴν δὲ ἕκτην χώραν ἢ σπονδαῖον 25 ἢ τροχαῖον. Ὅθεν καὶ παρὰ τὸ τροχαῖον ἐν τῇ ἕκτῃ χώρᾳ τὸ τοιοῦτον ἐπιδέχεται μέτρον. Δοκεῖ καὶ τοῦτο δυνάμει καταληκτικὸν εἶναι· οὐ γὰρ ἠλλεῖπει ὁ τροχαῖος τοῦ σπονδαίου συλλαβῇ, ὡς ἐντεῦθεν καταληκτικὸν ἐνεργεῖα εἶναι τὸν στίχον τὸν εἰς τὸν τροχαῖον περατούμενον, ἀλλὰ χρόνῳ. Τοῦ γὰρ σπονδαίου τετραχρόνου ὄντος, ὡς καὶ τοῦ δακτύλου, ὁ τροχαῖος, 30 τριχρόνος ὢν, ἐνὲ χρόνῳ ἠλλεῖπει.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Διαφοραὶ δὲ εἶσι τοῦ αὐτοῦ μέτρου ἑπτὰ· κατενόπλιον, περιοδικόν, βουκολικόν, σαπφικόν, ὑπόρρυθμον, τέλειον καὶ πολιτικόν. Κατενόπλιον μὲν οὖν ἔστι, τὸ ἔχον δύο δακτύλους καὶ ἓνα σπονδεῖον, οἶον,

ὡς φάτο δακρυχέων, τοῦδ' ἔκλυς πότνια
μήτηρ.

Περιοδικόν δὲ ἔστι, τὸ ἔχον ἓνα δάκτυλον καὶ ἓνα σπονδεῖον, οἶον,

οὐλομένην, ἣ μυρὶ' Ἀχαιοῖς ἄλγες ἔθηκεν. 10
Βουκολικόν, τὸ μετὰ τρεῖς πόδας ἀπαρτίζον εἰς μέρος λόγου, οἶον,

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω τόδε, καὶ τελέεσθαι ὄτω.
Σαπφικόν δὲ, τὸ ἀρχόμενον ἀπὸ σπονδείου καὶ λήγον εἰς σπονδεῖον, ὡς τό,

νικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν.

ὑπόρρυθμον δ' ἔστι τὸ καθ' ἕκαστον πόδα ἀπαρτίζον μέρος λόγου, οἶον,

ὕβριος εἵνεκα τῆςδε, σὺ δ' ἴσχεο, κείθεο
δ' ἡμῖν.

Τέλειον δ' ἔστι, τὸ ἔχον πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου, οἶον,

πρὸς δέ με τὸν δύστηνον ἔτι φρονίζοντ'
ἑλέαιρε.

Πολιτικόν δὲ τὸ ἄνευ πάθους, λέξεως ἢ τρόπου γινόμενον ποιητικῷ, οἶον,

Ἴππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα.
Τούτοις προστιθέασί τινες καὶ τὸ λεγόμενον κλιμακωτόν, καθ' ἕκαστον μέρος λόγου τῶν ἐν τῷ στίχῳ
συλλαβῶν ἀπὸ μιᾶς εἰς αὐξήσιν προϊούσων, ὡς τό,

ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενές, ὀλβιό-
δαιμου.

ΠΕΡΙ ΕΙΔΩΝ ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ.

Εἶδη δὲ στίχων εἰς δεκατέσσαρα· ἰσόχρονος, ἀπηρ-
τισμένος, προκέφαλος, ἀκέφαλος, προκοίλιος, λαγαρός,
δολιχόουρος, μείουρος, μαλακοειδής, κακόφωτος, τραχύς,
λογοειδής, σφηκίας καὶ μακροσκελής. Ἰσόχρονος μὲν
5 οὖν ἐστίν, ὃ τὰ μεγέθη τῶν συλλαβῶν καὶ τοὺς πόδας
ἀπὸ πρώτου μέχρι ἐσχάτου τοὺς αὐτοὺς ἔχων, ὡς τό,
τοὶ δ' ἐν μέσσοισιν ξυμβλήτην ἀλλή-
λοισιν.

Ἀπηρτισμένος δέ, ὃ τὴν σύνταξιν πᾶσαν καὶ τὴν
10 διάνοιαν ἔχων ἐν ἑαυτῷ, οἶον·

ὡς εἰπών, πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος
Ἐκτωρ.

Προκέφαλος, ὃ τὸν πρώτον πόδα μείζονα ἔχων τῆς
τετραχροῦρας, ὡς τό,

15 ἢ οὐχ ἄλις, ὅτι γυναικας ἀνάκκιδας ἤπε-
ροπεύεις;

Ἀκέφαλος δὲ ἐστίν, ὃ τὸν πρώτον πόδα ἐλάττονα
ἔχων τῆς τετραχροῦρας, οἶον,

ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο.

20 καὶ τό,

ὄς ἦδη τὰ τ' ἔόντα, τὰ τ' ἰσόμενα, πρό τ'
ἔόντα.

Προκοίλιος, ὃ ἐν τῷ μέσῳ πόδα ἔχων μείζονα ἢ
τετράχρονον, ὡς ἐν τῷδε,

25 Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτήτά τε καὶ
μέμος ἦν.

Λαγαρός δέ, ὃ κατὰ τὸν μέσον πόδα ἔχων ἐλάττονα
ἢ τετράχρονον, οἶον,

βῆ δ' εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα —

30 Δολιχόουρος δὲ ἐστίν, ὃ δολιχὴν ἤγουν μακρὰν
τὴν οὐράν, τοιτέστιν, τὴν ἕκτην χώραν ἔχων, οἶον,

Κάστρα θ' ἰππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθόν
Πολυδεύκεια.

Μείουρος, ὃ τὴν αὐτὴν ἕκτην χώραν, ἤγουν τὸν ἐν

35 αὐτῇ πόδα ἐλάττονα ἔχων τροχαίου· οἶον,

Τρωῆες δ' ἐβόλησαν ἐπει ἴδον αἰόλον
ὄφιν.

Ταῦτα τὰ ἕξ εἶδη τῶν στίχων, ὅτε προκέφαλος καὶ ἀκέφαλος, ὁ προκοίλιος καὶ ὁ λαγαρός, ὁ δολιχόουρος καὶ ὁ μείουρος πάθη λέγονται πάσχειν· ἀλλ' ὁ μὲν δ προκέφαλος καὶ δολιχόουρος διὰ τῆς καλουμένης συνιζήσεως θεραπευόμενοι, κυρίως οὐ λέγοντ' ἂν ἔχειν πάθη· οἱ δὲ λοιποὶ τέσσαρες, οὐδεμιᾶ μηχανῇ τοῦ πάθους ἀφίστανται.

Μαλακοειδῆς δὲ ἔστιν, ὁ καλῶς καὶ οὐ βιαίως, 10
ἀλλὰ λείως ἐπιπτῶν ταῖς ἀκοαῖς, οἶον,

αἷματι οἱ δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν
ὁμοῖαι.

Κακόφωνος δὲ ἔστιν, ᾧ πολλὰ φωνήεντα πρόσ-
εστιν, οἶον,

φῆη ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνά φαιδίμφ
ᾧμφ. 15

Τραχὺς δὲ ἔστιν, ὁ τὸν ῥυθμὸν τῶν φθόγγων ἐκ
τραχυτέρων λέξεων συνιστῶν, οἶον,

τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκ-20
πεσε χειρός.

Λογοειδῆς δὲ ἔστιν, ὁ πεζότερος τῇ συνθέσει, οἶον,
ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα.

Σφηκίας δὲ ἔστιν, ὁ εἰς δύο ἰσοσυλλάβους τομὰς
τεμνόμενος, τῆς τομῆς εἰς μέρος λόγου ἀπαρτιζούσης, 25
ὡς ἐν τῷδε τῷ στίχῳ,

ἦ λάθετ', ἦ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσατο δὲ μέγα
θυμῷ.

εἴρηται δὲ σφηκίας ἀπὸ τοῦ σφηκὸς ζωυφίου κοῦ-
λεπτοτάτου ὄντος κατὰ τὸ μέτρον. 30

Μακροσκελῆς δὲ ἔστιν ὁ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς
ἔχων τὸν τελευταῖον πόδα· οἶον,

Κύκλωψ, τῆ, πῖς οἶνον, ἐπει φάγας ἀ-
δρόμα κρέα.

Ἔστι δὲ σῆτος ὁ στίχος καὶ δολιχόουρος· τρισύλλαβον 35
γὰρ ἔχει τὸν ἕκτον πόδα.

ΠΕΡΙ ΤΟΜΩΝ ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Φασὶ δ' ἐπιδέχεσθαι τὸ μέτρον τοῦτο καὶ τομὰς πέντε, τὴν δὲ καλουμένην πενθημιμερῆ, τὴν ἐφθημιμερῆ, τὴν τρίτην τροχαϊκὴν, τὴν τετάρτην τροχαϊκὴν, καὶ τὴν βουκολικὴν.

5 Καὶ Πενθημιμερῆς μὲν ἔστιν, ὅταν μετὰ τοὺς δύο πρώτους πόδας εὐρεθῆ συλλαβὴ ἀπαρτίζουσα εἰς μέρος λόγου· οἶον,

μῆνιν ἄειδε, θεά.

Ἐφθημιμερῆς δὲ, ὅταν μετὰ τοὺς τρεῖς πρώτους 10 πόδας εὐρεθῆ ὁμοίως συλλαβὴ ἀπαρτίζουσα εἰς μέρος λόγου· οἶον,

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη.

Τρίτη τροχαϊκὴ ἔστιν, ὅταν ὁ τρίτος πούς ἀπαρτίζων εἰς μέρος λόγου τροχαῖος τυγχάνῃ· οἶον,

15 οἰωνοῖσι τε πᾶσι.

Τετάρτη τροχαϊκὴ ἔστιν, ὅταν ὁ τέταρτος πούς ὁμοίως ἀπαρτίζων εἰς μέρος λόγου, τροχαῖος ᾖ· οἶον, οὐδ' ἔρρηξε φάλαγγα.

Βουκολικὴ δὲ, ὅταν μετὰ τέσσαρας πόδας εὐρεθῆ 20 συλλαβὴ ἀπαρτίζουσα εἰς μέρος λόγου τέλειον· οἶον,

Ζεὺς μὲν πούτ' ὄγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι
θεοὶ ἄλλοι·

ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΕΙΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Τὸ ἐλεγεῖον μέτρον παρωνόμασται ἀπὸ τοῦ ἔλεγον, ὃ σημαίνει κατ' Ἀττικοῖς τὸν θρήνον, ἀπὸ τοῦ ἔλεου καὶ γόου παραγομένου. Ἐλῶσασι γὰρ χρῆσθαι 25 τράτη. Ἐν τε θρήνοις, ἐπιταφίοις καὶ ἐπιγράμμασι. Σύνκειται δὲ ἐκ δύο δακτυλικῶν ποδῶν, ἢ σπονδελῶν δύο ἀσφαφόρων, καὶ συλλαβῆς μακρᾶς μέρος λόγου ἀπαρτίζουσης· καὶ ἔτι ὡσαύτως δύο δακτύλων μόνων ποδῶν, καὶ συλλαβῆς ἴσολας ἂν τύχοι, εἴτε μακρᾶς εἴτε 30 βραχείας.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἩΡΩΕΛΕΓΕΙΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Τὸ δὲ ἠρωελεγεῖον ἴδιον μὲν οὐκ ἔστι μέτρον, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν στίχων κατὰ συζυγίαν ἐκθέσεως, ἐνὸς μὲν ἠρωϊκοῦ ἔχοντος μέτρον, ἑτέρου δὲ ἐλεγεῖον· ὡς τὰ ἐπιγράμματα ἔχουσιν. Ἐποίησε δὲ καὶ ὁ Θεόκριτος ἐν εἰδυλλίᾳ τινὶ τοιαύτην ᾠδὴν οὕτως ἐπονομαζομένην, διὸ καὶ οὐδὲ παρ' ἡμῶν πλατύτερον εἴρηται περὶ τούτου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΛΟΤΣΤΕΡΟΥ ΙΑΜΒΙΚΟΥ.

Τὸ λαμβικὸν μέτρον ὅπερ εὔρηται καταρχὰς ἐξ Ἰάμβης τινὸς γυναικὸς, ὡς εἰρήκαμεν, στίχον ἐκφωνήσασις τόνδε:

10

ἄνθρωπ' ἄπελθε, μὴ τάραττε τὴν σκάφην.
 Τῶν τηνικαῦτα σοφῶν εἰς ἔκθεσιν καθολικοῦ μέτρου τὸν τοιοῦτον στίχον μιμησαμένων, καλεῖται μὲν λαμβικόν, ὡς ἐκ τῆς Ἰάμβης, ἀφ' ἧς καὶ οἱ ἐν αὐτῷ πλεονάζοντες πόδες παρωνομάσθησαν· ἔχει δὲ καὶ αὐτὸ 15
 χώρας ἕξ· κατὰ τὴν διποδίαν μετρούμενον, τρίμετρον λέγεται. Πόδας δὲ ἐπιδέχεται κατὰ μὲν τὴν πρώτην, καὶ τὴν τρίτην καὶ πέμπτην χώραν ἀδιαφόρως λαμβονῆ ἢ σπονδειῶν· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ τετάρτῃ μόνον λαμβον· Ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ λαμβον ἢ πυρρίχιον, τοῦ πυρ- 20
 ρίχιου κἀνταῦθα δυνάμει καταληκτικὸν κοιοῦντος τὸν στίχον, ὡς κἀν τῷ ἠρωϊκῷ δεδηλώκαμεν. Οὔτε δὲ ἀνίξησιν ἐπιδέχεται, οὔτε καινὰς συλλαβὰς, περὶ ὧν ἐροῦμεν, εἰ μὴ μόνην τὴν μετὰ τὸ βραχὺ φωνῆεν δύο σύμφωνα ἔχουσαν· ὧν τὸ προηγούμενον ἐν τῶν ἀφώ- 25
 νων, τὸ δὲ ἐπόμενον ἀμετάβολον. Τοῦτο μέτρον καὶ καθαρὸν ἐπονομάζεται, ὡς πρωτότυπον τῶν ἄλλων· τὰ γὰρ ἄλλα τῆς ἐκαστοῦ αὐτοῦ ὁμοιότητος παραλλάττουσιν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΩΤΕΡΟΥ
ΛΑΜΒΙΚΟΥ.

Τὸ δὲ ἕτερον, ὃ καὶ τραγικὸν καλεῖται, καὶ κωμικόν, καὶ ἔτι σατυρικόν, διότι πολλοὶ τῶν τοιούτων ποιητῶν ἐν τοῖς ἑαυτῶν ποιήμασι τούτῳ χρησάμενοι φαίνονται. Ὅμοιον μὲν ἔστι τῷ προτέρῳ, ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τρίτῃ καὶ πέμπτῃ χώρᾳ τοὺς δύο μόνους τῶν δυσυλλάβων ποδῶν ἔδχετο, τὸν τε δηλονότι σπονδειὸν καὶ ἰαμβον· τοῦτο δ' ἐν ταῖς αὐταῖς τρισὶ χώραις, οὐ μόνον τοὺς ῥηθέντας δύο πόδας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν τρισυλλάβων τρεῖς, 10 τὸν τε δάκτυλον καὶ ἀνάπαιστον ἰσοχρόνους ὄντας τῷ σπονδειῷ· ἕκαστος γὰρ χρόνων ἔστι τεσσάρων, καὶ τὸν χορεῖον ἰσόχρονον ὄντα τῷ ἰαμβῷ. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ τετάρτῃ χώρᾳ, ἐκεῖνο μὲν ἔχει μόνον τὸν ἰαμβον· τοῦτο δὲ πρὸς τῷ ἰαμβῷ, καὶ ἐκ τῶν τρισυλλάβων 15 τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους, τὸν τε χορεῖον ἰσόχρονον ὄντα τῷ ἰαμβῷ, ἑκάτερος γὰρ αὐτῶν χρόνων ἔστι τριῶν· καὶ τὸν ἀνάπαιστον. Τὴν δὲ ἕκτῃν χώραν ὁμοίαν ἔχει κατὰ πάντα τῷ προτέρῳ, τουτέστιν, ὅτι ἐπιδέχεται ἢ ἰαμβον ἢ πυθόλιχον· ἐπιδέχεται δὲ κατ' 20 αὐτὴν πρὸς τοῖς δυοῖν τούτοις ποσὶ καὶ χορεῖον καὶ ἀνάπαιστον, ἀλλὰ παρὰ τοῖς κωμικοῖς συνεχέστερον, παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς σπανιώτερον. Ὅτε μὲν οὖν ἀκατάληκτόν ἐστίν, ἐνεργεῖα εἰς ἓνα τούτων τῶν τετάρτων ποδῶν περατοῦται· ὅτε δὲ καταληκτικόν, τὸν 25 ἰαμβον ἔχει παραλήγοντα, τουτέστι πρὸ τῆς καταληγούσης συλλαβῆς, ἢ σπανίως χορεῖον, ὡς γίνεσθαι τὴν κατακλειδα, ἢ γουν τὸν παραλήγοντα πόδα μετὰ τῆς καταληκτικῆς συλλαβῆς, ἢ τὸ ἀμφιβραχύν ἢ βακχίον, διὰ τὸ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀδιάφορον. Ὅτε δη- 30 λονότι τὸν παραλήγοντα πόδα ἰαμβον ἔχει, ὅτε δὲ χορεῖον ἔχει τὴν κατακλειδα, ἢ προκλεισματικόν, ἢ πατῶνα τέταρτον, διὰ τὸ ἀδιάφορον κἀνταῦθα τῆς τελευταίας συλλαβῆς. Καλεῖσθαι δὲ φασὶ τὰ τοιαῦτα μέτρα ἰαμβικά, οὐ παρὰ τὴν ῥηθείσαν αἰτίαν, ἀλλ'

ὅτι τὸ ὕβριζειν οἱ παλαιοὶ λαμβίξειν ἔλεγον, ἀπὸ Ἰάμβης κόρης τινὸς οὕτω καλουμένης, ἣτις αἰδοχρῶς ὕβρισθεῖσα τὸν βίον ἀγχόνην κατέλυσε. Παρεποιήθη γοῦν ἐκ τοῦ λαμβίξειν ὁ Ἰαμβος, συντεθεὶς ἐκ βραχέας καὶ μακρᾶς, ὅτι καὶ πᾶσα ὕβρις ἀπὸ βραχέας αἰτίας ἀρχομένη, πρὸς μέγιστον ὕψος κορυφούται κακίας. Ἰάμβοις δ' ὡς ἐπιτοπλεῖστον τὰ τοιαῦτα συμπληρούμενα μέτρα, εἰκότως καὶ λαμβικὰ ἐπεκλήθησαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΧΑΙΚΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Τὸ τροχαϊκὸν μέτρον, κατὰ μὲν τὰς περιττὰς χώρας δέχεται τροχαῖον, χορείον, Ἰαμβον καὶ δάκτυλον, 10 κατὰ δὲ τὰς ἀρτίους, τούτους τε καὶ ἔτι σπονδεῖον καὶ ἀνάπαιστον. Ὅτε δὲ ἐστὶ καταληκτικόν, τὸν παραλήγοντα μάλιστα μὲν τροχαῖον ἔχει, σπανίως δὲ καὶ χορείον ὅτε δὲ βραχυκατάληκτον, οὐ βούλεται τὸν παραλήγοντα τετράχρονον ἔχειν.

15

ΠΕΡΙ ΑΝΑΠΑΙΣΤΙΚΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Τὸ ἀναπαιστικὸν κατὰ πᾶσαν χώραν δέχεται σπονδεῖον καὶ ἀνάπαιστον· σπανίως δὲ καὶ προκελευσματικόν· παρὰ δὲ τοῖς δραματοποιοῖς καὶ Ἰαμβον καὶ δάκτυλον. Εἰσὶ δὲ αὐτοῦ ἀποθέσεις ἕξ, κατὰ συζυγίαν ἤγουν διποδῖαν μετρομένου· ὑπερκατάληκτον εἰς 20, δυσλλαβίαν· ὑπερκατάληκτον εἰς συλλαβὴν· ἀκατάληκτον, καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν· καταληκτικὸν εἰς δυσλλαβίαν· καὶ βραχυκατάληκτον. Ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀναπαιστικοῖς ἐπισημότατον, τὸ μετὰ τέσσαρας πόδας, ὧν ὁ πρῶτος ἢ σπονδεῖος ἢ Ἰαμβος, εἰς βραχυρεῖον περαιούται.

ΠΕΡΙ ΧΟΡΙΑΜΒΙΚΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Τὸ χοριαμβικὸν ἔστι μὲν καὶ καθαρὸν, συντίθεται δὲ καὶ διᾶμβοις· ὡς ἐπίπαν δὲ ὅτε καταληκτικόν

ἔστιν, εἰς τὴν λαμβικὴν κατακλιδα περαιούται τουτέστιν, εἰς ἀμφίβραχυν ἢ βακχείον διὰ τὸ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν ἀδιάφορον εἶναι. Περαιούται μὲν γὰρ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν κατακλιδα, ἦτοι τὸν δάκτυλον, ἢ τὸν Κρητικόν· ἀλλὰ τῶ ταῦτα συνεχέστερα εἶναι, ἀπρεπίστερά ἐστιν.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΣΠΑΣΤΙΚΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Τὸ ἀντισπαστικὸν τὴν μὲν πρώτην συζυγίαν ἔχει τρεπομένην κατὰ τὸν πρότερον πόδα εἰς τὰ τέσσαρα τῶν δυσυλλάβων σχήματα, τουτέστιν, ἢ ἐκ διτροχαίου, 10 ἢ ἐξ ἀντισπαστού, ἢ ἐκ παιωνος τρίτου· τὰς δὲ ἐν μέσῳ καθαρὰς ἀντισπαστικὰς· τὴν δὲ τελευταίαν, ὅποτε μὲν ἔστιν ἀκατάληκτον, λαμβικὴν ἤγουν δι᾿ αὐμβον· ἐὰν δὲ ἀναμισηται ταῖς λαμβικαῖς, οὐ μόνον τὴν πρώτην συζυγίαν ἔχει τρεπομένην, ὡς εἴρηται, ἀλλὰ καὶ τὴν 15 ταῖς λαμβικαῖς ἐπομένην. Ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ πρῶτος πούς, ὃν ἔφημεν ἀμείβειν τοὺς τέσσαρας δυσυλλάβους, διαλύεται εἰς χορεῖον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΩΝΙΚΟΥ ΑΠΟ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΚΑΛΟΤΜΕΝΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Τὸ ἀπὸ μείζονος Ἰωνικὸν συντίθεται μὲν καὶ καθαρὸν, συντίθεται δὲ καὶ πρὸς τὰς τροχαϊκάς· ὅτε 20 μέντοι ἀκατάληκτόν ἐστι, σπανίως εἰς τὴν Ἰωνικὴν περατοῦται· διὰ τὸ ἀπρεπὴ εἶναι τὴν Ἰωνικὴν ἐπὶ τέλους οὔσαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Αἰῆ ΕΛΛΑΣΣΟΝΟΣ.

Τὸ ἀπ' ἐλλάσσοнос Ἰωνικὸν συντίθεται μὲν καὶ καθαρὸν, συντίθεται δὲ καὶ ἐπίμικτον πρὸς τὰς τροχαϊκάς διποδίας οὕτως, ὥστε τὴν πρὸ τῆς τροχαϊκῆς

ἀεὶ γίνεσθαι πεντάχρονον, ἥτοι τρίτην παιωνικήν· τὴν δὲ τροχαϊκὴν ὅταν προτάττηται τῆς Ἴωνικῆς γίνεσθαι ἐπτάχρονον τροχαϊκὴν, ἥτοι τὸν λεγόμενον δεύτερον ἐπίτριτον. Ἔσθ' ὅτε δὲ ἡ μὲν τρίτη παιωνικὴ συναρρεῖται εἰς καλιμβάκχειον· τῆς δὲ ἐπιφερομένης τροχαϊκῆς ὁ πρότερος λύεται εἰς τρίβραχυν. Ἐμπίπτουσι δὲ καὶ οἱ Μολοττοί, ἐπὶ τῶν περιττῶν χωρῶν ἐν τοῖς ἀπ' ἐλάσσοнос Ἴωνικοῖς, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀπὸ μείζονος ἐπὶ τῶν ἀρτίων.

ΠΕΡΙ ΗΛΙΩΝΙΚΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Τὸ δὲ παιωνικὸν εἶδη μὲν ἔχει τρία, τό τε Κρη-10 τικὸν καλούμενον, ὡς ἐκ τοῦ ἀμφιμάκρου τοῦ καὶ Κρητικοῦ καλουμένου· τὸ βακχειακόν, ὡς ἐκ τοῦ βακχελίου· τὸ καλιμβακχειακόν, ὡς ἐκ τοῦ καλιμβακχελίου, ὃ καὶ ἀνεπιτήδειόν ἐστι πρὸς μελωδίαν. Τὸ δὲ Κρητικὸν ἐπιτήδειον. Λέχεται δὲ καὶ λύσεις τὰς εἰς τοὺς καλου-15 μένους παίωνας, τουτέστι, μιᾶς τῶν ἐν τοιοῦτοῖς τρισὶ ποσίν, εἰς δύο βραχέας διαλυομένης.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ Αἰολικῶν ΜΕΤΡΩΝ.

Τὰ καλούμενα Αἰολικὰ κατὰ μονοποδίαν μετρούμενα, τὸν μὲν πρῶτον ἔχει πόδα ἓνα τῶν δυσλλάβων ἀδιάφορον· ἥτοι σπονδαῖον ἢ ἰαμβον, ἢ πυρρήχιον, ἢ 20 τροχαῖον· τοὺς δὲ ἐφεξῆς πάντας δακτύλους. Ἔστι δὲ τινὰ καὶ λογαοιδικὰ καλούμενα δακτυλικὰ, ἃπερ ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις χώραις δακτύλους ἔχει, τὴν τελευταίαν δὲ τροχαϊκὴν συζυγίαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΥ.

Τὸ Ἀνακρεόντειον μέτρον παρωνόμασται μὲν ἐξ 25 Ἀνακρεόντος τινος, ὅστις πρῶτος τούτῳ ἐχρήσατο. Δι-

αιρείται δὲ εἰς δύο, τοὺς τε καλουμένους οἴκους, καὶ τὸ κουκούλιον. Καὶ οἱ μὲν οἴκοι, ἐπίδεχονται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ χώρᾳ ἀνάπαιστον, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ ἴαμβον, καὶ μίαν περιττὴν συλλαβὴν ἄδιάφορον, εἴτε μακράν, εἴτε βραχεῖαν. Μακράν μὲν, οἶον,

ἀπὸ μουσικῶν μελάθρων.

βραχεῖαν δὲ, οἶον,

ἀπὸ τοῦ λίθου τὸ ρεῖθρον.

10 Τὸ δὲ τούτων κουκούλιον τρίμετρόν ἐστι κατὰ διποδῖαν· καὶ δέχεται ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς χώραις πυρόξιλον, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίαις σπονδεῖον, πλὴν τῆς τελευταίας· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐπίδεχεται μὲν καὶ σπονδεῖον, ἐπίδεχεται δὲ καὶ τροχαῖον· διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς τελευ-

15 ταιας συλλαβῆς. Παράδειγμα τοῦ πρώτου, ἀρετῆς εὐστεφάνου ἄνθεα δρέψας.

Τοῦ δὲ ἑτέρου,

Ζαχαρίου μεγάλου πάγκλυτε κοῦρε.

Τινὲς δὲ συντάσσουσιν αὐτοῖς καὶ ἕτερον ἐξ ἑνὸς 20 τῶν τε τρισυλλάβων ποδῶν τὴν συστροφήν ἔχοντα· οἶον ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος τρίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καὶ ἀνακλώμενόν φασι, ἐπίδεχόμενον δὲ τομὴν ἐφθημιμερῆ, τουτέστι, μετὰ τὰς τρεῖς τοῦ δευτέρου ποδὸς περαιομένην τὴν τομὴν εἰς μέρος λόγου· οἶον,

25 ἀρετῆς ἔργα φέρειν ἔμπνοος ἦβη.

Ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ χοριάμβου ἄρχεται ὁ τοιοῦτος στίχος, εἴτα ἔχει τὸν Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος, διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς τελευταίας· καθὰ τῷ ἀγίῳ Σωφρονίῳ, καὶ ἄλλοις ἀρχαιοτέροις δοκεῖ· οἶον,

30 Χριστιανῶν μακάρων ἔλθετε παῖδες.

καὶ οὕτω μὲν ἐκ τριῶν τετρασυλλάβων· εἰ δὲ βούλει, ἐκ δισυλλάβων ἕξ, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ χώρᾳ, τροχαῖον· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἴαμβον· ἐν δὲ τρίτῃ, πυρόξιλον· ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ, σπονδεῖον· ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ, πάλιν πυρόξιλον 35 ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ, τροχαῖον ἢ σπονδεῖον, διὰ τὴν ἀδιάφορον. Δεῖ δὲ ὁκτῶ μὲν τοὺς οἴκους ἐκτίθεσθαι· δυοῖ

δὲ χρῆσθαι τοῖς κουκουλίοις, τοῖς καὶ ἀνακλω-
μένοις.

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝ ΣΥΛΛΑΒΩΝ.

Κοιναῖς συλλαβαῖς οἱ μὲν τῷ ἡρώφ γραψάντες μέ-
τρον χρῶνται· οἱ δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ μάλιστα τῷ λαμ-
βείῳ ἢ τροχαϊκῷ οὐδαμῶς, ἢ σπανίως. Οἱ τοίνυν τῷ δ
ἡρώφ γραψάντες, πᾶσαν λέξιν εἰς μακρὸν φωνῆεν λή-
γουσαν εἰ μὲν ἢ ἐπαγομένη λέξις καὶ αὐτὴ ἀπὸ φω-
νήεντος ἄρχεται, ὁπότερον αὐτοῖς πρὸς τὸ μέτρον συν-
τείνει, καὶ τὴν παραλήγουσαν ποιῶσιν εἴτε μακρὰν,
εἴτε βραχεῖαν· καὶ μακρὰν μὲν φωνήεντος ἐπιφερομέ-10
νου, ὡς ἐν τῷ,

ἢ ὕδν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖθις
λόντα.

βραχεῖαν δέ, ὡς ἐν τῷ,

Ἄτρεῖδαί τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες 15
Ἄχαιοί.

καὶ τό,

οὔτι μοι αἰτιῆ ἐσσι, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί
εἰσιν.

Εἰ δ' ἢ ἐπαγομένη λέξις ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται μα-20
κρὰν ἀεὶ αὐτὴν φυλάσσει, ὡς ἐν τῷ,

μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

Εἰ δὲ ἢ λέξις λήγει μὲν εἰς μακρὰν, μετὰ συμφώνου
δέ, ἀεὶ καὶ ταύτην μακρὰν τηρεῖ, εἴτε ἀπὸ φωνήεν-
τος, εἴτε ἀπὸ συμφώνου τὴν ἀρχὴν ἢ ἐπαγομένη ποι-25
εῖται. Καὶ φωνήεντος μὲν ἐπαγομένου, οἶον,

πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐα-
ψεν.

συμφώνου δέ, οἶον,

αὐτούς δὲ ἐλώρια τεύχε κύνεσσιν. 30

Εἰ δ' ἢ λέξις λήγει μὲν εἰς βραχὺ φωνῆεν, ἢ δ'
ἐπαγομένη εἴτ' ἀπὸ συμφώνου, εἴτ' ἀπὸ φωνήεντος

αιρείται δὲ εἰς δύο, τοὺς τε καλουμένους οἴκους, καὶ τὸ κουκούλιον. Καὶ οἱ μὲν οἴκοι, ἐπιδέχονται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ χώρᾳ ἀνάπαιστον, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ ἱαμβον, καὶ μίαν περιττὴν συλλαβὴν ἁδιάφορον, εἴτε μακράν, εἴτε βραχεῖαν. Μακράν μὲν, οἶον,

ἀπὸ μουσικῶν μελάθρων.

βραχεῖαν δὲ, οἶον,

ἀπὸ τοῦ λίθου τὸ ρεῖθρον.

10 Τὸ δὲ τούτων κουκούλιον τρίμετρον ἐστὶ κατὰ διποδῖαν· καὶ δέχεται ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς χώραις πυθόλιον, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίαις σπονδεῖον, πλὴν τῆς τελευταίας· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐπιδέχεται μὲν καὶ σπονδεῖον, ἐπιδέχεται δὲ καὶ τροχαῖον· διὰ τὸ ἁδιάφορον τῆς τελευταίας συλλαβῆς. Παράδειγμα τοῦ πρώτου,

ἀρετῆς εὐστεφάνου ἄνθεα δρέψας.

Τοῦ δὲ ἑτέρου,

Ζαχαρίου μεγάλου πάγκλυτε κοῦρε.

Τινὲς δὲ συντάσσουσιν αὐτοῖς καὶ ἕτερον ἐξ ἑνὸς 20 τῶν τε τρισυλλάβων ποδῶν τὴν συστρόφην ἔχοντα· οἶον ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος τρίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καὶ ἀνακλώμενόν φασι, ἐπιδεχόμενον δὲ τομὴν ἐφθημιμερῆ, τουτέστι, μετὰ τὰς τρεῖς τοῦ δευτέρου ποδὸς πραινομένην τὴν τομὴν εἰς μέρος λόγου· οἶον,

25 ἀρετῆς ἔργα φέρειν ἔμπνοος ἦβη.

Ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ χοριάμβου ἄρχεται ὁ τοιοῦτος στίχος, εἴτα ἔχει τὸν Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος, διὰ τὸ ἁδιάφορον τῆς τελευταίας· καθὰ τῷ ἀγίῳ Σωφρονίῳ, καὶ ἄλλοις ἀρχαιοτέροις δοκεῖ· οἶον,

30 Χριστιανῶν μακάρων ἔλθετε παῖδες.

καὶ οὕτω μὲν ἐκ τριῶν τετρασυλλάβων· εἰ δὲ βούλει, ἐκ δισυλλάβων ἕξ, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ χώρᾳ, τροχαίου· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἰαμβου· ἐν δὲ τρίτῃ, πυθόλιου· ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ, σπονδείου· ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ, πάλιν πυθόλιου 35 ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ, τροχαίου ἢ σπονδείου, διὰ τὴν ἁδιάφορον. Δεῖ δὲ ὁπῶ μὲν τοὺς οἴκους ἐκτίθεσθαι· δυσὶ

δὲ χρῆσθαι τοῖς κουκουλίοις, τοῖς καὶ ἀνακλω-
μένοις.

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝ ΣΤΑΛΛΩΩΝ.

Κοιναῖς συλλαβαῖς οἱ μὲν τῷ ἡρώφῳ γράψαντες μέ-
τρον χρῶνται· οἱ δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ μάλιστα τῷ λαμ-
βείῳ ἢ τροχαϊκῷ οὐδαμῶς, ἢ σπανίως. Οἱ τοίνυν τῷ ὃ
ἡρώφῳ γράψαντες, πᾶσαν λέξιν εἰς μακρὸν φωνῆεν λή-
γουσαν εἰ μὲν ἢ ἐπαγομένη λέξις καὶ αὐτὴ ἀπὸ φω-
νήεντος ἄρχεται, ὁπότερον αὐτοῖς πρὸς τὸ μέτρον συν-
τείνει, καὶ τὴν παραλήγουσαν ποιοῦσιν εἴτε μακρὰν,
εἴτε βραχεῖαν· καὶ μακρὰν μὲν φωνήεντος ἐπιφερομέ-10
νου, ὡς ἐν τῷ,

ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὐθις
λόντα.

βραχεῖαν δέ, ὡς ἐν τῷ,

Ἄτρεῖδαί τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες 15
Ἄχαιοί.

καὶ τό,

οὔτι μοι αἰτλή ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί
εἰσιν.

Εἰ δ' ἢ ἐπαγομένη λέξις ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται μα-20
κρὰν ἀεὶ αὐτὴν φυλάσσει, ὡς ἐν τῷ,

μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

Εἰ δὲ ἢ λέξις λήγει μὲν εἰς μακρὰν, μετὰ συμφώνου
δέ, ἀεὶ καὶ ταύτην μακρὰν τηρεῖ, εἴτε ἀπὸ φωνήεν-
τος, εἴτε ἀπὸ συμφώνου τὴν ἀρχὴν ἢ ἐπαγομένη ποι-25
εῖται. Καὶ φωνήεντος μὲν ἐπαγομένου, οἷον,

πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προτα-
ψεν.

συμφώνου δέ, οἷον,

αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεύχε κύνεσσιν. 30

Εἰ δ' ἢ λέξις λήγει μὲν εἰς βραχὺ φωνῆεν, ἢ δ'
ἐπαγομένη εἴτ' ἀπὸ συμφώνου, εἴτ' ἀπὸ φωνήεντος

ἄρχεται, ὁπότῃρα αὐτοῖς εἰς τὸ μέτρον συμβάλλεται,
εἴτε μακρὸν εἴτε βραχὺ τοῦτο ποιούσιν. Καὶ βραχὺ
μὲν συμφώνου ἐπαγομένου, ὡς τό,

οἰωνοῖσί τε πᾶσι· Διὸς δ' ἔτελειετο βουλή·
5 μακρὸν δέ, ὡς τό,

τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέ-
τρην.

καὶ αὖθις βραχὺ μὲν, φωνήεντος ἐπαγομένου, ὡς τό,
Ἄτρεϊδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλ-
10 λεύς.

μακρὸν δέ, ὡς τό,

ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψόσ' ἀεί-
ρας.

Εἰ δ' αὖ ἢ λέξις λήγει μὲν εἰς βραχὺ, μετὰ συμφώνου
15 δέ, εἰ μὲν ἢ ἐπαγομένη λέξις ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται,
ἀεὶ μακρὸν τὸ βραχὺ τοῦτο ποιούσιν, ὡς τό,

Διὸς δ' ἔτελειετο βουλή.

εἰ δ' ἀπὸ φωνήεντος, πῆ μὲν βραχὺ, πῆ δὲ μακρὸν.
Καὶ βραχὺ μὲν, ὡς τό,

20 μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
μακρὸν δέ, ὡς τό,

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν λαχῆ, πίνοντά
περ' ἔμπης.

Ἐπὶ τούτοις πάντες οἱ ἐμμέτρως γράφοντες κοινήν
25 συλλαβὴν ποιούσιν, ὅτε ἐν μέσῳ τῆς λέξεως συλλαβὴ
μὲν λήγει εἰς βραχὺ φωνῆεν, ἐπάγονται δὲ δύο σύμ-
φωνα, ὧν τὸ ἐν ἄφωνον, τὸ δ' ἕτερον ἀμετάβολου· καὶ
ἔτι τὴν αι καὶ οἱ δίφθογγον. Περὶ ὧν φησιν ὁ κα-
νὼν· ἢ αι καὶ ἢ οἱ δίφθογγος ἐν τέλει λέξεων εὐρι-
30 σκόμεναι, ἀντὶ βραχειῶν λογίζονται. Οὐκ αἰεὶ βραχειῶν
ποιούσιν, ἀλλ' ὅταν ἢ ἐπαγομένη λέξις ἀπὸ φωνήεντος
ἄρχεται καὶ μακρὰν καὶ βραχειῶν ποιούσιν, ὡς καὶ
ταύτας ταῖς κοιναῖς συναριθμεῖσθαι συλλαβαῖς. Ἐπι-
δὲ περὶ βραχείας συλλαβῆς εἰδέναι δεῖ, ὅτι βραχείας
35 συλλαβῆς ἡγουμένης, καὶ μετ' αὐτὴν ἐνὸς τῶν ἐννέα
ἀφώνων ἐπομένου, καὶ ἀμεταβόλου ἐπαγομένου, εἰ μὲν

ἐν συλλήψει ἔστι τὸ ἀμετάβολον τῷ ἀφώνῳ, τουτέστιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς θεωρεῖται, καὶ βραχεῖαν καὶ μακρὰν δυνατὸν τὴν ἡγουμένην συλλαβὴν εἶναι. Οἷόν ἐστι τό, ὕβρις, ἄγνος, Κάδμος, ἀκμή, ὄπλον, καὶ ἔτι σταθμός, ἀφνειός, ἀχλύς· οἷς δὴ συνα-5 πτίον καὶ τὸ ὕμνος, καὶ τὸ σκύμνος, καὶ σεμνός, καὶ δέμνιον καὶ λίμνη· ἐν τούτοις μόνοις κατὰ σύλληψιν δύο εὐρισκομένων ἀμεταβόλων. Τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τὸ ὀλισθαίνειν τὴν γλῶτταν ἐν τοῖς ἀμεταβόλοις, ἐπειδὴ καὶ ὕγρα καλοῦνται καὶ μηδεμίαν ἐν 10 αὐτοῖς πάσχειν βραδύτητα. Εἰ δὲ καὶ ἐν διαστάσει, τουτέστιν, ἐπειδὴ τὸ μὲν ἄφωνον τῇ βραχεῖα συνάπτεται συλλαβῇ, τὸ δὲ ἀμετάβολον τῇ ἐπομένῃ, αἰεὶ μακρὰν δέχεσθαι ταύτην χρῆ, διὰ τὸ δεῖν πάντων βραδύτερα ταῦτα προφέρειν τὴν γλῶτταν, ἐπεὶ μὴ συνημ-15 μένως, ἀλλὰ διηρημένως ταῦτα προοίσει. Οἷόν ἐστι τό, ἐκλογή καὶ ἐκμελής καὶ ἐκνους, καὶ ἐκροή· οὐ γὰρ ε, καὶ μετὰ τοῦτο κλογὴ δεῖ λέγειν, ἀλλ' ἐκ, εἶτα λογὴ, ὅπερ καὶ τὰ συλλαβίζοντα τῶν παιδαρίων ποιεῖ. Τούτῳ τῷ τρόπῳ, καὶ δις τὸ αὐτὸ ἀμετάβολον 20 αἰεὶ ἐκτείνει, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ σύμφωνα δις κείμενα· οὐδέποτε γὰρ ἐν συλλήψει ταῦτα εὐρηται, ἀλλ' ἐν διαστάσει αἰεὶ· οἷον, κάββαλε, καὶ ἀγγελῶ, καὶ ἔδδειςε, καὶ ἐκκόπτω, καὶ ἐλλάμπω, καὶ ἐμμένω, καὶ ἐννοῶ, καὶ ἔρριψα, καὶ ἄττω· οὐ μὲν 25 ἀλλὰ καὶ δύο ἄφωνα κἂν μὴ τὰ αὐτὰ ἦ, κἂν ἐν συλλήψει, κἂν ἐν διαστάσει ἦ, ἐκτείνει· ἐν συλλήψει μὲν, οἷον ἀκτῆ, καὶ κόπτω, καὶ ἀφύς, καὶ ἀφθονος, καὶ ἄχθος· ἐν διαστάσει δέ, οἷόν ἐστι τὸ ὄγδοον, καὶ ὄγκος καὶ κόγχος. Καὶ τὸ σ δέ, παν-30 τὸς προηγουμένου συμφώνου, κἂν ἐν συλλήψει, κἂν ἐν διαστάσει ἦ, ὅτι αἰεὶ ἐκτείνει, οὐδεὶς ἀγνοεῖ· πλὴν ἀνάγκη μέτρου, σπανίως δὲ καὶ τοῦτο, ἔστιν ὅτε οὐκ ἐκτείνει, ὡς τό,

οἱ δὲ Ζέλειαν ξναῖον, 35
οὐ γὰρ ἦν ἄλλως γενέσθαι. Ἐκ δὲ τούτων συνάγουσι,

καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὡς πάντα μὲν τὰ ἐν διαστάσει ἐκτείνουσι, οὐ μόντοι καὶ ἐν συλλήψει βραχεῖαν τηρεῖν τὴν συλλαβὴν δύνανται. Τὸ δὲ ἐκ δύο συμφώνων μὴ τῶν αὐτῶν, εἴρηται. Ὅτι οὐκ ἔστιν ὅτε λέξις ἑλληνική, ἦτοι ἀπὸ δύο τῶν αὐτῶν συμφώνων ἄρχεται, ἢ εἰς δύο τὰ αὐτὰ καταλήγει· ἀπὸ διαφόρων μόντοι, καὶ εἰς διάφορα ἄρχεται καὶ λήγει· ἄρχεται μὲν, ὡς τό, σκάπτω, πλέκω καταλήγει δέ, ὡς τό, ἄλς, τίρυνς.

ΛΕΞΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

AMERICAN BANK NOTE COMPANY

M

**ΛΕΞΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΑΤΚΟΦΡΟΝΟΣ
ΚΑΙ ΤΠΟΘΕΣΙΣ.**

Μαντευομένην τὴν Κασσάνδραν τάληθῆ, καὶ διὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος ἀπιστουμένην, καθείρξεν ὁ πατήρ, οἰκέτην αὐτῇ παρακαταστήσας ἀκούειν τῶν χρησμῶν, ὅπως ἀναγραφόμενος αὐτοὺς ἀπαγγέλλῃ αὐτῷ. Περιέχει δὲ χρησμοὺς τὸ ποίημα, καὶ τὴν ἀφ' Ἡρακλέους ἱστορίαν μέχρι τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς, ἔξωθεν παρεμπλεκομένης καὶ ἄλλης ποικίλης ἱστορίας. Νοητέον δέ, κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν τὸν Πρίλαμον ἠρωτηκέναι τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἀπεφθέγγετο ἡ Κασσάνδρα· τὸν δὲ ἀνωθεν διηγούμενον ἅπαντα.

10

- v. 1. Φράσω τὰ πάντα — ἀληθῶς· καὶ γὰρ ἐπιτατικῶς νοοῦμεν τὸ νῆ· ὡς τὸ νήχυτος καὶ νήδυμος. — ἅ με πυνθάνῃ καὶ ἐρωτᾶς·
- v. 2. ἔαν δὲ ἐκτανθῆ τὸ ἔπος·
- v. 3. συγχῶρει δέσποτα. — οὐ γὰρ ἦν ἡσυχος κβρη· 15
- v. 4. ἔλυσε τῶν προφῶρήσεων. — ὡς πρότερον — τὸ ποικίλον στόμα, λέγει οὖν τὸ ποικίλον καὶ πολυμαθὲς τῶν αἰνιγμάτων· ἔωλον δὲ τὸ μάταιον, διὰ τὸ ὦ καὶ ε φιλόν.
- v. 5. ἀλλὰ ἄσπετον ἐκχέασα — πολυῖστορον κάμμικτόν 20 φωνήν.
- v. 6. μαντικῶν, τῶν δαφνῶν σιτουμένων. — ἐμαντεύετο, ἐνθουσία — ἐκ τοῦ στόματος φωνήν·
- v. 7. τῆς τραχείας Σφιγγός, ἡ σκοτεινῆς καὶ σκολιᾶς· παραβάλλει γὰρ αὐτὴν Σφιγγί, διὰ τὸ δυσνόητον· 25 ἔστι δὲ ὄνομα γυναικός. — φωνήν ἐκμιμουμένην.

- v. 22. αἱ νῆες· Ἰουλιος· Ἰθρῶν πολύκουν· ἀπὲ τοῦ πολύποδος. — ἔτυκτον τοῖς εὐφθαλμοῖς κώκαις.
- v. 24. αἱ νῆες λευκῷ χρώματι κεχρισμέναι, ὡς πελαργός· — αἱ Τρωϊκαί· ἔστι γὰρ ἡ Φαλάκρα ὄρος Τροίας· ἐξ οὗ κατασκευάσας ὁ Πάρις τὰς ναῦς, ὡς φάλα-δ κρὸν ἐποίησε τὸν τέκνον.
- v. 25. ἔτιρ ἄνω τῶν Καλυθῶν νήσον τῆς Τροίας· — τὰ λευκὰ ἀπλοῦσαι ἰστία, ἄρμενα· διὰ τὸ στέλλεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων.
- v. 26. ἀκροστόλια, οἶον ἄθλαστα κατὰ εὐφημισμὸν· 10 κερσὰ ἰστία. — ἐξημμένους, ἠκλωμένους.
- v. 27. διαυγοῦς, θερμοῦ — ταχίαις προαῖς.
- v. 28. ἡ δὲ τὸ μανιῶδες ἀνοίξασα — μαντικὸν ἢ ἐν-θουσιαστικὸν στόμα.
- v. 29. ἀπὸ τῶν τῆς Ἄτης κορυφῶν· ἔστι δὲ ὄρος 15 Τροίας, ὅπου ἔπεσεν ἡ Ἄτη. — τῶν βουκλιανοκτί-στων ἄκρων.
- v. 30. Τοιούτων ἐξ ἀρχῆς — ἤρξατο ἡ Κασσάνδρα ἐπῶν· Ἀλεξάνδρα δὲ, διὰ τὸ ἀλέξειν τοὺς ἄνδρας· παρθένος γάρ ἔστι· γράφεται δὲ καὶ γόων, θρήνων. 20
- v. 31. φεῦ· φεῦ· ταλαίπωρε τροφὴ ἀναθρεψαμένη, πε-φλεγμένη.
- v. 32. καὶ πρώην μὲν ταῖς ναυσὶν ἢ λαμπάσιν. — πο-λεμικὸν φέρουσιν οὐλαμὸν, ἢ ὑπὸ οὐλαμοῦ φερο-μέναις· οὐ λαμὸς δὲ ἔστι τάξις πολεμική. 25
- v. 33. τοῦ Ἡρακλέους· λέοντος μὲν, διὰ τὸ ἀνδρεῖον· τριεσπέρου δὲ, ὅτι τρεῖς νύκτας συνῆψεν ὁ Ζεὺς παρακοιμώμενος τῇ Ἀλκμήνῃ· — ὄντινα πάλαι γνα-θμοῖς, ἀκαῖς.
- v. 34. τοῦ Ποσειδῶνος κατέπιεν, ἠφάνισεν· — τραχὺς 30 κύων, τὸ κῆτος, διὰ τὴν χαροκότητα.
- v. 35. ζῶν δὲ μάγειρος, διὰ τὸ διαιρεῖν τὸ κῆτος· — τῶν ἐγκάτων ἀναπεμπόμενος, φλογιζόμενος, φλεγό-μενος.
- v. 36. τῷ θερμῷ κύτει τοῦ κῆτους, τῷ διακύρῳ τῆς 35

- γασφρός — ἀπλήκτους ἡσθεῖς ἄνευ πυρός καιομένοις·
— ἄνδραξι, πυραῖς.
- 17 v. 37. τὰς τρίχας ἔρθευθεν, ἔσταβεν — τῆς κεφαλῆς
— ἔδραει.
- 18 v. 38. ὁ Ἡρακλῆς· ὁ τὰ τέσσαρα φθάσας ῥινοῖλαι χρο
νοῦς ἐκ Μεγάρων αὐτοῦ υἱοῦς τοῦ τέσσαρος ἀπὸ
τῆς ἀναβάσεως τοῦ Κερβέρου· — ὁ φθορῶς καὶ
ποροθητής τῆς ἡμῆς παρτίδος.
- v. 39. τὴν Ἡραν λέγει· φασὶ γὰρ αὐτὴν θηλάσασα· —
10 μὴ τιτρωσκομένην, παρόσον θεὸς ἐστὶ· — ἰσχυρῶς·
v. 40. βαλὼν τῷ βίλει· — στήθος· — ἐν τῷ σταδίῳ ἢ
ἀγῶνι — μέσον.
- v. 41. τοῦ Διὸς· ταῖς χερσίν· — κατασχὼν τὸ σῶμα,
ἢ ἀποκινήσας.
- 15 v. 42. παρὰ τὸν ὑψηλὸν τοῦ Κρόνου λόφον — παρὰ
τὸν καλούμενον Κρόνιον λόφον ἐν Ὀλυμπίᾳ· —
ὄπου τοῦ Γίγαντος.
- v. 43. ὁ ταράξιπκός ἐστιν· ὁ τοὺς ἱππους ταράττων
ἐν τῷ τρέχειν· — Ἰσχένου μνημεῖον· Ἰσχενος δὲ ἐστὶ
20 Γίγαντος υἱός· ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Ἰερείας.
- v. 44. ὁ τὴν τῆς θαλάσσης τῆς Ῥωμαϊκῆς (in marg.
Ἰταλικῆς) τὰ βάθη, καταδύσεις, κοιλότητας, λιμένας·
v. 45. τὰ στενὰ περιβλεπομένην, ἐπιτηροῦσαν — τὴν
Σκύλλαν λέγει.
- 25 v. 46. ἀνελὼν ὑπὲρ ἄνω τοῦ σπηλαίου — ἀγρεύουσαν,
ἀλιεύουσαν ἰχθῦς.
- v. 47. τὴν Σκύλλαν, τὴν ταυροκτόνον· ταυροφάγον
ἔδει εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον προσέλαβεν τὸ σ· —
ἦντινα πάλιν ὁ πατὴρ Φόρκυν.
- 30 v. 48. τὰς σάρκας κατακαίων — λαμπάσιν ἀνωκοδόμη-
σεν καὶ ἐσωμάτωσεν καὶ ἐξωποίησεν.
- v. 49. τὴν Περσεφόνην οὐ φοβουμένην — καταχθο-
νίαν θεάν.
- v. 50. ὄντινά ποτα ἀνεῖλεν — τῇ ἄνευ ξίφους βλάβῃ.
- 35 v. 51. ὁ νεκρός, τὸν Ἄιδην — ἀντὶ τοῦ, ἤδη τελευτήσας,
φιλοφρονούμενος· λέγει δὲ τὸν Νέεσον· ἤδη, πότε.

- v. 52. θεάομαι σε, ταλαίπωρα, ἀδίκη — ἐκ δευτέρου καιομένην.
- v. 53. ταῖς τοῦ ἀγοῦνου Αἰακοῦ· λέγει δέ, ἢ ταῖς Νεοπτολέμου, ἢ πρότερον Τελαμῶνος καὶ Πηλέως· ἢ δεῖ ἀναφέρειν ὃ Ἐπειός, τὸ τῶν θεούριον κτήν· θσας, πρὸς Φῶκον καὶ Αἰακὸν — καὶ τοῖς τοῦ Τηντάλου.
- v. 54. κάρην Ἡλίδος ἢ πόλιν, ἧς ἐβασίλευσεν ὁ Πέλοψ. — κατοικοῦσι, φυλάττουσιν — τῇ σποδιῇ, τῇ τέφρᾳ ἢ στακτῇ. 10
- v. 55. τοῦ καταποθέντος ἢ κατακαέντος παιδός· — τῇ σποδιῇ τὸ σῶμα. — (in marg. περὶ τοῦ Πέλοπος λέγει.)
- v. 56. τοῖς τοῦ Τεστάρου — βουφόρβου οἰστοῖς (in marg. ἐξ Ἡρακλέους γὰρ εἶχεν ὁ Φιλοκτῆτης τὰ τό-15 ξα μεθ' ὧν κατεπολέμησε τὸν Ἀλέξανδρον).
- v. 57. τὰ πάντα πρὸς τὸ φῶς — ἡ μεγαλόζηλος, ἡ ξηλότυπος γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου, Οἰνώγη.
- v. 58. ἀποστείλασα νεώτερον· λέγει δὲ Κόρυθον τὸν Οἰνώγης υἱὸν καὶ Ἀλεξάνδρου — τῆς πατρίδος. 20
- v. 59. ἀπάξει ταῖς τοῦ πατρὸς μομφαῖς, μέμψεσιν μαινομένην.
- v. 60. τῶν τε κοιτῶν ἢ εὐνῶν ἕνεκα — καὶ τῶν ξένων καὶ ἀδίκων γάμων.
- v. 61. αὐτῇ δὲ ἰατρικῆς καὶ φαρμάκων ἔμπειρος, Ἰδρις 25 — τὸ οὐ θεραπεύσιμον.
- v. 62. τραῦμα ἰδοῦσα — τοῦ συγκοίτου — χαλεπὸν.
- v. 63. ταῖς γιγαντοφθόροις, ταῖς τοὺς γίγαντας ἀνελοῦσαις, λέγει δὲ τοῦ Ἡρακλέους· — ἀκίσι τῶν βελῶν βεβλημένου. 30
- v. 64. πρὸς τοῦ ὁμοτέχνου Φιλοκτῆτου· τοξόται γὰρ ἀμφοτέρω· (in marg. Ἀλέξανδρος καὶ Φιλοκτῆτης) — κοινὸν σχῆ θάνατον.
- v. 65. ἀπ' ἄκρων τῶν κύργων — νεωστὶ δαμασθέντα, ὃ ἔστιν φονευθέντα, νεοσφαγῇ, νεκρὸν. 35

- v. 66. μετὰ ἤχου ἐκρίφασε — ἐπὶ κεφαλῇ κατανε-
χθὲν τὸ σῶμα.
- v. 67. τῇ δὲ ἀγκυλῇ τοῦ τεθυηκότος — ἀγρονομίῃ, κατ-
επιμέτῃ, μεταφορικῶς.
- 5 v. 68. τῆς φυχῆν περιανέοντι, ἐκπεπνευκίᾳ.
- v. 69. στενάζω, στενάζω σε — ξύλου, ὀρότου· παρό-
σου τρίτου ἐπορθήθη τὸ Ἰλιον.
- v. 70. κάλιν πρὸς μάχην — καὶ διαρπαγὰς ὀλων.
- v. 71. καὶ κῦρ ἐναστράπτουσαν, προοραμένην — ἀφα-
10 νιστήριον, ἀδηλοποιόν.
- v. 72. στενάζω σε, ὦ πάτρα — τῆς Ἡλέκτρας, θυγα-
τρὸς Ἀτλαντος καὶ Πηληϊόνης, ἀφ' ἧς Ζεὺς ἐπέκνωσε
Δάρδανον.
- v. 73. τοῦ κολυμβητοῦ υἱοῦ τῆς Ἡλέκτρας Δαρδανίου,
15 παρὰ τὸ κέλεσθαι. — δευτεῖς ποτὲ ἐν τῇ σχεδίᾳ, ἐφ'
ἧς ἀπὸ Σαμοθράκης.
- v. 74. ὡςπερ ζῶον θαλάσσιον, μᾶλλον δ' ἐν Ἰστροφ τῷ
ποταμῷ· τὸ νῦν λεγόμενον Δαρδανίανον· (sic) —
ἀπὸ Ἰστροῦ — τέσσαρα σκέλη ἔχων, τετράπους· τοῦ-
20 το δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τέσσαρας λίθους ἐνέβαλεν τῇ
σχεδίᾳ, πρὸς ἰσότητα.
- v. 75. τῷ δέσματι· μονήρης δέ, διὰ τὸ μιᾶ κώπῃ χητέ-
σασθαι· (et in marg. πρὸς μίαν ἡμέραν ζῶν, καὶ
ὄψὲ τελευτῶν)· — περικαλύψας, περιαικεπάσας σῶμα.
- 25 v. 76. ἀπὸ Ῥειθυμνίας πόλεως Κρητικῆς — ὡς κέκφορ,
ὅπερ ἔστι εἶδος ὀρνέου — ἐκολύμβησε.
- v. 77. σπήλαιον ἐν Θράκῃ τῆς Ἡρας, ἢ ἱερὸν τῆς Ἐκά-
της ἐν Σαμοθράκῃ — τῆς Ἐκάτης κύνας γὰρ ἀντὶ
ἔθνον· — πλεονάζει τὸ σ, ὡς εἴρηται.
- 30 v. 78. καταλιπὼν τὸ ἰσχυρὸν καὶ σκοτεινὸν οἶκημα·
— (ὄνομα ἔθνονος in marg.) δαιμόνων περὶ τὴν
Ῥίαν· τὸ δὲ Σάκον, ὄρος Σαμοθράκης· (in marg.
Σάμον· κατὰ συστολήν τοῦ μ.)
- v. 79. ἤνικα ἄμμον ἐποίησεν ἄπασαν κατακλύσας τὴν
85 γῆν.

- v. 80. τοῦ ἄδελφῶν, ἤδη, φοφίη. — κατακλι-
σμός. — οἱ δὲ πρὸς τῇ γῇ.
- v. 81. οἱ κύνες κατέκτανον. — οὗτοι δὲ ἰσχυροί.
- v. 82. ἐκολύμβων μοῖραν — πρὸ ὀφθαλμῶν βλέποντες.
- v. 83. τὴν δρῦν δὲ καὶ τοὺς καρπούς αὐτῆς. — καὶ ὁ
ἥδυν βότρυν.
- v. 84. φάλαινα, εἶδος φώκης, καὶ αἱ θειφίνες —
αἰτίνες ἐπὶ τῶν ἀρξένων.
- v. 85. ἐτρέφοντο αἱ φῶκαι· εἰς δὲ θαλάσσια θηρία —
κοίτας ἐπιθυμοῦσαι ἀνθρώπων. (in marg. ὀρμῶσαι). 10
- v. 86. βλέπω τρέχοντα — κορμόν· λέγει δὲ Ἀλέξαν-
δρον τὸν Πάριον, διὰ τὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ὄναρ. —
ἐξηρημένον, καὶ τὴν ψυχὴν μετέωρον.
- v. 87. τῆς δειλῆς — εἰς ἀρκαγὴν· καλεῖ δὲ περισσευραν
τὴν Ἑλένην. — τῆς ἀναιδιστάτης Ἑλένης· κατὰ τὸν 15
Ὀμηρικὸν στίχον.
Δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου.
Πέφνη δέ, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ὅθεν ἄρ-
ματό ἡ Ἑλένη· ἡ πεφναία, ἀπὸ τοῦ πάντας φο-
νεύειν· πρόξενος γὰρ ὀλέθρου. 20
- v. 88. ἦντινα ὁ γυψ, ἢ ὁ ἀετός, ἢ κύκνος· τόργος
δὲ κυρίως ὁ γυψ· νῦν δὲ τὸν κύκνον λέγει, ὃν μι-
μησάμενος ὁ Ζεὺς, συνεμίγη τῇ Ἀθήνῃ, ἀφ' ἧς ἡ
Ἑλένη. — ὁ ἐν ὑδροῖς τόποις διατρίβων· ὁ ἐν ὕδατι
διατῶμενος — γενναῖ. 25
- v. 89. τῷ τοῦ ὄου ὀστράκῳ· τῷ καλύμματι, καὶ ὑμέ-
νι τοῦ ὄου· διὰ τὴν ἱστορίαν, ὅτι ἐκ ζῶου (sic)
ἐγεννήθη ἡ τε Ἑλένη καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς. — πε-
ριφερές, στρογγυλοειδές — ὀστράκῳ περικεκλισμέ-
νην. 30
- v. 90. Καὶ δὴ σε ναύτην, ὧ Ἀλέξανδρε· — ἢ εἰς τὸν
Ἄϊθον ἀδόδος ἐν Ταϊνάρῳ τῆς Λακωνικῆς, δι' ἧς
ὁ Πάριος ἤμελλεν τὴν Ἑλένην ἀρπάξειν.
- v. 91. ἡ ἀδόδος — δειλὸν ἢ ἄρκαγα· ἔστι δὲ εἶδος
ἀετοῦ· τοὺς γὰρ δειλοὺς πυγάργους ἔλεγον οἱ ἀρχαῖ· 35

ΣΟΣ ΛΑΚΩΝΙΚΗ ΟΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑ ΤΑΚΟΓΡΟΝΟΣ.

- οι· και μελαμπύγους τοὺς ἑνδρείτους· — οὐ τὸ δ' πα-
 τρὸς μάνδραγ καὶ ἑκαύλης.
7. 92. πατούνια βουναῖν, φαράγγων τράχητον —
 βουστασιῶν ξενοδοχίαι.
87. 93. ὡς τοῦ προτίρου κάλλους — θυρωρὸς μέγιστος,
 ἢ τράπεζα, ὡς τὰ θυή δεχομένη — τὸν κριτήν, τὸν
 τραπεζίτην, τὸν ἀργυρογνώμονα, τὸν Ἀλέξανδρον —
 παρόσον τὰς τρεῖς θεάς ἔκρινεν, Ἡραν, Ἀθηνᾶν,
 Ἀφροδίτην.
107. 94. ἀλλὰ τῶν ὄρων μὲν τῆς Τροίας, ἢ Φρυγίας —
 τόπος τῆς Λακωνικῆς οὕτω καλούμενος.
7. 95. καὶ τῆς καλαύροκος ἢ τοῦ πτύου — περάσεις·
 ἔστι δὲ τόπος Λακωνικῆς ἢ Μάλεια· ὡς φῆσιν ὁ
 Ποιητής·
- 15 μῆκος δὲ λίθου μέγα κῦμ' ἀποίργει·
 — ἀντὶ δὲ τῆς εὐτρόφου καὶ θρακτικῆς. — φάτης.
7. 96. τῆς τῶν θρεμμάτων ἢ προβάτων κοιμήσεως, —
 καὶ τῆς χειραίου — τοῦ πτύου, τῆς καλαύροκος.
7. 97. βαρβαρικὸν πλοῖον ἀπάξει — αἱ νῆες· ὁ γὰρ
- 20 Φέρεκλος αὐτὰς εἰργάσατο.
7. 98. δισσὰς θυρίδας· παρὰ τὸ σέλας ἐμβάλλειν· ἔστι
 δὲ ὄνομα τόπου, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς· — καὶ
 ἀπὸ τόπου Λακωνικῆς.
7. 99. ἐν αἷς πόλεσιν ἢ θυρίσιν — πρὸς τὰ κύματα,
- 25 ἢ τοὺς τραχεῖς καὶ ἀλμένους τόπους, παρὰ τὸ κεκυ-
 φῶσθαι· — κρατήσας, ἢ ἀφήσας, βαλῶν·
7. 100. τῆς ναὸς τὰς ἀγκύρας — πλημύρας· κλύδω-
 νος, ζάλης, τῆς ὀρμῆς τῆς θαλάσσης.
7. 101. ἀναπαύσεις, κοιμήσεις, τῶν σκαλωῶν, τῶν
- 30 κινήσεων ὀρμήσεις — ἐννεάπλοιον στόλον, ἢ παρὰ
 τὴν θῖνα (et in marg. λείπει τὸ πρὸς ἐὰν θῖνα
 φάσσωνα γράφεται).
7. 102. καὶ τὴν κολύνυμφον ἢ κακόνυμφον δάμαλιν
 Ἑλένην — ἀρκάσας ὁ Ἀλέξανδρος.
357. 103. δύο παιδῶν· λέγει δὲ Ἐρμιόνην καὶ Ἰφιγένειαν.
 — ἑστρωμένην, ἡλλοτριωμένην τόκοις.

- v. 104. και δευτέραν ἀγκυρῆν τὴν ἐκὸς Ἀλεξάνδρου·
εἰς παγίδα, ἢ εἰς δίκτυον. — ζέταν παγῶν.
- v. 105. ληίστην, αἰχμάλωτον ἐμπιστούσαν — τὸ τοῦ
θηρευτοῦ Ἀλεξάνδρου, ἢ τοῦ Ἑρμῆος.
- v. 106. ἐν θαλάσσις αὐτῶ καλουμέναις· τὸ δὲ ἄρροι, δ
νεωστί: (in marg. νεωστί ταῖς Βάγκαις) — προβά-
των ἀπαργῆς.
- v. 107. καίουσαν ἐν θαλασσίαις ψήφαις, ἀπὸ τοῦ
κρούεσθαι· — και Δύνη, τῇ Ἴνοι, ἀπὸ τοῦ δύναι·
β ἀντὶ τοῦ δ, θαρικῶς. 10
- v. 108. δραμῆ — τόπος Πελοποννήσου — τόπος Πε-
λοποννήσου ἢ Λακωνικῆς.
- v. 109. διάπυρος κωνηρός, χαιρων — θηράματι
- v. 110. ἐν δὲ τῇ τοῦ Κέκροπος νήσῳ — ἐκχέας τὸν
πόθον. 15
- v. 111. τῆς Ἀττικῆς — διφυοῦς ἀνδρὸς — βασιλείας.
- v. 112. τὴν δευτέραν και παλαιὰν ἢ ματαίαν — οὐ
θεάσῃ μίξιν.
- v. 113. παρὰ τὸ ψυχρὸν ἀγκάλισμα — και ἐκ τῶν
ὄνειράτων. 20
- v. 114. κεναιῖς ψηλαφῶν· — ἀγκάλαις κοίτας.
- v. 115. οὐδαμῶς γὰρ σε συνεύνου — ὁ Πρωτεύς —
Φλεγραια δὲ, πόλις Θράκης· ἐξ ἧς γενομένη τοῦ
Πρωτέως γυνὴ Τορῶνη· ἐν ἣ πόλει ἐφλέγησαν οἱ
Γίγαντες. 25
- v. 116. ὁ κατηφῆς· Τορῶνη δὲ γυνὴ Πρωτέως· —
ᾧτινι γέλωσ ἀπεχθάνεται και δάκρυον.
- v. 117. ἄπειρος ὑπάρχει — και στερισκόμενος ἢ στε-
ρούμενος.
- v. 118. ἀμφοτέροιον — εἰς τὴν Φάρον Ἀλεξανδρείας. 30
- v. 119. τοῦ Ποσειδῶνος· λέγει δὲ τοῦ Νεῖλου φεῦμα-
σιν — ἐσκεπασμένην.
- v. 120. εἰς τὴν ξηρὰν περάσας — ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ
νηός.
- v. 121. ἀλλ' ἀπάτητον ἔρημον ὁδόν. 35

- v. 122. προκτῆρας ἐν μικρῷ σπηλαίῳ — διακρήσας, τροπήσας — καταδύσας.
- v. 123. κάτωθεν τῆς θαλάσσης — ἔδουξ' ἐκείθεν.
- v. 124. τῶν τέκνων ἀφ' ὧν· τέκνα δὲ τοῦ Πρωτίου, 5 Τραϊλῶς καὶ Τηλέγονος. — κατακάλαιον γὰρ τοὺς ἕνους.
- v. 125. καὶ τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι ἀνακίμψας — τὰς παρακλήσεις.
- v. 126. στήσαι καλιμακόρευτον εἰς τὸν Ἀγύπτιον, ἔδου 10 ἐκλάνη· (in marg. ἔδου· ἀπὸ τῆς Ἀγύπτου.)
- v. 127. εἰς πόλιν Θρόακας ἐκῆλθε — τῶν Γιγάντων τὴν πατρίδα.
- v. 128. ἐκείνός σε, ὅσπερ τις Γουνεύς· οὗτος δὲ ὁ 15 Γουνεύς, Ἄραφ' τὸ γένος, δικαιοτάτος ὢν, τοὺς Φοίνικας καὶ Βαβυλωνίους στασιώδως ἔχοντας, μετήλλαξε πρὸς εἰρήνην πεμφθεὶς ὑπὸ Σεμιράμιδος. — πράκτωρ δικαιοσύνης.
- v. 129. τῆς Θέμιδος ἢ τῆς δικαιοσύνης, διότι πάντας ἐφορᾷ (in marg. οὐ γενεαλογῶν εἴρηκεν) — τῆς κατ' 20 Ἰχθυον βασιούσης, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐφορώσης, ἣτις ἔστιν ἡ Θέμις, ἐν Ἰχθυαῖς γὰρ τῆς Μακεδονίας διέτριβεν.
- v. 130. λουδορήσας χαλεπὰ — χωρίσει τῶν γάμων.
- v. 131. ἐπιθυμοῦντα τῆς καταφεροῦς καὶ πόρνης, — 25 ἐκβαλὼν περιστερεῶς.
- v. 132. ὀνόματα κύρια ἢ Ἰλιεῖς τὸ γένος.
- v. 133. τοῖς χρησμοῖς δοξάζοντας, τιμῶντας — οὐκ εὐλαβούμενος.
- v. 134. οὐδ' Ἀνθίως ἐπιθυμίας — οὐδὲ τὸν ἀλλοτρι- 30 οῖς ὀμοτράπεζον — λέγει δὲ τὸ ἅλας (in marg. σύνδεικνον).
- v. 135. Τοῦ Ποσειδῶνος· ἐπειδὴ ὅλη ἡ θάλασσα ἀλυγρά — τὴν ἅλα, δι' αὐτῆς γὰρ ἀγνίζονται.
- v. 136. ἐκαρτέρεις τῶν θεῶν ἀμαρτωλὸς ἐκβῆναι τῇ 35 δικαιοσύνῃ.

- v. 137. ἀποκρίσασθαι τὴν τρέψαν Μενέλαον — καὶ ἀνα-
τρέψας τὸν νόμον.
- v. 138. ἄρκετον τροφοῦ Ἀλεξάνδρου — ἐκμιμύμενος
τοῖς πρότεροις.
- v. 139. κτυπήσεις μὲν γὰρ εἰς μάταιον ἢ κρούσεις, δ
ψηλαφήσεις — τὸν κτύπον τῆς νευρᾶς ἀπὸ κραι-
μίας εἰς κενὸν κρούσεις τὰς χορδὰς.
- v. 140. οὐκ ἐπὶ σίτῳ, οὐκ ἐπὶ δώροις — κιδαρῶν
μέλι.
- v. 141. θρηναῶν δὲ τὴν πατρίδα τὴν πρώην τεφρωθεῖ- 10
σαν ὑφ' Ἡρακλείους.
- v. 142. ἐλεύση ἐν ταῖς χερσὶν εἶδωλον — ἐν ἀγκάλαις
φέρων.
- v. 143. τῆς πέντε γεγραμμένης ἀνδράσιν — Βάκχης,
Μαινάδος Ἑλένης, ἀπὸ Πλευρωῖνος πόλης (sic). 15
- v. 144. αἱ Μοῖραι· χαλαὶ δὲ παραδίδονται, ὅτι οὐ
ταχέως μετέρχονται εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἢ βλαπτι-
καὶ καὶ χαλεπαὶ. — ἄνδρας, συγκαίτους· ἔγγονοι,
ἀπόγονοι.
- v. 145. ταῖς ἀτράκτοις ἐπεμοίρασαν — παλαιᾶς θαλάσ- 20
σης, λέγει δὲ τῆς Τηθύος.
- v. 146. πέντε γὰρ ἔγρημαν τῇ Ἑλένῃ· εὐωχεῖσθαι, μερι-
σασθαι γάμων.
- v. 147. δύο μὲν ἄρπαγας ἰδεῖν λύκους· (in marg. αὐ-
γάσαι, βλέψαι· ὡς καὶ Ἡσίοδος.) 25
- v. 148. ταχεῖς· ἔστιν δὲ εἶδος ἀετοῦ — ἀετοὺς ὄξυδερ-
κεῖς· ἦτοι τοὺς ἀετοὺς εὐοφθάλμους εἶπεν, ἢ αὐτῆς
τῆς Ἑλένης εὐῶπος οὔσης.
- v. 149. τὸν Μενέλαον ἐκ τόπου Λιβυκοῦ· Πλυνὸς γὰρ
χωρίον Λιβύης· — καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Λακω- 30
νικῆς· ἀπὸ Λακεδαίμονος· Κᾶρες γὰρ ᾄκουν τὴν Λα-
κεδαίμονα.
- v. 150. βλαστήσαντα ἐκ ὄλιγης — ἐπειδὴ ἡ μήτηρ Μενε-
λάου Ἀερόπη Κορήσσια ἦν.
- v. 151. Ἥλειον, ἀπὸ τῆς Ἥλιδος, οὐ Πελοποννησίον — 35
ἀκραιφνή ταῖς γοναῖς.

- v. 152. οὐτινος τὸν κάκπον Πέλοπα ἐν σιαγόνῃν — ἡ Δημήτηρ ἀπὸ Ἐννης πόλης Σικελικῆς.
- v. 153. ἡ δραστήρια· ἔνιοι δὲ ἀπὸ κρήνης ἐν Βοιωτίᾳ ὄνομα... — δαίμων ἐν Ἀρκαδίᾳ. λέγει δὲ τὴν Δήμη-
- 5 τραν' — ἀπὸ πόλεως παρὰ Θουρίοις οὕτω τιμωμένη ξίφη φέρουσα.
- v. 154. πολύσαρκα ἢ ἄσαρκα, στερητικῷ τοῦ α — εἰς μικρὰ διακόπτουσα· — κατέφαγεν τῷ φάρυγγι.
- v. 155. τὴν ὠμοπλάτην — ἐσθίουσα, ἀπὸ τῆς δαιτός.
- 10 v. 156. ἐπειδὴ κατακοπεῖς ἀνέζησε.
- v. 157. τοῦ Ποσειδῶνος οἶον ἀλιμέδοντος — ἤρπαξε γὰρ αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν.
- v. 158. ἀπέστειλεν ὁ Ζεὺς — εἰς τὴν γῆν τῶν Ἀστρινωνων. Λέτρινα δὲ πόλις Ἡλίδος.
- 15 v. 159. ὀμαλὴν — δραμούμενον, ἡνιοχῆσοντα, ἢ ἀλήσοντα — ὄνομα κύριον τοῦ Μόλιπιδος τὴν πέτραν.
- v. 160. τοῦ τῷ Διὶ σφαγιασθέντος τὸ σῶμα χάριν ὄμβρον.
- v. 161. τὸν Οἰνόμαον τὸν ἀνηρηκότα τοὺς Ἴπποδα-
- 20 μείας μνηστῆρας — φθείροντα ταῖς γαμβροκτόνοις.
- v. 162. βουλευμασιν ἀκαθάροις — Καδμῖλος, ὁ Ἐρμῆς ἐν Τυφῆρῃ. Ἐρμουῦ δὲ υἱὸς καὶ Μυρτούς τῆς Ἀμαζόνος, ὁ Μυρτίλος.
- v. 163. ἐτύρευσε — τὸν δὲ ἔσχατον — ἐκπιῶν ποτή-
- 25 ριον.
- v. 164. τοὺς ἀπὸ τινος συμβεβηκότος τεθέντας ὑπεῖς-ἤλθεν — τῆς θαλάσσης τοὺς οἴκους.
- v. 165. πάμφθαρτον μολυσμὸν — ἐπιβλαβῆ ἀρήσας (sic) παρὰ τὴν θωῆν τῆ γενεᾶ.
- 30 v. 166. ὁ τὴν τοῖς ποσίν ταχεῖαν ἢ λευκὴν, ὄνομα Ἴππου Οἰνομάου — ἡνιοχῶν.
- v. 167. καὶ τὴν τοῖς ποσίν· ὄνομα Ἴππου Οἰνομάου· — παραπλησίαν ταῖς τοῦ βορῆᾶ θυγατρῶσιν.
- v. 168. τὸν δὲ δὴ τέταρτον ἀδελφὸν θεάσεται.
- 35 v. 169. τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἰσχυροῦ — ὄντινα τὸν Δηΐφοβον τῶν συγγόνων.

- v. 170. τῆς Ἑλένης· μετὰ γὰρ Ἀλέξανδρον ὁ Διήφοβος
γαμεῖ Ἑλένην.
- v. 171. λαβόντα ὀνομάσουσιν· ἐν δὲ τοῖς στρώμασιν.
- v. 172. τὸν ἐκ τῶν ὀνείρων πέμπτον· λέγει δὲ τὸν
Ἀχιλλέα, ἐστραμμένον. 5
- v. 173. εἰδωλοπλάττοντι κατὰ τοὺς ὕπνους — ἐρεθίδες
σώματι, μέλει.
- v. 174. τὸν Ἀχιλλέα· μετὰ γὰρ θάνατον, μυθεύονται,
ὅτι ἠγάγετο Μήδειαν τὴν Αἰήτου ἐν μακάρων νή-
σοις εἰς γυναῖκα — ἄνδρα τῆς Μηδείας· ἀπὸ Κυ-10
ταίας πόλης Κολχίδος (in marg. Σκυθικῆς).
- v. 175. τῆς Μηδείας, τῆς ἐπιμανείσης τῷ Ἰάσονι· —
Οἰωνῶν ἔκαλεῖτο ἢ Αἰγίνα· ἀφ' ἧς ἔφυγεν ὁ Πηλεὺς
φονεύσας τὸν ἀδελφὸν Φῶκον.
- v. 176. μυρμηκῶν· ὅτι ἔξ πόδας ἔχουσιν οἱ μύρμηκες 15
— εἰς ἄνδρας μεταβαλὼν ὄχλον.
- v. 177. Θεσσαλικὸν γίγαντα· λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα —
ἀντὶ τοῦ γεννᾶ ὁ πατήρ.
- v. 178. λέγεται γὰρ ἡ Θέτις ἐπὶ τὰ παῖδας ἄρθνας ἐκ
Πηλέως ἐσχηκέναι — σποδιᾶ, σπινθηρι, ἄνθρακι — 20
καιομένων· τοὺς γὰρ ἔξ εἰς πῦρ βάλλουσα ἀνεῖλεν.
- v. 179. μόνον τὸν Ἀχιλλέα, τὴν καλουσαν — ἐκφυρόντα
τὴν καῦσιν.
- v. 180. καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ὀπισθόρμητος καλινό-
στος, ἔπανελθῶν, ὑποστραφεῖς. 25
- v. 181. τοὺς Ἕλληνας λέγει — φωλεῶν, καταδύσεων ἐλ-
κύσας.
- v. 182. ὥσπερ νεώτερος τὸ οἶκημα· καὶ γὰρ ὑπὸ κα-
πνῶν ταράσσονται αἱ σφῆκες.
- v. 183. τὴν Ἰφιγένειαν, ἣτις λέγεται γεννηθῆαι τὸν 30
Πυρρόν· καὶ γὰρ κατὰ τινὰς ὁ Πυρρὸς ἐκ ταύτης
— τοῦ Νεοπτολέμου.
- v. 184. ἀνέμοις· νῦν σφαγιάσαντες οἱ ὠμοβόροι, οἱ
ὦμα τὰ κρέα ἐσθίοντες.
- v. 185. τοῦ ἀπὸ τοῦ Σκύρου δράκοντος· λέγει δὲ τὸν 35
Νεοπτόλεμον. — τὴν ἐγκύμονα καὶ λελοχευμένην.

- v. 186. ἦντινα Ἴφιγένειαν ὁ σύγκοιτος Ἀχιλλεύς· τῆς Σκυθικῆς θαλάσσης· Σαλμυδησὸς γὰρ κόλπος τῆς Σκυθίας.
- v. 187. ἔσω ζητῶν τῆς Ἑλλάδος ἢ τὴν κατατομηθεῖσαν, ἢ τὴν κατατομοῦσαν, πρὸς διάφορον τόνον.
- v. 188. ἐπὶ πολὺν χρόνον — Λευκὴν· ἔστι δὲ νῆσος ἀπὸ πολλῶν πελάργων· — οἰκῆσει τὴν Λευκὴν νῆσον τὴν ἐν Ἴστρω τῷ ποταμῷ.
- v. 189. ὄνομα λίμνης ἢ ποταμοῦ, ἐξ οὗ ὁ Ἴστρος ἐκ-
10 δίδωσι. — πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν ῥευμάτων.
- v. 190. ποθῶν τὴν γυναικα Ἴφιγένειαν, ἦντινά ποτε ἐν ταῖς σφαγαῖς, — ἢ ἔλαφος.
- v. 191. τὸν τράχηλον ἢ λαιμὸν προτείνασα, — τοῦ ξίφους ἐλευθερώσει.
- 15 v. 192. βαθὺς δὲ δρόμος ἐκ τοῦ λιμένος, ἢ αἰγιαλός, μέχρι τῶν ἐρήμων τῆς Σκυθίας, Ἀχιλλεῖος λεχθήσεται.
- v. 193. ἠρημαμένος — τοῖς αἰγιαλοῖς — ὁ Ἀχιλλεῖος δρόμος.
- 20 v. 194. στενάζοντος τὰς βλάβας, καὶ ματαίαν πορείαν.
- v. 195. καὶ τὴν ἀφανισθεῖσαν ἐπὶ τῷ βωμῷ — μεταμορφωθεῖσαν ὑπὸ Ἀρτέμιδος εἰς γραῦν· ἢ γραῖαν σφαγείων, ἐν σφαγαῖς γηράσασαν.
- v. 196. τὴν γεγηρακυῖαν ἐν τοῖς σφαγίοις· ἢ τὴν
25 μεταβληθεῖσαν εἰς γραῖαν διὰ τὸ μὴ γνωρισθῆναι ὑπὸ Ἑλλήνων. — τῶν σφαγίων καὶ τῶν χερνίβων πλησίον.
- v. 197. καὶ τοῦ παφλάζοντος Ἄιδου πλησίον ἐκ τῶν βυθῶν τῆ φλογί· κρατῆρα δὲ Ἄιδου λέγει τὸν λέβητα, διὰ τὸ εἰς αὐτὸν κατασφάζεσθαι τοὺς ξένους.
- v. 198. τοῦ κρατῆρος· Ἄιδου πλησίον, ἀπὸ κοινοῦ· λέγει δὲ διὰ τὸ εἰς αὐτὸν τοὺς ξένους κατασφάττεσθαι. — ὄντινα κρατῆρα ἢ Περσεφόνη ἔψει — νεκρῶν.
- 35 v. 199. τὰς σάρκας εἰς λέβητα βάλλουσα — τῇ μαγειρίᾳ, τῇ ξυνοκτουίᾳ.

- v. 200 καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἐνδιατρίφει εἰς τὸν χῶρον
— θρηνῶν — τὸν Σκύθην.
- v. 201. εἰς πέντε χρόνους καὶ ἐνιαυτούς· πλειῶν δὲ
ἢ εὐθεΐα. — ἐπιθυμῶν λέχους τῆς Ἴφιγενείας.
- v. 202. οἱ δὲ παρὰ τὸν βωμόν — τοῦ προμαντευσα-5
μένου αὐτοῖς τὸν δεκαετῆ χρόνον τῆς Ἰλλίου πορ-
θήσεως ἐν Ἀλλίδι — ἢ τοῦ ἀρχαίου, ἢ τοῦ φοβεροῦ,
λέγει δὲ τὸν δράκοντα.
- v. 203. σὺν τῇ τῶν τέκνων μητέρι, μικρῶν — τοῦ τὰς
νεοσσούς τῆς στρουθοῦ, καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν 10
φαγόντος δράκοντος.
- v. 204. ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ὄρκους ἔδωκαν περὶ τῆς
Ἑλένης· νῦν δὲ περὶ τῆς στρατιᾶς· ὃ ἐστὶν δευ-
τεροῦχου. — ἀρμόσαντες τὸν ζυγόν.
- v. 205. ἀντὶ τοῦ ἐνοπλίσουσιν ἢ ἐναρμόσουσιν. — ταῖς 15
χερσὶν εἰρεσίαν, κωπηλασίαν.
- v. 206. τὸν Διόνυσον, ὅτι αἴτιος αὐτοῖς ἐγένετο, τοῦ
μὴ ἀπολέσθαι ἐν Μυσίᾳ. — τῶν πρώην βλαβῶν.
- v. 207. τὸν σφαλῆναι ποιήσαντα τὸν Τήλεφον. — ἀνα-
υμνοῦντες, ὧτινί ποτε ἐν τοῖς ἐσχάτοις. 20
- v. 208. παρὰ τὰ σπήλαια τοῦ Ἀπόλλωνος· Δελφι-
νιος δὲ ἐκλήθη, ὅτι ὀχούμενος δελφῖνι ἀπὸ Δήλου
εἰς τὴν Πυθῶ... — ἐπικερδοῦς θεοῦ.
- v. 209. τῷ Διονύσῳ — μυστικὰς θυσίας κατάρξεται·
- v. 210. ὁ χιλιόναυς τῷ τελείῳ ἀριθμῷ — τοῦ τὰς 25
πόλεις φθείροντος.
- v. 211. ὧτινι Ἀγαμέμνονι πρόσφατον· οὕτως γὰρ δηλοῖ
τὸ πρόσκαιον· — ἀντιπαρέχων.
- v. 212. ὁ Διόνυσος, ὅτι μετὰ ὀρχήσεως αὐτοῦ τελεῖται
τὰ μυστήρια — ὁ Διόνυσος ἐν Φιγαλίῳ (sic) ὁ Διό-30
νυσος, ὅτι μετὰ λαμπάδων ἄγεται αὐτῷ τὰ μυστήρια.
- v. 213. ὡς λέοντα, τῆς τροφῆς ἢ εὐωχίας· λείπει δὲ
τὸ ὄσ, καὶ λέγει τὸν Τήλεφον. — τὸν πόδα ἐμπλα-
κεὶς κλήμασι, κλάδοις φυτοῦ.
- v. 214. ἐμποδίσει — ἐκ ριζῶν — ἀφανίσαι στάχυν, 35
λείπει τὸ ὄσ, ἐν' ἧ ὄσ στάχυν.

214 ΛΕΞΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΔΥΚΟΦΡΟΝΟΣ

- v. 215. κόπτοντα τῷ ὀδόντι, λαφυσούσαις, ἀφανιστικαῖς στόμασι.
- v. 216. περὶ τοῦ πλοῦ λέγει τοῦ εἰς Τροίαν τῶν Ἑλλήνων — συναγωγὴν, ἣτις συνίσταται ἐξ ἑκατὸν ἀνδρῶν, φησὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἣ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος... — τῶν πλοίων, παρὰ τὸ ἔλκεσθαι.
- v. 217. σύρουσαν τῇ θαλάσῃ — καὶ ἀπειλοῦσαν· λέγει δὲ ἐμπρησμόν·
- v. 218. φοβεράς ἀπειλάς τὰς διὰ πυρός.
- 10 v. 219. ὅπως μὴ σε ὁ Ἑρμῆς, ἀντὶ τοῦ Καδμῖλος· τούτου δὲ υἱὸς ἐγένετο Πρύλις. — ὤφειλεν ἐν τῇ περιόρῳ νήσῳ, Λέσβῳ.
- v. 220. νῆσός ἐστιν ἣ νῦν λεγομένη Λέσβος. — γενεῖναι τῶν Ἑλλήνων ὁδηγόν.
- 15 v. 221. τέταρτον ἐκ τοῦ Ἄτλαντος — τάλαιπῶρου υἱόν.
- v. 222. τῶν συγγενῶν — συμπορθητήν, υἱὸν τοῦ Ἑρμοῦ.
- v. 223. μάντι, προφητα, πρὸς τὰ βέλτεστα — ἀληθέστατα, Πρύλι.
- v. 224. τῶν τοῦ Αἰσάκου· οὗτος δὲ ἐστὶ υἱὸς Πριάμου,
- 20 μάντις.
- v. 225. τῶν χρησμῶν ἀπωθῆσαι νυκτερινὰ φόβητρα.
- v. 226. μιᾶ μοίρᾳ, ἐνὶ θανάτῳ κρῦψαι τὸν τε Πάριον καὶ τὴν Ἑκάβην.
- v. 227. καύσας (τῇ μοίρᾳ) μέλη τῷ σφοδρῷ πυρὶ·
- 25 παρὰ τὸ ἐν Ἀθήνῃ πυρίον τοῦ Ἡφαίστου.
- v. 228. οὐκ ἂν τοσούτων τὸ κῦμα κατεπόντισε κακῶν.
- v. 229. ὁ Μελικέρτης ὁ μάντις, τῆς Ἴνους ὁ υἱὸς βλέπεται — ἐπειδὴ κατὰ τινα χρησμόν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ αὐτοῦ βρέφη ἔδυσίαζον.
- 30 v. 230. εἶδος ὀρνέου· λέγει δὲ νῦν τὰ πλοῖα — πολυκάποις, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῦ πολύποδος κλεκτανῶν.
- v. 231. τὴν ὁμόξυγον γραῖαν, τὴν θάλασσαν· ξύνευνον δὲ τοῦ Ὠκεανοῦ τὴν Τηθύν. — τοῦ Ὠκεανοῦ οὕτως γὰρ πάλαι ἐκαλεῖτο — τὴν Τηθύν· λέγει δὲ
- 35 τὴν θάλασσαν.
- v. 232. καὶ δὲ σὺν τῷ πατρὶ δύο φθείρεται τέκνα.

- v. 233. τῷ ἰσχυρῷ πληγέντα μεταξὺ τῶν ὄμων. — τῷ
λίθῳ τοῦ εὐάρχου Ἀχιλλέως.
- v. 234. τὰ πρότερον τοῦ αὐλητήρος ἐκφυγόντα.
- v. 235. ἐψευσμέναις λοιδορίαις — ἐν λάρνακι ἐφθαρ-
μένους· λέγει δὲ τοὺς παῖδας τοῦ Κύνου, Τένην δ
καὶ Ἡμιθέαν — φίλαις·
- v. 236. ὁ φοβερός φονεύς· παρὰ τὸ
στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
ὁ Κύνος.
- v. 237. ὁ σὺν ταῖς αἰθύαις τετραμμένος — ἀλίων — 10
ὁ ὑπὸ τῶν ληθῶν ἀγρευθεὶς.
- v. 238. λάχανον ἄγριον ἢ ὄστρέοις — κοχλῆαις ἢ καμ-
πύλοις κόγχοις — προσδιέτριβε γὰρ μετὰ τῶν ἀλίων.
- v. 239. κιβωτῷ, λάρνακι — κατησφαλλισατο, κατέκλει-
σεν — τοὺς δύο υἱούς, Τένην καὶ Ἡμιθέαν. 15
- v. 240. σὺν τοῖς ὁ ταλαίπωρος — τῆς Θέτιδος.
- v. 241. ὁ Μνήμων ὁ υἱὸς Κυ (sic). τὰς ἐντολάς τῆς
Θέτιδος — ἀλλὰ τῇ λήθῃ ἀποσφαλεῖς, — ἁμαρτήσας.
- v. 242. ἐπὶ στόμα ἀποθαναῖται — τὸ στήθος τραθεῖς
τῷ ξίφει. 20
- v. 243. καὶ δὴ στενάζει· μία τῶν Ἀμαζόνων, ἅφ'
ἧς τόπος ἐν Τροίᾳ· — καὶ οἱ παρὰ τὴν ὄχθην.
- v. 244. τῶν ἵππων τὸν χρεμετισμὸν — αἰγιαλοὶ —
δεξάμεναι.
- v. 245. ὁπότ' ἂν τὸ Θέσσαλον πῆδημα· λέγει δὲ Ἀχιλ- 25
λέως — τοῦ ταχέος ποδός·
- v. 246. εἰς αἰγιαλὸν ἐπιστηρίξας — ἰσχύτην διάπυρος
καὶ θερμός, λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα.
- v. 247. πηγαῖον ἐκ τῆς ἄμμου — ἀναδαίσει, ἀνακο-
λάφει τὸ ὕδωρ, ἕφ' ᾧ τις γάννται. 30
- v. 248. τὰς πηγὰς ἐκφροσφύξας — τὰς πρὶν ἠφανισμένας.
- v. 249. καὶ κατακαίει δὴ τὴν γῆν — ἐπειδὴ οἱ εἰς πό-
λεμον ἐξερχόμενοι ἐπετήδευον μέλη τινα παροξυν-
τικά τοῦ πολεμεῖν πρὸς τὸ παροξύναι τοὺς ἀκούον-
τας, καὶ εἰς ἀνδρείαν κινῆσαι. 35
- v. 250. κόχλῳ, ἤγουν σάλκιγγι· οἱ γὰρ καλαῖοι κυρ-

- φόροις ἀντὶ σαλπύγγων ἐχρῶντο. — τὸν αἵμασι
 χρώμενον — ἠγούμενος — θεσμόν.
- v. 251. ἄκασα δὲ γῆ προῦφθαλμῶν — καιομένη.
- v. 252. — πεφρίκασι δ' ὥσπερ σιτοφόρου χώρου πλέθρα.
- 5 v. 253. τοῖς δόρασι λάμποντες — θρήνος δέ μοι.
- v. 254. ἐν τοῖς ὡσὶ τῶν κύργων ἐκ τῶν ἄκρων ὁμοι-
 οὔται.
- v. 255. πρὸς τοῦ ἀέρος ἐπιτυγχάνουσα. — τὰς ἀνηνέ-
 μους βάσεις.
- 10 v. 256. — θρήνω γυναικῶν — καὶ σλίσει τῶν ἱματίων.
- v. 257. ἄλλην ἐπ' ἄλλη συμφορᾷ δεδεγμένων.
- v. 258. ἐκεῖνό σ', ὃ ταλαίπωρε ψυχῇ, κακόν.
- v. 259. ἐκεῖνο λυπήσει βλαβῶν ἐξ οὐχότατον.
- v. 260. ὀπότ' ἂν λάβρος γενόμενος — ταχύς· ἔστι δὲ
 15 εἶδος ἀετοῦ — ὁ πολεμιστῆς χάρων, ὁ αἰχμητής.
- v. 261. τοῖς τροχοῖς· διὰ τὸ τάχος· ἐπιμένει δὲ τῇ
 ἀλληγορίᾳ. (χέρσον, γῆν in marg.) — ὁ Ἀχιλλεὺς
 διαχαράσσων.
- v. 262. τῷ ἀγκύλῳ· τοπάζουσαν τὰς τροχιάς ἐν τῇ γῇ
 20 — τὸ στάδιον. — ἐπικαμπεῖ βάσει.
- v. 263. καὶ κράζων ἀμιγῆς — ἰδίαν γὰρ φωνὴν ἔχει
 ὁ ἀετὸς — τῷ στόματι φρικτὴν κλαγγήν.
- v. 264. τὸν προσφιλῆ σου τῶν ὁμογαστρίων συντε-
 δραμμένον.
- 25 v. 265. τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐπειδὴ ἡ Λητώ μέλλουσα γεν-
 νᾶν ἐπτοήθη· λέγεται δὲ ὁ Ἔκτωρ φύσει μὲν εἶναι
 τοῦ Ἀπόλλωνος· θῆσει δὲ Πριάμου. — ἀρπάσας
 μετέωρον.
- v. 266. καὶ ὄνυξεν ἐπικάμπεσιν — αἰμάσσων τὸ σῶμα.
- 30 v. 267. ἐπιχώρια τῆς Τροίας — δάση, ἔλη, ἄλση —
 καὶ παίδων, καὶ τῶν τέκνων.
- v. 268. πλατείας, ὁμαλῆς — ὁ βοηλάτης — ἀροτριῶν
 τὴν γῆν, τέμνων.
- v. 269. τοῦ Ἐκτορος τοῦ ἀνηρημένου δῶρον.
- 35 v. 270. ἀκριβεῖ ζυγῷ — στάθμης, βελόνης κορεμασμένον.
- v. 271. πάλιν — τὸν ἀντίδοτον χρυσὸν ἐγγέας ἐξ ἴσου.

- v. 272. τὸν χρυσόν· διὰ τὸ τὸν Πακτώλον ποταμὸν ψήγματα χρυσοῦ ἔχειν καὶ καταφέρειν — ἑπαύλοισ — φαιδρόν· μύδρος δὲ κυρίως τὸ πεπυρακτωμένον σίδηρον.
- v. 273. ἀμφοφορέα τοῦ Διονύσου· ἐπεὶ ὁ Διώνυσος ἔδωκε τῇ Θέτιδι ἀμφοφορέα· — ὑπείσέλθη — τεθρονημένος.
- v. 274. in marg. γρ. Βοφύρου — τὸν Βήφυρον ποταμόν.
- v. 275. καὶ τὴν Λειβηθρίην· ἔστι δὲ ὄρος· — ὑπὲρ ἄν-10
ωθεν κρήνης καὶ ποταμοῦ Μακεδονίας — τὴν ἄποψιν.
- v. 276. ὁ τοὺς νεκροὺς πωλῶν Ἀχιλλεύς, διὰ τὸν Ἔκτορα — ὅστις φοβούμενος θάνατον·
- v. 277. καὶ ὡς γυνή, περὶ τὸ σῶμα — καρτερήσει φορῶν ἱμάτιον γυναικείου. 15
- v. 278. ὑπείσελθεῖν — παρὰ τοῖς Ἰσταρλοῖς· ὅτι λαθεῖν θέλων ὁ Ἀχιλλεύς, ὕφαινεν μετὰ τῶν γυναικῶν. — τῆς κερκίδος ἀψάμενος — τῶν κρουμάτων.
- v. 279. καὶ ἔσχατος εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων — ἀντὶ τοῦ βαδίσαι. 20
- v. 280. τὸ σόν, ὃ Ἔκτωρ ἀδελφεός, καὶ ἐν τοῖς ὕπνοις φοβούμενος δόρυ.
- v. 281. ὃ Ἔκτωρ ἀδελφεός, ὁποῖον ἔκτορα· διὰ τὴν ἰσχύν· — ἀφανίσαι οἴκων.
- v. 282. ἐπιστήριγμα τῆς ἀτυχοῦς πατρὶδος — ἀφελό-25
μενος.
- v. 283. οὐδαμῶς γε ἄνευ βλάβης — οὐδὲ χωρὶς πικρῶν καμάτων.
- v. 284. καὶ τοῦ πένθους — οἱ Ἕλληνες —
- v. 285. ἐπεγγελῶν τοῦ Ἔκτορος τῷ θανάτῳ. 30
- v. 286. ἀλλὰ περὶ ταῖς ναυσὶ τὴν ἐσχάτην δραμῶν.
- v. 287. ταῖς ναυσὶ — βαλβίδα δὲ τὴν βιωτὴν· — συγκανθήσεται.
- v. 288. καλῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς πολλὰ — τὸν φυγῆς αἴτιον γενόμενον τοῖς Ἕλλησιν Δία. 35
- v. 289. πολιορκουμένοις — Μοίρας ἀποτρέφαι τὰς θεινάς.

- v. 290. τότε οὐδαμῶς ἢ διορυγή — οὔτε τῶν λιμένων
καὶ στάσεων.
- v. 291. ἢ περιβολή, τὸ ὑψηλὸν τεῖχος — κορσωτή·
κλιμακώδης.
- 6 v. 292. ἢ στεφανίς τοῦ τεύχους, ἢ αἱ στεφανίδες τῶν
τειχῶν· πτέρυξ δὲ τὸ τεῖχος — βοηθήσουσιν· οὐδὲ
αἱ προμαχώνες.
- v. 293. ἀλλ' ὥς μέλισσαι συντεταραγμέναι τῷ καπνῷ.
- v. 294. τῆς ἀναφορᾶς καὶ ἀναδόσεως τοῦ καπνοῦ —
- 10 ὄρμαῖς, καὶ κορμῶν βολαῖς.
- v. 295. τὰ ἄκρα καὶ προμναῖα τῆς νεῶς κατ' εὐφη-
μισμὸν· — ὡσαύτως δὲ τῆς πρώρης, ἄκρα· καὶ τὰς
κληῖδας, ἐν αἷς κάθηνται οἱ ἐρέσσοντες.
- v. 296. συνεχεῖς κολυμβηταὶ — ἐκ τῶν σανιδωμάτων,
- 15 καὶ καταστρωμάτων τῆς νεῶς.
- v. 297. ἀλλόμενοι, αἱματώσουσιν ξένην γῆν.
- v. 298. πολλοὺς δ' ἀρίστους Ἕλληνας — τοὺς τὰ
πρῶτα καὶ ἐξαιρετὰ λάφυρα.
- v. 299. ἐπινίκια ἐκ τοῦ πολέμου τῷ δόρατι κομίζοντας
- 20 v. 300. αἱ σαὶ τ' ἀναιρήσουσιν ἰσχυραὶ χεῖρες —
- v. 301. τοῦ φόνου βρύουσαι, καὶ ἐπιθυμοῦσαι μάχης.
- v. 302. ἐγὼ δὲ πένθος οὐ μικρὸν ἀλλὰ πολὺ μέγα
ἀπενέγκω (sic)
- v. 303. τὰς σὰς στενάζουσα καὶ μέχρι ζωῆς ταφάς·
- 25 v. 304. ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν θεάσομαι·
- v. 305. καὶ τῶν βλαβῶν τὴν μεγίστην — ὄντινων ὁ
ἐπιτελεστῆς χρόνος·
- v. 306. τὸν τῆς σελήνης συστρέφων κύκλον φηθήσεται.
- v. 307. φεῦ, φεῦ, θρηνῶ — καὶ τὸ σὸν εὐτραφέες·
- 30 λέγει δὲ τὸν Ἀστυάνακτα. — σῶμα.
- v. 308. λέγει δὲ τὸν Τρωΐλον· — φασὶ γὰρ διδύμους
εἶναι Τρωΐλον καὶ Κασσάνδραν — καλόν, φίλτατε
τῶν συγγόνων, ἦτοι ἀδελφῶν.
- v. 309. τὸν Ἀχιλλεῖα λέγει, τῷ ἔρωτικῷ βελῶν·
- 35 v. 310. τὸν τρωθέντα δ' ἐν τοῖς βρόχοις.

- v. 311. καταλαβῶν τοῖς ἀλύτοις, τὸν μικρόν, ἤτοι ὀλίγον ἠγαπημένον χρόνον.
- v. 312. παρὰ τοῦ δαμασθέντος αὐτὸς τῷ ἔρωτι οὐ τε-
τραμένος, ὡς Τρωΐλε·
- v. 313. τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, φοινῖξαι τὸν τύμβον δ
τοῦ Ἀπόλλωνος.
- v. 314. φεῦ, ὦ δυστυχῆς· ὁ κακὸν αἰῶνα ἤγουν βιω-
τὴν ἢ ζωὴν ἔχων. — Λαοδικὴν καὶ Πολυξένην λέγει.
- v. 315. καὶ τὸν σόν, ὡς τλήμων, θάνατον· δειλὴ Λαο-
δική, φησί. — Θρηνῶ· σκύλαξ δὲ ἡ Ἐκάβη· φασὶ 10
γὰρ αὐτὴν μεταβληθῆναι εἰς κίνα.
- v. 316. ὠντινων τὴν μίαν αὐτοπορευτὸν (sic) ἢ πατρὸς·
οὔτω γὰρ νοεῖται τοιάς.
- v. 317. χανοῦσα τῷ βάθει, χωρήσει τοῦ χάσματος·
σφάξ γὰρ πᾶν χάσμα γῆς. 15
- v. 318. βλεπομένην βλάβην — πλησίον — τὴν τῆς
πατρίδος πόρθησιν.
- v. 319. ὅπου τὸ ἄλσος νῦν τοῦ Τρωός· — καὶ τῆς
πόρνης τῆς πενιχεῶς ὁ μόρος.
- v. 320. λάθρα γὰρ τῷ Πριάμῳ ἐμίγνυτο· — τῆς Κιλ- 20
λης — μιγέντες·
- v. 321. τῷ Μουνίππῳ, πρὶν ἂν γεύσασθαι τροφῆς —
πιεῖν, ῥοφήσαι ὕδωρ. γρ. καὶ γλάγος τουτέστι γάλα.
- v. 322. πρὶν ἐκ τοῦ τοκετοῦ μέλη ἀποπλῦναι τῷ ὕδατι.
- v. 323. οὐ δὲ πρὸς τὰ ἀτέλευτα νυμφεῖα — καὶ τοὺς 25
γάμους.
- v. 324. ἀπάξει θυσίας — ὁ υἱὸς τῆς Ἰφιγενείας, ὑπο-
κοριστικῶς· ὁ Πύρρος·
- v. 325. τῆς τραχείας μητρὸς θυσίας μιμούμενος.
- v. 326. ἦντινα εἰς τὴν κοίλῃν τάφρον — λαιμοτομήσας 30
— λείπει τὸ ὄσ· ἴν' ἧ, ὥσπερ τὴν Βοιωτικὴν πόλιν.
- v. 327. ἐστολισμένην τὴν Πολυξένην ὥσπερ νύμφην·
— ὁ δεινὸς καὶ φοβερὸς δράκων, ὁ Διομήδης.
- v. 328. τῷ Ὠρίωνος· ἐπειδὴ υἱὸς ἦν Διὸς καὶ Ποσει-
δῶνος — καὶ Ἀπόλλωνος, — Ἡφαίστου, Ἄρεως, 36
Ὠρίωνος· τοῦ Ὠρίωνος, ἢ τοῦ Ἄρεως.

- v. 329. τὴν Ἰφιγένειαν λέγει ἀνοίξας, ἢ ἀνακτῆσας· εἰς ὄρκους ἔλθων ὁ Ἀχιλλεὺς ἀπέκτεινεν.
- v. 330. σὲ δὲ περὶ τὴν κοίλην — δοριάλωτον — Ἡϊῶν πόλις Θράκων.
- 5 v. 331. πρεσβύτιδα — Διόλογοι ἔθνος Θράκης — τὴν ὑπὸ τοῦ δήμου καταλευσθεῖσαν, λιθοβοληθεῖσαν χειρὶ.
- v. 332. — ὄργισμένην, παροξυνομένην. Ὅμηρος·
ἀλλ' ἴθι, μὴ μ' ἐρέθιξε·
- 10 ἀντὶ τοῦ, μὴ με παρόξυνε, μὴ με χαλέπαινε.
- v. 333 κρύψει χιτῶνας (sic) ἔστι δὲ τις χιτῶν. — ἐν ταῖς νιφᾶσιν ἢ βολίσι τῶν λίθων.
- v. 334. κυνός· ὁ κύων νῦν ἢ Ἐκάβη· ὁπότ' ἂν — φαιδὸν σῶμα ἔχουσαν·
- 15 v. 335. ὁ δὲ περὶ τῷ τάφῳ τοῦ Διὸς ἐπώνυμον.
- v. 336. τὴν βάσιν· κρηπίς ἢ βάσις καὶ ὁ πούς· — τῷ λευκῷ — κάτωθεν καλλονεῖ τριχώματι.
- v. 337. ὁ περὶ τῆς χρυσῆς καλύπτρας — τῆς ἀδελφῆς Ἡσιόνης, ὁ τλήμων.
- 20 v. 338. ἀγοραστός, κεκαυμένην ὑφ' Ἡρακλείους — εἰς τὴν πατρίδα ἐρχόμενος.
- v. 339. τὸ πρότερον γὰρ Ποδάρκης ἐκαλεῖτο, καὶ μετ-
ωνομάσθη Πριάμος — σκοτεινὸν ὄνομα — ἀφανί-
σας τῷ σκότῳ·
- 25 v. 340. ὁπότ' ἂν ὁ Ἀντήνωρ — λαμπρὸν — ὁ ὀμηλιξ,
ὁ ὀμογέρων· τὸ δὲ βαρὺ, πολὺ ἢ μέγα.
- v. 341. πορθητῆς, προδότης — τῆς πατρίδος, τῆς
φυσάσης.
- v. 342. φλέξας εἰς σημεῖον — τὸν δούρειον ἵππον —
- 30 φοβερὸν ἔνεδρον. Καλλιμάχος·
αὐτίκα τὴν κούρην μορμύσσειται.
- v. 343. ἀνοίξη, ψηλαφήση — ἐκ τῆς νηδύος ἐλκύσας
ἄμματα, δεσμούς.
- v. 344. ὅτι κατὰ τινὰς Ὀδυσσεὺς Σισύφου υἱὸς ἦν —
- 35 ἐπικαμποῦς ἀλώπεκος·
- v. 345. λάμψη κακὸν λαμπηδόνα — ὁ Σίνων, Ὀδυσσεύς.

- v. 346. τοῖς εἰς Τένεδον λέγει ἐκπλεύσασιν Ἑλλησιν·
- v. 347. Πόρκις καὶ Χαρίβοια, ὀνόματα ὄφρων· οἱ πλεύσαντες ἐκ τῶν Καλύδων νήσων ἦλθον εἰς Τροίαν, καὶ διέφθειραν τοὺς παῖδας Λαοκόοντος· ὁ δὲ Λαοκόων υἱὸς ἦν Ἀντήνωρος· τοῦτο δὲ γέγονεν σημεῖον τῆς Ἰλλίου ἀλώσεως.
- v. 348. ἐγὼ δ' αὐτῇ ἢ ταλαίπωρος Ἀλέξανδρα· — ἢ μὴ τοὺς γάμους συγκαταθεμένη.
- v. 349. ἐν τοῖς τοῦ παρθενῶνος λαίνου οἰκοδομήμασιν·
- v. 350. χωρὶς — κυρίως ξυλοστέγων· νῦν δὲ πασιτάδων, 10 ὀροφωμάτων, τῶν ἀπὸ λίθου καὶ οὐκ ἀπὸ ξύλων γεγονότων. — πυραμοειδῆ λίθινον ὁ Πρίαμος ποιήσας οἴκημα, ἐνέβαλεν τὴν Ἀλέξανδραν — εἰς λίθινον στέγην.
- v. 351. φυλακῆς· ἀπὸ τοῦ εἰργεῖν· ἀφανίσασα· οἶον 15 ἀλιδύσασα· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νεκρῶν. — τῆς σκοτεινῆς — τὸ σῶμα.
- v. 352. τὰ τρία ἐπώνυμα τοῦ Ἀπόλλωνος.
- v. 353. ἐπιθυμοῦντα κοιτῶν ἐκβαλοῦσα τῶν στραμάτων. 20
- v. 354. ὅτι δὴ παρθενίαν ἄφθαρτον κεκτημένη.
- v. 355. πρὸς ἄκρον γῆρας τῆς Ἀθηνᾶς ζηλοτυπία.
- v. 356. τῆς τὸν γάμον μισούσης· τὰ δὲ λοιπὰ ἐπώνυμα Ἀθηνᾶς.
- v. 357. τότε βία ὡς φάσσα πρὸς γυπὸς κοιτην. 25
- v. 358. ἐπικαμπέσι δρεπάναις· λέγει δὲ γνάθοις — ὡς ἄμπελος· οἱ δὲ, ἅτε περιστερά· — συρῆσομαι (sic).
- v. 359. ἥτις πολλὰ δὲ — ἐπώνυμα Ἀθήνης.
- v. 360. βοηθὸν κράξασα καὶ συλλήπτορα (sic) γάμων.
- v. 361. ἢ δὲ εἰς τὰ ἄκρα στέγης· κοινῶς πάντα . . . 30 — τῆς ὀροφῆς·
- v. 362. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω τείναςα, ὀργισθήσεται τῷ στρατῷ.
- v. 363. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ριπαῖσα, καὶ τῶν θρόνων τοῦ Διός. 35
- v. 364. τῷ βασιλεῖ κάκκω — χρῆμα ἄγαν τίμιον.

- v. 365. ἀντὶ δὲ ἐνὸς βλάβης, τοῦ Διαντος τῆς ἀμπλακίης — πολλῶν παιδων.
- v. 366. πᾶσα ἡ Ἀχαΐς θρηνηθεῖ τὰ κενοτάφια, ἦτοι ψευδήρια.
- 5 v. 367. οὐκ ἐν τοῖς τάφοις καὶ ταῖς ὀστοθήκαις — τῶν ὑφάλων πετρῶν δ' ἐπικαθημένους.
- v. 368. οὐδὲ τὴν ἐσχάτην κρύπτοντας ἐκ τοῦ πυρὸς τέφραν.
- v. 369. τοῖς ἀγγείοις, τοῖς ἀμφορεῦσι — ταφείδων,
- 10 ὧς ἴστιν ὁ νόμος τῶν ἀποθνησκόντων.
- v. 370. ἀλλ' ὄνομα ἐλεεινόν — καὶ κενοταφίων γραφάς·
- v. 371. τοῖς θερμοῖς δάκρυσι τῶν τεκόντων — βεβρωγμένας·
- v. 372. καὶ τῶν παιδων τοῖς θρήνοις καὶ τοῖς τῶν γυναικῶν.
- 15 v. 373. ἄρος Εὐβόλας — ὁ φυλάττων τοὺς μυχοὺς τῶν χοιράδων· Ζάραξ δέ, ἀκρωτήριον.
- v. 374. αἱ ὑφαλοὶ πέτραι — πόλις καὶ ὄρος Εὐβόλας· — ὄρος Εὐβόλας.
- 20 v. 375. ποταμὸς Εὐβόλας ὁ Διοφωσσός· — ὄρη Εὐβόλας τὰ Διάκρια.
- v. 376. αἱ καταδύσεις αἱ ἐν θαλάσῃ. — καὶ τὸ τοῦ Φόρκυνοσ οἶκημα.
- v. 377. ὁ πόσον στεναγμὸν ἐκριφέντων νεκρῶν.
- 25 v. 378. σὺν τοῖς ἡμικλάστοις — ἰστοῖς, ζυγοῖς, ξύλοις ἐνωτισθείητε;
- v. 379. ὁ πόσον δέ, ποῖον ἦχον τραχείας πέτρασ ἀνεκβάτου.
- v. 380. συστροφαῖς ὀπισθορμήτοις — σύροντος τοῦ
- 30 σάλου.
- v. 381. ὁ πόσον δέ — τῶν Ἑλλήνων νῦν — λελακισμένων καὶ διεφθαρμένων· ὅτι ὑπὸ τῶν πετρῶν ἐξάνθησαν — τὰς συνθέσεις τῶν κεφαλῶν.
- v. 382. πρὸς ταῖς ὑφάλους πέτραις — κεφαλῆς· ὧν
- 35 ὁ κάτω βαίνων.

- v. 383. Κεραυνὸς κατὰ τὴν σκοτίαν — γέσσεται κοπτο-
μένων.
- v. 384. ὥσπερ ὄτ' ἂν τὰς κεφαλὰς ἀλγοῦντας — ἐξ οἰνο-
φλυγίας — φέρων,
- v. 385. λαμπάδα καλῆ — τὸν ὁδηγὸν τῆς νυκτός· 5
- v. 386. ὁ βλαπτικὸς, ὁ Ναύπλιος, ναύλιος (sic) —
πυρὸς — τῇ κυβερνητικῇ·
- v. 387. τὸν δὲ Άλαντα ὁποῖα κολυμβητὴν — τὸν ἄφ-
φρα ἀλκύνονα λέγει — διὰ τοῦ στενοῦ.
- v. 388. εἰς Άιδου — πορθμοῦ φέρει κύμα — ὥσπερ 10
ποιὸν ἰχθύν.
- v. 389. μεταξὺ δύο πετρῶν ὑφάλων — κλυδωνιζό-
μενον.
- v. 390. ὄνομα πετρῶν αἱ Γυραὶ ἐν Τήνῳ — ξηρα-
νων, ψύχων τὰ μέλη. 15
- v. 391. ἀποστάζοντα — φυγῶν τὸ πρῶτον, εἶτα ἔλα-
θεις τῇ τριαλῆ, δεύτερον τῆς θαλάσσης πίεται —
ἐλκύσει, πίεται.
- v. 392. βληθεὶς ἀπὸ τῶν ὀχθῶν — τῇ τριαλῆ.
- v. 393. φτῖνι αὐτόν — ὁ χαλεπὸς τιμωρὸς τρώσας — 20
ἐπώνυμον Ποσειδῶνος· ἐπειδὴ ἐλάτρευσε τῷ Λαομέ-
δοντι.
- v. 394. ἀναγκάσει ταῖς φαλλάναις, ἢ τοῖς κήτεσι, τοῦ
δρόμου κοινωνεῖν.
- v. 395. κόκκυξ ὄρνις ποιὸς καὶ δειλός, ὅμοιος ἱέρακι· 25
κομπάζοντα δὲ αὐτόν· αὐχοῦντα, γαυριῶντα.
— ματαλας χλεύας, λοιδορίας, ὕβρεις· τὸ γὰρ στό-
βους, οὕτω δηλοῖ Ἀπολλώνιος·
τὰς δ' αἰσχροῖς ἤρωες ἐπεστοβέεσκον
ἐπεσσίιν. 30
- v. 396. ψυχρὸν δὲ ἢ ἔλεινον — ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς —
ἐκριφέντα νεκρόν·
- v. 397. ὥσπερ δελφῖνος σῶμα, ἐκβρασθέντα, ἢ τοῦ
ἡλίου ἀκτῖς ξηρανεῖ. Σείριος γὰρ ὁ ἥλιος.
- v. 398. τεταριχτυμένον· ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό· 35
θρόν δέ, τὸ σεσηπός.

- v. 399. κρύψει ἐλεήσασα ἢ Θέτις·
- v. 400. τοῦ Διός· ἀντὶ γὰρ αὐτοῦ λίθος τῷ Κρόνῳ ἐδόθη — βοηθός — Κυναιθεὺς ἢ εὐθεία· τοῦ Διός παρὰ τοῖς Ἄρκασιν.
- 5 v. 401. τάφος δὲ γείτων τῆς Δήλου νήσου.
- v. 402. ὄνομα χωρίου ἐν Δήλῳ — φυλάξει· — τῆς Αἰγαίας θαλάσσης.
- v. 403. τὴν Ἀφροδίτην λέγει.
- v. 404. ὁ λυπηρὸς παρὰ τὸν Ἄϊδην — ὑβρίσει κακο-
- 10 λογῶν.
- v. 405. ἦτις αὐτὸν ἀγρεύσει — τοῖς δυσλῦτοις ἀφροδισίοις·
- v. 406. ἐπιθυμίας οὐκ ἐπιθυμίας, ἀλλὰ δαιμόνων κατὰχθούλων.
- 15 v. 407. τὴν πικρὰν ἀποτινάξασα καὶ κινήσασα, — θανατήφορον παρὶθα ἢ δίκτυον.
- v. 408. — — — — —
- v. 409. ὀπόσῃν ἐντὸς ὁ ποταμός. — καὶ οἱ δύσβατοι.
- v. 410. πύλας εἶπεν, καθὸ εἰς στενὸν λήγει τὸ Δῶτιον,
- 20 τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Ὀλύμπου, καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν.
- v. 411. ἐν οἷς ὁ ἔμὸς γενήσεται, καὶ παρὰ τὴν Ἀγρουσίαν.
- v. 412. αἰγιαλόν, ἐπὶ πολὺν χρόνον — τεθρονημένος
- 25 γάμος· λέγει δὲ τὸν θάνατον.
- v. 413. πολλῶν γὰρ κητῶν ἐν τοῖς σπλάγχνοις ταφῆσεται, καταποθήσεται.
- v. 414. βρωθεὶς τοῖς πολυστοίχοις — τῶν κητῶν τοῖς γνάθοις.
- 30 v. 415. ἀναρίθμητον πλῆθος· καὶ ξένοι Ἕλληνας.
- v. 416. φίλων ἔρημοι, ἢ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενῶν· — τοὺς τάφους φιλοφρονήσονται.
- v. 417. τὸν μὲν γὰρ Φοίνικα ἢ ἐν Θράκῃ πόλις τελευτήσαντα ἐδέξατο, ὑπὸ Νεοπτολέμου ταφέντα. —
- 35 ποταμοῦ Θράκης — ἢ Θρακικῆ.

- v. 418. ἔθνος Θρακικόν· — ἀστυγέλτων, ὄμορος — ἔθνος Θρακικόν.
- v. 419. τὸν Φοίνικα, διὰ τὸ γῆρας· διὰ τὸ τροφὸν εἶναι Ἀχιλλέως — ἔθνος Θρακικοῦ πλησίον.
- v. 420. κατακρύψει — πρότερον — Τυμφορηστὸς ὄρος ὅρος Φθίας ἢ Τραχίνος, ἢ πόλις Θράκης· καὶ ὄρος Τραχίνος ἀρσενικῶς — θεάσασθαι — ἀκρωτήριον.
- v. 421. τὸν πρὶν πολὺ μεμισημένον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.
- v. 422. τυφλόν, ἀπὸ τοῦ μὴ ὁρᾶν· ὅστις αὐτὸν ἐποήσεν, τρυπήσας τοὺς ὀφθαλμούς. 10
- v. 423. ὅτε εἰς τὴν ξένην δειλῆς
- v. 424. τοὺς τρεῖς δὲ θάψουσι· Κάλχαντα, Ἰδομενεῖα καὶ Σθένελον. — παραληπτικῶς ἢ Κολοφῶν· νάπαι δ' οἱ σύμφυτοι τόποι (in marg. ὄρος Κολοφῶνος).
- v. 425. λάρους — οὐ πόρρωθεν. — Ἄλης ποταμὸς 15 Κολοφῶνος· ποιητικῶς δὲ εἶπεν Ἀλέντα.
- v. 426. τὰ τρία ἐπίθετα καὶ ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος — τὸν Κάλχαντα διὰ τὸ μαντικόν.
- v. 427. τὸν χοίρου πλανηθέντα καὶ ἀγνοήσαντα — θηλείας γονῶν. 20
- v. 428. ὅτε εἰς ἀγρίων σύκων φιλονεικίαν — σύρας ἐπιστήμονα.
- v. 429. τὸν ἀνταγωνιστήν — ὁ Μόψος Κάλχαντα.
- v. 430. σφαλῆναι ποιήσας — κοιμηθήσεται — τὸν μεμοιραμένον θάνατον. 25
- v. 431. τὸν Ἰδομενεῖα· Διὸς γὰρ Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς· Μίνως δὲ, Δευκαλίων· τοῦ δὲ Ἰδομενεύς. — ἐγγόνων τοῦ Διός· παρὰ Ἀθηναίοις καὶ Ἀρκάσιιν.
- v. 432. τοῦ Ὀδυσσεὺς λέγει — ἐν τῇ πεπλανημένῃ γραφῇ· ἐν γὰρ τῇ Ὀδυσσειᾷ ἐψεύσατο Αἰθώη 30 ἀκούειν καὶ ὀνομάζεσθαι.
- v. 433. τὸν Σθένελον, τὸν τὰ τεῖχη — τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν· Ἐκτῆνες γὰρ οἱ Θηβαῖοι.
- v. 434. ἰσχυρᾶ δικέλλη — κατασκάψαντος τὸν γόνον.
- v. 435. τὰ τρία ἐπώνυμα τοῦ Διός. 85

- v. 436. δασέως, τῷ ἐλαύνοντι τοὺς ἀσεβεῖς. ψιλῶς δέ, τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ κεραινωῶ· οὕτω δὲ νῦν. — συν-
 τρίψας κεφαλὴν.
- v. 437. ἤνικα τοὺς περὶ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην·
 5 λέγει δὲ αὐταδέλφους τοῦ ἰδίου πατρὸς Οἰδίποδος.
 — αἱ Μοῖραι ἢ Ἐριννύες.
- v. 438. πρὸς τὴν αὐτόχειρα οἴστρησιν, μανίαν —
 ἐξώπλισαν — θάνατον.
- v. 439. οἱ δύο δέ· περὶ Ἀμφιλόχου καὶ Μόψου· —
 10 Πύραμος ποταμὸς Παμφυλίας.
- v. 440. ἰδιοκτόνοις σφαγαῖς — Ἀπόλλωνος θρόμματα.
- v. 441. μαχόμενοι ἀποθνήσκουσι (in marg. πολεμή-
 σουσι) ἐσχάτην κραυγὴν.
- v. 442. ὑπὸ ταῖς τοῦ πύργου πτέρυγαις τῆς Παμφύλου
 15 θυγατρὸς.
- v. 443. ὁ παραθαλάσσιος δὲ ὑψηλὸς πύργος — ἐν τῷ
 μεταξύ.
- v. 444. πόλις· ἢ Ἀθηναῖς Μαγαρίας ἱερὸν, μέσον
 τῶν δύο τάφων· οἱ δὲ ἐπίθεται Ἀθηναῖς καὶ ὄρος
 20 Παμφυλίας· οἱ δὲ πόλιν. — καθαρῶν τάφων, διὰ
 τὸ πολεμήσαντας, ἀναιρεθείσας (sic).
- v. 445. ὅπως μὴ βλέπωσιν μηδὲ τὰς καθέδρας τῶν
 κατωτέρων.
- v. 446. ὑποδύντες· — τῷ φόνῳ τοὺς ἀλλήλων λού-
 25 σαντες τύμβους.
- v. 447. τὴν Κύπρον νῆσον· οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρῶτον
 Σφήμεια. — οἱ τὴν ἐξοχὰς πολλὰς ἔχουσιν.
- v. 448. ποταμὸς Κύπρου — πελάσαντες — καὶ τὴν
 τοῦ Ἀπόλλωνος γῆν.
- 30 v. 449. τὴν Ἀφροδίτην — κατοικίσουσι τὴν Τροί-
 ξηνίαν.
- v. 450. ὁ μὲν ταῖς τοῦ πατρὸς μομφαῖς — ἐξελασθεῖς.
- v. 451. βασιλεὺς Σαλαμῖνος — ποταμὸς Σαλαμῖνος.
- v. 452. ὁ ἱμὸς ἀδελφός, ὡςπερ ὁ τροφεὺς τοῦ γα-
 35 στροῦ (sic).

- v. 453. τοῦ πάλου — ξένον γέννημα — τῶν συγγενῶν βλάβη.
- v. 454. τοῦ μανίαν ἐν ταῖς πολίμυαις πολεμικήν.
- v. 455. τοῦ Ἡρακλέους, ὃν ἡ τοῦ ὤμηστοῦ λείοντος δορά. 6
- v. 456. τῷ σιδήρῳ ἄτρωτον — οὐ κατεσκευάσεν ἐν μάχῃ.
- v. 457. μίαν πρὸς τὸν Ἄϊδην καὶ νεκροὺς πεκνημένον
- v. 458. ὀδόν, ἣν ἡ φαρέτρα — ἔκρουσεν ἡ Σκυθικὴ φαρέτρα. 10
- v. 459. ἦνίκα καταφλέγων — κλάδους, θύρσους, ἢ τὰ θύματα — τῷ Διὶ — ὁ Ζεὺς
- v. 460. τῷ ἰδίῳ πατρὶ ἔλεγεν — τὰς ἐπηκόους παρακλήσεις.
- v. 461. τὸν Ἄλαντα παρὰ ταῖς ἀγκάλαις — τὸν ἐρω-15
μενον καὶ προσφιλεῖ κινήσας.
- v. 462. οὐ πείσει γὰρ τὸν πατέρα, — ὡς ὁ διάπυρος καὶ θερμός.
- v. 463. ὁ τῆς Ἐννοῦς, δαίμονος πολεμικῆς πρηστήρ' — οὐδέποτε εἰς φυγὴν τραπεῖς. 20
- v. 464. ὁ Ἄλας — τοῦ πολεμίου τῶν ξένων.
- v. 465. ἔτρωσε τῷ δόρατι (sic) τὸ σπλάγγνον — χαλεπὸν πηδήσας.
- v. 466. πήδημα πρὸς ξίφος — αὐτουργουὺς σφάγας.
- v. 467. ἐλαύνει δὲ τῆς πατρίδος πόρρω — τὸν Τεῦ-25
κρον λέγει· Τραμβῆλος δὲ υἱὸς Τελαμῶνος.
- v. 468. ὃν ἡ τοῦ πατρὸς γυνὴ Θεάνειρα — τεκνοποιεῖται.
- v. 469. δεθεῖσα ἐν τοῖς πρώτοις αἰχμαλώτοις — τῷ Τελαμῶνι, τῷ καταβαλόντι πύργον. 30
- v. 470. ἦντινα δήποτε ἐν ἐκκλησίαις δημοτῶν σταθεῖς.
- v. 471. τῷ φοβερῷ κυνὶ τραχὺ δειπνον παρεσκευάσεν· γλαυκὸν τὸν φοβερόν, καταχρηστικῶς, ὡς καὶ Ὅμηρος·
γλαυκίῳων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἦν 35
τινα πέφυγ

ἀνδρῶν, ἣ αὐτὸς φθίεται πρῶτα ἐν
ὀμίλῳ.

- v. 472. ἀποστεῖλαι τρεῖς θυγατέρας — ὁ σπείρας ῥή-
τωρ, ἀπὸ τοῦ βάζω· ὁ Φοινοδάμας.
- 5 v. 473. τῷ πᾶσαν τῇ θαλάσῃ πηλοποιοῦντι γῆν.
- v. 474. ὅταν ἐκ τῶν τοῦ κλυδῶνος (sic) ἐκ τῶν
στομάτων λέγεται (sic).
- v. 475. τῇ λάβρῳ σαλεύων πᾶσαν τὴν γῆν τρικυμία.
- v. 476. ὁ δὲ ἀντὶ πιπούς· ἔστι δὲ ὄρνεον θαλάσσιον·
- 10 — σκόρπιον τῷ λαιμῷ ἀποσπάσας.
- v. 477. τῷ Νηρεῖ — κακῆς γέννας ἐθρήνησε τὸ βάρος.
- v. 478. χηρῶν μαθεῖν βλαβῶν συμβουλίαν.
- v. 479. ὁ δεύτερος δ' εἰς νῆσον ἀγρότης ἐλθῶν· ἔστι
δὲ Ἀγαπήνωρ.
- 15 v. 480. διὰ τὸ μεσόγειον εἶναι τῆς Πελοποννήσου τὴν
Ἀρκαδίαν — ἐπειδὴ βαλανηφάγοι εἰσὶν οἱ Ἀρκάδες.
- v. 481. τῶν μεταβληθέντων εἰς λύκους — ὄνομα κύ-
ριον, τῶν κρέα νεμομένων.
- v. 482. πρὸ Σελήνης, τῆς Ἀρκαδίας — τὴν ἐκ τῶν
- 20 δρυῶν τροφήν· ἔστι δὲ καὶ σιτίαν.
- v. 483. τῇ σποδῷ, τῇ τέφρᾳ — κατὰ τὸ ἄκρον χειμα
ὀπιῶντες πυρὶ τὰς βαλάνους.
- v. 484. χαλκὸν ἐργάσεται ὁ Ἀγαπήνωρ — καὶ τὸν ἐκ
βαράθρου ἀνασπάσει.
- 25 v. 485. βῶλον τῇ δικέλλῃ πᾶν κοῖλον μεταλλεύων·
(in marg. μέταλλα ζητῶν, ἀνιχνεύων) (et ad γυνύ-
θος in marg. ὄρνυμα, κοῖλος χῶρος.)
- v. 486. οὔτινος τὸν πατέρα ἐφόνευσεν — ὁ ἀπὸ τῆς
Οἴτης ὄρους Τραχίνος οδοῦς. — ad στόνυξ· πᾶν
- 30 τὸ εἰς ὄξυ ἀπολήγον· νῦν δὲ τὸν ὀδόντα λέγει.
- v. 487. ἐν ταῖς βουβῶνος περιφερείαις — συστρέψας,
συνελάσας τὸ σῶμα.
- v. 488. ἔγνω δ' ὁ ταλαίπωρος σὺν φαύλῳ μαθῶν λόγον.
- v. 489. ὅτι πολλὰ τοῦ χείλους κῆλ τῶν δεκαστραίων
- 35 ῥευμάτων, κατὰ τὴν παροιμίαν·

πολλὰ ἀναμεταξὺ κύλικος καὶ χεῖλεος
ἄκρου πέλει.

- v. 490. μεταξὺ κυλλεῖ ἢ Μοῖρα — ἢ πάντων ἀνθρώπων μήτηρ.
- v. 491. ὁ δὲ αὐτὸς τῷ λευκῷ — πᾶς λευκαινόμενος 5
τῷ ἀφρῶ.
- v. 492. πᾶν τὸ ὄξύ, νῦν δὲ ὁδοῦς· ψοφήσας, ἠχήσας·
— τὸν κτελιναντα ἡμίνατο.
- v. 493. τρώσας ἀκρατήτως — τὸ ἄκρον στραγγά-
λιον τοῦ πολεμικοῦ. 10
- v. 494. τὸν Θησέως παῖδα λέγει — τὴν ἐν Τροίῃζήνι
λέγει — υἱοῦ Πανδίωνος.
- v. 495. υἱὸς — τοῦ Θησέως λέγει — ὄντινά ποτε
εἰς κοίτην.
- v. 496. σκοτεινόν, κρύφιον — αὐτόκλητος — ἢ Λαο- 15
δίκη· ἀλληγορικῶς.
- v. 497. ἢ ζῶσα εἰς τὸν "Αἶδην ἀφίξεται καταβαίνουσα.
- v. 498. τοῖς κλαυθμοῖς μαρανθεῖσα — ἢ τοῦ Μοῦνιτου
μήτηρ· Μοῦνιτος δὲ ὄνομα κύριον.
- v. 499. ὄντινά ποτε ἀργεύοντα — τῆς Θράκης· ἔστι 20
δὲ ἄποτος ὁ ἔχης.
- v. 500. ἀναιρεῖ δακῶν τὴν πτέρναν — τῷ χαλεπῷ ἰῶ.
- v. 501. ὅταν τοῦ γεννήσαντος — αἰχμάλωτος εἰς τὰς
χεῖρας.
- v. 502. ἢ τοῦ πατρὸς μήτηρ — τὸν σκότω ἀνατραπέντα. 25
- v. 503. πλήξει νεωστὶ γεγενημένον σκύρον — ἦτις
μόνη τὸν ζυγόν. λέγει δὲ τῇ Αἶδρα.
- v. 504. δούλειον περιέθησαν — οἱ Διόσκουφοι· οἱ
τῶν Ἀθηναίων ἄρπαγες.
- v. 505. ἀντὶ τοῦ τῆς ἀρπαγείσης δῆλον ὅτι Ἑλένης. 30
— ἀντέκτισιν, — Μαινάδος, Βάκχης.
- v. 506. τοῦ ὠοῦ, ἐξ οὗ ἐγένοντο — εἰς δύο τετμημένος.
- v. 507. τὴν κεφαλὴν σκεπάσει — φύλαγμα, σκέπασμα
φονικοῦ δόρατος.
- v. 508. τὰ δὲ λοιπὰ — ὑπὸ θρικῶν βρωθεῖσα — 35

- ἔστι δὲ θρήνη σκώληξ, ὃς τὰ ξύλα τρώγει. — ἀκρά-
 τητος — τῶν οὐκισμάτων.
- v. 509. ἡ σφραγίς ἐπιτηρήσει καὶ φυλάξει — ἔκπληξιν
 μεγάλην τοῖς ἔγχωροῖς.
- 5 v. 510. ἄτινα δὴ πρὸς τῶν ἀστέρων κλιμακας δρόμον
 στήσει.
- v. 511. τοῖς ἡμιθανούσιν (sic) — τοῖς δύο — ἐπώ-
 νυμα τῶν Διοσκουρέων τὸ Λαπεροῖς.
- v. 512. οὐστυνας μηδέποτε, ᾧ Ζεῦ σῶτερ, εἰς τὴν
 10 ἔμην πατρίδα.
- v. 513. ἀποστελλαῖς βοηθοὺς — τῇ δις ἀρπαγείσῃ
 Ἑλένῃ· ἔστι δὲ κρῆξ ὄρνειον θαλάσσιον ἀναιδές.
- v. 514. μηδὲ τὰς πτερωμένας διὰ τὰς κόπας — ὀπλι-
 σάντες ναῦς· λέγει δὲ τὰ ἰστία.
- 15 v. 515. ἀπὸ τῆς ἄκρας πρύμνης γυμνόν, ταχὺν πόδα.
- v. 516. εἰς τὴν τῶν Τρώων ῥίψειαν ἐκβασιν, γῆν.
- v. 517. μηδὲ οἱ τῶν λεόντων τούτων ἀνδρειότεροι,
- v. 518. τὴν δύναμιν ἀμυγῆς· οὐς ὁ πόλεμος ἠγάπησεν·
- v. 519. καὶ ἡ σεμνὴ Ἑνωῶ, καὶ Ἀθηναῖα.
- 20 v. 520. τὰ τρία ἐπώνυμα Ἀθηναῖς· τὸ δὲ βία, ἰσχυρά.
- v. 521. οὐκ ἂν ταῦτα οἱ χειροτέχναι· οἱ βάνανσοι. —
- v. 522. ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ποσειδῶν — ὁ τῆς Πελο-
 πονήσου βασιλεύς. (in marg. ἡ Κρώμνα, εὐθεία)
- v. 523. ἐλάξευσαν, ὠκοδόμησαν τῷ ψευδωμότῃ.
- 25 v. 524. πρὸς μίαν ἡμέραν οὐκ ἀρκέσειε· — τοῖς πορ-
 θηταῖς λύκοις· λέγει δὲ τοὺς περὶ Ἴδαν.
- v. 525. ποθῆσαι τὴν βαρεῖαν ἑμβολὴν φθαρτικὴν.
- v. 526. καίπερ πρὸ τῶν πύργων τὸν Θρακικόν· ἀπὸ
 τόπου — ἀκρωτήριον — τὸν μέγαν.
- 30 v. 527. ταῦ ἀκρωτηρίου πλησίον ᾤκησαν οἱ Γίγαντες·
 ἀντὶ τοῦ, ἀσφάλειαν κατὰ τῶν δυσμενῶν.
- v. 528. τὸν Ἐκτορα ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον τῇ εὐστόχῳ
 βολῇ.
- v. 529. προθυμούμενον πληξαι τὸν τῶν Ἑλλήνων ὀλετήρα.
- 35 v. 530. οὐτινος δῆποτε ὁ διάπυρος καὶ θερμὸς ἐν
 πρῶτοις τὸ δόρυ κινήσει.

- v. 531. τὸν Πρωτεσίλαον λέγει — ἀντι τοῦ, ἐκβὰς
πρωτον εἰς γῆν καὶ βαλῶν.
- v. 532. Ἑλλήνων κρείσσων ὁ Πρωτεσίλαος, — ὅτινι
ἤδη τοὺς τύμβους ἐτοιμάζει.
- v. 533. ἔθνος Θρακῶν — εὐπρεπὴς τῷ ἀποθανόντι. 5
- v. 534. ἀκρωτήριον Χερρόνησου· διὰ δὲ τὸ αἱματοειδὲς
(sic) οὕτω καλεῖται· — τοῦ κέρατος, τοῦ ἀκρωτηρίου.
- v. 535.
- v. 536. ἡμῖν βοηθός — πρῶος καὶ εὐμενὴς ὁ Ζεὺς·
ἐπάνυμον γὰρ Διός. 10
- v. 537. ἐπάνυμα Διός.
- v. 538. ὅστις τὸν πλανήτην, λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον·
— τὸν ἄρπαγα, ἢ τὸν ξένον κατὰ γλῶσσαν· οἱ δὲ
κατωφερῆ, ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρθιᾶν· κύριόν ἐστι τοῦ Ἀλεξ-
άνδρου. 15
- v. 539. βλαπτικὸν καταδόρακτῆρα — ὑποδέχονται τὸν
πικρόν.
- v. 540. οἵτινες χαλεπά, καὶ ἄπερ οὐδεὶς ἂν ποθήσεια
— πεισθῆναι ποτε.
- v. 541. μέλλοντες, ἐν τε εὐαχίᾳ — καὶ ταῖς τῶν καρ- 20
πῶν ἀπαρχαῖς.
- v. 542. ταῖς σπονδαῖς ἐξευμενίσωνται — τὸν μὴ τῆ·
θυσίᾳ στέρξαντα Δία.
- v. 543. ποιήσει μέγαν θόρυβον — ἐν ταῖς συντηχλαῖς
— μεταξὺ. 25
- v. 544. καὶ ἐν πρώτοις μὲν τοῖς λόγοις ἀλλήλων —
ὀργίλως.
- v. 545. λυπήσουσιν ταῖς λοιδορίαις, ταῖς ὕβρισιν —
τετραχυσμένοι.
- v. 546. πάλιν δὲ ἐμπολεμήσουσιν οἱ ἀντανέψιοι. 30
- v. 547. ταῖς τοῦ Λευκίππου θυγατράσι — βοηθῆσαι
τοὺς γάμους.
- v. 548. τοὺς βιαίως κλωπεύοντας — καὶ τὰς τῶν συγ-
γόνων ἀρπαγὰς.
- v. 549. αἰτοῦντες — τιμῆς, γάμου — τῆς ἄνευ ἔδνων 35
χάριν.

- v. 550. ἦτις πολλὰ δὴ βέλη — ποταμὸς Λακωνικῆς.
- v. 551. ῥιφθέντα ταῖς τόλαις τῶν ἀετῶν ἐπόψεται.
- v. 552. ἄπιστα καὶ θάμβους ἄξια — τοῖς Μεσσηνίοις ἀκούειν· ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους.
- 5 v. 553. ὁ μὲν τῷ δόρατι — τὸ κοῖλον στέλεχος, ἢ πρέμνον ἢ κορμὸν τρώσας,
- v. 554. δρυὸς τραχείας — ἐκ τῶν δύο ἕνα φθερεῖ.
- v. 555. ταύρω, τῷ Λυγκεῖ, διὰ τὸ ὄξυδορκές — συμβαλόντα μάχην.
- 10 v. 556. ὁ δ' αὖ ἀκοντίῳ ὀλοσιδήρῳ, ὁ Πολυδεύκης τοῦ Λυγκέως — τὰ πλευρὰ τῷ δόρατι ἀναρρήξας.
- v. 557. ῥίψει πρὸς ἔδαφος — ἔξωθεν δεῖ λαβεῖν τὸ ᾧς· λέγει δὲ τὸν Ἴδαν.
- v. 558. τὴν πληγὴν ὁ ἄφοβος καὶ ἰσχυρὸς κριὸς —
- 15 κερατίζει.
- v. 559. τὸ ἄγαλμα κινήσας — τῶν Ἀμυκλαίων μνημείων.
- v. 560. ὁμοῦ δὲ ὁ χαλκὸς καὶ κεραῦνιοι βολαί.
- v. 561. τοὺς ταύρους ἀναιρήσουσιν — ὧν τὴν ἑνὸς δύναμιν.
- 20 v. 562. οὐδ' ὁ Ἀπόλλων, παρὰ Λάκωσιν — ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος παρὰ Βοιωτοῖς.
- v. 563. ἐμέμψατο ἐν ταῖς μάχαις — τεινας τὸ τόξον· ἄφ' οὗ, πολεμήσας.
- v. 564. καὶ τοὺς μὲν ὁ Ἄιδης, τοὺς δὲ αἱ ὀλύμπιοι
- 25 πλάκες.
- v. 565. ὑποδέχονται τοὺς ξένους.
- v. 566. τοὺς φιλοῦντας τοὺς ἀδελφοὺς — ἀφθάρτους τε καὶ φθαρτοὺς.
- v. 567. καὶ τούτων μὲν ἡμῖν κοιμήσει ὁ δαίμων ξίφος.
- 30 v. 568. μικρὸν τι μηχανήμα — ἐν ταῖς δειναῖς μάχαις δωρούμενος.
- v. 569. τῶν δὲ λοιπῶν ἀπρὸςπέλαστον — τῇ χειρὶ νέφος κινήσει.
- v. 570. ἄντιων οὐδὲ ὁ Ροιοῦς· ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον
- 35 Ροιῶ· υἱός, κοιμίζων τὴν βασιλείαν.

- v. 571. ἀνθέξεται τὸν ἔνναετῆ χρόνον — ἐν τῇ νήσῳ
χρόνον.
- v. 572. μένειν κελεύων, ταῖς μαντείαις πεπεισμένους.
- v. 573. ἀμεμφῇ δὲ τροφῇν πᾶσι τρεῖς κόρας.
- v. 574. λέγων παρέξειν — Κύνθος ὄρος Δήλου — 5
ὀπόσοι τὴν κατασκοπὴν.
- v. 575. μένοντες διατριβουσιν πλησίον Ἰνωποῦ, ποτα-
μοῦ Δήλου.
- v. 576. τοῦ Νείλου σύροντες τὸ ρεῦμα.
- v. 577. ἄς δὴ ὁ Διόνυσος ὁ θεασὺς ἐξεπαίδευσεν. 10
- v. 578. τῆς μυληφάτου τροφῆς μαγειρείας.
- v. 579. τὸν οἶνον θύειν· Αἰγύπτιοι· — τὸ ἔλαιον.
- v. 580. ἐπάνωμα τῶν τριῶν ἀδελφῶν· Οἰνοῦς, Σπερ-
μοῦς, Ἐλάιδος· — ὀνόματα κύρια· ἀπογόνους φάβας·
ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου· ἢ δὲ εὐθειά ἔστι φάψ. 15
- v. 581. αἰτινες καὶ τοῦ στρατοῦ τὴν μεγάλην λιμὸν· τὸ
βούπειναν ἐπιτατικόν· — τῶν ξένων κυνῶν.
- v. 582. φθειρομένην θεραπεύουσιν· ἢ φθείρουσαν
λάσσονται — παραγενόμεναί ποτα.
- v. 583. ὄνομα κύριον, νιοῦ Ἄρως· κοιτᾶριον· καὶ 20
ἢ εὐθειά ἐστὶν Σιδῶν.
- v. 584. καὶ ταῦτα μὲν μίτοις, ἤγγουν μοίραις — τῶν
πάλαι χαλκίων.
- v. 585. τῶν ἀτράκτων ἐπινηθουσιν — αἱ Μοῖραι.
- v. 586. ὀνόματα κύρια — οὐ τὰς ναυκληρίας. 25
- v. 587. τῶν λαῶν βασιλεῖς, ἄρχοντες, ἀφανεῖς τῷ γένει.
- v. 588. πέμπτοι τέταρτοι εἰς τὴν τῆς θεᾶς γῆν ἀφι-
ξονται.
- v. 589. ἀπὸ μέρους· τῶν Κυπρίων τῆς βασιλείας· —
ῶν ὁ μὲν τῶν Λακωνῶν τὸ πλῆθος. 30
- v. 590. ἀπάγων πόλεως Λακωνικῆς — ὁ δὲ ἕτερος
ἀπὸ τῆς Ὠλένου. ἔστι δὲ πόλις Ἀχαΐας.
- v. 591. ὄνομα κύριον· πόλις δὲ Ἀχαΐας ἢ Βουρα· —
ἄρχων τοῦ στρατοῦ.
- v. 592. πόλις Ἰταλίας ἢ Ἀργυροίκα· ἔθνος Ἰταλίας οἱ 35
Δαῦνοι (sic).

- v. 593. παρὰ τὸν Ἰταλικόν· Αὔσονες γὰρ οἱ Ἴταλοι —
ἔθνος Ἰταλλας οἱ Φύλαμοι.
- v. 594. τὴν πικρὰν τῶν ἑταίρων ἐπιτερωμένων θεασά-
μενος.
- δ v. 595. τὴν οἰωνόμικτον μοῖραν· οἷτινες θαλασσίαν.
- v. 596. τὴν τροφήν ἐκαινέουσιν, δίλην κυρτέων
ἢ ἄλλων.
- v. 597. κύκνοις ὁμοιωθέντες — εὐοφθάλμοις τὸ σῶμα.
- v. 598. ῥύγχους· χεῖλεσι δ' ἀγρεύοντες — τῶν ἰχθύων
- 10 τὸ σπέρμα.
- v. 599. τὴν φερώνυμον νῆσον — οἰκήσουσι τοῦ προ-
μάχου· τὴν Διομήδειαν νῆσον· ἀπὸ τοῦ Διομήδους.
- v. 600. δίλην θεάτρου ὄντι — ἡμικυκλίῳ, ὑψηλῷ χώρῳ.
- v. 601. ἀγυιάς κλάσαντες, ποιήσαντες — ἰδραίοις
- 15 τομαῖς.
- v. 602. πυκνάς νεοσσίας καὶ φωλεούς — ἐπειδὴ ὁ
Ζῆθος καὶ ὁ Ἄμφιον τὰς Θήβας τὰς Αἰγυπτίας
ἐτείχισαν.
- v. 603. ὁμοῦ δὲ εἰς θήραν· — καὶ ἐπὶ κοιταίαν νάπην.
- 20 v. 604. δι' ὅλης νυκτὸς τελοῦνται· — πάντα τὰ
τῶν ἀνθρώπων διαδιδράσκοντες.
- v. 605. βάρβαρον πλῆθος — ἐν δὲ τοῖς Ἑλληνικοῖς
ἱματίοις.
- v. 606. κόλπων κοίτας — ταῦς ἐξ ἔθους ζητοῦντες.
- 25 v. 607. καὶ τὰ ἀποστάζοντα τοῦ κυκῶνος ἐκ τῶν χει-
ρῶν· — καὶ τὸ ἐπιδαίπνιον· τρύφος γὰρ τὸ
κλάσμα· Ὀμηρος·
διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
- v. 608. μάξα, ἄρτος, φύραμα — προσφιλές, ἀσήμεος
- 30 φθεγγόμενοι.
- v. 609. τῆς προτέρας διατριβῆς οἱ τάλανες μνησθέντες.
- v. 610. τῆς Ἀφροδίτης δὲ τὸ τραῦμα —
- v. 611. ἔστι τῶν κακῶν βλαβῶν παραίτιον.
- v. 612. ὅτ' ἂν ἡ θρασεῖα καὶ κατωφερῆς πόρνη — ἡ
- 35 Αἰγιάλεια, μανῆ ἢ ἀναιδής.

- v. 613. πρὸς κολίτας· ὁ βωμὸς δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ θανάτου σώσῃ.
- v. 614. τῆς Ἀθηνᾶς — ἐν ταῖς σφαγαῖς — ἐτοιμασμένον.
- v. 615. ἐπὶ κολοσσῷ βεβηκώς· κολοσσὸς δὲ ἐστὶν ἡ 5 ἀνδριάς· — ἐν ταῖς τῶν Ἰταλῶν πτυχαῖς.
- v. 616. σταθεῖς, ἐπερμεισθήσεται τὰ σκέλη — ἐπὶ χειροπληθῶν λίθων.
- v. 617. τοῦ τὰ τεῖχη ποιοῦντος.
- v. 618. τὸν ἰσοῦντα τὴν ναῦν λίθον, ἢ τὴν ἄγκυραν 10 λέγει· — ἐμβάλλων λίθον.
- v. 619. τῇ δὲ κρῖσει τοῦ Ἀλαίνου· ἔστι δὲ ἀδελφὸς Διομήδους νόθος. — τοῦ ἀδελφοῦ ἀποσφαλεῖς.
- v. 620. νῦν κατάρας — ταῖς ἀρούραις· ἐξ οὗ καὶ δαῖμον ἀρουραῖος· — ἡ ἐντολὴ τοὺς τάφους 15 (sic) — βαλεῖ.
- v. 621. τῆς Δήμητρος· τῆς γῆς — ἀναβλαστῆσαι — μήποτε Δημητριακὸν στάχυν ἤρουν σίτον.
- v. 622. τῆς γῆς ἐπιμελουμένου, ἢ ἐπιμελείας ἀξιούντος· κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται παρὰ 20 τὸ τιθέναι τὴν βόσιν· ὡς Ὁμηρος·
 ἔνθα δ' ἐπειτα τιθαιβώσσουσι μέ-
 λισσαι.
- ὑετῶ τοῦ Διός.
- v. 623. ἐὰν μὴ τις αὐτοῦ τὴν φίζαν τῶν Αἰτωλῶν ἀποβάσας·
- v. 624. τὴν γῆν ἐργάσεται — ταῖς βοσῖν τετρῶν τὰς αὐλάκας.
- v. 625. τοῖς ἀκινήτοις δὲ στήλαις δεσμήσει τὸ ἔδαφος,
- v. 626. ἄρσιννας οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐκ βίας καυ- 30 χήσεται,
- v. 627. μοχλεύσας ὀλίγον, μικρὸν — ὄντως γὰρ ταχέως.
- v. 628. αὐταὶ εἰς ὀπισθόρμητον παραγενήσονται βάσιν.
- v. 629. κυρίως τὰ τοῦ ποταμοῦ χεῖλη· νῦν δὲ τὰ κοιλώματα (sic) λέγει. — μὴ ἔχουσι πέζαν, ὃ ἐστὶν 35 πόδα· τοῖς ποσὶ τριβόμεναι.

- v. 630. ὁ δὲ θεὸς τοῖς πολλοῖς χαλεπός, ὑψηλὸς λεχθή-
σεται.
- v. 631. ὄσοι παρὰ τὸ Ἴώνιον πέλαγος — κοῖλον ἢ
βαθὺ οἰκουσιν ἔδαφος.
- 5 v. 632. δράκοντα τὸν κτείναντα τοὺς Φαίλακας ἀνελών.
v. 633. οἱ δὲ περὶ τοὺς ἀμφικλύστους — ὑφάλους
πέτρας — νήσους περὶ τὴν Τυρσηλίαν.
- v. 634. οἱ δερματοχίτωνες· οἱ δερματίνους χιτῶνας
ἔχοντες — διὰ τὸ τρίβειν αὐτοὺς ἐν πέτραις καρ-
10 νους ἀνόμασεν — πλεύσαντες.
- v. 635. ἄνευ χλαίνης κακοπαθήσουσιν — ἀνυπόδητοι
— βίον.
- v. 636. τρισσαῖς σκέλεσιν — ταῖς σφενδόναϊς καθω-
πλισμένοι.
- 15 v. 637. ὧν αἱ γεννήσασαι τὴν τοξικὴν τέχνην,
v. 638. νηστείας ἐκπαιδεύσουσιν — τοὺς μικροὺς υἱεῖς.
v. 639. οὐδέις γὰρ αὐτῶν γεύσεται — ἄρτον, τροφὴν
τῷ στόματι.
- v. 640. πρηνὴ κατάσχη ἄρτον, πλακοῦντα — εὐστόχῳ
20 βολῇ.
- v. 641. νῦν τοῦ ξύλου, ὅπου ὁ ἄρτος ἔκειτο· ἔστι δὲ
ἢ εὐθεία τράφηξ — σημεῖον τοῦ σκοποῦ κείμενον.
- v. 642. καὶ οὗτοι μὲν τοὺς αἰγιαλοὺς περιπατήσουσιν·
— τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης λεπρωθείσας ἢ βεβῶμενας.
- 25 v. 643. Σπανικὰς, παρ' ὅσον πλησίον Ἰβηρίας ἔχουσιν
αἱ νῆσοι· νῦν δὲ ἡ Ἰβηρία Σπανία λέγεται. — νῆσος
πλησίον Ἡρακλείων σπηλῶν, Ταρτησσὸς λεγομένη.
- v. 644. πόλεως Βοιωτίας — ἢ τροφὸς — τῶν Βοιω-
τῶν πρόμαχοι.
- 30 v. 645. τὴν νῦν Τάναγραν καλουμένην πόλιν Βοιωτίας,
καὶ Ποιμανδρίαν — πόλεως Βοιωτίας ὄχθους, κρη-
μνούς.
- v. 646. πόλεις Βοιωτίας — πόλεως Βοιωτίας τὸ ἔδαφος.
v. 647. τὸ ρεῖθρον καὶ νᾶμα τῶν ποταμῶν τῆς Βοιωτίας·
- 35 v. 648. τοὺς δὲ περὶ τὴν Σύρτιν· ἔστι δὲ ὄνομα θα-
λάσσης ἐν Λιβύῃ· — τὴν Λιβύην λέγει.

- v. 649. καὶ τὴν σιενὴν τοῦ πορθμοῦ συνδρομὴν· πορθμός δέ ἐστι ἢ μεταξὺ δύο γαιῶν θάλασσα — τοῦ Τυρόηρικοῦ.
- v. 650. τῆς Σκύλλης — φασὶ τὴν Σκύλλαν ἕξ κεφαλὰς ἔχειν, μίαν κάμπης, ἑτέραν λέοντος, ἄλλην κυνός· 5 καὶ ἄλλην Γοργόνης, καὶ ἑτέραν φαλαίνης, καὶ ἕκ-την ἀνθρώπου· σκοπᾶς δέ, τοὺς σκοπέλους· Ὀμη-ρος·
 αὐτοῦ τ' ἰχθυᾶ σκόπελον περιμαιμώ-
 ωσα. 10
- v. 651. τῆς πρότερον τεθνηκυίας — ἐκ τῶν χειρῶν Ἡρακλείους.
- v. 652. τοῦ δερματοφόρου Ἡρακλείους, τοῦ ἔχοντος πέπλον· στέρφος δέ, ἢ τοῦ λέοντος δορά· — ἐπί-θετα καὶ ἐκῶνυμα Ἡρακλείους. Σκαπανεύς καὶ Βοα-15 γίδας εὐθεΐαι.
- v. 653. ὄρνιθογούνων· ἐπεὶ τὰ κάτω μέρη ὄρνιθος εἶ-χον· τῶν Σειρήνων· ἄρπυα (sic) ὄρνις — τοὺς ὑψη-λοὺς τόπους.
- v. 654. πλανηθέντας, ἀποκρουσθέντας — ὤμους ὑπὸ 20 τοῦ Κύκλωπος ἐσθιωμένους.
- v. 955. θηρεύσει, ἀντὶ τοῦ ἀγρεύσει.
- v. 656. παντολαῖς βλάβαις καὶ τιμωρίαις ἐσπαραγμέ-νους.
- v. 657. ἓνα ἐκ τῶν φθαρέντων ἄγγελον καταλιπὼν ἐκ 25 τῶν φίλων.
- v. 658. τὸν Ὀδυσσεᾶ — ἔκλεψεν γὰρ τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς, ἅμα τοῦ Διομήδους — Φοινίκη δέ ἢ Ἀθήνη ἐν Κορίνθῳ.
- v. 659. ὃς θειάσεται μὲν τὸν ὀφθαλμὸν Κύκλωπος — 30 τὸ οἶκημα.
- v. 660. νῦν τοῦ Κύκλωπος — οἴνου — τῷ Κύκλωπι — ἔκπωμα, κύλιξ· σκάφη, ποτήριον, δέπας.
- v. 661. ταῖς χερσὶ προτείων — τὸ ἐπὶ τῷ δείπνῳ, ἢ μετὰ τὸ δείπνον ποτόν. 35

- v. 662. τοὺς *Λαιστρυγόνας* λέγει· οὓς Ἡρακλῆς κατετόξευσεν· τοὺς ὑπολοίπους θεάσεται.
- v. 663. τὰ τρία ἐπώνυμα Ἡρακλείους.
- v. 664. οἱ τὰ πάντα συντρίψαντες τῷ περιφερεῖ λιμένι
5 τῶν *Λαιστρυγόνων* οὕτως καλουμένων.
- v. 665. εἶδος φυτοῦ, ὃ φύεται ἐν τοῖς ἔλεσιν· ἡ σχοῖνος — κακὴν περονήδουσιν ἢ τρυπήδουσιν — κεστραῖος εἶδος ἰχθύος· τὴν ἄγρην τῶν κεστραίων· ἔστιν δὲ ποιὸς ἰχθύς.
- 10 v. 666. ἐκ' ἄλλῳ δ' ἄλλος κόπος ἄθλιος μενεῖ —
- v. 667. τοῦ πρότερον ἀεὶ — κατὰ πολὺ ὀλεθριώτερος ἢ κακώτερος.
- v. 668. ἡ ἐν ὕδασι γινομένη εἰλιξ — οὐκ εὐωχηθῆ, οὐ γεύσεται τεθνεώτων.
- 15 v. 669. ποία δὲ δαίμων τιμωρητικὴ — ἡ Σκύλλα· τὸ γὰρ ἥμισυ εἶχεν ἀνθρώπου, καὶ τὸ ἥμισυ κυνὸς καὶ θηρίων.
- v. 670. τὰς *Σειρήνας* λέγει· διὰ τὸ παρθέτους αὐτὰς εἶναι· — ἐπειδὴ ὑπ' αὐτῶν ὤλοντο οἱ Κένταυροι.
- 20 v. 671. τὰς *Μούσας* λέγει, ἐξ ὧν ἐγένοντο· ποικίλῃ καὶ ὀλεθρίῃ — ᾠδῇ.
- v. 672. πείσει τὰς σάρκας τακῆναι — ἀγεύστους τροφῆς.
- v. 673. τὴν θηρία τοὺς ἀνθρώπους μεταποιήσασαν *Κίρκην* λέγει, οὐ θεάσεται.
- 25 v. 674. τὴν δράκαιναν, ἐνταράσσουσαν, μινύουσαν — τῷ ἀλεύρω, ἢ τῇ βρώσει τὰ ποικίλα φάρμακα.
- v. 675. καὶ *Μοῖραν* — τὴν μεταμορφοῦσαν εἰς θηρία τοὺς ἀνθρώπους *Κίρκην*· κνωῖπες γὰρ τὰ θηρία·
30 — οἱ δὲ δυστυχεῖς.
- v. 676. στενάζοντες τὰς βλάβας — ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοίταις.
- v. 677. τὰ τῶν σταφυλῶν καὶ ροιῶν ἔνδοθεν ὄντα σπέρματα· ὄθεν καὶ ἀγίγαρτον τὸ μὴ ἔχον ἔνδοθεν
35 τὸ σπέρμα, ἀλλὰ δι' ὄλου λειόν· — τῇ ἐκ σί-

τρον τροφῆ συμμεμιγμένα· — τῆς ὑποστάθμης τοῦ οἴνου.

- v. 678. καὶ τὰ τῶν σταφυλῶν λέπυρα, ἅπερ φασι τξι-
πουρα (sic) — φαγοῦνται — ἀλλ' αὐτὸν τῆς βλάβης.
- v. 679. βοτάνη τις ἢ μῶλυσ (sic) ἤστινος ἢ ῥίξα σώ-5
σει — καὶ ὁ Ἐρμῆς, ἐπιθετικῶς· σημαίνει δὲ καὶ
θερμὸν — φανείς.
- v. 680. ἀπὸ τόπου ὁ Ἐρμῆς· — ὁ Ἐρμῆς, διὰ τὸ
φυσικόν, καὶ λογικόν καὶ ἠθικόν· ἢ οὐράνιος, καὶ
ἐπίγειος καὶ καταχθόνιος· — λαμπρὸς θεός. 10
- v. 681. παραγενήσεται εἰς τὸ σκοτεινόν· ἔστι δὲ ὅτε
καὶ ἰσχυρὸν δηλοῖ· εἰς ὀμαλὸν καὶ λειὸν πεδῖον
φθαρτῶν.
- v. 682. καὶ τὸν Τειρεσίαν — γέροντα ζητήσει.
- v. 683. τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θηλειῶν — ἐπιστάμενον 15
τὰς ἀφροδισίας μίξεις.
- v. 684. ταῖς ψυχαῖς ἀτμίξον αἷμα — προχύσας τῷ
λάκκῳ,
- v. 685. καὶ τοῦ ξίφους τὴν προβολὴν τοῖς ὑπὸ γῆν
φόβον, 20
- v. 686. κινήσας — ἐκείσε ἀκούσει — τῶν ψυχῶν τὴν
φωνήν.
- v. 687. λεπτὴν ἰσχυροῦ στόματος ἢ λάρυγγος· ἢ ἀμαυ-
ρᾶς καὶ ἰσχυῆς καὶ λεπτῆς· — προρόθήσειν.
- v. 688. τὰς Πιθηκούσας νήσους λέγει, τὰς περὶ Ἴτα-25
λίαν. — ἤτις τὸ μετάφρενον.
- v. 689. θάλασσα (sic) — ἀγρίου ἀνέμου δέμας, μεγά-
λου σῶμα.
- v. 690. τῇ φλογὶ ζέουσα· — δέξεται ἐν πλοῖον ἔχοντα.
- v. 691. ἐν ἧ τῶν πιθήκων — πατήρ ἢ βασιλεὺς — τὸ 30
γένος τῶν ἀφθάρτων (sic).
- v. 692. δύσμορφον, δυσειδῆ — πρὸς γέλωτα καὶ ὕβριον
— ᾤκισεν τοσοῦτον.
- v. 693. οἵτινες πόλεμον διήγειραν τέκνοις Κρόνου.
- v. 694. τοῦ Βαιοῦ· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον — κυβερ-35
νήτου Ὀδυσσεῶς. — τοῦ κυβερνήτου μνημεῖον.

- v. 695. ἔθνος δυτικόν — τὰς ἐπαύλεις — καὶ τὸν Ἄιδου ποταμὸν Ἀχέροντα.
- v. 696. ρεύμασι κυματίζουσαν — τὴν χάσιν τοῦ κύματος.
- 5 v. 697. ὄρος Ἰταλλίας καὶ Μακεδονίας· λέοντος δέ, τοῦ Ἡρακλείους — τὰς διαβάσεις καὶ ὁδοὺς τῶν βοῶν.
- v. 698. κερωσμένας — καὶ τῆς Περσεφόνης καὶ τὸ ἔλος (sic) — τῆς καταχθονίου κόρης.
- v. 699. καὶ τὸν Πυριπλεγέθοντα ποταμὸν — ὅπου ὁ
- 10 δὺςβατος.
- v. 700. ἐκτείνει πρὸς τὸν αἰθέρα — τὴν κεφαλὴν, τροπικῶς — ὄρους τῆς Ἰταλλίας τὸ ἀνάστημα.
- v. 701. ἐξ οὗ πάντα τὰ ρεῖθρα καὶ νάματα — καὶ πᾶσαι τῶν ἐνδοτάτων.
- 15 v. 702. αἱ πηγαὶ κατὰ τὴν Ἰταλικὴν — σύρονται γῆν.
- v. 703. καταλιπὼν δὲ ὄρους Ἰταλλίας· Ἀθησίων δὲ ἔστιν ἡ εὐθεῖα — ὑψηλὴν ἀκρόρειαν.
- v. 704. τὴν περὶ Κύμην λέγει· περιφερῆ — δίκην δεσμοῦ κυκλοειδοῦς.
- 20 v. 705. καὶ ρεῦμα τοῦ ἐν Ἄιδου ποταμοῦ — ὑψωθὲν τῇ σκοτίᾳ,
- v. 706. πηγῆς σκοτεινῆς — κατακλυσμόν, ὄμβρον — ὅπου ὁ Ζεὺς
- v. 707. ὄρκους ἐποίησεν — τοῖς θεοῖς — καθέδρας.
- 25 v. 708. καὶ σπονδὰς ἀπαντῶν — χρυσοῖς ποτηρίοις ποιμενικοῖς.
- v. 709. μέλλων τοὺς Γιγαντας — καὶ τοὺς Τιτᾶνας ἀποπερᾶν.
- v. 710. θήσει τῇ Περσεφόνη — καὶ τῷ συγκοίτῃ δῶ-
- 30 ρον.
- v. 711. περικεφαλαίαν τῇ κεφαλῇ — ἀπὸ τοῦ κίονος ἀρμόσας.
- v. 712. ἀποκτενεῖ δὲ τὰς θυγατέρας, τὰς Σειρήνας — τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ — τρεῖς· τὴν Παρθενόπην,
- 35 τὴν Λευκωσίαν, τὴν Αἰγίαν· μήτηρ αὐτῶν, Τερψιχόρη.

- v. 713. τὰς ᾠδὰς, τὰς μέλωδιαι τῆς μελωδοῦ μητροῦ
— ἐκμιμουμένας.
- v. 714. ταῖς αὐτοκτόνοις φισταῖς — ἐκ τῆς ἄκρας σκοπῆς.
- v. 715. πρὸς τὸ Τυρσηνικὸν κύμα — πηδῶσας εἰς θά-
λασσαν τοῖς πτεροῖς. 6
- v. 716. ὅπου τὰ τῶν Μοιρῶν λῖνα ἤγονν ἡ πεπρωμένη
μοῖρα — ἡ πικρὰ φέρει.
- v. 717. Παρθενόπην — ὄνομα κύριον· ὃς ἔκτισε τὴν
ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν. — εἰς τὸ τεῖχος ἐκρῖφείσαν.
- v. 718. καὶ τῆς Νεαπόλεως ποταμοῦ νάμασιν — ὑπο-10
δέξεται, βρέχων τὴν γῆν.
- v. 719. οὐ τάφον οἰκοδομήσαντες — οἱ ἔγχωροι —
τῆς κόρης.
- v. 720. σπονδαῖς καὶ θυσίαις — ὄνομα τῆς μιᾶς τῶν
Σειρήνων — λέγων (sic). 16
- v. 721. τὰ κατ' ἔτος καὶ κατ' ἐνιαυτὸν δοξάζουσιν —
τὴν Παρθενόπην Σειρήνα, διὰ τὰ πτερά.
- v. 722. εἰς δὲ τὴν προκειμένην ἀκτὴν — τοῦ Ποσει-
δῶνος, παρὰ Μιλησίοις τιμώμενον.
- v. 723. μία τῶν Σειρήνων, ἀφ' ἧς ἡ νῆσος τὴν ἐπὶ-20
νυμον,
- v. 724. τὴν Λευκωσίαν νῆσον ἐποχῆσεται ἐπὶ πολὺν
χρόνον. — ὅπου ὁ λάβρος — ποταμὸς Ἰταλλας,
- v. 725. καὶ ὁ γείτων ποταμὸς Ἰταλλας Λάρις — ἐξ-
ερεύγονται τὰ νάματα. 25
- v. 726. ἡ δὲ μία τῶν Σειρήνων, Ἀγεια, εἰς τὴν Τέ-
ρειναν· — ἐκπλεύσει, ἐκρῖφῆσεται.
- v. 727. τὸν κλύδωνα νηχομένη, βύσσουσα καὶ τοῖς χεί-
λεσιν ᾠδοῦσα τὸ ὕδωρ· — ταύτην δὲ οἱ ἐπὶ νῆσον
βαλόντες 30
- v. 728. ἐν ταῖς ψάμμοις καὶ ψήφοις θάψουσαι — παρὰ
ταῖς ἀκταῖς
- v. 729. ταῖς Ἰταλικοῦ ποταμοῦ συστροφαῖς — τὸν γεί-
τονα, τὸν ὄργανον.
- v. 730. πλυνεῖ δὲ τὸν τάφον. — ἰσχυρῶς· ἢ βουκαρά-35
Bachm. Anecd. Gr. Vol. II. Q

- λους τοὺς καταποὺς εἰσάγουσι διὰ τὸ βλαιον τοῦ
 φεύματος — τοῖς ὕδασι — πόλεμος.
- v. 731. τῆς ὀρνιθοφυοῦς Σειρήνος — τὸν τάφον, τὸ
 ἴδρυσμα — λευκαίνων, καθαρῖζων τοῖς ὕδασι.
- 6 v. 732. πρώτη δὲ καὶ ποτε πάλιν — τῇ Παρθενόπῃ.
- v. 733. κρατῶν καὶ βασιλεύων ἀπάσης — τῆς Ἀττικῆς
 Μοψόπειον γὰρ ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Μόψοπος
 βασιλεύσαντος — τοῦ στόλου.
- v. 734. τοῖς πλείουσι — λαμπραδοῦχον δέ, δι' ὅτι λαμ-
 10 πάδας ἔβαλλον εἰς τὴν θάλασσαν. — εὐτρεπίσει τὸν
 δρόμον.
- v. 735. ταῖς προφητείαις κεισθεῖς — ὄντινά ποτε ὁ
 λαὸς αὐξήσει Νεαπολιτῶν.
- v. 736. οὐτῶς παρὰ τὸν ἀκοίμαντον, ἢ πολυκλυ-
 15 στὸν — σκέπην.
- v. 737. τῆς ὀρμίσσεως τῆς λίμνης, ἢ λιμένος τῶν Νεα-
 πολιτῶν — τραχέα οἰκήσουσιν ἀκρωτήρια.
- v. 738. τοὺς ἀνέμους δὲ ἐν τῷ ἀσκή — συναποκλείσας
 τοῦ βοός.
- 20 v. 739. ὀπισθορμήτοις, πολυπλάνοις — βλάβαις πλα-
 νώμενος.
- v. 740. τῇ τοῦ κεραννοῦ τιμωρία συγκαήσεται
- v. 741. ὁ λάρος — ἐρωτοῦ δέ, συκῆς ἀγρίας — παρα-
 καθήμενος τῷ κλάδῳ.
- 25 v. 742. ὅπως μὴ κατακίη αὐτὸν — ἐν τοῖς ὕδασι ὁ
 τάραχος.
- v. 743. τὴν λεγομένην ἄμπωτιν — σύρας τῷ βᾶθει.
- v. 744. ὄλιγον δὲ χαρεῖς τοῖς Καλυψοῦς.
- v. 745. αὐτοσχέδιον πλοῖον· κυρίως τὰ ὄντα καὶ μὴ
 30 ἀλληλεσμένα ἄλευρα· νῦν δὲ τὸ πλοῖον λέγει.
- v. 746. βῆναι καρτερήσει — καὶ κυβερονῆσαι ὁ τα-
 λαίπωρος.
- v. 747. αὐτοκατασκεύαστον, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ γεγενῆσαν
 ναῦν, πλοῖον — εἰς μέσην τὴν τρώειν ὄντας.
- 35 v. 748. εἰκὴ καὶ μάτην ταῖς ξυλλήναις ἀσφόναις — κρο-
 38 σσοδομένην, συμπλεγμαμένην.

- v. 749. ἤστινος, ὅποια μικρὸν — ἐπώνυμον τοῦ Ποσειδῶνος — ἐκριφείς.
- v. 750. τῆς ἀλκύνουτος γυναικός· ὁ γὰρ ἄρσην κήρυλος λέγεται — μικρὸν, νεοσσόν, τὸν μὴ πτερά ἔχοντα. 5
- v. 751. αὐταῖς ταῖς μεσόδμαῖς· ἤγουν ὀρθαῖς ξύλοις τῆς σχεδίας — καὶ σὺν τοῖς ὀρθοῖς ἢ πλαγίοις ξύλοις καταβαλεῖ.
- v. 752. πρὸς κύμα τὸν κολυμβητήν· λέγει δὲ Ὀδυσσεύα — ἐμπεπλεγμένον τοῖς σχοινοῖς, ἢ τοῖς ξύλοις. 10
- v. 753. τῆς θαλάσσης δ' αὔπνος — ἐν τοῖς βυθοῖς περιφερόμενος ἢ κλυδωνιζόμενος.
- v. 754. τῷ πολιτῇ σύνοικος· λέγει δὲ Γλαύκῳ — πόλεως Βοιωτικῆς, ἣν ᾤκησαν Θραῖκες.
- v. 755. γενήσεται δὲ παρ' ἄλλου ἄλλος — ὡσπερ φελλός. 15
- v. 756. ὁ ἄνεμος συστρέφει, ἐλάσει τὸν φελλὸν — ἐραπιδῶν ταῖς πνοαῖς.
- v. 757. μόλις δὲ τῆς Λευκοθέας, τῆς Ἴνους· ἔστι δὲ ἐνάλιος δαίμων. — ἐκ κακῆς καλιόρθεύσεως. 20
- v. 758. περιβόλαιον σώσει — στήθη ἠσφαλισμένον.
- v. 759. καὶ εἰς τὰς ἄκρας χεῖρας — αἰτῖσι τὰς σκληράς, καὶ ἐν τῷ ἄκρῳ αἰφαιρούσας κρεῖατα πέτρας.
- v. 760. καταλαμβάναν, ταῖς ὑπὸ θαλάσσης βρωθεῖσιν — αἰμαχέσει (sic). 25
- v. 761. τοῖς ἀκρωτηριοῖς, ταῖς ἀκρίσι, ταῖς ἔσοχαῖς, ταῖς ὀξύτησι τῶν πετρῶν —
- v. 762. εἰς τὴν Κέρκυραν, τὴν Φαιακίαν, ἐν ἣ ἦν κεχωσμένος τὸ δρέπανον, ᾧ δὲ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμεν· καὶ γὰρ Δρεπάνη ἐκαλεῖτο τὸ κρῖν· — μισομένην· — ἔστι μὲν ἡ Δρεπάνη νῦν μὲν τὴν Φαιακίαν νῆσον καλεῖ, ἤγουν τὴν Κέρκυραν, — τῶν αἰδοίων τοῦ Κρόνου· κρεανόμον δὲ τὴν δρεπάνην λέγει. 30
- v. 763. γυμνός, ὁ προσάλτης· πτωχός ὁ Ὀδυσσεύς παρὰ τὸ ἰγνεῖσθαι — βλαβῶν χυλεπῶν — ἐμπειρός. 35

- v. 764. τὸν μυθώδη ἐκφωνήσει θρήνον.
- v. 765. τιμωρηθεῖς, ἀνταποδοὺς — τοῦ Κύκλωπος, θηρός· τὸ γὰρ δάκος, θῆρ σημαίνει.
- v. 766. οὐπω λίσσιν οὐπω — μὴ τοσαύτη λήθη καταλάβοι τὸν Ποσειδῶνα, ὥστε ἐπιλαθέσθαι Ὀδυσσεύς.
- v. 767. λήθης — τὸν παρ' Ἀθηναίους Μέλανθον Ποσειδῶνα — ἐγκλιθέντα — τὸν Ποσειδῶνα παρὰ Δηλίοις· Μέλανθος καὶ Ἰκπηγέτης ἐπώνυμα Ποσειδῶνος.
- v. 768. παραγενήσεται γὰρ — ἐν ᾧ αἱ νᾶες εὐνάζονται, ἢ οἱ ναῦται κρύπτονται — ὄνομα λιμένος ἐν Ἰθάκῃ.
- v. 769. καὶ ὄρους Ἰθάκης ἔξοχὰς — ὀφθήσεται δὲ πᾶν
- v. 770. οἴκημα ὁμοῦ — ἐκ βαθμίδων πεπτωκός.
- v. 771. τοῖς μνηστήρεσι, τοῖς καταφερέσειν εἰς γυναῖκας· κυρίως δὲ μύκλος καλεῖται, ἢ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν
- 15 ὄνων ὑποδίπλωσις· — μοιχοῖς· ἢ δὲ πόρνη, ἢ Βάκχη καὶ Πηνελόπη.
- v. 772. ὑπερηφάνως ἢ ἀσέμνως πορνεύουσα — ἀντὶ τοῦ κενώσει, δαπανήσει τοὺς οἴκους.
- v. 773. ταῖς εὐωχίαις τὸν κλοῦτον ἐχέασα τοῦ ταλαι-
- 20 πώρου.
- v. 774. αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐν ἀριστεραῖς ὀδύνας (sic).
- v. 775. θεασάμενος ὁ γαστρομαργος ἢ ὁ πένης. — καρτερήσει μὲν τῶν δούλων.
- 25 v. 776. φοβερὰς, ἀπὸ τοῦ στύγω· ἀπειλὰς — τῷ καλὴν λοφίαν ἔχοντι.
- v. 777. ταῖς λοιδορίαις κολασθεῖς — καρτερήσει δὲ τῶν χειρῶν.
- v. 778. ταῖς πληγαῖς ὑποχωρεῖν, καὶ ταῖς τῶν ὀστρά-
- 30 κων βολαῖς.
- v. 779. οὐ γὰρ ἀλλότριαι αἱ μάστιγες, ἀλλὰ διὰ σθένους
- v. 780. ἢ σφραγὶς μενεῖ τοῦ Θόαντος ἔτι ἐν ταῖς πλευραῖς,
- v. 781. λεπταῖς ῥάβδοις τρυπηθεῖσα — ἄστινας ὁ Θόας,
- 35 v. 782. ἀντὶ τοῦ τυπτειν — ἀνευ στεναγμοῦ ἐπαινεῖσει.
- v. 783. ἐκούσιον μῶλωπα — ἀποκινῆσαν — τῷ σφύματι.

- v. 784. ἕνα ἐνεδρεύσῃ καὶ ἀγρεύσῃ — ἔχθροῖς (sic) κατασκόποις.
- v. 785. βλάβαις καὶ δάκρυσι — ἀπατήσας τὸν πρόμον· ὄθον φήλικες τὰ σῦκα, τῇ θείξει πέπειρα, ὄντα ὠμά. 8
- v. 786. ὄντινα ἢ ἐν Βοιωτίᾳ κρήνη — κακὸν ἀνέθρεψεν τὸν Ὀδυσσεῖα· — ἐξοχῇ ὄρους — ὄρος Βαιωτίας.
- v. 787. μέγιστον ἤμῃν κακὸν — ἐγέννησέ ποτε τὸν Ὀδυσσεῖα.
- v. 788. μένος πρὸς τοὺς οἴκους κλέων (sic) — σθεδρὸς 10 ὁ τάλας.
- v. 789. τὸν ἕσχατον δὲ ὁ λόγος· λέγει δὲ Ὀδυσσεῖα — ὥσπερ τῶν κυμάτων δρομεύς.
- v. 790. ὥσπερ πογχύλη ἐν θαλάσῃ — πανταχόθεν περιτριβίς. 15
- v. 791. καὶ τὴν κτῆσιν ταῖς εὐωχίαις — Κεφαληνίων ἔθνος — ἀντλουμένην.
- v. 792. τῆς ἐκ Λακεδαιμονίας Ἑλένης· καὶ γὰρ ὁ Ἰκάριος καὶ Λεύκιππος καὶ Τυνδαρεὺς [καὶ] Ἀφαιρεὺς, ἀδελφοὶ — τῆς ἐπὶ κακῶν οἰστροθήσεως, πηδηθήσεως 20 — καταλαβῶν.
- v. 793. πέμπτελος γέρον ἀποθανεῖται· τέσσαρας γὰρ ἡλικίαι γέροντων· — τὴν Ἰθάκην, παρ' ὅσον νῆσος οὖσα, τὴν θάλασσαν σκέπει, ἐπικειμένη ἐκ' αὐτήν.
- v. 794. ὁ πάνυ γέρον σὺν τοῖς ὄπλοις· πολυχρόνιον 25 γὰρ τὸ ζῶον· λέγει δὲ Ὀδυσσεῖα· — ὄρος Ἰθάκης.
- v. 795. ἀποκτενεῖ δὲ τύψας τὰ πλευρὰ — ὁ ὀλέθριος· στόνυξ δὲ πᾶν τὸ εἰς ὄξυ λῆγον.
- v. 796. κέντρον δυσθεράπευτος — τῆς τραγῶνος ἰχθύος, τοῦ ἐκ Σαρδονίου πελάγους. 30
- v. 797. υἱὸς δὲ τοῦ πατρὸς — φονεὺς ὀνομασθήσεται.
- v. 798. τῆς Ἀχλλέως γυναικὸς Μηδείας — ἐξάδελφος·
- v. 799. μαντεῖον Ὀδυσσεῖως — ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου — ἔθνος Ἠπειρῶν — στέφει ὁ λαός.
- v. 800. ὃ τε τὸ ὑψηλὸν κατοικῶν — χῶρα Ἠπειρῶν, 35

- v. 764. τὸν μυθώδη ἐκφωνήσει θρήνον.
- v. 765. τιμωρηθεῖς, ἀνταποδοὺς — τοῦ Κύκλωπος, θηρός· τὸ γὰρ δάκος, θῆρ σημαίνει.
- v. 766. οὐπω λίαν οὐπω — μὴ τοσαύτη λήθη καταλά-
5 βοι τὸν Ποσειδῶνα, ὥστε ἐπιλαθέσθαι Ὀδυσσεῖος.
- v. 767. λήθης — τὸν παρ' Ἀθηναίους Μέλανθον Πο-
σειδῶνα — ἐγκλιθέντα — τὸν Ποσειδῶνα παρὰ Δη-
λοῖς· Μέλανθος καὶ Ἰακηνέτης ἐπώνυμα Ποσειδῶνος.
- v. 768. παραγενήσεται γὰρ — ἐν ᾧ αἱ νᾶες εὐνάσονται,
10 ἢ οἱ ναῦται κρύπτονται — ὄνομα λιμένος ἐν Ἰθάκῃ.
- v. 769. καὶ ὄρους Ἰθάκης ἐξοχὰς — ὀφθήσεται δὲ πᾶν
- v. 770. οἶκημα ὁμοῦ — ἐκ βαθμίδων κεπτωκός.
- v. 771. τοῖς μνηστῆρσι, τοῖς καταφερέσειν εἰς γυναῖκας·
κυρίως δὲ μύκλος καλεῖται, ἢ ἐν τῷ τραγγίῳ τῶν
15 ὄνων ὑποδίπλωσις· — μοιχοῖς· ἢ δὲ πόρνη, ἢ Βάκχη
καὶ Πηνελόπη.
- v. 772. ὑπερηφάνως ἢ ἀσέμνως κορνεύουσα — ἀντὶ
τοῦ κενώσει, δαπανήσει τοὺς οἴκους.
- v. 773. ταῖς εὐχλαῖς τὸν πλοῦτον ἐχέασα τοῦ ταλαι-
20 πώρου.
- v. 774. αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐν ἀριστεραῖς ὀδύνας
(sic).
- v. 775. θεασάμενος ὁ γαστρίμαργος ἢ ὁ πένης. — καρ-
τερήσει μὲν τῶν δούλων.
- 25 v. 776. φοβεράς, ἀπὸ τοῦ στύγω· ἀπειλὰς — τῷ κα-
λὴν λοφίαν ἔχοντι.
- v. 777. ταῖς λαιδορλαῖς κολασθεῖς — καρτερήσει δὲ τῶν
χειρῶν.
- v. 778. ταῖς κληγαῖς ὑποχωρεῖν, καὶ ταῖς τῶν ὀστρά-
30 κων βολαῖς.
- v. 779. οὐ γὰρ ἀλλότριαι αἱ μάστιγες, ἀλλὰ διὰ σθένους
- v. 780. ἢ σφραγὶς μενεῖ τοῦ Θόαντος ἔτι ἐν ταῖς κλυ-
ραῖς,
- v. 781. λεπταῖς ῥάβδοις τρυπηθεῖσα — ἔστινας ὁ Θόας,
- 35 v. 782. ἀντὶ τοῦ τύπτειν — ἀνευ στεναγμοῦ ἐκαινέσει.
- v. 783. ἐκούσιον μῶλωπα — ἀποκινύσκειν — τῷ σφματι.

- v. 784. ἕνα ἐνεδρεύσῃ καὶ ἀργεύσῃ — ἑχθροῖς (sic) κατασκόποις.
- v. 785. βλάβαις καὶ δάκρυσι — ἀπατήσας τὸν πρόμον· ὄσθιν φήλικες τὰ σῦκα, τῇ θείξει πέπειρα, ὄντα ὠμά. 5
- v. 786. ὄντινα ἢ ἐν Βοιωτίᾳ κρήνη — κακὸν ἀνέθρεψεν τὸν Ὀδυσσεύα· — ἐξοχῇ ὄρους — ὄρος Βαιωτίας.
- v. 787. μέγιστον ἤμῶν κακὸν — ἐγέννησέ ποτε τὸν Ὀδυσσεύα.
- v. 788. μόνος πρὸς τοὺς οἴκους κλισίων (sic) — σάθεις 10 ὁ τάλας.
- v. 789. τὸν ἑσχατον δὲ ὁ λάρος· λέγει δὲ Ὀδυσσεύα — ὥσπερ τῶν κυμάτων δρομεύς.
- v. 790. ὥσπερ πογχύλη ἐν θαλάσῃ — πάνταχόθεν περιτριβείς. 15
- v. 791. καὶ τὴν κτῆσιν ταῖς εὐωχίαις — Κεφαληνίων ἔθνος — ἀντιλουμένην.
- v. 792. τῆς ἐκ Λακεδαιμονίας Ἐλένης· καὶ γὰρ ὁ Ἰάριος καὶ Λεύκιππος καὶ Τυνδαρεὺς [καὶ] Ἀφαρεὺς, ἀδελφοὶ — τῆς ἐπὶ κακῶν οἰστροθήσεως, πηδησάσης 20 — καταλαβῶν.
- v. 793. πέμπτελος γέρον ἀποθανεῖται· τέσσαρας γὰρ ἡλικίαι γερόντων· — τὴν Ἰθάκην, παρ' ὅσον νῆσος οὔσα, τὴν θάλασσαν σκέπει, ἐπικειμένη ἐκ' αὐτήν.
- v. 794. ὁ πάνυ γέρον σὺν τοῖς ὄπλοις· πολυχρόνιον 25 γὰρ τὸ ζῶον λέγει δὲ Ὀδυσσεύα· — ὄρος Ἰθάκης.
- v. 795. ἀποκτενεῖ δὲ τύψας τὰ πλευρὰ — ὁ ὀλέθριος· στόνυξ δὲ πᾶν τὸ εἰς ὄξυ λῆγον.
- v. 796. κέντρον δυσθεράπευτος — τῆς τραγῶνος ἰχθύος, τοῦ ἐκ Σαρδονίου πελάγους. 30
- v. 797. υἱὸς δὲ τοῦ πατρὸς — φονεὺς ὀνομασθήσεται.
- v. 798. τῆς Ἀχλλέως γυναικὸς Μηδείας — ἐξάδελφος.
- v. 799. μαντεῖον Ὀδυσσεύως — ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου — ἔθνος Ἠπειροῦ — στέφει ὁ λαός.
- v. 800. ὃ τε τὸ ὑψηλὸν κατοικῶν — χώρα Ἠπειροῦ, 35

- ἀφ' ἧς καὶ ἔθνος Τραμπυαῖς καλοῦνται — οἰκη-
τήριον.
- v. 801. ἐν ᾗ χρόνῳ ποτὲ πάλιν — τὸν Ἡρακλῆα υἱὸν
Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα καὶ Βαρσίνης — Πολυ-
8 σπέρχων ὁ Ἡπειρώτης.
- v. 802. ὁ Ἡπειρώτης ἐν εὐσυχίᾳς — ἔθνος Ἡπειρω-
τικοῦ ἀρχηγῶς.
- v. 803. παρ' οὗ ὄρου Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν κατὰ μὲν
τὸν πατέρα εἰς Ἡρακλῆα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γέ-
10 νος· κατὰ δὲ μητέρα, εἰς Νεοπτόλεμον καὶ Ἀχιλλῆα
καὶ Διαικόν.
- v. 804. Τημενὸς ἀπόγονος Ἡρακλῆος — οὗ πόρρωθεν
αἱμάτων.
- v. 805. ὄρος Τυρσηνίας ἢ Πίεργη, ἣτις αὐτὸν τεθνηκό-
15 τα — τὸ Τυρσηνῶν ὄρος.
- v. 806. πόλις Τυρσηνίας ἢ Γορτύνη. — διέξεται κεκαυ-
μένον.
- v. 807. — ἀποθάνη.
- v. 808. Τηλεμάχου καὶ Κίρκης — ἦντινα ἀποκτείνᾳς
20 ὁ ἀνὴρ.
- v. 809. αὐτὸς πρὸς Ἀιδην ἀπελεύσεται.
- v. 810. ταῖς σφαγαῖς τῆς ἀδελφῆς Κασσιφόνης — κε-
τυμημένος τὸν αὐχένα.
- v. 811. τοῦ Γλαύκου, υἱοῦ Πασιφάης καὶ Μίνωος —
25 υἱοῦ Αἰήτου — οἱ τούτων παῖδες ἀντανέψιοι, ἦγον
ἐξάδελφοι.
- v. 812. καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς τοσοῦτον — σωρὸν πη-
μάτων ἰδῶν
- v. 813. ἀφ' οὗ οὐκ ἂν ὑποστρέψῃ, ὡς πρότερον —
30 ὑπείσθη τὸ δεύτερον.
- v. 814. γαληνῇ ἡμέρᾳ οὐποτε ἐν ζωῇ βλέψας.
- v. 815. ᾧ, ταλαίπωρε, πῶς σοι κρεῖσσον ὑπῆρχεν —
μένειν ἐν τῇ πατρίδι.
- v. 816. βοῦς ἐλαύνοντα καὶ τοῦ ἐργάτην ὄνον.
- 35 v. 817. τὸν ὄνον ὑπὸ ταῖς ζεύγλαις — ὑπὸ τὰς τοῦ

ζυγοῦ γλυφὰς ἐπιζυγγύειν — μέσσαβα γὰρ αἱ
γλυφαὶ τοῦ ζυγοῦ.

v. 818. τέχναις μαινομένῳ.

v. 819. ἡ τηλικούτων πείραν καρτερῆσαι κακῶν.

v. 820. ὁ δὲ Μενέλαος τὴν ἐπὶ κακῷ γαμηθεῖσαν αὐτῷ δ
— ἀρπαγεῖσαν — γαμέτης.

v. 821. γαμετήν, γυναῖκα ζητῶν, τὴν πελάζουσαν καὶ
μυγνυμένην — τῶν προφθόσεων καὶ μαντευμάτων
καὶ τῆς φήμης ἐκκηκῶς.

v. 822. Πρῶτος Ἡσίοδος παρὰ τῆς Ἑλένης τὸ εἶδω-20
λον παρήγαγε· καὶ Ἡρόδοτος δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ μὲν
ἀληθινὴ Ἑλένη ἔμεινε παρὰ τῷ Πρωτεῖ, τὸ δὲ εἶ-
δωλον αὐτῆς συνέπλευσεν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ τὴν Τροί-
αν — εἰς εὐδίαν, εἰς αἰθρίαν φουγῶν.

v. 823. πόλους τῆς θαλάσσης οὐ ψηλαφήσει βυθούς 15
καὶ τόπους;

v. 824. ποίαν δὲ ξηρὰν οὐκ ἐμβατεύσει βαδίξων;

v. 825. ἐπιβλέψει μὲν ἐν πρώτοις — τὴν Κιλικίαν λέ-
γει·

v. 826. τὴν ἤδη εἰς Ἄιδου πεμπομένην — τὴν ἀπολι-20
θωθεῖσαν καὶ στηλωθεῖσαν τὸ σῶμα.

v. 827. καὶ τὰς τῶν Ἀράβων καὶ Τρωγλοδυτῶν —
ναύταις μεμισημέναι.

v. 828. προβεβλημένους σκοπέλους, τόπους — θεάσε-
ται δὲ τοῦ τάλαιπῶρου. 25

v. 829. τῆς Μύρρας, πόλεως Φοινίκης, τὸ ἰσχυρὸν
ἄστυ. Μύρρα ἢ νῦν καλουμένη Βύβλος ἐν Φοινί-
κῃ· περὶ ἧς Διονύσιος ὁ περιηγητής·

Βύβλον τ' ἀγχίαλον καὶ Σιδῶν' ἀνθιμό-
σσαν. 30

— Ἡρας (sic) θυγάτηρ· ἐπισχετικὰς τῶν ὀδόντων
τῶν τικτουσῶν γυναικῶν — τὰς ἐν τῷ τίκτειν μο-
γεῖν·

v. 830. τόπους ἐξέφυσεν (sic) — ὁ τῆς μυρρίνης κλά-
δος. 85

- v. 831. καὶ τὸν τῆ θεᾶ κλεισθέντα — τοῦ Ἀδώνιδος
παρὰ Κυπρίοις· ἡ δὲ εὐθεία ἐστὶν Γαύας.
- v. 832. τῆ Ἀφροδίτῃ ἐν Σάμῳ· Σχοινίς δὲ ἐστὶν ἡ
εὐθεία — τὸν ὑπὸ τῶν Μουσῶν φθαρόντα — τῆ
6 Ἀφροδίτῃ.
- v. 833. τῷ ὀδόντι — ὄντινά ποτε ὁ κάκρος — παρὰ
Κίλιξιν — ἔκτεινεν.
- v. 834. θεάσεται δὲ τὰς πόλεις, καὶ τύψεις, ἀνοικοδο-
μήματα — τὰς Αἰθιοπικὰς, ἀπὸ Κηφίας, βασιλέως
10 Αἰθιοπῶν.
- v. 835. καὶ Ααφρίου πηγῆν, Λάφριος ὁ φιλόξενος·
λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν ἐπιθετικῶς· Φασὶ δέ, ὅτι ἐν
Αἰθιοπία Ἑρμῆς φυλάττων κατὰ βουλὴν τοῦ Διὸς
τὴν Ἴω, ἵνα μὴ λάβῃ ὑπὸ τῆς Ἥρας, καὶ διψήσας,
15 ἐλάττις τὴν γῆν, καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ, ὅθεν καὶ
Ἑρμοῦ Πτέρνα καλεῖται.
- v. 836. τὰς δύο δὲ πέτρας — νῦν τὸ κῆτος καταχρη-
στικῶς — αἷς προσεπήδησεν.
- v. 837. εὐωχίας χορῆσαν.
- 20 v. 838. τὸν Περσέα λέγει — μορφῶν (sic) δὲ ἀετὸν
— ἀρπάσας διαγόσι.
- v. 839. τὸν μάγειρον τοῦ κῆτους· τὸν ἀνδρεῖον — τὸν
ἔχοντα πετρῶτὰ ὑποδήματα· ἀρβύλη γὰρ εἶδος ὑπο-
δήματος.
- 25 v. 840. φονευθήσεται δὲ — τοῦ Περσέως τῷ ξίφει, ἢ
δρεπάνῳ· ξυρόν δέ, διὰ τὴν ἀκμὴν.
- v. 841. νῦν ἡ Γοργώ, ἡ πολυμίσητος — ἐκνευρισμένη.
- v. 842. ἐπειδὴ δύο παῖδας ἔτεκεν· ἔκγον μὲν τὸν Πή-
γασον· βροτὸν δὲ ἄνδρα, τὸν Χρυσάορα — τοῦ Περ-
30 σέως.
- v. 843. τῆς ἐπὶ τοῦ τραχήλου τεκούσης Γοργόνας, καθ-
άπερ αἱ γαλαῖ· τὸν Χρυσάορα καὶ Πήγασον· —
τῆς ἀπολιθούσης τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῆς· — τῆς Γοργόνας, καὶ αὐτὴ γάρ, ὡς περ
35 ἢ γαλῆ, ἐκ τοῦ στόματος (sic) ἐγέννησεν Πήγασον
καὶ Χρυσάορα.

- v. 844. ὃς ἀπολιθῶν ἄνδρας, Περσεύς — ἐπ' ἔκρου τοῦ ποδός· λείπει δὲ τὸ μέγρι τῆς κορυφῆς.
- v. 845. ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας ποιήσας — ἐξαπλασίσει, περισκεπάσει λίθων.
- v. 846. ὁ Περσεύς, ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὀπισθεν κρατήσας δ τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς Γοργόνης ἔκοψε τὴν κεφαλὴν· ἢ ὁ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκ τῶν ὀπισθεν ὑποκλέψας τῶν Φορκίδων· — ἀπὸ τριπλῆς ὁδηγίας.
- v. 847. ἐπιβλέπει δὲ — τὴν Ἀλγυατοῦ λέγει· τὸ γὰρ θέρει ὁ Νεῖλος ἀρδεύει αὐτήν· — μέτρον γῆς ὁ γῆς. 10
- v. 848. τοῦ Νελλοῦ τοῦ Λιβυνοῦ ποταμοῦ — Ἀσβύσαι γὰρ ἔθνος Λιβύης· — καὶ τὰς φάκας.
- v. 849. κοίτας δυσώδεις — τοῖς κήτεσι ἐναζόμενος.
- v. 850. καὶ πάντα καρτερήσει ἕνεκα τῆς Ἑλένης —
- v. 851. διὰτι ἄρρενα οὐκ ἔτεκεν· τῆς πολυάνορος καὶ 15 πολυάνδρου, ἤγουν πολλοὺς ἄνδρας ἐχούσης Ἑλένης· πεντάλεκτρος γὰρ γέγονεν· ἢ τῆς τρεῖς μόνους· ὁ γὰρ Θησεύς οὐκ ἔγνω αὐτήν, παῖδα οὐσαν· καὶ ὁ Ἀχιλλεύς κατ' ὄναρ μόνον αὐτῇ ἐμυγῆ· οἴτινες οὐκ ἂν εἶεν αὐτῆς ἄνδρες κυρίως, εἰ μὴ Μενέλαος, καὶ Πάρις 20 καὶ Ληϊφοβος.
- v. 852. παραγενήσεται πλανήτης — εἰς τοὺς Ἰακύνθας· ἔστι δὲ ἔθνος Ἰταλίας, οἱ Καλαβροί.
- v. 853. καὶ δῶρα δώσει, καὶ ἀναθήσει τῇ Ἀθηνᾷ· διὰ τὰ ἐν πολέμοις σκῦλα. 25
- v. 854. ἀπὸ Ταμάσου, πόλεως Κύπρου· ἢ δὲ εὐθείᾳ ἔστι Τάμασος· — καὶ ἀσπίδα.
- v. 855. καὶ τὰς τῆς γαμετῆς· ἀσκέραι δὲ, εἶδη ὑποδημάτων· — τὰς δυσχερῶς ποιηθείσας, κατ' ἀντιφρασίν. 30
- v. 856. παραγενήσεται εἰς Σίρω, πόλιν Μακεδονίας· καὶ ποταμὸς Ἰταλίας — ἀκρωτηρίου Κρότωνος.
- v. 857. ἐν οἷς ἡ Θέτις κῆπον κατασκευάσει θεᾶ, τῇ Ἥρᾳ —
- v. 858. φυτοῖς ἐξειργασμένον. 35

- v. 859. ταῖς δὲ γυναῖξιν ἔσται νόμος τοῖς ἐγκρατοῖς ἀεὶ
- v. 860. πενθεῖν τὸν ἐννέα κήχως ἔχοντα — τὸν Ἀχιλλεῖα. Αἰακοῦ γὰρ Πηλεὺς, οὗ Ἀχιλλεύς τρίτος.
- δγ. 861. τῆς μητρὸς Θέτιδος, ἧς Θέτις, ἧς Ἀχιλλεύς τρίτος· — ἄνεμον. Ὀμηρος, διακρήσσοῦσα, ἀντὶ τοῦ φουδῶσα· — τῆς κοπιτικῆς.
- v. 862. καὶ μήτε τῷ χροσφῶ — τὰ φαιδρὰ καλλωπίζειν σῶματα.
- 10 v. 863. μήτε ἀβρῶς καὶ ἀφνεκῶς πεποιημένους, εὐφρῆσις — περιβάλλεσθαι πέπλους.
- v. 864. τῇ πορφύρῃ βαπτὸνς ἢ πλουμαρικὸνς — χάριν τῶν — τῷ θεῷ ὁ θεός.
- v. 865. τῆς ξηρᾶς τὸ μέγα ἀκρωτήριον — χαρίζεται
- 15 κτίσαι.
- v. 866. ἀφίξεται δὲ εἰς τὰς τοῦ Ἑρκος· διὰ τὸ ἀνδρείον — γυμνικὰς, κακούσας τοὺς ἐπιξενωμένους.
- v. 867. τῆς παλαιστρας — ὃν ἢ Ἀφροδίτη γεννᾷ.
- v. 868. ἢ Ἀφροδίτη ἐκ τόπου — βασιλεύουσα — λιμῆ-
- 20 νος Σικελίας.
- v. 869. τῆς θρεπάνης, ἐν ἣ Ζεὺς ταμῶν τὰ αἰδοῖα Κρόνου, ἐν Σικελίᾳ ἔκρουεν· — λιμνης Σικελίας.
- v. 870. καὶ τῶν Σικελῶν τὰς πλάκας.
- v. 871. καὶ τοῦ Ἡρακλέους ναὸν — τοῦ τὰ ἀμὰ ἐσθί-
- 25 οντος λύκου — Ἡρακλῆος.
- v. 872. ὃν ὁ Ἀργοῦς ἀρχηγὸς Ἰάσων· Κρηθέως γὰρ Αἰσῶν· Αἰσονος δὲ Ἰάσων (in marg. ἀπόγονος) — ὀρμίσας τὴν ναῦν, τὴν Ἀργῶν
- v. 873. κατεσκεύασε σὺν πεντήκοντα ναύταις.
- 30 v. 874. αἱ παραθαλάσσιαι δὲ ψῆφοι — τῶν Ἀργοναυτῶν — λιπαρὰ ἀποξύσματα.
- v. 875. καταπονοῦσι τῆς θαλάσσης — οὐ δὲ καθάρει ὁ κλύδων.
- v. 876. οὐδὲ ἢ ὄμβρια πλύνουσα — ἐπὶ πολὺν χρόνον
- 35 χιῶν.
- v. 877. ἄλλους δὲ οἱ αἰγιαλοὶ περὶ Γουνέως, Προδό-

- ου, καὶ Εὐρυκύλον· — καὶ οἱ πλησίον Ταυχερών·
 ἔστι δὲ πόλις Λιβύης· οὐδετέρως Ταύχερα γάρ.
- v. 878. αἱ ὕφαλοι πέτραι ἠχοῦσιν· σημαίνει δὲ τὸ θρη-
 μοῦσιν· παρὰ γὰρ τὸ αἰ σχελιαστικὸν ἐπίρρημα γί-
 νεται· — ἐκριφέντας. 5
- v. 879. εἰς τὸ ἔρημον τοῦ Ἄτλαντος — τὸ ἐν Λιβύῃ
 ἕρος λέγει.
- v. 880. συντριμμάτων, ξυσμάτων· ἀντίστροφον τὸ σχή-
 μα — σώμασιν — διαστηκότης, κερηνότης.
- v. 881. ἀπόγονον Τιταϊρῶνος Μόφου. 10
 Μόφου δ' Ἀμαυκίδην, Τιταρήσιον.
 — ἐκείσε οἱ ἐπιβάται.
- v. 882. ἀποθανόντα ἔθαψαν· — καὶ σάνδα ὑπὲρ ἄνω.
- v. 883. βάσιν ἀνίστησαι σημεῖον — ἐκ τῆς Ἀργαῶς
 νηός. 15
- v. 884. κλασθὲν ξύλον πλατῆ, ἢ σανὺς πλαυαῖα· — τῶν
 νεκρῶν ἀπόθετον (sic).
- v. 885. πάλιν Λιβύης — τοῦ Κλυμφος ποταμοῦ· — ἦν
 τινὰ βρέχων ὁ ροῦς.
- v. 886. τοῖς ὕδασιν ἀρθεύει — τῷ δὲ Νηρείῳ παιδί. 20
- v. 887. Ποσειδῶνι, θαλασσίῳ δαίμονι· — ἡ Μήδεια,
 ἣ ἐκ Κολχίδος, — ἔδωκε δῶρον γυνή· λέγει δὲ χρυ-
 σοῦν κρατῆρα.
- v. 888. χρυσοῦν πλατὺν κρατῆρα.
- v. 889. ἀποδειξαντι τὴν πλευστικὴν ὁδὸν — ἐν ἣ δια 25
 τῶν στενῶν θαλασσίων πετρῶν
- v. 890. ἐλάσει καὶ πέμψει ὁ κυβερνήτης Τίφους — ἀκλα-
 στον Ἀργῶ ναῦν.
- v. 891. τοὺς Ἕλληνας δὲ τοὺς τῆς Λιβύης χώρας (sic)
 — τηνικαῦτα, τότε — κρατήσιν. 30
- v. 892. ὁ θαλάσσιος Ποσειδῶν — τὰ γὰρ ἄνω εἶχεν
 ἀνθρώπου· τὰ δὲ κάτω ἰχθύος — φωνήσει θεός.
- v. 893. ὅτ' ἂν ἐκ δευτέρου καὶ ἐξοπίσω τὸ δῶρον — ὁ
 ἐν ἀγροῖς ἀυλιζόμενος λῶς
- v. 894. τῷ Ἑλληνι παράσχη — ἀποχωρίσας τῆς πατρι- 35
 δος ὁ Λίβυς.

- v. 895. τὸ δῶρον δὲ τῆς Μηδείας τὸν κρατήρα εὐλα-
βοῦμενος καὶ φοβούμενος — νῦν τοὺς χρησμούς —
οἱ Αἰβυεῖς τὸ κτήμα.
- v. 896. κρύφουσιν ἀφανῆ — ἐν τοῖς καθύγροις ἢ κολ-
5 λοῖς ἐσχάτοις τῆς γῆς.
- v. 897. ἐν ᾗ τὸν ἐκ Κύφου πόλεως ὄντα Γουνέα· Κῦ-
φος γὰρ πόλις Θεσσαλίας — δυσθάνατον στρατη-
λάτην.
- v. 898. σὺν τοῖς ναύταις ἐκρίστανται — αἱ τοῦ Βορῆᾶ
10 πνοαί· ἤγουν ὁ Βορῆᾶς.
- v. 899. τῶν ἐκ τῶν Πάλαυθρων· ἔστι δὲ πόλις Μαγνη-
σίας· — τὸν Πρόθοον.
- v. 900. τῶν Μαγνητῶν ἀρχόντα· Ἀμφουσὸς γὰρ πο-
ταμὸς Μαγνησίας πόλιος — Μαγνητῶν ἀπὸ τόπου.
- 15 v. 901. καὶ τὸν ἀνδρείον — τοῦ λύκου, τοῦ νεμομέ-
νου τὸ ἐν Θεσσαλίᾳ Λυκοσιδὲς κελίον· ὃν ἀπελιθώ-
σεν ἡ Θέτις.
- v. 902. τοῦ φαγόντος τὰ δῶρα τοῦ Πηλείως· ἢ τοῦ
δόντος ἄποινα, τὸ ἀπολιθωθῆναι, ὑπὲρ τοῦ δόρκου
20 αὐτοῦ· — καὶ ἐξοχῶν, ἀκρωτηρίων — ὄρους Μη-
λιέων.
- v. 903. ἀντιπῶν οἱ μὲν τὴν τῶν Μηλιέων πόλιν, Αἰγῶ-
νειαν — οἱ ταλαίπωροι πατρίδα
- v. 904. ἀγαπῶντες· οἱ δὲ πόλιν Θεσσαλίας — οἱ δὲ
25 ὄρος Μηλιέων.
- v. 905. πόλις Θεσσαλίας — Περῆραιβοί, ἔθνος Ἠπειρώου.
- v. 906. Γόννος καὶ Φάλανος, πόλις Περῆραιβίας —
καὶ τῶν Ὀλοσσόνων τὴν γῆν· ὁ δὲ γύης μέτρον
γῆς.
- 30 v. 907. πόλιν Μαγνησίας — ἄθαπτον ἐν ταῖς πέτραις
- v. 908. αἰῶνα θρηγῆσουσιν — κατατετραωμένοι, ὑπὸ
τῶν πετρῶν διεφθαρμένοι.
- v. 909. ἄλλην δὲ φθορὰν ἐπ' ἄλλην πέμψει ὁ θεός.
- v. 910. χαλεπὴν πρὸς τῆς ἐπανόδου συμφορὰν κατέ-
35 χων.
- v. 911. ποταμὸς Κροτῶνος — καὶ μικρὰ πόλις.

ΛΕΞΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΑΤΚΟΦΡΟΝΟΣ 9

- v. 912. Οἰωνοὶ ἔθνος Ἰταλίας — εἶδος ὄφιος ἢ κερχρίνη· ἔλαβεν εἶδος ἀντὶ εἶδους.
- v. 913. πόλις μικρὰ Ἰταλίας — κορμού· λέγει δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου — ὑποδέξεται τὸν φοναῖς μαινώμενον.
- v. 914. τὴν ἀκμὴν τοῦ βέλους — ταῖς χερσὶν εὐθυναῖ. 5
- v. 915. ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς· ἀποψάλλουσα δέ, ἀποκινοῦσα· — Σκυθικόν· — πλόκον, τὴν νευράν.
- v. 916. παρὰ ταῖς τοῦ Λύρα ποταμοῦ Τραχίνοσ ὄχθαισ — ὅστις ποτὲ φλέξας τὸν ἰσχυρὸν λέοντα, τὸν Ἡρακλία. 10
- v. 917. τῷ ἀγκύλῳ καὶ σκολιῷ — τὰς χεῖρας — Σκύθη δράκοντι, τῷ τόξῳ τοῦ Ἀχιλλέωσ —
- v. 918. τῶν μὴ ἀποφυγόντων τῶν οἰστῶν, τῶν βελῶν — διὰ τὸ δάκνειν τοὺς τιτρωσκομένους δίκην γαμφηλῶν· — τῶν ποιούντων ἤχον μετὰ τῆσ 15 νευρᾶσ.
- v. 919. ὁ δὲ Κραῖθις, ποταμὸς Κροτῶνοσ — τοὺς τάφους — θειάσεται τοῦ ἀναιρεθέντοσ
- v. 920. ἐκ πλαγίου — ἐπώνυμα Ἀπόλλωνοσ — ἱερῶν οἴκων. 20
- v. 921. ὄκου ὁ Ναύαιδοσ, ποταμὸς Κροτῶνοσ — πρὸσ τὴν θάλασσαν — εἰσβάλλει.
- v. 922. ἀποκτενοῦσι δ' αὐτόν — οἱ τὸ γένοσ εἶχον ἀπὸ Πελλήνησ τῆσ ἐν Πελοποννήσῳ, ᾧκουν δ' ἐν Ἰταλίᾳ· (in marg. ἔθνοσ Ἰταλίας.) 25
- v. 923. ἐν βοῇ τρέγοντα, θέοντα, ὃ ἔστιν βοηθοῦντα — Ῥοδίων Αἰνδοσ δὲ πόλις Ῥόδου — στρατηλάταισ.
- v. 924. οὔστινας πόρρωθεν — Θέριμυδροσ λιμὴν Ῥόδου. — καὶ τῶν Καρπάθου ὄρων — Κάρπαθοσ δὲ νῆσοσ πλησίον τῆσ Κῶ. 30
- v. 925. πλανωμένους — ὁ ψυχρὸσ Θρασκίασ — πέμψει ὁ ἀναιδῆσ κύων, διὰ τὸ σφοδρῶσ πνεῖν.
- v. 926. ξένην καὶ ἄλλοτριαν μετροικήσαντασ — ξένησ καὶ ἄλλοτριαν γῆν.
- v. 927. ἐν κτιῶ Μακάλλοισ δὲ δή· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλίας· — μέγαν ναόν οἱ ἐγχώριοι. 35

- v. 928. ὑπὲρ ἄνω τῶν τάφων κατασκευάσαντες — διηνεκῆ καὶ αἰώνιον θεῶν.
- v. 929. σπονδαῖς γεραροῦσι — νῦν θυσίαις καὶ δύμασι βοῶν.
- 5 v. 930. ὁ δὲ τὸν δούρειον κατασκευάσας ἔκπον Ἐπειός — ἐν ἀγκάλαις τῆς Λαγαρίας· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλλίας.
- v. 931. τὸ δόρυ φοβηθεῖς — καὶ τὴν πολεμικὴν τάξιν.
- v. 932. ἀποδιδούς τὸν πατρικὸν ὄρκον — ψεύδορκον.
- v. 933. ὄντινα περὶ τῶν προβάτων, ἢ τῶν κτημάτων
- 10 ὄλων, ἀπὸ μέρους· — τῶν ἐκ δοράτων κτηθέντων, ὁ ἄθλιος.
- v. 934. Κομαιθὼ θυγάτηρ Πτερελάου — συμπεφοβημένων — τῆς πόλεως τῷ στρατῷ.
- v. 935. χάριν τῶν ἐπὶ σθνοικήσει καὶ ὀμίλια στερχθέν-
- 15 των νυμφευμάτων τῆς Κομαιθοῦς, ἢ τῆς Ἀλκιμήνης· διχῶς γὰρ νοητέον.
- v. 936. ἐκαρτέρει τὴν Ἀθηναῖν — ἐπώνυμα Ἀθηναῖς τὰ τρία· Θασσῶ (sic) δέ, διὰ τὴν ἀνδρείαν.
- v. 937. ὄρκον ὁμόσαι, ἐπιορκῆσαι — καὶ τῆς Θράκης
- 20 θεόν· ἀπὸ πόλεως Κρησιτώνης.
- v. 938. ἐπώνυμα Ἄρως — ἔνοπλον λύκον, διὰ τὸ ἰσχυρόν.
- v. 939. ὁ τῆς μητρὸς ἔσωθεν τῆς μητρός, ὁ Πανθοπεύς· δίδυμος γὰρ ἦν — φοβεράν μάχην.
- 25 v. 940. πρὸς τὸν ἀδελφόν — τὰς χεῖρας.
- v. 941. οὔπω τὸ τῆς Ἡμέρας Τιτῶ εὐθεΐα· τὸ λαμπρόν φῶς αὐγάζων.
- v. 942. οὐδὲ τὰς ὀδύνας ἐκφυγῶν τὰς ἀλγεινὰς τῶν τοκετῶν.
- 30 v. 943. τοὶ γὰρ οἱ θεοὶ φυγάδα, δειλόν — ὄθεν καὶ τὸ ᾧ πόποι τινὲς ᾧ θεοί, ἢ Μοῦσαι παρ' Ὀμήρου — ἄνδρα γεννηθῆναι ἐποίησαν τὸν σπόρον.
- v. 944. ἐν πυγμῇ γενναῖον καὶ ἀγαθόν — δειλόν δὲ ἐν τῷ δόρατι· παρὰ τὸ πτήσσειν.
- 35 v. 945. καὶ ἐν ταῖς τέχναις κολλάκις — καὶ τὸν στρατὸν ὠφελήσαντα.

- v. 946. ὄστις περὶ τὸν Κίρων ποταμὸν Ἰταλλας — Κί-
ρις εὐθεῖα καὶ Κυλλίσταρος (sic) — καὶ τοῦ Κυ-
λιστάρου, ποταμοῦ Ἰταλλας, τὸ ὕδωρ.
- v. 947. ὁ μετανάστης καὶ ξένος οἶκος — πόρρω τῆς
πατρίδος ἀκήσει. 6
- v. 948. τούτοις δέ, τὰ ἐργάλια — κατασκευάσας —
νῦν τὸν δούρειον ἵππον.
- v. 949. τοῖς ἐγγυρίοις ποτὲ ποιήσει — φροντίδος ἀξίαν
βλάβην.
- v. 950. καθιερώσει τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς βασιλεῖσι. 10
- v. 951. οἱ λοιποὶ δ' ἐνοικήσουσιν — τὴν τῶν Σικελῶν
γῆν.
- v. 952. πλανῆται ἐλθόντες — ὅπου ὁ Λαομέδων, ὁ τῆς
Σικελίας βασιλεὺς — τρεῖς,
- v. 953. τοῖς ναύταις ἐδωρήσατο — τοῦ Φοινοδάμαντος 15
κόρας, θυγατέρας.
- v. 954. ταῖς δοθείσαις (sic) θηρίοις βορὰν — συμφο-
ραῖς πεπληγμένος, ἢ τετραμένος.
- v. 955.
- v. 956. ἀπελθόντας εἰς γῆν δυτικὴν — τῶν Λεοντινῶν 20
τῶν ἐν Σικελίᾳ· ἔστιν δὲ ἔθνος ἀνθρωποφάγων.
- v. 957. ἔνθα συνοικεῖ πάνυ πολλὴ ἰσημία.
- v. 958. τοῦ κατακαλιοντος τοὺς ξένους Ἔρνος —
τῆς Ἀφροδίτης, μητρὸς
- v. 959. μέγαν ναὸν ἀχοδόμησαν — τῇ θεᾷ δωρεάν, 25
ἧτοι ἀπαρχήν.
- v. 960. τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν — καὶ μενοει-
τους καὶ ἐρήμους καθέδρας.
- v. 961. ποταμὸς Σικελίας ὁ Κριμισσὸς — ὁμοιωθεὶς
αὐτῷ. 30
- v. 962. ὁ ποταμὸς ταῖς κοίταις — ἐμίγη νῦν — καὶ δὲ
τῶν δαίμωνι.
- v. 963. — ἀνδρείον γεννᾷ.
- v. 964. τρισημὴν κόλπον κτίστην· λέγει δὲ τὸν Ἐγέ-
στην Ἐγέστα, Ἐρνος καὶ Ἀσάλλας. 35

- γ. 965. ὄστις δὴ, Ἐγέστης, ποδηγῶν — τὸν νόθον Ἀγγίλου, Ἐλυμον.
- γ. 966. ἄξει εἰς Σικελίαν, διὰ τὸ τρία ἔχειν ἄκρα — εἰς τὴν πανταχόθεν ὑπὸ θαλάσσης τετρατουμένην.
- δ γ. 967. ἐκ τοῦ Δαρδάνου τόπων — πλέοντα.
- γ. 968. ὃ Ἔγεστα ταλαίπωρος· ἔστιν δὲ πόλις Σικελίας· ἣτις διηνεκῶς ὀδύρεται τὰς συμφορὰς τῆς Τροίας ὑπὲρ πάσας τὰς πόλεις· — σὺ δὲ τοῖς χρησιμοῖς τῶν θεῶν.
- 10 γ. 969. καὶ μέγιστον πένθος δι' αἰῶνος τῆς πατρίδος
- γ. 970. γενήσεται, ταῖς ὁρμαῖς τοῦ πυρός — κεκαυμένης.
- γ. 971. μόνη δὲ τῶν πύργων τὰς δυστυχεῖς καταπτώσεις
- γ. 972. ἀκατάπαυστον ὀδυρομένη, καὶ κλαίονσα.
- 15 γ. 973. ἐπὶ πολλὸν χρόνον στενάξεις — πᾶς δὲ ὁ λαὸς θρηνητικὴν, μέλαιναν
- γ. 974. ἐσθῆτα διὰ τὸ Ἑλληνικὸν τροπαιον — ἐνδύμενος, ἀμφιεννύμενος.
- γ. 975. ἀβρόχως, τῇ ἀλουσίᾳ ἑυπαρὸς — λυπηρὸν
- 20 βίον μετὰ κακοπαθείας διάξει.
- γ. 976. ἀκούρευτος δὲ τῆς κεφαλῆς — τὰ ὀπίσθια κοσμήσει τῇ κόμῃ (sic) τῆς κεφαλῆς.
- γ. 977. τῶν παλαιῶν ὀδυρμάτων ἐπιμελουμένη τὴν μνήμην.
- 25 γ. 978. πολλοὶ δὲ περὶ τὴν Σίριν· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλίας· — καὶ αὕτη πόλις Ἰταλίας·
- γ. 979. τὴν γῆν κατοικήσουσιν — ἧχι ὁ δυσθάνατος.
- γ. 980. Κάλχας — ἀγρίων σύκων — φρόνιμος, σοφός, ἀπὸ Σισύφου· — τῶν ἀναριθμητῶν.
- 30 γ. 981. κατάκειται, τὴν κεφαλὴν τῇ μάστιγι — περιφέρει καὶ στρογγύλη πέτρα· ἣ τῆς χειρὸς τῷ κονδύλῳ πληγείς.
- γ. 982. ἔνθα ὁ τοῖς δειδροῖς ταχὺς πλημμυρεῖ ὁ Σίνις, ποταμὸς Καλαβρίας.
- 35 γ. 983. ἀρδεύων τὴν βαθεῖαν — τὴν ἀγαλλιηρίαν τῆς Χωνίας· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλίας.

- v. 984. ὁμοίαν δὲ πόλιν τῇ Ἰλίῳ — οἱ δυστυχεῖς.
- v. 985. κατασκευάσαντες, λυπήσουσιν τὴν Ἀθηναίαν.
- v. 986. τὴν Σάλπιγγα, — καύσαντες· ἐπώνυμον Ἀθηναῖς
— τῆς θεᾶς ἐν τῷ ναῷ,
- v. 987. τοὺς πρότερον τὸ ἔδαφος — τοὺς Ἴωνας — ὁ
οικήσαντας· ἀπὸ Ξούθου.
- v. 988. τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ, ἢ ταῖς κόραις ἄγαλμα —
ταῖς ἀδακρῦτοις — καμῦσει.
- v. 989. φοβερὰν, τῶν Κροτωνιατῶν νῦν — εἰς τοὺς
Ἴωνας βλάβην. 10
- v. 990. βλέψον, εἰς τὸν ἐμφύλιον πόνον — τῶν Κρο-
τωνιατῶν.
- v. 991. ὅτ' ἂν ὁ δημόσιος ἱερεὺς ἀποθανῶν· τὸ γὰρ
δημόσιον λῆτον λέγεται — τῆς ἱερείας.
- v. 992. πρῶτος τῷ μέλανι λύθρῳ τὸν βωμὸν αἰμάξῃ. 15
- v. 993. οἱ λοιποὶ δὲ ἀκρωτήρια καὶ ἐξοχὰς ὄρειων —
δύσβατα. Τυλλήσιον δέ, πόλις καὶ δρυμὸς ἐν Ἰτα-
λίᾳ.
- v. 994. Αἰνόν, ἀκρωτήριον Ἰταλίας· τοῦ ὑπὸ θαλάσ-
σης σμηχομένου· — τὴν ἐξέχουσαν. 20
- v. 995. συγκληρονόμον Ἀμαζόνος· λέγει δὲ τῆς Κλήτης,
τῆς τροφοῦ Πενθεσιλείας· — ἐφαρμόσσονται.
- v. 996. ὑποταγὴν δουλείαν δεξάμενοι.
- v. 997. ἦντινα Κλήτην, τῆς χαλκῆν ζώνην ἐχούσης
θεράπαιναν, δούλην, τῆς Πενθεσιλείας, θυγατρὸς 25
ὀτρηρῆς Ἀμαζόνος.
- v. 998. πλανωμένην τὸ κύμα ἀπάξει εἰς τὴν ξένην γῆν.
- v. 999. ἦστινος Πενθεσιλείας τὸ τελευταῖον ἐκπνευσά-
σης — ὁ ὀφθαλμὸς πληγείς,
- v. 1000. τῷ Θερεσίτῃ — θάνατον τῷ Αἰτωλῷ — τῶν 30
φθόρων (sic).
- v. 1001. κατασκευάσει τῷ φονικῷ δόρατι, ξίφει· —
πεπληγμένῳ, κεκομμένῳ.
- v. 1002. οἱ Κροτωνιάται δὲ τὴν πόλιν· — ἐκπορθήσου-
σιν ἤδη. 35
- v. 1003. τῆς Κλήτης — φθείραντες, τὴν ἀφοβὸν κόρην.

- v. 1004. τὴν βασίλισσαν Κλήτην· (in marg. *ὄνομα Ἀμαζόνος*) ἐπωνύμου τῆς πατρίδος.
- v. 1005. πολλοὶ δὲ πρότερον τὴν γῆν μετὰ τῶν ὀδόντων ἐξ ἐκείνης — τοῖς ὀδοῦσι.
- 5 v. 1006. διαφθαρέντες φάγωσιν — οὐδὲ χωρὶς πόρων.
- v. 1007. οἱ Κροτωνιάται.
- v. 1008. οἱ δὲ τὴν πόλιν Ἰταλίας — ἐκάστος τοῖς νάρασι ποτίζει, βρέχει.
- v. 1009. τὴν γῆν ὁ Ὀκίναφος, ποταμὸς Ἰταλίας —
10 καθαρὸν ὕδωρ ἐκπέμπων.
- v. 1010. πλάνη κατοικήσουσιν τῇ πικρᾷ κοπιῶντες.
- v. 1011. τοῦτον δὲ δὴ τὰ δευτέρα καλλιστευμάτων, ἤγουν τοῦ κάλλους
- v. 1012. τὸν λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ τῶν ναμάτων τοῦ
15 Ἀνκόρμα, ποταμοῦ (Ἀιτωλλίας), τοῦ νῦν Εὐήνου.
- v. 1013. τὸν Ἀνδραϊμονίδην, λέγει Θόαντα — τὸν ἰσχυρὸν Γόργης (in marg. *μητρὸς Θόαντος*) υἱὸν (Θόαντος).
- v. 1014. ἐκεῖσε εἰς τὴν Λιβυκὴν φάμμον ἄξουσιν οἱ
20 ἄνεμοι.
- v. 1015. Θρακικαί· αἱ ἐκ Θράκης — τοῖς πρὸς τὸν πόδα τοῦ ἀρμένον ἰσχύτοις μέρεσιν — ἐμπιπτούσαις.
- v. 1016. ἐκεῖσε δὲ ἐκ τῆς Λιβύης — πρῶτον μὲν περὶ Λιβύην κλανηθέντες ἄμφω, ὕστερον ἦλθον καὶ κατῴκησαν εἰς Ἰταλίαν· — πάλιν ὁ Νότος ἐμπίπτων,
25
- v. 1017. εἰς Ἑπειρωτικὸν ἔθνος, τοὺς Ἀργυρίνους — ὄρη Ἑπειρωτικὰ τὰ Κεραύνια.
- v. 1018. ἄξει τῷ σφοδρῷ καὶ βίαιῳ ἀνέμῳ — ἐλαύνων εἰς θάλασσαν.
- 30 v. 1019. ἐκεῖσε κλανήτην λυκρὸν ὄφονται βίον, ἀντὶ τοῦ θεάσσονται.
- A. 1020. ἡ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα Λακωνία καλεῖται — τοῦ Κλαντος, ποταμοῦ Ἑπείρου τὸ ὕδωρ.
- v. 1021. ὁ Κραῆθις δέ, ποταμὸς Ἰταλίας, ὁ γὰρ τῶν —
35 ἔθνος Ἰλλυρίας οἱ Μύλακες.

- v. 1022. ὁ τόπος συνοίκους δέξεται — τῶν ὑπὸ Κόλ-
χων κτισθείσαις πόλεσιν· Πόλαι ὄνομα πόλεως.
- v. 1023. οὔστινας ἰχθυεὺς καὶ διώκτας τῆς θυγατρὸς
— ἀπέστειλεν ὁ βαρὺς
- v. 1024. ὁ τῆς Κολχίδος τῶν πόλεων τῆς Ἀίας καὶ Κο-
ρίνθου βασιλεὺς· — ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰδυίας, γυναικὸς
Αἰήτου,
- v. 1025. τὴν νυμφαγωγὸν ναῦν, ἀπὸ μέρους· τὴν
Ἄργω λέγει.
- v. 1026. οὔτινες πρὸς τῷ βάρει ὄκουν τοῦ Λιζηροῦ, 10
ποταμοῦ Ἡπείρου, τῷ πόρῳ.
- v. 1027. ἄλλοι δὲ τὴν Μελίτην νῆσον τῆς Σικελίας
(sic) — πλησίον τῆς Ὀθρωνοῦ νήσου, ἣτις ἐστὶ περὶ
Ἰταλίας πρὸς τὸ στόμα τοῦ Ἄδριου.
- v. 1028. πλανῆται κατοικήσουσιν — ἦντινα πέριξ ὁ 15
κλύδων.
- v. 1029. πλησίον Παχύνου, ἀκρωτηρίου Σικελίας —
ποταμὸς Σικελίας περιειλεῖται, περιγράφει.
- v. 1030. ἡ Ὀδυσεεία ἄκρα, ἡ τοῦ Ὀδυσσεύος· Σισύ-
φου γὰρ αὐτὸν τινες παῖδα· — τραχείαν ἄκραν. 20
- v. 1031. ποτὲ ἐκώλυμον τῷ ἐσχάτῳ χρόνῳ περιγράφων
καὶ περιορίζων.
- v. 1032. ἔνδοξον ἱερὸν τῆς Ἐκάτης.
- v. 1033. ὅπου τὸ τοῦ Ἐλώρου, ποταμοῦ Σικελίας, τὸ
ψυχρὸν ὕδωρ ἐκβάλλει. 25
- v. 1034. ὁ Ἐλεφήνωρ, ὁ ἀνελὼν Ἄβαντα, τὸν ἑαυτοῦ
πάππον· Ὀθρωνὸν νῆσον Ἰταλίας· — κατοικήσει
ὁ λύκος· διὰ τὸ φονικὸν αὐτὸν εἶναι.
- v. 1035. πόρῳ τὰ πατρικὰ ρεῖθρα ποταμοῦ Εὐβόλης
ἐπιποθῶν. 30
- v. 1036. ὅστις ἐν τῇ θαλάσῳ τῶν ὑφάλων πετρῶν
ἐπιβεβηκὼς
- v. 1037. τὰς ἰσσίας, ὅ ἐστιν, ἀγγελίας τοῖς κολλίταις
— τὰς πλευσθείσας ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἔρει.
- v. 1038. τῆς πατρῴας γῆς· οὐδαμῶς γὰρ ἂν τὸν φρ-35
νία, τοῖς ποσίν.

- v. 1039. νόμος γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις, τὸν φόνον ἐργασάμενον φεύγειν ἐνιαυτὸν ὄλον.
- v. 1040. ἡ τῆς δίκης βοηθὸς Ἐριννὺς συγχωρήσει — πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἐνθα τιμᾶται ἡ Ἐριννύς.
- 5 v. 1041. περὶ τὰ ρεῖθρα τοῦ ποταμοῦ Ἀρκαδίας Λάδωνος — κατοικοῦσα ἡ ταρακτική.
- v. 1042. ὄθεν, ἀπὸ Ὀθρωνοῦ, φυγῶν ὁ Ἐλεφήνωρ τοὺς ὄφεις,
- v. 1043. τοὺς δρακοντομόρφους — εἰς τὴν Ἀμαντιαν, πόλιν Ἠπείρου, τὴν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν ἐξῆς μετωνομάσθησαν ἀντὶ Ἀβάν
- v. 1044. πλεύσει· πλησίον δὲ γῆς — ἔθνος Ἠπειρωτικόν — ἑλλάν.
- v. 1045. ὄρος Ἠπείρου ἡ Πράκτις — τὸ τραχὺ οἰκῆσει ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους.
- 15 v. 1046. τὸ νᾶμα τοῦ Χαονίτου, ἔθνικόν, Ἠπείρου — τοῦ Πολυάνθου ποταμοῦ — μεταφορικῶς ἀντλῶν.
- v. 1047. ὁ δὲ τῶν Ἰταλῶν πλησίον τῶν τάφων τοῦ
20 Κάλχαντος (in marg. περὶ Ποδαλείριου).
- v. 1048. τῶν δύο ἀδελφῶν ὁ ἕτερος — κενοταφίαν.
- v. 1049. ἐπὶ τοῖς ὀστέοις ξένην ἐποχῆσεται κονίαν.
- v. 1050. ἐν δέρμασι δὲ θρεμμάτων — ἐν τῷ τάφῳ Ποδαλείριον τοῖς κοιμημένοις.
- 25 v. 1051. χρησιμοδοτήσει καθ' ὑπνοῦς πᾶσιν — ἀληθῆ φήμην.
- v. 1052. νοσημάτων δὲ θεραπευτής, ἰατρός — τοῖς Δαννίοις, ἔθνος Ἰταλίας — ὀνομασθήσεται.
- v. 1053. ὅπότ' ἂν βρέχαντες, ἀντλοῦντες, λουόμενοι
30 — τοῖς ρεύμασι τοῦ ποταμοῦ Ἰταλίας Ἀλθαίνου,
- v. 1054. βοηθὸν φωνήσασιν — τὸν Ἀσκληπιοῦ υἱόν, Ποδαλείριον.
- v. 1055. τοῖς κολλταῖς καὶ ταῖς κοίμναις — εὐμενῆ, προσηνῆ, λίαν πρᾶον ἔλθειν.
- 35 v. 1056. γενήσεται ποτε τοῖς πρεσβευταῖς, τοῖς ἀγγέλοις — τῶν Αἰτωλῶν φῶς.

- v. 1057. ἐκεῖ θρήνους ἄξιον, καὶ λυπηρόν, καὶ παμμισητον φανέν.
- v. 1058. ὄτ' ἂν τὴν τοῦ ἔθνους Ἰταλλας γῆς — καὶ τοῦ Ἰταλλας ἔθνους ἑδάφη
- v. 1059. ἐρχόμενοι αἰτουῦσιν — τοῦ Διομήδους· μέτρον 5 δὲ γῆς ὁ γύης.
- v. 1060. ἀγαθῆς γῆς — τὸ κληρωθὲν τῷ Διομήδει πῖον καὶ λιπαρὸν ἕδαφος.
- v. 1061. τούτους δὲ ζῶντας εἰς τὸ σκοτεινόν· παρὰ τὸ Ἔρεβος — ὠμοφάγοι, ὠμοί, ἀπηνεῖς — μνημεῖον. 10
- v. 1062. κρύψουσιν ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς κοίλης — βαθείας καὶ κοίλης· διασφάξ γὰρ ἡ εὐθεία.
- v. 1063. οὗτοι δὲ ἄθαρτον καὶ ἀνεταφιαστον τάφον· οὐ γὰρ ἐτάφησαν· — οἱ Ἰταλοὶ — τῶν νεκρῶν· κατεχώσθησαν γὰρ, καὶ οὐκ ἐτάφησαν. 15
- v. 1064. οὐ γὰρ ἐτάφησαν, ἀλλὰ ζῶντες ἐν τῷ βοθύρω κατεχώσθησαν· — μικρῷ λίθῳ κάχληκι — κατὰ στεγον.
- v. 1065. χώραν παρέχοντες ἥντινά περ λαβεῖν ἔχρηζον.
- v. 1066. τοῦ τὴν κεφαλὴν φαρόντος Τυδέως — Διομή- 20 δους· ἐπειδὴ ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ λέγεται ὁ Τυδεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μελανίππου κατεδηδοκέναι· κρατοβρῶς οὖν Τυδεὺς· παῖς δὲ αὐτοῦ ὁ Διομήδης. — ἀφόβου, ἀνδρείου Τυδέως, διὰ τὸ σθένος· ἢ διὰ τὸ δέγμα τοῦ Καλυδωνίου χοίρου· ἐπειδὴ ἐχρήσατο 25 αὐτὸ ἀντὶ περιβολαίου.

Περὶ Σχεδίου καὶ Ἐπιστρόφου καὶ τῶν Φωκίαν.

- v. 1067. τῶν τοῦ Ναυβόλου δὲ παιδῶν εἰς Τέμεσσαν, πόλιν Ἰταλλας.
- v. 1068. οἱ ναῦται καταντήσουσιν — ὅπου τὸ ἀκρω- 30 τήριον τοῦ τῆς Ἰταλλας ὄρους.
- v. 1069. πόλεως Ἰταλλας, καὶ ἑξοχῆς τοῦ ὄρους — εἰς τὴν θάλασσαν — ἀκρωτήριον.
- v. 1070. τραχὺ — ἀντὶ δὲ τῶν ὀρισμάτων τῆς Κρίσσης· πόλις Φωκίδος. 35

- v. 1071. τὴν ἔναντι κειμένην· ἐπειδὴ ἡ μὲν Κρίσα ἀνατολική — ἡ δὲ Κρώτων δυτικὴ πόλις Φωκίδος.
- v. 1072. τῶν βοῶν ἀροτρεύουσιν — τῷ ἔλκομένῳ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, ἣτις καλεῖται ὕνις.
- 5 v. 1073. τὴν Αἰλαιαν πατρίδα· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος· — καὶ τὸ τῆς Ἀνεμορείας ἔδαφος· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος.
- v. 1074. ποθοῦντες τὴν Ἀμφισσαν, πόλιν Φωκίδος — καὶ τὰς ἐνδόξους Ἀβας· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος.
- 10 v. 1075. ὄνομα μιᾶς τῶν Τρωάδων γυναικῶν· ὃ τάλαιπαρε, ὑπομονητικὴ, ἀφ' οὗ δυστυχῆς· — σοὶ δὲ ὁ θάνατος πρὸς ταῖς πέτραις.
- v. 1076. μένει δυστυχῆς, καὶ εὐαίων ὁ εὐτυχῆς· — ταῖς τὰ γυῖα ἐχούσαις καὶ δεσμούσαις — δεσμοῖς.
- 15 v. 1077. ἔλειπῶς σιδηραῖς — ἐκτεταμένη, ἠπλωμένη.
- v. 1078. ἀποθανῆ, ἐμπρήσασα τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν.
- v. 1079. ἀπόβλητον θρηνοῦσα, στένουσα — πλησίον Κράθιδος, ποταμοῦ Ἰταλίας — (in marg. Κράθις εὐθεία.)
- 20 v. 1080. γυψὶν σπάραγμα ἢ βάσταγμα — τοῖς φονικοῖς τὸ σῶμα.
- v. 1081. ἐκείνη δ' ἡ πέτρα — ἐπειδὴ Σήταια ὀνομάσθη.
- v. 1082. πρὸς τὸν πόγτον βλέπουσα, ἀφορῶσα — κληθήσεται.
- 25 v. 1083. οὗτοι δὲ Ἡελασγῶν — περὶ δεύματος τοῦ Μέμβλητος, ποταμοῦ Ἰταλίας, πλησίον Λευκανῶν.
- v. 1084. τὴν Κέρνην νῆσον παράγωγον· — ἐκπεπλεκότες.
- v. 1085. ὑπὲρ τὸν Τυρσηνὸν πόρον — Λάμητος, ποταμός Ἰταλίας.
- 30 v. 1086. ἐν ταῖς Λαμηταῖς διναῖς οἰκῆσουσιν — ἔθνος Ἰταλίας οἱ Λευκανοί.
- v. 1087. καὶ τοὺς μὲν λύκαι — καὶ συμφοραὶ πολυσχεδεῖς.
- 35 v. 1088. ἀνυπόστροφον θρηνοῦντες τήγην ἔξουσιν.

- v. 1089. τῶν ἐμῶν δυσγάρμων ἔνεκεν — βιαστικῶν
μίξεων· ὀυστάζειν ἔστιν τὸ μετὰ βίας καὶ ἀν-
ἀγκης ἔλκειν, καὶ μίγνυσθαι γυναικί.
- v. 1090. οὐ δὲ οἱ πολλῶ τῷ χρόνῳ ἀναστρεφόμενοι
εἰς τοὺς οἴκους, — ἀσπαστῶς, ἀσμένως. 5
- v. 1091. εὐχῆς ἄξιον ἐκλάμψουσιν, ἢ ἐκκαύσουσιν —
περιφραστικῶς τὰ θύματα.
- v. 1092. τὴν χάριν ἀποδιδόντες τῷ Διὶ· τὰ γὰρ δύο
ἐκῶνυμά εἰσι τοῦ Διός.
- v. 1093. τοιαύταις δὲ ὁ Ναύπλιος, Παλαμῆδους πατήρ 10
— ζῶον θαλάσσιον πανοῦργον· νῦν δὲ λέγει τὸν
Ναύπλιον μεταφορικῶς. — μηχαναῖς τοὺς οἴκους
φθείρων.
- v. 1094. ἀπατήσῃ, κλανήσῃ, παραλογήσεται — τὰς
τῶν ὁμολέκτων ἀνδρῶν, ἢ καὶ διὰ τὸ μάχιμον 16
- v. 1095. τὰς κατοικιδίους ὄρνεις· μεταφορικῶς τὰς τῶν
Ἑλλήνων γυναῖκας — πῦρ σὺν ἄψας, καὶ λαμπάδα
ποιήσας περὶ τὰ πόϊλα τῆς Εὐβοίας, ἐπλάμψεν τοὺς
Ἕλληνας, καὶ διέφθειρεν αὐτοὺς καὶ τὰς ναῦς αὐτῶν.
- v. 1096. τοῦ πένθους παύσονται — αἱ θυμικαὶ λαμ- 20
πάδες, τὰ φῶτα.
- v. 1097. κλάδον· νῦν δὲ τὸν Παλαμῆδην λέγει διὰ τὸ
ἀκμαῖον — διαφθαρέντος· — ὄντινα νεωστὶ ἐσκαμ-
μένον, νεόθαπτον,
- v. 1098. κρύψει ποτὲ ἐν τῇ κληρουχίᾳ — Μήθυμνα 25
πόλις Λέσβου· ἔχει δὲ πέντε πόλεις ἢ Λέσβος· Μή-
θυμναν, Μιτυλήνην, Πυθόραν, Ἀντισσαν, Ἐρισσόν.
- v. 1099. ὁ μὲν γὰρ Ἀγαμέμνων περὶ τὰ λουτρῶ — τὰς
μὴ ἐχούσας ἔξοδον
- v. 1100. ἐπιζητῶν ὁδοὺς, τὸ στόμα — τοῦ ἱματίου 30
λέγει.
- v. 1101. εἶδος σαγήνης· ὡς ἐν δικτύῳ — συμπε-
πλεγμένον, συνδεδεμένον.
- v. 1102. τυφλὰς ζητήσῃ ταῖς χερσὶ — τὰς τοῦ λίνου
ἀδιεξόδους ὁφθαλμοὺς. 35
- v. 1103. ὑπὸ τὴν θερμὴν δὲ τοῦ λουτροῦ· θερμὴν

- στέγην, τὸν τόπον, ἔνθα ἔστιν ὁ λουτρῶν· ἔστι δὲ εὐθεία· — πηδῶν καὶ ἀλλόμενος στέγην.
- v. 1104. τὸν τρίποδα καὶ τὸ ἀργεῖον τοῦ τρίποδος — ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ὄνει.
- 6 v. 1105. πληγὴς τῷ πελέκει τὸν κόγγον· ἔστι δὲ ὄστουν περὶ τὸν ἐγκέφαλον — τῷ εὐακονήτῳ — μεταξὺ.
- v. 1106. ἡ ἔλειπνὴ δὲ ψυχὴ — ἔνθα κάθοδος ἔστιν Αἰδοῦ — ἀκρωτήριον Λακωνικῆς πετασθήσεται.
- v. 1107. τὴν λυπηρὰν τῆς λεαινῆς εἰσιδοῦσα — οἴκου φυλακὴν· λέγει δὲ Κλυταιμνήστραν.
- 10 v. 1108. ἐγὼ δ', ἡ Κασάνδρα, πλησίον τῆς πυέλου (in marg. τῆς ξυλίνης πόρθου. νῦν δὲ τῆς πυέλου) — ἀναιρεθήσομαι.
- v. 1109. τῷ ἐκ Χαλύβων· ἔστι δὲ ἔθνος Παφλαγονίας
45 οἱ Χάλυβες παρ' οἷς δοκεῖ πρῶτον σίδηρος εὐρεθῆναι. — τῷ πελέκει συντετριμμένη.
- v. 1110. ἀφ' οὗ με, ὁ τῆς πεύκης κλάδος καὶ στέλεχος — ἡ τὸ στέλεχος τοῦ δρυὸς κλάδος.
- v. 1111. ὅπως τις ὑλοτόμος, δρυτόμος — ὁ ἐν τῷ
20 ὄρει διατριβῶν ἐργάτης.
- v. 1112. κόψει τὸ πλατὺ νεῦρον τοῦ αὐχένος — καὶ τὸν μεταξὺ τῶν φρενῶν τῶν ὤμων τόπον.
- v. 1113. καὶ ὄλον ὑβρίζουσα ἢ ἀφανίζουσα ἐν τοῖς τοῦ φόνου τόποις, ἔνθα ἐφονεύθη· καὶ Ὅμηρος·
25 ἐν ἀργαλέησι φονῆσι.
- νῦν τὸ νεκρὸν καὶ ἄψυχον σῶμα.
- v. 1114. ἡ ἔχιδνα, Κλυταιμνήστρα· ἔλαβεν δὲ εἶδος ἀντι εἶδους· — καὶ ἐπὶ τοῦ αὐχένος βᾶσα.
- v. 1115. πληρώσει τὸν γέροντα θυμὸν ἀργίας χολῆς.
- 30 v. 1116. ὡς μοιχὸν καὶ ἐπιβάτην (sic) — καὶ οὐ δορυ-άλωτον τιμῆν.
- v. 1117. ἡ βαρῦζήλος — πολυστένακτα, 'μεμπτὰ· — τιμωρουμένη.
- v. 1118. βοῶσα μὴ ἀκούοντα δεσπότην πόσιν, ἤγρου
35 ἄνδρα.

- v. 1119. δραμοῦμαι κατ' ἴχνος — ἡ τοῖς πτεροῖς ἀνεμόφοιτος· ἐξ οὗ ταχεῖα.
- v. 1120. ὁ Ὁρέστης τοῦ πατρὸς ζητῶν τὴν φόνου μοῖραν· ὄθεν μαστρὸς ὁ ζητητικός.
- v. 1121. εἰς τὰ σπλάγγνα τῆς ἐχίδνης, μητρὸς Κλυταιόμηστρης — τὸ ξίφος βάψει αὐτόχειρ.
- v. 1122. ἐμφύλιον κακὸν μίσημα τῷ κακῷ ἰσχυμένος.
- v. 1123. ὁ ἐμὸς δ' ἀνὴρ Ἀγαμέμνων. — ὁ βασιλεὺς τῆς δούλης νύμφης.
- v. 1124. ὁ Ἀγαμέμνων τοῖς Σκαρτιάταις — δολλοῖς, 10 πανούργοις — ὀνομασθήσεται.
- v. 1125. Οἴβαλος βασιλεὺς Λακεδαιμόνος· τούτου τοῖς υἱέσιν τιμώμενος.
- v. 1126. οὐ μὴ τὸ ἐμὸν σέβας ἀκατονόμαστον — ἀνθρώποις τιμῆν. 15
- v. 1127. ἀφανισθὲν αὐτόθι γενήσεται —
- v. 1128. κἀν δέ μοι αἰκοδομήσουσιν οἱ Ἴταλοι ἀρχοί.
- v. 1129. παρὰ ταῖς ὄχθαις τῆς Σιάλης, λίμνης Ἰταλίας — καὶ οἱ τὴν Ζάρδανον πόλιν Ἰταλίας.
- v. 1130. κατοικοῦσι — τῆς λίμνης οἱ πλησιόχωροι, 20 ὄμουροι τῶν ναμάτων.
- v. 1131. αἱ κόραι δέ — τὸν πρόποντα ταῖς παρθένους — ἐκφυγεῖν γάμον.
- v. 1132. ὅπότ' ἂν θέλωσιν — τοὺς νυμφλοὺς ἀρνούμεναι. 25
- v. 1133. Ἐκτορος ἡ κόμη εἶδος κεκαλλωπισμένης τριχός. — κόμη τις λέγεται, ἢ τὰ ὀπίσω καθειμένα, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα ἔχει.
- v. 1134. μορφῆς ἔχοντας μομφήν. — ἢ γένους φόγον καὶ μῶμον. 30
- v. 1135. τὸ ἐμὸν ἀσπάζονται καὶ περιλαβοῦσιν ταῖς χερσὶν εἶδωλον, ξόανον.
- v. 1136. δύναμιν ἢ βοήθειαν κτώμεναι νυμφευμάτων.
- v. 1137. τὴν τῶν Ἐριννύων ἰσότητα, τὴν φαῖαν, ἢ τὴν μέλαιναν — καὶ προσώπου χροῆς· τουτέστιν, τοῖς 35 ποικίλοις χρώμασιν.

- v. 1138. βεβαμμέναι, ἡλειμμέναι τοῖς βακτηρίοις τοῖς πυρόροις· — τοῖς ποικίλως κατασκευασμένοις φαρμάκοις.
- v. 1139. ἐκείναις δ' ἐγὼ ἐπὶ πολὺν χρόνον — ἡ ἄφθαρτος θεᾶ
- v. 1140. τοῖς θυροσφόροις γυναιξίν — φωνηθήσομαι.
- v. 1141. πολλαῖς δὲ θρήνος παρθένων στειριαχομέναις
- v. 1142. κατασκευάσω γυναιξίν αὐτόθι — αἶ τὸν Αἴαντα, τὸν Λοκρόν,
- 10 v. 1143. τὸν ἀθέσμως αὐτῇ μίγνεντα — τῆς Ἀφροδίτης τῆς θεᾶς, τὸν ληστήν καὶ ἄρπαγα καὶ βιαστήν,
- v. 1144. μακρὸν στενάξουσαι — εἰς τὸν ἀνάρμοστον καὶ ἐχθρὸν βλαβερὸν κληρὸν
- v. 1145. τὰς καῖδας πέμψουσιν — γάμων ἰστρημένας.
- 15 v. 1146. πόλις Κολχίδος, Λοκίδος — ποταμὸς Θεσσαλίας, Ὀμηρος·
 Σπερχεῖ, ἄλλως σοὶ γε πατήρ ἤρῃσατο.
 — ποταμὸς Λοκίδος.
- v. 1147. πόλις Λοκίδος ἀμφοτέραι — πόλις Λοκίδος.
- 20 v. 1148. καὶ πόλις Λοκίδος — καὶ πόλις Λοκίδος.
- v. 1149. αἱ τῶν Λοκρῶν ἀγοραὶ (sic) — καὶ ὄρους Θεσσαλίας οἱ σύμφωνοι τόποι.
- v. 1150. καὶ πᾶς ὁ τοῦ Ὀδοιδόκου, πατὴρ Ὀϊλέως, πάππου Αἴαντος· — ὁ τοῦ Οἰλέως οἶκος.
- 25 v. 1151. ὑμεῖς χάριν τῶν ἐμῶν δυσσεβῶν γάμων.
- v. 1152. τιμωρίας τῇ Ἀθηναίᾳ· Γυναιῖα καὶ Ἀγρίσκα ἐπώνυμα Ἀθήνης — ἀποτίσεται.
- v. 1153. τὸν χιλιετῆ· ὄρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· Ὀμηρος·
 ἀλείφατος ἐννεώροιο.
- 30 v. 1154. κάλος ὁ κληρός· κλήρω γὰρ ἐστέλλοντο· ὡς καὶ Ὀμηρος· — τὰς κόρας γηροβοσκουσαι.
- v. 1155. αἰστισῶ ἄταφος ἐν ἀλλοτρίᾳ ταῖς ξέναις ὁ τάφος.
- v. 1156. τῇ ψάμμῳ τοῦ κλύδωνος — ὁ λυπηρὸς ἀφανισθήσεται.

- v. 1157. ὄτ' ἄν καὶ τὰ μέλη τοῖς ἄγρίοις συμφλέξῃ
ξύλοις.
- v. 1158. ἡ τοῦ πυρός οὐσία — εἰς τὴν θάλασσαν ἐκ-
ρίψει τὸν χοῦν.
- v. 1159. τῆς ἐκ τῶν ἀκρῶν τοῦ ἀκρωτηρίου Τροίης — 5
ἐφθαρμένης.
- v. 1160. αἱ δὲ λοιπαὶ νόπτωρ — ταῖς ἀποθησακούσαις
ἴσαι.
- v. 1161. τόπος ἐν Τροίᾳ ἢ Σιδῶν· ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν
Τροίαν — παραγενήσονται. 10
- v. 1162. σκοτεινὰ καὶ κακοκέλευθα· τὸ γὰρ ᾱ κακὸν
σημαίνει· ὡς τὸ ἄφωρος. — περισκοπεῦσαι.
- v. 1163. μέχρις ἄν εἰσδραμῶσιν. — τῆς Ἀθηναῖς εἰς
τοὺς οἴκους.
- v. 1164. προσερχαῖς τὴν Ἀθηναῖν αἱ ἐκτίδες παρακα- 15
λοῦσαι.
- v. 1165. τῆς θεῆς καλυνοῦσι — τὸ ἴδαφος κοσμοῦσαι.
- v. 1166. τῷ ὕδατι καθαρὸν ποιήσωσιν (sic) — τὴν
ἀστειρογῆ ὄρηγν.
- v. 1167. τῶν πολιτῶν φυγοῦσαι — πᾶς γὰρ ἀνὴρ 20
Ἰλιεύς· ἦρουν Τρῶας, ὁ ἐξ Ἰλλίου.
- v. 1168. τὰς κόρας ἐπιτηρήσει, ὑποδέξεται, σκοπήσει·
λίθου ἐν ταῖς χειρὶ κρατῶν·
- v. 1169. ἡ ξίφος ὄξυ καὶ μέλαν — ἡ ταυροκτόνον.
- v. 1170. ἰσχυρὸν κέλεκυν — κύβηλις, κέλεκυσ, — ἡ 25
κλάδον ἀπὸ Φαλακραιοῦ ὄρους.
- v. 1171. ἐκιδυμῶν κορέσσει τὴν χεῖρα — τὴν διψῶσαν
φόνου.
- v. 1172. ὁ δῆμος ἄνευ ἄτης καὶ βλάβης καὶ κινδύνου
— τὸν ἀναιροῦντα ἐπαινέσει. 30
- v. 1173. τῷ θεσιπίσματι χαράξας, καὶ τῷ νόμῳ νόμιμον
ποιήσας· — τὸ ἀλώβητον (sic) γένος.
- Περὶ Ἐκάβης.
- v. 1174. ὦ μητερ, ὦ κακόμητερ, οὐδὲ τὴν σὴν δόξαν,
- v. 1175. ἀνάκουστον ἴσαι — τὴν Ἐκάτην λέγει· ἀπὸ 35
Περσέως γὰρ καὶ Ἀστραίας.

- v. 1176. ἡ τρικέφαλος Ἐκάτη, παρὰ τὸ βριμᾶσθαι.
— ποιήσει σε ἀκόλουθον ἢ ἐπίσκοπον.
- v. 1177. ταῖς ὑλακαῖς ἐκφοβοῦσαν ταῖς νυκτεριναῖς
τοὺς ἀνθρώπους.
- 5v. 1178. ὅσοι τῆς βασιλίσσης Ἐκάτης — τῆς Θοράκης
— τῆς Ἐκάτης
- v. 1179. τὰ ξόανα καὶ ἀγάλματα μὴ τιμῶσιν — φρυ-
κτωρίαις ἢ λαμπάσιν,
- v. 1180. κλάδοις τῆν Ἐκάτην — τῆν θεὰν ἐξευμενί-
10 ζουσαι (sic).
- v. 1181. κενοτάφιον δὲ ὁ νησιωτικὸς τῆ Ἐκάβῃ — νῦν
τὸ ἀκρωτήριον, ὡς εἰς ὄξυ λήγον.
- v. 1182. σεβάσμιον ἔξει — τὸ ἀκρωτήριον Σικελίας —
ἐκ τῶν ὀνείρων.
- 15v. 1183. ταῖς ἀρχοντικαῖς χερσὶν — ᾠκοδομημένον.
- v. 1184. ἔμπροσθεν τῶν ρείθρων τοῦ Ἐλώρου, ποταμοῦ
Σικελίας, — τεθαμμένης Ὀμηρος
κτεριουσί με δῖοι Ἀχαιοί·
- v. 1185. ὅστις δὴ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς ταλαιπώρου
20 τὰς ἐπὶ νεκρῶν χύσεις ῥανεῖ.
- v. 1186. τρικεφάλου τῆς Ἐκάτης — μῆνιμα, ὀργήν,
φοβοῦμενος — τῆς θεᾶς.
- v. 1187. πρῶτος δὲ τὸν λίθον τὸν καταλεύστην —
διότι τὸν λίθον ῥίψας
- 25v. 1188. τῷ Ἄιδῃ μελάνων θυμάτων ἀπαρχὰς δάσει —
λέγει δὲ τὸν Ὀδυσσεῖα.
- v. 1189. σὺ δέ, ᾧ ἀδελφὲ — πλείστον ἐκ τῆς ἐμῆς
διανοίας
- v. 1190. ἀγαπηθεῖς ἔρρισμα, φύλαγμα, ἀσφάλεια τοῦ
30 οἴκου — καὶ ὄλης τῆς πατρίδος —
- v. 1191. οὐκ εἰς μάταιον τὴν βᾶσιν τῶν βωμῶν —
βάψεις, αἱμάξεις αἵματι καὶ τῷ φόνῳ
- v. 1192. τῶν ταύρων τῷ βασιλεῖ καὶ θεῷ — Ὀφίων
ὁ βασιλεὺς τῶν Τιτάνων, ὃ ἐστὶ Ζεὺς.
- 35v. 1193. πολλὰς θυσίας — θυμάτων παρέχων.
- v. 1194. ἀλλ' ἄξει σε — πρὸς τὰς Θήβας λέγει.

- v. 1195. τὴν ἐξόχως τοῖς Ἑλλησιν ἀδομήτην.
- v. 1196. ὅπου αὐτὸν ἢ μήτηρ Ῥέα — ἢ τῆς μάχης
ἐμπειρος.
- v. 1197. τὴν ἐμπροσθεν βασίλισσαν — ἐμβαλοῦσα τῷ
Ταρτάρῳ. 5
- v. 1198. τὰς ᾠδῖνας διέλυσε λαθραίας γονῆς
- v. 1199. τὰς παιδοφθόρους· λέγει δὲ τοῦ Κρόνου, ἐκ-
φυγοῦσα — τῷ ὁμοζύγῳ
- v. 1200. εὐωχίας ἀσέπτους, ἀντὶ τοῦ ἀκρεπείης — οὐ-
δαμῶς ἐλίπανεν τῇ τροφῇ 10
- v. 1201. τὴν γαστέρα· τὸν ἀντιδοθέντα λίθον κατα-
πιῶν (τὸν λίθον)· παρὰ τὸ λάπτω.
- v. 1202. ἐν τοῖς τὸ σῶμα συσφιγγουσι σπαργάνοις —
ἀνειλημένον.
- v. 1203. τάφος γεγωνῶς ὁ Κρόνος — ᾧμὰ φρονῶν 15
κατὰ τῶν τέκνων.
- v. 1204. ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς τόπος καλεῖται
μακάρων νῆσοι, περιφθεόμενος ὑπὸ Ἴσμήνου καὶ
Διρκῆς· ἐνθα καὶ τὸ τοῦ Διός· (in marg. τὰς Θήβας
λέγει νήσους μακάρων) — ὁ μέγας ἐγκατοικήσεις. 20
- v. 1205. ἡμίθεος — βοηθός, τῆς λοιμικῆς νόσου διώκτης.
- v. 1206. ὅπου πεισθεῖς σε — ἀρχαίου βασιλέως Θηβῶν
— ὁ σπαρτὸς λαός.
- v. 1207. χρησμοφθήμασιν — ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος.
- v. 1208. τάφων, τύμβων ἀνεκλύσας. 25
- v. 1209. ἄξει εἰς τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου, βασιλέως
τῶν Θηβῶν. — τῶν Βοιωτῶν γῆν.
- v. 1210. λείπει τό, ἐσόμενον· — τῷ ὀπλισμένῳ στρατῷ,
- v. 1211. τὴν χώραν πορθοῦντι — τὰ τοῦ Τηνέρου,
νιού Ἀπόλλωνος, βασιλέως Θηβῶν, βασιλεία. 30
- v. 1212. δόξα δὲ σὴ μεγίστων τῶν Θηβαίων οἱ πρό-
μαχοι.
- v. 1213. ταῖς σπονδαῖς δοξάσουσιν, ἴσον τοῖς ἀφθά-
τοις θεοῖς.
- v. 1214. παραγενήσεται δὲ εἰς πόλιν Κρήτης — καὶ εἰς 35

270 ΛΕΞΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΑΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

- τοὺς τῆς πόλεως Κρήτης οἴκους· Ἰόρτυν γὰρ πόλις Κρήτης.
- v. 1215. τὸ ἕμὸν κακὸν τῆς ταλαιπώρου· δυστυχῆσουσι δὲ δι' ἑμὲ καὶ οἱ Κρήτες. — πᾶς δὲ ἔρημος
- 6 v. 1216. γενήσεται τῶν στρατηγῶν ὁ οἶκος τοῦ Ἰδομενῆος.
- v. 1217. ὁ ἀλιεύς· λέγει δὲ Ναύκλιον — διάρῃ ναῦν — ἐπὶ νηὸς καθήμενος ἐλαύνει.
- v. 1218. τὸν τῆς Κρήτης τύραννον ἀπατήσαν — τὸν
- 10 φύλακα τῆς μοναρχίας.
- v. 1219. τοῖς ψευδέσιν ἔχθραν — ταῖς μηχαναῖς ἀναπλέκων.
- v. 1220. ὅστις οὔτε τῶν τέκνων φαίνεται, οὔτε τῆς γαμετῆς,
- 15 v. 1221. Μήδας γυναικός· ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον τὸ Μήδας, τῆς τοῦ Ἰδομενῆος γυναικός. — τὰς φρένας ἀγριος.
- v. 1222. οὐ τῆς θυγατρὸς Ἰδομενέως καὶ Μήδας, Κλεισιθήρας· ἔστι δὲ ἡ εὐθεία, Κλεισιθήρα — ἧς
- 20 τινος τὴν κοίτην ὁ πατήρ
- v. 1223. τῷ Ἀευκῷ πικρὸν ὁμογνωμονήσει,
- v. 1224. ἐν τῷ ναφῷ ἀποκτενεῖ.
- v. 1225. πληγαῖς τραυματισθέντας — τοῦ Ἐρυννώδους λάκκου.
- 25 v. 1226. τοῦ γένους δὲ τῶν κάπκων τῶν ἑμῶν τὸ κλέος πάλιν
- v. 1227. μέγιστον αὐξήσουσιν οἱ ἀπόγονοί ποτε.
- v. 1228. δόρασι τὸ πρωτεῖον (ἄραντες στίφος)· ἐπάραντες.
- v. 1229. τῆς τε γῆς καὶ θαλάσσης· τὰ τε σκῆπτρα καὶ
- 30 τὴν μοναρχίαν.
- v. 1230. οὐδὲ μὴν ἡ Ἴλιος ἀμνημόνευτος μαραινθήσεται — ταλαιπώρος πάτρα,
- v. 1231. τὴν μαραινθεῖσαν θόξαν τῆ σκοτίας ἐγκατακρύψει.
- 35 v. 1232. τειοῦτος δὲ ὁ ἑμὸς ἀδελφὸς καταλείψει δύο.

- v. 1233. τὸν Ῥῶμον καὶ Ῥωμόλον — ἕξοχος γεγ-
 νῶς (sic) ἐν τῇ δώμῃ.
- v. 1234. Καστυία καὶ Ταχει.. (sic) ἐπώνυμα Ἀφροδί-
 τῆς — υἱὸς δὲ αὐτῆς Αἰνείας.
- v. 1235. ὁ ἐν ταῖς βουλαῖς ἄριστος καὶ βέλτιστος — 5
 οὐδὲ μεμπτὸς ἐν μάχαις, ἕξ οὗ ἀνδρείος.
- v. 1236. ὅστις πρῶτον μὲν τὴν νῦν Αἴνον πόλιν
 Μακεδονίας καλουμένην οἰκῆσει — παραγενόμενος
 ὁ Αἰνείας.
- v. 1237. τοῦ Μακεδονίας ὄρους παρὰ τὴν ἕξοχὴν — 10
 Λαφύστιος ὁ Διόνυσος ἀπὸ τόπου· ἕξ οὗ Λαφυστίας
 λέγει τὰς Βακχικάς.
- v. 1238. τὰς κέρατα φερούσας γυναῖκας Βάκχας — ἐκ
 πόλεως, ἣ ὀνόματος τόπου Μακεδονίας.
- v. 1239. πάλιν κλανώμενον δέξεται ἡ Τυρσηνία χῶρα. 15
- v. 1240. ποταμὸς Τυρσηνίας — ρεῦμα ἀναπέμπων τῶν
 ὑδάτων.
- v. 1241. Πῖσα καὶ Ἄγυλλα, πόλεις Τυρσηνίας ἢ Ἰτα-
 λίας. — οἱ πολυθρέμματοι (ἔχοντες) σύμφυτοι τόποι.
- v. 1242. τὸν Ὀδυσσεά φησὶ ἐν Ἰταλίᾳ συντυχεῖν Αἰνεία, 20
 καὶ ὄρκους ἀλλήλοις δοῦναι, ὥστε μῆτε κακὸν ἀλλή-
 λους δράσειν· λέγει οὖν, ὡς διάφορος ὢν φίλον
 στρατὸν ἔχων συμβήσεται διὰ τὰς σπονδάς, ὄρκους
 καὶ λιτανείαις πείσας, ὡς ἂν δὴ φυγὰς· Νάνους
 καὶ τοὺς κλανήτας φησὶ, λιτανεύει οὖν μεταδοῦναι 25
 αὐτοῖς ἀλὸς καὶ γῆς. Σὺν αὐτῷ δὲ δύο παῖδες Τηλέ-
 φου, Τάρχων καὶ Τυρσηνός, οἰκῆσουσι τὴν Τυρσηνίαν.
- v. 1243. τοῖς ὄρκοις κατασχῶν — καὶ ταῖς ἐντεύξεσι
 τῶν παρακλήσεων.
- v. 1244. ὁ κλανήτης, ταῖς κλαναῖς πάντα τὸν βυθὸν 30
 ἔρευνήσας
- v. 1245. γῆς τε καὶ θαλάσσης — σὺν τούτοις δὲ οἱ
 δύο ἀδελφοί, οἱ υἱοὶ Τηλέφου· ἀπ' οὗ ἡ χῶρα
 Τυρσηνία.
- v. 1246. τοῦ Τηλέφου, βασιλέως Μυσῶν — οὐτινός 35
 ποτὶ ὁ Διόνυσος τὸ ξίφος

212 ΛΕΞΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΑΤΚΟΦΡΟΝΟΣ.

- v. 1247. κάμφει, θραύσει ὁ Λιόνυσος — τὰ μέλη συν-
δεσμήσας τοῖς λύγοις· ἔστιν δὲ εἶδος φυτοῦ ἀπαλοῦ.
- v. 1248. ὁ Τάφρων καὶ ὁ Τυρσηνὸς υἱοὶ Τηλέφου.
- v. 1249. ἐκ τῶν Ἡρακλείων γεγεννημένοι αἱμάτων.
- 5 v. 1250. ἐκείσε τράπεζαν — ἔδεσμάτων πλήρη κατά-
λαβών.
- v. 1251. τὴν βρωθεῖσαν ὕστερον ἐκ τῶν ἀκολούθων
- v. 1252. μνήμην παλαιῶν λάβη νόμων ἢ μαντευμάτων.
- v. 1253. χώραν δὲ κτίσει ἐν τόποις — ἔθνους Ἰταλίας.
- 10 v. 1254. Λατῖνοι καὶ Λαύνιοι ἔθνη Ἰταλίας — ᾠκι-
σμένην.
- v. 1255. πόλεις τριάκοντα, ἰσαριθμούς τοῖς παισὶ.
- v. 1256. τῆς τραχίας συός, ἦντινα ἀπὸ τῶν τῆς Ἰδης
ἄκρων
- 15 v. 1257. καὶ ἐκ τῶν Λαρδάνου τόπων ἐπὶ νεῶς ἄξει.
- v. 1258. τὴν τροφὸν τῶν ἰσαριθμῶν πόλεων (sic)
τοῖς υἱοῖς Αἰνείου — τὴν πολύγονον.
- v. 1259. ἦστινος καὶ ἐν τῇ πόλει ἄγαλμα, εἰκῶνισμα,
εἶδωλον — ἀναθήσει κατὰ συγκοπήν — τῇ μιᾷ.
- 20 v. 1260. χαλκουργήσας — καὶ τῶν ὑπὸ γάλακτος τρε-
φομένων, ὑπομαζίων τέκνων.
- v. 1261. οἰκοδομήσας δὲ ναόν, ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς.
- v. 1262. τὰ πρῶτα (sic) ξόανα ἐγκατοικήσει τῶν
θεῶν.
- 25 v. 1263. ἄτινα δὴ παρωσάμενος, παρωθήσας, ἐάσας —
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα.
- v. 1264. καὶ τὴν λοιπὴν κτήσιν — τὴν συντελοῦσαν
πρὸς τὸ ζῆν, ἐξ οὗ πλουσίαν.
- v. 1265. σὺν τὸ πρεσβύτη πατρὶ τιμήσει,
- 30 v. 1266. τοῖς ἱματίοις καλύψας, ἦνίκα οἱ ἀνδρεῖοι πο-
λεμισταὶ
- v. 1267. τὰ πάντα τῆς πατρίδος καταπιόντες τῷ κλήρῳ,
- v. 1268. τούτω μόνῳ δῶσιν ἐκλογὴν — οἴκων
- v. 1269. λαβεῖν ὅπερ θέλει — καὶ ἀπενέγκασθαι δω-
35 ρεάν.

- v. 1270. δι' ὃ καὶ παρὰ τοῖς ἐχθροῖς, εὐλαβέστατος κριθεῖς,
- v. 1271. τὴν πολὺ ὑμνηθεῖσαν ἐν πολέμοις πατρίδα.
- v. 1272. ἐν τοῖς βραδυγενέσιν πλουσίαν κατασκευάσει.
- v. 1273. πόλιν περὶ τὰς μακράς· περὶ τοῦ ὄρους Ἴτα-5
λας συμφύτους τόπους. Κίρκαιον ὄρος τῆς Ἰταλλίας,
ἀπὸ τῆς Κίρκης, ὅπερ λέγεται πολλὰς ἔχειν βοτάνας
φαρμάκων.
- v. 1274. Αἰήτης ὄρος καὶ λιμὴν ἐν Κίρκαιῳ, ὅπου
καὶ ἡ Ἀργὴ λέγεται προσωρηκέναι, καὶ ἐκαθάρθη-10
σαν Ἰάσων καὶ Μήδεια ὑπὸ τῆς Κίρκης. Ἔστιν δὲ
ταῦτα καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ Ροδίῳ ἐν τοῖς
Ἀργοναυτικοῖς· Αἰήτης δὲ ἐκλήθη διὰ τὴν Κίρκην·
ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐπλευσεν ἡ Ἀργὴ, ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐν τῷ Αἰήτη
ποταμῷ ἐκαθάρθησαν ὁ Ἰάσων καὶ ἡ Μήδεια ἀπὸ 15
τοῦ φόνου τοῦ Ἀψύρτου· Κίρκαιον δέ, ἀπὸ τῆς
Κίρκης.
- v. 1275. Φόρκη λιμνὴ ἀπέχουσα Ῥώμης σταδίους θ'.
Μαρσοὶ δέ, Ἰταλικὸν ἔθνος περιουκοῦν τὴν λιμνὴν.
τὴν πλησίον τῶν Μαρσῶν· οἱ δὲ Μαρσοὶ ἔθνος 20
Ἰταλλίας.
- v. 1276. ποταμὸς Ἰταλλίας — πὸ ρεῦμα — τοῦ κατὰ
γῆς· οὐ γὰρ εἰς θάλασσαν ρεῖ.
- v. 1277. abest versus.
- v. 1278. ἐπάνυμον Ἀπόλλωνος εἰς ἕξοχὴν ὄρους, 25
- v. 1279. ὅπου τῆς παρθένου οἶκημα ὑπάρχει· φασὶν
οὖν ὅτι ἐνταῦθα διῆγεν ἡ Σίβυλλα. Ἡ Αἰγὴ εἰς
Ἀθήνας παρεγένετο βουλομένη ἀποτεκεῖν τὸν Ἀπόλ-30
λωννα, ἀκείϊσε ἔλυσε τὴν ζώνην· δι' ὃ καὶ Ζωστήρ
ὁ τόπος ὠνόμασται· καὶ ἐν αὐτῇ Ζωστήριου Ἀπόλ-30
λωνος ἔστιν ἱερόν. Καὶ παρὰ Κυμαίοις δὲ Ζωστή-
ριου Ἀπόλλωνος ἔστιν ἱερόν, ἐν ᾧ ταφῆναι φασὶ
τὴν Σίβυλλαν Κυμαίαν οὖσαν· ἣν Ἀπόλλωνός φασὶ
ἀδελφὴν διὰ τῶν προφωνημάτων. Ἔστι γὰρ καὶ
ἄλλη Ἐρυθραία, καὶ τρίτη Σαρδιανή. 35

- v. 1280. γρόνω, τῷ κόλπῳ· βερέθρω δέ, τῷ σπηλαίῳ.
— τὸ τῆς στέγης συγκατηρεφές καὶ κατάστυγον.
- v. 1281. τοσαῦτα μὲν ἀκαρτέρητα κακὰ πάθωσιν.
- v. 1282. τὴν Ἀσίαν λέγει — Ἰαπετοῦ γὰρ καὶ Ἀσίας
6 Προμηθεύς· ἀπὸ δὲ ταύτης τὴν χώραν. — ἀφανα-
νήσειν πατρίδα.
- v. 1283. τί γὰρ τῇ ταλαιπώρῳ, τῇ Ἀσίᾳ λέγει· τῇ
τοῦ Προμηθεύς
- v. 1284. τῇ Εὐρώπῃ· ἐκ γὰρ Διὸς Εὐρώπῃ, Μίνως,
10 Ῥαδάμανθυς· ἐκ δὲ ταύτης ἡ χώρα τὸ ὄνομα εἴλη-
φεν. — τῇ τοῦ Σαρπηδόνος μητρὶ καὶ τροφῷ, Εὐ-
ρώπῃ.
- v. 1285. ἄστιας ὁ Ἑλλήσποντος — καὶ αἱ Συμπληγά-
δες πέτραι· αἱ περὶ τὸ Βυζάντιον· ἄς καλεῖ Ὅμηρος
15 Πλαγκτάς·
- v. 1286. καὶ ποταμὸς Σκυθίας — καὶ ὁ Εὐξείνος πόντος.
- v. 1287. καὶ τῶν Σκυθῶν γέλιτων — καὶ ἰσχυροῖς
ἐπέχει ἢ κωλύει πάγοις.
- v. 1288. τὴν λίμνην τέμνων ὁ Τάναϊς, ποταμὸς Σκυ-
20 θίας — μέσην ὁ καθαρός· οἶον ἀκαραιοφανής.
- v. 1289. φεύμασι διορίζει· ἀγαπητικὴν ἀνθρώποις.
- v. 1290. τὰ τῶν ποδῶν τραύματα καὶ ἀποκαύματα,
τοῖς Μαιώταις, διὰ τὴν ψύξιν — θρηνοῦσι τὰ
τῶν ποδῶν.
- 25 v. 1291. ἀπόλοιτο ἐν πρώτοις — οἱ Φοίνικες, ἀπὸ
Κάρνης κόμης ἢ πόλεως.
- v. 1292. τὴν Εὐρώπην λέγει — τὴν εἰς βοῦν μετα-
βληθεῖσαν κόρην.
- v. 1293. ἐκ τῆς πηγῆς Ἄργους ἀνήραξαν — οἱ Φοι-
30 νικες· ἔμποροι γάρ.
- v. 1294. γαμετὴν περᾶσαι μεμοιραμένην — τῷ Αλ-
γυπτίῳ προμάχῳ, ἀπὸ Μέμφιδος πόλεως Αἰγυπτίας.
- v. 1295. τὸν δὲ πυρσὸν τῆς ἔχθρας ἐπῆραν — Εὐρώ-
πης καὶ Ἀσίας.
- 35 v. 1296. πάλιν γὰρ τὴν ὄβριον, — τὴν βαρεῖαν τῆς ἀρπαγῆς

- v. 1297. οἱ Κρήτες ἀντιτιμωρίαν — οἱ ἐξ ἴδης ὄρους Κρήτης.
- v. 1298. τὴν αἰχμάλωτον ζητοῦντες — διήγαγον δάμαλιν.
- v. 1299. ὅτι ἡ ναῦς ταύρου ἐκτύπωμα εἶχεν — τυ-
πώματι τριήρους πλοίου. 6
- v. 1300. πόλις Φοινίκης Σαραφθά Σιδωνίης, Ἑλίου οἰκητήριον. — τὸν Κρητικὸν — εἰς τὸ βασίλειον.
- v. 1301. γυναῖκα Κρήτης
- v. 1302. οὐδ' οὔτοι ἀπηρκέσθησαν ἀντὶ Ἰσων Ἰσα
- v. 1303. λαβόντες, ἀλλὰ πλέπτην — σὺν τῷ Τεύκρῳ, 10
τῷ στρατηγῷ — Κρήτης τὸ στρατεύμα.
- v. 1304. καὶ σὺν τῷ Σκαμάνδρῳ, πατρὶ Τεύκρου,
Κρητὶ τὸ γένος — Κρητὶ, ἀπὸ πόλεως.
- v. 1305. εἰς τὸ τῶν Τρώων ἀπίστευαν οἰκητήριον,
- v. 1306. τοῖς μυσὶ πολεμήσειν. Νικανδρὸς δὲ τοὺς 15
μῦθας, ὕρακας ἐκάλεσεν ἐν Ἀλεξιφαρμάκοις — ὠν-
τινων ἀπὸ σποράς.
- v. 1307. τοὺς ἔμους γεννήτορας — ἐβλάστησεν ὁ Δάφ-
δανος.
- v. 1308. γήμας Ἀρισβαν, θυγατέρα Τεύκρου, Δαρδάνου 20
γυναῖκα, ἀφ' ἧν Ἐριχθόνιος. — εὐγενῆ κόρην.
- v. 1309. καὶ δευτέρους ἀπέστειλαν ἄρπαγας λύκους,
τοὺς Θεσσαλοὺς λέγει λύκους, ἤγουν τοὺς Ἀργο-
ναύτας (in marg. περὶ τῶν Ἀργοναυτῶν).
- v. 1310. τῷ ἄρχοντι καὶ ἡγεμόνι Ἰάσονι, τῷ μονο-25
πεδίλῳ — κλέψαντας τὴν δορὰν τοῦ κριοῦ.
- v. 1311. ταῖς ὑπὸ δράκοντος φυλασσομέναις θήκαις
τοῦ δέρματος. — ἀντὶ τοῦ δράκοντος παραφυλάσ-
σοντος τὸ δέρμα.
- v. 1312. πόλιν Κολχίδος· ὅστις εἰς τὴν Κυταίαν, ἔστιν 30
δὲ ὄνομα τόπου — τὴν γείτονα τῶν Λιγυστινῶν
ἑλλθῶν.
- v. 1313. καὶ τὸν τετρακέφαλον, ἢ τερατώδη, ἢ δικέ-
φαλον, αἱ γὰρ δύο κεφαλαι τέσσαρας κνοὰς ἔχουσιν
— ὕδρας εἶδος ὄφιος· νῦν δὲ δράκοντα λέγει· — 35
ἡμερώσας φαρμάκοις.

- v. 1314. καὶ τὰ περιφερῆ καὶ καμπύλα τῶν ταύρων —
εἰς γὰρ τὸν Ἰάσονα ὑπὸ Μηδείας ἐψηθῆναι καὶ γε-
νέσθαι νέον.
- v. 1315. ἄροτρα, καὶ τῷ χαλκίῳ — μαγειρευθεὶς τὸ
5 σῶμα,
- v. 1316. οὐκ εὐτυχῶς ἔλαβεν — τοῦ κριοῦ ἢ τοῦ
κάπρου τὸ δέσμα τὸ χρυσοῦν.
- v. 1317. ἀλλ' αὐτόμολον ἀρπάσας — τὴν Μήδειαν
λέγει· ἔστιν δὲ κερατὶς εἶδος ὄρνέου μικροῦ.
- 10 v. 1318. τὴν τὸν ἀδελφὸν Ἄψυρτον ἀνελοῦσαν· τὴν
τούς ἑαυτῆς γνωτοὺς ἀναιροῦσαν — καὶ τὴν τῶν
τέκνων φονεύτριαν καὶ ἀναιρέτιν καὶ αὐτόχειρα.
- v. 1319. εἰς τὴν φωνήεσσαν καὶ λάλον — εἶδος ὄρ-
νήου· λέγει δὲ τὴν Ἀργὴν — ἀνεβίβασεν.
- 15 v. 1320. φθογγὴν σανιδωμάτων — ἀπὸ τῶν Χαονι-
τικῶν· Χάονες δὲ ἔθνος Ἠπειροῦ· ὅθεν τὰ τῆς
Ἀργοῦς ξύλα ἠνέχθη.
- v. 1321. ἀνθρωπίνην προπέμπουσαν — ἐπιστήμονα τῶν
δρόμων.
- 20 v. 1322. πάλιν δ' ὁ τὰς πέτρας καὶ τὰ ὑποδήματα —
ἀνεκλύσας.
- v. 1323. καὶ τὸν ζωστήρα Ἰππολύτης ἔλαβεν — καὶ τὸ
τοῦ πατρὸς ξίφος, ὃ Θησεύς.
- v. 1324. Αἰγέως γάρ· ὃ δὲ Φημίλου· νῆσος περὶ Εὐ-
25 βοιαν· ὧτινι χαλεκοὺς τάφους
- v. 1325. κάτωθεν τῶν κρημνῶν — ὑψηλοτάτη —
ἠχούτων, διὰ τὰς βλάβας τῶν ἀνέμων.
- v. 1326. πάλαι ἐτοιμάσει, ἐπιτηρήσει, φυλάξει — τὰς
ἀνενταφιάστους ῥιφάς.
- 30 v. 1327. σὺν τῷ θηρὶ κατανήσας — τῷ σπάσαντι
τῆς Ἥρας· ἐπώνυμον γὰρ Ἥρας τὸ Δηΐας.
- v. 1328. Μύστης, ὃ Ἡρακλῆς· ἐμνήθη γὰρ τὰ Ἐλευ-
σίνια· Τροπαίας δέ, ἐπώνυμον Ἥρας. — τῆς Ἥρας
τὸν εὐθαλῆ μαστὸν ἐθήλασεν ὃ Ἡρακλῆς καὶ
35 ἀπεθανατίσθη.

v. 1329. τὸν ζῶσθηρα Ἰπολύτης ἔλαβεν· ἄθλον δὲ ἦν τοῦτο τοῦ Εὐρυσθέως ἕκτον, ὡς φασί·

Ἐκτον Ἀμαζονίδος κόμισσε ζῶσθηρα φαιινόν.

— ὁ δὲ Θησεὺς δέδωκεν Ἡρακλεῖ· αὐτὸς δὲ Ἰπο-5
λύτην ἠγάγετο, ἐξ ἧς ἔσχε τὸν σῶφρονα Ἰππόλυτον
— διπλοῦν παρεσκεύασε φιλονείκημα.

v. 1330. τὴν τῆς Ἀμαζόνος ζώνην ἀποσυλήσας, στερή-
σας — Θεμισκυρα πόλις Παφλαγόνων, ἣ καὶ τῶν
Ἀμαζόνων. 10

v. 1331. τὴν τοξικὴν κλέψας· ἐκώλυμον δὲ τῆς Ἰπο-
λύτης τὸ Ὀρθωσίαν.

v. 1332. ἧς αἱ ἀδελφαὶ παρθέναι Ἀμαζόνες. — ἐκώ-
λυμον Ἰπολύτης· ἣ δὲ εὐθεία ἐστὶν Νεπουνίς.

v. 1333. καταλιποῦσαι τοὺς τρεῖς ποταμοὺς Πόντου. 15

v. 1334. καὶ ρεῦμα ποταμοῦ Θεμισκύρας Θερμῶδων·
αἱ δ' ἀπὸ Θερμῶδοντος ἀρηϊφίλοιο γυ-
ναῖκες

— καὶ τὸ Ἀττικὸν ὄρος — Ἀμαζόνων Θεμισκύρας
πόλειως. 20

v. 1335. τιμωρίας ἀμειλικτοῦς καὶ ἀγρίους, ἀνημέρους
ἀρπαγὰς ζητοῦσαι.

v. 1336. ὑπὲρ τὸν βαθὺν Ἴστρον, ποταμὸν Σκυθίας·
τὸν Δανούβιον — τοὺς Σκύθους ἐξήλασαν,

v. 1337. τοὺς ἵππους, ἀπηνῆ καὶ ἀπότομον ἀφιεῖσαι 25
θόρυβον.

v. 1338. τοῖς Ἑλλησι, καὶ τοῖς ἀπογόνοις τοῖς Ἀθη-
ναίοις.

v. 1339. καὶ πᾶσαν Ἀττικὴν τῷ δόρατι ἐξεπόρθησαν,

v. 1340. τοὺς Ἀττικοὺς ἀπὸ Μόσφοπος βασιλείως — κα- 30
τακάσασαι τόπους, ἣ μέρη τῆς γῆς.

v. 1341. ὁ πάππος δὲ τῆς Θράκης· λέγει δὲ τὸν Ἴλον.
— ὁ ἐμός, ἀφανίσας, ἣ ὑποτάξας τὰς πόλεις.

v. 1342. καὶ τὴν χώραν τῶν Μακεδόνων — καὶ τὸ
ἔδαφος τῶν Γαλαδραίων· εἰσὶν δὲ ἔθνη Μακε- 35
δονίας οἳ τε Ἑσπεδοὶ καὶ οἱ Γαλαδραῖοι.

- v. 1343. περί τούς ὄρους ἐπέθεν — τοῦ ποταμοῦ
Θεσσαλίας τοῖς ρεύμασι.
- v. 1344. ἰσχυρὸν τῷ τραχήλῳ δουρικὸν δεσμὸν περι-
θεῖς δεσμοῖς.
- 5 v. 1345. τῇ δυνάμει ὃ ἐν τοῖς γε νέοις ἀνδρείος καὶ
εὐγενής.
- v. 1346. ἢ δὲ ἀντὶ τούτων βόηθον τὸν Ἡρακλῆα (in
marg. περί τοῦ Ἡρακλῆος).
- v. 1347. τὸν ἕξ τριήρεις ἔχοντα ἢ ναῦς — τὴν λεον-
10 τὴν ἀμφιεννύμενον.
- v. 1348. ἀποστείλασα ἀξίλαις ἢ δικέλλαις τὸ ὑψηλὸν
— κατέαξε καὶ ἔρριψε τὸ ἀκρωτήριον καὶ λόφον,
τὴν Ἴλιον.
- v. 1349. τοῦτον ἢ ἐμποικητικὴ φόβου Ἥρα, ἢ Ἀθηναῖ
15 — ἐν τοῖς τῶν θεῶν λαχοῖς
- v. 1350. θεὸν ποιήσει ἢ ἱερώσει — ἢ κακῶν ἀρχηγός.
- v. 1351. πάλιν δὲ τοῦ Ἄττος οἱ παῖδες, ὁ Τυρσηνὸς
καὶ Λύδων, τοῦ Λυδῶν βασιλέως. — τὸ ὄρος Λυδίας
ἐκλειοιπότες.
- 20 v. 1352. πόλις Λυδίας καὶ τὰ χρυσεργὰ τοῦ Πακτω-
λοῦ ρεύματος.
- v. 1353. καὶ τῆς λίμνης τὸ ὕδωρ τῆς Γυγαίας, ἢ τῆς
'Ἀσκανίας· πλησίον δὲ τῆς Λυδίας εἰσὶ τὰ Ἄριμα
ὄρη, ὅπου ἢ Ἐχιδνα, ἢ συνειμγεί Τυφῶν· καὶ
25 Ὀμηρος·
- ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δὲ τοι ἔστ'
ἐπὶ λίμνῃ
- Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴϊόν ἐστιν.
- ἔνθα ἢ γυνὴ Τυφῶνος Ἐχιδνα, κατὰ Ἡσίοδον.
- 30 v. 1354. τὸ δεινόκοιτον καὶ κακοκοίμητον τοῦ κενθμῶ-
νος ἐνδιατρῖβει μυχόν.
- v. 1355. εἰς πόλιν Ἰταλίας — ὤκησαν εἰς κόμας.
- v. 1356. τὴν χαλεπὴν τοῖς Αἰγυπτίοις· ἔστιν δὲ ἔθνος
Ἰταλίας. — καὶ τοῖς ἀφ' αἵματος.
- 35 v. 1357. τὴν τῶν Γιγάντων ῥίζαν, τὴν Σιθωνίαν κ-

- κτημένοις· ἔστι δὲ ἡ Θράκη· οἱ δὲ Γίγαντες Πιθη-
κούσαν ᾤκουν.
- v. 1358. ἐν ταῖς μάχαις λόγχης δεινὴν — πάλιν (sic)
τὸ ἐξῆς. — μίξαντες ἄθλοις (sic).
- v. 1359. ἐπόρθησαν δὲ τὴν πόλιν Ἰταλίας — καὶ τὴν ὅ-
γῃν αἰχμάλωτον.
- v. 1360. ἅπασαν ἐποίησαν τὴν πλησίον Ὀμβρων —
Ὀμβροὶ δὲ ἔθνος Ἰταλίας.
- v. 1361. τῶν τραχέων ἀκρωτηρίων.
- v. 1362. ἔσχατος δ' ἐγείρει κορμός· λέγει δὲ τὸν Ἀλέξ-10
ανδρον — τὴν ἀρχαίαν ἔριν, τὴν ἀπὸ Ἰοῦς τῶν
ἠπείρων.
- v. 1363. τὸ πρότερον πῦρ ἤδη σὺν φλογὶ ἐκκαύσει —
(τῇ φλογὶ) ἐξάπτων.
- v. 1364. ἐπειδὴ τοὺς Ἀργοναύτας ἐθεάσατο — ποτα-15
μὸς Μυσίας — ὄξυτόνως ὁ Ῥυνδακός.
- v. 1365. ἀφορεῦσιν ἦτοι ἀγγελίους ξένην — εἰς τὸ
ὔδαρ βάψαντας.
- v. 1366. ἡ δὲ Εὐρώπη μανεῖσα — κακουμένη
- v. 1367. πολλὰς βλάβας ἀντιτιμωρηθήσεται. 20
- v. 1368. χάρας αἰχμαλωτίζουσα — τὸν ἔναντι αὐτῆς
καίμενον ἠῖόνα.

Περὶ Ἀγαμέμνονος.

- v. 1369. πρῶτος μὲν παραγενήσεται ὁ τῷ Διὶ 25
- v. 1370. ὁ ὁμώνυμος Ζεὺς, Ἀγαμέμνων, ὅστις κεραν-
νὸς κατερχόμενος
- v. 1371. τῷ τοῦ κεραννοῦ πυρὶ καύσει — πάντα τὰ
τῶν ἐχθρῶν θύετρα.
- v. 1372. σὺν τούτῳ ἀποθανοῦμαι, καὶ ἐν τοῖς νεκροῖς 30
στρεφομένη
- v. 1373. τὰ λοιπὰ ἀκούσω ταῦτα, ἃ νῦν μέλλω λέγειν.
- v. 1374. ὁ ἀπόγονος δὲ τοῦ ἀναιρεθέντος, ὅστις δεύτερος
υἱὸς καλεῖται· ἔστι δὲ ὁ Γραῖς υἱὸς Ὀρέστου.
- v. 1375. παρ' ὅσον δίκην ἰχθύος ὁ Ἀγαμέμνων ἐμπε-35
σῶν ἐν τῷ χιτῶνι ἀνήρηται. — ἰχθύος ἀφώνου δίκην.

- v. 1376. κατακαύσει τὴν γῆν εἰς ξένην παραγενόμενος.
- v. 1377. τοῖς χρησιμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος· ἰατρὸς γάρ·
— σὺν στρατῷ πολυεδνεῖ.
- v. 1378. τρίτος δὲ τοῦ βασιλέως (in marg. περὶ τοῦ
5 Νηλέως) τοῦ δρυτόμου γένος· λέγει δὲ τὸν Κόδρου
Νηλία.
- v. 1379. τὴν τευχοποιόν· λέγει δὲ κεραμέως θυγατέρα,
τὴν Κάειραν, ἀπὸ Βράγχου (πόλεως) τοῦ κίσαντος
τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον.
- 10 v. 1380. ἀπατήσας, παραλογισάμενος γῆν, πλίνθον —
μειγμένην.
- v. 1381. ὑδασι δοῦναι τῷ χρήζοντι δωρεάν.
- v. 1382. τὴν σφραγίδα τῇ βίβλῳ, ἢ τῷ χάριτι — τῶν
φακτύλων ἐφαρμόσαι.
- 15 v. 1383. ὅτι ἡ Μίλητος τὸ πρὶν Φθειρ ἐκαλεῖτο·
δρεινήν, τραχεῖαν, κραναήν. — Φθειρ ὄρος Ἀρ-
καδίας διὰ τὸ πολλοὺς φθειρας ἔχειν· ἔστιν δὲ ὁ
καρπὸς τῆς πίττος, τὰ λεγόμενα στρόβιλα.
- v. 1384. τὸν πρῶτως ἐπὶ μισθῷ συμμαχίσαντα — κα-
20 ταπολεμήσας, κατακαύσας στρατόν.
- v. 1385. ὅτ' ἂν κόρη πόρνη καὶ καταφευγῆς — εἰς
αἰδοῖον γυναικός.
- v. 1386. καταχλεύην ἀθέσμως βοήσασα — ὑβρίσῃ
τοὺς γάμους, λοιδορήσῃ.
- 25 v. 1387. πρὸς τὰ ἀκόλαστα καὶ πορνεία νυμφεῖα τῶν
βαρβάρων — ἐπιτελεῖν.

Περὶ Ἰππότου καὶ τῶν Δωριέων.

- v. 1388. οἱ δὲ δὴ τέταρτοι — τῆς τοῦ Δύμαντος —
τοὺς Δωριεῖς λέγει.
- 30 v. 1389. οἱ αὐτοὶ ἀπὸ ὄρους Πεφόβιας, ἔνθα ᾤκουν.
— Πεφόβιος, ἀπὸ ὄρους Λακμώνος. λείπει ὁ καὶ,
ἔν' ἣ· καὶ οἱ Κόδροι, οἱ Ἀθηναῖοι, ἀπὸ Κόδρου
βασιλέως.
- v. 1390. οἵτινες τὴν πόλιν Καρίας Θίγρον οικήσου-
35 σιν — Καρίας ὄρος.

- v. 1391. τὴν περὶ τὸ Δωτινιον (sic), ἔνθα ᾔκει ὁ Ἑρυσίχθων· — τοῦ πάλαι — τὴν Δήμητραν τὴν παύσασαν καὶ λῆξαι ποιήσασαν.
- v. 1392. τῇ Θεᾷ Δήμητρι· ἔστι ἐκάνυμον· — παντε-
λῶς μεμισημένον. 6
- v. 1393. τῆς εἰς πᾶν ζῶον καὶ εἶδος μεταμορφουμένης Μήστρας θυγατρὸς Ἑρυσίχθονος — τῆς καταφε-
ροῦς ἑταιρίδος καὶ πόρνης — ἀλώπεκος· λαμπου-
ρις γὰρ ἡ κερδῶ.
- v. 1394. ἦτις ταῖς τοῦ πατρὸς ἐμπορείαις ἦτοι πρα-10
γματελαῖς — ταῖς κατὰ τὴν ἡμέραν.
- v. 1395. τὴν μεγάλην λιμὸν ἐθεράπευσεν — τοῦ πα-
τρὸς τὴν ἰσχυρὰν καὶ αἰὲ ἀκμάζουσαν.
- v. 1396. ξένα ἀροτριούντος — τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου·
Αἶθων δὲ Ἑρυσίχθων διὰ τὸ βλαιον τῆς λιμοῦ ἐπε-15
κλήθη· ὡς καὶ Ἡσίοδος·
ὁ δ' ἀλύξεται αἰθιοπα λιμόν.
1397. ὁ Μίδας βασιλεὺς Ἀυδίας· [περὶ τοῦ Μίδου] —
τῆς ἀδελφῆς τὸ αἷμα· τῶν βαρβάρων, τῶν Ἀσιανῶν
— μαστιγούμενος. 20
- v. 1398. πάλιν τὴν τροφόν· νῦν δὲ τὴν μητέρα — ἀν-
τιπορθήσει γῆν.
- v. 1399. τοῦ τοὺς νεκροὺς κελεύοντος — τὰς ἀκολα-
κεύτους, τὰς δικαίας, τὰς θωπείας μὴ πειδομένας.
- v. 1400. τοῖς φθαρτοῖς ἀνθρώποις ἠγορεύοντος (sic), 25
θεμιστεύοντος, κρῖνοντος — τῷ στερεῷ καὶ ἀποτό-
μῳ τρόπῳ.
- v. 1401. ὅστις δήποτε περὶ τοῦ Ὄνου τὰ ὼτα·
ἔστιν δὲ λόφος ἐν Φρυγίᾳ· ἢ ὁ ἔχων ἀληθῶς ὼτα
ὄνου ὁ Μίδας· — ἐκ τῶν ἀπαλῶν μερῶν τῶν ὠτων. 30
λοβοὶ τὰ ἄκρα τῶν ὠτων.
- v. 1402. ἀποτεμῶν — νεφέλη· νῦν δὲ τὰ ὼτα· — κο-
σμήσει τοὺς λοβούς, τὰ ἄκρα τῶν ὠτων.
- v. 1403. ταῖς μυλαῖς — καταστοχαζόμενος, ποιῶν, διὰ
τῆς κινήσεως τῶν ὠτων· — ταῖς τὸ αἷμα πινούσαις 35
φόβον παρέχων.

- v. 1404. αἴψως ἐκαλεῖται πρὶν ἢ Θράκη Φλέγρα· τοῦ-
του πᾶσα ἢ τῆς Θράκης γῆ ὑποταγίσεται· — ἡ Μα-
κεδονία περιφραστικῶς.
- v. 1405. ἀκρωτήριον Μακεδονίας· ἀκρόφεια, λόφοι —
5 και ἡ παραθαλάσσιος Χερσόνησος.
- v. 1406. ἀκρωτήριον τῆς Χερσονήσου — καὶ ἡ Θράκη
ἀπὸ μέρους.
- v. 1407. πόλις Θράκης ἢ Παλληνία — ἦντινα ὁ βου-
κέφαλος· ἔστιν δὲ ἐπίθεται τῶν ποταμῶν.
- 10 v. 1408. ποταμὸς Μακεδονίας· λιπαίνει δέ, ἀντὶ
τοῦ πιαίνει — ὁ τῶν Γιγάντων ὑπουργός.
- v. 1409. πολλῶν δ' ἄλλοις ἄλλοις ἀμοιβαδὶς κακῶν
ἀπάρεξεται.
- v. 1410. ἐπώνυμα Ἰσθμοῦ (in marg. περὶ τοῦ Ξέρξου).
- 15 v. 1411. τὸν τοῖς αἵμασι φυρόμενον (sic) — ἐν πολέ-
μοις εὐωχοῦμενον.
- v. 1412. οὐ μὴν ὑποχωρήσει γε — ἡ Ἄσια μήτηρ· ἐξ
Ἰσθμοῦ γεννᾷ Ἐπιμηθεῖα.
- v. 1413. ἐκ τῆς τοῦ Περσέως σποράς ἕνα
- 20 v. 1414. ἀποστελεῖ Γίγαντα· τὸν Ξέρξην λέγει — τού-
την ἢ μὲν θάλασσα βᾶσιμος καὶ ὁ δευτὴ
- v. 1415. περὶ ποτὸς ὄντι γενήσεται — ἡ γῆ δὲ ναυοὶ
πλευσθήσεται· ὁ γὰρ Ξέρξης ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας,
τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ἔχωσε, τὸν δὲ Ἄθων τὸ ὄρος
25 κόψας ἐποίησε θάλασσαν.
- v. 1416. ῥήσονται τῷ κόπτοντι τοῖς πηδαλλοῖς τὴν γῆν
— Λαφρία καὶ Μάμερσα ἐπώνυμα Ἀθήνης.
- v. 1417. κεκαυμένοι τῷ πυρὶ.
- v. 1418. σὺν τοῖς ξυλίοις — κᾶλον γὰρ τὸ ξύλον,
30 καὶ καλοπόδιον ὁ ξύλινος πούς· — τῶν τειχέων
προμαχώσι.
- v. 1419. τὸν χρησιμοδότην, μάντιν — μέψονται τῆς
βλάβης.

- v. 1420. ψευδῆ νομοθετοῦντα ἢ μαντευόμενον — τοῦ
 "Αιδου τὸν ἄγγελον, Ἀπόλλωνα.
- v. 1421.
- v. 1422. τὴν τῶν φλοιῶν — διπλῆν σκέπη· ἢ γὰρ
 βάλανος διπλῆν ἔχει τὴν σκέπη· ἀπὸ οὖν τοῦ ἐνὸς ἔ-
 κροτοῦ τοῦδε πάντας ἐδήλωσεν.
- v. 1423. βοτάνη ἢ ἄγρωστις, ἢ ἐν οὖρεσι θάλλουσα.
- v. 1424. ἅπαντα δὲ τῶν ποταμῶν πλήρωσις — ἐξηρα-
 θήσεται.
- v. 1425. νῦν χάλιντες διὰ τὴν δίψαν — νῦν πολλὴν 10
 ἢ μεγάλην δίψαν· μεταφορικῶς· ἐπισκοτοῖ γὰρ
 τὸν νοῦν — ἀντλούντων ἢ ἀρνομένων.
- v. 1426. τὰ νέφη· λέγει δὲ μεταφορικῶς τὰ τῶν βελῶν
 πλήθη — βελῶν πόρρωθεν· "Ομηρος
 Ἀκέρσοκόμης ἔχων ἰὰ πταρόεπτα. 15
 — ἠχούτων, ποιὸν ἦχον ἀποτελούντων.
- v. 1427. ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν στήσουσι — πῶς ὁ Κίμ-
 μερος· ἔστιν δὲ χάρα περὶ τὴν δύσιν.
- v. 1428. τῇ σκιᾷ σκεπάσει· κατὰ γλώσσαν τὴν γῆν
 — τὸ φῶς ἀμαλύνων. 20
- v. 1429. τῶν δὲ Λοκρῶν καθάπερ ἐκ' ὀλίγον χρόνον
 ῥόδον ἀνθήσας, ὁ Ξέρξης.
- v. 1430. καὶ πάντα κατακαύσας καθάπερ ξηρὸν στάχυν.
- v. 1431. ἐκ δευτέρου πάλιν πλεύσεως μετάσχη φυγῆς.
- v. 1432. πύργον ξύλινον, ἢ τὴν ναῦν ἐκ δρυὸς πεποιη- 25
 μένην, τὰς ναυμαχίας — ὡς ἐρημίαν· οἱ δὲ, ἀστρα-
 πῆν.
- v. 1433. κόρη μέλαιναν, σκοτεινὴν — πλησίον παντα-
 χόθεν περιβλεπόμενος.
- v. 1434. χαλκηλάτῳ ξίφει ἐπιφοβουμένη. 30
- v. 1435. πολλοὶ δὲ ἄθλοι καὶ φόνοι ἐν τῷ μεταξὺ
- v. 1436. λύσουσι τῶν ἀνδρῶν· οἱ μὲν ἐν τῇ γῇ πα-
 λαίστρας —
- v. 1437. ταῖς ἀκταῖς τῆς θαλάσσης· παρὰ ταῖς ἀρχαῖς
 τοῦ ὕδατος — περιμαχομένων. 35

- v. 1438. οἱ δὲ ἐν τοῖς μεταφρένοις· — τῆς ἀρουμένης
ὑπὸ βοῶν,
- v. 1439. ἕως αὖν ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Μακεδῶν, κατακάν-
σθαι τὸν πόλεμον (in marg. περι᾽ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μα-
5 κεδόνος.)
- v. 1440. ἀπὸ Αἰακοῦ καὶ ἀπὸ Δαρδάνου γεγονώς· ὁ
ἔστιν, τὸ γένος ἔχων.
- v. 1441. ἄμφω Ἡπειρώτης — καὶ Μακεδῶν· γράφε-
ται Χαλαστραῖος, ἢ Γαλαστραῖος.
- v. 1442. πρὶν (sic) πάντα ὁ ἀδελφὸς Ἐφέξης· γράφε-
10 ται πρὶν ἤνθ' (sic) — ταράξας, κλίνας τὸν οἶ-
κον.
- v. 1443. ἀναγκάσει φσβηθέντας — τοὺς τῶν Ἑλλήνων
προμάχους.
- v. 1444. κολακεῦσαι, ὑποταγῆναι τῆς Μακεδονίας —
15 τὸν Ἀλέξανδρον λέγει.
- v. 1445. καὶ τὰ σκῆπτρα ἐξαπλώσσει τῆς ποτε μονοκρα-
τορίας·
- v. 1446. ᾧτινι δὲ μετὰ ἕκτην γενεάν· περι᾽ Ταρπηλίου
(sic) τοῦ Ῥωμαίου — ὁ ἀδελφὸς ὁ ἕμῃς.
- 20 v. 1447. εἰς τις μονομάχος — συμβαλὼν μάχην δόρα-
τος.
- v. 1448. γῆς τε καὶ θαλάσσης — καὶ παραγενόμενος
εἰς διαλλαγὰς εἰρήνης.
- v. 1449. ἔντιμος πρεσβευτής, ἄγγελος — ἐν τοῖς φίλοις·
25 — κηρυχθήσεται.
- v. 1450. τὰς τῶν λαφύρων ἀπαρχὰς λαβῶν, τὰς ἐκ
δόρατος κτηθείσας.
- Ἐπίλογος,
- v. 1451. τί μακρὰ, ἐγὼ ἢ ταλαίπωρος — εἰς ἀνηκόους
30 λίθους,
- v. 1452. εἰς κῦμα ἀναίσθητον — ἢ εἰς θαλασσίας πέ-
τρας, τὰς ἄγαν πληττομένας ὑπὸ τῶν κυμάτων.
- v. 1453. μάτην φθέγγομαι μάταιον κινῶσα τοῦ στό-
ματος, ἢ τοῦ χεῖλους τὸν ἦχον, τὸν ψόφον.

- v. 1454. τὴν γὰρ πίστιν ἡμῶν — ἐκόνυμον, ὁ Ἀπόλλων, ἀπεχώρισε.
- v. 1455. ἐμφράξας τοὺς λόγους.
- v. 1456. καὶ τῶν θείων προφάσεων πρόμαντιν — ἀληθῆ φρόνησιν, βουλήν, διάνοιαν.
- v. 1457. τῆς κοιτῆς στερηθεὶς ἥς ἐπεθύμει, ἡμερίμια λαβεῖν.
- v. 1458. ποιήσει δ' ἀψευδῆ· σὺν δεινῷ δὲ τις γινούσ,
- v. 1459. ὅτε οὐδὲ μία μηχανὴ ἔσται — συμβαλέσθαι τῇ πατρίδι. 10
- v. 1460. ἑαυτὴν λέγει ἡ Κασσάνδρα τὴν τῷ Ἀπόλλωνι ἀνιερωμένην· — ἐπαινέσει χελιδόνα.
- v. 1461. τοσαῦτα εἶπε, καὶ ὀπισθόρμητος τοῖς ποσίν
- v. 1462. ἐπέβαινε τῷ καρθενῶνος, καὶ τῆς φυλακῆς, ἔσω — ἐν δὲ τῇ ψυχῇ 15
- v. 1463. ἀνεστέναξε· Σειρήνα δὲ ἑαυτὴν λέγει, διὰ τὰ μέλλοντα προειπεῖν — ἔσχατον μέλος
- v. 1464. ὄνομα τόπου Κολοφῶνος — ἡ Βάκχη — τῆς Σιβύλλης τῆς ἐπιστήμονος.
- v. 1465. τῆς μητρὸς Σιβύλλης — ἡ τὸ τῆς Σφιγγὸς 20 σημεῖον, τῆς ἐν τῷ Φίκιω ὄρει διατριβούσης. τὸ δὲ Φίκιον ὄρος πλησίον τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν.
- v. 1466. συνεστραμμένα, δυσχερῆ λέγουσα, ἢ ἀπατῶσα· Ἡσίοδος·
- αἴμυλα κατἰλλουσα· 25
- δυσκόλως — λόγους.
- v. 1467. ἐγὼ δὲ αἰνιγματώδη ἢ δύσκολον — παρεγε- νόμην — ὧ βασιλεῦ, ἀπαγγέλλων
- v. 1468. σοὶ τοῦτον τὸν λόγον — τῆς μαντικῆς παρ- θένου. 30
- v. 1469. ἐπειδὴ με φύλακα ἐποίησας ἢ κατέστησας — τοῦ λιθίνου δώματος,
- v. 1470. καὶ πάντα λέγειν λόγον καὶ ἀναμετρεῖν καὶ λογίζεσθαι
- v. 1471. ἀληθῶς ὀπισθόρμητον — παροτρύνας τὸν 35 ἄγγελον· παρὰ τὸ τρέχειν.

386 ΛΕΞΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΔΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

- ν. 1472. ὁ δὲ θεὸς νῦν τοὺς χρησμούς — ἐς τὸ ἀγαθὸν ἐκβῆναι
- ν. 1473. κατασκέυάσει, ὅστις δὴ φροντίζει τῆς βασιλείας,
- δ ν. 1474. σώζων τὴν παλαιάν — τῶν Τρώων πολυκλιθίαν.

Τέλος σὺν θεῷ τοῦ λεξικοῦ Δυκόφρονος

**ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ**

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΚΑΤΑ
ΤΟΥΣ ΠΑΛΛΙΟΥΣ.

Τὰ εἰς αἰτιατικὴν.

Τῶν δημάτων τὰ εἰς σωματικὴν διάθεσιν ἀναφερόμενα, αἰτιατικῇ συντάσσονται· οἶον, γυμνάζω, τρίβω, χαλῶ, νίπτω, ἔλκω, βιάζομαι, τρέχω, τύπτω, λύω, θεσμεύω, πλήττω, φονεύω, κλαίω, λέγω, μερίζω, ζημῶ, βλάπτω, ὅπερ ψυχῇ καὶ σώματι κοινόν. 8

Ἔτι τὰ εἰς ψυχικὴν καὶ ἠθικὴν διάθεσιν· φιλῶ, ἀγαπῶ, στέργω, δικαιῶ, ἀδικῶ, ὄφελῶ, ὑβρίζω, ἀνιῶ, λυπῶ, λοιδορῶ, κακολογῶ.

Ἔτι τὰ ἐπιδεικτικὰ εἴτ' ἐγκωμιαστικὰ καλούμενα· ὑμνῶ, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω, εὐφημίζω, μεγαλύνω, ᾄδω, 10 μέλω, δοξάζω, εὐλογῶ.

Ἔτι τὰ σεπτικὰ· τιμῶ, σέβομαι, προσκυνῶ, προσβοῶ, κολακεύω, θαπεύω, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι, ἄζομαι.

Ἔτι τὰ διακρουστικὰ· κλέπτω, πλανῶ, παραλογί 15 ζομαι, σοφίζομαι, ἔξαπατῶ, φενακίζω, παίζω, περιγελῶ.

Ἔτι τὰ ἐπικρατητικά· ἔχω, φυλάσσω, τηρῶ, κρατῶ, ἀναγκάζω, εἴργω, ἐλαύνω, νικῶ.

Ἔτι τὰ ἐπινοητικά καὶ δοξαστικά καὶ γνωστικά· 20 οἶομαι καὶ οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑφορῶμαι, δοξάζω, νομίζω.

Ἔτι τὰ ἀνακριτικά καὶ ἐρωτηματικά καὶ ζητητικά· ἐξετάζω, ἀνακρίνω, ἐρευνῶ, ἐρωτῶ, ἔρομαι, εὐρίσκω.

"Ετι τὰ οἰκτικά· μύρομαι, ὀδύρομαι, κλαίω, βοῶ, οἰκτίζω, ἔλεω.

"Ετι τὰ κλητικά· καλῶ, φωνῶ, προσαγορεύω, ὀνομάζω.

"Ετι τὰ ἐπιστημονικά· οἰκοδομῶ, σκυτοτομῶ, χρυ-
5 σοχοῶ, ἰατρεύω.

"Ετι τὰ προτρεπτικά, εἴτε παρορμητικά· οἶον, πα-
ρακαλῶ, ἐρεθίζω, προτρέπω, παρορμῶ, παροξύνω.

"Ετι τὰ διδασκαλικά καὶ διαθετικά· διδάσκω, παι-
δεύω, σωφρονίζω, πείθω, ψύχω, θερμαίνω, ξηραίνω,
10 ὑγραίνω, διατίθημι.

"Ετι τὰ ἰκετικά· λιτανεύω, ἰκετεύω, ἐκλιπαροῶ, ἀν-
τιβολῶ.

"Ετι τὰ συμβολαίων σημαντικά· πωλῶ, πιπράσκω,
ἀποδίδομαι, ἀγοράζω, πρίαμαι, ὠνοῦμαι, συμβάλλω.

15 "Ετι τὰ φυσικά· φύω, αὐξάνω, γελῶ.

Τὰ εἰς γενικὴν πτώσιν.

Τὰ δὲ αἰσθητικά, εἴτε κατ' αἰσθησιν ἀναληπτικά
καλούμενα, γενικῇ συντάσσονται· οἶον, αἰσθομαι καὶ
αἰσθάνομαι, ἀκούω, γεύομαι, ὀσφραίνομαι, ἄπτομαι,
20 ἄπερ· πολλάκις καὶ αἰτιατικῇ συντάσσονται· τὰ δὲ ὀρά-
σεως μόνᾳ αἰτιατικῇ· ὄρω, βλέπω, σκοπῶ, εἶδον· κατὰ
γὰρ τὸν δεινὸν Ἀπολλώνιον αἱ ἄλλαι αἰσθήσεις
κατ' εἰσπομπὴν γινόμεναι, τουτέστιν, ἐκ τῶν ἐκτὸς εἰς
ἑαυτὰς λαμβάνουσαι ἐνεργοῦσιν· ἡ δὲ ὄρασις κατ' ἐκ-
25 πομπήν, τουτέστιν, ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τὰ ὀρώμενα τὴν
ἐνέργειαν πέμπει.

"Ετι τὰ μετοχικά πάθους· οἶον, ἐρῶ, ἐπιθυμῶ, με-
ριμνῶ, κήδομαι, φείδομαι.

"Ετι τὰ φροντιστικά τε καὶ κτητικά· φροντίζω, ἐπι-
30 μελοῦμαι, ἀπολαύω, μετέχω, κοινωνῶ, μέμνημαι.

"Ετι τὰ ἀρχικά, εἴτε κτητικά· βασιλεύω, δεσπόζω,
ἄρχω, τυραννῶ, ἐξουσιάζω, κυριεύω, ἡγεμονεύω, δε-
ναστεύω, κρατῶ τὸ ἄρχω.

"Ετι τὰ διαφορικά· διαφέρω, χωρίζομαι.

35 "Ετι τὰ ἀποστηματικά· ἀπέχω, διίστημι.

Τὰ εἰς δοτικὴν.

Τὰ δὲ περιποιητικὰ καλούμενα δοτικῇ συντάσσονται· δίδωμι, λέγω, πέμπω, φέρω, κομίζω, χαρίζομαι, δωροῦμαι.

Ἔτι τὰ ἀντιπεριποιητικὰ· οἶον, ἀντιλέγω, ἀμφισβητῶ.

Ἔτι τὰ ἀντιπειστικά· φιλονεικῶ, ἐρίζω, καλαίω, πολεμῶ, ἀγωνίζομαι, ἐναντιοῦμαι, μάχομαι.

Τὰ δὲ προαιρετικά καὶ βουλευτικά, ὡς πραγμάτων δηλωτικά, τοῖς ἀπαρεμφάτοις, ὡς πραγμάτων δηλωτικοῖς, συντάσσονται· οἶον, προαιροῦμαι ἀναγινώσκειν· βούλομαι γράφειν· θέλω διδάσκειν.

Ἔτι καὶ τὰ ἐφεκτικά μετὰ τῆς προλήψεως τοῦ ἄφρονος· ἐφίεμαι τοῦ ἀναγινώσκειν· ἐπιθυμῶ τοῦ μανθάνειν.

15

Τούτων οὕτως ὀνομαζομένων καὶ συντασσομένων γενικῶς ὑπὸ τῶν παλαιῶν, οἱ νεώτεροι πλεῖστα εἶδη τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων πεποιήμασιν, ἃ ἡμεῖς συναγάγοντες, εἰς ἕξ εἶδη συνέστειλαμεν· ὧν τὸ πρῶτον εἰς αἰτιατικὴν· τὸ δεύτερον εἰς δοτικὴν μεταβαίνει· τὸ τρίτον εἰς γενικὴν· τὸ τέταρτον μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ἑτέραν αἰτιατικὴν· τὸ πέμπτον μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς δοτικὴν· τὸ ἕκτον μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς γενικὴν. Περὶ ὧν λεκτέον ἐν ἐπιτομῆς εἶδει, καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς αἰτιατικὴν μεταβαίνοντων.

25

Τὰ εἰς αἰτιατικὴν τοῦ πρώτου εἴδους.

Ῥῆμα ἐνεργητικὸν κύριον, τὸ λῆγον εἰς ὦ, καὶ σχηματίζον τὸ παθητικὸν εἰς μαι, οἶον, φιλῶ, φιλοῦμαι· τοῦτου δὲ ἑξαχῶς συντασσομένου, τὸ πρῶτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν 30 προσώπου ἐνεργοῦντος, ἣτις φύσει παντὶ ῥήματι προεπινοεῖται. Καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν προσώπου πάσχοντος· οἶον, ὁ καθ' ἡγήτης φίλει τὸν μαθητήν. Ἀγαπάω, ὦ· ὁ παρατατικός, ἠγάπαον, ἠγάπων· ὁ παρακείμενος, ἠγάπηκα· ὁ ἀόριστος, ἠγάπησα· ὁ μέλλων, ἀγαπήσω. Συντάσσεται δὲ καὶ δοτικῇ, ὅτι τὸ

ἀρκεῖσθαι σημαίνει οἶον, ἀγαπᾶ τοῖς πεπραγ-
μένοις· ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖται.

Φιλέω, ᾧ· ὁ παρακείμενος, περιλήκα· ὁ ἀόριστος, ἐφί-
λησα· ὁ μέλλων, φιλήσω. Συντάσσεται δὲ καὶ ἀπαρ-
5 εμφάτῳ, ὅτε τὸ εἴωθε σημαίνει· οἶον, φιλεῖ
ἀναγινώσκειν, ἀντὶ τοῦ εἴωθε.

Στέργω· ὁ ἀόριστος, ἔστερξα· ὁ μέλλων, στέρω. ἀντὶ
τοῦ ἀγαπᾶ, αἰτιατικῇ· στέργω δέ, τὸ ἐμμένω καὶ
πρόσκειμαι, δοτικῇ.

10 Ποθῶ, ᾧ· ὁ παρακείμενος, πεπόθηκα· ὁ ἀόριστος,
ἐπόθησα· ὁ μέλλων, ποθήσω. Τὸ δὲ ἀγαπᾶ πλέον
τοῦ φιλεῖν σημαίνει· καὶ φιλω μὲν παρόντα, ποθᾶ
δὲ ἀπόντα. Τὸ δὲ ἐρῶ συνώνυμον ὄν, ὡς τὰ πολλὰ
ἐπὶ διαβολῆς λαμβάνεται, καὶ διὰ τοῦτο γενικῇ συν-

15 τάσσεται, ὡς φησιν ὁ Ἀπολλώνιος. "Ὅτε δὲ ἐπ'
ἀγαπᾶ κείται, πλέον τοῦ φιλεῖν σημαίνει· ὅθεν καὶ
τὸν ἀγαθὸν βασιλέα φασὶ μὴ μόνον ὑπ' ἀνθρώπων
φιλεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐρᾶσθαι.

Μισέω. ᾧ· ὁ παρακείμενος, μεμίσηκα· ὁ ἀόριστος,
20 ἐμίσησα· ὁ μέλλων, μισήσω.

Βλάπτω· ὁ ἀόριστος, ἔβλαψα· ὁ μέλλων, βλάψω.

Τύπτω· ὁ ἀόριστος, ἔτυψα· ὁ μέλλων, τύψω.

Καταλύω· ὁ παρακείμενος, καταλέλυκα· ὁ ἀόριστος,
κατέλυσα· ὁ μέλλων, καταλύσω. ἀντὶ τοῦ ἀφανίζω.

25 Καταλύω δὲ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ καταλύω παρὰ
τῷ ξένῳ, ἀντὶ τοῦ ξερίζομαι· ὅθεν καὶ κατάλυμα,
ἢ πρόσκαιρος κατοικία.

Ἔχω, ἀνώμαλον· οὐ ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ παρακείμενος,
ἔσχηκα· ὁ ἀόριστος δεύτερος, ἔσχον, ἀπὸ τοῦ σχέω,

30 σχῶ, οὐ ὁ μέλλων, σχήσω. Ἔχω δέ, τὸ κέκτημαι,
τὸ κρατῶ, καὶ οἰκῶ, καὶ φορῶ, καὶ ἐλαύνω, αἰτια-
τικῇ. Ἔχω τὸ διώκομαι, ἀπαρεμφάτῳ. Ἔχω ποι-
εῖν, ἀντὶ δύνναμαι. Ἔχω, τὸ διάκειμαι, ἐπιφώματι
καὶ γενικῇ· οὕτως ἔχω· καὶ οὕτω γνώμης ἔχω

35 καὶ καλῶς ἔχω τοῦ σώματος· καὶ καλῶς ἔχω
τὸ σῶμα· καὶ καλῶς ἔχει μοι ὁ δεῖνα, ἀντὶ

του, ἐπιτήδειός μοι ἔστιν. Ἐχομαι δὲ σου, ἀντι-
ἄπτομαι, κοινὸν μετὰ γενικῆς.

Θαυμάζω· ὁ παρακείμενος, τεθαύμακα· ὁ ἀόριστος,
ἔθαύμασα· ὁ μέλλον, θαυμάσω· ἀντι τοῦ ἐπαινω.
Θαυμάζω δὲ τοῦ ἀνδρός, ἐπὶ κατηγορίας· καὶ ἔτι, 5
θαυμάζω τὸν ἄνδρα, σπανίως.

Ἵμνω, ἐπὶ θεοῦ· ὁ ἀόριστος, ἕμνησα· ὁ μέλλον,
ἕμνήσω.

Ἐπαινῶ, λόγοις· ὁ ἀόριστος, ἐπήνεσα· ὁ μέλλον,
ἐπαινέσω. 10

Ἐγκωμιάζω, γραφῇ· ὁ ἀόριστος, ἐγκωμιασα· ὁ μέλλον,
ἐγκωμιάσω.

Ζηλώω, ῶ, τὸ ἐπαινῶ, καὶ μιμοῦμαι, καὶ φθονῶ· ὁ
ἀόριστος, ἐξήλωσα· ὁ μέλλον, ζηλώσω.

Γινώσκω, ἀνώμαλον· ὁ παρατατικός, ἐγνώσκων, καὶ 15
πλέον οὕ. ἀπὸ δὲ τοῦ γνόω, ῶ, καὶ γνώμι, ὁ πα-
ρακείμενος, ἐγνώκα· ὁ ἀόριστος δεύτερος, ἐγνων· ὁ
μέλλον, γνώσομαι. Καὶ ἔτι ἀναγινώσκω τὸ βιβλίον,
καὶ καταγινώσκω, καὶ ἐπιγινώσκω. Συγγινώσκω δὲ
σοι ἁμαρτίας, καὶ καταγινώσκω σου ἁμαθίαν, καὶ 20
μεταγινώσκω ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις· τὸ δὲ ἀπογινώ-
σκω ποτὲ μὲν γενικῇ, ποτὲ δὲ αἰτιατικῇ.

Ὠράω, ῶ· ὁ παρατατικός, ἐώραον, ἐώραν· ὁ παρακεί-
μενος, ἐώρακα· ἔτι τὸ βλέπω, καὶ εἶδον, ὁ ἀόριστος
δεύτερος. 25

Ἀπατάω· ὁ ἀόριστος, ἠπάτησα· ὁ μέλλον, ἀπα-
τήσω.

Ἀτιμάζω· ὁ ἀόριστος, ἠτίμασα· ὁ μέλλον, ἀτιμάσω.

Βάλλω· ὁ παρατατικός, ἔβαλλον· ὁ μέλλον, βαλῶ· ὁ
ἀόριστος δεύτερος, ἔβαλον· ὁ παρακείμενος, βέβλη- 30
κα, ἀπὸ τοῦ βλῶ, οὐ μέλλον, βλήσω. Ὡσαύτως
καὶ παραβάλλω· συμβάλλω δὲ καὶ προσβάλλω, δοτι-
κῇ· ὑποβάλλω δὲ σοι τόδε·

Κρίνω, καὶ διακρίνω, καὶ ἐκκρίνω, καὶ ἀνακρίνω, καὶ
ἐπικρίνω. 35

Βαστάζω, βασανίζω, ἐγείρω, ἄγχω, ἀκοντίζω, λυκῶ,

ἀνιῶ, ἀλιεύω, ἀλείφω, ἄπτω, καὶ ἀνάπτω πῦρ·
νίπτω τὰς χεῖρας πρὸ τοῦ ἀρίστου· ἀπονίπτω δὲ
μετὰ τὸ ἄριστον.

Γλύπτω, δάκνω, δαμάζω, δελεάζω, δικάζω, δικαιοῶ,
6 ἀδικοῶ, δοκιμάζω καὶ ἀποδοκιμάζω, καὶ ἕτερα, περὶ
ᾧν εἰπεῖν οὐ παρόντος καιροῦ· ἱκανῶς γὰρ ἄλλοις
εἴρηται κατὰ στοιχεῖον, καὶ Μαξίμου τῷ Πλανού-
δη ἐν τῷ περὶ μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβάτων.

Ἰστέον, ὅτι τοῖς τοιούτοις ῥήμασι τίθεται ἡ δοτι-
10 κῆ πρὸ τῆς αἰτιατικῆς, χάριν ἧ περιποίησιν δηλοῦσα·
οἶον, φιλῶ σοι τὸν υἱόν· τύπτω σοι τὸν παῖ-
δα· ἦτοι σοὶ χαριζόμενος. Καὶ μετὰ τὴν αἰτιατι-
κὴν τίθεται δοτικὴ ὀργανικῶς· φιλῶ σε ὅλη ψυ-
χῆ· βάλλω σε μήλοις. Πολλάκις δὲ καὶ γενικῆ
15 κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἔνεκα· φιλῶ σε τῆς ἀρετῆς·
μισῶ σε τῆς κακίας· θαυμάζω σε τοῦ νοοῦ.

Τὰ εἰς δοτικὴν τοῦ δευτέρου εἴδους.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ
ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος, καὶ μεθ'
20 αὐτοῦ δοτικὴν προσώπου πάσχοντος· οἶον, ὁ σοφὸς
ἄλδος τὰ μέγιστα βοήθει τοῖς φιλέλλησιν
ἐκτυπῶν τὰ βιβλία.

Βοηθέω, ᾧ ὁ παρακείμενος, βεβοήθηκα· ὁ ἀόριστος,
ἐβοήθησα· ὁ μέλλων, βοηθήσω.

25 Πολεμέω, ᾧ ὁ ἀόριστος, ἐπολέμησα· ὁ μέλλων, πο-
λεμήσω, ὅπερ καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται. Καὶ ἐκ-
πολεμῶ ἕτερον ἕτέρῳ, ἀντὶ πολέμιον ποιῶ.

Βασκαίνω· ὁ ἀόριστος, ἐβάσκηνα· ὁ μέλλων, βασκα-
νω, ἀντὶ τοῦ φθονῶ. Βασκαίνω δὲ σε, ἀντὶ τοῦ

30 διαβάλλω καὶ αἰτιῶμαι.

Φθονέω, ᾧ ὁ ἀόριστος, ἐφθόνησα· ὁ μέλλων, φθονήσω.

Πιστεύω· πεπίστευκα· πιστεύσω.

Ἀπιστέω, ᾧ ἠπίστησα· ἀπίστησω.

Λειτουργέω, ᾧ· ἐλειτούργησα, λειτουργήσω. Ὡσαύτως
35 καὶ διακονέω, ᾧ, καὶ ὑπουργέω, ᾧ, καὶ ὑπηρετέω,

ᾧ, ἐνοχλέω, ᾧ, καὶ διοχλέω, ᾧ· ὁ ἀόριστος, ἠνώ-
χλησα, διττῶς ἀΰξανόμενος· ὁ μέλλον, ἐνοχλήσω·
καὶ ἐνοχλῶ σε.

Ἐμπαίξω σοι· ὁ ἀόριστος, ἐνέπαιξα· ὁ μέλλον, ἐμ-
παίξω. 5

Ἐγκαλέω, ᾧ· ὁ μέλλον, ἐγκαλέσω· καὶ ἐγκαλῶ σοι φόνου.

Ἐμβλέπω· ἐπιβουλεύω.

Χρηματίζω, τὸ ὁμιλῶ· χρηματίζομαι δέ, τὸ συλλέγω
χρήματα, αἰτιατικῇ.

Τιμωρῶ, τὸ ἐκδικῶ· τιμωροῦμαι δέ, τὸ κολάζω, αἰ-10
τιατικῇ.

Ἀμύνω, καὶ ἐπαμύνω, τὸ βοηθῶ καὶ ἐκδικῶ. Προς-
κρούω, καὶ ἕτερα.

Ἴστέον, ὅτι καὶ τούτοις τίθεται δοτικὴ ὀργανικῶς·
οἶον, βοηθῶ σοι ὄπλοις. Καὶ γενικὴ ἑλλειπτικῶς, 15
ὡς εἴρηται· βοηθῶ σοι τῆς ἀρετῆς· πολεμῶ σοι
τῆς κακίας· φθονῶ σοι τῆς εὐτυχίας, ἀντὶ τοῦ
ἔνεκα.

Τὰ εἰς γενικὴν τοῦ τρίτου εἴδους.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυ-20
τοῦ ὀνομαστικῆν προσώπου ἐνεργοῦντος, καὶ μεθ' αὐτὸ
γενικὴν προσώπου πάσχοντος· οἶον, ἡ ἐκλαμπρο-
τάτη ἀρχὴ τῶν Ἐνεστῶν ἄρχει καὶ τῆς Κρήτης.
Ἄρχω· ὁ ἀόριστος, ἤρξα· ὁ μέλλον, ἄρξω· τὸ βασι-
λεύω, καὶ τὸ ἀρχὴν ποιῶ. Καὶ ἄρχομαι τοῦ βι-25
βλλίου, μέσον.

Βασιλεύω· ὁ ἀόριστος, ἐβασίλευσα· ὁ μέλλον, βασι-
λεύσω. Βασιλεύω δέ σε, παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἀντὶ
τοῦ, βασιλέα σε ποιῶ. Ὡσαύτως καὶ δεσπόζω σε,
καὶ κυριεύω σε, ἀντὶ τοῦ δεσπότην καὶ κύριόν σε 30.
καδιστῶ.

Κυριεύω, ἐκυρίευσά· κυριεύσω.

Ἡγεμονεύω, ἠγεμόνευσα· ἠγεμονεύσω.

Δυναστεύω, ἐδυνάστευσα· δυνατεύσω.

Κρατέω, ᾧ· τὸ κυριεύω· κρατῶ δέ σε, ἀντὶ νικῶ. 35

Κατηγορῶ σου, ἀντί κατὰ σου ἀγορεύω· και κατηγο-
ρῶ σοι φόνον, και ἔτι φόνου.

Ἀμελέω ᾧ· ἠμέλησα· ἀμελήσω.

Φροντίζω και ἐκφροντίζω σου, και σε, πολλάκις.

5 Ὀλιγαρεύω, ᾧ, σου, ἀντί τοῦ καταφρονᾶ· ὀλιγώρησα·
ὀλιγορήσω.

Τίθεται και τούτοις ἡ δοτικὴ ὀργανικῶς· τυραν-
νεῖ τοῦ δήμου ὄπλοισ· και γενικὴ ἔλλειπτικῶς·
τυρानνεῖ ἐκείνων τῆς ὁμότητος και ἀχαρι-
10 στίας.

Τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς αἰτιατικὴν.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ
ἐαυτοῦ ὀνομαστικὴν δρῶσαν, και μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν
πάσχουσαν, μεθ' ἣν ἑτέραν αἰτιατικὴν ὀλον, ὁ Κων-
15 σταντεῖνος ἐν Μεσσηνῇ τῆς Σικελίας διδά-
σκει τοὺς ἐαυτοῦ μαθητὰς ποιητικὰ και ῥη-
τορικὰ μαθήματα.

Διδάσκω σε γραμματικὴν, και διδάσκω σοι λόγους·
ὁ παρατατικός, ἐδίδασκον, και πλέον οὔ. Αἱ γὰρ
20 εἰς σκῶ μέχρι παρατατικοῦ κλίνονται· ἀπὸ δὲ τοῦ
διδάχω ἀχρήστου, ἐδίδαξα και διδάξω.

Παιδεύω σε παιδεῖαν· ὁ ἀόριστος, ἐπαίδευσα· ὁ μέλ-
λων, παιδεύσω.

Νουθετῶ σε νουθεσίαν· ὁ ἀόριστος, ἐνουθέτησα· ὁ μέλ-
25 λων, νουθετήσω.

Ζημιώω, ᾧ, σε χρυσίον, και ἔτι χρυσίω· ἐζημιώσα·
ζημιώσω.

Κλέπτω σε τοῦνδυμα· ὁ παρακείμενος, κέκλοφα· ὁ
μέλλον, κλέψω.

30 Κρύπτω σε τὰ ἐμά.

Ἀποστερῶ σε χρήματα, και ἔτι τῶν χρημάτων· ἀπε-
στερήσα· ἀποστερήσω.

Ἀφαιρέω, ᾧ, και ἀφαιρέομαι, οὔμαι, σε τὰ βιβλία,
και ἔτι τῶν βιβλίων· και ἀφαιρῶ σοι τόδε· ὁ παρα-
35 κείμενος, ἀφῆρηκα· ὁ μέλλον, ἀφαιρήσω.

Ἐνδύω σε τὸ ἱμάτιον, καὶ περιδύω σε, καὶ ἐκδύω,
καὶ ἀποδύω.

Μυέω, ᾧ, σε τὰ μυστήρια.

Ἐλπράττω σε τὰ χρήματα.

Ἀπαιτῶ σε τὸ χρέος, καὶ ἕτερα κάμπολλα. 5

Πέμπτον εἶδος· τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν
εἰς δοτικὴν.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ
ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν ἐνεργοῦσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτια-
τικὴν, μεθ' ἣν δοτικὴν ἢ καὶ ἀντιστροφῶς. Οἶον, 10
δίδωμί σοι βιβλίον· ἀγγέλλω σοι τόδε· ἤγγει-
λα· ἀγγελῶ· μηνύω σοι καινά· ἐμήνυσα· μηνύσω· δι-
δωμί σοι χρήματα· δέδωκα· δώσω· λέγω σοι λόγον·
καὶ λέγω σε περὶ λόγους σπουδάζειν ἕλεξα· λέξω· ποιῶ
σοι ἀγαθόν, κοινῶς· καὶ ποιῶ σε ἀγαθόν, ἀττικῶς· 15
πεποίηκα· ἐποίησα· ποιήσω. δρᾶω, ᾧ, σοι τόδε, καὶ
δρῶ σε τόδε· ἀττικῶς δέδρακα· ἔδρασα· δρᾶσω.

Κομίζω σοι χρυσίον, καὶ κομίζω σε εἰς τὸν ἀγρόν· κομι-
ζομαι δέ σε, κοινόν, ἀντὶ τοῦ λαμβάνω· ἐκόμισα· κομίσω.

Φέρω σοι τὸν κύνα, καὶ φέρω αὐτὸν εἰς τὸν σὸν οἶ- 20
κον· ἐνήνοχα, ἤνεγκον, οἶσω, ὁ μέλλων ἀπὸ τοῦ οἶω.

Ἄγω σοι τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἄγω σε εἰς τὴν πόλιν·
ὁ ἀόριστος δεύτερος, ἤγον, καὶ ἀττικῶς ἤγαγον· ὁ
μέλλων, ἄξω. Σημεῖωσαι δὲ τὸ μὲν φέρω ἐπὶ ἀψύ-
χων, τὸ δὲ ἄγω ἐπὶ ἐμψύχων· τὸ δὲ κομίζω ἐπ' ἀμ- 25
φοτέρων.

Ἀφήμι σοι παρακαταθήκην, καὶ ἀφήμι σε, ἀπλῶς,
καὶ ἀφήμι σε τοῦ χρέους, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω· ἀφή-
κα· ἀφήσω.

Πέμπω σοι γράμματα καὶ πράγματα· καὶ ἐπιστέλλω σε 30
εἰς τὸν κῆπον.

Θύω τῷ θεῷ θυσίαν ἀναίμακτον· τίθυσσα· ἔθυσσα· θύσω.

Ἑκτον εἶδος· τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς
γενικὴν.

Τὸ ἕκτον εἶδος καὶ τελευταῖον τῶν ἐνεργητικῶν, 35

ἄπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν δρῶσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν γενικὴν· ἢ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ ῥήματος διαλυομένου εἰς ὄνομα, ἀφ' οὗ ἡ γενικὴ ποιεῖται. Οἶον, ἀξιῶ σε τιμῆς, ἀντὶ τοῦ, ἄξιον ὅ γουμαι σε τιμῆς. Γυμνῶ σε τῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ τοῦ, γυμνόν σε καδιστῶ. Ἡ νοουμένης ἔξωθεν τῆς προθέσεως, ἔλλειπτικῶς· οἶον, χύω σε τῶν δεσμῶν, δηλονότι ἀπὸ τῶν δεσμῶν· διώκω σε τῆς οἰκίας, ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῆς οἰκίας· ἀξιῶ σε τιμῆς, ἀντὶ τοῦ, ἄξιόν σε κρινῶν τιμῆς· καὶ ἀξιῶ σε, ἀντὶ τοῦ, παρακαλῶ· καὶ ἀξιῶ σε ἐκτυπῶσαι τὸ βιβλίον· ἤξιωσα· ἀξιῶσω.

Ἐλαττώω, ὦ, σε τοῦ ἐταίρου, ἀντὶ τοῦ ἐλάττω δεικνυμι· ἠλάττωσα· ἐλαττώσω.

Ἄθωῶ, ἀθωῶ σε τοῦ φόνου, ἀντὶ τοῦ ἀθῶόν σε ποιῶ.

Κενῶω, ὦ, σε τῶν πραγμάτων, ἀντὶ τοῦ κενόν σε ποιῶ.

Πληρῶω, ὦ, σε τῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ τοῦ, πλήρη σε ποιῶ.

Γεμίζω τὴν φιάλην ὕδατος· κορέννυμι σε τροφῆς. Ἐν τούτοις καὶ τοῖς ὁμοίοις γίνεταί τοῦ ῥήματος διάλυσις εἰς ὄνομα καὶ ῥήμα, ὡς εἴρηται. Ἐν δὲ τοῖς ἐπομένοις ἐνδεῖ προθέσεως.

Πάύω σε τῶν κακῶν, καὶ παύω σε παίζειν, καὶ ἔτι τοῦ παίζειν· ὁ ἀόριστος, ἔπαυσα· ὁ μέλλων, παύσω. Διώκω σε, ἀντὶ τοῦ ζητῶ· καὶ διώκω σε τῆς οἰκίας, ἀντὶ τοῦ ἐλαύνω· καὶ διώκω σε κλοπῆς, ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ, ὅπερ καὶ διωκάθω λέγεται.

Ἐλαύνω σε τῆς πόλεως, καὶ ἀπελαύνω σε τοῦ βωμοῦ· ἐλαύνω σε τοῦ οἰκήματος.

Ἐλαφρύνω σε τοῦ βάρους· κουφίζω σε τοῦ χρέους.

Ἀπαλλάττω σε τῶν δεινῶν, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω· ἀπαλλάττομαι δὲ ἀπὸ σου, ἀντὶ τοῦ ἄπειμι· ὅθεν τό, ὦ τῶν, ἀπαλλάχθητε ἀπ' ἐμοῦ, ἀντὶ ἄπιτε.

Ἐλευθερῶ σε τῆς δουλείας τῶν ἀσεβῶν· μακρύνω σε τῆς ὁδοῦ· ἀρπάζω σε τοῦ πυρός· ἐγείρω σε καὶ ἐξεγείρω σε τοῦ ὕπνου· καθάιρω σε τοῦ ῥύπου· κρεμῶ σε τοῦ ποδός.

Καὶ τὰ συμβολαίων σημαντικά, δηλαδή· πωλῶ τὸν ἵππον δέκα χρυσίων, καὶ ἀποδίδομαι βούν σίτου, καὶ πρίαμαι Μαῦρον τριάκοντα στατήρων· καὶ ἀνοῦμαι καὶ ἀγοράζω, ἢ καθ' ὁμοιότητα τῶν προτέρων, ὅτι τὸ τίμημα ἐπὶ γενικῆς, καὶ ἐπὶ δοτικῆς ἔντισιν, ἢ κατ' ἔλλειψιν τῆς διὰ προθέσεως, ἀττικῶς, ὡς τισιν ἔδοξεν, ὅπερ οὐκ ἀρέσκει.

Καὶ τὰ μὲν ἀρκτικά εἶδη τῆς συντάξεως ταῦτα· εἰς ἃ καὶ τὰ δοκοῦντα μὲν, μὴ ὄντα δέ, ἀναφέρεται· τὸ γὰρ, ἀκούω σου τοὺς λόγους· ἀναδέχομαι σου τὸν 10 τρόπον, ταυτόν ἐστὶ τῷ πρώτῳ τῷ εἰς αἰτιατικὴν μεταβαίνοντι. Τὸ γὰρ ῥῆμα εἰς αἰτιατικὴν μεταβαίνει· ἢ δὲ γενικῇ ἢ ἀπὸ αἰτιατικῆς ποιεῖται, ἢ ἀπὸ προθέσεως ἐπὶ τισιν, ἢ ἔλλειπτικῶς. "Ἐτι τὸ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν ταυτόν ἐστὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἕνεκα. "Ἐγα- 15 μαί σε τοῦ φρονήματος· ἐπαινῶ σε τοῦ νοῦ· θαυμάζω σε τῆς σοφίας. Ταῦτα δὲ καὶ ἀντιστρόφως τίθενται· ἄγαμαί σοι τὸ φρόνημα· ἐπαινῶ σου τὸν νοῦν· θαυμάζω σου τὴν σοφίαν.

"Ἐτι τὸ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν ταυτόν ἐστὶ τῷ 20 πρώτῳ, ἢ ὀργανικῶς· οἶον, ἀμείβομαι σε δώροις· δεξιούμαι σε τραπέζῃ· ἢ διαλυτικῶς· ἀξιώ σε τῷ Ἡρακλεῖ· ὁμοιώ σε τῷ Ἀχιλλεῖ· ἀντὶ τοῦ, ὁμοιὸν σε ἐκείνοις κρίνω.

"Ἐτι τὸ εἰς αἰτιατικὴν μόνον μεταβαῖνον, μεθ' ἣν 25 τίθεμεν γενικὴν μετὰ προθέσεως· οἶον, ἀκούω τοὺς ποιητὰς παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου· τοῦτο δὲ καὶ αἰτιατικῇ, ἄλλως· μερίζω τὴν αἶραν ἀπὸ τοῦ σίτου· ἔλαω τὸν κλέπτην ἀπὸ τοῦ ἀσύλου.

Τὸ δὲ ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικὴν ταυτόν ἐστὶ τῷ 30 δευτέρῳ, τῷ εἰς δοτικὴν μεταβαίνοντι· οἶον, ἀμφισβητῶ σοι τῆς ἀρχῆς, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς· συγγινώσκω σοι τῆς ἀνοίας, ἔλλειπτικῶς· δεῖ δέ μοι χρημάτων, διαλυτικῶς, ἀντὶ τοῦ, ἔνδειά μοι ἐστὶ χρημάτων· κοινωνῶ σοι τῆς δόξης· μετέχω σοι τοῦ πάθους, ἀντὶ τοῦ, μετ- 35

300 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ὄχος σοι γίνομαι τοῦ πάθους· καὶ ἔτι μετέχω σοι τὸ πάθος· ὄθεν καὶ τὸ τοῦ Κωμικοῦ·

εἰ γὰρ μεταίχες τὰς Ἰσας πληγὰς ἐμοί.

Τούτων οὕτως εἰρημένων, ἐχόμενον ἂν εἴη τὸν ὁ αὐτὸν τρόπον καὶ περὶ τῶν παθητικῶν διαλαβεῖν.

Περὶ τῶν παθητικῶν ῥημάτων.

Πρῶτον εἶδος.

Ῥῆμα παθητικὸν κυρίως ἐστίν, ὅπερ λῆγον εἰς μαι, ἀπὸ ἐνεργητικοῦ σχηματιζόμενον, πάθος σημαίνει·
10 φιλοῦμαι, ὅτι φιλῶ· νικῶμαι, ὅτι νικῶ. Πλείστα δὲ τῶν παθητικῶν κοινῶς λαμβάνονται, ἐνεργειαν καὶ πάθος σημαίνοντα, ἔθει ἀτικῶ· καὶ μάλιστα οἱ καλούμενοι μέσοι χρόνοι αὐτῶν, εἰ καὶ πλείονες εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ῥέπουσι.

15 Τοῦ δὲ παθητικοῦ ἐξαχῶς συντασσομένου, ὥσπερ καὶ τὰ ἐνεργητικά, τὸ πρῶτον εἶδος αὐτῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου πάσχοντος, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος μετὰ τῆς προσηκούσης προθέσεως, τῆς ὑπό, ἢ παρὰ, ἢ πρὸς· οἶον,
20 ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. Ἰστέον δέ, ὅτι ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐνεργητικοῖς προεπινοεῖται ὀνομαστικὴ δρῶσα, οὕτως ἐν τοῖς παθητικοῖς πάσχουσα· καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς ἢ πλαγία πάσχει, οὕτως ἐν τοῖς παθητικοῖς δρᾶ μετὰ προθέσεως, καὶ συμβαίνει ἀντιστραμ-
25 μένως τοῖς ἄκροις. Ὁ διδάσκαλος φιλεῖ τὸν μαθητὴν· ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτοῦ, καὶ ὀφείλεται παρ' αὐτοῦ.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἐν τοῖς παθητικοῖς τίθεται ἡ δοτικὴ τὸ αὐτὸ σημαίνουσα, ὅπερ ἡ γενικὴ μετὰ προ-
30 θέσεως· οἶον, φιλοῦμαι σοι, ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ σου. Ἐτι ὀργανικῶς· βάλλομαι μήλοισ· καὶ γενικῇ ἔλλειπτικῶς, ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς· φιλοῦμαι ὑπὸ σου τῆς ἀρετῆς, ἢ διὰ τὴν ἀρετὴν· μισοῦμαι τῆς κακίας, ἀντὶ τοῦ, ἔνεκα. Ἐτι ἴδιον τῶν παθητικῶν συνεχδοχικῶς λαμβά-
35 νειν αἰτιατικὴν, ὅτε τὸν πάσχοντα τόπον δηλοῦσιν· οἶον, πλήττομαι τὸν πόδα· τέρομαι τὴν φρένα.

Περὶ τοῦ δευτέρου εἶδους.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου πάσχοντος, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος, μετὰ τῆς προσηκούσης προθέσεως. 6

Περὶ τοῦ τρίτου εἶδους.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ τὴν συνήθη ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν μετὰ προθέσεως ὄλον, ἢ Σικελία ἄρχεται ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραγωνίας. 10

Περὶ τοῦ τετάρτου εἶδους.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ τὴν ὀνομαστικὴν δοῦσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν ἐνεργοῦσαν, μεθ' ἣν τὴν οὖσαν αἰτιατικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς ὄλον, οἱ μαθηταὶ διδάσκονται ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου τὴν γραμματικὴν διδασκομαι ὑπό σου λόγους. 15

Περὶ τοῦ πέμπτου εἶδους.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ τὴν 20 συνήθη γενικὴν, καὶ τὴν οὖσαν δοτικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς, ὄλον, τὸ βιβλίον ἐστάλη μοι παρὰ σου.

Περὶ τοῦ ἕκτου εἶδους καὶ τελευταίου. 25

Τὸ ἕκτον εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ τὴν συνήθη γενικὴν, μεθ' ἣν τὴν οὖσαν αἰτιατικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς ὄλον, ὃ δεῖνα ἀξιοῦται παρὰ τοῦ βασιλέως τιμῆς.

Καὶ περὶ μὲν τῶν παθητικῶν ταῦτα· εἰσὶ δὲ καὶ 30 τινὰ ῥήματα, ἃ ἐν μὲν τοῖς ἐνεργητικοῖς τριπροσώπως κλίνονται, ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς κατὰ τὸ τρίτον μόνον ὄλον, σπείρω τὴν γῆν, ἢ γῆ σπείρεται ὑπὸ τῶν γεωργῶν. Ἔτι εἰσὶν ἕνια ῥήματα, ὧν τρίτον μόνον πρὸς ἄλλον εὐρῆται, ἐπὶ τοῦ Θεοῦ νοούμενον ὄλον, γέ- 35

φει, χειμάζει, βρέχει, ὕει, βροντᾶ· καὶ βροντῶσιν αἱ Νεφέλαι, ὁ Κωμικός φησιν.

Περὶ οὐδετέρων ῥημάτων ὑπαρκτικῶν.

Οὐδέτερον ῥημά ἐστι κυρίως τὸ λῆγον εἰς ὦ, καὶ β μὴ σχηματίζον παθητικὸν εἰς μαι· οἶον, ζῶ· πλουτῶ. Τούτου δὲ τὰ μὲν ὑπαρκτικά καλοῦνται, ὅσα καὶ πρὸ ἑαυτῶν, καὶ μεθ' αὐτὰ ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσιν· οἶον, ἐγὼ εἰμι μαθητής· σὺ εἶ σοφός· ἐκεῖνος ὑπάρχει δίκαιος· καὶ ἔτι ἄττικῶς μετὰ γενικῆς· ἐκεῖνος ὑπάρχει
10 τῶν δικαίων, τῶν ἀγαθῶν.

Περὶ τῶν αὐτουδετέρων.

Τὰ δὲ αὐτουδέτερα καλοῦνται, ἅπερ πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν αὐτουδετερότητος ἀπαιτοῦσι· ζῶ· καὶ ζῶ ζώην, ἄττικῶς.

15 Περὶ τῶν οὐδετερομεταβατικῶν.

Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδέτερα μεταβατικά, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν αἰτιατικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ' αὐτὰ πάλιν αἰτιατικὴν μετὰ προθέσεως· οἶον, ἀναβαίνω εἰς τὸ ὄρος· καταβαίνω εἰς τὸ πεδίον.

20 Περὶ τῶν οὐδετεροπεριποιητικῶν.

Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδέτερα περιποιητικά, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ' αὐτὰ δοτικὴν περιποίησιν σημαίνουσιν· οἶον, δουλεύω σοι.

Περὶ τῶν οὐδετεροκτητικῶν.

25 Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδέτερα κτήτικά, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ' αὐτὰ γενικὴν· οἶον, χρῆζω βιβλίων, ἀντὶ τοῦ, χρεῖαν ἔχω.

Περὶ τῶν οὐδετεροπαθητικῶν.

Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδετεροπαθητικά, εἴτε ἰδιοπαθητικά, καὶ αὐτοπαθῆ, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ σημαίνουσιν αὐτοπάθειαν καὶ μεθ' αὐτὰ διαφόρους πτώσεις· οἶον, πάσχω ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι τοῖς τοιούτοις καὶ διάφορος σύνταξις εὐρίσκεται, καὶ παθητικαὶ φωναὶ ἀδεία τῆς θείας γραφῆς καὶ τῶν ποιητῶν, οἷς ἔξεστι τὸ κοινὸν ἔθος μεταβάλλειν.
35

Περὶ μέσων ῥημάτων.

Κοινὸν ῥῆμα εἶτε μέσον ἐστὶ τὸ λῆγον εἰς μαι, καὶ ποτὲ μὲν ἐνέργειαν, ποτὲ δὲ πάθος σημαῖνον. Καὶ τὸ μὲν ἐνέργειαν σημαῖνον, ἐνεργητικῶς συντάξις κατὰ τὰ εἶδη τῶν ἐνεργητικῶν· τὸ δὲ πάθος, παθητικῶς οἶον, βιάζομαι τὸν φίλον· καὶ βιάζομαι ὑπὸ τοῦ φίλου. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι καθαρὰ κοινὰ ὄλλιε εἰσὶ· τὰ δὲ πλεῖστα τῶν παθητικῶν κοινῶς λαμβάνονται, ἔθει ἀττικῶ, καὶ μάλιστα οἱ καλούμενοι μέσοι χρόνοι αὐτῶν· οἶον, τύπτομαι, ἀντὶ τοῦ δαίρω καὶ δαίρο-10 μαι· καὶ τάλλα. Ἰστέον δὲ τοῦτο, ὅτι τῶν καλουμένων μέσων χρόνων, οἱ μὲν ἐνεργητικῶς γράφονται, οἶον, τέτυπα, καὶ ἐτετύπειν· διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς τετάχεται· οἱ δὲ παθητικῶς, καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς τεταγμένοι, οἶον, ἐτυψάμην. 15

Περὶ ἀποθετικῶν ἐνεργητικῶν.

Ἀποθετικὸν ῥῆμα κυρίως ἐστὶ τὸ παθητικῶς μὲν γραφόμενον, ἐνέργειαν δὲ σημαῖνον ὡς τὰ πολλά, σπανίως δὲ καὶ πάθος. Καὶ τὸ μὲν σημαῖνον ἐνέργειαν, αὐτενέργητον καλεῖται· τὸ δὲ πάθος, αὐτοπαθές. Τοῦ-20 του δὲ ἐξαχῶς συντασσομένου, ὡς περ καὶ τὰ ἐνεργητικά, τὸ πρῶτον εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν ἐνεργοῦσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν πείχουσαν· αἰτιῶμαι σε, καὶ αἰτιῶμαι σε τῆς κακίας.

Περὶ τοῦ δευτέρου.

25

Τὸ δεῦτερον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ δοτικὴν· μάχομαι σοι, ἀντίσταμαι σοι.

Περὶ τοῦ τρίτου.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυ-30 τοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν· ἐφίμαί σου καὶ μεδίμαί σου.

Περὶ τοῦ τετάρτου.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν ἐτέραν· πρᾶττομαι σε χρήματα. 35

Περὶ τοῦ πέμπτου.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν δοτικὴν, ἢ καὶ ἀντιστρόφως· δωροῦμαι σε βιβλίον, ὃ ἢ δωροῦμαι σοι βιβλίον.

Περὶ τοῦ ἕκτου.

Τὸ ἕκτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν γενικὴν· αἰροῦμαι, καὶ προαιροῦμαι ζωὴν θανάτου.

10 Περὶ τῶν ἀποθετικῶν παθητικῶν.

Ἀποθετικὸν παθητικὸν ἔστι, τὸ σημαῖνον αὐτοπάθειαν, καὶ ἀπαιτοῦν πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν, καὶ ἄλλας πτώσεις· γίνομαι ὑπὸ τῆς δεῖνος· συγγίνομαι δὲ τῷ δεῖνι· καὶ κερύγνομαι τοῦδε, καὶ ἄλλα πλείστα.

ΑΛΦΑΒΗΤΟΣ ΟΠΩΣ ΣΤΝΤΑΞΣΕΕΣΘΑΙ ΔΕΙ
ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ.

Ἀναγκάζω σε.	ἀναλίσκω σε.	ἄγω σε.
ἀλλάσσω σε.	αἰσχύνομαι σε.	ἀλείφω σε.
ἀγαπῶ σε.	ἀθροίζω σε.	αἰνῶ σε.
αἰχμαλωτίζω σε.	αἰκίζομαι σε.	ἀτιμῶ σε.
20 ἀσπάζομαι σε.	ἀποστέλλω σε.	ἀπεχθάνομαι σε.
ἀποκτείνω σε.	ἀμύνομαι σε.	ἄλλοτριῶ σε.
ἀποστερῶ σε.	ἀρνούμαι σε.	ἄγομαι σε.
ἀποπέμπομαι σε.	ἀποτίθεμαι σε.	ἀδικῶ σε.
αἰτῶ σε.	ἀποστρέφω σε.	ἀπολῶ σε.
25 ἀπογινώσκω σε	ἀποσεμνύνω σε.	ἀποδέχομαι σε.
καὶ σου.		
αἰδοῦμαι σε.	ἀξιῶ σε.	ἀριθμῶ σε.
ἀναμένω σε.	ἀφῶ σε.	ἀλιεύω σε.
αἰτούμαι σε.	ἀφνιδιάζω σε.	ἀμείβομαι σε.

ἀπατῶ σε.	ἀγριαίνω σε.		
Αὐταρχῶ σοι.		ἀμαρτάνω σοι.	
ἀντιλέγω σοι.	ἀπολογοῦμαι σοι.	ἀντίσταμαι σοι.	
ἀμφισβητῶ σοι.	ἀληθεύω σοι.	ἀρέσκω σοί.	
ἀνταποδιδῶ σοι.	ἀποκρίνομαι σοι.	ἀκολουθῶ σοι.	5
ἀμιλλῶμαι σοι.			
Ἄμελῶ σου.	ἀπολαύω σου.	ἀποχαρίζομαι σου.	
ἀντέχομαι σου.	ἀπορῶ σου.	ἀνέχομαι σου.	
ἀποτυγχάνω σου.	αἰσθάνομαι σου.	ἄπτομαι σου.	

Βλάπτω σε.	βαστάζω σε.	βιάζομαι σε.	10
βλέπω σε.	βαρύνω σε.	βαρῶ σε.	
βάλλω σε.	βεβαιῶ σε.	βασκαίνω σε.	
Βασιλεύω σοι.	βοηθῶ σοι.	βοῶ σοι.	

Γνωρίζω σε.	γυμνάζω σε.	γελῶ σε.	
γονυπετῶ σε.	γεωργῶ σε.	γινώσκω σε.	15
γῆμω σε.			
Γοητεύω σοι.	γίνομαι σοι.	γράφω σοι.	

Δοξάζω σε.	δοκιμάζω σε.	διώκω σε.	
διαβαίνω σε.	διαφθείρω σε.	διατέρομαι σε.	
δάκνω σε.	διαμῶ σε.	δακρύω σε.	20
διερευνῶ σε.	δελεάζω σε.	δικαιῶ σε.	
δωροδοκῶ σε.	διορθοῦμαι σε.	δαιρῶ σε.	
δέδιά σε.	δουλαγωγῶ σε.	δημοσιεύω σε.	
διστάζω σε.	δυσωπῶ σε.	δέχομαι σε.	
διαμαρτυροῦμαι σε.			25

Δουλεύω σοι.	διδῶ σοι.	δηλῶ σοι.	
δεικνύω σοι.	δωροῦμαι σοι.	δυσχεραίνω σοι.	
διαλέγομαι σοι.	δίδωμι σοι.	διηγοῦμαι σοι.	
διαφέρω σοι.			
Δίδωμι σου.	διαχωρίζομαι σου.		30

ἔπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν θρωσάν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν γενικὴν· ἢ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ ῥήματος διαλυομένου εἰς ὄνομα, ἀφ' οὗ ἡ γενικὴ ποιεῖται. Οἶον, ἀξιῶ σε τιμῆς, ἀντὶ τοῦ, ἄξιον 5 ἡγοῦμαι σε τιμῆς. Γυμνῶ σε τῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ τοῦ, γυμνόν σε καθιστῶ. Ἡ νοουμένης ἕξωθεν τῆς προθέσεως, ἔλλειπτικῶς· οἶον, λύω σε τῶν δεσμῶν, δηλονότι ἀπὸ τῶν δεσμῶν· διώκω σε τῆς οἰκίας, ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῆς οἰκίας· ἀξιῶ σε τιμῆς, ἀντὶ τοῦ, ἄξιόν σε κρι- 10 νω τιμῆς· καὶ ἀξιῶ σε, ἀντὶ τοῦ, παρακαλῶ καὶ ἀξιῶ σε ἐκτυπῶσαι τὸ βιβλίον· ἤξιῶσα· ἀξιῶσω.

Ἐλαττώω, ῶ, σε τοῦ ἑταίρου, ἀντὶ τοῦ ἐλάττω δεικνυμι· ἠλάττωσα· ἐλαττώσω.
Ἄθωῶ, ἄθωῶ σε τοῦ φόνου, ἀντὶ τοῦ ἀθῶόν σε 15 ποιῶ.

Κενόω, ῶ, σε τῶν πραγμάτων, ἀντὶ τοῦ κενόν σε ποιῶ.
Πληρόω, ῶ, σε τῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ τοῦ, πλήρη σε ποιῶ.
Γεμίξω τὴν φιάλην ὕδατος· κορέννυμι σε τροφῆς. Ἐν 20 τούτοις καὶ τοῖς ὁμοίοις γίνεται τοῦ ῥήματος διάλυσις εἰς ὄνομα καὶ ῥήμα, ὡς εἴρηται. Ἐν δὲ τοῖς ἐπομένοις ἔνδει προθέσεως.

Παύω σε τῶν κακῶν, καὶ παύω σε παλζειν, καὶ ἔτι τοῦ παλζειν· ὁ ἀόριστος, ἔπαυσα· ὁ μέλλων, παύσω.
Διῶκω σε, ἀντὶ τοῦ ζητῶ· καὶ διώκω σε τῆς οἰκίας, 25 ἀντὶ τοῦ ἐλαύνω· καὶ διώκω σε κλοπῆς, ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ, ὅπερ καὶ διωκάθω λέγεται.

Ἐλαύνω σε τῆς πόλεως, καὶ ἀπελαύνω σε τοῦ βωμοῦ· ἐλαύνω σε τοῦ οἰκήματος.

Ἐλαφρύνω σε τοῦ βάρους· κουφίξω σε τοῦ χρέους.
30 Ἀπαλλάττω σε τῶν δεινῶν, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω· ἀπαλλάττομαι δὲ ἀπὸ σου, ἀντὶ τοῦ ἄπειμι· ὄθεν τό, ῶ τῶν, ἀπαλλάχθητε ἀπ' ἐμοῦ, ἀντὶ ἄπιτε.

Ἐλευθερῶ σε τῆς δουλείας τῶν ἀσεβῶν· μακρύνω σε τῆς ὁδοῦ· ἀρκάξω σε τοῦ πυρός· ἐγείρω σε καὶ 35 ἐξεγείρω σε τοῦ ὕπνου· καθαίρω σε τοῦ ῥύπου· κρεμῶ σε τοῦ ποδός.

Καὶ τὰ συμβολαίων σημαντικά, δηλαδή· πωλῶ τὸν ἵππον δέκα χρυσίων, καὶ ἀποδίδομαι βούν σίτου, καὶ πρίαμαι Μαῦρον τριάκοντα στατήρων· καὶ ἀνοῦμαι καὶ ἀγοράζω, ἢ καθ' ὁμοιότητα τῶν προτέρων, ὅτι τὸ τίμημα ἐπὶ γενικῆς, καὶ ἐπὶ δοτικῆς ἔντισιν, ὅ ἢ κατ' ἔλλειψιν τῆς διὰ προθέσεως, ἀττικῶς, ὡς τισιν ἔδοξεν, ὅπερ οὐκ ἀρέσκει.

Καὶ τὰ μὲν ἀρκτικά εἶδη τῆς συντάξεως ταῦτα· εἰς ἃ καὶ τὰ δοκοῦντα μὲν, μὴ ὄντα δέ, ἀναφέρεται· τὸ γὰρ, ἀκούω σου τοὺς λόγους· ἀναδέχομαι σου τὸν 10 τρόπον, ταῦτόν ἐστι τῷ πρώτῳ τῷ εἰς αἰτιατικὴν μεταβαίνοντι. Τὸ γὰρ ῥῆμα εἰς αἰτιατικὴν μεταβαίνει· ἢ δὲ γενικῆ ἢ ἀπὸ αἰτιατικῆς ποιεῖται, ἢ ἀπὸ προθέσεως ἐπὶ τισιν, ἢ ἔλλειπτικῶς. "Ἐτι τὸ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν ταῦτόν ἐστι κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἕνεκα. "Ἄγα- 15 μαί σε τοῦ φρονήματος· ἐπαινώ σε τοῦ νοῦ· θαυμάζω σε τῆς σοφίας. Ταῦτα δὲ καὶ ἀντιστρόφως τίθενται· ἄγαμαί σοι τὸ φρόνημα· ἐπαινώ σου τὸν νοῦν· θαυμάζω σου τὴν σοφίαν.

"Ἐτι τὸ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν ταῦτόν ἐστι τῷ 20 πρώτῳ, ἢ ὀργανικῶς· οἶον, ἀμείβομαι σε δώροις· δεξιούμαι σε τραπέζῃ· ἢ διαλυτικῶς· ἀξιώ σε τῷ Ἡρακλεῖ· ὁμοιω σε τῷ Ἀχιλλεῖ· ἀντὶ τοῦ, ὁμοίον σε ἐκείνοις κρίνω.

"Ἐτι τὸ εἰς αἰτιατικὴν μόνον μεταβαῖνον, μεθ' ἣν 25 τίθεμεν γενικὴν μετὰ προθέσεως· οἶον, ἀκούω τοὺς ποιητὰς παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου· τοῦτο δὲ καὶ αἰτιατικῆ, ἄλλως· μερίζω τὴν αἶραν ἀπὸ τοῦ σίτου· ἔλω τὸν κλέπτην ἀπὸ τοῦ ἀσύλου.

Τὸ δὲ ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικὴν ταῦτόν ἐστι τῷ 30 δευτέρῳ, τῷ εἰς δοτικὴν μεταβαίνοντι· οἶον, ἀμφισβητῶ σοι τῆς ἀρχῆς, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς· συγγινώσκω σοὶ τῆς ἀνοίας, ἔλλειπτικῶς· δεῖ δέ μοι χρημάτων, διαλυτικῶς, ἀντὶ τοῦ, ἔνδειά μοι ἐστι χρημάτων· κοινωνῶ σοι τῆς δόξης· μετέχω σοι τοῦ πάθους, ἀντὶ τοῦ, μετ- 35

300 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

σχός σοι γίνομαι τοῦ πάθους· καὶ ἔτι μετέχω σοι τὸ πάθος· ὄθεν καὶ τὸ τοῦ Κωμικοῦ·

εἰ γὰρ μεταίχες τὰς Ἰσας πληγὰς ἐμοί.

Τούτων οὕτως εἰρημένον, ἐχόμενον ἂν εἴη τὸν ἕ αὐτὸν τρόπον καὶ περὶ τῶν παθητικῶν διαλαβεῖν.

Περὶ τῶν παθητικῶν ῥημάτων.

Πρῶτον εἶδος.

Ῥῆμα παθητικὸν κυρίως ἐστίν, ὅπερ λῆγον εἰς μαι, ἀπὸ ἐνεργητικοῦ σχηματιζόμενον, πάθος σημαίνει·
10 φιλοῦμαι, ὅτι φιλῶ· νικῶμαι, ὅτι νικῶ. Πλείστα δὲ τῶν παθητικῶν κοινῶς λαμβάνονται, ἐνέργειαν καὶ πάθος σημαίνοντα, ἔθει ἀττικῶ· καὶ μάλιστα οἱ καλούμενοι μέσοι χρόνοι αὐτῶν, εἰ καὶ πλείονες εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ῥέπουσι.

15 Τοῦ δὲ παθητικοῦ ἑξαχῶς συντασσομένον, ὥσπερ καὶ τὰ ἐνεργητικά, τὸ πρῶτον εἶδος αὐτῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου πάσχοντος, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος μετὰ τῆς προσηκούσης προθέσεως, τῆς ὑπό, ἢ παρὰ, ἢ πρὸς· οἶον,
20 ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. Ἰστέον δέ, ὅτι ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐνεργητικοῖς προεπινοεῖται ὀνομαστικὴ δρωσα, οὕτως ἐν τοῖς παθητικοῖς πάσχουσα· καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς ἡ πλαγία πάσχει, οὕτως ἐν τοῖς παθητικοῖς δρωᾷ μετὰ προθέσεως, καὶ συμβαίνει ἀντιστραμ-
25 μένως τοῖς ἄκροις. Ὁ διδάσκαλος φιλεῖ τὸν μαθητὴν· ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτοῦ, καὶ ὀφελεῖται παρ' αὐτοῦ.

Λεῖ δὲ εἶδέναι, ὅτι ἐν τοῖς παθητικοῖς τίθεται ἡ δοτικὴ τὸ αὐτὸ σημαίνουσα, ὅπερ ἡ γενικὴ μετὰ προ-
30 θέσεως· οἶον, φιλοῦμαι σοι, ἀντὶ τοῦ, ὑπό σου. Ἔτι ὀργανικῶς· βάλλομαι μήλοισ· καὶ γενικῆ ἑλλειπτικῶς, ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς· φιλοῦμαι ὑπό σου τῆς ἀρετῆς, ἢ διὰ τὴν ἀρετὴν μισοῦμαι τῆς κακίας, ἀντὶ τοῦ, ἔνεκα. Ἔτι ἴδιον τῶν παθητικῶν συνεκδοχικῶς λαμβά-
35 νειν αἰτιατικὴν, ὅτε τὸν πάσχοντα τόπον δηλοῦσιν· οἶον, πλήττομαι τὸν πόδα· τέρπομαι τὴν φρένα.

Περὶ τοῦ δευτέρου εἴδους.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου πάσχοντος, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος, μετὰ τῆς προσηκούσης προθέσεως. 6

Περὶ τοῦ τρίτου εἴδους.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ τὴν συνήθη ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν μετὰ προθέσεως ὄλον, ἢ Σικελία ἄρκεται ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραγωνίας. 10

Περὶ τοῦ τετάρτου εἴδους.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ τὴν ὀνομαστικὴν δρῶσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν ἐνεργοῦσαν, μεθ' ἣν τὴν οὖσαν αἰτιατικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς ὄλον, οἱ μαθηταὶ διδάσκονται ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου τὴν γραμματικὴν διδασκομαι ὑπό σου λόγους. 15

Περὶ τοῦ πέμπτου εἴδους.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ τὴν 20 συνήθη γενικὴν, καὶ τὴν οὖσαν δοτικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς, ὄλον, τὸ βιβλίον ἐστάλη μοι παρὰ σου.

Περὶ τοῦ ἕκτου εἴδους καὶ τελευταίου. 25

Τὸ ἕκτον εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ τὴν συνήθη γενικὴν, μεθ' ἣν τὴν οὖσαν αἰτιατικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς ὄλον, ὃ δεῖνα ἀξιοῦται παρὰ τοῦ βασιλέως τιμῆς.

Καὶ περὶ μὲν τῶν παθητικῶν ταῦτα· εἰσὶ δὲ καὶ 30 τινὰ ρήματα, ἃ ἐν μὲν τοῖς ἐνεργητικοῖς τριπροσώπως κλίνονται, ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς κατὰ τὸ τρίτον μόνον ὄλον, σπείρω τὴν γῆν, ἢ γῆ σπείρεται ὑπὸ τῶν γεωργῶν. Ἔτι εἰσὶν ἕνια ρήματα, ὧν τρίτον μόνον πρόσωπον εὑρεται, ἐπὶ τοῦ Θεοῦ νοούμενον ὄλον, γλ-35

φει, χειμάζει, βρέχει, υει, βροντᾶ· και βροντῶσιν
αἱ Νεφέλαι, ὁ Κωμικός φησιν.

Περὶ οὐδετέρων ῥημάτων ὑπαρκτικῶν.

Οὐδέτερον ῥῆμά ἐστι κυρίως τὸ λῆγον εἰς ῶ, και
5 μὴ σχηματίζον παθητικὸν εἰς μαι· οἶον, ζῶ· πλουτῶ.
Τούτου δὲ τὰ μὲν ὑπαρκτικά καλοῦνται, ὅσα και πρὸ
ἑαυτῶν, και μεθ' αὐτὰ ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσιν· οἶον,
ἐγὼ εἰμι μαθητής· σὺ εἶ σοφός· ἐκεῖνος ὑπάρχει δι-
καιος· και ἔτι ἀττικῶς μετὰ γενικῆς· ἐκεῖνος ὑπάρχει
10 τῶν δικαίων, τῶν ἀγαθῶν.

Περὶ τῶν αὐτουδετέρων.

Τὰ δὲ αὐτουδέτερα καλοῦνται, ἅπερ πρὸ ἑαυτῶν
ὀνομαστικὴν αὐτουδετερότητος ἀπαιτοῦσι· ζῶ· και ζῶ
ζωὴν, ἀττικῶς.

15 Περὶ τῶν οὐδετερομεταβατικῶν.

Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδέτερα μεταβατικά, ὅσα πρὸ
ἑαυτῶν αἰτιατικὴν ἀπαιτοῦσι, και μεθ' αὐτὰ πάλιν αἰ-
τιατικὴν μετὰ προθέσεως· οἶον, ἀναβαίνω εἰς τὸ ὄρος·
καταβαίνω εἰς τὸ πεδίον.

20 Περὶ τῶν οὐδετεροπεριποιητικῶν.

Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδέτερα περιποιητικά, ὅσα πρὸ
ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, και μεθ' αὐτὰ δοτι-
κὴν περιποίησιν σημαίνουσιν· οἶον, δουλεύω σοι.

Περὶ τῶν οὐδετεροκτητικῶν.

25 Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδέτερα κτήτικά, ὅσα πρὸ ἑαυ-
τῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, και μεθ' αὐτὰ γενικὴν·
οἶον, χρῆζω βιβλίων, ἀντὶ τοῦ, χρεῖαν ἔχω.

Περὶ τῶν οὐδετεροπαθητικῶν.

Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδετεροπαθητικά, εἴτε ἰδιοπα-
30 θητικά, και αὐτοπαθῆ, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν
ἀπαιτοῦσι, και σημαίνουσιν αὐτοπάθειαν και μεθ'
αὐτὰ διαφόρους πτώσεις· οἶον, πάσχω ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν.
Ἰστέον δὲ ὅτι τοῖς τοιούτοις και διάφορος σύνταξις
εὐρίσκεται, και παθητικαὶ φωναὶ ἀδεια τῆς θείας γρα-
35 φῆς και τῶν ποιητῶν, οἷς ἔξεστι τὸ κοινὸν ἔθος μετα-
βάλλειν.

Περὶ μέσων ῥημάτων.

Κοινὸν ῥῆμα εἶτε μέσον ἐστὶ τὸ λῆγον εἰς μαι, καὶ ποτὲ μὲν ἐνέργειαν, ποτὲ δὲ πάθος σημαῖνον. Καὶ τὸ μὲν ἐνέργειαν σημαῖνον, ἐνεργητικῶς συντάξεις κατὰ τὰ εἶδη τῶν ἐνεργητικῶν· τὸ δὲ πάθος, παθητικῶς οἶον, βιάζομαι τὸν φίλον· καὶ βιάζομαι ὑπὸ τοῦ φίλου. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι καθαρὰ κοινὰ ὄλλγic εἰσὶ· τὰ δὲ πλεῖστα τῶν παθητικῶν κοινῶς λαμβάνονται, ἔθει ἀττικῶ, καὶ μάλιστα οἱ καλούμενοι μέσοι χρόνοι αὐτῶν· οἶον, τύπτομαι, ἀντὶ τοῦ δαίρω καὶ δαίρω-10 μαι· καὶ τάλλα. Ἰστέον δὲ τοῦτο, ὅτι τῶν καλουμένων μέσων χρόνων, οἱ μὲν ἐνεργητικῶς γράφονται, οἶον, τέτυπα, καὶ ἐτετύπειν· διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς τετάχεται· οἱ δὲ παθητικῶς, καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς τεταγμένοι, οἶον, ἐτυψάμην. 15

Περὶ ἀποθετικῶν ἐνεργητικῶν.

Ἀποθετικὸν ῥῆμα κυρίως ἐστὶ τὸ παθητικῶς μὲν γραφόμενον, ἐνέργειαν δὲ σημαῖνον ὡς τὰ πολλά, σπανίως δὲ καὶ πάθος. Καὶ τὸ μὲν σημαῖνον ἐνέργειαν, αὐτενέργητον καλεῖται· τὸ δὲ πάθος, αὐτοπαθές. Τοῦ-20 του δὲ ἐξαχῶς συντασσομένου, ὥσπερ καὶ τὰ ἐνεργητικά, τὸ πρῶτον εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν ἐνεργοῦσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν πάσχουσαν· αἰτιῶμαί σε, καὶ αἰτιῶμαί σε τῆς κακίας.

Περὶ τοῦ δευτέρου.

25

Τὸ δεῦτερον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ δοτικὴν· μάχομαι σοι, ἀντίσταμαι σοι.

Περὶ τοῦ τρίτου.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυ-30 τοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν· ἐφίμαί σου καὶ μεδίμαί σου.

Περὶ τοῦ τετάρτου.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν ἐτέραν· κράττομαι σε χρήματα. 35

Περὶ τοῦ πέμπτου.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν δοτικὴν, ἢ καὶ ἀντιστρόφως· δωροῦμαι σε βιβλίον, ὃ ἢ δωροῦμαι σοι βιβλίον.

Περὶ τοῦ ἕκτου.

Τὸ ἕκτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν γενικὴν· αἰροῦμαι, καὶ προαιροῦμαι ζωὴν θανάτου.

10 Περὶ τῶν ἀποθετικῶν παθητικῶν.

Ἀποθετικὸν παθητικόν ἐστί, τὸ σημαῖνον αὐτοπάθειαν, καὶ ἀπαιτοῦν πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν, καὶ ἄλλας πτώσεις· γίνομαι ὑπὸ τῆς δεῖνος· συγγίνομαι δὲ τῷ δεῖνι· καὶ περισυγγίνομαι τοῦδε, καὶ ἄλλα πλείστα.

ΑΛΦΑΒΗΤΟΣ ΟΠΩΣ ΣΥΝΤΑΣΣΕΣΘΑΙ ΔΕΙ
ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ.

Ἀναγκάζω σε.	ἀναλίσκω σε.	ἄγω σε.
ἀλλάσσω σε.	αἰσχύνομαι σε.	ἀλείφω σε.
ἀγαπῶ σε.	ἀθροίζω σε.	αἰνῶ σε.
αἰχμαλωτίζω σε.	αἰκίζομαι σε.	ἀτιμῶ σε.
20 ἀπάξομαι σε.	ἀποστέλλω σε.	ἀπεχθάνομαι σε.
ἀποκτείνω σε.	ἀμύνομαι σε.	ἀλλοτριῶ σε.
ἀποστερῶ σε.	ἀρνοῦμαι σε.	ἄγομαι σε.
ἀποπέμπομαι σε.	ἀποτίθεμαι σε.	ἀδικῶ σε.
αἰτῶ σε.	ἀποστρέφω σε.	ἀπολῶ σε.
25 ἀπογινώσκω σε	ἀποσεμνύνω σε.	ἀποδέχομαι σε.
καὶ σου.		
αἰδοῦμαι σε.	ἀξιῶ σε.	ἀριθμῶ σε.
ἀναμένω σε.	ἀφῶ σε.	ἀλειύω σε.
αἰτοῦμαι σε.	ἀφνιδιάζω σε.	ἀμείβομαι σε.

ἀπατῶ σε.	ἀγριάλω σε.		
Αὐταρκῶ σοι.		ἀμαρτάνω σοι.	
ἀντιλέγω σοι.	ἀπολογοῦμαι σοι.	ἀνθίσταμαι σοι.	
ἀμφισβητῶ σοι.	ἀληθεύω σοι.	ἀρέσκω σοι.	
ἀνταποδιδῶ σοι.	ἀποκρίνομαι σοι.	ἀκολουθῶ σοι.	5
ἀμιλλῶμαι σοι.			
Ἄμελῶ σου.	ἀπολαύω σου.	ἀποχαρίζομαι σου.	
ἀντέχομαι σου.	ἀπορῶ σου.	ἀνέχομαι σου.	
ἀποτυγχάνω σου.	αἰσθάνομαι σου.	ἄπτομαι σου.	
—————			
Βλάπτω σε.	βαστάζω σε.	βιάζομαι σε.	10
βλέπω σε.	βαρύνω σε.	βαρῶ σε.	
βάλλω σε.	βεβαιῶ σε.	βασκαίνω σε.	
Βασιλεύω σοι.	βοηθῶ σοι.	βοῶ σοι.	
—————			
Γνωρίζω σε.	γυμνάζω σε.	γελῶ σε.	
γονυπετῶ σε.	γεωργῶ σε.	γινώσκω σε.	15
γῆμω σε.			
Γοητεύω σοι.	γίνομαι σοι.	γράφω σοι.	
—————			
Δοξάζω σε.	δοκιμάζω σε.	διώκω σε.	
διαβαίνω σε.	διαφθείρω σε.	διατέρομαι σε.	
δάκνω σε.	διαμῶ σε.	δακρύω σε.	20
διερευνῶ σε.	δελιάζω σε.	δικαιῶ σε.	
δωροδοκῶ σε.	διορθοῦμαι σε.	δαιρῶ σε.	
δέδιά σε.	δουλαγωγῶ σε.	δημοσιεύω σε.	
διστάζω σε.	δυσπῶ σε.	δέχομαι σε.	
διαμαρτυροῦμαι σε.			25
Δουλεύω σοι.	διδῶ σοι.	δηλῶ σοι.	
δεικνύω σοι.	δωροῦμαι σοι.	δυσχεραίνω σοι.	
διαλέγομαι σοι.	δίδωμι σοι.	διηγούμαι σοι.	
διαφέρω σοι.			
Δύομαι σου.	διαχωρίζομαι σου.		30

Ἐλεῶ σε.	ἐκλέγομαι σε.	ἔχω σε.
ἐντρέπομαι σε.	εἰσάγω σε.	ἐλευθερῶ σε.
ἐρευνῶ σε.	ἐξετάζω σε.	εὐθύνομαι σε.
ἐγκωμιάζω σε.	ἐνεδρεύω σε.	εὐφραίνω σε.
5 ἔλκω σε.	ἐλαύνω σε.	ἐνδιαβάλλω σε.
ἐφέλκομαι σε.	ἐπίκειμαι σε.	εὐεργετῶ σε.
ἐκηραύζω σε καὶ σοι.	ἐκδέχομαι σε.	εἴρω σε.
ἐπερευνῶ σε.	ἐρῶ σε.	ἐπαινῶ σε.
10 ἐρεθίζω σε.	εὐλαβοῦμαι σε.	ἐγείρω σε.
ἐκλιπαρῶ σε.	ἐκφοβῶ σε.	ἐμβατεύω σε.
ἐρεθίζω σε.		
Ἐρῶ σοι.	ἐπέρχομαι σοι.	ἔπομαι σοι.
ἐξαρκῶ σοι.	ἐγγίζω σοι.	ἐπιτρέχω σοι.
15 ἐπιγράφω σοι.	ἐπιτυγχάνω σοι καὶ σου.	εὐχαριστῶ σοι.
ἐναντιοῦμαι σοι.	ἐκφαίνομαι σοι.	ἐπιπλήττω σοι.
ἐπικουρῶ σοι.	ἐμφανίζω σοι.	ἐπαρκῶ σοι.
ἐξηγοῦμαι σοι.	ἐπιτρέπω σοι.	εἰρηνεύω σοι.
20 ἐξέρχομαι σοι.	ἐπιβουλεύω σοι.	ἐπεγειρομαι σοι.
ἐνατενίζω σοι.	ἐπιχειρῶ σοι.	ἐπιδιατάσσομαι σοι καὶ σου.
Ἐπιθυμῶ σου.	ἐκκαίω σου.	ἐξαμαρτάνω σου.
εὐπορῶ σου.		
<hr/>		
25 Ζηλῶ σε.	ζητῶ σε.	ζημιῶ σε.
ζωγραφῶ σε.	ζωννύω σε.	ζωγρῶ σε.
ζῶω σε.		
<hr/>		
Ἡρισμαί σε.	ἦτημαί σε καὶ σου.	ἡσυχάζω σοι.
ἦρητμαί σου.		
<hr/>		
30 Θανατῶ σε.	θάλλω σε.	θάπτω σε.
θαυρῶ σε καὶ σου.	θέλω σε.	θεραπεύω σε.
θορυβῶ σε.	θρηνῶ σε.	θύω σε καὶ σου.

Ἰατρεύω σε. Ἰκετεύω σε. Ἰῶμαι σε.

Καθαρίζω σε.	καλύπτω σε.	καραδοκῶ σε.
κατακρίνω σε.	καθελῶ σε.	κλαίω σε.
κερδαίνω σε.	κλέπτω σε.	κινῶ σε.
κείρω σε.	κρεμῶ σε.	κερματίζω σε. 5
κηρύττω σε.	κολάζω σε.	κονδυλίζω σε.
κολακεύω σε.	κολαφίζω σε.	κουφίζω σε.
κληρονομῶ σε.	κολοβῶ σε.	κοσμῶ σε.
κοιμίζω σε.	κνίζω σε.	κυβερνῶ σε.
κυριεύω σε.	κρύπτω σε.	κτῶμαι σε. 10
Καταλαλῶ σοι.	κίρνῶ σοι.	κέχηρημαί σοι.
κῆδομαι σοι.	κοινωνῶ σοι.	κολλῶμαι σοι.
κράζω σοι.		
Καταδυναστεύω	κατηγορῶ σου.	
σου.		15

Λαμβάνω σε.	λανθάνω σε.	λευκανῶ σε.
λογοθετῶ σε.	λοιδορῶ σε.	λοιπῶ σε.
λούω σε.		
Λέγω σοι.	λειτουργῶ σοι.	λογίζομαι σοι.

Μακαρίζω σε.	μαλάσσω σε.	μανθάνω σε. 20
μαραίνω σε.	μαστίζω σε.	μεγαλύνω σε.
μεθοδεύω σε.	μεθύσκω σε.	μελετῶ σε.
μενῶ σε.	μεριμνῶ σε.	μεταπέμπομαι σε.
μηριῶ σε.	μαινώ σε.	μισῶ σε.
μισθοῦμαι σε.	μολύνω σε.	μυρίζω σε. 25
Μαντεύομαι σοι.	μετέχω σοι.	μηριῶ σοι.
μηχανοῦμαι σοι.		
Μέμφομαι σου.		

308 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Νικῶ σε.	νίπτω σε.	νοθεύω σε.
νουθετῶ σε.	νοῶ σε.	νύττω σε.
Νέω σοι.		

Ξενίζω σε.	ξηραίνω σε.	ξυρῶ σε.
5 ξύω σε.		

Οιδά σε.	οικτείρω σε.	δνειδίξω σε.
όρκίζω σε.	όρω σε.	όπλίζω σε.
Όμιλῶ σοι.	όμνύω σοι.	όργεομαί σοι.
όφείλω σοι.	όσφραίνομαί σοι.	

10 Παλαίω σε.	παραδιδάσκω σε.	παραινῶ σε.
παραδιθῶ σε.	παραζηλῶ σε.	παρατρέχω σε.
παρασκευάζω σε.	παρατηροῦμαί σε	παραπέμπω σε.
	καί σοι.	

παραμυθοῦμαί	πέιθω σε.	πειράζω σε.
15 σοι.		

περιμείνω σε.	περικλαίω σε.	πενθῶ σε.
πιπράσκω σε.	πλεονεκτῶ σε.	πλύνω σε.
περιβομβῶ σε.	ποθῶ σε.	προδιδῶ σε.
προσαγορεύω σε.	προσάγω σε καί	προσδοκῶ σε.

20 προτρέπομαί σε.	προεῶ σε.	προσφεύγαμαί σε.
προσκυνῶ σε καί	πέμπω σε καί σοι.	περιφρονῶ σε καί
σοι.		σου.

Περιτιθῶ σοι.	πιστεύω σοι.	προσβεύω σε καί σοι.
25 παραμένω σοι.	προσεδρεύω σοι.	πρόσκειμαί σοι.
προσκρούω σοι.	προσπίπτω σοι.	προσφέρω σοι.

Πυνθάνομαί σοι.

Ψαβδίξω σε.	φαίνω σε.	ρήσσω σε.
ψινοκοπῶ σε.	φιπίζω σε.	φίπτω σε.

30 Σαλεύω σε.	σέβομαί σε.	σεμνολογῶ σε.
σημαίνω σε.	σιαίνω σε.	σημειοῦμαί σε.
σκέπω σε.	σκοπῶ σε.	σκόπτω σε.

φυλλίζω σε. ψηλαφῶ σε. ψιδυρίζω σε.

Ψάλλω σοι.

Ῥνοῦμαι σε.

ῶφελῶ σε.

ῶθῶ σε.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΚΑΙΝΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥΣ ΤΑ ΤΠΟΤΕΤΑΓΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ.

Ἐμπειρῶ, ἡμπείρουν, καὶ ἐνεπείρουν.

5 Διακονῶ, ἐδιακόνουν, οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ δεδιακόνηκα· οἱ δὲ κοινολεκτοῦντες, διηκόνουν.

Διοικῶ, ἐδιώκουν καὶ δεδιώκηται, καὶ διώκουν.

Ἀνέχομαι, ἀνειχόμεν, καὶ ἠνειχόμεν, καὶ ἠνεσχόμεν.

Ἐμπολῶ, ἡμπόλουν, ἡμπόλημαι, ἡμπολήθην.

10 Ἐμπορευόμαι, ἡμπορευόμεν.

Ἀμπέχομαι, ἡμπειχόμεν καὶ ἡμπεσχόμεν.

Ἐναντιοῦμαι, ἠναντιούμην.

Παροινῶ, πεπαρῶνῆκα καὶ ἐπαρῶνουν.

Ἐνοχλῶ, ἠνώχλουν καὶ ἐνώχλουν.

15 Ἐπιορκῶ, ἐπιώρκουν.

Κατεγγύω, κατηγγύησα, καὶ ἐνεγγύημαι, καὶ ἐνεγγύων.

Ἀμφιέννυμαι, ἡμφιεννύμην.

Ἀμφισβητῶ, ἡμφισβήτητον καὶ ἀμφισβήτητον.

Προφασίζομαι, προεφασιζόμεν καὶ ἐπροφασιζόμεν.

20 Προαγωγέω, ἐπροαγώγεον.

Τὸ κωλύω, ἀπὸ τοῦ κῶλα δεσμεύω· τὸ ἀρτύω, ἀπὸ τοῦ ἀρτῶ· τὸ μηνύω, ἀπὸ τοῦ μνῶ, μνύω καὶ μηνύω· τὸ ρύω καὶ ἐρύω, ἀπὸ τοῦ ῥῶ.

Τὸ νῶ, νοῖς, νοῖ, καὶ σῶ, σοῖς, σοῖ, καὶ
25 χῶ, χοῖς, χοῖ, καὶ μῶ, μοῖς, μοῖ, ταῦτα δὲ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, τουτέστι, πληροῖς· τὸ δὲ θῶ, θεῖς, τῆς πρώτης.

Τὸ χηνάλωπηξ οὐχ ὑγιᾶς ἀπὸ εὐθείας συντέθειται· τὸ δὲ ποδανίπτρα, κυνάμυια, ἀπὸ τοῦ

Ἦνίκα ὁ ἐνεστώσ τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων
 ἔχει τὸ $\bar{\lambda}$, τότε ὁ μέλλων διὰ βραχέως τοῦ $\bar{\alpha}$ ἐκφέρεται·
 οἶον, γελῶ, γελάσω· θλάω, θλάσω· ἦνίκα δὲ τὸ ρ ἔχει
 ὁ ἐνεστώσ, τότε ὁ μέλλων διὰ μακροῦ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἐκφέρε-
 5 ται· οἶον, γηρῶ, γηράσω· πρῶ, πράσω· Ὀμοίως δὲ καὶ
 ὅτε ὁ ἐνεστώσ εἰς $\bar{\alpha}$ καθαρὸν λήγει, ἔχον τὸ $\bar{\iota}$ παρα-
 λήγον, τότε ὁ μέλλων διὰ καθαρῦ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἐκφέρεται·
 οἶον, ἀνιῶ, ἀνιάσω· κοπιῶ, κοπιάσω.

Ἰστέον, ὅτι παραληγόμενα τῷ \bar{o} , πάντα ἐστὶ·
 10 βοῶ, γοῶ, ἀκροῶ, μακκοῶ, ἀλοῶ· καὶ τὰ μὲν
 δύο τῷ $\bar{\eta}$ παραλήγονται κατὰ τὸν μέλλοντα· οἶον,
 βοήσω, γοήσω· τὰ δὲ δύο τὸ $\bar{\alpha}$ μακρόν· οἶον, ἀκροῶ,
 ἀκροάσω, ἐξ οὗ τὸ ἀκροάσομαι· μακκοῶ, μακκοάσω·
 μακκοῶ δ' ἐστὶ τὸ μωραίνω· τὸ δὲ ἐν διαφορεῖται,
 15 οἶον, ἀλοῶ, ἀλοῶς, ἀλόῃσω καὶ ἀλοάσω. Τὰ δὲ ἔχοντα
 ἐν τῷ ἐνεστώτι σύμφωνον ἄλλο χωρὶς τοῦ $\bar{\lambda}$ καὶ τοῦ $\bar{\rho}$,
 διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ ἐκφέρονται κατὰ τὸν μέλλοντα· οἶον, ζῶ,
 ζήσω· νικῶ, νικήσω· κυβερνῶ, κυβερνήσω· τὸ μέντοι
 πεινῶ καὶ διψῶ, ὅτ' ἂν λέγωμεν πεινᾶσω καὶ δι-
 20 ψάσω, δωρικὰ γίνονται. Οἱ δὲ μέλλοντες τῆς τρίτης
 συζυγίας πάντες διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ ἐκφέρονται, πλὴν τεσσάρων·
 ἀρόσω, ὁμόςω, ὀνόσω, βόσω· τὸ δὲ ὀνῶ ση-
 μαίνει τὸ μέφομαι.

Τὸ δὲ ἴσθι, τὸ σημαῖνον τὸ γίνου, ἀπὸ τοῦ
 25 εἰμί γέγονε, οὗ τὸ πληθυντικόν, ἔσμεν, ἀφ' οὗ γίνεταί
 τὸ προστακτικόν, ἔθι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ $\bar{\sigma}$, ἔσθι· καὶ
 τροπῇ τοῦ $\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\iota}$, ἴσθι· καθ' ὃ ἐν τῷ ἔχω πλεονάζει
 τὸ $\bar{\sigma}$, καὶ τρέπεται τὸ $\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\iota}$, καὶ γίνεταί ἴσχω. Τὸ
 δὲ ἴσθι, ὃ σημαίνει τὸ γίνωσκε, ἀπὸ τοῦ ἴσημι γίνεταί,
 30 οὗ τὸ πληθυντικόν, ἴσαμεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἴσμεν·
 καὶ τὸ προστακτικόν, ἴσθε καὶ ἴσθι· τὸ δὲ ἴσαμεν
 κατὰ συγκοπὴν γίνεταί ἴσμεν· τὸ δὲ ἔσμεν, τὸ σημαῖνον
 τὸ ὑπάρχομεν, προσλαμβάνει τὸ $\bar{\sigma}$, καὶ γίνεταί ἔσμεν.

Τίς ἐστὶ ἡ διάλληλος δεῖξις; διάλληλος δεῖξις ἐστὶ,
 35 ἦνίκα τὸ ζητούμενον ἐκ τοῦ ζητουμένου κανονίζεται·
 οἶον, ποῦ μένει Πλάτων; ὅπου μένει Δίων· ὅπου μένει

Πλάτων. Ἰστέον δέ, ὅτι τῶν δειξέων αἱ μὲν εἰσιν οὐσιώδεις, αἱ δὲ ἔπουσιώδεις, ἤγουν τεκμηριώδεις· οὐσιώδεις, ὡς ὅτ' ἂν τόπον μέλανα ἐν οἴκῳ εἶπω στοχαζόμενον, ὅτι ἀπὸ καπνοῦ ἐμελάνθη· εἰκὸς δ' ἦν αὐτὸν μελανθῆναι ἀπὸ μέλανος, ἢ ἀπὸ κάρβωνος (sic). 5

Τῶν ρημάτων τὰ μὲν ἀπὸ εὐθείας προέρχονται, καὶ εἰσιν αὐτοτελῆ, ὡς τὸ περιπατῶ, ζῶ, ὑπάρχω· ταῦτα γὰρ ἀπὸ εὐθείας ἐρχόμενα, ἀμετάβατά ἐστιν. Τὰ δὲ εἰσιν μεταβατικά, ὡς τὸ διδάσκω, γράφω, ὑβρίζω. Καὶ τὰ μὲν αὐτοτελῆ καλεῖται κατηγορικά· 10 τὰ δὲ μὴ ὄντα αὐτοτελῆ, ἔλαττον ἢ κατηγορικά· τὰ δὲ ἀπὸ πλαγίας πτώσεως, ὡς τὸ μέλει, καὶ μεταμέλει· καὶ τὸ μὲν αὐτοτελεῖς καὶ ἀμετάβατον, ὡς τὸ μεταμέλει, τοῦτο καλεῖται παρασύμβαμα· τὸ δὲ ἀτελεῖς καὶ ἀμετάβατον, ἔλαττον ἢ παρασύμβαμα. 15 Ἐπειδὴ πάντα τὰ ρήματα ἀπὸ εὐθείας προέρχονται, ταῦτα δὲ ὀλίγα εἰσιν· εἰώθαμεν δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ ὀλίγων λέγειν τὸ συνέβην· τούτου χάριν ταῦτα οὕτως ἐκάλεσαν συμβάματα καὶ παρασύμβαματὰ. Θέλουσι καὶ ἄλλα ρήματα λέγειν ἀπὸ πλαγίας, 20 ὡς τὸ χροῖ, δεῖ, λείπει, προσήκει, ἀρμόζει, συμφέρει· χροῖ ἐμὲ γράφειν· δεῖ, ἐμὲ περιπατεῖν. Ταῦτα δὲ κυρίως ἀπὸ εὐθείας τὴν προέλευσιν ἔχουσιν, ὡς δαίκνυται ἐκ τοῦ μέλει· οἶον, μέλει μοι τὸ πρᾶγμα· μέλει μοι τὸ μάθημα τῶν ρημάτων. Τὰ μὲν ἐστὶ δραστικά 25 ἤγουν ἐνεργητικά, καὶ ἔχουσι μετάβασιν χωροῦσαν εἰς γενικήν, δοτικήν, αἰτιατικήν· ἅτινα ἔχουσι παθητικά, γενικήν συντασσόμενα μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Τὰ ἔχοντα πάθος γενικῆ συντάσσονται, οἶον, ἐρῶ σου· πλήσσει γὰρ ὑπὸ πάθος ἢ ψυχῆ. 30 Ὅσα κτητικῆς ἐννοίας ἔχονται, γενικῆ συντάσσονται, οἶον, ἄρχω τοῦ οἴκου· βασιλεύω τοῦ λαοῦ· ἡγεμονεύω τοῦ στρατοῦ.

Περὶ τοῦ πέμπτου.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν δοτικὴν, ἢ καὶ ἀντιστρόφως· δωροῦμαι σε βιβλίον, ὃ ἢ δωροῦμαι σοὶ βιβλίον.

Περὶ τοῦ ἕκτου.

Τὸ ἕκτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν γενικὴν· αἰροῦμαι, καὶ προαιροῦμαι ζωὴν θανάτου.

10 Περὶ τῶν ἀποθετικῶν καθητικῶν.

Ἀποθετικὸν καθητικόν ἐστί, τὸ σημαῖνον αὐτοπάθειαν, καὶ ἀπαιτοῦν πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν, καὶ ἄλλας πτώσεις· γίνομαι ὑπὸ τῆς δεινός· συγγίνομαι δὲ τῷ δεινί· καὶ πε-
15 ρίγινομαι τοῦδε, καὶ ἄλλα κλειῖστα.

ΑΛΦΑΒΗΤΟΣ ΟΠΩΣ ΣΥΝΤΑΞΣΣΕΣΘΑΙ ΔΕΙ
ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ.

Ἀναγκάζω σε.	ἀναλίσκω σε.	ἄγω σε.
ἀλλάσσω σε.	αἰσχύνομαι σε.	ἀλείφω σε.
ἀγαπῶ σε.	ἀθροίζω σε.	αἰνῶ σε.
αἰχμαλωτίζω σε.	αἰκίζομαι σε.	ἀτιμῶ σε.
20 ἀσπάζομαι σε.	ἀποστέλλω σε.	ἀπεχθάνομαι σε.
ἀποκτείνω σε.	ἀμύνομαι σε.	ἄλλοτριῶ σε.
ἀποστερῶ σε.	ἀρνοῦμαι σε.	ἄγομαι σε.
ἀποπέμπομαι σε.	ἀποτίθεμαι σε.	ἀδικῶ σε.
αἰτῶ σε.	ἀποστρέφω σε.	ἀπολῶ σε.
25 ἀπογινώσκω σε	ἀποσεμνύνω σε.	ἀποδέχομαι σε.
καὶ σου.		
αἰδοῦμαι σε.	ἀξιῶ σε.	ἀριθμῶ σε.
ἀναμένω σε.	ἀφῶ σε.	ἀλειύω σε.
αἰτοῦμαι σε.	ἀφνιδιάζω σε.	ἀμείβομαι σε.

ἀπατῶ σε.	ἀγριάλω σε.		
Αὐταρχῶ σοι.		ἄμαρτάνω σοι.	
ἀντιλέγω σοι.	ἀπολογοῦμαι σοι.	ἀνθίσταμαι σοι.	
ἀμφισβητῶ σοι.	ἀληθεύω σοι.	ἄρῆσκω σοί.	
ἀνταποδιδῶ σοι.	ἀποκρίνομαι σοι.	ἀκολουθῶ σοι.	5
ἀμιλλῶμαι σοι.			
Ἄμελῶ σου.	ἀποδανῶ σου.	ἀποχαρίζομαι σου.	
ἀντέχομαι σου.	ἀπορῶ σου.	ἀνέχομαι σου.	
ἀποτυγχάνω σου.	αἰσθάνομαι σου.	ἄπτομαι σου.	

Βλάπτω σε.	βαστάζω σε.	βιάζομαι σε.	10
βλέπω σε.	βαρύνω σε.	βαρῶ σε.	
βάλλω σε.	βεβαιῶ σε.	βασκαίνω σε.	
Βασιλεύω σοι.	βοηθῶ σοι.	βοῶ σοι.	

Γνωρίζω σε.	γυμνάζω σε.	γελῶ σε.	
γονυπετῶ σε.	γεωργῶ σε.	γινώσκω σε.	15
γῆμω σε.			
Γοητεύω σοι.	γίνομαι σοι.	γράφω σοι.	

Δοξάζω σε.	δοκιμάζω σε.	διώκω σε.	
διαβαίνω σε.	διαφθείρω σε.	διατέρομαι σε.	
δάκνω σε.	διαμῶ σε.	δακρύω σε.	20
διερευνῶ σε.	δελεάζω σε.	δικαιῶ σε.	
δωροδοκῶ σε.	διορθοῦμαι σε.	διαιρῶ σε.	
δέδια σε.	δουλαγωγῶ σε.	δημοσιεύω σε.	
διστάζω σε.	δυσεπῶ σε.	δέχομαι σε.	
διαμαρτυροῦμαι σε.			25
Δουλεύω σοι.	διδῶ σοι.	δηλῶ σοι.	
δεικνύω σοι.	δωροῦμαι σοι.	δυσεχραίνω σοι.	
διαλέγομαι σοι.	δίδωμι σοι.	διηγούμαι σοι.	
διαφέρω σοι.			
Δίδωμι σου.	διαχαρίζομαι σου.		30

Ἐλεῶ σε.	ἐκλέγομαι σε.	ἔχω σε.
ἐντρέπομαι σε.	εἰσάγω σε.	ἐλευθερῶ σε.
ἐρευνῶ σε.	ἐξετάζω σε.	εὐθύνομαι σε.
ἐγκωμιάζω σε.	ἐνεδρεύω σε.	εὐφραίνω σε.
5 ἔλκω σε.	ἐλαύνω σε.	ἐνδιαβάλλω σε.
ἐφέλκομαι σε.	ἐπίκειμαι σε.	εὐεργετῶ σε.
ἐκηραύζω σε καὶ σοι.	ἐκδέχομαι σε.	εἴρω σε.
ἐπερευνῶ σε.	ἐρῶ σε.	ἐπαινῶ σε.
10 ἐρεθίζω σε.	εὐλαβοῦμαι σε.	ἐγείρω σε.
ἐκλιπαρῶ σε.	ἐκφοβῶ σε.	ἐμβατεύω σε.
ἐρεθίζω σε.		
Ἐρῶ σοι.	ἐπέροχομαι σοι.	ἔπομαι σοι.
ἐξαρκῶ σοι.	ἐγγίζω σοι.	ἐπιτρέχω σοι.
15 ἐπιγράφω σοι.	ἐπιτυγχάνω σοι καὶ σου.	εὐχαριστῶ σοι.
ἐναντιοῦμαι σοι.	ἐκφαίνομαι σοι.	ἐπιπλήττω σοι.
ἐπικουρῶ σοι.	ἐμφανίζω σοι.	ἐπαρκῶ σοι.
ἐξηγοῦμαι σοι.	ἐπιτρέπω σοι.	εἰρηγενῶ σοι.
20 ἐξέροχομαι σοι.	ἐπιβουλεύω σοι.	ἐπεγειρομαι σοι.
ἐνατενίζω σοι.	ἐπιχειρῶ σοι.	ἐπιδιατάσσομαι σοι καὶ σου.
Ἐπιθυμῶ σου.	ἐκκαίω σου.	ἐξαμαρτάνω σου.
εὐπορῶ σου.		
—————		
25 Ζηλῶ σε.	ζητῶ σε.	ζημιῶ σε.
ζωγραφῶ σε.	ζωννύω σε.	ζωγρῶ σε.
ζῶω σε.		
—————		
Ἡρισημαί σε.	ἦτημαί σε καὶ σου.	ἦσυχάζω σοι.
ἦρητημαί σου.		
—————		
30 Θανατῶ σε.	θάλλω σε.	θάπτω σε.
θαυρόν σε καὶ σου.	θίλω σε.	θεραπεύω σε.
θορυβῶ σε.	θρηνῶ σε.	θύω σε καὶ σου.

Ἰατρεύω σε. Ἰκετεύω σε. Ἰῶμαι σε.

Καθαρίζω σε.	καλύπτω σε.	καραδοκῶ σε.
κατακρίνω σε.	καθελῶ σε.	κλαίω σε.
κερδαίνω σε.	κλέπτω σε.	κινῶ σε.
κείρω σε.	κρεμῶ σε.	κερματίζω σε. 5
κηρύττω σε.	κολάζω σε.	κονδυλλίζω σε.
κολακεύω σε.	κολαφίζω σε.	κουφίζω σε.
κληρονομῶ σε.	κολοβῶ σε.	κοσμῶ σε.
κοιμίζω σε.	κνίζω σε.	κυβερνῶ σε.
κυριεύω σε.	κρύπτω σε.	κτῶμαι σε. 10
Καταλαλῶ σοι.	κίρῶ σοι.	κέρχημαί σοι.
κῆδομαι σοι.	κοινωνῶ σοι.	κολλῶμαι σοι.
κράζω σοι.		
Καταδυναστεύω	κατηγορῶ σου.	
σου.		15

Λαμβάνω σε.	λανθάνω σε.	λευκανῶ σε.
λογοθετῶ σε.	λοιδορῶ σε.	λοιπῶ σε.
λούω σε.		
Λέγω σοι.	λειτουργῶ σοι.	λογίζομαι σοι.

Μακαρίζω σε.	μαλάσσω σε.	μανθάνω σε. 20
μαραίνω σε.	μαστίζω σε.	μεγαλύνω σε.
μεθοδεύω σε.	μεθύσκω σε.	μελετῶ σε.
μενῶ σε.	μεριμνῶ σε.	μεταπέμπομαι σε.
μηγιῶ σε.	μαινώ σε.	μισῶ σε.
μισθοῦμαι σε.	μολύνω σε.	μυρίζω σε. 25
Μαντεύομαι σοι.	μετέχω σοι.	μηγιῶ σοι.
μηχανοῦμαι σοι.		
Μέμφομαι σου.		

308 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Νικῶ σε. νουθετῶ σε. Νέω σοι.	νίπτω σε. νοῶ σε.	νωθεύω σε. νύττω σε.
Ξενίζω σε. 5 ξύω σε.	ξηραίνω σε.	ξύρω σε.
Οἰδά σε. ὀρκίζω σε. Ὅμιλῶ σοι. ὀφείλω σοι.	οἰκτείρω σε. ὀρῶ σε. ὀμνύω σοι. ὀσφραίνομαι σοι.	ὀνειδίζω σε. ὀπλίζω σε. ὀρέγομαι σοι.
10 Παλαίω σε. παραδιδῶ σε. παρασκευάζω σε.	παραδιδάσκω σε. παραζηλῶ σε. παρατηροῦμαι σε καὶ σοι.	παραρινῶ σε. παρατρέχω σε. παραπέμπω σε.
παραμυθοῦμαι 15 σοι.	πείθω σε.	πειράζω σε.
περιμείνω σε. πιπράσκω σε. περιβομβῶ σε. προσαγορεύω σε.	περικλαίω σε. πλεονεκτῶ σε. ποθῶ σε. προσάγω σε καὶ σοι.	πενθῶ σε. πλύνω σε. προδιδῶ σε. προσδοκῶ σε.
20 προτρέπομαι σε. προσκυνῶ σε καὶ σοι.	προεῶ σε. πέμπω σε καὶ σοι.	προσφρεύομαι σε. περιφρονῶ σε καὶ σου.
Περιτιθῶ σοι.	πιστεύω σοι.	πρεσβεύω σε καὶ σοι.
25 παραμένω σοι. προσκρούω σοι.	προσεδρεύω σοι. προσπίπτω σοι.	πρόσκειμαι σοι. προσφέρω σοι.
Πυνθάνομαι σοι.		
Ῥαβδίζω σε. ῤινοκοπῶ σε.	ῤαίνω σε. ῤιπίζω σε.	ῤήσσω σε. ῤίπτω σε.
30 Σαλεύω σε. σημαίνω σε. σκέπω σε.	σέβομαι σε. σιαινῶ σε. σκοπῶ σε.	σεμνολογῶ σε. σημιοῦμαι σε. σκώπτω σε.

δκυλεύω σε.	σοφίζω σε.	στέργω σε.	
στεφανῶ σε.	συλῶ σε.	συκοφαντῶ σε.	
συνάγω σε.	συναθροίζω σε.	σάπτω σε.	
συγκροτῶ σε.	συγκρούπτω σε.	σύρω σε.	
συγγέω σε.	συντρίβω σε.	στρατεύω σε.	5
σφιγγω σε.	σχολάζω σε.	σώζω σε.	
Σαλπίζω σοι.	συνέρχομαι σοι.	συμβουλεύομαι σοι.	
συμπάσχω σοι.	συναλγῶ σοι.	συγγινώσκω σοι.	
συνηγορῶ σοι.	συντάσσομαι σοι.	συγχαίρω σοι.	
συμπίνω σοι.			10

Ταράττω σε.	ταλανίζω σε.	ταπεινῶ σε.	
τίλλω σε.	τηρῶ σε.	τιθῶ σε.	
τήκω σε.	τιμῶ σε.	τιμωρῶ σε.	
τινάσσω σε.	τυραννῶ σε.	τύπτω σε.	
τρέφω σε.			15

Ἐπομνήσκω σε.	ὑπερβαίνω σε.	ὑποπιτεύω σε.	
ὑπομένω σε.	ὑβρίζω σε.	ὑμνῶ σε.	
Ἐπουργῶ σοι.	ὑπερέυχομαι σοι.	ὑπαγορεύω σοι.	
ὑπηρετῶ σοι.			

Φεύγω σε.	φιλῶ σε.	φθονῶ σε.	20
φοβῶ σε.	φοβερίζω σε.	φρίττω σε.	
φυλάττω σε.	φωνῶ σε.	φθονῶ σε.	
φαρμακεύω σε.	φιμῶ σε.	φωτίζω σε.	
Φάσκω σοι.	φράζω σοι.	φέρω σοι.	
φαίνομαι σοι.	φιλοτιμοῦμαι σοι.		25

Χαλινῶ σε.	χαλκεύω σε.	χαίρειζω σε.	
χειραγωγῶ σε.	χειροτονῶ σε.	χλευάζω σε.	
χωνεύω σε.			
Χαίρω σοι.	χαρίζομαι σοι.	χοήζω σοι.	
χρεωστῶ σοι.	χορηγῶ σοι.		30

Ψηφίζω σε.	ψέγω σε.	ψύχω σε.	
ψαύω [σε καί] σοι.	ψύχαγωγῶ σε.	ψωμίζω σε.	

φυλλίζω σε. ψηλαφῶ σε. ψιθυρίζω σε.

Ψάλλω σοι.

Ὠνοῦμαι σε. ὠφελῶ σε. ὠθῶ σε.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΚΑΙΝΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥΣ ΤΑ ΤΠΟΤΕΤΑΓΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ.

Ἐμπειρῶ, ἡμπείρουν, καὶ ἐνεπείρουν.

5 Διακονῶ, ἐδιακόνουν, οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ δεδιακόνηκα· οἱ δὲ κοινολεκτοῦντες, διηκόνουν.

Διοικῶ, ἐδιώκουν καὶ δεδιώκηται, καὶ διώκουν.

Ἄνεχομαι, ἀνειχόμεν, καὶ ἠνειχόμεν, καὶ ἠνεσχόμεν.

Ἐμπολῶ, ἡμπόλουν, ἡμπόλημαι, ἡμπολήθην.

10 Ἐμπορευόμαι, ἡμπορευόμην.

Ἄμπέχομαι, ἡμπειχόμεν καὶ ἡμπεσχόμεν.

Ἐναντιοῦμαι, ἠναντιούμην.

Παροινῶ, πεπαρῶνηκα καὶ ἐπαρῶνουν.

Ἐνοχλῶ, ἠνώχλουν καὶ ἐνώχλουν.

15 Ἐπιορκῶ, ἐπιώρκουν.

Κατεγγύω, κατηγγύησα, καὶ ἐνεγγύημαι, καὶ ἐνεγγύων.

Ἄμφιέννυμαι, ἡμφιεννύμην.

Ἄμφισβητῶ, ἡμφισβήτηουν καὶ ἀμφισβήτηουν.

Προφασίζομαι, προεφασιζόμεν καὶ ἐπροφασιζόμεν.

20 Προαγωγέω, ἐπροαγώγεον.

Τὸ κωλύω, ἀπὸ τοῦ κῶλα δεσμεύω· τὸ ἀρτύω, ἀπὸ τοῦ ἀρτῶ· τὸ μηνύω, ἀπὸ τοῦ μνῶ, μνύω καὶ μηνύω· τὸ ῥύω καὶ ἔρύω, ἀπὸ τοῦ ῥῶ.

Τὸ νῶ, νοῖς, νοῖ, καὶ σῶ, σοῖς, σοῖ, καὶ
25 χῶ, χοῖς, χοῖ, καὶ μῶ, μοῖς, μοῖ, ταῦτα δὲ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, τουτέστι, πληροῖς· τὸ δὲ θῶ, θεῖς, τῆς πρώτης.

Τὸ χηναλώπηξ οὐχ ὑγιᾶς ἀπὸ εὐθείας συντέθειται· τὸ δὲ ποδαυίπτρα, κυνάμυια, ἀπὸ τοῦ

ποδονίπτρα καὶ κύνόμνια, κατὰ τρόπον τοῦ ὀ εἰς ᾠ· τὸ δὲ γυναιμανές, ἀπὸ τοῦ γυνομανές· τὸ μὲν κατὰ συγκοπὴν, τὸ δὲ κατὰ τρόπον τοῦ ὀ εἰς α, καὶ προθέσει τοῦ ι, ὡς καὶ Κλυτομνήστρα.

Ἐκ τῆς κλητικῆς οὐ γίνεται σύνθεσις· τὸ γὰρ Βακ-5 χέβακχος κατὰ τρόπον τοῦ ὀ εἰς ε.

Ἐπιλείπει τοῦ χαίρω, παθητικοῦ ὄντος τοῦ σημαυνομένου, ἐπιλείπει ὁ παθητικὸς ἐνεστώς· οὐ γὰρ λέγομεν, χαίρομαι· τὸ δὲ ἐχάρην λέγεται, ἐπειδὴ τὸ ἔχαρον ἐνεργητικὸν οὐ λέγεται.

10

Ἐπιλείπει τοῦ στενάζω, κλαίω, θρηνῶ, κατ' ἔλλειψιν τῆς διὰ προθέσεως συντάσσεται· ὡς γὰρ τοῦ φρίττω σε, τρέμω σε, ἔλλειπει ἢ διὰ πρόθεσις, φρίττω διὰ σε, τρέμω διὰ σε· οὕτω καὶ τὸ οἰμῶζω σε, στενάζω σε, κλαίω σε, θρηνῶ σε, κατ' ἔλλειψιν τῆς διὰ προθέσεως. 15 Καὶ ἔτι αὐτοπαθῆ ἔλλείποντα τῆς διὰ προθέσεως κατὰ τὴν σύνταξιν. Τὰ ἔχοντα μετάβασιν πρὸς πλαγίαν πτώσιν, ταῦτα ἔχουσι παθητικὰ γενικῆ συντασσόμενα μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως· διὰ τοῦτο οὖν τὸ κλαίω μεταβαίνει εἰς πάθος· οἶον, κλαίωμαι· ὁμοίως δὲ καὶ στενά- 20 ζομαι, θρηνοῦμαι, πενθοῦμαι, διὰ τοῦτο καλεῖται μέση ἢ μέση διάθεσις, καθ' ὃ οἱ αὐτοὶ σχηματισμοὶ καὶ ἐπ' ἐνεργείας λαμβάνονται, καὶ ἐπὶ πάθους.

Ἐπιλείπει τοῦ σίξω, καὶ λίγξω βίος, καὶ ἔκλαγξαν (οἶσθα), καὶ κρῖνε δὲ ζυγόν, θέμα οὐκ ἔχουσι, 25 ἐπειδὴ κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς ἐγένοντο.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡλικία ὁ ἐνεστώς τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων μακρᾶ παραλήγεται, τότε ὁ μέλλον διὰ τοῦ ἠ ἐκφέρεται, οἶον, ποιῶ, ποιήσω· ᾠθῶ, ᾠθήσω· ἀθλῶ, ἀθλήσω· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρκῶ, ἀρκέσω, 30 καὶ νεκῶ, νεκέσω. Ὁ ἐνεστώς εἰ βραχείᾳ παραλήγεται, τότε ὁ μέλλον πῆ μὲν τῶ ἠ παραλήγεται, οἶον, φιλῶ, φιλήσω· νοῶ, νοήσω· πῆ δὲ τῶ ε· οἶον, ὀλῶ, ὀλέσω· τελῶ, τελέσω· πῆ δὲ διαφορεῖται· οἶον, φορῶ, φορέσω καὶ φορήσω· πονῶ, πονέσω καὶ πονήσω· καὶ 35 εἰ μὲν σωματικῶς, πονέσω· εἰ δὲ ψυχικῶς, πονήσω.

Ἦνίκα ὁ ἐνεστώσ τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων ἔχει τὸ $\bar{\lambda}$, τότε ὁ μέλλον διὰ βραχέως τοῦ $\bar{\alpha}$ ἐκφέρεται· οἶον, γελῶ, γελάσω· θλάω, θλάσω· ἦνίκα δὲ τὸ ρ ἔχει ὁ ἐνεστώσ, τότε ὁ μέλλον διὰ μακροῦ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἐκφέρεται· οἶον, γηρῶ, γηράσω· πρῶ, πράσω· Ὁμοίως δὲ καὶ ὅτε ὁ ἐνεστώσ εἰς $\bar{\alpha}$ καθαρὸν λήγει, ἔχον τὸ $\bar{\iota}$ παραλήγον, τότε ὁ μέλλον διὰ καθαρῦ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἐκφέρεται· οἶον, ἀνιῶ, ἀνιάσω· κοπιῶ, κοπιάσω.

Ἰστέον, ὅτι παραληγόμενα τῷ \bar{o} , πάντα ἐστί·
 10 βοῶ, γοῶ, ἀκροῶ, μακκοῶ, ἀλοῶ· καὶ τὰ μὲν δύο τῷ $\bar{\eta}$ παραλήγονται κατὰ τὸν μέλλοντα· οἶον, βοήσω, γοήσω· τὰ δὲ δύο τὸ $\bar{\alpha}$ μακρόν· οἶον, ἀκροῶ, ἀκροάσω, ἐξ οὗ τὸ ἀκροάσομαι· μακκοῶ, μακκοάσω· μακκοῶ δ' ἐστὶ τὸ μωραίνω· τὸ δὲ ἔν διφορεῖται,
 15 οἶον, ἀλοῶ, ἀλοῶς, ἀλόήσω καὶ ἀλόάσω. Τὰ δὲ ἔχοντα ἐν τῷ ἐνεστώτι σύμφωνον ἄλλο χωρὶς τοῦ $\bar{\lambda}$ καὶ τοῦ ρ , διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ ἐκφέρονται κατὰ τὸν μέλλοντα· οἶον, ζῶ, ζήσω· νικῶ, νικήσω· κυβερνῶ, κυβερνήσω· τὸ μέντοι πεινῶ καὶ διψῶ, ὅτ' ἂν λέγωμεν πεινάσω καὶ δι-
 20 ψάσω, δωρικὰ γίνονται. Οἱ δὲ μέλλοντες τῆς τρίτης συζυγίας πάντες διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ ἐκφέρονται, πλὴν τεσσάρων· ἀρόσω, ὁμόςω, ὀνόσω, βόσω· τὸ δὲ ὀνώ σημαίνει τὸ μέφομαι.

Τὸ δὲ ἴσθι, τὸ σημαῖνον τὸ γίνου, ἀπὸ τοῦ
 25 εἰμί γέγονε, οὗ τὸ πληθυντικόν, ἔσμεν, ἀφ' οὗ γίνεται τὸ προστακτικόν, ἔθι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ $\bar{\sigma}$, ἔσθι· καὶ τροπῇ τοῦ $\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\iota}$, ἴσθι· καθ' ὃ ἐν τῷ ἔχω πλεονάζει τὸ $\bar{\sigma}$, καὶ τρέπεται τὸ $\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\iota}$, καὶ γίνεται ἴσχω. Τὸ δὲ ἴσθι, ὃ σημαίνει τὸ γίνωσκε, ἀπὸ τοῦ ἴσημι γίνεται,
 30 οὗ τὸ πληθυντικόν, ἴσαμεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἴσμεν· καὶ τὸ προστακτικόν, ἴσαθι καὶ ἴσθι· τὸ δὲ ἴσαμεν κατὰ συγκοπὴν γίνεται ἴσμεν· τὸ δὲ ἔμεν, τὸ σημαῖνον τὸ ὑπάρχομεν, προσλαμβάνει τὸ $\bar{\sigma}$, καὶ γίνεται ἔσμεν.

Τίς ἐστὶ ἡ διάλληλος δεῖξις; διάλληλος δεῖξις ἐστὶ,
 35 ἦνίκα τὸ ζητούμενον ἐκ τοῦ ζητουμένου κανονίζεται· οἶον, ποῦ μένει Πλάτων; ὅπου μένει Δίων· ὅπου μένει

Πλάτων. Ἰστέον δέ, ὅτι τῶν δειξέων αἱ μὲν εἰσιν οὐσιώδεις, αἱ δὲ ἔπουσιώδεις, ἤγουν τεκμηριώδεις· οὐσιώδεις, ὡς ὅτ' ἂν τόπον μέλανα ἐν οἴκῳ εἶπω στοχαζόμενον, ὅτι ἀπὸ καπνοῦ ἐμελάνθη· εἰκὸς δ' ἦν αὐτὸν μελανθῆναι ἀπὸ μέλανος, ἢ ἀπὸ κάρβωνος (sic). 5

Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἀπὸ εὐθείας προέρχονται, καὶ εἰσιν αὐτοτελῆ, ὡς τὸ περιπατῶ, ζῶ, ὑπάρχω· ταῦτα γὰρ ἀπὸ εὐθείας ἐρχόμενα, ἀμετάβατά ἐστιν. Τὰ δὲ εἰσιν μεταβατικά, ὡς τὸ διδάσκω, γράφω, ὑβρίζω. Καὶ τὰ μὲν αὐτοτελῆ καλεῖται κατηγορικά· 10 τὰ δὲ μὴ ὄντα αὐτοτελῆ, ἔλαττον ἢ κατηγορικά· τὰ δὲ ἀπὸ πλαγίας πτώσεως, ὡς τὸ μέλει, καὶ μεταμέλει· καὶ τὸ μὲν αὐτοτελὲς καὶ ἀμετάβατον, ὡς τὸ μεταμέλει, τοῦτο καλεῖται παρασύμβαμα· τὸ δὲ ἀτελὲς καὶ ἀμετάβατον, ἔλαττον ἢ παρασύμβαμα. 15 Ἐπειδὴ πάντα τὰ ῥήματα ἀπὸ εὐθείας προέρχονται, ταῦτα δὲ ὀλίγα εἰσὶν· εἰώθαμεν δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ ὀλίγων λέγειν τὸ συνέβην· τούτου χάριν ταῦτα οὕτως ἐκάλεσαν συμβάματα καὶ παρασύμβαματα. Θέλουσι καὶ ἄλλα ῥήματα λέγειν ἀπὸ πλαγίας, 20 ὡς τὸ χρῆ, δεῖ, λείπει, προσήκει, ἀρμόζει, συμφέρει· χρῆ ἐμὲ γράφειν· δεῖ, ἐμὲ περιπατεῖν. Ταῦτα δὲ κυρίως ἀπὸ εὐθείας τὴν προέλευσιν ἔχουσιν, ὡς δαίκενται ἐκ τοῦ μέλει· οἶον, μέλει μοι τὸ πρᾶγμα· μέλει μοι τὸ μάθημα τῶν ῥημάτων. Τὰ μὲν ἐστὶ δραστικά 25 ἤγουν ἐνεργητικά, καὶ ἔχουσι μετάβασιν χωροῦσαν εἰς γενικήν, δοτικήν, αἰτιατικήν· ἅτινα ἔχουσι παθητικά, γενικήν συντασσόμενα μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤῶΝ ῬΗΜΑΤῶΝ.

Τὰ ἔχοντα πάθους γενικῆ συντάσσονται, οἶον, ἐρῶ σου· πλησθεταὶ γὰρ ὑπὸ πάθους ἢ ψυχῆ. 30 Ὅσα κτητικῆς ἐννοίας ἔχονται, γενικῆ συντάσσονται, οἶον, ἄρχω τοῦ οἴκου· βασιλεύω τοῦ λαοῦ· ἡγεμονεύω τοῦ στρατοῦ.

314 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Τὰ κατὰ περιποίησιν, δοτικῇ συντάσσονται, οἶον, τέμνω σοι τὸν τύρον· φέρω σοι τὰ ξύλα.

Τὰ κατὰ ἀντιποίησιν, κυρίως δοτικῇ συντάσσονται· οἶον, παλαιῶ σοι, πολεμῶ σοι, ἀγωνίζομαι σοι, φιλονεικῶ σοι· ἐξ ἴσου γὰρ προέρχεται ἡ ἐνέργεια ἐξ ἑκατέρου μέρους.

Τὰ πρὸς αἰσθησιν λαμβανόμενα, πρὸς ἀκοήν, γεῦσιν, ὄσφρησιν, καὶ πρὸς γενικὴν καὶ αἰτιατικὴν· οἶον, ἀκούω τῶν λόγων καὶ τοὺς λόγους· ὄσφραϊνομαι τοῦ μύρου, καὶ τὸν μύρον· γεύομαι τοῦ ἄρτου καὶ τὸν ἄρτον. Τὰ μέντοι τῆς ὁράσεως πρὸς μόνην αἰτιατικὴν· οἶον, βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὄρω, θεῶμαι. Ἐπειδὴ αἱ ἄλλαι αἰσθήσεις κατὰ εἰςπομπὴν γίνονται, τουτέστι ἐκ τῶν ἐκτὸς εἰς ταύτας πέμπουσιν 15 (sic), καὶ οὕτως ἐνεργοῦμεν· ἡ δὲ ὄρασις κατὰ ἐκπομπήν, ὡς καὶ ὁ Ποιητής,

οὐ δέ τοι ὀξύτατον κεφαλῆς καταδέρεται ὄσσε,

οἶον, οὐδαμῶς σοι ὀξέως ἐκ τῆς κεφαλῆς οἱ ὀφθαλμοὶ 20 βλέπουσιν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΟΥ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

Τὰ κατ' ἐπικράτειαν λεγόμενα, γενικῇ συντάσσονται· οἶον, βασιλεύω σοι, ἄρχω σοι, καὶ πάντα τὰ ὅμοια.

Τὰ ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων λαμβανόμενα, γενικῇ συντάσσονται· αἰσθάνομαι σοι, ὄσφραϊνομαι σοι, ἄνευ τοῦ 25 βλέπω σοι.

Τὰ κατὰ πάθος ὁμοίως γενικῇ· ἐρῶ σοι, καταφροναῖ σου, καταγελῶ σου.

Τὰ περιποίησιν, εἴτε τῶν ἐν λόγῳ, εἴτε τῶν σωματικῶν, δοτικῇ· λέγω σοι, ἐξηγοῦμαι σοι, τέμνω σοι, περιποιῶ μέρος τί σοι τοῦ σώματος. Τὸ δὲ τέμνω σε, 30 κατ' ἐνέργειαν εἴπομεν τὸ σέ. Τὸν αὐτὸν τρόπον

- ἔχει καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ σώματος· φέρω σοὶ τὸν οἶνον·
φέρω σοὶ τὸν παῖδα· τὸ δὲ ὑπηρετῶ σοὶ, καὶ τὸ
δουλεύω σοὶ, καὶ πάντα τὰ ὅμοια, πρὸς δοτικῆν.
- Τὰ ἰσοπαλοῦντα ὁμοίως δοτικῆ· ἀνθίσταμαί σοι, ἐναν-
τιοῦμαι σοὶ, φιλονεικῶ σοὶ, καὶ πάντα τὰ ὅμοια. 5
- Τὰ ἐπὶ ἐγκωμίων ψυχῆς τε καὶ σώματος λαμβανόμενα,
αἰτιατικῆ συντάσσονται· ὑμνῶ σε, εὐλογῶ σε, δοξάζω
σε, καὶ πάντα τὰ ὅμοια.
- Τὰ καθ' ὑπόστασιν τῶν ὑποκειμένων αἰτιατικῆ συν-
τάσσονται· ζητῶ σε, εὐρίσκω σε, καὶ τὰ ὅμοια. 10
- Τὰ ἐν ἐπικρατείᾳ, αἰτιατικῆ· ἔχω σε, κρατῶ σε, φυ-
λάττω σε, καὶ τὰ ὅμοια.
- Τὰ σεπτικώτεραι φωναί, αἰτιατικῆ· οἶον, σέβομαι σε,
ἐντρέπομαι σε, αἰσχύνομαι σε, καὶ τὰ ὅμοια.
- Ἔσα ἐπὶ ἀνακρίσεως ἢ ἐρωτήσεως, αἰτιατικῆ· ἐξετάζω 15
σε, ἀνακρίνω σε, καὶ τὰ ὅμοια.
- Ἔσα ἐπὶ οἴκτου ὁμοίως αἰτιατικῆ· ὀδυνῶ σε, κλαίω σε,
θρηνηῶ σε.
- Τὰ εἰς ἐπίτα . . . λαμβανόμενα, αἰτιατικῆ· τρέμω σε,
φρίττω σε, φοβοῦμαι σε, καὶ τὰ ὅμοια. 20
- Τὰ παρορητικὰ πάντα, αἰτιατικῆ· ὀτρύνω σε, ἐρεθίζω
σε, διδάσκω σε.
- Τὰ ἐπὶ δουλείας λαμβανόμενα, αἰτιατικῆ· τρίβω σε,
κείρω σε, ἀλείφω σε.
- Τὰ πρὸς αἰσθησιν λαμβανόμενα, γενικῆ συντάσσονται, 25
ἄνευ τῆς ὁράσεως· ἐπειδὴ πᾶσαι αἱ αἰσθήσεις κατὰ
εἰσπομπὴν γίνονται, ὃ ἔστιν ἐκτός· ἢ δὲ ὄρασις κατὰ
ἐκπομπήν.
- Περὶ τοῦ ἔάν, καὶ ἄν, καὶ ὅταν, ὅτι ταῦτα ὑπο-
τακτικοῖς μόνοις συντάσσονται. 30
- Ἔστι ὁ μή, ὅτε οὐκ ἔχει τὸν τόπον τοῦ οὐ ἀρνήσεως,
προστακτικοῖς μόνοις καὶ ὑποτακτικοῖς συντάσσεται.
- Περὶ τοῦ εἰ, ὅτι καθ' αὐτὸ ὄν, οὐχ ὑποτάσσει.
- Ἔστι ὁ ἵνα, καὶ ὅφρα, καὶ ὅπως ὑποτακτικοῖς καὶ
εὐκτικοῖς συντάσσονται. 35

ΠΕΡΙ ΣΤΙΓΜΩΝ.

Στιγμαί εἰσιν ὀκτώ κατὰ Νικάνορα· ὑπερτε-
 λεία, τελεία, ὑποτελεία, ἄνω πρώτη, ἄνω
 δευτέρα, ἀνυπόκριτος, ἐνυπόκριτος, καὶ ἡ
 ὑποστιγμή· ὀκτὼ δὲ καὶ οὐ πλείους, δι' ἣν αἰτίαν
 5 ἐροῦμεν. Τὸ τῆς φωνῆς διανάπανμα, ἢ ἀποστατικὸν ὄλης
 ἐννοίας, καὶ καλεῖται ὑπερτελεία, ὡς τό· ὁ πρὸ ἡμῶν
 πεφίλοσόφηται κάλλιστά τε καὶ ὑψηλότατα.
 ἢ ἀποκαταστατικὸν μερικῆς ἐντελοῦς ἐννοίας τὴν λέξιν,
 καὶ ποιεῖ τελείαν, ὡς τό· Χριστὸς γεννᾶται. ἢ
 10 ἀποκαταστατικὸν μὲν μερικῆς ἐννοίας, οὐκ ἐντελοῦς
 δέ, τὴν λέξιν, καὶ ποιεῖ ὑποτελείαν, ὡς τό· Χρι-
 στὸς ἐκ παρθένου. προσυπακούεται γὰρ ἄνωθεν
 τὸ γεννᾶται· ἢ συμπληρωτικὸν μὲν μερικῆς ἐννοίας
 ἐντελοῦς τὴν λέξιν, ἔχει δὲ ἐπαγόμενον σύνδεσμον
 15 μετ' αὐτό, καὶ διὰ τοῦτο οὐ τελείας στιγμῆς τυγχάνει·
 καὶ δέχεται τὴν ἄνω πρώτην καλουμένην στιγμῆν·
 οἶον τό, μὴ ὅτι τοῖς δι' ἀγάπην τι πεπονθόσι·
 ἐπιφέρεται γὰρ ὁ εἰ σύνδεσμος. Ἡ συμπληρωτικὸν
 μερικῆς ἐννοίας, οὐκ ἐντελοῦς δέ, τὴν λέξιν, καὶ μετὰ
 20 τοῦτο ὡσαύτως ἐπάγεται σύνδεσμός τις, καὶ δέχεται
 τὴν ἄνω δευτέραν, ὡς τό· ἀναστάσεως ἡμέρα·
 τὸ γὰρ ἐστὶν ἔξωθεν ὑπακούεται, καὶ σύνδεσμον ἔχει
 ἐπαγόμενον. Ἡ τὴν ἐννοίαν ἔτι ἐπρημένην ἔχει, καὶ
 ὅσον οὐκ ἤδη προκόψουσαν, καὶ διαδεξομένην ὡς ἐπὶ
 25 τὸ πολὺ ἢ τὴν ἐνυπόκριτον, ἢ τὴν ὑποστιγμῆν, καὶ
 καλεῖται ἀνυπόκριτος· ὡς, ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ τοὺς
 βουνούς ἐθυσίαζες. Ἡ ἤθους τινὸς ἀπομιμητι-
 κὸν σφοδρότατα, ἢ ἄλλου τινός, καὶ καλεῖται ἐνυπό-
 κριτος, ὡς τό· τοῦτο ἐγκαλεῖς θεῶ. Ἡ τὴν
 30 ἀπόδοσιν τῆς ἐννοίας ἐπιστάσαν σημαῖνον, καὶ καλεῖται
 ὑποστιγμή, ὡς τό· ταῦτα ἐπειδὴ μείζονος
 ἐδεῖτο βοηθῆματος, μείζονος καὶ τυγχάνει.

**ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΛΕΞΕΩΝ ΧΡΗΣΙ-
ΜΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ
ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.**

1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΛΕΞΕΩΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ ΕΚ
ΤΩΝ ΤΟΥ ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ίφικρατίδες: κρηπίδες, ἀπὸ Ίφικράτους; πολλὴν φιλοκαλίαν περὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐπιδειγμένον.

Σαπέρδας: ἢ αἱ ἀφύαι καλάμοις διειρημένοι καὶ τεταριχενόμενοι· ἢ τὰ θεία τεμάχη, ἃ γόνυδην Παφλαγόντες φασὶν· αἱ πέρκαί εἶδος ἰχθύος καὶ αὐτὸ τετα- 5 ριχενόμενον· καὶ ἔοικεν ἀπὸ τούτου καὶ ὁ σαπέρδης τὰ ἀπὸ τῶν ἀφύων νῦν ταρίχη σημαίνει· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι σαπέρδην φασὶ τέμαχος τεταριχενόμενον ἰχθύος. τὸν γὰρ κορακῖνον ἰχθὺν σαπέρδην οἱ Ποντικοὶ φασιν.

Τυρὸν ἐκ Γυθίου: Γύθιον τόπος παραθαλάσ- 10 σιος τῆς Λακωνικῆς.

Δάπις, δάπιδος: τὴν τάπητα λέγει.

Ἐπέρεκον: ἀντὶ τοῦ, τὰς χορδὰς διεψηλάφωσεν ἀναβαλλομένη τὴν Λύδιον· ἥτις ἡδίστη τῶν ἄλλων, καὶ πότῳ προσφορωτάτη. 15

Ἀνθέκαστον: τὸ ἀπροβούλευτόν φησι. τοιαῦτα γὰρ τὰ τάχα ὡς ἐπίπαν, καὶ σύντομα, ἃ βούλεται σημαίνει τὸ ἀνθέκαστον. σημαίνει γὰρ ἀνθέκαστος τὸν τε ἀπλοῦν, καὶ ἄδολον, καὶ ἀληθευτικόν, καὶ τὸν ἔτοιμον πρὸς ἅπαν, καὶ τὸν ταχύν, καὶ σύντομόν, καὶ 20 αὐτόματον.

Ἀνθέκαστος: ἀκριβῆς καὶ αὐστηρὸς· λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀληθευτικοῦ τὸν τρόπον, καὶ μὴ τινα διπλόην ἔχοντος, ἀλλ' ὅλον αὐτὸ ἐκάστου ὑπάρχοντος,

οίονει μηδὲν ἐπισυρομένον ἀλλότριον. οὕτως Ἀριστοτέλης.

Πρόξενος, καὶ ἰδιόξενος, καὶ ἀστόξενος: Πρόξενος μὲν ὁ φανερώς πόλεως τινός τισι πολίταις κατὰ τρόπον ξένος· ἰδιόξενος δέ, ὁ ἰδίως ἐνὶ ξένος· ἀστόξενος δέ, ὁ κοινῇ πᾶσιν τοῖς ἐκ τῆς πόλεως ξένος, ὁποῖοι ποτ' ἂν ᾦσιν τὸ ἤθος· οἱ μέντοι νεώτεροι τῶν ρητόρων προξένους καλοῦσιν τοὺς παρατίλους τινός πράξεώς τισι γινόμενους. καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ καὶ τοὺς προξένους σπουδάξουσιν τοῖς, ὧν εἰσι πρόξενοι, τὰ παραίτια τῶν καταθυμιῶν ἐκπορίζουσιν, ἐπὶ τὸ ῥᾶσταν προάγοντες· εἰ δὲ ἐπὶ τῶν χειρόνων παραληπται τοῦτο, καταχρησαμένων οὕτω λοιπῶν τῶν μὴ κερκιμένως τῇ κρίσει προσεχόντων. Ἔτεροι δὲ προξένους μὲν φασὶ τοὺς κατὰ δόγμα πολιτικῶς προστατάς ὄλων πόλεων γινομένους· ἰδιοξένους δέ, τοὺς ἐκ πλείονος χρόνου ἢ πατέρων διὰ παραδοχῆς τηροῦντας ὁμόνοϊαν, καὶν πολὺ ταῖς πατρίσιν ἀπέχουσιν. οἶον φαίνονται καὶ σφραγίδας ἀλλήλοισι δεικνύντες, καὶ σύμβολα τίνα ποιούμενοι, ἵνα οὖς ἂν πέμπουσιν ἀγνωστας, οἶον υἱοὺς ἢ οἰκίους προσδέχωνται ἄτεροι διὰ τὰ σύμβολα. Φασὶ δὲ καὶ δορυξένους οὗτοι τοὺς κατὰ πόλεμον ἀλλήλους φιλοποιησαμένους, ὡς Διομήδης Γλαῦκον· ξένους δὲ ἀπλῶς, τοὺς ἐξ ἑτέρας πόλεως παρεπιδημοῦντας, ἐάν τε ἀγνωστας ᾦσιν, ἐάν τε ἐγνωσμένοι· τοὺς δὲ ἰδίως ξένους τινός, οὖς ἐν οἰκίᾳ τις ὑποδέξαιτο καὶ συμπράξειέ τι τῶν χρησίμων, ἢ μηνύσειε τῶν ἀπορομένων. πρόξενος δέ, ὁ ὅλης πόλεως ξένος. ἰδιόξενος δέ, ὁ ἰδίᾳ καθ' αὐτὸν ξένος ὧν.

30 Ὅτι ἕτερον κῶνωψ τῆς ἐμπίδος· καίτοι Ἀριστοφάνης ὁ Κωμικός φασὶ ταυτὸν κῶνωπας καὶ ἐμπίδας.

Ὅτι τὸ περαινειν καὶ τὸν συλλογισμόν τέλειον εἶναι, ἔχοντα συμπέρασμα, καὶ τὸ ἀλοχρῶς τίνα κατα 35 τὰ ἀφροδίσια ἐνεργεῖσθαι.

Ἔστι ἐμάστιζον ἑαυτοὺς οἱ Λάκωνες τελουμένοι.

Δρωπακισθῆναι ἀξίωσον: ἀντὶ τοῦ, τῆς αὐ-
τῆς αὐτὸν ἀξίωσον ἀτιμίας, ἧς καὶ αὐτός σοι νῦν ἐπι-
μέμφεται. ταῦτόν γάρ τὸ πιττοῦσθαι τῷ δρωπακί-
ζεσθαι· ἔστι δὲ ἄμφω, τοῦ τὰς τρίχας τοῦ παντός σώ- 5
ματος μαδᾶν χρίσματι.

Ἔστι Κυναιγειρός Ἀθηναῖος ὢν, ἐν τῇ πρὸς
Πέρσας ναυμαχίᾳ πελέκει πρὸς Πέρσου τὴν χεῖρα
ἀποκοπιεῖς.

Ἔστι Ἐλέου βωμὸς ἦν παρὰ Ἀθηναίοις, πρὸς 10
ὃν οἱ καταφεύγοντες ἐσώζοντο.

Ἔστι Ἀρσακίδας τοὺς Περσῶν βασιλεῖς ἐκάλουν,
ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ παλαιτάτου τὰς γονὰς ἔλκοντας.

Ἔστι γραφὰς καὶ τὰς ζωγραφίας ἐκάλουν.

Ἔστι αἱ Γοργόναι κάλλι καὶ εὐμορφία ἐξ- 15
στῶσαι οἷονεὶ ἀπελίδουν τοὺς ἀνθρώπους.

Ἔστι ἀντίθυρος ὡς ἀπὸ τῆς ἀντίθυρο εὐθείας
ἐκλίδη.

Ἔστι ὁ Ῥοδίων Κολοσσὸς ἐξήκοντα ἦν τὸ ἀνά-
στημα πηχέων. 20

Ἔστι πυρεκβολίτης λίθος λέγεται.

Ἔστι οὐ μόνον ἰγνύα ἢ εὐθεία εὐρηται, ἀλλὰ καὶ
ἰγνύς· ἀφ' οὗ εἴρηται· ἢ ταῖς ἰγνύσιν.

Ἔστι τὸ γινώσκω γενικῇ συντάσσεται· οἷον κα-
ταγινώσκω σου τῆς φλυαρίας. οἱ δὲ Ἀττικοὶ πρὸς αἰ- 25
τιατικὴν.

Ἐπινῶς: σημαίνει ἀντὶ τοῦ ἐφέλκυστικῶς, ὀρημη-
τικῶς. ἐπεὶ τὸ ἐπινάξει τὸ ἐφέλκεται σημαίνει.

Ἔστι ὕσπληξ οὐχ ὁ τόπος μόνον λέγεται, ἀλλὰ
καὶ ὁ σιδηροῦς ὄχρῦς, ὃν νῦν λάγαβαν φασιν. 30

Ἔστι ἐχθρὸς ἦν αἰὲ Θεμιστοκλέους Ἀριστείδης. δι'
ὃ σὺν αὐτῷ πρεσβευτῆς πεμφθεὶς Ἀριστείδης, βούλει,
φησί, ἐπὶ τῶν ὀρέων, Θεμιστόκλεις, τὴν ἐχθραν ἀπο-

λείπουμεν· ἄν γὰρ δοκῆ, πάλιν αὐτὴν ἐπανιόντες ἀναληψόμεθα.

Ἔστι ἐπὶ τῶν γάμων οἱ παλαιοὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ μιᾷ τραπέζῃ τοῖς ἀνδράσι συνεισίων, καὶ ἀντιπρὸς-
5 ὄπους αὐτὰς ἐκάθιζον τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ οὐ σεμνόν.

Ἔστι ἄνακας τοὺς Διοσκούρους ἔλεγον καὶ ἀνάκειον τὸ ἱερὸν αὐτῶν.

Ἔστι τὸ ὄτι, ἐν τισὶν εὐρισκόμενον, οὐκ αἰτιολογικὸς σύνδεσμός ἐστι, ἀλλὰ ἀναφορικὸν ἄρθρον τὸ ὄ,
10 τὸ τί παρέλκον ἀόριστον Ἀττικῶ ἔδει.

Προπίνω σοι Ἡρακλέους ἀρχηγέτου: σκόπει τὴν σύνταξιν· ὃ νῦν ἀγροικικῶς φασιν, εἰς τὴν προεβείαν τοῦδε, ἢ τὴν ὑγείαν· δεῖ γὰρ λέγειν, προπίνω σοι Μαρίας τῆς θεοτόκου, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
15 ὁμοίως.

Ἄνάκειον: ἱερὸν τῶν Διοσκούρων· οὕτως δὲ λέγεται Ἄνάκειον προπαροξυτόνως. ὅσα ἀπὸ κτητικῶν συμπέπτωκεν, ἢ ἐπιθετικὴν ἔχοντων τὴν εἰ δίφθογγον, καὶ ἐκείνων προπαροξυτόνως· οἶον Ἡράκλειον, καὶ
20 Μανσῶλειον ἔργον.

Ἔστι οἱ βάρβαροι πατριώτης λέγουσι, ἀντὶ τοῦ πολλῆς· καὶ ἴσως ὅτι μὴ κατὰ πόλεις οἰκοῦσιν. Πλάτων δὲ καὶ ἐπὶ Ἑλλήνων ἐν τοῖς Νόμοις τὸ πατριώτης ἐχρήσατο· δεῖ δὲ λέγεσθαι ὁμοειδῆς, ὁμόγλωστος,
25 ὁμόνομος.

Ἔστι τὸ μεῖραξ οὐ φασιν ἐπὶ ἀνδρὸς λέγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὸς ἠβώσης· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς μειράκιον λέγεται.

Ἔστι τὸ δεδίττομαι ἐνέργειαν, οὐ πάθος σημαίνει.
30

Ἔξορμῶ: ἐνέργειαν σημαίνει, οὐκ αὐτοπάθειαν.

Ἔστι τὸ συνετάξατο ἐπὶ στρατοπέδου διαθέσεως λέγεται.

Περιέστην αὐτόν: ὑπηγαγόμεν γὰρ ἔδει εἰ-

πεῖν, ἢ μετῆλθον αὐτόν· τὸ γὰρ περιέστην ἐπὶ τοῦ κύκλω λέγεται τινα περισχεῖν.

Συνεκρίνεται αὐτῷ: συνεδικάζετο δὲ λέγε, ἢ ἠμφισβῆται, ἀλλ' οὐ συνεκρίνεται· τὸ γὰρ συγκρίνεσθαι ἐπὶ τοῦ πυκνοῦσθαι ἢ δοκίμη χρῆσις τῶν 5 Ἑλλήνων οἶδεν.

Ἵτι ἐμίχθη ἀνὴρ γυναικί φαμεν, οὐχὶ γυνὴ ἀνδρὶ.

Ἵτι τὸ κείρεσθαι ἐπὶ τοῦ κοσμίως· τὸ δὲ κερῆναι ἐπὶ τοῦ ἀτίμως καὶ μετὰ ὕβρεως. 10

Ζυγομαχεῖν: ἐπὶ τῶν φιλικῶς διαλεγόμενων ἐρεσχηλεῖν λέγεται ἢ ἀμφισβητεῖν ἢ φιλονεικεῖν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχθρῶς, ζυγομαχεῖν ἢ διαδικάζεσθαι.

Ἵτι τὸ βασανίξεσθαι ἐπὶ τῆς δοκιμασίας λέγε- 15 ται, καὶ ἐπὶ κολαζομένων διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων.

Ἵτι τεθνήξεται λέγεται ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου, ἀλλ' οὐ τεθνήξῃ ἐπὶ δευτέρου.

Ἵτι τὸ στοχάζομαι ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦν τάττεται τὴν βολήν, ἢ τοῦ τεκμαίρεσθαι. 20

Ἵτι χρῆσθαι λέγουσιν Ἀθηναῖοι, ἀλλ' οὐ χρᾶσθαι.

Ἐκτοτε: ἐξ ὅτου γὰρ τὸ δόκιμον.

Ἵτι τὸ ἀντιλαμβάνομαι Ἀτικοὶ ἐπὶ τοῦ κωλύειν ἢ ἀντέχεσθαι τάττουσιν, καὶ μάλιστα ὁ Πλάτων. 25

Ἵτι τὸ φακὸς ἐπὶ ἐνὸς εἴρηται καὶ ὤμου· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐψητοῦ, φακῆ λέγεται.

Ἵτι τὸ ἀνέωγε βούλονται μὴ λαμβάνεσθαι ἐπὶ παθητικῆς διαθέσεως· ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς τοῦτο· χρῆται γὰρ μετὰ πολλῶν ἄλλων ὁ Πλάτων παθητικῶς ἐν 30 Φαίδωνι, ἀνεώγετο, λέγων, ἢ θύρα οὐ πάνυ πρῶτ.

Ἵτι χρᾶ μὲν ὁ Ἀπόλλων· μαντεύεται δὲ ὁ προσιών.

Ἵτι ἐπὶ γυναικὸς μνηστεύεσθαι, ἐπὶ δὲ ἀνδρός 35

τὸ μνᾶσθαι λέγεται· μνᾶται γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα, μνη-
στεύεται δὲ γυνή.

Ἔστι ἀπολείπει γυνή τὸν ἄνδρα λέγεται· ἀνὴρ
δὲ γυναῖκα οὐ· ἀλλ' ἐκβάλλει.

5 Ἔστι κόπτει μὲν τὴν θύραν ὁ ἔξω τις ἐστῶς·
ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσω.

Ἔστι τρεῖς εἰσιν αἱ Μοῖραι· Κλωθῶ, Λάχεσις καὶ
Ἄτροπος.

Παρακεκροῦσθαι· οὕτως φασὶν ἰδίως τὸ τὴν
10 ὀδόνην τῇ κεφαλῇ συμβάλλειν οἱ Ἀθηναῖοι.

Χοῶι, εἰσὶ τὸ ἐπιχεόμενον τοῖς ἀποθανουῦσιν με-
λίκρατον.

Ἔστι ἀποβάθρα καλεῖται ὁ τῆς νεῶς τόπος, δι'
οὐ ἐπὶ τὴν γῆν ἐξερχόμεθα, ἢ εἰσερχόμεθα.

15 Ἔστι Γλυκερίον ὑποκοριστικῶς εἰρηται, ἀντὶ τῆς
Γλυκερίας, Ἀθηναίων δὲ ἔθει. αὐτοὶ γὰρ τὰ θηλυκὰ
ὀνόματα οὕτως ὑποκορίζονται, τὴν Εὐφημίαν λέγοντες
Εὐφήμιον. καὶ τὴν Εὐπραξίαν, Εὐπράξιον.

* Ἔστι τὰ κατ' ἔλλειψιν γινόμενα τῶν διηγήσεων,
20 οἷον τὸ ἀνακόπτειν τὸν λόγον πρὶν πέρας ἐπιθῆναι
τῷ πράγματι, δραματικά εἰσιν, ἤγουν μὴ συντελεῖν
ἔασθαι τὸν λόγον, ἀλλ' ὑποτέμνεσθαι, ἐνδεοῦς ὄντος,
ὡς ἐν τῷ βίῳ πολλὰ εἴωθε λέγεσθαι, ὑπὸ μειζόνων
καλυομένου τοῦ λόγου, ὧν εἰ λαβολίμην.

25 Ἔστι ἐπισπάσας τὴν θύραν· ἐπισύρας, ἀσφαλισά-
μενος.

Ἔστι ἐσπόδει· ὑβριστικῶς ἠφροδισίαξεν.

Ἔστι προσηπατιτάλευσεν· εἰς πάσσαλον ἔθησεν, ἀν-
τὶ τοῦ ἀνεσταύρωσεν.

30 Ἔστι καινοπραξίς τοῦτο· οὐκ εἶδα γὰρ ὅπως, δέον
εἰπεῖν ὁ δὲ, οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως, εἰρηκεν.

Ἔστι προστετηκυῖα· προστακεῖσα, ἐπιμυθητικῶς
ἔχουσα.

Ἔστι οὐ συνοικίαν· τὰ νῦν ἐνοικιακὰ λεγόμενα.

35 Ἔστι ἔξυπτιάζων· ἀντὶ τοῦ τῆναι τὸν τράχηλον,

καὶ τοὺς ἰδίους ἄμους περισκοπούμενος. ὃ ἐστὶ, γαυ-
ριῶν καὶ ὑπερηφανῶς κατῶν, καὶ τὸ στηῆθος προβαλλό-
μενος ἄμα.

Ἔστι Λακωνικὴ κόχλος τῶν ἄλλων εὐδοκιμα-
τέρα. ἢ ὅτι ἐκεῖ εὐρηται πρῶτον τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο. 5

Ἔστι Τισιφόνη ἐστὶ μιὰ τῶν Ἐρινύων· Ἐρινύας
δὲ λέγουσι θεάς τινὰς ἐπιστρεμμένας κολάζειν τοὺς
πλημμελοῦντας κατὰ τὸν βίον.

Ἔστι στιγματίας καλοῦσι τοὺς οἰκέτας, τοὺς
ἐστιζομένους, ὡς ἀχρησίμους. 10

Ἔστι Πῶλος καὶ Ἀριστόδημος ὑποκρίτα περιφα-
νεῖς· ὑπεκρίνοντο οὖν ἐν ταῖς τραγωδίαις καὶ ταῖς κω-
μωδίαις καὶ θεοῖς.

Ἔστι ἡ μὲν Βετιδὶς, Θερακία θεός· ὁ δὲ Ἄννουβις,
Αἰγύπτιος· ὁ Μίδρας, Περσικός· ὁ Μῆν, Φρύγιος. 15

Ἔστι τὸν Ἄττιν Φρύγες σέβονται τὸν αὐτὸν ὄντα
τῷ Διόνυσῳ· φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ Δηλυδρίαν ὑπὸ Πέας
τῆς τῶν θεῶν ἀποκοπέντα μητρός· ἐφ' ᾧ τε ἐρώμε-
νον αὐτῆς ὑπᾶρξαι· ἐνιοὶ δὲ καὶ γνήσιον αὐτῆς υἱὸν
ὄντα τοῦτο δι' ἐκείνην παθεῖν αὐτὸν φασί· τοῦτο οἱ 20
ἰερατικῶς λειτουργοῦντες ἐκτεμνόμενοι πρότερον τὰ γεν-
νητικὰ ἄρθρα ἀνείθεντο οὕτως· διὰ ταῦτα καὶ νῦν
παίζεται τοῦτο κατὰ πάντων εὐνοούχων ὡς τῷ Ἄττιδι
ἐπιτηδείων ἀνακείσθαι· ἀρμολιότερον δὲ, εἰ κιναιδεύ-
οιντο· καθ' ὅτι καὶ αὐτὸς Ἄττις τοιοῦτος ἐκ' ἀμφότε- 25
ρων τῷ μῦθῳ ἐξεταζόμενος.

Ἔστι κόλλυπες οἱ κόλλαθαι· εἰδὲ δὲ οἱ πασσα-
λίσκοι, οἷς ἀποτείνονται αἱ νεύρα.

Ἔστι Πνυξ λέγεται ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀθηναίων,
παρὰ τὸ πεπνυκῶσθαι τοὺς συνερχομένους ἐν αὐτῇ. 30

Ἔστι μικρολογία λέγεται ἡ κνιπότης.

Ἔστι ἐπιτριπτός· ὁ ἄξιός τοῦ ἐπιτριβῆναι, τούτι ἐστὶ
πληγῆναι.

Ἔστι δύο ἦσαν Κεραμεικοὶ παρὰ Ἀθηναίους· ὁ
μὲν ἐν τῇ πόλει· ὁ δὲ ἔξω τῆς πόλεως. 35

"Οτι νόμος ἦν παρὰ Ἀθηναίους, πρώτους λέγειν τοὺς ὑπὲρ τὰ πενήκοντα ἔτη γεγνηότας, καὶ μετ' αὐτὸν τοὺς λοιπούς· οὐκ ἔξῃν δὲ δημογορῆσαι, οὔτε τοῖς ἀτίμοις, οὔτε τοῖς ξένοις, οὔτε τοῖς μὴ καταλαβοῦσιν δτὴν ἔννομον ἡλικίαν.

"Οτι πάντες οἱ πολῖται παρὰ Ἀθηναίους ἐν γραμματεῖω ἐγράφοντο· εἴ τις οὖν μὴ ὦν πολίτης ἐνεγράφη, παρ' ἐγγράφος ἔκαλεῖτο.

"Οτι Φάλαρις ὁ Ἀκραγαντίνος, οὗτος χαλεπωτά-
10 τας ἐπενόει κολάσεις.

"Οτι Βούσιρις ὁ Αἰγύπτιος οὕτως ὠμὸς ἦν, ὡς καὶ ἀνθρώπους ἐσθίειν.

"Οτι Διομήδης ὁ Θραξ, ἀνθρωποφάγους ἵππους εἶχεν, καὶ οὓς ἐκράτει, ἔβαλεν αὐτοῖς, καὶ κατεσθίον-
15 το ὑπ' αὐτῶν.

"Οτι Σκείρων ὁ ληστής ἠνάγκαζε τοὺς παριόν-
τας πλύνειν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς θαλάσσης καθημένους,
καὶ λακτίζων εἰς θάλασσαν ἔρριπτεν, καὶ ἡ χελώνη
δεχομένη κατέσθιεν.

20 "Οτι Πιτυοκάμπτης ληστής καὶ οὗτος ὦν, ἔκαμπτεν πῖτυν καὶ ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας κρατεῖν· οἱ δ' ἀντεριζόμενοι ἀπώλοντο.

"Οτι Λιτυέρτης σκείρων ἠνάγκαζε τοὺς παριόν-
τας θερίζειν τοῦ θέρους ἐνισταμένου· εἰ δὲ ἀντέτει-
25 νέν τις, ἐκτείνεν αὐτούς· Ἡρακλῆς δὲ τοῦτον ἀπέκτεινεν.

"Οτι Κερκυῶν ἄδικος ἦν τᾶλλα εἰς τοὺς ξένους, καὶ παλαίειν τὸν οὐ βουλόμενον διέφθειρεν· καὶ ὁ τόπος παλαίστρα ἔκαλεῖτο, ἐν ᾧ ᾤκει, πλησίον Ἐλευθερῶν. διέφθειρε δὲ πάντας τοὺς καταστάντας αὐτῷ
30 εἰς πάλην, πλὴν Θησεῶς. Θησεὺς δὲ κατεπάλαισεν αὐτὸν σοφία πλέον. παλαιστικὸς γὰρ εὐρέθη Θησεὺς, μεγέθει πρῶτον καὶ ὀάμῃ χρώμενος εἰς τὰς πάλας.

"Οτι Ἐχετος τῆς Ἡπείρου βασιλεὺς τιμωρητικώ-
τατος ἦν.

Ἔστι Πίσα πόλις τῆς Ἡλιακῆς μοίρας Πελοποννήσου καθ' ἣν καὶ ἄγων ἐτελεῖτο τὰ Ὀλύμπια.

Ἔστι ἡ μναῖ ἕξ δραχμᾶς ἔχει· ἡ μναῖ δὲ εἶχεν ἡ Ἀττικὴ δραχμᾶς ρ', ὡς φησι Πολυδεύκης. ἡ μέντοι δραχμὴ εἶχεν ὀβολοὺς ἕξ, ὅθεν καὶ ἐπωβολία τὸ ἕκτον τοῦ τιμήματος.

Ἔστι Γεραιστός πόλις Εὐβοίας, οὕτως μέχρι νῦν λεγομένη· καὶ Ὁρεὸς πόλις Εὐβοίας, οὗτοι οἱ πολῖται Ὁρεῖται λέγονται.

Ἔστι βατταρίζειν τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον βερβερίζειν.

Ἔστι ποικίλη στοὰ λέγεται, δι' ὅτι τὰ κατὰ Μαραθῶνα γινόμενα ἐν αὐτῇ ἐνεγέγραπτο· καὶ ἐν Μαραθῶνι δὲ Ἀθηναῖοι Πέρσας ἐνίκησαν· Κυναλγείρος δὲ εἰς τῶν ἀριστευσάντων ἐν Μαραθῶνι κατὰ Περσῶν ἦν· ὁ δὲ Μιλτιάδης στρατηγὸς τότε τῶν Ἀθηναίων ἦν.

Ἔστι ἀκάτιον, οἱ μὲν τοὺς μεγάλους καὶ μέσους καλοῦσιν ἰστούς· εἰσὶν δ' οἱ καὶ τὰ παρ' ἡμῶν λεγόμενα καράβια, ἀκάτια [φασίν], οἷς ἡ κεφαλα ἀνέλεται.

20

Ἔστι φρυγάνων φακέλους οἱ Φρύγες συννήσαντες, καὶ ὑπ' αὐτῶν τῷ ὄγκῳ ἀκινάκην ἰδρῦσαντες σιδήρεον, θυσίας ἐπετείλους προσάγουσι προβάτων καὶ ἵππων, νομίζοντες αὐτὸν εἶναι τοῦ Ἄρεως τὸ ἄγαλμα.

Ἔστι ἐν τῇ Σκυθίᾳ τοὺς κρατουμένους ξένους ἔθνον τῇ Ἀρτέμιδι.

Ἔστι τὸ κατὰ ψοῦν φέρεται, ἐπὶ τῶν εὐπλοουμένων τάττεται, ὅτε πρὸς θεῦμα φερόμενοι τὸν ἴδιον πλοῦν ἀνύουσιν· διότι δὲ ἀπὸ τοῦ πλοῦ τὸ παράδειγμα, χρῶνται τούτῳ ἐπὶ ἐτέρων πραγμάτων.

30

Ἔστι ἀλεξίκακος, ὁ ἀποδιώκων τὰ κακά.

Ἔστι Ἰστοροῦσιν Ὅμηρον, οἱ μὲν ἀπὸ γενεᾶς τυφλόν, καὶ τὸ σύμπτωμα ὄνομα τούτῳ γενέσθαι, ὁ μῆρους καλούντων Δαρμίων τοὺς τυφλοὺς. Ἡρόδοτος μέντοι τὸν Ὅμηρον γράφων βίον οὐκ ἀπὸ γενέσεως τυφλόν

35

αὐτὸν ἱστορεῖ, ἀλλὰ πολλὴν ἀλώμενον γῆν ἱστορίας χάριν, γενέσθαι κατὰ τὴν Ἀττικὴν· καὶ καὶ νοσήσαντα γαλεπῶς ὑπὸ τῆς νόσου τὴν ὄψιν ἀποβαλεῖν. * οἱ δὲ Βαβυλώνιοι λέγουσιν αὐτὸν καὶ ὀμηρεύσαντα, ἤγουν
 5 πρεσβεύσαντα πρὸς Ἀθηναίους, οὕτως κληθῆναι.

Ἵτι στοιχεῖον λέγουσι καὶ τὴν τοῦ ἡλίου σκιάν. εἰώθασι γὰρ ὀρίζειν, ἥνικα τυχὸν ἡ σκιά γένηται πεντάπους συλλεθεῖν. οὕτως δὲ εἰώθεσαν οἱ παλαιοὶ καλεῖν τὸν ἡλίον, ἢ τὴν σκιάν τὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

10 Ἵσχυρον: ἔστιν ἄνθος ὑακινθῶ βαθυτέρον· ἴσως δὲ τὰ ἀπὸ χοιρέων αἱμάτων βαπτόμενα.

Ἵτι ὁ Καινεὺς πρότερον, ὡς φασιν, γυνὴ ἦν, καὶ ἠράσθη ταύτης ὁ Ποσειδῶν· ἢ δὲ οὐκ ἄλλως ἔφη συγγίνεσθαι αὐτῷ, εἰ μὴ ὁμόση αὐτῇ πρότερον ποιή-
 15 σαι, ὃ βούλεται· ὁμόσαντος δὲ τοῦ Ποσειδῶνος, εἶπεν· ὅτι ἄνδρα με ποιήσον· ὁ δὲ διὰ τὸν ὄρκον ποιήσας, οὐκ ἠδυνήθη συγγενέσθαι.

Ἵτι ὁ Τειρεσίας, ὡς λέγουσιν, εἶδεν τὴν Ἀθήνην λουομένην· καὶ κείνη ὀργισθεῖσα, μετέβαλεν αὐτὸν εἰς
 20 γυναῖκα.

Ἵτι ἠμφισβήτησαν ἀλλήλοις ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἥρα, τίς τῆς λαγνείας μᾶλλον ὀρέγεται, ἀνὴρ ἢ γυνή· καὶ ἔλαβον δικαστὴν Τειρεσίαν, ὡς ἔμπειρον ὄντα τῶν δύο. ὁ δὲ ἔφη, ὡς ἐννεαπλάσιον ἢ γυνὴ τοῦ ἀνδρὸς
 25 ὀρέγεται· καὶ ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα, ἐτύφλωσεν αὐτόν.

Διαπυκτεύων: ἀντὶ τοῦ διασκοπούμενος καὶ ἐξακριβῶν· ἐπεὶ δὲ οἱ πύκται περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν πρὸς τὸν ἀνταγωνιστὴν βολὴν καιρῖον ποιῆσαι, ἀλλὰ μὴ μάτην, μὴ δὲ πρὸς ἄερα δέρειν τὴν πυγμῆν
 30 πέμψαντα.

Ἵτι μαινίδας εἶδος τι ἀλιστοῦ ἔλεγον· οἱ δὲ τὸν Πόντον οἰκοῦντες τὸν κορακῖνον λχθύν.

Ἰκαμῆ: ἀκατασκευαστον, ἀπεριποίητον, ἀκατέργαστον.

Παραθῶμεν πρὸς ἕλαττον: ἀντὶ τοῦ ἐξετά-
ζοιμεν, συγκρίνοιμεν, παραβάλλοιμεν.

Ἐξ καὶ δέκα· τὸ ξ Ἀττικῶς ἐφωλάχθη· αὐτοὶ
γὰρ ἐπὶ τῆς τῶν ἀριθμῶν συνθέσεως τὰ τέλη φυλάτ-
τουσι τῶν ἀπλῶν. 5

Ἵτι δορυφορήματα καλεῖται παρὰ τοῖς παλαι-
οῖς Κωμικοῖς τὰ κωφὰ πρόσωπα· ἃ συνεξέρχεται μὲν
τοῖς κωμωδοῦσι· αὐτὰ δὲ οὐδὲν διαλέγεται, καθάπερ
οἱ δοῦλοι.

Ἵτι ἠμφισβήτητον ἀλλήλοις Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀρ-10
γεῖοι, καὶ ἔδοξεν ὡς τετρακοσίους ἀφ' ἑκατέρου πλευ-
ροῦ μάχεσθαι, καὶ τοῦ νικῶντος εἶναι τὴν χώραν· μα-
χομένων δὲ αὐτῶν, πλὴν τριῶν πάντες ἀπώλοντο, δύο
Ἀργείων, καὶ ἑνὸς Λακεδαιμονίων· εἶτα δοξάντων Ἀρ-
γείων νενικηκέναι, καὶ διὰ τοῦτο ἀνακεχωρηκότων, ὁ 15
Λακεδαιμόνιος ἐπὶ χώρας μείνας, τὸ νενικηκέναι ἐκρίθη,
Ἀργείων, ὡς φηγόντων, κατακριθέντων.

Ἵτι σύρφαξ ὑποκόριστικόν ἐστὶ τοῦ συρφετοῦ.

Ἵτι τὸ Παγγαῖον ὄρος περὶ Φιλίππους ἐστὶ τῆς
Μακεδονίας, χρυσοῦ μέταλλον ἔχον. 20

Διάσια, ἑορτὴ ἦν Ἀθηναίων, ἣν ἐτέλουν μετὰ
τινος στυγνότητος, θύοντες ἐν αὐτῇ Διὶ Μειλιχίῳ· τὸ
δὲ Ὀλύμπιον ἐν Ἀθήναις· διὰ μεγαλοφυλίαν ἀπορού-
νων Ἀθηναίων χρημάτων εἰς τὴν κατασκευὴν, πλείον
τῶν ἑτέων παρέκτεινεν κτιζόμενον, ὡς καὶ ὁ ἐν Κυ-25
ξίῳ νεῶς· καὶ οὐκ ἂν συνετελέσθησαν ἄμφω, εἰ μὴ
Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων δημοσίοις ἀναλώ-
μασι συναντελάβετο ἔργων.

Οἱ δὲ ἐδίστασαν: ἀντὶ τοῦ, τινές· τὸ γὰρ οἱ
δέ, οὕτως σημαίνει. 30

Ἵτι θερμοουργός, ὁ παρασκευημένος καὶ πάν-
τολμος.

Ἵτι ὁ Ἐπιμενίδης Κρητὴς ἦν χρησμολόγος· οὐ καὶ
τό· Κρηῆτες ἀεὶ ψεύσται, λόγιον. λέγουσι καὶ ξ

ἔτη ὑπνώσαντα, οὕτω μετὰ ταῦτα ἀναστῆναι, παραλάττοντα καὶ κεινημένον τὴν διάνοιαν, καὶ πρὸς χρησμολογίαν τὸ ἐντεῦθεν ἀπιδεῖν.

Ἔστι δὲ κρῶνα πύα εἰς τινα οὐ συνεχῆ, ἀλλὰ 5 διγρημένα, οἷς ἐφάπτονται τοῦ σωροῦ ἢ καὶ κατὰ δύο, ἢ καὶ κατὰ τρία· τούτοις δὲ καὶ λιμῶσιν ἐν τοῖς ἄλωσιν.

Ἀποδράσεσθαι παρ' αὐτῶν: ἀντὶ τοῦ, ἔξ αὐτῶν.

10 Τῇ Θεσμοφόρῳ: τῇ Ἑστία· ἐπαρθενεύοντο γὰρ αἱ ἑρμῆαι αὐτῆς πανταχοῦ.

Οτι ἐπὶ ταῖς ἑσχατιαῖς καὶ τοῖς ἐρημοτέροις τῶν χωρίων εἰώθεσαν Ἕλληνες τὸν Πᾶνα ἰδρῦεσθαι.

Ἔστι ἰδρυτο παρ' Ἀθηναίοις Ἑλέου βωμός, 15 ἐπὶ συμπάθειαν αὐτοῦς καὶ φιλανθρωπίαν καλῶν.

Κατέαγα τοῦ κρῶνιου· καὶ τοῦτο Ἀττικόν· αὐτοὶ γὰρ αἱ ἐπὶ μέρους εἰώθασιν λέγειν. ἔφαγον τοῦ ἄρου· ἔπιον τοῦ οἴνου· οὕτως οὖν κατέαγον τοῦ κρῶνιου.

Ἔστι δὲ ὀπισθόδομος ἱερὸν, τὸ ὀπισθεν τοῦ 20 ἀδύτου οὕτως ἔλεγον, ἐν ᾧ καὶ τὰ δημόσια ἀπέκειτο χρήματα.

Μυττωτόν: τρίμμα ἔξ ἀρτυμάτων πολλῶν συνεθειμένον ἐκάλουν, καὶ τι ὑπότριμμα διὰ σκοροδῶν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ· ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν κρε- 25 ῶν ἐν τῷ ζωμῷ γλοιὸν καλεῖν, ὃς τοῦ ζωμοῦ ἐκλελοιπότεος ἐν τῷ τρυβλίῳ περικάθηται.

Ἔστι κόνδυλος λέγεται ὁ ἐν τῇ σνηθηεῖα γρόνθος.

Συντριβέντες τῶν κρῶνιων. Ἀττικὴ ἢ σύνταξις· τὸ δὲ κοινόν, συντριβέντες τὰ κρῶνια· τὰ γὰρ πρὸς 30 πῆσιν ἢ δρᾶσιν αἰτιατικῇ συντάσσονται· ἔπαθον τὴν ψυχὴν, συνέτριψα τὴν λήκνυθον· οὕτως οὖν καὶ τοῦτο πρὸς αἰτιατικὴν ἔδει ἀποδοθῆναι· ἀλλ' ἐπειδὴ φιλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὸ ἐπὶ μέρους λέγειν, ὡς τὸ ἔφα-

γον τοῦ ἄρτου, καὶ ἔπιον τοῦ οἴνου, οὕτως
κάνταυθὰ φησι συντριβέντες τῶν κρανίων.

Ὅτι Μίλωνά φησι Πυθαγόρειον ὄντα, καθῆσθαι
μετὰ τῶν ὁμιλητῶν ἐν οἰκίᾳ, ἧς ὑποσάθρου τινὸς τῶν
στύλων ὄντος, ὑποβάντα τὸ πεπονηκὸς τῆς οἰκίας 5
τὸν στύλον πρότερον παρῳσάμενον, ἐκείνους τε σῶ-
σαι καὶ ἑαυτὸν ἀκέραιον ὑπέξαγαγεῖν. Ἔστι δὲ καὶ
τοῦτο, ὃ δὴ καὶ τοῦ ζῆν αὐτὸν ἀπήλλαξεν, ὡς βαδί-
ζοι ποτὲ παρ' ὕλην τινα οὕτος, καὶ παραβαίη μὲν τὴν
ὁδὸν ἐπιπολύ, παρατύχοι δὲ κόρῳ μεγάλῳ κατεσφη-10
νωμένῳ· ὃν βιαζόμενος πρὸς τὴν διάστασιν τοὺς σφῆ-
νας μὲν καταπεσεῖν, αὐτὸν δὲ περισχεθέντα τῇ συμ-
πτώσει τῶν μερῶν ἀφύκτω πάγῃ, θηρίων ὑπάρξει
θόλην.

Ὅτι περὶ Κρότωνα τῆς Ἰταλίας συνεστήσατο Πυ-15
θαγόρας τὸ ἑαυτοῦ παιδευτήριον· ἐν ᾧ τριακόσιοι τὸ
πρῶτον οἱ οὕτως ἀγόμενοι Πυθαγορικῶς· ἔνησαν δὲ
καὶ γυναῖκες ἄκρω ἐξακοῦσαι τὴν αἴρεσιν, ἧν δὲ
Θεανῶ ἦν. τούτους οὖν φησιν αὐτὸν ἐωνῆσθαι. Ἀπὸ
Κρότωνος δὲ καὶ εἰς Τάραντα ἡ αἴρεσις διεδόθη, τὴν 20
ταύτῃ δὲ φησι Ἑλλάδα. Δι' ὅτι Ἑλλήνων πάσαι ἀποι-
κισάντων Ἰταλίαν, συνέβη τῆς γῆς ἀρετῇ, πλούτῳ τῷ
μεγάλῳ πλουτῆσαι αὐτούς, καὶ εὐανδρῆσαι διαφερόν-
τως, ἀφ' οὗ καὶ μεγάλη Ἑλλὰς ἐκλήθη.

Ὅτι ἐλέγετο ὁ Πυθαγόρας ἐντετυπῶσθαι τῷ δεξιῷ 25
αὐτοῦ μηρῷ τὸν Φοῖβον.

Ὅτι τῶν παρ' Ἑλλῆσι μετεμψυχώσεων τὸ δόγμα
Πυθαγόρας εἰσήνεγκεν. ἐπεὶ δὲ τὴν ψυχὴν προϋπάρ-
χειν, διὰ τοῦτο τὰς μαθήσεις ἀναμνήσεις ὑποτί-
θεσθαι κρατύνεται.

80

Ὅτι ὁ Πυθαγόρας ἐξωμίθια ἐφόρει· τὸ δὲ ἦν
χιτῶν παχύς καὶ τραχύς, ἅτε ἄγναπτος, κατὰ τὴν ἀρι-
στερὰν χεῖρα φάφην οὐκ ἔχων, δι' ὃ καὶ ἑτερομάσχα-
λος ἦν· ἀχειρίδωτος δὲ ἦν τοὺς ὤμους παρείχεν γυ-

μνούς ὀρῦσθαι, παρ' ὃ καὶ ἔξωμῖς ἐκαλεῖτο· οὐ μόνον δὲ χιτῶν ἢ ἔξωμῖς, ἀλλὰ καὶ περιβλήμα.

Ἔστι τὸ προκαλεῖσθαι τοῦ προσκαλεῖσθαι διαφέρει· προσκαλεῖται μὲν γὰρ οἰκίτης εἰς βάσανον· προκαλεῖται δὲ εἰς δίκην ὁ ἀντίδικος.

Ἔστι παλάθη ἔστι σφαῖρα ἀπὸ συκῶν συγκοπῆς συμπλαττομένη.

Τοῦτο ἐκεῖνο, τὸν ἵππον ἐς πεδίου, παροιμία ἐπὶ τῶν, ὀπηνικὰ ἀπόροις ἐνέχονται, ἀξιούντων 10 τι τοιοῦτο, ὃ λύσιμ μὲν δοκεῖ παρέχειν βραχεῖαν καὶ ἄνεσιν· τὸ δὲ ἔστι μέγα καὶ πρὸς ἐπίδειξιν συντεῖνον τῆς τοῦ ἐπιζητουῦντος δυνάμεως· τί γὰρ καταλληλότερον ἵππῳ πεδίου πρὸς τὸ τὴν οἰκίαν ἐπιδείξασθαι ἀρετὴν; παράλληλοι ταύτῃ τῇ παροιμίᾳ καὶ αὗται· 15 ὕδωρ βατράχῳ, καὶ στέαρ γαλῆ, καὶ Ἀνδρῶν πράγματα.

Τὸ ἐν τῇ χειρὶ δίκαιον, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ δυνάμει, ἐν τῷ βιάζεσθαι.

Ἔστι Σολεὺς Ἄρατος ὃν Ἑλληνικῇ παιδείᾳ το 20 σοῦτον διήνεγκεν, ὥστε τὰ Φαινόμενα Ἑλλάδι φωνῇ γράψας ἐθαυμάσθη· καὶ Ζήνων δὲ ὁ τῆς στοᾶς κορυφαῖος τε καὶ καθηγητής, ἐκ Κιτίου τῆς Κύπρου ὤρματο. καὶ δὴ καὶ Κράντωρ καὶ Χρῦσιππος, ἄμφω Σολεῖς, οὐκ ἄσημοι κατὰ φιλοσοφίαν, καὶ μάλιστα 25 Χρῦσιππος. ἀμέλει καὶ Ἀριστοτέλης ὁ Σταγειρίτης, καὶ Δημόκριτος καὶ Πρωταγόρας, Ἀβδηρῖται. ἀλλ' οὐ δήπου ξενίας διώκονται, ὅτι μὴ ἐκ μέσης Ἑλλάδος Ἰθαγενεῖς ὄντες εὐρίσκονται, θαυμάζονται δὲ μᾶλλον.

Ἔστι τὸ ὑπερμαχεῖν γενικῇ συντάσσεται. Τὸ γὰρ 30 πρό τινός τι ποιῶν αὐτοῦ χάριν, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ, γενικῇ συντάσσεται, οἶον· ὑπερασπίσω σου· προῖσταμαί σου· προπολεμῶ σου. οὕτως οὖν καὶ ὑπερμαχῶ σου.

Ἔστι Διονυσίοις μόνοις ἐφεῖτο τὸ θέατρον ποιηταῖς 35 κωμωδοῖς· ταῦτα δὲ δις τοῦ ἔτους ἐπιτελεῖτο· ἕαρος καὶ

φθινοπώρου· ἕαρος τὰ μικρὰ Διονύσια· φθινοπώρῳ δὲ τὰ μεγάλα.

Ὅτι ὁ Μένιππος ὁ Κυνικός φιλόσοφος, κατὰ τὸν Σεβαστὸν ὧν φύσει κεχρημένος γενναῖα, καὶ ἐλεγκτικῇ, καὶ ἀποτόμῳ. 5

* Ὅτι ἐψηφηφόρον ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ δικάζοντες ψήφοις, ταῖς ἀπὸ τῶν κυάμων τὴν ἑαυτῶν γνώμην ἐκφαλινοντες τοῖς δικαζομένοις· τῷ μὲν οὖν νικῶντι λευκοὺς ἀπεδείκνυσαν τοὺς κυάμους· τοῖς δὲ ἠττηθεῖσιν, μέλανας· ὧτινι δὲ τῶν δικαζομένων κατὰ 10 τὸ πλεοναί τῶν ψήφων αὐτόχρωμοι ἀπεφαίνοντο, τούτῳ κατὰ τὸ κεκρατηκὸς ἔθος καὶ τὸ νικῶν ἢ ἠττᾶσθαι ἐπεβραβεύετο. καὶ τὸ μὲν τῶν κυάμων τοιούτων τῷ χρώματι μετὰ ποσοῦ τὴν τῶν δικαζόντων ῥοπήν ὑποδεικνύντων· ἦσαν δὲ καὶ ἕτεραι ψῆφοι δικαστικαὶ λί- 15 θινοὶ δύο· ὧν ἡ μὲν πλήρης, ἡ δὲ τετραμένη· ἀμφοτέραι ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ τραπέζῃ τῇ δικαστικῇ καθίσκου ἀποκείμεναι, αἱ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῶν δικαζόντων ἐπεδίδοντο τοῖς κρινομένοις, οὐ τῷ ποσῷ τὴν γνώμην τούτων ἐκφαίνουσαι, ἀλλὰ τῷ ὀλοκλήρῳ, καὶ μὴ ἐπι- 20 μαρτυροῦσαι τὴν τῶν κρινομένων ἤτοι σωτηρίαν ἢ καταδίκην· τῷ μὲν γὰρ νικῶντι ἢ πλήρης, τῷ δὲ ἀλόντι ἢ τετραπημένη ἐδίδοτο· ὡς δῆλον Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου ἀπειρήκην, δορυμῶς ἄγαν τῇ τετραπημένη τὴν τοῦ Τιμάρχου ἀσέλγισιαν παραστήσας. 25

Ἰστίον γὰρ ὥστε τοὺς πολλοὺς ἐπισχεῖν βουλόμενοι τῆς ἀπεράντου φλυαρίας οἱ δικασταὶ τῶν ῥητόρων, ὑδρίας ὕδατος πληροῦντες διὰ τινος διατροῆματος παρεῖχον τῷ ὕδατι ἕκροιαν, κελεύοντες τὸν ῥήτορα λέγειν ἐν ἀρχῇ τῆς ἀφέσεως τοῦ κρονίσκου· ὅτι οὖν πρὸς 30 μέτρον τοῦ ὕδατος τὸν λόγον ποιούμενοι, ἐπιτέμνον τὸν λόγον.

Ἡρακλῆς φασὶ καὶ πίδηκος· παροιμία ἐπὶ τῶν πάντῃ παρηλλαγμένων καὶ ἀσυμβάτων πραγμάτων. καθ' ὅτι ἦρος μὲν Ἡρακλῆς, καὶ αὐτόχρημα ἀνδρείος· 35 οἱ πίδηκοι δὲ οὔτε ἀνδρείαν ἔχοντες καὶ καταγάλα-

στοι καὶ εὐφώρατοι ἀνδρείαν ὑποκρίνεσθαι εἰσαγόμενοι.

Ἔστι αὐτοπυρίτης ἄρτος, ὁ λιτὸς καὶ σχεδὸς ἀπτημένος, ἢ πρὸς ἥλιον, ἢ πρὸς τῆ σποδιᾶ, ὃν καὶ βέγκρυφίαν φασίν.

Ἰσχάδας μοι δὸς ἀνύσασα: περιττὸν τὸ ἀνύσασα. Ἀττικὸν μέντοι· αὐτοὶ γὰρ καὶ, παλῆεις ἔχων, φασί, καὶ ἐκὼν εἶναι, καὶ τὸ ἀμέλει, καὶ ἄλλα τούτοις παρακλήσια.

10 Ἦνι: ἠθικὸν ἐπίφθεγμα τοῦτο καὶ ἀφελές· καὶ ἔστιν δεικτικόν.

Ἔστι Νεμέα τόπος ἐν τῇ Κορινθῷ παρὰ τὸν Τρηῖτον λεγόμενον, οὗ Ἡρακλῆς τὸν λέοντα φονεύσας, τὰ Νεμέα ἐπιτελεῖσθαι κατήρξατο· ἐν ταύτῃ τῇ Νεμέᾳ 15 πρὸ τοῦ Ἡρακλῆ τὸν λέοντα κατεργάσασθαι, οἱ βουκόλοι ἀγρυπνότατοι καὶ φιλοπράγμονες ἦσαν, φόβῳ τοῦ μὴ τι παθεῖν ὑπὸ τοῦ λέοντος τὰ βουκόλια.

Ἔστι τὸ ἐκλελεῖσθαι αἰτιατικῇ συντάσσεται.

Ἰάγος, ὁ ὑψηλὸς τόπος· παρὰ τὸ πεπηγῆναι 20 καὶ συνεστάναι πρὸς ὕψος.

Ἄλις ἔχοιμι: ἀντὶ τοῦ ἄλις ἔσχον, ἤγουν ἀρκοῦντος· οὕτω γὰρ τὰ εὐκτικά ἐν τῇ συμφράσει παραλαμβάνεται, ὁπότε μήτε κατ' εὐχὴν κείται, μήτε ἀντὶ ὑποτακτικοῦ ῥήματος, οἷον· οὗτος δὲ ὁπότε εἰς- 25 ἔλθοι, κακὰ πολλὰ με εἰργάζετο· ἀντὶ γὰρ τοῦ, εἰσῆλθεν.

Ἔστι οἱ Στωϊκοὶ τὰς κεφαλὰς ἦσαν δι' ὄλου κεκαρμένοι, ὡς οἱ μοναχοὶ νῦν.

Ἔστι οἱ Ἐπικουρείοι, ἄθεοι ὄντες, ἠδονὴν μόνην 30 ἐπρέσβευον.

Ἔστι ὁ Πύρρων ζωγράφος πρότερον ἡν· γέγονε μετὰ ταῦτα φιλόσοφος, ὅστις εἶχεν σκοπὸν πάντα ἀναιρεῖν τὰ ὄντα.

Ἔστι κἀνδρὺς ἱμάτιόν ἔστι Περσικόν· ὡς τινες λέ- 35 γουσιν, οἱ δὲ Ἀρκαδικόν.

Ὅτι Καμβύσης ὁ Κύρου τοῦ Περσέως ἑρασθεὶς τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Ἀτόσσης, ἤρετο τοὺς βασιλεῖς δικαστάς, εἴ τις ἔστι νόμος, κελεύων τὸν βουλόμενον ἀδελφεῇ συνοικεῖν· οἱ δὲ ἀπεκρίναντο, νόμον μὲν μηδένα εἶναι, ὃς κελεύει ἀδελφεὸν ἀδελφεῇ συνοικεῖν. 5 ἄλλον μὲντοι νόμον ἐξευρηκέναι, ὃς θεσπίζει τῷ βασιλεύοντι Περσῶν ἐξεῖναι ποιεῖν ὃ ἐὰν βούληται. καὶ τότε Καμβύσης ἔγρημε τὴν ἀδελφήν.

Ὅτι ὁ Ἄπις ἐν ταῖς ἀγελαῖς τῶν Ἀλυπτίων εὐρίσκεται βοῦς ὧν, καὶ ἔχων τινὰ ἴδια σημεῖα· τοῦτο 10 κοινὸν εὐετηρίας ἐνομίζετο σύμβολον.

Τοὺς σέας, ἀπὸ εὐθείας τῆς σεύς· σημαίνει δὲ τοὺς σήτας.

Ὅτι ὁ Νίνος βασιλεὺς ὧν, εἶχεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μιαν τρίχα πορφυρεῶν, ἧς ἀποτμηθείσης ἀνάγκη 15 ἦν, ἀπολέσθαι τὴν πόλιν, ἧς ἐβασίλευσεν.

Κοπποφόρος ἵππος ἢ κενταυρίδης: ἐπίσημον τοῦτο τῶν ἵππων, ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἐγκαιομένου παρὰ τῶν παλαιῶν· καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ ἵπποι τῶν εὐγενῶν, οἷς ἐπὶ τοῦ μηροῦ τὸ παράσημον κάππα τὸ 20 στοιχεῖον ἢ σίγμα, ἀφ' ὧν καὶ παρωνομάζοντο· ἀπὸ τοῦ κ, καππατταί, ἀπὸ τοῦ σ, σαπφοῖραι. ἐξ οὗ καὶ ὁ Βουκεφάλας ἵππος, ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνο, βούκρανον ἔχων ἐντετυπωμένον, οὕτως ἐκαλεῖτο. Μῆδος δὲ ἵππος ὁ Νησαῖος· ἢ Νῆσα δὲ πεδίον 25 Μηδίας, οὗ αἱ βασιλικαὶ ἵπποφορβάδες νεμόμεναι τοῖς Μηδῶν βασιλεῦσιν ἵππους ἔτρεφον γενναίους· καὶ κενταυρίδαι δὲ ἵπποι, οἱ ἐκ Λαρίσσης τῆς Θετταλῆς· τάχα ἀπὸ τῶν Ἴπποκενταύρων ὀνομαστοί.

Ὅτι κόλλοπερ οἱ πασσαλίσκοι τῆς κιδάρας, ὧν 30 ἐκδέδενται αἱ νευραί.

Περὶ πόδα, ἀντὶ τοῦ κατὰ πόδα, πλησίον, ἐγγύς· ἢ ἀληθέστερον ἐρεῖν, περὶ πόδα, ἀντὶ τοῦ καταπεφρονημένως, ἐπεὶ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν εὐκαταφρόνητα περὶ τοὺς πόδας ῥιπτεῖται.

Κληρονομῶ σου, Ἀττικόν. καινοπραπέτς και τοῦτο, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν· τὸ γὰρ κοινόν, ὡς οὐδὲ καλόν εἰπεῖν.

Λέγεται και ἄρτι πρώην, ὡς ἐχρήσατο και 5 Πλούταρχος, ὡς περ χθὲς και πρώην.

Ὅτι τίλφη ζωῦφιόν τι τοῖς βιβλοῖς ὡς ἐπίπαν ἐκτίκτεσθαι πεφυκός, ἐπίμηκες, κέρα ἔχον ὡς ἐν μικρῷ κατιδεῖν, λευκόν ἢ πελιόν· εἴ τις τούτου ἐγγράφαιτο, κουνιορτόν ἀποβάλλον.

10 Χωρίς τὰ Μυσῶν και Φρυγῶν ὀρίσματα: παροιμία.

Χύτραις λημῶντες: ἀντὶ τοῦ χύτραις ἴσας περιφέροντες λήμας.

Ἄλλὰ μὴ καθάπερ· και πλεονάζει Ἀττικῶς ἢ 15 ἀπαγόρευσις, μὴ καθάπερ μὴ σαρκόν· ἦρκει γὰρ κατὰ τὴν κοινήν χρῆσιν ἢ μία ἀπαγόρευσις, ἦτοι ἢ πρώτη ἢ ἢ δευτέρα.

Ἦλω, φασίν, ἐκκρούεις τὸν ἦλον: παροιμία. ἐπὶ τῶν ἀσύμφοροις ἀσύφορα πιστουμένων· ὡς 20 περ και ἐπὶ τῶν ψευδῶν εἴρηται τό· λίνω λίνον συνάπτεις.

Ὅτι καρβατῖναι τὰ τραχέα και ποιμεινικὰ ὑποδήματα, ἃ και ἀρβύλας φασίν.

Ὅτι γραφεὺς ἦν ὁ Πολύκλειτος και ὁ Εὐφράνωρ, 25 οὐχὶ ἀγαματοποιοί.

Ὅτι ἐπὶ τῶν θεάτρων, ἦνικα τι παράδοξον ἐπιτελεῖσθαι ἔδει, και πλέον πίστεως, ἄνωθεν ὑπὲρ τὰς παρ' ἐκάτερα τῆς μέσης τοῦ θεάτρου θύρας, αὐται δὲ οὐ τὴν εὐθείαν τοῦ θεάτρου πλευρὰν ἀνεφάσιν, οὐ 30 και ἢ σκηνὴ και τὸ προσκήνιον ἔστι· μηχανῶν δὲ μετεωριζομένων ἢ ἐξ ἀριστερῶν θεοὺς ἢ ἦρωας ἐνεφάνιζεν παρθευός, ὡς περ λύσιον φέροντας τῶν ἀμηχάνων. και τούτου παραδηλουμένου, ὡς οὐ χρῆ ἀπιστεῖν τοῖς δρωμένοις, ἐπεὶ θεὸς πάρεστιν τῷ ἔργῳ, ᾧ μηδὲν ἀδύνατον ἐκτελεῖν· ἐκ τούτου δὲ ἐπὶ πάντων τῶν παρὰ

προσδοκίαν και συμφερόντως τινὶ συμβαινόντων, ἐπεκράτησε λέγεσθαι τὸ ἐκ μηχανῆς θεός.

Ἔστι τὸ ἔωλον λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ χθεσίου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη διεφθορότος.

Ἔστι τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίνας στολαῖς ἄμφιέννυσαν.

Ἔστι Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτου, εἰς ἣν φασιν τὴν Ἰσίαν ἀφικομένην τὸν Ὅσιριν τὸν υἱὸν ἀναζητεῖν· μαθούσαν δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὴν κόμην τὴν ἑαυτῆς ἐκκόψαι, παρ' ὃ καὶ Κοπτὸς ἠνομάσθη ἢ πόλις 10 ἐδεικνυτο καὶ ὁ πλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι, ἄπιστόν τι τριχῶν πλῆθος, ὅσον ἐξ ἀνθρώπου κεφαλῆς εἰκάσαι.

Ἔστι τῇ Ἐκάτῃ δεῖπνα ἐτίθετο ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἐπὶ τῶν τριόδων, καθάρσια τυχόν ταῦτα τῶν ζώντων 15 τινὲς δὲ καὶ ὠμὰ καὶ ἀκατασκευάστα. τῷ μὲν οὖν λόγῳ τῇ δαίμονι ταῦτα ἀνεῖτο· ἔργῳ δὲ ἀπορούντων εἰς εὐπορίαν· τί γὰρ ἂν καὶ δαίμον ἐκ τούτων σιτίσαιο;

Ἔστι νόμος ἦν τοῖς Πυθαγορείοις, μὴ κνάμους ἐσθίειν· ἴσον γὰρ ἐστί, ἔλεγον, τὸ τὴν κεφαλὴν τῶν τοκῆων φαγεῖν τὸ κνάμους φαγεῖν.

Ἔστι λέγεται ὁ Σαρδανάπαλος κατὰ τινὰς μὲν Ἐρμαφροδίτος, κατὰ τινὰς δὲ, τρυφερώτατος.

Ἔστι λέγεται ὑπὸ κινὸς λυσσῶντος δῆχθεις, δεῖ 25 λιᾶν τὸ ὕδωρ.

Ἔστι ὁ μὲν Φινεύς τυφλὸς ἦν· ὁ δὲ Λυγκεὺς πάνυ ὀξεὺς ἔβλεπεν· καὶ Ἀρκὰς μὲν ὁ Φινεύς περὶ Στύφαλον κατοικῶν, ᾧ καὶ Ἀρπυιαὶ τὰ δεῖπνα σινόμεναι, πρὸς τῆς Ἀλκμήνης Ἡρακλείους ἐξετοπίσθησαν. Ἀθη- 30 ναῖος δὲ ὁ Λυγκεύς.

Ἔστι Ἄμμων ἐν τῇ Λιβύᾳ καλεῖται ὁ Ζεὺς· πρὸς τοῦτον ἀπῆλθεν Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Φιλίππου, μαντεῖαν λαβῶν· καὶ ἀποκριθεὶς Ἄμμων εἶπεν· υἱὸς μου εἶ σύ.

Ἔστι ἀκέστρα ἢ βελόνη ἢ μελίζων, ἦν νῦν σακ- 35

κοράφιον καλοῦσιν· ἀκίστρα δὲ παρὰ τὸ ἀκείσθαι ἦτοι συρράπτειν τὰ διεφθαρτά της ὀθόνης· τοῦτο δὲ καὶ τὸ ἠπήτριον φασί· ἐπι καὶ ἠπήτρια καὶ ἠπητής, καὶ ἀκίστρια καὶ ἀκιστής, οὓς νῦν φάβπτας καλοῦσιν· δεῖ δὲ εἰδέναι, ὡς οἱ παλαιοὶ γυναιξίν ἐχρῶντο εἰς ταύτας τὰς ἐργασίας.

Ἄμειλσον· τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον, ὑπόμεινον.

Ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν πηγαί, καὶ ἡ
10 ἄμαξα τὸν βοῦν ἐκφέρει· λέγεται ἄμφω ἐπὶ τῶν παρὰ φύσιν ἀνεστραμμένων τὴν τάξιν· οὔτε γὰρ τοῖς ποταμοῖς ἄνω καὶ κατὰ τῶν πηγῶν φέρεσθαι φύσις τὸ φεῖθρον· οὔτε τοὺς βόας ἡ ἄμαξα ἔλκει, ἀλλ' ἔμπροσθεν· ὁμοία δὲ τούτων ἐστὶ καὶ αὕτη· ὁ νεβρὸς
15 τὸν λέοντα.

Ἵτι ὁ Φάων, ὡς λέγουσιν, γέρον ὦν, διεβίβασεν τὴν Ἀφροδίτην ἐκ Χίου· καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἐρασθεῖδα αὐτοῦ, ἐπειδὴ γέρον ἦν, μετέβαλεν αὐτὸν εἰς νεώτερον.

Ἵτι ἐπιπλα λέγονται τὰ ἐλαφρότατα τῶν κτη-
20 μάτων, παρὰ τὸ ἐπιπολάζειν.

Ἵτι ἐφιστρὶς τὸ ἐπὶ τοῖς ἱρατίοις ἐπίβλημα, ἦν μανδύαν, καὶ χλαμύδα, καὶ πόρκην καλοῦσιν.

* Ἵτι οἱ Χαλδαῖοι δι' ὄνειράτων ἐμαντεύοντο.

Σάρισσα, λόγχη Μακεδονική, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ
25 μέγαυλον.

Τοὺς καιροὺς καθηδονπαθῶν· ἀπὸ τοῦ, εἰς ἡδονὰς παραναλίσκων.

* Ἵτι ἡ Λέρνα πηγή ἐστὶν ἐν Ἄργει τῆς Πελοποννήσου, καθ' ἣν καὶ Ἡρακλῆς τὴν ὕδραν καταέργαστο,
30 καὶ μετὰ τοῦτο ἑξακάθαιρον τὰ ἐντόσθια τῶν ἱερῶν ἐκ' αὐτῆς· ἀφ' ὧν καὶ συνέβαινε τὸ ὕδωρ πάνυ διεφθάρθαι τῇ κόπρῃ τῶν ἀποκαθαιρόμενων· διό τις παρομοίᾳ ἐξέπεσεν, Λέρνη κακῶν, ἐπὶ τῶν ἄγαν φύ-
πόντων λεγομένη.

35 * Ἵδέ, ὄξυτόνως Ἀττικοί· ἰδέ, ὡς τὸ εἰπέ, λαβέ, εὐρέ.

Μὴ ὄρας ἴκοιτο: ἔστι δὲ τοῦτο ἐν τῇ συνηθείᾳ· μὴ καλὰ αὐτῷ τὰ βίτη· μὴ εἰς καιρὸν φθάνοι.

Ὅτι μαγάδιον τὸ ξυλίδιον, ᾧ ἐκαναπαύονται αἱ χορδαί.

5

* Ὅτι τὸν Μῶμόν φασὶ πάντα μὲν ἐκαινέσαι τὰ Ἀφροδίτης, καὶ μηδὲν ἔχειν ᾧ σκῶψαι δυνηθείη, ἀπορούμενος τὸ σάνδαλον, ὅτι τρίξει, κατεμύψατο.

Καὶ ἔξεις Ἀμαλθείας κέρας, καὶ ἀμέλξεις ὀρνίθων γάλα: παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπερφυῶν ἀγαθῶν, ὅταν τιμὴ προσρῶν λεγομένη τὸ ὀρνίθων γάλα.

Ἐπὶ τὰ Μανδροβούλου χωρεῖ: κατὰ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον προκοπόντων αἰ· ὁ γὰρ Μανδρόβουλος οὗτος εὐρῶν ποτε θησαυρὸν ἐν Σάμῳ, χρυσοῦν πρόβατον ἀνέθηκεν τῇ Ἥρᾳ· τῷ δὲ δευτέρῳ ἔτει, ἀργυροῦν, τῷ τρίτῳ, χαλκοῦν.

Ἐφ' εστρίδιον: μανθῦαν τινα. ἄμεινον δὲ κεκρύφαλον νοεῖν.

Γέρορον: τετράγωνον σκέπασμα ἐκ στερεᾶς βύρσης, ᾧ ἀντὶ ἀσπίδος ἐχρῶντο Σκύθαι ἐν τοῖς πολέμοις σκεπόμενοι· φέρεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων σημαίνουμένων παρὰ τοῖς παλαιοῖς. παρ' Ἐπιχάρμῳ μὲν γέρορα ἰσχυρὰ εἴρηται ἐπὶ τῶν αἰδούων· Ἀλεμὸν δέ, ἐπὶ τῶν οἰστών τέθεικεν τὴν λέξιν· Δημοσθένης δὲ ἐπὶ τῶν σκηνωμάτων καὶ τῶν περιφραγμάτων· οἱ δὲ τὰ γέρορα ἐνεπίμπρασαν· καὶ παρ' Ἀθηναίοις δὲ τὸ κατὰ τὸ Πηλούσιον καλούμενον διὰ τοῦτο ἀνομάσθη, ἐπεὶ σκηνώματα ἔστιν, ἐν ᾧ παραφυλάττοντες τὰς εἰσοόδους διατρίβουσιν· καὶ Ἀριστοφάνης ὡς ἐπὶ φυλακῆς τινος καὶ μοχλοῦ τροπικῶς παρέλαβεν τὴν λέξιν.

30

Ἀκινάκης: ἡ φόρφα, ἥτοι ἡ σπάθη παρὰ τοῖς Σκύθαις.

Ὅτι ἐμβάται κωμικὰ ὑποδήματα μεγάλα τε

Y *

καὶ τὰς κρηπίδας ὑψηλὰς ἐξειργασμένα, τοῦ πρὸς μείζον ὕψος τὸν χρώμενον ἄγειν.

Ἔστι αὐλητὰς συνεκάλουν ἐπὶ τὰ πένθη τῶν ἀποιχομένων, ὡς δῆλον καὶ ἀπὸ τοῦ θείου εὐαγγελίου.

5 * Ἔστι ἡ ἐλελίσφακος λέγεται· βοτάνη γὰρ ἔστι.

Ἔστι σύνηδες τοῦτο τοῖς ποιηταῖς καὶ λογογράφοις ἀπαρεμφάτοις χρῆσθαι, ἀντὶ προστακτικοῦ· ἀντὶ γάρ, μὴ κείθου, εἶπεν, κείθεσθαι· τοῦτο δὲ οὐχ ὡς ἔτυχε γίνεται· ἀλλ' ἠνίκα μετὰ ἀπαγορεύσεως ἢ ἔννοια 10 πρόεισιν· οἶον· ἀλλὰ σε κελεύω μὴ τοῦτο ποιεῖν. ἀντὶ τοῦ, μὴ τοῦτο ποίει· καὶ ὡς τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου· ἢ μὴ διδάσκειν, ἢ διδάσκειν τῷ τρόπῳ· ἀντὶ γὰρ προστακτικοῦ τὰ ἀπαρέμματα κεῖται.

Ἔστι καὶ ἡ κρηπίς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, 15 τὸ πολυσχιδές· πολυσχιδὲς τὸ νῦν στρικτόν. ἐμβάδες δέ, τὰ ὑφ' ἡμῶν καλλιγία· καὶ δῆλον ἀφ' ὧν πῖλοις αὐτὴν ἐπιτρέπειν τοῖς λευκοῖς, ὃ οὐκ ἂν ἐπὶ ἄλλου γένοιτ' ἂν ὑποδήματος.

Ἔστι δαίμων ἡ Ἀδράστεια παρ' Ἑλλήσιν τοῖς με- 20 γάλα καυχωμένοις ἐπιφυομένη.

Ἔστι Σίλλος καὶ Τρίβαλλος Οὐγαλιεῖς ὄντες γένος, ἐπίορκοι καὶ ἀργοὶ ἐτύγχανον· ἀπ' αὐτῶν δὲ καὶ τὸ παροιμιαζόμενον, Κερκώπων ἀγορά· ἀπελιθώθησαν δ' οὗτοι· Ξεναγόρας δὲ εἰς κιδήκους μεταβαλεῖν φησι 25 διὰ κακοπάθειαν. Ὁ δὲ Εὐρύβατος, καὶ πονηρὸς καὶ πανοῦργος, πρὸς δὲ καὶ τιροδότης εἰσάγεται· ὡσαύτως καὶ ὁ Φρυγανδῆς ἐπὶ πονηρίᾳ βοᾷται· Ὁ Ἀριστόδημος δὲ μαγὸς καὶ καταπύγων ἐς ὑπερβολὴν, ἀφ' οὗ καὶ ὁ πρωκτὸς Ἀριστόδημος καλεῖται· τούτοις ὅμοιος καὶ 80 ὁ Σώστρατος.

Κοσκίνῳ, τὸ τοῦ λόγου, μαντευόμενος· ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων μάντεων τοῦτο λέγεσθαι εἶωθεν.

Ἔστι οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἐπὶ σωματικῆς διαθέσεως ὀξύνουσι τὸ πονηρὸς.

35 Ἦν· πρὸ γῆς· τοῦτο εἶωθεν λέγεσθαι Ἀθηναίοις·

ἀντι τοῦ, κατὰ πάσης τῆς γῆς· ὃ φαμεν, τόπον ἐκ τόπου.

“Οτι παρὰ Σιδωνίοις Ἀστάρτη ἢ αὐτὴ ἔστι τῇ Σελήνῃ· Σιδωνιοὶ δὲ Εὐρώπην φασὶν ἀρπασθεῖσαν μὲν ὑπὸ Διός· τῷ δὲ ἀφανισθῆναι αὐτὴν εἰς θεὸν κατευφύ- 5
μησάν· λέγεται δὲ παρ’ Αἰγυπτίοις Ἀστάρτη ἢ Ἀφροδίτη.

“Οτι καὶ τὸ νόμισμα Σιδωνίοις βοῦν ἐπίσημον ἔχει τῇ Εὐρώπῃ κατανενοτισμένον.

“Οτι Γάλλοι οἱ πάντῃ ἀπόκοποι τὰ αἰδαῖα· οὓς ὅν κερξίμας καλοῦσιν. 10

Μὴ ᾤραισιν ἀφικολίμην· Ἀττικὸν καὶ τοῦτο καὶ σόλοικον δοκοῦν· ᾧφειλεν γάρ, μὴ ᾤρας εἶναι, αἰτιατικῇ. σημαίνει δὲ τὸ εἰς τὸ μὴ ἐπιὸν φθάσαι· νῦν δὲ ἡ Ἀττικὴ συνήθεια δοτικῇ κέχρηται παραλόγως· ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ, ἄμφω τῷ χεῖρε, καὶ τοῖν χεροῖν θηλυ- 15
κοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ ἄρθρα νέμουσα.

“Οτι κακόςηλον τὸ ὑπερτεῖνον τὸ μέτρον λέγεται, ὅπερ ἄλλοι ψυχρολογίαν ἔφασκον.

Τητινόν· χρόνον δηλωτικὰ τὰ τρία ταῦτα ἐπιρ-
ρήματα, κέρουσιν, τῆτες, νέωτα. ὡς εὖν ἀπὸ τοῦ 20
χθὲς γίνεται χθεσινόν, οὕτως ἀπὸ τοῦ τῆτες, τητινόν·
σημαίνει δὲ τὸ ἐπίτειον, ἦτοι τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Τὸ δὲ νεοχμόν τὸ καινὸν σημαίνει, ἀφ’ οὗ ῥή-
μα τὸ νεοχμῶ· καὶ ἔστι ἀπὸ τοῦ νέον καὶ τοῦ ἔχω,
νεοχόν, καὶ νεοχμόν πλεονασμῶ τοῦ μ. χρῆται τῇ λέξει 25
Θουκυδίδης.

Ἡ κυψέλις· οὕτως ὁ ῥύπος τῶν ὄτων λέγεται·
κυψέλη καὶ τὸ ὄστρακον ἀγγεῖον, ᾧ τοὺς ἄρτους
ἀποτίθενται· ἢ στενόστομον ἀγγεῖον ἀπίσσωτον, ἐν ᾧ
καὶ ὁ Κορίνθου τύραννος ἀρτιγέννητος ὑπὸ τῆς μητρὸς 30
κατακρυβείας Κύψελος ὠνομάσθη. ἄμφω δέ, ἢ τε κυ-
ψέλις, καὶ ἡ κυψέλη παρὰ τὸ κρύβειν τὴν ἑλὴν ἐρύθη-
θησαν· λέγεται δὲ καὶ πλεκτόν τι ἀγγεῖον.

Στλεγγίς· ἡ ξύστρα· ἔοικεν δὲ τὸ πένιον οὕ-
τως καλεῖν. φωσσωνία δὲ λέγει ὀθονίνας, ῥύμμα· 35

τα, τὸν σάκωνα, ἢ καὶ τὸ νίτρον· ἔχρω̄ντο γὰρ καὶ νίτρον οἱ παλαιοὶ ἐν τοῖς λουτροῖς· ναυστολεῖν τὸ βαστάσαντα ἄγειν· ἐπίλουτρον δέ, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ βαλανικόν. ἐγγυωθήκη δὲ τὸ κιβώτιον, ἐν ᾧ ἔστιν ἀσφαλῶς καὶ ἐγγύοις καταθεῖναι.

Τράμιν: οἱ μὲν τὸ τρῆμα τῆς ἔδρας· οἱ δὲ τὸ ἀπὸ τούτου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλένου χωρίον· ὃ καὶ ὑπόταυρον καλοῦσιν· ἔστι δὲ καὶ γραμμὴν ἔχον ἐκωνοστηκυῖαν, ὁμοίαν φαφῆ.

10 Ἄστράβη: τὸ σάγμα, ἦτοι ἡ σέλλα. ἀφ' οὗ καὶ ἀστραβηλάτης, ὡς ἀρματηλάτης. ἄλλοι δὲ ἀστράβην τὴν ἄζυγον ἡμιτόνον φασί, ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.

Ἄσκωλιάζειν: τῷ ἐφ' ἐνὶ ποδὶ βεβηκότα οὐτως κινεῖσθαι, τὸ δὲ ἔστιν ἄλλεσθαι· μονόποδι γὰρ τί 15 ἄλλο εἰς κίνησιν περιλείποιο, ἢ ἄλλεσθαι; ἀσκωλιάζοντι οὖν, ἀντὶ τοῦ, μονόποδι, κηδῶντι.

Ἵτι σκάνδικες καὶ βράκανα: εἶδη λαχάνων· κήρυς δέ, σιτηρόν ὄσπριον· λεκιθόπωλις δέ, ἡ τὰ ἀηλεσμένα ὄσπρια, ἦτοι τὰ βεβρεγμένα πωλοῦσα· 20 οἱ λατροὶ δὲ λέκιδόν φασί τὸ τοῦ αὐτοῦ ἰσχύον· γρυμαϊκώλης δέ, ὃ τὰς εὐτελεῖς ὀπίσθας πιπράσκων.

Πυριάτης δὲ καὶ ἐγκρυφίας ἄρτοι εἰσίν· ὁ μὲν ἐν κλιβάνῳ, ὁ δὲ ἐγκρυφίας ἐπὶ τῇ σποδῷ ὀπιτημένος. οἶβος δέ, τὸ περιτραχήλιον, ἀπὸ τῶν ὀπισθε, 25 κρέας· λωγάνιον δέ, τὸ ὑπὸ τὸν τράχηλον καὶ μάλιστα τῶν βοῶν.

Σίλλος δὲ ἔστιν, ὃ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμούς.

Ψόττα: ἀντὶ τοῦ ταχέως δραμόντα.

Λαταγεῖν κοττάβους: εἶδος παιδιᾶς ὃ κόν- 30 ταβος.

Ὁκαλαδία: ὀκλαδίας μὲν δίφρος, ἣν ἀναπαύσθαι φασί.

Θρία: τὰ φύλλα τῆς συκῆς· λέγεται δὲ οὕτως καὶ τὸ εἰς αὐτὰ ἐνδεσμούμενον βρωμα. ὡς καὶ νῦν τὰς 35 ἀσταφίδας τινὲς ποιοῦσιν εἰς αὐτὰ συσκευάζοντες αὐτάς, ἀμέλει καὶ τοῦτο, φημί, σημαίνει αὐτὸ νῦν, ἐπεὶ

καὶ αἱ μελιττοῦνται παράκεινται, αἱ εἶδιν αἱ νῦν
λεγόμεναι καστιλλοί.

Ἰπνολέβης: τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον μι-
λιάριον.

Τρυφαλίδας: τὰ ἀπὸ τυροῦ ἐπιμήκη πεπλα- 5
σμένα.

Σχορδίνασθαί ἐστιν, τὸ μετὰ χάσμης διατα-
νύσθαι.

Ἵτι ὁ Σωκράτης δύομορφος ἦν τοσοῦτον, ὥστε
τὸ κατ' ἐκείνου καιροῦ μὴ εἶναι τινα τοιοῦτον. 10

Ἵτι βόστρυχοι μὲν ἐπὶ ἀνδρῶν· πλόκαμοι
δὲ ἐπὶ γυναικῶν, εὐσήμως ἂν ᾄδειν.

Μηδὲ ὑπὲρ τὸν πόδα ἔστω τὸ ὑπόδημα:
παροιμία: ἐπὶ τῶν ὑπερτίθειν ἀξιούντων τὰ καθ' ἐαυ-
τοὺς πράγματα, ὃ ποιεῖν φιλοῦσιν οἱ ἀνήχηματῖαι. 15

Ἵτι οὐκ ἐστὶν πείτημ, ἀλλὰ πέτω, βαρύτερον·
ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθεῖη· οὕτως καὶ ἡ μετοχή
πετόμενος, ὡς καὶ Πλάτων Εὐθύφρωνι πετόμενός
τινα δεικνύει. πέταμαι δὲ οὐδαμῶς. ἀλλ' ἢ ἄρ' ἔπα-
μαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔπημι· ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἴστημι λε- 20
χθεῖη ἂν ἴστημαι.

Τουθοροῦς ἐστι: ὑπ' ὀδόντα γογγύζει.

Ἵτι μίτρα ὁ γυναικίος τῆς κεφαλῆς ἀνάδεσμος·
λέγεται δὲ μίτρα καὶ προμαστειδῆς τις ὄκλις κλιπα-
δατή, τῶν πρὸ τοῦ ἤτρον φυλακῆς τις καὶ ἀσφάλεια. 25

Ἵτι εὐπάμφος, ὁ εὐπορος, ὁ πλούσιος καὶ
εὐσεχῶν λέγεται· καὶ ἔοικεν ἀπὸ τοῦ διαφέροναι
ὑφάσμασιν κεκορηθῆναι οὕτως εὐφροσύνην.

* Μύρτιον καὶ Μουράριον καὶ Γλυκίσριον
καὶ εἴ τι τοιοῦτον. Ἰστικοὶ εἶσιν ὑποκορισμοί, τὸ μὲν 30
ἐπίπαν μαλῶσαις τινασίμαγον γυναικῶν· ἀεθρὴ μέγτοι
ἢ χρῆσις καὶ ἐπὶ παντὸς τοῦ ἀγέλου γένους· τὸ Μυρ-
τιον μὲν οὖν τοῦ Μυρτώ ὑποκορισμός. καὶ τὸ Μουρά-

ριον, τοῦ Μοῦσα· καὶ τοῦ Γλυκέρα τὸ Γλυκέριον· ὡς καὶ τοῦ Εὐφήμια, τὸ Εὐφήμιον, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

* Ὅτι ῥόμβος εἶδος τι βιβλίου, εἰς ῥόμβου σχήμα μειρημένως.

* Ἐταιριστρίας τὰς αὐτὰς καὶ τριβάδας φασὶν καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ αἰσχροῦς ἀλλήλαις συντρέβεσθαι.

* Ὅτι τὸν Τειρεσίαν φασὶ μάντιν εἶναι καὶ ἐκ γυναικὸς εἰς ἄνδρα μεταβαλεῖν· οὐχ ὅτι τοῦτο γέγονεν, οὐδὲ γὰρ οἶόν τε· περιεργότερον δὲ τὰ γυναικῶν ἐξεῖπον τὰ ἦθη τε καὶ πάθη, τοῦτο φημισθῆναι· ὃ μάντιοι Σικελιώτης ἱστοριογράφος Διόδωρος ἱστορεῖ τι τοιοῦτον· τὸ μὲν παλαιόν, τὸ δὲ καὶ ἐκ' αὐτοῦ γεγονός· καὶ γυναῖκα Καλλὴ γενομένην, καὶ λεγομένην ἀνοιδῆσαι πρὸς τῷ ἦτρω, καθάπερ τι φῦμα σκληρόν· οὐ περιφραγέντος τὸ ἀνδρεῖον ἀναβλαστῆσαι, καίτοι καὶ γημαιμένην ἀνδρὶ· ἀπ' οὗ τῆς μὲν γυναικακιντιδος ἀπαναστῆσαι, καὶ τῆς ταλασιουργίας ἀποστῆναι, ἀνδρῶν δὲ μεταμφέσασθαι σχῆμα καὶ κλήσιν ἀπολαβεῖν, 20 Κάλλωνα μεταφημισθέντα καὶ στρατιώτην βίον ἐκπέπειθεῖν.

* Ὅρμος, ὁ παραδαλάσσιος τόπος, ἐν ᾧ καὶ ναυλογεῖν ἔξεστιν, βαρυτόνως· ὄρμος δὲ ὀξύτόνως, ὁ γυναικεῖος κόσμος.

25 * Ὅτι ἀποξῆν, τὸ κατὰ ἀκρίβειαν ξῆν· μόνοις τοῖς ἀναγκαιοτάτοις χροηομένοις.

* Ἐνθέσεις: τὰ μικρὰ τοῦ ψωμοῦ ἀποτεμαχίσματα, ἃ τῷ στόματι πρὸς μέτρον καὶ μέγεθος ἐμβάλλεται· ψωμὸς δὲ, τὸ ἀπὸ τοῦ ἄρτου ἀποκλασθέν· 30 ἄρτος γὰρ ἡ ὀλοκλήρος μᾶζα.

* Ὅτι τὸ Ταραντινίδιον διαφανέστατόν ἐστι ὑψίστην, ὃ περιβάλλοντο.

* Κεκνισθέντι, ἐντὶ τοῦ ἰστωτικῶς ἔχει· εἰσώκει γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὸ τῶν ἀτόκων λογισμῶν κάμνοντες 35 κατὰ τετρήχθαι, καὶ διολεῖ τὴν ὄψιν ἡμύχθαι καὶ διακεκνισθαι.

“Οτι ἀοριστοῦντες τὰ ὀνόματα ἐν τῇ συγγραφῇ, τὸ δεῖνα λέγοντες, οὕτως εἰώθασιν οἱ παλαιοὶ ποιεῖν ἀφελῶς τὸν λόγον προάγοντες· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν συγκρίπτειν τι βουλομένων τῇ ἀοριστίᾳ τοῦ ὀνόματος τὸ ὑποκείμενον ἀδηλοῦντες ποιοῦσιν. 6

* “Οτι ἀπὸ τῆς πέλτης· πέλτη ὁ μικρὸς θυρεός.

* “Οτι ἡ φοινικὶς ἱμάτιόν ἐστιν ἐρυθρόν· τοιοῦτον δὲ ἐφόρουν οἱ τὸ Ἐννάλιον διαδλεῦντες, καὶ ὑποδήματα φοινικὰ καὶ αὐτὰ· Λακάνων δὲ ἦν ἐπιτη- 10 δεύματα ταῦτα, βουλομένων μὴδὲν ἀποδεικνῆναι ἐν πολέμῳ τοὺς πληττομένους τῷ τοῦ αἵματος μολυσμῷ τὴν ψυχὴν θραυομένους, ἀλλ’ ἀνεκαιοσθήτως ἔχειν τοῦ γεγονότος, κλιστομένης τῆς ὄψεως τοῦ ἐρυθρήματος τῇ φοινικίδι διὰ τὴν χροίαν. 15

“Οτι τοῖς μοιχοῦς τρεῦντην ἀποταίναν ἴσος τοῖς παλαιοῖς ποινὴν· ἐπὶν γὰρ ἑάλω, μετὰ πολλὰς τὰς ἄλλας τελευτῶντες φαφανίδα τῇ πυγῇ τοῦ μοιχοῦ πᾶν ἄδραν ἔνειρον.

“Οτι Μουσαῖος, καὶ Δίων, καὶ Ἐπικτήτος Κυνη- 20 κοί, ἢ ἄλλως φιλόσοφοι ἐλέγγειν ἔργον πεποιημένοι· Ἐπικτήτιον μὲν Στοικὸν σῖδα· Δίωνα δὲ τὸν Προυσαέα, ᾧ καὶ ἐπώνυμον ὁ Χρυσόστομος, ὃς καὶ λόγους ἐκδίδωκεν ἱκανῶς σκουδαίους τῷ ὄντι, καὶ παντοίας ἀφελείας μεστούς. 25

“Οτι Γναθωνίδης καὶ Στρουθίας κολάκων ἦσαν οἱ περιφανέστατοι.

“Οτι ὄσον εἰς σῶμα εἰδεχθεστάτη Σακφῶ, μικρὰ τε καὶ μέλαινα ὀρωμένη· καὶ τί γὰρ ἄλλο ἢ ἀηδών· ἀμόρφους τοῖς πτελοῖς ἐπὶ σμικρῷ τῷ σώματι περιει- 30 λημένη.

Πολλοὺς ἄνθρωπος ἐπικραχηλίδασα· τὰ ἐν τῇ συνηθείᾳ παιζόμενον, ἐκδείρασα.

“Ἢδη ἐφίτεον μῆνα ὑπερήμεροι ἐγγεγένηντο:

ὅτι τὸ ὑπερήμεροι ἐπὶ πάσης παραπροθεσμίας λέγεται.

Ἔττος: πᾶν ὄσπιον ἐπιχθίν.

Ἔθδινεν ὄρος: ἐπὶ τῶν μεγάλης ἀμεθαιμόντων ὅτὸ ἐπίφθεγμα.

Ὅτι τὴν ἀπὸ τῆς ἀκτίνος τοῦ ἡλίου τῶν σωματίων περιγραφομένην λέγει σκιάν· οὕτω γὰρ αὐτὴν στοιχείου ἐκάλουν, ὡς ὅτι ἂν τὸ στοιχεῖον ἐξέσπουν ἢ, λούεσθαι χρῆ.

10 Μύρμηξ ἢ κάμηλος: ἐπὶ τῶν ἀμικροῖς μεγαλαυχουμένων.

Ψύττα, ἐπὶ τοῦ ταχίως ἀποδραμεῖν τάττεται.

* Μῆ δὲ πρὸς ἕπος λαμβάνειν: ἀπὸ τοῦ, παρευθύ· ἢ ὅσα ἤτησαν.

15 * Ὅτι αἱ τῶν παλαιῶν ἀφορήσεις, αἱ μὲν ἐφθίναί, χαῖρος· αἱ δὲ ἐσπεριμαί, ὑγίαινα.

Ὅτι τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον πεπτάλφα, σύμβολον ἦν πρὸς ἀλλήλοις Πυθαγορείῳ ἀνεγνωριστικόν, καὶ τούτῳ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἐγράψαντο, ὃ ἐστὶ

20 τοῦτο $\Sigma\Phi$

Ἠλφ ἐκχεύεις τὸν ἡλον: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπροφασίστως μεταβαλλομένων ἀπὸ τῶν πρῶτον αὐτοῖς πρεσβευομένων.

Εἰς κόλπον πτύειν: ἐπὶ τῶν πάνυ μαλακῶν 25 καὶ τεθρομμένων· τοὺς γὰρ φρονηματίας καὶ ἐπιηρόνους, καὶ τοῦτο μεγαλόφρονος οὐκ εἰς τὸν κόλπον φασὶ πτύειν, ἀλλὰ κόφθω· οὗς καὶ ἡ χυδαία λαλιὰ μακροπτύστας καλεῖ διασύρουσα.

Ἀπαξάπαντων: ὑφ' ἐν· ἀπὸ γὰρ τοῦ παντά- 30 πασὶν ἐστὶ· Ἀριστοφάνης Εἰρήνη·

ἀπαξάπαντα καταγεμυτωμένα.

Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ὅπως κλέσται παρ-

ομιλία· ελεγχεται ἐπὶ τῶν πάντων ἀπόρων, καὶ δεῖται μόνου εἰς λύσιν ἐπιτροπευμένων.

Ἄλλην μὲν ἐξηγντοῦμεν, ἥδ' ἐπεισφέρει· τοῦτο ἡ παροιμία.

Νεόγυλλος: ἀντὶ τοῦ νεογνός.

5

Ἵτι οὐ μόνον τὰ ὑπερῷα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐνὸπνια κενὴ λέγεται μακαρία.

Ἵτι τὸ ὑπερμαζῆς λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἄραν· πενίας ἀφραμένωυ πλουτεῖν, ἔστω σοβαρόν τι τοῖς συνήθεσιν τῆς ἐποράντων καὶ ὑπεροπιασῶν· ὅθεν 10 καὶ ὑπερμαζῆν λέγεται ὡς μὴ πλείον· μάζη· πρὸ τοῦ ἠύπορηκότος. τὸ δὲ εἰς τὸν κόλπον οὐκ πτέθει; καὶ τοῦτο ἐπὶ τῶν κούφως φερομένων καὶ ὑλαζόντων φησί, τὸ μὴ εἰς τὸν κόλπον πτείνει, οὐδ' καὶ διὰ τοῦτο ἡ συνήθεια μακροπύστας σκαπτικῶς ὀνομάζει. 15

Ἵτι τὴν ἀστράβην λέγει, τὴν ἐφεστρίδα, ἣν νεοὶ σέλλαν φασί.

Ἵτι παιπάλημα, ὁ πανοῦργος ἀνθρώπος· κυρίως δ' ὡςπερὶ ἄλευρον τοῖς κακοῖς συναληλιμμένος καὶ συντετριμμένος νοῦς· οὐ τοῦτο βούλεται, ἀλλὰ τὸν 20 ὑπὲρ τῆς ἀνευδότου μισητίας ὡςπερ ἄλευρον διατεθρυμμένον· κίναιδος δέ, ὅ τε ποιῶν, ὅ τε πάσχων, παρὰ τὴν αἰδῶ κινεῖν.

Ἵτι δικαστήριον Ἀθήνησιν ἢ Ἡλιαία, εἰς ὑπαίθρου προκαθημένων τῶν δικαστῶν, παρ' ὃ καὶ Ἡλιαία 25 ἐκαλεῖτο, παρὰ τὸ ἡλιοῦσθαι τοὺς ἐκεῖ ἀθροιζομένους.

Κενὴ μακαρία: ἡ κατὰ τοὺς ὑπνοὺς τισὶν ἐγ-
γνομένη εὐδαιμονία, τοιαῦτα τοῖς ὄνειρώττουσιν ἐμ-
ποιοῦσα τὰ εἰς τρυφὴν καὶ εὐστηρίαν, ὅσα ὁ παρῶν
διέξεισι λόγος· δι' ὃ καὶ μακαρία μὲν, ὅσον ἐπὶ τῷ 30
ὑπνῷ τὴν ἀπόλαυσιν ἐπιβαλλομένη, κενὴ δέ, ὅτι μὴδ'
ὅλως, μὴδὲν ἐστὸς ἔχει καὶ βέβαιον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ

ἕκνου καὶ τὴν εὐμερίαν ἀφίστασθαι τοιοῦτον καὶ τὸ τοῦ Θεολόγου Γρηγόριου, κενὴν μακαρίαν τὰς Ἀθήνας ἀνόμαζον, ὡς κατ' οὐδὲν ταῖς ἐν ἕκνοις εὐτηρίαις διαφερούσας.

5 Τὰ πρὸ Εὐκλείδου νῦν ἐξετάζοντα: παροίμια.

Ἔστι ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν Ἀθηναίων περιγεγόμενοι τριάκοντα τυράντους ἐστήσαντο παρ' αὐτοῖς αἵτινες παραλαβόντες τινὰς 10 τῶν πολιτῶν, μετὰ ταῦτα ἀκακῶς ἐπέχρηστο τοῖς λοιποῖς καταλυθέντων οὖν τῶν τυράννων, καὶ γινομένου μετ' αὐτοὺς Εὐκλείδου ἄρχοντος, ἵνα μὴ μνησικακήσωσιν ἀλλήλοις οἱ πολῖται συνθήκας ἐποίησαν, ὥστε τὰ πρὸ Εὐκλείδου ἄκυρα εἶναι.

E P I M E T R U M.

I.

Ἀκμή: ἡ ὀξύτης· αὐτὴ ἡ φοπὴ τῆς τοῦ πράγματος ἐπιτάσεως, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ νεότης· ἀκμὴ δὲ καιροῦ, ἡ εὐτυχία. Ἰσοκράτης· τὸ μὲν τῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν ἀκμῆς.

Προνομία: ἡ πλείων τιμῆ· λέγεται δὲ καὶ ἡ 5 διανομὴ τῶν σκύλων· προνόμια δέ, τὰ προλήμματα.

Ἵτι ὁ Ποσειδῶν σὺν Ἀπόλλωνι ἐν Φρυγίᾳ παρὰ Λαομέδοντι θητεύοντες τὴν Τροίαν ἔκτισαν, ἐξόριστοι ὄντες τοῦ οὐρανοῦ.

Ἵτι ὁ Πειρίθσοις ἐκ τῆς Ἰέλιος γυναικὸς Δίας 10 ἐγένετο τῷ Διὶ.

Κόλλαβοι λέγονται τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια· τὸ ξυλπίον, ᾧ ἐκανακαύονται αἱ χορδαί.

Πυθῶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον, ἢ ἀπὸ τοῦ πεύθω, τὸ ἐρωτῶ· ἢ ἀπὸ τοῦ πύθω, τὸ σήπω. τὸν 15 γὰρ δράκοντα, ὃν ἐπέστησεν ἡ Ἥρα τῇ Αἰγυπῶτι ἐπικυούσῃ ἐκ Διὸς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, τὰχιστα διαφθεροῦντα τὰ νεογνά, αὐτίκα γεννηθεὶς Ἀπόλλων ἐτόξευσε Πυθοῖ· σὲ σακέντος ἐν τῷδε τῷ τόπῳ, τὸ μαντεῖον ὕστερον ὁ Ἀπόλλων ἐκεῖ συνεστήσατο, καὶ ἀπὸ τοῦ 20 τὸν δράκοντα σακῆναι ἐκεῖ, Πυθῶνα τοῦτο εἰκόμασεν.

Οὐ μόνον τριήρης, ἀλλὰ καὶ τετρήρης καὶ δεκῆρης.

Ἄνεω: αἴω, τὸ φωνῶ· ἄναος, ἄναος καὶ Ἀττικῶς ἄνεως· ἡ εὐθειᾶ τῶν πληθυντικῶν ἄνεω. 25

Ἀκαχῆατο ἐπὶ παράτακτοῦ, ὡς τὸ κέαται ἐπὶ ἐνεστώτος.

Σχεδία: τὰ μὴ σὺν πόνῳ καὶ μελέτῃ διὰ μακροῦ χρόνου, ἀλλ' ἐκ τοῦ προχείρου λεγόμενα ἢ πρατόμενα, ἀπὸ τοῦ σχεδόν, τὸ πλησίον· ἀφ' οὗ σχεδός, τὸ προχείρως συντεθέν, καὶ σχέδια ναῦς, ἢ ὀλλίγη καὶ ἐκ τοῦ προχείρου κατασκευασθεῖσα· καὶ αὐτοσχέδιος κατοικία ὁμοίως, ἢ αὐτόθεν ἐκ τοῦ προχείρου γεγонуῖα· καὶ αὐτοσχέδια γράμματα ὁμοίως, καὶ αὐτοσχεδίην πλῆξε, παρ' Ὀμήρῳ, ἤγουν αὐτόθεν, τουτέστιν, ἀφ' αὐτοῦ τοῦ τόπου, ἔνθα 10 ἦν ὁ πληγείς, ἐκ τοῦ σχεδόν. Τὸ αὐτὸς ἐν τούτοις ἐπίτασιν ἔχει τοῦ πλησιασμοῦ· ἐν δὲ τῷ αὐτοαγαθότης δηλοῖ, τὸν μὴ μετέχοντα ἀπλῶς ἀγαθόν, ἀλλὰ τὸν ὄντα αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, ὅτι πέρ ἐστι. καὶ αὐτοκακία ὁμοίως, καὶ κακία αὐτόφθονος, ἤγουν 15 οὐ φθόνου μετέχουσα ἀπλῶς, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο οὐσα φθόνος.

Ἐπασσυτέρους: τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ, ἤγουν ἐπαλλήλους, συνεχεῖς· ἀπὸ τοῦ ἄσσον, τὸ πλησίον.

20 Ἄνεμος ἀπηλιώτης: ὁ ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

Καθειργμένον: ἢ κατὰ, πλείονα ἔμφρασιν· τὸ εἰργμένον δηλοῖ τὸν περιορισμένον, ἢ δὲ κατὰ, ἀσφάλειαν.

Προαιρεσις: ἢ πρό, προτιμησιν δηλοῖ.

25 Προθυμία: ἢ πρό, κίνησιν καὶ προχώρησιν εἰς τὸ ἔμπροσθεν.

Διάλογός ἐστι λόγος μὴ κατὰ συνέχειαν λεγόμενος· ἀλλὰ κατὰ διακοπάς, διὰ τὸ μὴ ὑφ' ἑνὸς λέγεσθαι, ἀλλὰ ὑπὸ πλειόνων.

30 Περινοοῦμεν: οὐ νοοῦμεν, ἤγουν περιέργως νοοῦμεν· ἐνταῦθα ἢ περὶ τὸ περισσόον.

Ἐπιστήμη: ἢ ἐπί, ἐπιστάσιν δηλοῖ.

Ἐπαυρῶ, ἐπαυρῶ, τὸ ἀπολαύω· ἀπαυρῶ, ἀπαυρῶ, τὸ ἀφαιροῦμαι.

35 Κούδεις ἐπίσταται με συμμαθεῖν τόπος,

ἤγουν οὐδεὶς τόπος ἐπίσταται συμμαθεῖν ἐμὲ, ἤγουν κοινωὸν ποιῆσαι ἐμὲ τῆς μαθησεως· ἤγουν ποιῆσαι ἐμὲ εἰδέναι σὺν αὐτῶ.

Οἱ δώδεκα υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ λέγονται πατριάρχαι, ὡς ἀρχὴ καὶ ῥίζα τῶν πατέρων. 6

Ἐπόστασις, τὸ πρόσωπον παρὰ τῆ θείῃ γραφῇ· παρὰ δὲ τοῖς Ἑλλήσιν ὑπόστασις ἢ ὑπαρξις· ἢ ὑπόστασις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο ὑπόστασις τῆς σαρκός· καὶ, ὑπέστησεν ὁ Χριστὸς τὴν σάρκα ἐαυτῶ. τὴν ὑπόστασιν ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ 10 προσώπου νοεῖ.

Πόθεν ᾠδῆ; παρὰ τὸ αἰεῖδεν· ἤγουν παράκειται τῶ αἰεῖδεν, καὶ παράγεται διὰ τοῦτο ἐξ ἐκείνου.

Ἐπόδειγμα: τὸ ὑποκείμενον προῶγμα, ὡς ἀρχέ- τυπον, εἰς ὃ ἀφορῶντες ποιούμεν τι· ὡς ἐν τῶ, ὑπό- 15 δειγμα δέδωκα ὑμῖν. — παράδειγμα δέ, τὸ παρεικασμένον προῶγμα· ἢ παρὰ παράθεσιν καὶ σύγ- κρισιν δηλοῖ.

Ἀποτάσσομαι τῶ διαβόλῳ: ἤτοι ἀφίσταμαι αὐτοῦ. 20

Πάρεστιν, ἤγουν ἐρχόμενός ἐστι· καὶ, πάρεστιν ἢ μεσότης ἡμερῶν. καὶ πάρεστιν, ἢ παρῶν ἐστι.

Παρὰ τὸν κτίσαντα: ἢ παρὰ τὸ ἔξω· ἤγουν ἔξω τοῦ κτίσαντος ἐλάτρευσαν τῆ κτίσει. ὡς περ λέγο- 25 μεν καὶ δέκα παρὰ ἔν, ἤγουν ἐκτὸς ἐνός.

Παρακινδινεύει: ἢ παρὰ, πλησιότητα δηλοῖ.

Θυμὸς παρὰ τὴν ἀναθυμίασιν εἴρηται· ἢ παρὰ, παράθεσιν, ἤγουν παράκειται τῆ ἀναθυμιάσει.

Νεκρωτόκος δὲ ἐκ τῶν νεκρῶν· οὐχὶ τῶν νεκρῶν. 30

Εἴμι, ὁ μέλλον, ἐλεύσομαι.

Πιπράσκομαι, ὁ μέλλον, πεπράδομαι.

Ἦδομαι, ὁ μέλλον, ἡσθήσομαι.

Καὶ ὁ γε Μίλων ἀπὸ τῆς ἀηλιμένης ἀσπίδος οὐκ ἐξωθεῖτο· ἤλειψε τὴν ἀσπίδα ἐλαίῳ· καὶ ἴστατο ἐπάνω 35 καὶ ᾠθεῖτο καὶ οὐκ ἐκινεῖτο· ὁ αὐτὸς περιετίθει τῆ κε-

φαλῆ χορδῆν, καὶ ἐκράτει τὸ πνεῦμα, καὶ ἀγκοῦντο αἱ φλέβες, καὶ ἐκόπτετο ἡ χορδὴ. ἀπέθανε δὲ οὕτως ἐσφηνωμένον ξύλον ἐφεῦρεν ἐν τῷ ὄρει· καὶ εἰσῆγαγε τὰς χεῖρας ἑαυτοῦ, ἵνα σχίσῃ· καὶ ἀπολυθεισῶν τῶν ὀσφηνῶν, ἐκρατήθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ ἐλθόντες οἱ λύκοι, κατέφαγον αὐτόν. καὶ οὕτως ἀπέθανεν.

Κονιαθὲν τεῖχος, οὐ κονιασθέν.

Πτολεμαῖς, ὄνομα πόλεως, ἀφ' οὗ Πτολεμαεὺς. οὐ Πτολεμαῖος.

10 Εἰς πέταυρον Ἄιδου: ἤγουν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἄιδου, ἀπὸ μέρους· ὡσπερ ἀπὸ τῆς στέγης, ἢ οἰκίας.

Ὅσιόμαρτυς: καλλιμαρτυς, πρωτόμαρτυς.

Καλλιπάρθενος: αἰετὸς παρθένος.

15 Ἀληθές, παναληθές, ἤγουν λίαν ἀληθεύομενον· παναληθές δὲ παιδίον, καὶ παναληθῆς ἀνὴρ, ὁ κατὰ πολὺ τῆς ἀληθείας. φιλαληθῆς δέ, ὁ φίλος τῆς ἀληθείας.

Τὸ ὑγιέα καὶ ὑγιᾶ αἰετὸς, καὶ οὐχ ὑγιῆ. ὡς 20 ὑπερφυᾶ μισθόν· ἐγκρατῆ δέ, καὶ ἀσθενῆ· ὅσα παραλήγονται φωνήεντι, αἰετὸς εἰς ᾧ. ὅσα δὲ συμφώνῳ, εἰς ἡ.

Ὁ εὐσχήμεων βουλευτής, ὡς προσεκτικὸν κατὰ τὴν βουλήν φησι· τὸν Ἰωσήφ εὐσχήμεονα.

Ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο: 25 ἤγουν ὡς θησαυρόν τινα ἔθετο ἐν τῷ μνήματι.

Τὸ τεχνῶμαι καὶ μηχανῶμαι καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ λαμβάνεται.

Ἐγκάρσιον ἀπὸ τῆς ἕν προθέσεως, καὶ τοῦ κεφαλαίου.

30 Πῆχυς, τὸ ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος (in marg. ἀπὸ τοῦ) καὶ ἐπὶ στάθμης· ὡσπερ ἐξωγράφουν τὴν Νέμεσιν κατέχουσιν ἐν μὲν τῇ μιᾷ χειρὶ πῆχυν, καὶ ἐδήλου, ὅτι οὐ δεῖ ποιεῖν τι ἐκτὸς μέτρου. Ἐν δὲ τῇ ἑτέρῃ χειρὶ χαλινόν· καὶ ἐδήλου ὅτι οὐ δεῖ ἀγάλινα λέγειν.

35 Πήχυνε: ἤγουν ἀγκαλίζου κεφαλῆς ἐλάφοιο. ξῆ (sic).

κεφαλαία λέγεται τὸ μῆκος τῶν κεράτων μετὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τοῦ καταρτίου, διότι τοιοῦτον ἔχει σχῆμα.

Τὰ τῶν ἀφωρισμένων πρόσωπα οὐ διαλύονται, διότι παρὰ τοῦ λερέως χωρίζεται τὸ θεοῦ· καὶ οὐ τολ- 5 μῶσι τὰ στοιχεῖα δέξασθαι τὸ οἰκεῖον· τὰ δὲ τῶν ἁγίων, διότι πρώην ὁ κόσμος ἀφθαρτος ἦν, καὶ οὕτως μέλλει ἀποκατασταθῆναι. καὶ λαμβάνουσιν ὡς περ τινα ἀφραβῶν τῆς μελλούσης κτύτους ἐκδέχεσθαι δόξης.

Χοῦς ἐπὶ τοῦ λεπτοῦ τῆς γῆς· χνοῦς δὲ ἐπὶ 10 τοῦ λεπτοτάτου, καὶ ἀπὸ τούτου λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ὀπωρῶν.

Ἄνδρεῶν: μέγας οἶκος ἀνδρῶν.

Ἄναξυρίδας: τὰ βαθέα καὶ βασιλικά τῶν ὑπο- 15 δημάτων.

Ἄνακῶς: ἐπιμελῶς, φυλακτικῶς.

Δημοεργοί: οἱ εἰς τὸ δημόσιον κάμνοντες.

Διδύραμβος: ὕμνος εἰς Διόνυσον.

Διασφάγες: αἱ διεστῶσαι πέτραι.

Ἐγχρίψαι: ἐμπροσεῖν. 20

Ἐσηθῆσαντες: ὑλίσαντες.

Ἐλόχισεν: εἰς λόχους κατέταξεν.

Ἐπάϊστος: φανερός.

Ἐνώσας: διανοηθεῖς.

Ἐνμάρεια: ἡσυχία, εὐκολία. 25

Ἐνάριες: οἱ ὀπλίται.

Ἐξ ἡθέων: οἷς συναναστρέφονται.

Ἐταιρειός: ὁ Ζεὺς.

Ἐπαμησάμενος: ἀνακινήσας.

Ἐρμῖς: ὁ κλινόπους. 30

Ἐλυτρον: σκέπη, δέσμα.

Ἐίρην: παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐν τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ ὁ παῖς ῥωβίδας καλεῖται· τῷ δευτέρῳ, προ- κισζόμενος· τῷ τρίτῳ, μικισζόμενος· τῷ τετάρτῳ, πρόπαις· τῷ πέμπτῳ, παῖς· τῷ ἕκτῳ, μελείρην. 35

Ἰστίον, ὅτι τῶν ἐπιρρήμάτων τῶν τοπικῶν τὰ

μὲν δηλοῦσι στάσιν ἀεί· τὰ δὲ, κίνησιν ἀεί, ἢ εἰς τόπον, ἢ ἐκ τόπου· τὰ δὲ ἐνίοτε μὲν κίνησιν, ἐνίοτε δὲ στάσιν· καὶ τὰ μὲν δηλοῦντα στάσιν ἀεί ταῦτα· ἔνδον, ἐντός, καὶ ἐνδοῖ ποιητικῶς τὸ αὐτό· αὐτοῦ, αὐτόθι, ἐκεῖ καὶ ἐκεῖθι ποιητικῶς τὸ αὐτό· ὅπου, καὶ ὅπη διὰ τοῦ ἦ· καὶ ὀπόθι καὶ ὄθι ποιητικῶς τὰ αὐτά· οἴκοι, ἔνθα καὶ ἔτερα· τὰ δὲ δηλοῦντα κίνησιν ἀεί ταῦτα· οἴκαδε, οἴκονδε ποιητικῶς τὸ αὐτό· οἴκοθεν, Ἀθήνας, ἀπὸ τοῦ Ἀθήναςδε κατὰ συναλοιοφῆν τοῦ σ̄ καὶ θ̄ εἰς ζ̄. Ἀθήνηθεν, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν, ὄθεν, ὀπόθεν, οὐρανόθεν, ἔνθεν, ὅποι, διὰ τοῦ ο̄ καὶ ῑ· καὶ ἀπλῶς ὅσα εἰς θ̄εν λήγει, ἢ εἰς ἐν. Τὰ δὲ ἐνίοτε μὲν δηλοῦντα κίνησιν, ἐνίοτε δὲ στάσιν, ταῦτα· ἄνω, κάτω, ἔξω, ἔσω, πόρῳ, χαμαί, δεῦρο, ὦδε, τῆδε καὶ
15 ἔτερα.

Ἔτι ποτέ: ἤγουν ἐφεξῆς χρόνῳ ποτέ.

Ἐλπίζω ἐγὼ ποιήσειν τόδε, μετὰ εὐθείας· ἐλπίζω δὲ σὲ ποιήσειν τόδε· οὐδέποτε δέ, ἐλπίζω ἐμὲ ποιήσειν τόδε.

20 Ξύνεστιν ἔφεδρος, ἤγουν εἰς κακὸν ἐμὸν παρεσκευασμένος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παρεσκευασμένων, ὅταν δύο τινὲς παλαίωσι, παλαίσειν τῷ νικήσαντι.

Οὐσία, ἢ ὑπαρξίς· φύσις ἐνοῦσά τινη δύναμις·
25 ἤγουν φύσις τῆς γῆς τὸ ἀναβλαστάνειν βοτάνας· καὶ φύσις τοῦ πυρός, τὸ θερμαίνειν· ἀφ' οὗ εὐφυής, ὁ εὐ ἔχων τῆς φύσεως καὶ εὐφυτὰ ἐπὶ τούτου· εὐκόλως οὖν εὐφυτὰ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων λέγεται· καὶ φυτῶν καὶ γῆς καὶ τῶν τοιούτων λέγεται φύσις καὶ τὸ κάλ-
30 λος καὶ ἡ πιότης.

Τῶς, ἤγουν οὕτως.

Πολιτιμοί: τιμωροί.

Θρόμβος: ὁ ὄγκος, Σοφοκλῆς, θρομβώδεις ἀφροί, ἤγουν ἐπηρμένοι.

35 Οὐχ ἔδρας ἀκμή: ἤγουν οὐ καιρὸς καθέδρας, ἤγουν ἀναπαύσεως.

Τὶ οὖν δὴ γέγονε δῆλον, πᾶν ἐστὶ βηται· ἤγουν τὸ ἐσπέριον πλευρὸν τῶν νεῶν ἐστὶ βηται· πλευρὸν μέρος τὸ ἀφ' ἡλίου βολῶν, ἤγουν κατὰ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν ὁδὸν δηλοῖ.

Διογένης ἔφησε πρὸς τινὰς ἀνομομικούς, ὅτι ὁ εἰς κέκλωσε, καὶ ὁ ἕτερος οὐκ ἀπώλεσεν· ἤγουν οὐκ ἐχάσεν· ἤγουν καὶ οἱ δύο κεκλόφασιν.

Διαβάλλω: τὸ τὸν νοῦν τοῦ ὑποκειμένου μεταποιῶ· ὅθεν καὶ ὁ διάβολος, διότι εἶπε πρὸς τὴν Εὐάν, ὅτι εἰ φάγοιτε ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρὸν.

II.

Γενέω, γενῶ· ὁ μέλλων, γενήσω· ὁ παρακειμενος, γενένηκα· ὁ μέσος, γέγονα· ὁ ἀόριστος ἐγένησα· ὁ δευτέρως, ἔγενον· ὁ μέσος, ἐγενόμην.

Γείνω, γενῶ· ὁ παρακειμενος γέγακα· ἀπὸ 15 τούτου ἐκβολῇ τοῦ κ, γέγακα.

Ἔω, ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ μέσος μέλλων, ἔσομαι, καὶ Δωρικῶς, ἔσοῦμαι.

Ἐπεσοῦ· πέτω, πέσω, ἔπεσα· ὁ δευτέρως ἀόριστος, ἔπεσον· ἔπετον ἔδει· ἀλλ' ἔχει τὸ σ ἀπὸ τοῦ πρώτου 20 ἀορίστου τοῦ ἔπεσα. (in marg. καὶ πεσοῦμαι, Δωρικῶς.)

Πλέω, πλευσῶ, καὶ πλευσῶ Δωρικῶς· καὶ ὁ μέσος μέλλων πλευσοῦμαι καὶ γο.

Θαυμάζω, ὁ μέλλων, θαυμάσω· καὶ ὁ μέσος 25 μέλλων, θαυμάσομαι.

Πτόω, πτώ, ἢ πτώμι· ὁ μέλλων, πτώσω· ὁ παρακειμενος, πέπτωκα.

Γνώω, γνώ, ἢ γνώμι· ὁ μέλλων, γνώσω· ὁ παρακειμενος, ἔγνωκα· ἀπὸ τοῦ γνώμι· ὁ δευτέρως ἀόριστος, 30 ἔγνω· ἢ μετοχή, ὁ γνούς, ὡς βιώμι· ὁ δευτέρως ἀόριστος ἐβίων· ἢ μετοχή, ὁ βιούς.

(In margine: ἀφοσιούσθαι, τὸ μὴ ἐντελῶς τι ποιεῖν, ἀλλ' ὡς περ ὁσίας ἔνεκα· ὅσα δὲ ἐστὶν ἡ ἐκτελείασις.)

Ἦδομαι, ὁ μέλλον, ἠσθήσομαι.

5 Εἶμι, ὁ μέλλον, ἐλεύσομαι.

Πιπράσκω μᾶι, ὁ μέλλον, πεπράσομαι.)

Θνήμι, ὁ μέλλον, θνήσω. ὁ παρακείμενος τέθνηκα, ἀπὸ τούτου τεθνήκω, ὁ μέλλον, τεθνήξω, καὶ ὁ μέσος μέλλων, τεθνήξομαι· ἀπὸ τοῦ θάνω, θανῶ καὶ
10 θανεύομαι, ἔθανον· ἀπὸ τοῦ θνήμι, ἔθνων δεύτερος ἀόριστος· ἡ μετοχὴ ὁ θνάς· τὸ εὐκτικὸν θναλήν, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τεθναλήν (in marg. τὸ τεθναλήν Ἀττικόν· ὡς καὶ τετλαλήν. τλήμι, ἔτλην, ἡ μετοχὴ, ὁ τλάς· τὸ εὐκτικὸν, τλαλήν, κατὰ ἀναδιπλα-

15 σιασμόν τετλαλήν.

Ἄπο τοῦ μαθῆω, μαθῶ, μαθήσω, ἐμάθησα, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔμαθον.

Ἄπο τοῦ παθῆω, παθῶ, παθήσω, ἐπάθησα, ἔπαθον, ὁ δεύτερος ἀόριστος.

20 (In margine: οἶσθε ἐπὶ δευτέρου προσώπου γραφει ὁ Σοφοκλῆς· καὶ πέποσθε παρ' Ὀμήρω, ἀπὸ τοῦ πεπόνθατε· οὕτως τὸ οἶσθε ἀπὸ τοῦ οἶδατε· κατὰ συγκοπὴν καὶ τὰ δύο.)

Πεῖθω, ὁ μέλλον, πείσω· ὁ παρακείμενος, πέ-
25 πεικα· ὁ μέσος, πέποιθα.

Ἐνέγκω· ἐνέξω· ὁ παρακείμενος, ἦνεχα, καὶ ἐνήνεχα· ὁ μέσος, ἦνοχα καὶ ἐνήνοχα.

Ἐδέω, ἐδῶ, ἐδέσω· ὁ παρακείμενος, ἦδεκα καὶ ἐδήδεκα· ὁ μέσος, ἦδοκα καὶ ἐδήδοκα.

30 Ἀγήοχα· ἄγω, ἄξω· ὁ παρακείμενος, ἦχα, καὶ Ἀττικῶς, ἄγηχα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ὀ, ἀγήοχα.

Εἶδω, εἶσω, εἶκα· ὁ μέσος οἶδα, τὸ δεύτερον οἶδας καὶ πλεονασμῷ τῆς θὰ συλλαβῆς Ἀττικῶς, καὶ συγκοπῇ, οἶσθα. καὶ εἶδέω, εἶδῶ· εἶδήσω· εἶδηκα, ἀφ' οὗ
35 τὸ εἶδήκειν καὶ ἦδειν· ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα· τὸ δεύτερον οἶδας, καὶ πλεονασμῷ τῆς θὰ καὶ συγκοπῇ, οἶσθα.

Ἄεγω, λέξω, λέλεχα, καὶ ἐκβολῇ τοῦ λ, καὶ πλεο-
νασμῶ τοῦ ι εἴλεχα· ὁ μέσος, εἴλοχα, καὶ συνείλοχα,
ἢ μετοχή, συνειλοχῶς.

(In margine: πέτομαι καὶ τὸ εὐκτικόν, πετό-
μην, πέτοιο, πέτοιο, καὶ μετὰ τῆς ἀναί ἀναπετοίμην· 5
καὶ ἐν συγκοπῇ, ἀναπτοίμην, ἀνάπτοιο, ἀνάπτοιο,
οὐχὶ ἀναπτοῖτο· γράφει τοῦτο Πλάτων.)

Δείδω, δείσω, δέδεικα, ὁ μέσος δέδοικα· ἀπὸ
τοῦ δέδοικα ἀποβολῇ τοῦ κ καὶ συστολῇ τῆς παραλη-
γούσης γίνεταί τὸ δέδια· πᾶς γὰρ παρακείμενος ἀπο-10
βολὴν τοῦ κ ποιήσας, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν.

Ἐνέγκω, ἐνέγξω, ὁ ἀόριστος, ἤνεγκα· κακόφω-
νον γὰρ ἐμελλεν εἶναι, εἰ ἐγράφετο ἤνεγξα.

Θήσω, θεῶ, θῶ. ὁ μέλλων, θήσω. — στᾶω, στῶ.
ὁ μέλλων, στῆσω. — δόω, δῶ. ὁ μέλλων δῶσω. τὸ δ' ἔθην, 15
ἀπὸ τοῦ θῆμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔθην· εἰ δὲ ἦν
ἀπὸ τοῦ θήσω, ἔθηκα, ἔδει εἶναι ἔθον· ὥσπερ τὸ ἔλα-
κον, ἀπὸ τοῦ λακέω, λακήσω, ἐλάκησα, ὁ δεύτερος
ἀόριστος, ἔλακον· ὥστε ἀπὸ τοῦ θῆμι τὸ ἔθην· οὕτω
καὶ ἀπὸ τοῦ στήμι, τὸ ἔστην, καὶ ἀπὸ τοῦ δῶμι, τὸ 20
ἔδων.

Ἐτησίαι ἄνεμοι γράφεται, οὐχὶ ἐτήσιοι·

Ὀλω, ὀλῶ· ὁ παρακείμενος, ὄλωκα. ὡς φάλλω,
ψαλῶ, ἔψαλκα. — ὁ μέσος παρακείμενος, ὄλω, καὶ
Ἄττικῶς, ὄλωκα. 25

Ὀπτω, ὄψω, ὄψα· ὁ μέσος, ὄψα, καὶ Ἄττικῶς,
ὄψαπα.

Ὀξω, ὄσω, ὄξα· ὁ μέσος, ὄδα, τὸ δ' ἀπὸ τοῦ
ἐνεσιῶτος ξ, ὄδαδα, Ἄττικῶς.

Ἀπέδρα: δράω, ἀφ' οὗ τὸ ἀποδράσω, καὶ ὁ 30
παρατατικός, ἔδραον, ἔδρων, ἔδραες, ἔδρας, ἔδρας
ἔδρα, καὶ ἀπέδρα· (in marg. τὸ ἀπέδρα εἰς πρ . . .
λέγεται . . . τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἄχρηστον.) καὶ νοεῖ-
ται ὁ παρατατικός εἰς ἀόριστον, ὥσπερ καὶ τὸ φῆετο
ἤγουν ἐπορεύθη· τὸ δὲ ἀποδράναι οὐκ ἀπὸ τοῦ δράω, 35
δρῶ, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ δρῆμι· ὁ παρατατικός, ἔδρων, ἢ

μετοχή ὁ δράς, τοῦ δράντος, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δρά-
ναι, ὡς ἰσάναί.

(In marg. σὺν τῇ ἐπερχομένη νυκτί: ἤγουν τῇ
ἐφ' ἡμᾶς ἐρχομένη. τεθναλίην κατὰ ἀναδιπλασιασμόν
5 Ἰωνικόν. δέδιμεν ἀπὸ τοῦ δεδίαμεν, κατὰ συγκοπὴν.)

Ἔω, καὶ ὁ παρατατικός, ἦον· καὶ ἐκβολῇ τοῦ
ο, ἦν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου, τὸ ἦ περισσόν· ὡςπερ
καὶ παρ' Ἑλλήσι τὸ ἀλλὰ περισσόν· οἶον, οὐδὲν ἔτι-
10 ρον ἀλλ' ἢ τόδε φησίν.

Εἶω, εἶσω, εἶκα, εἶμαι, εἶμένος καὶ παρειμένος.

Συνισχημένου: ἔχω πλεονασμῶ τοῦ σ, καὶ
τροπῇ τοῦ εἰ εἰς ι, ἴσχω, καὶ ἰσχέω, ἰσχῶ, ἰσχίσω, ἴσχη-
κα, ἴσχημαι, ἰσχημένος, καὶ συνισχημένος.

15 Ἦν ἡσχόμεν: σχέω, σχῶ, σχήσω, ἔσχηκα, ὁ δεύ-
τερος ἀόριστος, ἔσχον· ὡς λακέω, λακήσω, ἐλάκησα,
ἐλακόν. — ἡσχόμην, καὶ ἡνησχόμην· διπλῶς δὲ αὐ-
ξάνει, ὡςπερ καὶ τὸ ἠνώρθωσα· καὶ ἠνειχόμην διπλῶς,
ὡς καὶ ἠνώρθουν.

20 Θῆμι, ἔθην, θείς, θέντος, τὸ προστακτικόν, θέτι·
διότι δὲ παραλήγεται βραχύ, γέγονε θείς. οὕτω καὶ τὸ
δός. οὕτω τὸ σχές.

Σχημι, ἔσχην, σχείς, σχέντος, τὸ προστακτικόν,
σχίθι καὶ σχές. Σοφοκλῆς· κατὰ σχες τὴν ὀργήν.

25 Παράσχου, οὐ παράσχε, εἰ γὰρ ἦν, ἦν γὰρ παρά-
σχες, ὡς τὰ ἔτερα.

Ἔχω, ἔξω, ἔσχον, ὡς ἐξ ἄλλου θέματος.

Εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ φάω, φῶ, φήσω, ἔφησα, ὁ δεύτε-
ρος ἀόριστος ἦν ἂν ἔφον· ὡςτε ἀπὸ τοῦ φημί, ὁ
30 δεύτερος ἀόριστος, ἔφην.

Εἶω, εἶσω· ὁ παρακείμενος, εἶκα. ὁ μέσος, εἶα,
καὶ διαλύσει, καὶ τρόπῳ τοῦ εἰ εἰς ἦ, ἦϊα.

Ἔω, καὶ ὁ παρατατικός, ἶον, ἶες, ἶε. καὶ τὸ
προστακτικόν, ἶε. καὶ κατὰ μεταπλασμόν, ἴθι.

35 Ἴημι, ἴην, ἰεῖς, ἰέντος. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον,
ἰέναι.

Ἴω, ἰών, καὶ τὸ εὐκτικόν, ἴοιμι, ἴοις, ἴοι.

Ἰλάξω, ἰλάσκω, Ἰλακα, Ἰλασμαι, ἰλάσθην, ἰλασθεις, ἰλασθέντος· τὸ προστακτικόν, ἰλάσθητι, καὶ συγκοπῆ, Ἰλατι, καὶ τροπῶ τοῦ τ̄ εἰς θ, Ἰλαθι. ἤγουν Ἰλεως γενοῦ.

5

(In marg. ἐφίππειον, καὶ ἐφεστρίς καὶ ἀστράβη ταυτόν· ἢ κοινῶς σέλλα. καὶ εἶδος ἱματίου ἢ ἐφεστρίς.

Ἰά, ἢ ἰσχύς παρὰ ποιηταῖς.

Περιτομή, ἢ περὶ, τὸ κύκλω.

10

Ἀκέραιος, ὁ ἀπλοῦς, καὶ μὴ δύνάμιν ἔχων ἀμυντικὴν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κερασφόρων ζώων, ἃ τοῖς κέρασιν ἀμύνονται· τοῦτο δὲ γίνεται ἢ ἀπὸ φύσεως, ἢ ἀπὸ ἀσκήσεως.

Ἐταιρεῖος ὁ Ζεὺς.

15

Ἐρμῖς: ὁ κλινόπους.

Ἐλυτρον: σκέπη, δέρμα.

Ἐΐρην: —

Εὐεστία: εὐετηρία, ἢ καλλίστη τῶν ἔτων διαγωγῆ. Διογενιανὸς ἄνευ τοῦ σ̄ γράφει.

20

Φῆνες: κωνώπια, τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις τοῖς ἄρσεσι.

Νύσσια, Κνώσσια: ἀπὸ πόλεων, ἐνθα ὀρχήσεις ἐτελοῦντο Διονυσιακαί, καὶ Κορυβαντικά· ἐν μὲν τῇ Νύσση Διονυσιακαί· ἐν δὲ τῇ Κνώσση, πόλις δὲ αὕτη τῆς Κρήτης, αἱ Κορυβαντικά. Ἐκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς ὑπὸ τῶν Κορυβάντων ἐτρέφετο.

Αὐτοδαῆ: αὐτομαθῆ.

Ἐπόστασις:

Καὶ ὁ γε Μίλων — καὶ οὕτως ἀπέθανεν.

(In marg. adscripta: σὺ τηρήσης κεφαλὴν αὐτοῦ, 30 καὶ αὐτὸς πτέρναν σου· τέσσαρα θεωροῦνται· προσβολή, ὅπερ ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τοῦ διαβόλου· ὁ δηλοῖ καὶ τὸ τηρεῖν τὸν ἄνθρωπον τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν· καὶ προθυμία καὶ συγκατάθεσις καὶ ἔργον. ὁ δὲ διάβολος τηρεῖ τὴν πτέρναν, ἤγουν τὸ τέλος· καὶ τὸ ἔργον· ὅπερ δηλοῖ τὸ 35 τηρεῖν ἐκεῖνον τὴν πτέρναν τοῦ ἀνθρώπου.)

Πολυδάμας τοσοῦτον ἦν ἀνδρείος, ὅτι εὐράν λεόν-
 τα καὶ ἄσκειος ᾧν, διέβόηξεν αὐτόν· καὶ τοῦτο μα-
 θῶν ὁ Δαρεῖος, μετεκαλέσατο αὐτόν· καὶ πολεμήσας
 τρισὶν ἐξιλεγμένοις αὐτοῦ, ἐφόνευσεν. ὕστερον κείμε-
 5 νος ἐν σπηλαίῳ μεγάλῳ μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τῶν
 ἄλλων ἀπάντων ἐξελθόντων, ἐκεῖνος οὐ κατεδύξατο,
 ἀλλ' ἐθρασύνθη, ἵνα δύξηται ἐπάνω αὐτοῦ. Καὶ περὶ
 τὸ σπήλαιον κατέρραξεν αὐτόν.

Κονισθὲν τεῖχος, οὐ κονιασθέν.

10 Ἐξὸν γενέσθαι τόδε, γέγονε τόδε· τὸ
 ἐξόν, εὐθειά ἐστιν, οὐκ αἰτιατική.

Εἰς πέταυρον Ἄιδου:

Ἀναδενδράδες: τὰ ἀναδραμόντα ἐς δένδρον.

Ἀθέρες: τὰ ἄγανα. καὶ ἀθερίζω, τὸ ἐν ἀθέ-
 15 ρων μοίρῃ τάττω· ἀθήρ οὐχ εὔρηται εὐθεία.

Χθιζοὶ καὶ προχθιζοὶ, αὐτοσχέδιοι τινες τῆς
 εὐσεβείας δογματισταί.

Ἐργατικὸς ἀνὴρ, ἀπὸ τοῦ ἐργάτης, καὶ ἐστὶν
 ἐργαστικὸς ἀπὸ τοῦ εἰργασθαι.

20 Ἐπαυρέω:

Μέσος, μεσότης, καὶ μεσήεις, ὡς ἐρσήεις, μετου-
 σιαστικόν· ἤγουν ὁ τῆς μέσης τάξεως μετέχων.

Ἐπουλον τραῦμα, τὸ κεκρυμμένον ὑπὸ ὑγιεί
 τῆ ἐπιφανείᾳ ἀπὸ τοῦ οὐλον, τὸ ὑγιές.

25 (In marg. παράβασις δὲ ἐστὶ, λύσις χοροῦ σκη-
 νικοῦ τοῦ κυκλικοῦ σχήματος, καὶ κατὰ παράλληλον
 θέσιν στάσις τῶν χορευόντων.)

Πάτρως, ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός. καὶ μήτρως,
 ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφός· πατρωὸς δὲ καὶ πατρυῖός,

30 ὁ κοινῶς πατρυός.

Ἐνδοιάζω, ἀπὸ τοῦ δοῖν, τὸ διπλοῦν, ἐστὶ
 ποιητικόν. ταῦτόν τὸ ἀμφιβάλλω, ἀπὸ τῆς ἀμφί καὶ
 τοῦ βάλλω, τὸ τοξεύω· καὶ τὸ ἀμφισβητῶ, ἀπὸ τῆς
 ἀμφί καὶ τοῦ βαίνω.

35 Τήθη, ἡ μάμη· τηθίς δὲ, ἡ τοῦ πατρὸς ἀδελφή,
 τίτηθ δὲ ἡ βυζάστρα (sic).

Εἶεν, ἀντὶ τοῦ, ταῦτα μὲν οὕτως· ἔστι δὲ παρα-
κελεύσεως ἀντὶ τοῦ, ἄγε.

Θάνατον σταυρώσει ὑπέμεινε δεῖ λέγεσθαι,
καὶ οὐ σταύρωσιν θανάτου.

Ὁ Ἐπιμενίδης, Κρής, ἦν χρησμολόγος· τούτου 5
τό· Κρήτες αἰεὶ ψεύσται — λέγεται δὲ ἐξήκοντα
ἔτη ὑπνώσαντα, μετὰ ταῦτα ἀναστῆναι, παραλλάττοντα
καὶ παρακεκινημένον τὴν διάνοιαν, καὶ πρὸς χρησμό-
λογίαν τὸ ἐντεῦθεν ἀπιδεῖν.

Τῷ Μελεάγρῳ, φασί, συνεγενήθη λαμπάς, περὶ 10
ἧς ἐλέχθη, ὅτι ἐφόσον ἄπτεται, ξῆ ὁ Μελεάγρος· ὅτε
οὖν, σχῶν τὴν Ἀταλάντην σύμμαχον, καὶ τοὺς ἀδελ-
φοὺς τῆς ἰδίας μητρός, ἐφόνευσε τὸν Καλυδώνιον
κάπρον, ἐρῶν τῆς Ἀταλάντης, ἔδωκεν αὐτῇ τὰ πρω-
τεῖα· ὠργίσθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ θεῖοι, καὶ γενομένης 15
μάχης, ἀνείλεν αὐτούς· ἐπὶ τούτου ἐλυπήθη ἡ Μελεά-
γρου μήτηρ Ἀλθαία κατ' αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφῶν·
καὶ ἀπείλουσα, ἔσβεσε τὴν λαμπάδα. ἦν δὲ ὁ Μελεά-
γρος υἱὸς τοῦ Οἰνέως.

(In marg. ἀπὸ τοῦ ἐννέα, τὸ ἕνατος, δι' ἐνὸς ν. ὡς 20
ἀπὸ τοῦ τέταρα, τὸ τέταρτος.)

Ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος, ἡ
Ἔρις μὴ κληθεῖσα, ἔρριψε μῆλον ἐν τῷ ἀρίστῳ, ἐν ᾧ
ἔγραψε, τῇ καλῇ τὸ μῆλον· ἠμφισβήτησαν Ἀφροδίτη,
Ἥρα καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ ἐκρίθησαν παρὰ τῷ Πάριδι· προ- 25
κριθεῖσα δὲ ἡ Ἀφροδίτη, ἐχαρίσατο τῷ Πάριδι ἀντὶ
τούτου τὴν Ἑλένην, δι' ἣν ὁ Τρωϊκὸς ἐγένετο
πόλεμος.

Ὡς ἔξω ζήλου εἴημεν· ἦγον ζηλοτυπίας· ὅπερ
οὐ δέχεται ὁ Διονυσόδωρος· νομίζει γὰρ τῖθεσθαι 80
τὴν λέξιν μόνον ἐπὶ τοῦ μακαρίζειν, καὶ ἐπὶ τοῦ
φθονεῖν.

Πιμελεστέρα· ἡ λιπαρωτέρα.

Σύν τε δ' ἐρχομένῳ, πρὸ ὁδοῦ βουλευσόμεθα, ὅτι
ἔροῦμεν· ἀλλ' ἴωμεν.

35

Ὁ Τειρεσίης, ὡς λέγεται, εἶδε τὴν Ἀθηνᾶν λουο-

μένην, κάκεινη ὀργισθεῖσα, μετέβαλεν αὐτὸν εἰς γυναῖκα.

Ὁ Καινεὺς πρότερον, ὡς φασιν, γυνὴ ἦν· ἠράσθη ταύτης ὁ Ποσειδῶν· ἡ δὲ οὐκ ἄλλως ἔφη συγγενέσθαι 5 αὐτῷ, εἰ μὴ ὁμόση αὐτῇ πρότερον, ποιήσειν ὃ βούλεται· ὁμόσαντος δὲ τοῦ Ποσειδῶνος, εἶπεν, ὅτι ἄνδρα ποιήσον· ὁ δὲ διὰ τὸν ὄρκον ποιήσας, οὐκ ἠδυνήθη συγγενέσθαι. λέγεται δὲ τὸν Καινεῖα ἐκ γυναικὸς εἰς ἄνδρα μεταβαλλόμενον καὶ γενναϊότατον γενέσθαι, ὑπὸ Κενταύρων 10 γε μὴν ὀλέσθαι Ἐλάταις ἀλωόμενον.

(In margine: Διάστασις, ὁ χωρισμός· ἀπόστασις δὲ, ἡ ἐκκλισις ἀπό τινος. ὡς πρώτη ἀπόστασις, τὸ θερμόν· δευτέρα, τὸ θερμότερον· τρίτη, τὸ θερμώτατον· τετάρτη, τὸ ὑπέρθερμον. ποιητικὸν αἷτιον, τὸ 15 ἔξ οὗ· ὀρνατικόν, τὸ δι' οὗ· ὑλικόν τὸ ἐν ᾧ· τελικόν αἷτιον, τὸ εἰς ὃ, ἢ πρὸς ὃ. ὡς τὸ εἶδος τοῦδε τοῦ ἀνδριάντος, πρὸ τούτου τοῦ δεινὸς μίμημα· οὕτω φησὶ Πλάτων· ἑτέρως δ' Ἀριστοτέλης· ἐκεῖνος γὰρ ποιητικὸν αἷτιόν φησι, τὸ ὑφ' οὗ καὶ ἐτ. . ζῆ λελύσθαι.

20 Ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων, πρὸς θεσεις ἰδίως λέγεται· καὶ ἔστιν αὕτη προσθήκη γραμματος φωνήεντος κατὰ τὴν ἀρχὴν συλλαβὴν προστιθέντος, ὃ φαίνεται γινόμενον ἐν τῷ ἐώρων, καὶ ἐώνημαι, καὶ ἐν τῷ ἀσπαίρειν, καὶ ἡλίθιος· ἢ δύο γραμμάτων, τοῦ 25 μὲν προτέρου, φωνήεντος, τοῦ δὲ δευτέρου, συμφώνου· ὃ γίνεται ἐν τῷ ἐλήλυθα, καὶ ἀλλήλιμμαι· ἔστι δὲ ἡ μὲν τῶν δύο γραμμάτων προσθήκη αἰεὶ Ἀττικῆ· ἡ δὲ τοῦ ἐνὸς ἐνίοτε μὲν Ἀττικῆ, ὡς ἐν τοῖς εἰρημένοις ἄκασιν· ἐνίοτε δὲ Ἰωνικῆ, ὡς ἐν τῷ ἐωθέουσι παρ' Ἡρο- 30 δότω, ἀντὶ τοῦ ὠθεούσιν· ἐνίοτε δὲ ποιητικῆ, ὡς ἐν τῷ ἔεις, ἀντὶ τοῦ εἰς· καὶ ἀφέηκεν, ἀντὶ τοῦ ἀφήκεν· οἱ γὰρ ποιηταὶ εὐρόντες συνήθειαν διαλέκτου, πλατύνου- σιν αὐτὴν ἀναλόγως καὶ εἰς ἃ αὐτὴν οὐ προὔχωρησεν.

Ἀφαίρεσις δὲ τὸ ἐναντίον, ὅταν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς 35 ἀφαιρεθῇ γράμμα φωνῆεν, συλλαβὴν δηλαδὴ ποιούν, ὃ γίνεται ἐν τῷ κείνος, καὶ τῷ στράπτειν, δηλοῦσι

ἀντὶ τοῦ ἀστράπτειν, καὶ τῷ θῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἔθικεν,
καὶ τῷ δεδώκει, καὶ τῷ ἐκκεκώφει.

Ἀφαίρεσις ἔστι, καὶ ὅταν ἀφαιρεθῇ σύμφωνον ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς· ὃ γίνεται ἐν τῷ ἐκτῆσθαι, ἀντὶ τοῦ κεντῆ-
σθαι· καὶ τὸ αἶα, καὶ τὸ ἡμί, ἀντὶ τοῦ φημί· καὶ 6
ἐν τῷ εἴμαρται, καὶ τῷ εἴληπται, ἃ καὶ τὸ ἰ προς-
λαμβάνει· ἔστι δὲ αὕτη ἐν τισὶ μὲν Ἰωνικῇ καθαρῶς·
ἐν τισὶ δὲ Ἀττικῇ. ἐν τισὶ δὲ Ἰωνικῇ καὶ Ἀττικῇ. Ἐν
μὲν οὖν τῷ θῆκε καὶ τῷ ἐκτῆσθαι καὶ τῷ αἶα, καθαρῶς
Ἰωνικῇ· Ἴωνες γὰρ καὶ τὸ λείβω, εἴβω λέγουσιν· 10
ἐν δὲ τῷ στράπτει καὶ τῷ κείνος, Ἰωνικῇ καὶ Ἀττικῇ· ἐν
δὲ τῷ εἴμαρται καὶ ἐκκεκώφει καὶ τὸ ἡμί, μόνως Ἀττικῇ.

Ἀναδίπλωσις δὲ λέγεται, ὅταν τὸ σύμφωνον
τὸ αὐτὸ τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λέξεως ἢ τὸ ἀντιστοιχοῦν, τὸ
ἔ προσλάβον, προστεθῇ τῇ ἀρχῇ· ὃ γίνεται ἐν τῷ κε- 15
κάμω, ἀντὶ τοῦ κάμω· καὶ ἐν τῷ κέκλυθι ἀντὶ τοῦ
κλυθι· ἐὰν δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχῆται ἢ λέξις, ἢ δὲ σύμ-
φωνον μετὰ τὸ φωνῆεν, ὅταν τὸ αὐτὸ φωνῆεν καὶ σύμφω-
νον ἐπαναλαμβάνηται καὶ προστιθῆται κατὰ τὴν ἀρχήν, ὃ
γίνεται ἐν τῷ ἐλέλιξεν· ἔστι καὶ ἐν οἷς πρόθεσις ὅλη 20
ἐπαναλαμβάνεται, καὶ λέγεται καὶ τοῦτο ἀναδίπλωσις,
ὃ γίνεται ἐν τῷ προπροκυλινδόμενος. ἔστι δὲ καὶ
αὕτη ἐν τισὶ μὲν Ἰωνικῇ, ἐν τισὶ δὲ κοινή, ἐν τισὶ δὲ
ποιητικῇ. καὶ Ἰωνικῇ μὲν, ὡς τὸ κεκάμω· κοινή δὲ, ἐν
τῷ τέθνηκα· ποιητικῇ δὲ ἐν τῷ ἐλέλιξε, καὶ τῷ προπρο- 25
κυλινδόμενος. μιμητικοὶ γὰρ ὄντες οἱ ποιηταί, τὰ τοιαῦτα
ἐπιτηδεύουσιν, ἵνα τὰ πράγματα εἰκονίσωσιν· οὐ γὰρ
ἀπλῶς λέγουσιν τὸ ἐλέλιξεν, ἀλλ' ὅτε ταχυτάτην θέλωσι
δηλοῦν τὴν κίνησιν· καὶ τὸ προπροκυλινδεῖσθαι ὁμοίως,
ὅτε κατεσπουδασμένην δέησιν, καὶ πολλήν. 30

Ἄρσις τὸ ἐναντιὸν τῷ πρώτῳ σημαινόμενῳ τῆς
ἀναδιπλώσεως· ὅταν δηλαδὴ μὴ προχωρῇ κατ' ἐκείνο
τὸ σημαινόμενον ἢ ἀναδίπλωσις ὀφείλουσα προχωρεῖν·
ὃ γίνεται ἐν τῷ δέχθαι, ἀντὶ τοῦ δεδέχθαι, καὶ τῷ
βλήμενος, ἀντὶ τοῦ βεβλημένος· ἔστι δὲ Ἰωνικῇ. 35

Ἐκτασις δὲ ἔστιν αὐξήσις σὺν μεταβολῇ βραχέος

φωνήεντος εἰς μακρόν, χωρὶς παρενθήκης ἑτέρου φωνήεντος, ὃ γίνεται ἐν τῷ Διάνυσος, καὶ τῷ Σιδῶνος, ἔστι δὲ πόλις ἡ Σιδῶνι· καὶ τῷ ἀρώσιμαι παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τούτοις·

5 ἀρώσιμαι γὰρ χᾶτέρων εἰσι γυνῶμαι· καὶ ἐν τῷ θεητόκας παρὰ Νόννῳ, "Ἔστι δὲ αὕτη ἐν τισὶ μὲν Ἀττικῇ· ἐν τισὶ δὲ ποιητικῇ, κατὰ τὸν εἰρημένον λόγον ἐν τῷ ἀφέηκε· καὶ Ἀττικῇ μὲν ἔστιν ἐν τῷ Σιδῶνος, ὅπερ οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ ᾧ μικροῦ
10 γράφουσι· καὶ τῷ ἀρώσιμαι· ποιητικῇ δὲ ἐν τῷ θεητόκος, καὶ Διάνυσος.

Συστολὴ τὸ ἐναντίον, ἤγουν ἐλάττωσις σὺν μεταβολῇ μακροῦ φωνήεντος εἰς βραχύ, χωρὶς ἐκδίλψεως ἑτέρου φωνήεντος, ὃ γίνεται ἐν τῷ νέες, ἀντὶ
15 τοῦ νῆες· τῶν Ἰώνων δὲ αὕτη.

Ἐπέκτασις δὲ ἔστιν, προσθήκη συλλαβῆς κατὰ μέσον τῆς λέξεως· ὃ γίνεται ἐν τῷ δερδέσκετο, ἐν ᾧ καὶ μετασχηματισμὸς συνέδραμε ποιητικός· καὶ τῷ Μουσέων καὶ Μουσάων· καὶ ἐν τῷ Ἀμφιτρύωνι
20 νιάδης, ἀντὶ τοῦ Ἀμφιτρωνίδης, καὶ τῷ ἐτήτυμον, ἀντὶ τοῦ ἔτυμον· ἔστι δὲ αὕτη ἐν τισὶν μὲν Ἰωνικῇ, ἢ δὲ Δωρικῇ· καὶ Ἰωνικῇ μὲν ἐν τῷ δερδέσκετο καὶ Ἀμφιτρωνιάδης καὶ τοῖς λοιποῖς· Δωρικῇ δὲ, ἐν τῷ Μουσάων, ἔνθα δηλαδὴ μακρόν ἔστι τὸ προστι-
25 θέμενον ᾧ.

Συγκοπὴ τὸ ἐναντίον, ἤγουν ἀφαιρέσις συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον, ὃ γίνεται ἐν τῷ κῦμα, ἀντὶ τοῦ κῆμα, παρ' Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ, καὶ τῷ ἀνομένοιο παρ' αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ ἀννομένου· καὶ
30 ὅταν μέρος συλλαβῆς ἀφαιρεθῇ, δι' οὗ μάλιστα συνίσταται ἡ συλλαβή, καὶ ἕτερον γράμμα σύμφωνον, ἢ καὶ τελεία συλλαβὴ καὶ γράμμα σύμφωνον, καὶ τὸ τοιοῦτο συγκοπὴ λέγεται· τοῦτο δὲ γίνεται ἐν τῷ ἐϋρῆεις, ἀντὶ τοῦ ἐϋρῆεοντος, ἐν ᾧ καὶ παρενθήκη
35 τοῦ ι ἐγένετο· ἐν τῷ θέραπτα, ἀντὶ τοῦ θεράποντα,

ἔνθα μέρος συλλαβῆς ἀφηρέθη τοῦ ὄν. ἦν γὰρ. πᾶσα ἢ συλλαβὴ πον. Ἔστι δὲ αὕτη Αλολική.

Διαίρεσις δὲ ἐστίν, ὅταν τὰ ὀφείλοντα συνειλημμένα εἶναι διαλύηται· τοῦτο δὲ καὶ ἐν φωνήεσσι συμβαίνει, καὶ ἐν συμφώνοις διπλοῖς· ἐν μὲν φωνήεσιν, 5 ὡς ἐν τῷ βέλεα καὶ τῷ ἰερέας, καὶ τῷ πάϊς, καὶ τοῖς τοιούτοις. ἐν δὲ συμφώνοις, ὡς ἐν τῷ κωμάσδω. ἔστι δὲ Ἰωνική· ἐν τισὶ δὲ Ἀττική, ὡς ἐν τῷ ἰερέας, τὸ δὲ κωμάσδω καὶ τὰ ὅμοια Αλολικά.

Συναλοιφή τὸ ἐναντίον, ὅταν τὰ ὀφείλοντα 10 δηλαδὴ, ἢ λόγον ἔχοντα ἄλλως συνάπτεσθαι, συνάπτηται. ἔστι δὲ αὐτῆς εἶδη ἑπτὰ· ἐκθλιψις, κρᾶσις, συναίρεσις, ἐκθλιψις κρᾶσις, ἐκθλιψις συναίρεσις, κρᾶσις συναίρεσις.

Ἐκθλιψις μὲν ἐστίν, ὅταν δύο λέξεις συνάπτονται 15 ἐκθλιβομένου φωνήεντος, ἢ φωνηέντων· ἢ φωνηέντος καὶ συμφώνου, καὶ ἀντ' αὐτῶν ἀποστρόφου τιθεμένης.

Φωνήεντος, ὡς ἐν τῷ· ταυτ' ἐγώ· καὶ τῷ· ἐφ' ἡμῖν.

Φωνηέντων, ὡς ἐν τῷ· βούλομ' ἐγώ.

20

Φωνήεντος καὶ συμφώνου, ὡς ἐν τῷ·

τίς ἔσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;

τῶν Ἀττικῶν δὲ ἐστίν αὕτη.

Κρᾶσις δὲ, ὅταν δύο φωνήεντα συναπτόμενα εἰς ἓν φωνῆεν, ἢ εἰς δίφθογγον, καὶ ἀμφοτέρω μετα- 25 βάλληται, ἢ τὸ ἕτερον πάντως, ὃ γίνεται ἐν τῷ βέλη· ἐπὶ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, καὶ τῷ ἰερεῖς, καὶ τῷ δεῖν, ἀντὶ τοῦ δέον, καὶ τῷ πλεῖν, ἀντὶ τοῦ πλέον, καὶ τῷ δοκεῖν, ἀντὶ τοῦ δοκέον. καὶ τῷ σεῦ ἀντὶ τοῦ σοῦ. ἔστι δὲ ἐν μὲν τῷ 30 βέλη καὶ τῷ ἰερεῖς, κοινή· ἐν δὲ τῷ δεῖν, καὶ τῷ πλεῖν, καὶ τῷ δοκεῖν, Ἀττική· ἐν δὲ τῷ σεῦ Ἰωρική καὶ Ἰωνική. Ἡρόδοτος γάρ, διαφορορευμένους λέγει τοὺς φορεῖους φερομένους. καὶ Ἰπποκράτης πολλάκις χρῆται τούτῳ τῷ τρόπῳ, ὃς ἀκράτῳ τῇ Ἰάδι χρῆται. 35 γὰρ Ἡρόδοτος συμμίγει αὐτὴν τῇ ποιητικῇ.

Συναίρεσις δέ, όταν δύο φωνήεντα συνάπτηται εἰς δίφθογγον, καὶ ἀμφοτέρω φυλάττηται· ὃ γίνεται ἐν τῷ βέλει καὶ ἔγχει καὶ τοῖς τοιοῦτοις. ἔστι δὲ Ἀττικῆ.

- 5 Ἐκθλιψις δὲ κρᾶσις, όταν ἐνὸς φωνήεντος ἐκβληθέντος, τὰ λοιπὰ συνάπτηται κατὰ τὸν εἰρημένον λόγον τῆς κράσεως, ὃ γίνεται ἐν τῷ κᾶγῶ. ἐκθλίβεται γὰρ τὰ ἰ· τὸ δὲ ᾠ καὶ ἔ κιρνᾶται εἰς ᾠ· τῶν Ἀττικῶν δὲ καὶ αὕτη ἐστίν.
- 10 Ἐκθλιψις δὲ συναίρεσις, όταν ἐνὸς φωνήεντος ἐκβληθέντος, τὰ λοιπὰ συνάπτηται κατὰ τὸν εἰρημένον λόγον τῆς συναϊρέσεως· ὃ γίνεται ἐν τῷ· ἔγῳ· μαί· ἐκθλίβεται γὰρ τὸ ὄ, τὸ δὲ ἰ προσγραφόμενον τῷ ᾠ συναίρεσιν δῆλον ποιεῖ. καὶ ἐν τῷ δαῖραν, παρ' 15 Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ, ἀντὶ τοῦ δάειραν. ἐκθλίβεται γὰρ κᾶνταῦθα τὸ ἔ, τὸ δὲ ᾠ καὶ ἰ συναίρεται εἰς τὴν αἰ δίφθογγον.

- Κρᾶσις δὲ συναίρεσις, όταν δύο φωνήεντα εἰς ἓν συνάπτηται κατὰ τὸν λόγον τῆς κράσεως, εἴτα 20 τὸ κραθὲν μετὰ τοῦ λοιποῦ συναίρεται· ὃ γίνεται ἐν τῷ ᾗδεῖν, καὶ ἐν τῷ τῶῦτό, ἀντὶ τοῦ τὸ αὐτό· Πίνδαρος· Ζηνὶ τῶῦτ' ἐπὶ χρέος. κιρνᾶται γὰρ τὸ μὲν ὄ καὶ τὸ α εἰς τὸ ᾠ τὸ μέγα. εἴτα τὸ ᾠ καὶ τὸ ὕ συναίρεται εἰς τὴν ᾠ δίφθογγον· ἔστι δὲ καὶ αὕτη τῶν Ἀττικῶν.
- 25 Ἐκθλιψις δὲ κρᾶσις συναίρεσις, όταν τὸ μὲν ἐκθλίβεται τῶν φωνήεντων, τὰ δὲ λοιπὰ κιρνᾶται καὶ συναίρεται· ὃ γίνεται ἐν τῷ κᾶτα, ἀντὶ τοῦ, καὶ εἴτα. ἐκθλίβεται γὰρ τὸ ἐν ἰ· εἴτα κιρνᾶται τὸ ἔ καὶ ᾠ εἰς ἓν ᾠ, καὶ τὸ ἰ τῷ ᾠ προσγράφεται, καὶ συναί- 30 ρεσιν δῆλον ποιεῖ· Ἀττικῆ μὲν καὶ αὕτη ἐστίν.

Παρένθεσις δέ, όταν παρὰ τῷ ὄντι κατὰ τὴν λέξιν φωνήεντι ἕτερον φωνήεν ἐντιθῆται συναπτόμενον αὐτῷ εἰς δίφθογγον· ὃ γίνεται ἐν τῷ εἶαρ ἀντὶ τοῦ ἔαρ· καὶ τῷ εἰλήλουθα ἀντὶ τοῦ ἐλήλυθα. Ἴωνες δὲ 35 ὡς ἐπίπαν αὐτῇ χρῶνται.

Ἐλλειψις τὸ ἐναντίον· όταν δηλονότι θάτερον

τῆς κατὰ τὴν λέξιν διφθόγγου φωνῆεν ἐκθλίβηται, ὡς ἐν λείψει μείναι τὴν συλλαβὴν, ὃ γίνεται ἐν τῷ ἀπόδεξις, ἀντὶ τοῦ ἀπόδειξις, καὶ τῷ ἰέρεια ἀντὶ τοῦ ἰέρεια, καὶ τῷ ἐλήθνια, ἀντὶ τοῦ εἰλήθνια, καὶ τῷ λιτουργεῖν διὰ τοῦ ἰ, ἀντὶ λειτουργεῖν διὰ διφθόγγου. ἔπει γὰρ προστακτικοῦ φωνήεντος γίνεται παρένθεσις, ὡς ἐν τῷ εἰλήλουθα· καὶ προστακτικοῦ γίνεται ἔλλειψις κατὰ λόγον· καὶ αὕτη δὲ τῶν Ἰώνων ἐστὶ.

Διπλασιασμὸς λέγεται, ὅταν προστεθῆ συμφῶ-10
νω συμφωνον τὸ αὐτό, ὃ γίνεται ἐν τῷ ἔδδειςεν.
Αἰολέων οὗτος ἴδιος. καὶ ἐν τῷ Ἀχιλλεύς καὶ Ὀδυσ-
σεύς, προσθήκη γίνεται τοῦ λ καὶ σ. Ἐπεκράτης
δὲ οὕτω γράφειν· κειμένου γὰρ ἑνός, καὶ ἕτερον ἐπι-
φέρουσι· δύο δὲ οὐκ ἔστιν ὅτε θάτερον ἀποβάλλουσιν. 15

Παρέλλειψις τὸ ἐναντίον· ὅταν δηλονότι τῶν
αὐτῶν δύο συμφώνων ὀφειλόντων παρακείσθαι, θάτε-
ρον ἐκθλίβηται, ὡς ἐν λείψει τὴν λέξιν εἶναι. παρα-
πλησίως τῇ κατὰ τὰ φωνήεντα ἔλλειψει, ὡς ἐν τῷ
ἀμφιρύτου παρὰ Σοφοκλεῖ· ὡς ἐν τῷ, 20

Τελαμώνις παῖ, τῆς ἀμφιρύτου

Σαλαμῖνος ἔχων βᾶθρον.

ὄφειλε γὰρ παρακείσθαι καὶ ἕτερον ῥ. διὰ δὲ τὸ μέ-
τρον οὐ παρακείται. ποιητικὴ δὲ αὕτη ἐστίν. ἔστιν ὅτε
καὶ Ἀττικοὶ χρῶνται αὐτῇ δι' εὐφωνίαν, ὡς ἐν τῷ 25
χερῶρόνησος καὶ τῷ πρόσχεις.

Παρέμπτωσις δὲ ἐστίν, ὅταν συμφῶνῳ παρα-
τιθῆται συμφωνον τὸ αὐτό, ὃ γίνεται ἐν τῷ τυπτό-
μεσθα, ἀντὶ τοῦ τυπτόμεθα. ἔστι δὲ Αἰολικὴ.

Ἐκθλίψις δὲ τὸ ἐναντίον. ὅταν δηλονότι τὸ 30
παρακείμενον ἑτέρῳ συμφῶνῳ συμφωνον οὐ τῷ αὐτῷ
ἐκθλίβηται· ὃ γίνεται ἐν τῷ σκηπτοῦχος καὶ τῷ
δρύφακτος· ἐκθλίβεται γὰρ καὶ ἅπ' ἀμφοτέρω τῶν
ῥ· τὸ μὲν γὰρ σημαίνει τὸν ἔχοντα τὰ σκηπτρα· τὸ δὲ,
τὸν ἐκ δρυῶν φραγμῶν. καὶ τὸ ἔμπιπλῶν, καὶ ἔμ- 35
πιπρῶν, καὶ ἐν τῷ ἔτσιλαν, παρὰ Πινδάρου,

ἀντι τοῦ ἐτειλαντο. ἔστι δὲ ἐν τῷ σκηπτοῦχος, καὶ τῷ δρύφακτος καὶ τοῖς δυσι τοῖς ἐξῆς, Ἀττική· ἐν δὲ τῷ, ἔτειλαν, ποιητική.

Προσχηματισμὸς δὲ ἔστιν, ὅταν συλλαβὴ προβιτιθῆται κατὰ τὸ τέλος, ὃ γίνεταί ἐν τῷ προσώπατα, καὶ ἐν τῷ τουτέοισιν, ἔνθα καὶ τὸ εἰ προσετέθη· καὶ τῷ τοῖσι, καὶ τῷ οὔτοσι, καὶ τῷ τουτοισι, καὶ τῷ ἦσθα, καὶ τῷ ὀτιή. ἔστι δὲ ἐν μὲν τῷ οὔτοσι καὶ τῷ τουτοισι καὶ τῷ ἦσθα καὶ τῷ ὀτιή, 10 Ἀττικός· ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς, Ἴωνικός.

Ἀποκοπὴ τὸ ἐναντιον, ἀφαίρεσις δηλονότι συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος· ὃ γίνεταί ἐν τῷ Ἀπόλλω ἀντι τοῦ Ἀπόλλωνα, καὶ τῷ Μίνω, ἀντι τοῦ Μίνωα· καὶ τῷ ἰδρῶ, ἀντι τοῦ ἰδρῶτα, καὶ τῷ δῶ, ἀντι τοῦ 15 δῶμα. ἔστι δὲ Ἀττικὴ μὲν ἐν τῷ Ἀπόλλω, καὶ τῷ Μίνω· ποιητικὴ δὲ ἐν τοῖς λοιποῖς κατὰ τὸν εἰρημένον ὀπισθεν λόγον.

Ἀφερρα, ἦγουν ἀπέρχου. — φλαῦρα, ἦγουν φλύαρα. κάπετον, τάφον. εὐρέσκει τις τὸ ὄν· 20 ἔξευρέσκει δὲ τὸ μὴ ὄν. ἔρει παραλλὰξ ταῦτα, ἦγουν κατὰ διαδοχὴν· καὶ ὑπέροδικα, ἦγουν ὑπεροβλικῶς δίκαια.

Διήγησις παρὰ τῷ Ὄριγένει, ἢ ἐρμηνεία· ἐρμηνεία δὲ γίνεταί ἀπὸ τοῦ Ἑρμῆς.

25 Ὀρέω, ὄρῶ, Ἰωρκῶς, καὶ ὄρημι, καὶ ἡ μεταχθῆ, ὁ ὄρησις, ἦγουν ὁ ὄρῶν. ὡς νικέω, νικῶ, νίκημι· ὅτι δὲ τὸ ποθε ὄρημι τὸ παρὰ Θεοκρίτου, πρώτης συζυγίας ἔστι, καὶ τὸ νίκημι Ἰωρκῶς, δηλονότι.

Ἰολλοῦ γε δὲ δεῖ· ἀντίστροφόν ἔστιν, ἦγουν 30 δεῖ γε, ἦτοι λείπεται γε καὶ πολλοῦ.

Ἐπίπνοσ καὶ ἡ χάσμη καὶ ἡ δεάτασις· γίνεταί ἀπὸ πλεονασμοῦ καὶ ἑλλείψεως.

Πρόσθωμα καὶ σύνθωμα καὶ κατάθωμα γράψαι· μετὰ τῆς ἐπί δεῖ, ἐπιθῶμαι· ὡσαύτως καὶ πρόσθωμα, ἐπὶ νεκροῦ, ἀντι τοῦ προθῆσθαι.

Τριήρων γράφει, ἀλλὰ μὴ τριηρῶν· καὶ τριή-
ρεος, ἀλλὰ μὴ τριήρεως.

Ἐδάφων γράφει, καὶ μὴ ἰδαφῶν.

Κακολογῶ ἑμαυτὸν, οὐκ ἐμέ, ἐρεῖς, καὶ κα-
κολογεῖς ἐμέ, οὐκ ἑμαυτὸν. καὶ κακολογῶ σε ἐρεῖς, οὐ· 5
σαντόν. εὔρηται δὲ καὶ σὲ αὐτὸν εὐβρίξω· κακολο-
γεῖς δὲ αὐτὸν, οὐ σε, εἰ δὲ ἀντιστρόφως λέγουτο,
σόλοικα.

Ἵτι τὸ ἄν καὶ τὸ ἦν μετὰ ὑποτακτικοῦ ἀεί, οί-
ον· ἄν ἔρηται, καὶ ἦν ἔρηται· μετὰ εὐκτικοῦ δὲ 10
οὐδαμῶς.

Πῶποτε ἔγραψεν, ἐρεῖς, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ
οὐ, ἢ προηγομένου, ἢ ἐπομένου, οἷον· οὐ πῶποτε
ἔγραψα, ἢ πῶποτε οὐκ ἔγραψα.

Ἡλικὸς καὶ πηλικὸς, ἀντὶ τοῦ ὅσος καὶ ὀπό- 15
σος· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ ποιού. ὡς τὰ· ἡλικὸν μὲν
οὖν ἐκίνησε γέλωτα· καὶ, πηλικὸν οἶται τὸ συμ-
βεβηκός· ἀντὶ ὁποῖον. τηλικούτος ἐπὶ ποσοῦ καὶ
σωματικοῦ μεγέθους, ἢ ἀπὸ χρόνου περιγενομένου, ἢ
ἀπὸ μήκους. ὡς τὸ, τηλικούτος ὦν, ἦγον γέρον 20
καὶ τηλικούτον πῶγωνα καθειμένους. Τηλικὸς
δὲ ὑποκοριστικὸν ἔστι τούτου· ὡς καὶ Σωκράτης, γέ-
ρων ὦν, πρὸς Μέλιπον ἄνδρα ὄντα· οὐ γὰρ με λέ-
ληθας τηλικούτον ὄντα τηλικόςδε ὦν.

Πηνίκα ἀντὶ τοῦ πρότε, ἡνίκα ἀντὶ τοῦ ὅτε, 25
ᾧρας δηλατικά· — πηνικαῦτα ἀντὶ τοῦ τότε· πη-
νίκα ἀντὶ τοῦ ὀπότε· προστίθεται δὲ τὸ ἡνίκα ἐπὶ
ᾧρας.

Ἀντίκα καὶ παρὰντίκα, ἀντὶ τοῦ παρευθὺς, —
τηνικάδε, ἐπὶ πρώτης, ὁ Πλάτων, ὡς τὸ· τί τη- 30
νικάδε ἀφ᾽ ἑαί, ἢ οὐ πρώτῃ.

Παράιτούμαι, τὸ αἰτῶ ἀπλῶς· παραιτούμαι
δέ, τὸ συγγνώμην αἰτῶ· παραιτούμαι, τὸ ἀφήμι· παρ-
αιτούμαι, τὸ ἐκβάλλω. Λουκιανός· τὸ γὰρ φίλον
ὄντα ἀπωθεῖσθαι καὶ παραιτεῖσθαι σε τῆς 35
οἰκίας· ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλειν.

Τὸ εὐδαιμον ἐρεῖς· τὸ ἀγνώμον δέ.

Δυεῖν δίχα τοῦ ἄρθρου γενικῆς ἐπαγομένης, ἔ
καὶ ἰ· τοῖν δυοῖν δέ, μετὰ τοῦ ἄρθρου, ὀ καὶ ἰ.

Οἱ πρέσβεις ἐρεῖς· ὁ πρεσβευτῆς καὶ οἱ πρε-
5 σβευταί· ἐπὶ γέροντος δέ, ὁ πρέσβυς, ποιητικόν· καὶ ὁ
πρεσβύτης, κοινόν.

Σικυῶν πόλις Κορινθοῦ πλησίον, ἣ δὲ Οἰνὴ
παρὰ Μαραθῶνα.

Ἄχαρνησιν, ὡς Ἀθήνησιν· καὶ Ἀχαρναί, ὡς
10 Ἀθηναί.

Πυθῶν· τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον.

Ἔτος καὶ Ἐφιάλης ἠθέλησαν, θεομάχοι ὄντες,
εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. καὶ δὴ ὄρη ἐπάνω ἀλλήλων
βαλόντες, ἀνέβαινον ἕως τούτους ὁ Ἀπόλλων ἐτόξευσε.
15 Καὶ ὁ μὲν μῦθος οὕτως. ἣ μέντοι ἀλληγορία· Ἔτος
καὶ Ἐφιάλης φυσικοὶ φιλόσοφοι, Θετταλοὶ Ἀλώεως
παῖδες, πρῶτοι ἀναμετρῆσαι ἐπειράθησαν τὰ ἀποστήματα
τῆς σελήνης ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἡλίου ἀπὸ σελήνης, καὶ
ἐπειδὴ τοῦτο ἀπὸ τῆς ὀπτικῆς συμβαίνει ἐπιστήμης,
20 αὕτη δὲ ἐξ ἀναλογίας θηρᾶ τοῦτο, καὶ ἀπὸ τῆς σκιᾶς
τῆς ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν ὄρεων ἡλίου ἀνίσχοντος ἀποξέ-
φευσης, τοιαῦτα δὲ τὰ κατὰ Θετταλίαν ὑψηλοτάτη
ὄρη, ἣ Ὀσσα, τὸ Πήλιον, ὁ Ὀλυμπος· ἀπὸ τῆς σκιᾶς
τούτων ἐδόκουν ἀναλογίαν τινὰ τῆς ἀναμετρήσεως λαμ-
25 βάνειν· καὶ δὴ πρὸς τοῖς ἀκρωτηρίοις γενόμενοι τῶν
ὄρεων τούτων, τοῦ ἀναλογίζεσθαι τὴν σκιάν, κατα-
κρημνισθέντες ἀπώλοντο. Ἐῖτα κατεφῆμισαν τοῦτο αὐ-
τῶν, ὡς τὰ ὄρη ταῦτα συντιθέντες, ἀνάβατον ἤθελον
ποιῆσαι τὸν οὐρανόν, καὶ διὰ τοῦτο κατετοξεύθησαν
30 ἀπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἤγουν τοῦ Ἥλιου.

Ἄττης καὶ Σαβάζιος· ἐξ ἀνθρώπων οὗτοι θεοὶ
ἐνομισθήσαν.

Ἐφηφηφόρον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ψήφοις, τοῖς ἀπὸ
τῶν κυάμων· ἦσαν δὲ οἱ κύαμοι λευκοὶ καὶ μέλανες·
35 καὶ οἱ μὲν λευκοὶ ἐλογίζοντο τῶν ὑπερηγορούντων· οἱ
δὲ μέλανες, τῶν καταδικαζόντων· ἐνίκων δὲ οἱ κλαίους

τῶν ψήφων· ἦσαν δὲ καὶ ἕτεραι ψῆφοι δικαστικάι, λίθι-
ναι δύο· ὧν ἡ μὲν πλήρης, ἡ δὲ διατετημένη· ἀμφό-
τεραι, ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ τραπέζῃ τῇ δικαστικῇ καθίσκου
ἀποκείμεναι, αἱ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῶν δικαζόντων
ἀπεδίδοντο τοῖς κρινομένοις, οὐ τῷ ποσῷ τὴν γνώμην 5
τούτων ἐκφαίνουσαι, ἀλλὰ τῷ ὁλοκλήρῳ, καὶ μὴ. ἐδί-
δοντο δὲ τῷ μὲν νικῶντι ἢ πλήρῃ, τῷ δὲ ἀλόντι ἢ τε-
τροπημένῃ· ὡς δὴλον Ἀισχίλῃς ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου
πεποίηκε, δοριμέως ἄγαν τῇ τετροπημένῃ τὴν τοῦ Τιμάρ-
χου ἀσέλγειαν παραστήσας. 10

Καὶ ἐν Διονυσίοις γὰρ μόνοις ἐφεῖτο τὸ θέατρον
ποιηταῖς κωμφοδοῖς· ταῦτα δὲ δις τοῦ ἔτους ἐπετελεῖ-
το· ἕαρος καὶ φθινοπώρου· ἕαρος μὲν τὰ μικρὰ Διο-
νύσια, φθινοπώρου δὲ τὰ μεγάλα.

Τὸ μὲν ἡβώοιμι ἐστὶν ἀπὸ βαρυτόνου τοῦ 15
ἡβῶω· εἰ γὰρ ἀπὸ περισπωμένου ἐγένετο, ἦν ἂν ἡβῶ-
ωμι· τινὲς δὲ λέγουσιν πλεονασμῷ τῆς οἰ διφθόγγου
γίνεσθαι τοῦτο Ἰωνικῶς, τὸ δὲ αἰτιώωτο, ἀπὸ περι-
σπωμένου· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ βαρυτόνου, ἦν ἂν αἰ-
τιόοιτο. 20

Δόρασιν, ἡ εὐθεία δόρας· καὶ κλίνεται δόρατος,
ὡς ἐν τῷ·

δοῦρας Ἀλεξάνδροιο ἀταρβές.
καὶ γόνασι δοκεῖ ἔχειν εὐθείαν τὸ γόνας.

Ἦδὲ ἐπὶ τὴν αἰγιαλιτικὴν ψάμμον ἀναπε- 25
σεῖν· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τό, ὁ ἀναπεσῶν ἐπὶ τὸ στη-
θος τὸ δεσποτικόν.

Πιάζω, ὁ μέλλον, πιάσω, κοινῶς· Ἀσρικῶς δὲ, πιάξω.

Μεῖζων Ἰωάννου ἐν γεννητοῖς γυναικῶν
οὐκ ἐγήγερται· πρὸς τὸ παραηλυθὸς τοῦτο φησιν. 30
ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, μεῖζων
αὐτοῦ ἐστι. Τινὲς φασὶ τοῦτο διὰ τὸν Χριστόν· Ὁ δὲ
ἅγιος Ἰσίδωρος φησὶ, ὅτι ὁ μικρότερος ἐν τῇ χάριτι,
μεῖζων ἐστὶ Ἰωάννου.

Βλα παρὰ ποιηταῖς, ἡ ἰσχύς· καὶ βλα, ἡ ἀνάγκη. 35
Πάτρως ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός, καὶ μήτρως.

ὁ τῆς μητρὸς πατρῶος δὲ καὶ πατρυνίος, ὁ κοινῶς πατρῆος.

Μυρτίων ἀπὸ τοῦ μύρεως, οὐχ εἴρηται δέ.

Ἐνδοιάζω ἀπὸ τοῦ δοιόν, τὸ διπλοῦν· ὄπερ
5 ἐστὶ ποιητικόν· ἤγουν, ἐν διπλῇ λογισμῷ γίνομαι.

Ἀναλύσας εἰς θεόν· ἤγουν λύσας ἑαυτὸν, ἤγουν λυθεὶς ἀνέδραμεν εἰς θεόν. ἢ ἀνά τὸ ἔνω· ἀναλύσας δὲ εἰς ἡμᾶς ὁ δεῖνα, ἤτοι ἐπαναστρέψας, ἢ ἀνά, ἀνακάμψιν μεταφορικῶς· κυρίως δὲ τὸ ἀναλύειν
10 ἐπὶ τῶν ἐχόντων ὑποξύγια, καὶ ἀνακαμπτόντων καὶ λυόντων αὐτά· καὶ ἀναλύει εἰς τὰ στοιχεῖα, ἢ ἀνά, ἀνακάμψιν· καὶ ἀναλύσας σταδίους παρὰ Συνεσίῳ, ἤγουν, ἀνακάμψας.

Τὸ κυπρίξειν κυρίως ἐπὶ τῆς ἀμπέλου· καὶ
15 πρῶτον θεωρεῖται τὰ φύλλα· εἶτα δεῖξις τοῦ καρποῦ· εἶτα τὸ κυπρίξειν, ἀπὸ τοῦ κυεῖν τὴν ὀπώραν, ἤγουν ὀπὸν ὠραῖον· εἶτα τὸ ὀμφακίξειν· εἶτα τὸ περκάξειν· εἶτα τὸ τελειοῦσθαι.

Τῆθῃ ἢ μᾶμμη· τηθῖς δὲ ἢ τοῦ πατρὸς ἀδελ-
20 φῆ· Διβάνιος, καὶ λέγει τηθας καὶ τηθίδας· τίτθῃ δὲ ἢ βυζάστρια.

Ἐπιπόρημά ἐστι τὸ ἐπὶ πόρη προκόσμημα λίθινον, ἢ χρυσοῦν, ἢ ἀργυροῦν· πόρη δὲ ἐστίν, ἢ ἄνω τῆς γλαυδὸς σύνθεσις· παρὰ τὸ πείρω, τὸ κεν-
25 τῶ, καὶ διεκβάλλω, πόρη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, πύρη.

Πυρίλον, τὸ θυμιατήριον· πυρεῖον τὸ πυρέα-
βολον· καὶ ὁ ναὸς τῶν Περσῶν.

Τὸ ἄν δυνητικὸν οὐδέποτε συντάσσεται τοῖς μέ-
λουσι χρόνοις, ἀλλὰ τοῖς παρωχημένοις.

30 Τὸ μαιραξ οὗ φασὶ ἐπὶ ἀνδρὸς λέγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὸς ἠβώσης· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς, μειράκιον λέγεται.

Καρῆναι τοῦ κείρασθαι διαφέρει· τὸ μὲν κεί-
ρασθαι ἐπὶ τοῦ κοσμίως· τὸ δὲ καρῆναι ἐπὶ τοῦ
35 ἀτίμου καὶ μετὰ ὕβρεως.

Κόπτει τις τὴν θύραν ἐστὼς ἕξω· ψοφεῖ δὲ ὁ ἔνδον.

Εἶεν, ἐστὶν ἀντὶ τοῦ, ταῦτα μὲν οὕτως· ἐστὶ καὶ παρακελεύσεως, ἀντὶ τοῦ, ἄγε.

Οὕτω μὲν οὖν τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, λείπει τὸ ἔχει. 5
Ἀνακρέοντος

Θάλαμος ἐν ᾧ ἐκείνος οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγγήματο· καὶ Δισχύλος·

σοὶ μὲν γαμείσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἐμοί. 10

Διαπονεῖσθαι τοῦ ἀγανακτεῖν διαφέρει· ἀγανακτεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ ὀργίζεσθαι· διαπονεῖσθαι δέ, τὸ περὶ τι καταρτίζεσθαι καὶ ἐνεργεῖν.

Ἐπάγειν τοῦ πορεύεσθαι διαφέρει· ὑπάγειν μὲν γάρ ἐστι τὸ ὑπόξυγον ἄγειν καὶ δουλοῦν βόας ἢ ἵππους· καὶ Ὅμηρος·

ὑπαγε ξυγὸν ὠκείας ἵππους.

Πορεύεσθαι δέ, τὸ βαδίζειν· τὸ δ' ὑπ' Ἀριστοφάνους λεγόμενον ὑπάγειν, ἀντὶ τοῦ προάγειν ἐστὶ· 20

Ἐπαγε δ' ὑμᾶς τῆς ὁδοῦ.

ὥσπερ γὰρ ὑπογραμμὸν ἀντὶ τοῦ προγραμμῶν, καὶ ὑφηγητὴν ἀντὶ τοῦ προηγητὴν· οὕτω καὶ ὑπάγειν ἀντὶ τοῦ προηγείσθαι λέγει· καὶ Εὐπόλις·

σὺ δ' ὑπαγ' εἰς τοῦμπροσθεν. 25

Ἀβέβηλον τὸ ὄσιον, καὶ παντελῶς ἄδυτον· βέβηλον δὲ τὸ ὄσιον μὲν, βατὸν δέ· καὶ βέβηλος ὁ ἀκόσιος.

Ἄγριος καὶ ἀγρεῖος, ποιητικόν, διαφέρει· ἄγριος ὁ ὄμιος· ἀγρεῖος δέ, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν. 30

Ἄγνοῶ, τὸ παντελῶς οὐ γνώσκω· ἀμφιγνοῶ δέ, τὸ ἐν τισὶ δισταῖω.

Ἄγοραῖος, ὁ πονηρός, καὶ ἐν ἀγορᾷ τετραμμένος· ἀγοραῖος δέ, ὁ ἐν ἀγορᾷ τιμώμενος.

Ἄλοᾶν τὸ ἐκ τῆς ἄλω πατεῖν καὶ τρίβειν τοὺς 35

ἀστάχης· ἀλλοιᾶν ποιητικὸν δέ, τὸ τυκτεῖν. ἐξ οὗ
καὶ μητραλοίας· καὶ Ἀριστοφάνης·

ἢ μητέř ἠλλοίησεν ἢ πατρός γνάθον.

Ἄλλος καὶ ἕτερος· ἄλλος μὲν ἐπὶ πλειόνων
5 λέγεται, καὶ ἐπὶ ἄλλοιου κατὰ τὸ εἶδος· ἕτερος δὲ
ἐπὶ δύο.

Ἄμυγδαλῆ τὸ δένδρον· ἄμυγδάλη ὁ καρπός.
Εὐπολις ἐν Ταξιάρχαις·

δίδου μασᾶσθαι Ναξίας ἄμυγδάλας.

10 Ἀμφότεροι δοκὸν φέρουσιν, ἤγουν ἕνα δοκόν·
ἐκάτεροι δοκὸν φέρουσιν, ἤγουν δύο δοκοὺς, χωρὶς
ἕτερος.

Ἀμαρτάνειν, τὸ πλημμελεῖν· διαμαρτάνειν
δέ, τὸ ἀποτυγχάνειν.

15 Ἀμητὸς ὁ καρπός, ἤγουν τὰ θερίσματα· ἄμη-
τος ὁ καιρός, ἤγουν τὸ θέρους· ὡςπερ ὁ τρυγητὸς
καὶ ὁ τρύγητος.

Ἀποστασίου δίκην ἔδωκε δοῦλος, ἀποστάς τοῦ
δεσπότη· ἀπροστασίου δὲ δίκην ἔλεγον, ὁπότε τις
20 μέτοικος καταδικάζοιτο, ὡς μὴ ἔχων προστάτην.

Ἀποκῆρυκτος παῖς, ὁ ὑπὸ πατρός ἐκβληθεὶς
τῆς οἰκίας διὰ τι ἀδίκημα· ἐκπολητος δέ, ὁ δοθεὶς
ὑπὸ πατρός εἰς υἱοθεσίαν ἄλλῳ, ὃν καὶ εἰσπολητον οἱ
δεξάμενοι λέγουσιν.

25 Ἀρπαγῆ ἢ μετὰ βίας ἀφαίρεσις· ἀρπάγη δὲ τὸ
ἄγκιστρον, δι' οὗ τῶν φρεάτων τὰ ἀγγεῖα ἐξαίρομεν·
καὶ Μένανδρος·

ἀλλ' ἀρπάγην αὐτῷ κατασκευάζομεν.

Ἀράχνης, τὸ ζῴφιον, ἀρσενικῶς· ἀράχνη δὲ
30 καὶ ἀράχνιον, τὸ ὕφασμα.

Ἄρῳδῳ, τὸ φοβοῦμαι· ἀρῳδῳ, κατὰ στέρη-
σιν· τουτέστιν, οὐκ εὐλαβοῦμαι, ἀλλὰ καταφρονῶ καὶ
τεθάρῳκα.

Τὸ αὐθις, μετὰ τοῦ ὄ, τὸ πάλιν· τὸ αὐθι δέ,
35 ποιητικόν, ἀντὶ τοῦ αὐτόθι· καὶ αὐτις, ποιητικόν,
μετὰ τοῦ ῥ, τὸ ὕστατον.

Βάραθρος, ὁ βαράθρου ἄξιος· βάραθρον δέ, εἰς ὃ τοὺς κακούργους ἔβαλλον.

Βιωῖναι μὲν ἔστι τὸ ζῆν· βιοτεύειν δέ, τὸ πορῆζειν τὰ πρὸς τροφήν.

Βρύειν μὲν ἔστι τὸ ἀνθεῖν· βλύζειν δέ, τὸ ἀναβάλλειν καὶ ἀναδιδόναι· ἕξ οὗ καὶ μυροβλύτης, βάρβαρον.

Γενέθλιος ἡμέρα, ἐν ἣ τις ἐγεννήθη· γενέσιος, ἐν ἣ τις ἐτεθνήκει.

Διεφθορός, τὸ διαφθεῖρον, οὐ τὸ διεφθαμένον. Ἀριστοφάνης ἐν Κόραις.

διέφθορας τὸν ὄρκον ἡμῶν.

Μένανδρος ἐν Ἀδελφοῖς·

εἰ δ' ἔστιν [οὗτος] τὴν κόρην διεφθορός. 15

Ὅμηρος·

φρένας ἡλέ, διέφθορας.

ὄθεν εἰ διεφθορός αἶμα εἰποις, ἀτεχνῶς σολοικιεῖς.

Ἐγγυᾶν τὸ ἐκδιδόναι κόρην· ἐγγυᾶσθαι δέ, τὸ λαμβάνειν αὐτός, ἣν σοι κατηγγύησεν ἑταιρείαν 20 σέβων.

Λιβάνιος· ἕτερον ἐγγυᾶσθω γύναιον.

Ἐκμαρτυρίας μαρτυρία διαφέρει· ἀναγνώσεται δὲ τῶν μὲν ἐπιδημούντων τὰς μαρτυρίας· τῶν δὲ ἀποδημούντων ἐκμαρτυρίας. 25

Ἐπικηρύξαι ἔστι, τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι, ἢ ἀποκτείναντι πολέμιον· ἐπικηρυκεύσασθαι δέ, τὸ τὰς πόλεις περὶ συμβάσεως καὶ σπονδῶν κήρυκας πρὸς ἀλλήλας διαπέμψασθαι.

Ἐπίτιμος, ὁ ἔντιμος· ἐπιτίμιος δέ, ὁ ἐπίκλητος, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπίκληξιν ἐπιτίμιόν φασιν, καὶ ἐπιτίμησον αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ ἐπίκληξον.

Ἐρως ἐπὶ παρόντων· πόθος ἐπὶ ἀπόντων.

Ἐστιάτωρ, ὁ εὐαχῶν· δαιτυμῶν, ὁ εὐαχούμενος. 35

Ἐτερόφθαλμος ὁ κατὰ τύχην κηρωθείς· μονόφθαλμος δέ, ὁ ἕνα ἔχων.

Εὖ, ἀντὶ τοῦ ὀρθῶς· καὶ ἀντὶ τοῦ χρησίμως· συνηρημένον οὖν τὸ εὖ καὶ καλῶς, λέγει τὸ ὀρθῶς 5 καὶ χρησίμως.

Ζυγὸς ὁ τῶν βοῶν· ζυγὸν δὲ οὐδέτερον, τὸ ζυγίον· ὃ καὶ πληθυντικῶς εὐρίσκεται.

Ζώνη ἢ τοῦ ἀνδρός· ζώνιον τὸ τῆς γυναικός.

Τὸ ἦσθα ἀντὶ παρωχημένου γράφει· τὸ δὲ ἦς 10 ὑποτακτικόν, ἐπὶ μέλλοντος καὶ ἐνεστώτος.

Ἴπες, οἱ ἐν τοῖς κέρασιν ἐμφυόμενοι σκώληκες· θριπες οἱ ἐν τοῖς ξύλοις· κίες οἱ ἐν τοῖς πυροῖς καὶ κριθαῖς. Ἴκες οἱ τοὺς ὕφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων ἐσθλίοντες.

15 Καταχύματα, καταχέομενα ὕδατα ἐπὶ λουτρῶν καὶ τῶν ὁμοίων· καταχύσματα, αἱ ἰσχάδες, καὶ τὰ ἄλλα τραγήματα τῶν νεωνήτων δούλων, ἃ κατέχεον.

Κάλλαια, οἱ τῶν ἀλεκτρονίων πώγωνες· κάλλη δὲ τὰ ἄνθη τῶν βαμμάτων.

20 Κέδρος, θηλυκῶς, τὸ δένδρον· ἀρσενικῶς δὲ ὁ καρπός· —

ἀλλὰ θύε τοὺς κέδρους.

Ἐποκηρύξαι, τὸ ἐπὶ κήρυκι ἀποδόσθαι. Μένανδρος·

25 ὑπεκήρυξεν αὐτὴν ἀγαγών.

ἤγουν, ὑπὸ κήρυκι ἐπώλησεν· ἐπικηρύξαι δέ, ὡς περ εἴρηται.

Κιθαρις ἢ λύρα· καὶ οἱ χρωμένοι κιθαρισταί, οὓς ἡμεῖς λυρφοδούς φάμεν· κιθάρα δέ, ἢ 30 χρῆται ὁ κιθαρωδός. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου διαστέλλει καὶ φησιν οὕτω· περὶ αὐτὸν εἶχε κιθαριστὰς καὶ κιθαρωδοὺς· κιθαριστῆς μὲν γὰρ ὁ μόνον ψάλλον· κιθαρωδός δὲ ὁ ψάλλον καὶ ᾄδων.

35 Κληῆσις μὲν ἐστὶ ἢ εἰς ἀτιοῦν τῶν δικαστηρίων γενομένη· πρόκλησις δέ, ἢ εἰς Ἄρειον πάγον.

Κλύσαι (in marg. ἤγουν εἰς ὃ τι ἂν εἰποις) μὲν λέγεται, ποτήριον ἢ ἀγγεῖον· νίψαι δὲ πρόσωπον ἢ χεῖρας. πλύναι δέ, ἐσθῆτας.

Κόρδαξ εἶδος ὀρχήσεως, ἧ ἔχρῳντο Κωμικοί. ἐμμέλεια εἶδος καὶ αὐτὴ ὀρχήσεως, ἧ ἔχρῳντο οἱ 5 Τραγικοί. σίκκινυς εἶδος ὀρχήσεως καὶ αὐτὴ, ἧ ἔχρῳντο Σατυρικοί.

Κόρυδος μὲν τὸ ὄρνειον. λέγεται δὲ καὶ γῆς ἱερόν. κορύδαλος δέ, δῆμος Ἀθήνησιν, ἐν ἧ Σωτείρας Κούρης ἱερόν. 10

Κόνις τὸ χῶμα. κονίς δέ, κονίδος, τὸ ἐπὶ κεφαλῆς φθειρωῶδες.

Κύπτειν, τὸ ἐπικάμπεσθαι τῷ σώματι. κυπτάξειν δὲ τὸ στραγγεῦσθαι (in marg. ὀκνεῖν, βραδύνειν). Ἀριστοφάνης. 15

χώρει, τί κυπτάξεις ἔχων περὶ τὴν θύραν; Πηδάλιον, τὸ μεγάλης νεῶς· πληθροῖον δέ, τὸ τῆς σχεδίας.

Πλήμαι, αἱ πλημμυρίδες τῶν ποταμῶν· πλῆμναι δέ, αἱ τῶν τροχῶν σύριγγες. 20

Πολύτιμος, ὁ πολλῆς τιμῆς ἡγορασμένος· πολυτιμητος δέ, ὁ πολλῆς τιμῆς ἄξιος.

Πρόξενος, ὁ κοινῇ τῆς πόλεως φίλος· ἰδιόξενος δέ, ὁ μόνου καὶ ἐνὸς φίλος· δορυξενος δέ, ὁ κατὰ πόλεμον γενόμενος φίλος. 25

Πρεσβεύονται, οἱ τοὺς πρέσβεις χειροτονοῦντες καὶ πέμποντες· πρεσβεύουσι δὲ οἱ χειροτονοῦμενοι καὶ πεμπόμενοι πρὸς τὴν πρεσβείαν· πρέσβεις, οἱ πρεσβεύται. πρέσβυς δὲ ἐπὶ εὐθείας οὐδέποτε λέγεται. 30

Ῥάφανον μὲν Ἀττικὸν λέγουσι τὴν παρ' ἡμῖν κράμβην· ῥαφανίδα δέ, τὴν παρ' ἡμῖν ῥακανίδα.

Ῥοιαὶ μὲν σὺν τῷ ἰ, τὰ δένδρα· ῥοὰ δέ, ὁ καρπός.

Ῥόδον, τὸ ἄνθος· ῥοδωνία δὲ ὁ τόπος, ῥοδῆ δὲ τὸ φυτόν. Ἀρχιλόχος. 35

ἔχουσα θάλλον μυρσίνης ἐφείπεται,
 ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος —

Σταθῆναι μὲν ἔστι τὸ ὑφ' ἑτέρου· στηῆναι δὲ
 τὸ κατ' ἰδίαν ὀρμὴν καὶ προαίρεσιν· οἶον, ἐστάθη ὁ
 5 ἀνδρῆς ὑφ' ἑτέρου· ἔστη δὲ ὁ ἄνθρωπος ὑγίης δι'
 αὐτοῦ· ἐστάθη δὲ ὁ νοσῶν δι' ἑτέρου.

Σταφύλη ἢ ἐπικαθειμένη παρὰ τῶν τεκτόνων
 μόλιβδος· σταφυλὴ δὲ ὁ βότρυς.

Σικελός, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς Σικελίας. Σικελιά-
 10 τος δέ, ὁ ἐξ ἄλλοδαπῆς ὦν, ἔπειτ' ἐν Σικελίᾳ διατρί-
 βων, ἢ κατοικῶν.

Ἐπιμαχεῖν λέγουσιν, ὅταν τοὺς ἐπιόντας τισὶ ἀμύ-
 νωνται τινες μόνοι· συμμαχεῖν δὲ τὸ τοὺς ἐπιόντας
 μετ' ἐκείνων, οἷς συμμαχοῦσι, ἀμύνεσθαι. Θουκυδίδης
 15 ἐν τῷ πρώτῳ διέσταλκε λέγων· Κερκυραίουσ' Ἀθη-
 ναίοις συμμαχίαν μὲν οὐ ποιήσασθαι, ἐπι-
 μαχίαν δέ.

Σύνεργος ὁ σύντεχνος· συνεργός δέ, ὁ περὶ
 τι ἔργον συνεργῶν τι.

20 Στύραξ, θηλυκῶς μὲν, θυμίαμα· ἀρσενικῶς δὲ
 τὸ ξύλον τοῦ ἀκοντίου.

Τείχη μὲν εἰσὶ τὰ τῆς πόλεως· τείχια δὲ τὰ τῶν
 οἰκιῶν.

Τίθη ἢ μάμμη· τιθίς ἢ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μη-
 25 τρὸς ἀδελφῆ. τιτθὴ δὲ ἢ μαστὸν παρέχουσα· τιθηνός
 δὲ καὶ τροφός, ἢ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν ἐπιμέλειαν
 ποιουμένη τοῦ παιδός.

Τίθησι νόμον ὁ νομοθέτης· τίθενται δὲ οἱ
 κυροῦντες αὐτόν.

30 Τρόχος ὁ δρόμος· τροχός δὲ τὸ κύλινδρον.

Φαρμακεὺς ὁ μάγος· φαρμακός δέ, ὁ τὸ δη-
 λητήριον διδούς.

Φεύγει ὁ κατηγορούμενος, καὶ γὰρ ὁ κατηγο-
 ρῶν διώκει· ἀποφεύγει δὲ ὁ νικῆσας, καὶ ἀπολυ-
 35 θεῖς τῆς αἰτίας.

Φράσον ἀντὶ τοῦ εἰπέ· φράσαι δὲ ποιητικόν,
ἀντὶ τοῦ, διανοήθητι.

σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.

Φριμάττεται ὁ τράγος, ὡσανεὶ πταρνύμενος,
ἐξ οὗ καὶ φριμαγμός, ἢ τοῦ τράγου φωνή· φρυ- 5
άττεσθαι δέ, τὸ τὸν ἵππον φουσᾶν.

Χιτωνίσκος καὶ χιτῶν ὁ τοῦ ἀνδρός· χιτώ-
νιον δὲ τὸ τῆς γυναικός.

Χολάδες τὰ ἔντερα· χόλικες δὲ αἱ τῶν βοῶν
κοιλίαι· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίσις· 10

ἢ βοιδαρίον τις ἀπέκτεινε χολίκων
ἐπιθυμῶν.

Χρήστας δὲ τοὺς δανειστάς καὶ τοὺς χρεωφει-
λίτας.

Ψάλιον ὁ χαλινός· ψέλλιον δὲ τὸ τοῖς βρα- 15
χίοσιν περιτιθέμενον κόσμιον.

Ἐποφῆται τοῦ ἀγίου πνεύματος· ἤγουν ὑπη-
ρέται τῇ φωνῇ τοῦ ἀγίου πνεύματος.

Ἐποβρυχῶμαι, κυρίως ἐπὶ λέοντος, ἀπὸ τού-
του καὶ ἐπὶ θαλάττης, ὅταν ἠχῶσι τὰ κύματα· καὶ 20
ὑποβρύχιον τὸ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης.

Ἐπερ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον· οὐχ
ὅτι τοῦτο ἐγένετο, ἀλλ' ὅτι ἐξ τὸ πηδάλιον ὁ σχῶν.

Ἐκμή ἢ ὀξύτης· αὐτὴ ἢ ῥοπή τῆς τοῦ πράγμα-
τος ἐπιτάσεως· καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ νεότης, ἀκμή δὲ 25
καιροῦ, ἢ εὐτυχία. Ἰσοκράτης· τὸ μὲν τῆς τῶν
καιρῶν τυγχάνειν ἀκμῆς.

Ἐέδιε, καὶ κατὰ μεταπλάσμον, δέδιδι, οὕτω καὶ
ἐπὶ ἀορίστου.

Ἐνάβηθι, καὶ ἀνάστηθι, καὶ κατὰ μεταπλάσμον 30
Ἐτικῶς, ἀνάβα, καὶ κατάβα, καὶ ἀνάστα.

Ἐνγκροτεῖς τὰς παλάμας· καὶ ἐνγκροτεῖν ἐπὶ
τῶν χαλκίων, ποιᾶ φωνή.

Ἐπαπτύοντος ἀφρόν τοῦ στόματος· ἢ
παρὰ τὸ μὴ κατὰ συνήθειαν πτύειν, ἀλλ' ἔξω τοῦ 35
πρέποντος.

Τῇ ἐπαύριον, ἤγουν τῇ κατὰ τὸ αὐριον.

Τῇ ἐπιφωσκούσῃ: ἐπιλαμπούσῃ, ἤγουν τῇ ἐπερχομένη μετὰ λαμπρότητος· καὶ ἐπιφασίσει σοι ὁ Χριστός, ἤγουν ἐπελεύσεται μετὰ λαμπρότητος.

- 5 Περιομῆ: ἢ περὶ, τὸ κύκλω, ἤγουν τὸ κύκλω ἐκβάλλειν· ὡς καὶ, περιδύω σε τὸ ἰμάτια, ἤγουν τὰ κύκλω σου ὄντα ἐκβάλλω.

III.

PHRYNICH I ECLOGAE NOMINUM ET VERBORUM ATTICORUM

LECTIONES COD. PARISIN. NR. 70. SUPPLEM.

Inscript. Ἐκ τῶν τοῦ Φρυνίχου.

Epistola Phrynichi ad Cornelianum (p. 1—3. edit. Lobeck.) dæst.

- Pag. 4. Οστις — φυλακτέα] Desunt.
ἔθειλοντήν] addit Cod. ἄνθρωπον δηλαδῆ.
— 8. Cod. ὀπισθεν οὐχι ὀπιθεν.
15 — 11. Desunt.
— 12. Cod. οὐχ ὑπόδειγμα, ἀλλὰ παράδειγμα.
Cod. ὠνάμην, ὠνασο, ὠνατο, εὐρητατ ἀνή-
μην δέ, ὠνησο, ὠνητο, κάλλιον.
— 14. Cod. μέχρι καὶ ἔχρι, δίχα τοῦ σ, κάλλιον.
— 15. Desunt.
20 — 17. ἐμπτύει — καταπτύει μου] reliqua om.
— 18. Cod. εὐχαριστεῖν οὐχ Ἑλληνικόν, ἀλλὰ τὸ
χάριον εἰδέναι.
μηδέποτε εἴπης] οὐκ εἴποις.
— 21. Cod. τέμαχος κρέως ἢ ἄρτου ἢ πλακοῦντος
οὐκ εἴποις, ἀλλὰ τόμος· τὸ γὰρ τέμαχος
μόνον ἐπὶ ἰχθύος.

- Pag. 23. Cod. ἄμνηναν οὐκ εἰποῖς, ἀλλὰ διὰ ῥήμα-
τος ἀμύνομαι, ἀμύνασθαι, ἀμνηνοῦμαι.
Reliqua desunt.
- 24. Desunt.
- 26. Cod. διωγρία οὐκ εἰποῖς, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ὁ
προθεσμία ἐρεῖς.
- 27. ἀνεῖναι] ἐνεῖναι. ἀλλὰ τινι] ἄλλω τῷ. οἱ
et πάντ' οἱ.
- 28. Cod. περιόσσευθεν, ἄχρηστον· ἐπερίσσευσεν
δὲ χρήσιμον. 10
Cod. οὐ σπῖλος εἰποῖς, ἀλλὰ πηλός.
- 29. Cod. ἀνελλεῖν.
- 30. Cod. Οὐκ εἰποῖς πιούμαι διὰ τοῦ ὕ· πίομαι
δὲ καὶ πίομενος. Πίων διὰ τοῦ ὕ λέγων
ἀμαρτάνει. 15
- 31. Cod. εἰληπτιὰν (εἰσ) κατώρυνταν· οὐ χρεῖ λέ-
γειν, ἀλλ' Ἀττικῶς ἀλήλιπται καὶ κατο-
ρῶρυνταν
Cod. τελέως ἀηθής] ἄχρηστον.
- 37. Cod. ἀκαλεύσομαι ὅσα εἰποῖς, ἀλλ' ἐπειμι. 20
Reliq. om.
- 39. Desunt.
- 42. Desunt.
- 43. Cod. κοῖ ἄπει, διὰ τοῦ ὁ καὶ ἕ εἰποῖς· κοῦ
δὲ ἄπει, οὐκ εἰποῖς· κοῦ δὲ διατρίβεις. 25
- 45. Cod. ἐκνοτε οὐκ εἰποῖς, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου
χρόνου.
Reliqua huj. pag. desunt.
- 49. οἶον εἰπόντος] οἶον εἰ τις εἰποι.
- 51. Ὀψινὸς ὁμοίως τῷ ὄρθρινός· ὄψιος γάρ. 30
- 54. Desunt.
- 55. λέγουσιν ἀμαρτάνοντες] λέγοντες ἀμαρτά-
νοῦσιν.
- 56. μη' εἰπής] οὐκ εἰποῖς.
τὸ ποταπὸς δέ, ἐστὶ etc.] βῆ, ποταπὸς δέ 35
ἐστὶν εἰποῖς —

- Pag. 56. φρόνιμος] Deest.
 — 59. Cod. ἐπὶ κρατίνου, omisso τοῦ.
 — 60. Cod. κουρείας.
 — 61. λέγς] om.
 5 — 62. θηλυκῶς] om.
 — 63. λεγέτω] λέγει,
 — 65. μὲν om. — ὁ δὲ Ἀττικὸς] Ἀττικὸν δὲ —
 — 66. Cod. ἀνταδιάξασθαι λέγς, ἀλλὰ μὴ ἀναί-
 10 δεύεσθαι.
 — 68. Desunt.
 — 69. Desunt.
 — 70. Cod. βεβλασται ἢ κόρη λέγς, ἀλλ' οὐ διέ-
 φθαρται.
 15 — 71. λέγεται] λέγς.
 — 72. Cod. μὲν οἴνου, οὐκ ὀρθόν, ἀλλὰ ποτα-
 μοῦ· οἴνου δὲ τρυξ ἢ ὑπόστασις.
 — 73. λέγουσι] λεγέσθω· ὑποκοριστικῶς ἢ κόρη
 δηλαδὴ· τὸ δὲ κοράσιον μηδαμῶς.
 20 — 75. Cod. ἢ ῥάξ ἔρεις· ἢ δὲ ῥάξ, παράλογον.
 — 76. 77. Desunt.
 — 79. οὕτως et διὰ τοῦ α, om. Cod. οἱ Ἀθη-
 ναῖοι δὲ — οὐκέτι δὲ καὶ κακοδαιμονεῖν.
 — 83. ἀλλ' οὐ σάρων] οὐχὶ σάρων.
 25 οὐχὶ σαροῦν] ἀλλὰ μὴ σαροῦν.
 Reliqua huj. pag. desunt.
 — 84. ἡλικίας χρῶνται] ἡλικίας χρώμενοι.
 Ἐπιτροπιάζειν etc.] Desunt.
 — 85. προκόπτειν] προκόπτει.
 30 Cod. βυβλιαγράφος λέγεται, ἀλλ' οὐ βυ-
 βλιογράφος.
 — 86. Desunt.
 — 89. Cod. ὀσμὴ γράφεται διὰ τοῦ σ· τὸ δὲ διὰ
 τοῦ δ, ὀδμή, Ἰωνικόν· παρανομεῖ οὐν
 35 Ἰεγοφῶν — γράφων.
 — 90. οὐκ ἂν τις γνοίῃ] οὐκ οἶδα.

- Pag. 91. Cod. ἀκεστής λέγουσιν οἱ παλαιοί, οὐκ ἠ-
πητής, ἠπήσασθαι ἔστι μὲν ἅπαξ παρ'
Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι.
καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι.
σύ δὲ λέγεις ἀκέσασθαι τὸ ἱμάτιον· παλ- 5
ζων γὰρ τὰς Ἡσιόδου ὑποθήκας Ἀριστο-
φάνης εἶπε τοῦτο.
- 92. Cod. ἀγαθὸς μᾶλλον λέγεται, καὶ ἀγαθὸς
μάλιστα, ἀλλὰ μὴ ἀγαθώτατος καὶ ἀγα-
θώτερος. 10
- 94. ἐπὶ τοῦ ἐμπίπλασθαι] ἐπὶ τοῦ τὴν γαστέρα
ἐμπίπλασθαι Ἀθηναῖοι φασι. — Post τύ-
πτειν Cod. addit: ἴσως δὲ καὶ τοῦτ' ἂν
σημαίνοι. Reliqua desunt.
- 97. γήϊνον — γείνον] desunt. 15
- 98. Desunt.
- 101. Cod. βράδιον μὲν ὁ Ἡσίοδος γράφει· βρά-
διον δὲ παρ' Ἑλλήσι φαίνεται. Vitiose:
Cod. καὶ οἱ δόκιμοι] om.
Cod. γρυλλίξειν διπλοῦν ἔχει τὸ ἀμάρτημα· 20
ὅτι διὰ τῶν δύο λ̄ ἐκφέρεται, καὶ ὅτι ἐπὶ
τῶν φορτικῶς καὶ ἀσχημόνως ὀρχουμέ-
νων οἱ νῦν τιθέασι. σύ δὲ δι' ἐνὸς ἐρεῖς
λ̄, καὶ ἐπὶ τῆς τῶν συῶν φωνῆς.
- 103. καὶ ἐνταῦθα ἀμάρτημα] desunt. Cod. οἱ δὲ 25
νῦν ἐπὶ τοῦ λαχάνου, ὅπερ γογγυλῆς καὶ
οὐ γογγύλη λέγεται.
Cod. λέγειν οὖν δεῖ γενέθλια καὶ γενεθλοῦς
ἡμέρας.
- 104. ἀλλ' ἀργός· desunt reliqua. 30
- 108. Cod. διττόν ἔχει τὸ ἀμάρτημα.
γενηθῆναι — λεγέτω] desunt.
- 109. Desunt.
- 110 — 111. Desunt, praeter haec, quae Cod.
post θερμοῦτης (vid. pag. 114.) inserit: 35
ὄρμενα αἱ τῶν λαχάνων ἄνθαι· καὶ ἐξορ-

- μενίζειν, τὸ ἐκβλαστάνειν καὶ ἐξανθεῖ
λέγε οὖν ὄρμενα, καὶ μὴ ἀσπαράγους.
- Pag. 114. Cod. αἰθάλος ἀρσενικῶς, ἀλλὰ μὴ αἰθάλη
— 117. Desunt.
- 5 — 118. οὐ λέγονται] μὴ λέγε.
Cod. ἐρηγόρα χρήσιμον καὶ ἐρηγόρει
ἀλλ' οὐχὶ ἐρηγόρει καὶ ρηγορῶ.
- 121. Cod. ἀγήοχεν ἀδόκιμον, εἰ καὶ Δυσίας το
τω χρῆται· ἀλλὰ Δημοσθένει πείθου,
10 χασιν, ἀλλ' οὐκ ἀγήοχασι λέγοντι.
μεσιδιωθῆναι — λέγε] desunt.
- 122. Cod. καλλιγραφεῖ μὴ λέγε, ἀλλ' εἰς κάλλι
γράφει.
- 123. σὺ δὲ φυλάττου χρ.] σὺ δὲ φυλαττόμεν
15 ἔτι λέγε.
Addit Codex: ἀπὸ πάλαι καὶ ἔκπαλαι
λέγε, ἀλλ' ἐκ παλαιουῦ.
- 124. εἶπεν καὶ ἔπειπεν — λέγε] desunt.
Cod. ἀνατέλλειν ἑρεῖς ἐπὶ ἡλίῳ· ἐπιτέλλε
20 δὲ ἐπὶ ἄστρον, οὐκ ἐπὶ σελήνης.
- 126. Cod. ἐξεπιπολῆς τινές· οἱ δ' ἀρχαῖοι ἐπι
λῆς, κάλλιον.
- 127. Cod. ἔνδον εἰσέρχομαι, βάρβαρον· ἔνδον γι
εἶμι καὶ διατρέβω, δόκιμον· δεῖ οὖν εἶ
25 παρέρχομαι λέγειν, καὶ εἶσω κάθημαι.
- 130. Cod. κριδακα (leg. θριδακα) Ἡρόδοτος ἰ
ζων εἶπεν· σὺ δὲ Ἀττικῶς θριδακίον
ἑρεῖς.
- 132. Cod. τὸ προσδοκώμενον et τὸ ἐπίσημον.
- 30 — 133. Cod. bis τίθην et τίθης.
- 135. Verba, εἰ καὶ μ. π. τις desunt.
- 136. Cod. ἀμεινότερον, κρείσσοτερον, καλλιῶ
ρον οὐκ ἑρεῖς. συγκριτικοῦ γὰρ συγκρ
35 τικὸν οὐκ ἔστι· λέγειν οὖν ἀμεινον χρ
καὶ κρείσσον καὶ κάλλιον.
Cod. μονόφθαλμον οὐκ ἑρεῖς, ἀλλ' ἔτερε

φθαλμον, εἰ καὶ Κρατῖνος μονόμμα-
τον λέγει τὸν Κύκλωπα· φυσικῶς γὰρ ὁ
Κύκλωψ μονόφθαλμος.

Pag. 137. Cod. ὠνησάμην. Verba, quae statim se-
quuntur, εἰς λόγος π. τ. ἀμαρτήματος 5
omissa sunt. Reliqua ita se habent: ἔν-
θα ἂν μὴ δυνηθῆς τὸ ἐπριάμην, καὶ ὅσα
ἀπ' αὐτοῦ γίνεται θεῖναι, ἐκεῖ τὰ ἀπὸ
τοῦ ἐώνημαι τάττε· ἔνθα δ' ἂν δύνῃ τὰ
ἀπὸ τοῦ ἐώνημαι, οἶον· ἐώνημαι οἰκίαν, 10
ἐνταῦθα ἐγγωρεῖ τὸ ἐπριάμην. Δεῖ οὖν
τοῦτο λέγειν· ἐπριάμην οἰκίαν· πάλιν,
ἔτυχον ἐωνημένος οἰκίαν ἢ ἀγρόν· ἐνταῦ-
θα οὐκ ἐγγωρεῖ τὸ ἀπὸ τοῦ πριάσθαι,
καὶ μένει τὸ ἐωνημένος δόκιμον· οὕτως 15
οὖν κατὰ τοῦ ἐωνησάμην· παρὸν γὰρ ἐπρι-
άμην εἰπεῖν, μὴ εἰπεῖς ἐωνησάμην.

- 139. παρασίτους — ἀνθρώπων] desunt.
Cod. εὐρασθαι οὐκ ἐρεῖς; ἀλλ' εὐρεσθαι,
διὰ τοῦ ε̄ ψιλοῦ. 20
- 141. ἔχει μοι] ἔχει omisso μοι.
- 144. εὐθύθ' Ἀθηναῖν] om. καὶ λέγεται σὺν τῷ σ̄]
om.
- 145. Desunt.
- 146. Desunt. 25
- 148. Cod. τοῦτο γὰρ Ἰώμουν.
- 149. Cod. ἦσθα δέ· ommissis λέγε οὖν.
Cod. post ἐνενοήκασαν solummodo addit:
χωρὶς τοῦ ε̄ reliquis ommissis.
- 150. Cod. καὶ μὴ τὸ εὐύπος. 30
- 151. γυναῖκα δὲ ἐρεῖς μ. κ. μ.] μέθυσον δὲ γυ-
ναῖκα καὶ μεθύσην λέγε.
- 152. οὐκ ἐρεῖς] φυλάττου· ἀντ' αὐτοῦ δὲ τὸ ἦν
ἐγὼ λέγε.
- 153. διὰ τοῦ ε̄] om. Cod. οὐχὶ δὲ οἰδηκεν, οἰ- 35
κοδόμηκεν διὰ τοῦ ε̄ καὶ διφθόγγου.

- Pag. 156. *πάνυ*] om. *εἰ χρη λέγειν*] *εἰ δεῖ λέγειν*.
μέχρι οὖν εὐρίσκεται] om.
 Cod. *λέγε οὖν ἄχαριν ὀσμήν, ὡςπερ οἱ*
καμωδοποιοί.
- 5 *τὴν ἐσχάτην λέγε*] *τὴν τελευταίαν συλλα-*
βὴν λέγε.
Ἡρακλῆν] om.
- 157. Post *ἀνέφκται λέγειν*, statim sequitur: τὸ
γὰρ ἀνέφκται ἐνεργητικόν· χρη οὖν λέ-
 10 *γειν· ἀνέφκται τὴν θύραν.*
- 158. Cod. *οἱ ἤρωες, οὐ λέγουσι δυσλλάβως, ἀλλὰ*
τρισυλλάβως, οἱ ἤρωες.
τῷ δ' ἠναγκασμένῳ] *τῷ δὲ βεβιασμένῳ.*
- 159. Desunt.
- 15 — 160. Cod. *διεφθορός αἶμα, σόλοικον· ἀλλὰ σὺ*
διεφθαρκένον λέγε· et statim in margine:
τὸ γὰρ διεφθορός, ἐνεργητικόν, ὡς τὸ,
διέφθορε τὴν κόρην.
- 161. Desunt,
- 20 — 162. *Ἦνυστρον — ἀρχαῖον*] desunt.
ταῖς Ἀθήναις] *Ἀθήνησι· θρυαλλίδα δὲ λέ-*
γε. Reliqua, quae in Editis sequuntur,
 desunt.
- 163. *μὴ λέγε δὲ θυμέλην*] *ἀλλὰ μὴ θυμέλην.*
- 25 — 164. Cod. *θυλίαν, ἀλλὰ μὴ Ἰγδην λέγε.*
- 166 — 169. Desunt.
- 170. Cod. *αἱ νῆες, ἀλλ' οὐχ αἱ ναῦς· σόλοικον*
γὰρ. τὰς νῆας οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ τὰς ναῦς.
 Reliqua desunt.
- 30 — 171. Desunt.
- 172. *φάδι* post *κλαδεύειν* positum est.
 Cod. *πολίτην λέγε, ἀλλὰ μὴ συμπολίτην.*
- 175. Cod. *τὸ φάπισμα ἀδόκιμον· σὺ δὲ τὸ γνά-*
θον πλατεῖα πληξαι χειρὶ, ἐπὶ κόφης κα-
 35 *τάξαι λέγε, ὡς Ἀθηναῖοι.*
- 176. *τοῦτο δὲ τρούβλιον*] *ἀλλὰ τὸ ἀγγεῖον τρού-*

βλιον ἢ λεκάριον (Cod. vitiose ἢ ἡλεκάριον) καλεῖται.

- Pag. 177. Cod. τοῦ κροῦσαι τὴν θύραν ἄμεινον τὸ κόπτειν τὴν θύραν.
- 178. Desunt. 5
- 179. Cod. κριβανος ἐρεῖς, οὐχὶ κλιβανος διὰ τοῦ λ. διὰ τὸ τὴν πρώτην τροφήν τῶν ἀνθρώπων κριθὰς εἶναι.
- 180. Cod. κυνίδιον λέγε, ἀλλὰ μὴ κυνάριον, κἄν ὁ Θεόπομπος ὁ κωμωδὸς ἅπαξ γε τούτῳ 10 χρῆται. λιθάριον — λέγε] desunt.
Cod. ἰδεδίσαν λέγει Δολλιανός· σὺ δὲ χωρὶς τοῦ ε λέγε ἰδέδισαν, ἀντι τοῦ ἐφοβήθησαν.
- 181. Cod. οὐδεις δόκιμον, οὐχὶ δὲ οὐθεις. Re-15
liqua desunt.
- 183. Desunt.
- 184. φάθι] om.
- 186. Cod. λαγάς, Ἀττικόν· τὸ δὲ λαγῶς, Ἰώνων. Rel. om. 20
- 187. λίβανον λέγε] λίβ. φάθι. Quae post λιβανωτόν in Edit. sequuntur, Cod. omittit.
- 188. Cod. τὴν λιμόν, Δωρικόν· τὸν δὲ λιμόν σὺ λέγε.
Cod. ἐλουόμεν, καὶ ὄσα ἀπ' αὐτοῦ, ἀδόκιμα· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ χωρὶς τοῦ ο λέγουσιν ἐλουόμεν, ἐλοῦτο, λοῦμαι, λοῦσαι, λοῦσθαι; λοῦνται.
- 190. τοῦτο ὄπερ] ὄπερ. Post ὑποπτεύειν Codex addit: ἐπεξελευσόμενος ὁ Φαβωρίνός φησι· 30 σὺ δὲ ἐπεξιών καὶ ἐπέξειμι.
- 191. Cod. σαλπικτῆς δόκιμον, οὐ σαλπιστῆς· ὡσαύτως καὶ σαλπίζαι διὰ τοῦ ξ, οὐ διὰ τοῦ σ.
- 192. Verba καὶ τοῦτο, et λέγε omissa.
- 193. Cod. κολλάβους τοὺς ἐν λύρα· σὺ δὲ κόλλο-35
πας· οὕτω γὰρ Ἀθηναῖοι.

- Pag. 193. ἡμεῖς ἀπόνιπτρον λέγομεν] σὺ δὲ ἀπόνιπτρον ἔρεῖς, omissis rel.
 γυναικὸς] γυναικείος. τοῦτ' ὁμείται] ὁμείται τοῦτον. In margine: οἶμαι τὸν Ἐρωτα καὶ τὴν Ἀφροδίτην λέγειν.
- 5 — 194. Cod. μεσοδάκτυλα μηδαμῶς εἰποις, ἀλλὰ τὰ μέσα τῶν δακτύλων.
- 195. Cod. λάσταβρος οἱ μὲν νῦν ἐπὶ τοῦ ἀξίου σταυροῦ· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ κατακύγωνος.
- 10 — 196. ὑπὸ μάλην] ὑπὸ μάλης.
 Cod. μεγιστάνες ἀδόκιμον· σὺ δὲ μέγα δυναμένους λέγε. Rel. om.
- 198. Desunt.
- 15 — 199. Cod. ἐξειδιάζονται, Φαβωρίνος· σὺ δὲ ἰδιοῦσθαι λέγε.
- 201. μὴ λέγε] οὐκ ἔρεῖς. ὡς Ἀθηναῖος] om.
 Cod. μὴ οἰκογενῆ δέ, ἀλλ' οἰκότριβα· ἴσως καὶ τὸ οἰκογενῆς οὐκ ἀδόκιμον.
- 20 — 203. Desunt.
- 206. Cod. ὄπωροπώλης, οἱ ἀγοραῖοι· ὄπωρώνης οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Δημοσθένης.
 Cod. νεοττὸς καὶ νεόττιον λέγε, ἀλλὰ μὴ νοσσὸν καὶ νοσσίον· νοσσάτιον ἐκβλητέον τελέως.
- 25 — 207. Cod. χρύσεια, γάλκεια, κυάνεια, Ἰακὰ· χρυσὰ δὲ καὶ ἀργυρᾶ, Ἀττικά. χρυσοῦς λέγε, ἀλλὰ μὴ χρύσειος, Ἰακὸν γάρ. Rel. om.
- 208. ταῦτα φεῦγε] ἀδόκιμα· σὺ δὲ ἐξαμβλωᾶσαι καὶ ἄμβλωμα. ἀμβλίσκει] om.
- 30 — 210. Quae post δυοῖν in Editis sequuntur, Codex omittit; in margine tamen adscriptum est: καὶ τοῦτ' εὐρηται, κάλλιον μέντοι τὸ δυοῖν.
- 35 — 211. Cod. ὥσιν, ἀλλὰ μὴ ἄτοις.

- Pag. 212. Cod. *μειραξ και μειρακες ἐπι γυναικῶν· μειράκιον ἐπ' ἀνδρῶν.* Rel. om.
- 214. Desunt.
- 215. Codex haec solummodo habet: *σταθερός ἐπι τοῦ ἀνθρώπου οὐδαμῶς λέγεται, ἀλλ' 5 ἐμβροιδής.*
- 216. Cod. *τὸ ἀναπεσεῖν βέλτιον ἐπι τοῦ ἀδημονῆσαι και ἀθυμῆσαι, ἢ ἐπι τοῦ ἀνακλιθῆναι. ἀνάκειται — ἀλλὰ κείται]* om.
- 217. Cod. *ἀντιβάλλειν ἀντι τοῦ ἀνταναγνῶναι οἱ 10 νῦν λέγουσιν· οἱ δὲ παλαιοὶ ἀντι τοῦ ἀντιτιθέναι.*
- 218. Cod. *σκορφίζεται, Ἰάνων· σκεδάννυται, Ἀττικῶν.*
- 219. Desunt. 15
- 220. *ταῦτα διαιρούμενα]* om. Cod. *ῥεῖ δέ, και ζεῖ και πλεῖ, Ἀττικά.*
Reliqua hujus paginae desunt.
- 222. *χρη δὲ — λέγειν]* ἀρτοπόκος δέ, ἢ ἀρτοποιὸς ἐρεῖς. 20
- 223. Desunt.
- 224. *οὐ χρη λέγειν]* οὐκ ἐρεῖς.
Cod. *βαλαντοκλέπτης μη εἴπης, ἀλλὰ βαλαντιοκλέπτης.*
- 225. Cod. *βασιλίσσα οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν, 25 ἀλλὰ βασιλῆς, Ἑλληνικόν, ἢ βασιλεία, ποιητικόν.* Reliqua desunt.
- 226. *ἀλλ' ἐρεῖς]* σὺ δὲ βδελύττομαι ἐρεῖς. Verba, ὡς Ἀθηναῖος, omissa.
Reliqua hujus paginae desunt. 30
- 228. *ὡς οἱ παλαιοὶ]* om.
- 229. *ὡς οἱ δόκιμοι]* om.
- 230. *γρότης — καλεῖσθαι]* desunt.
Cod. *διώρυχος, διώρυχα μετὰ τοῦ χ λέγε· ἀλλὰ μη μετὰ τοῦ γ.* 35
- 235. Cod. *Διόσκοροι λέγε χωρὶς τοῦ υ.*

- Pag. 236. Cod. ἔφησθα λέγε, εἰ καὶ ἔφης εὐρίσκειται.
 — 237 — 238. Desunt.
 — 239. Cod. παιδίσκη οἱ μὲν παλαιοὶ ἐπὶ τῆς νεά-
 νιδος, οἷς οὖν ἀκολουθητέον· οἱ δὲ νῦν
 5 ἐπὶ τῆς θεραπαίνης.
 — 240. ὁ δὲ Ἀττικός] οἱ δ' Ἀττικοὶ διὰ τοῦ σ· παῖ-
 σαί τε καὶ παῖσατε καὶ συμπαίστης οἱ κοι-
 νοὶ οὐ γράφουσι.
 — 242. ὁ δὲ ἀρχαῖος] σὺ δὲ λέγε παλαιστικόν.
 10 — 243. Cod. ἐκφρόην, ἀλλὰ μὴ ἐπαιοιδήν. Rel. om.
 — 244. Desunt.
 — 245. Cod. προάλωσ (sic) Φαβωρίνος ἀμαθῶσ· σὺ
 δὲ ἀντ' αὐτοῦ, προπειῶσ.
 Cod. πήχεωσ καὶ πηχέων, Ἀττικῶσ· ἀλλὰ
 15 μὴ πηχῶν καὶ πήχεωσ.
 — 248. Desunt.
 — 250. Desunt.
 — 251. Post τετρασυλλάβωσ addit Codex: καὶ ἀμ-
 φότερα εὐρίσκειται· ὑπαλθριον δὲ κρεῖττον.
 20 — 252. Cod. κοιτῶν καὶ προκοιτῶν ἀδόκιμα· χροῖ
 οὖν δομάτιον καὶ προδομάτιον λέγειν, ὡσ
 οἱ Ἀττικοί.
 Addit Cod. statim haec: ῥοῖδιόν τινεσ ἀ-
 μαθῶσ διγρημένον λέγουσιν· ἡμεῖσ δὲ
 25 ῥοῖδιον.
 — 253. Cod. σμηγμα καὶ σμηξαι ἀναττικά· Ἀττικόν
 δὲ σμημα καὶ σμησαι· τὸ μὲν χωρὶσ τοῦ
 γ, τὸ δὲ διὰ τοῦ σ.
 — 257. Cod. διὰ διπλοῦ κ· οἱ δ' Ἀθηναῖοι δι' ἐνόσ.
 30 — 258. Desunt.
 — 260. Desunt.
 — 261. Cod. στῦπεινον, ἀλλ' οὐ στυπέινον, διαλε-
 λυμένωσ. Reliq. om.

PHRYNICH I EPITOME.

Codex hanc Inscript. omittit.

- Pag. 266. Cod. εὐαγγελίζομαι αιτιατικῇ συντάσσουσιν·
οἱ πλείους δὲ δοτικῇ. γράφεται δὲ καὶ
εὐαγγελῶ, οὗ τὸ δεύτερον, εὐαγγελεῖς.
- 269. καὶ τὰ πληθυντικὰ] ἄλλα ἀπὸ τούτων. 5
Sequitur statim in Cod. υἷα μηδαμῶς
εἶπης, ἀλλ' υἷόν.
- 270. Cod. ἄνωθεν σε φίλος εἶμι, ἀλλ' οὐκ ἀνέ-
καθεν ἐρεῖς· τὸ γὰρ ἀνέκαθεν κατέ-
πεσεν ἐπὶ τόπου λαμβάνουσιν Ἀθηναῖοι· 10
εἰ δὲ ὑπὸ Ἡροδότου φήσει τις καὶ ἐπὶ
χρόνου λαμβάνεσθαι, ἀληθῆ μὲν φήσει·
οὐ μὴν τὸ ὑπὸ Ἡροδότου ἄπαξ εἰρησθαι,
τὸ δόκιμον τῆς κρίσεως αὐτῷ παρέχεται.
- 271. Desunt. 15
- 273. Cod. τὸ ἐκὼν εἶναι οἱ παλαιοὶ ἐπὶ ἀπαγορευ-
σεως τιθέασιν· ἐκὼν εἶναι μὴ ποιήσης, ἢ
ποιήσω· καὶ ἐκόντες οὐτε μὴ ποιήσητε, ἢ
ποιήσομεν· ὅσοι δὲ ἐπὶ καταφάσεως τιθέα-
σιν, οἷον, ἐκὼν εἶναι ἐποίησα, ἁμαρτάνουσιν. 20
- 275. Cod. ὄρθρος καὶ ὄρθρευέσθαι οἱ παλαιοὶ τὸν
πρὸ ἡλίου καιρὸν, ἐν ᾧ λύχνῳ τις χρῆται·
οἱ δὲ νῦν, τὸ λυκαυγές, ὃ καὶ ἔω φασίν.
- 276. Cod. μάγειρος δόκιμον, μαγειρεῖον δὲ οὐ·
ἀλλ' ὀπτάνιον διὰ τοῦ ι. 25
- 277. οἱ γὰρ ἀμελεῖς — προστιθέναι] desunt. Post
τυγχάνεις ὧν, addit Cod. χωρὶς δὲ τοῦ
ὧν, ἀδόκιμον πάνν.
- 278. Cod. συγκρίνειν τόνδε τῷδε, οὐ χρῆ λέγειν.
ἀλλὰ παραβάλλειν καὶ ἀντεξτάζειν. 30
- 279. Cod. κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ, Θουκυδίδης
ἐν τῇ ἢ εἴρηκε μετὰ τοῦ ἄρθρον· ἀλλ' οὐ
χωρὶς ἄρθρου· οὕτως οὖν καὶ αὐτὸς ἐρεῖς.

- Pag. 281. Desunt.
- 282. Post εὐσταθῆς addit Cod. ἀδόκιμα. omitit
deinde πόθεν — ἄξιον.
- 284 — 285. Desunt.
- 5 — 286. Cod. γεννήματα ἐπὶ καρπῶν τινες ἀδοκίμως
τιθέασι· σὺ δὲ καρποὺς ξηροὺς καὶ ὑ-
γροὺς λέγε.
- 287. οὐ χρὴ ~~λεγεῖν~~] μὴ εἰπῆς.
Secundus locus abest.
- 10 — 288. συνήντητο etc.] omissa.
Cod. σίνηπι οὐ λεκτέον, ἀλλὰ νάπυ. Re-
liq. om.
- 289. Cod. ὀνυχίζειν καὶ ἐξονυχίζειν ταυτόν· τίθε-
ται δὲ ἐπὶ τοῦ ἀκριβολογεῖσθαι· τὸ δὲ
ἀπονυχίζειν, τὸ τὰς αὐξήσεις τῶν ὀνύ-
χων ἀφαιρεῖν.
- 15 — 290. λεγόμενος ἀμαρτάνεται] ἀδόκιμον ἀρσενικῶς.
δοκίμως ἂν λέγοιτο] desunt.
- 291. Cod. βρέχειν ἐπὶ τοῦ ὕειν τινὲς τιθέασιν ἐν
κωμῶδιᾳ· ἔστι δὲ ἀδόκιμον. Rel. om.
- 20 — 292. Cod. ἐπίδεσμος ἀρσενικῶς μὴ λέγε, ἀλλὰ
κατάδεσμος, καὶ ἐπίδεσμον οὐδετέρως καὶ
ἐπίδεσμα οἱ ἀρχαῖοι.
- 293. τιθέμενον] ταττόμενον.
25 ἢ δὲ εὐθειᾶ] οὐ εὐθειᾶ τὸ σκῶρ, τοῦ σκα-
τός.
φλοῦς] ὁ φλοῦς. — φλέως λέγουσι] φασί.
ἀπὸ τούτου γινόμενα] πλεκόμενα.
- 295. Cod. παλαιστὴ τὸ μέτρον, θηλυκῶς λέγεται,
καὶ ἄνευ τοῦ ἰ παλαιστή· ἀμαθὲς τὸ λέ-
γειν παλαιστής· παλαιστής γὰρ ὁ ἀθλη-
30 τής.
- 296. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν τῇ γῆ] ἔγγειον δὲ ἐπὶ τοῦ ἐν
τῇ γῆ, ἄριστον· καὶ Δημοσθένης, ἔγγειον
τόκον φησίν.
- 35 — 299. Cod. μὴ εἰπῆς, τηθελλαδοῦν δέ.

- Pag. 300. *σίλφην — λέγουσιν*] *desunt*.
 Cod. ψύα και ψόα, οι άπλωσ άμαρτάνοντες· οι δε διπλωσ, ψοιά· συ δε νεφρον λέγε.
- 303. Cod. *ύλιστήρ άδόκιμον*: συ δε τρύγοικον 5 λέγε.
 Cod. *πάπυρον ούκ ξεεις, αλλά βίβλον· Αιγύπτιον γάρ το πάπυρον.*
Reliqua huius paginae desunt.
- 305. Cod. *νίτρον, Αιολικόν*· οι δε 'Αθηναίοι, 10 λίτρον.
- 306. Cod. *άνεπιός ό ξεάδελφος· ξεάδελφος δε ού· ύπάλλαγμα — ενέχυρον*] *desunt*.
- 307. Cod. *πανδοχεϊον ούκ ξεεις, αλλά δια του κ πανδοκειον, και πανδοκεύτρια και παν-15 δοκεύς.*
άρσενικώς — οι αρχαίοι] *άρσενικώς άμφοτερον, omissis reliquis.*
- 308. Cod. *μόχλον δια του χ· αλλά μη δια του κ· όπόθεν — άδηλον*] *ούκ οιδ' όθεν λαβόντες.* 20 *επιόρκους — επιόρκους*] *desunt*.
- 309. *Desunt*.
- 310. Cod. *οι χόλικες μη λέγε, άλλ' αι χόλικες δηλυκώς.*
Reliqua huj. pag. desunt. 25
- 311. Cod. *επτενώσ μη λέγε, αλλά δαψιλώς.*
λέγε ούν πρώτον] *δια τουτο ουδε πρώτως, αλλά πρώτον.*
- 312. *Desunt*.
- 313. *παραιτου λέγειν*] *μη λέγε, άπαραίτητον δε.* 30 *λυχνίαν — κωμωδία*] *desunt*.
- 314. Cod. *άγωγόν οι παλαιοι επι του ηγουμένου όδόν νινα· οι δε νύν επι των όχετων.*
- 317. *Desunt*.
- 319. Cod. *καρῆναι και εκάρη επι άτίμου κουραῶς.* 35 *επι δε έντίμου κουραῶς, κείρασθαι.*

- Pag. 321 — 327. Desunt omnia, praeter φάγομαι, βάρβαρον· τὸ δὲ Ἀττικόν, ἔδομαι.
- 328 — 331. Desunt.
- 5 — 332. Cod. τεθειληκέναι, Ἀλεξανδρῶτικόν· τὸ δὲ Ἀττικόν, ἠθειληκέναι. φύλλος — ἀρχαῖον] desunt.
- 333. Desunt omnia, praeter hoc: οὐκ ἐπίτοκος, ἀλλ' ἐπίτεξ γυνή.
- 334. Cod. ἐνδυμενία, βάρβαρον· σκευή δὲ τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν λεκτέον καὶ ἐπιπλα.
- 10 — 335. Desunt.
- 336. Cod. οὐχ ἡμικακίον, ἀλλ' ἡμιμόχθηρον. ἔμελλον θεῖναι] om. — εἴτις οὕτω συντάττει] om. Secundus locus abest.
- 15 — 337. Cod. κρανασμός ἀδόκιμος, κεκραγμός δέ.
- 338. Cod. κορυδάλον Εὐβουλος· σὺ δὲ κορυδόν.
- 339. Cod. καμύειν Ἀλεξίς· σὺ δὲ καταμύειν γράφει.
- 341. Cod. κατατομεῖν, ἀλλ' οὐ κεφαλοτομεῖν.
- 20 Cod. Λύκαιναν γυναῖκα ἔρεῖς, χῶραν δὲ οὐδαμῶς, ὡς Εὐριπίδης.
- 342. Desunt.
- 343. Cod. γαμοίη, ὡς νοοίη, καὶ οὐ γαμοή. Reliqua ut in Ἔditis.
- 25 — 344. ἐργοδότης — πειστέον] desunt. Cod. εὐτέχνως ἀμαθῶς τινες· σὺ δὲ τεχνικῶς φαθί.
- 345. Cod. διδῶη καὶ διδῶης, τοῦτο εὐκτικόν· οὐδεις τῶν Ἀττικῶν σφφ.
- 30 ἔθαύμασα οὖν — ἐπὶ εὐκτικῶ] Ἀλέξανδρος δὲ ὁ σοφιστὴς διδῶη καὶ δῶη γράφει ἐπὶ εὐκτικῶ.
- 347. Cod. ἔδομαι καὶ κατέδομαι τὸ Ἀττικόν. Reliq. om.
- 35 — 348. Desunt.
- 349. ἀναισθητεύομαι — αἰσθάνομαι] desunt.

- Pag. 349. Cod. αὐθεκάστος, ἄριστον ὄνομα· αὐθεκα-
στότης κίβδηλον.
- 353 — 356. Desunt omnia.
- 357. Cod. βόλιτον, ὄλλοι τινές· οἱ δὲ κλείστοι
βόλιτον, ἄνευ τοῦ δευτέρου β. 5
- 358. Cod. γογγυσμός και γογγύζειν Ἰακά, πλήν
δόκιμα· ὁ δὲ Ἄττικός, τονθρυσμός και
τονθρύζω, ἢ σὺν τῷ ὄ, τονθρυσμός.
- 359. Cod. δύνη, ὑποτακτικῶς, ἐὰν δύνωμαι, ἐὰν
δύνῃ, ὀρθῶς λέγεται· οὐχ ὑγιῶς δὲ τό, 10
δύνῃ τοῦτο πρᾶξαι· χρῆ γὰρ λέγειν, δύ-
νασαι.
- 360. Κρατῖνός, φησι] Κρατῖνος ἄριστά φησι. χρῆ
γὰρ διὰ τοῦ ᾠ λέγειν μᾶλλον, ἢ διὰ τοῦ ἰ.
- 362. εὐκερματεῖν — κερμάτων] desunt. 15
Cod. ἐνιαυσιαῖον μὴ λέγε, ἐνιαύσιον δέ, ὡς
Διονύσιον· ἀλλ' οὐ Διονυδιαῖον.
Addit h. l. Codex: ἐδέετο, ἐπλέετο, Ἰακά·
ἐδαῖτο δὲ και ἐπλεῖτο ἐρεῖς. (Vid. Phryn.
Eclog. pag. 220. edit. Lobeck.) 20
- 363. Desunt.
- 364. Cod. ἐνεχυρμαῖον οὐκ ἐρεῖς, ὡς Ἰπποκλεί-
δης· ἀλλ' ἐνέχυρα.
ἀδόκιμον] οὐ δόκιμον. — πληθυντικῶς] 25
deest.
οἱ γὰρ δόκιμοι — τὰ ἦδη] ἀλλὰ χρηστός
τὸ ἦθος ἐνικῶς. Rel. om.
- 366. Cod. και τὴν μεγάλην πέτραν Συνέσιος θυ-
ρεὸν καλεῖ· θυρεὸν οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ἀσπίδα.
- 367. Desunt. 30
- 372. Cod. οὐχ οἶον και μὴ οἶον, κίβδηλον· οἶον,
οὐχ οἶον ὀργίζομαι· αὐ δῆπευ τοίνυν
ἐρεῖς, και μὴ δῆπον.
- 373. Cod. οὐδηποτοῦν μὴ λέγε, ἀλλ' οὔτινοςοῦν.
- 374. Desunt. 35

- Pag. 376. τιθείασιν] χρῶνται. — και ἡ τραγ. και ἡ
 κωμ.] desunt.
 μάθοις δ' ἄν — ὠδε] ὡς φησι Τηλεκλείδης.
- 377. παρεμβολή — ὄντι] desunt.
- 6 Cod. σακρὰν, κακῶς ἐπὶ τοῦ αἰσχροῦν· ἀλλ'
 ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ και σεσηπύτος. Rel. om.
- 378 — 379. Desunt.
- 381. Cod. στρηγιᾶν οὐκ ἐρεῖς, ὡς οἱ κωμικοὶ
 ποιηταί, ἀλλὰ τρυφᾶν.
- 10 σὺν ἄγριον — λέγουσι] ἀλλὰ σὺν ἄγριον.
 Rel. om.
- 382. Cod. συγγνωμονῆσαι ἀδόκιμον· τὸ δὲ συ-
 γνῶναι κάλλιστον.
- 383. Cod. σιτομετροῦσθαι μὴ λέγε· ἀλλὰ σίτον
 διαλελυμένως μετροῦσθαι.
- 15 — 384. Cod. στηθύνιον ὀρνιθίου λέγουσι· σὺ δὲ
 στηθίδιον, εἰ ὑποκοριστικῶς βούλη λέγειν
 εἰ δ' οὐ, στηθος. Reliq. om.
- 385. Desunt.
- 20 — 386. χρήσιμον γενέσθαι] χρήσιμος γενέσθαι.
- 387. Cod. χήμη· οὐκ οἶδ' ὅθεν παρήχθη εἰς τὴν
 τῶν Ἑλλήνων διάλεκτον· ἐρεῖς οὖν κο-
 χύλην.
- Articulus secundus deest.
- 25 — 389. Cod. ἐσχάτως ἔχει ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦς, οἱ σύ-
 φακες· οἱ δὲ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ ἄκρως τι-
 θέασιν· ἐσχάτως πονηρός, ἐσχάτως φιλό-
 σοφος. Cetera desunt.
- 390. Cod. χρεωλυτῆσαι τῶν ἀγαθῶν ἦτοι ἀπλῶν
 τῶν δ' Ἀττικῶν τὸ χρεῖα διαλύσασθαι. In
 30 margine: χρεῖος μικρὸν, κατάχρεως δὲ
 μέγα.
- 391. Cod. χρεῖος, Ἀττικῶς μέγα τὸ ὡς, κᾶν Ἀρι-
 στοφάνης ἐν Νεφέλαις παιζῶν μικρὸν ἔ-
 γραψε·
- 35 αὐτὰρ τί χρεῖος ἔβα μετὰ τὸν Πάσιαν;

Pag. 392. Desunt.

- 394. Cod. *τίνι διαφέρει, μὴ λέγε, ἀλλὰ τί διαφέρει· καθὰ καὶ Δημοσθένης· τί δοῦλον ἢ ἐλεύθερον εἶναι διαφέρει;*
Cet. om. 5
- 395. Cod. *τέτευχε τιμῆς, ἀδόκιμον· τὸ δὲ τετύχηκε, δόκιμον.*
- 396. *οἱ μὲν πολλοὶ] οἱ μὲν νῦν. — καὶ συστροφὴν στρ. καλ.] om. — τὸ στρέψαι] συστρέψαι.* 10
Cod. *καὶ τὸ δένδρον, πίτυν ἢ κόκκωνα ὡς Σόλων ἐν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασιν· κόκκωνας δὲ ἄλλος, ἕτερος δὲ σήσαμα (sic).*
- 398. Verba, *συγκαταβαίνειν εἰς διδασκαλίαν* de-15
sunt. — *μὴ εἰπῆς] οὐκ ἔρσις.*
Cod. *σκνιπὸς ἐπὶ τοῦ γλίσχρου καὶ μικροπριποῦς περὶ τὰ ἀναλώματα· οἱ δ' ἀρχαῖοι σκνιπὸς λέγουσι ἀπὸ τοῦ θηριδίου etc. ut in Editis.* 20
- 400. *οἱ μὲν ἀμαθεῖς] τινὲς ἀμαθῶς.*
Cod. *συσχολαστὰς οὐκ ἔρσις, ἀλλὰ συμφοιητὰς.*
- 401—402. Desunt.
- 404. Cod. *θύμην, οὐ τὴν στενωπὸν ἀμαθῶς κα-25*
τὰ Μακεδόνας· ἀλλὰ τὴν ὄρμην Ἀττικῶς.
- 405. *ἀμαθῶς] om.*
- 406. *ἀλλ' ἀφαιρῶν τὸ ᾗ — ἀγῶν] ἀλλ' ἀφαιρέσει τοῦ ᾗ. Rel. om.*
- 412. *πεντάμητον — πεντέπηχυν] desunt.* 30
Cod. *ἕκπηχυν καὶ ἕξέτης, οὕτω γὰρ οἱ ἱατροὶ λέγουσιν ἕκπλεθρον καὶ ἕξάπλεθρον.*
- 415. Cod. *περισπᾶσθαι τινεὶς ἐπὶ τοῦ ἐν ἀσχολίᾳ γενομένου φρασίν, ἀμαθῶς· ἄσυχλος δὲ οὐκ λέγε· τὸ γὰρ περισπᾶσθαι ἐπὶ τοῦ 35*
παραιρῆν καὶ παραιρῆσθαι λέγεται.

- Pag. 415. οὕτω Μένανδρος] ὁ Μένανδρός φησι· οἱ
 δ' ἀρχαῖοι πορνότριψ, ὃ γὰρ δόκιμον.
- 416. Cod. λήθαργος, καὶ τοῦτο Μένανδρος· οἱ
 δ' Ἀττικοί, ἐπιλήσιμων.
- 6 Reliqua huj. pag. desunt.
- 417 — 418. Desunt.
- 421. ἀντ' αὐτοῦ] ἀλλ' οἰκοδόμημα.
 Cod. οὐ χρῆ κατ' ὄναρ λέγειν, ὥσπερ οὐδὲ
 καθ' ὕπαρ· ἀλλ' ἦτοι ὄναρ ἰδῶν, ἢ ἐξ
 10 ὄνειρον ὄψεως, οὕτω καὶ ὕπαρ. In mar-
 gine: ἀντὶ τοῦ φανερωῶς.
- 425. Cod. μστριάξις οἱ ἀρχαῖοι ἐκ τοῦ τὰ συμ-
 φέροντα γενναίως φέρειν· Μένανδρος δὲ
 ἐκ τοῦ ἀσθενεῖν, παρὰ τὴν τῶν δοκίμων
 15 χρῆσιν· σὺ δὲ ἐκ τοῦ ἴσον εἶναι, καὶ μὴ
 ὑπερβάλλειν, μήτε τῇ ἀλαζονείᾳ, μήτε τῇ
 ταπεινώσει.
 Sequitur statim: λιθίδιον λέγε, μὴ λιθά-
 ριον.
- 20 Cod. καθῶς, οὐ δόκιμον, κἄν γραμματικὸς
 τις Ἀρεθούσιος ἔφασκε χρῆσθαι αὐτῷ
 Φύλαρχον· ὃς οὐδὲ Θουκυδίδου λέγοντος
 ἤκουσε, καθ' ὃ δεῖ εἰς Σικελίαν πλεῖν
 ἀλλ' οὐ καθῶς.
- 25 — 427. Cod. κάκκαβον μὴ λέγε, ἀλλὰ κακκάβην,
 διὰ τοῦ ἦ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ.
- 428. Cod. κυνηγέτης οἱ Ἀττικοί, ἀλλ' οὐ κνη-
 γός· τραγικὸν γὰρ τοῦτο.
 Sequitur statim: γελάσιμον· Στράτιν μὲν
 30 τὸν κωμωδοποιὸν φασιν εἰρηκέναι· ἡμεῖς
 δὲ γελοποιὸν φάμεν, οὐ τοῖς ἄπαξ ἠη-
 θεῖσι προσέχοντας, ἀλλὰ τοῖς πολλάκις
 περικριμένους (sic). Vid. Phryn. Eclog.
 pag. 226. edit. Lobeck.
- 35 ἐλλύχνιον Ἡρόδοτος λέγει, ἡμεῖς δὲ θρυαλλί-
 δα. Cf. Phryn. Eclog. p. 162. edit. Lobeck.

IV.

HERODIANI FRAGMENTUM.

LECTIONES COD. PARISI. N° 70. SUPPLEM.Inscript. *Ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ.*

Pag. 451. edit. Lobeck. Cod. Κράβυλε.

— 452. *ἔπι τῶν ὀνομάτων] ἐπι τῶν οὐδετέρων.*— 453. In marg. Codicis: *Μάρθα, Μάρθας· Κισσαίθα, Κισσαίθας.*

6 τῷ κανόνι — ἐκφέρονται] ἀντίκειται τῷ κανόνι τὸ ᾧ φυλάξαν καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς οὕτε γὰρ καθαρῶς, οὕτε διὰ τοῦ ρ ἐκφέρεται.

Sequuntur in Codice haec:

10 Ἀμαρτάνουσι δὲ λέγοντες ταμία καὶ ταμίον μόνα γὰρ τὰ ὑπὲρ δύο σὺλλαβὰς εἰς ἄς, ἢ εἰς ρας τρέπει τὴν γενικὴν εἰς ου, οἶον, Μειδίας Μειδίου, Διαγόρας Διαγόρου, καὶ ταμίας ταμίου. (Vid. Herodiani fragm. apud Herw. p. 303, VI.)

15 Πρὸς οὐ βούς φητέον· ὅσα γὰρ ἐν τῇ οῡ διαιροῦνται, διαιροῦνται ἔν ταῖς ἄλλαις πτώσει· βούς, βρός, καὶ κοῦς, ποδός.

— 454. ἀνθέων γράφε, ἀλλὰ μὴ ἀνθῶν] ἀνθέων γραπτέον, καὶ μὴ ἀνθῶν, ὡς γενῶν καὶ βελῶν etc.

20 Cod. Τπερίδης, Τπερίδου.

Sequuntur haec:

25 Ζητεῖται, πῶς γραπτέον τὸ Σμύρνα· ἐπειδὴ δὲ τινες μετὰ τοῦ ζ γράφουσιν αὐτό, ἕτεροι δὲ μετὰ τοῦ σ· διπλοῦν γὰρ ὄν τὸ ζ, οὐκ ἐγχωρεῖ μετὰ τοῦ μ γράφεσθαι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τρεῖς σύμφωνα ἐν ἀρχῇ τίθεσθαι λέξεως, εἰ μὴ μετὰ τοῦ ρ, ὃ ἔχει

τινὰ δεισιότητα πρὸς τὰ φωνήεντα. (Cf. apud Herm. p. 805. XIII.)

Pag. 455. φάκη και φάκος] φάκος φάκῳ ἐπὶ ὄμου, φάκη δὲ φάκῃς ἐπὶ ἐφθου.

φιλοπάτης — φίλων] διμ.

6

— 456. Post ἔργον sequuntur haec:

ξέναι ξένων, και φίλαι φίλων, και ὄσα τριγενῆ, κλήν τοῦ κλέωνος πορνῶν.

ὄμως ὄμωός, και Τρώς Τρωός· φῶς δὲ φωτός, και χροός χροτός· ταῦτα γὰρ συναι- 10
ρέσει γίνονται τοῦ φθός και χροός, ἐκεί-
ναι δὲ μή.

τὸ πῶσα και κῶσα και ἄστα ἀπὸ τοῦ πῶῷ και κῶῷ και ἄστῳ· και πῶη και κῶη και ἄστη, και κατὰ διαφέρειν πῶσα και κῶσα 15
και ἄστα ἐπὶ τοῖς κληθῆναιτικοῖς. In margin: δια τὸ μὴ τριγενῆ εἶναι· ἡδέα δέ, και γλοκία και ὄξια, και ὄσα ὄμοια δια τὸ τριγενῆ εἶναι.

πέπληγα και κέκοικα, οὐχὶ ἐπληγα και ἐκοι- 20
κα· τῶν ἄλλων, ὄσα ἀπὸ συμφώνων ἀρ-
χεται, δια καθαρῶς τοῦ ἐκφερομένων ἐν
τοῖς παραλείμενοις, ὄσον ἔσπερα και τὰ
ὄμοια· φημὲν οὐν, ὡς οὐκ ἀπὸ δύο συμφώνων
στερόων ἀρχοῦται· τὰ γὰρ ὄγρα οὐ 25
στερόως ἀφωνοῦνται. (Vid. apud Herm.
pag. 312, XXXIII.)

ῥέρανται και ῥέρεκεν οὐ γρακτικόν, ῥόραν-
ται δὲ και ῥόρεκεν.

ἠῤῥάμην και ἔῤῥάμησ, ἠῤῥόκοτον και εὔδό- 30
κοτον, ἠῤῥλον και ἠῤῥοτον, ὡς ἀπὸ τοῦ αὐ-
λῶ και αὐλῶ.

— 457. Cod. πλημμυλῆς το ἔζων, δειον δὲ τὸ ἐζην,
ut apud Pischon. p. 460.

Post θέλω θελήσω addit Cod. και ἐθέλω. 35
πλουσιώτερον] πλουσιώτερος.

Pag. 459. Post χωρίς sequuntur, quae apud Pierson. p. 462 — 466. leguntur, levi tamen nonnunquam lectionis varietate:

5 ἄλλ' ἀντικρὺ χωρίς τοῦ σ] ἄλλ' ἀντικρὺ ἢ κατ' ἀντικρὺ.

ἄλλ' ἀποσημαίνεσθαι] ἄλλ' ἀποσημαίνεσθαι.

πίκωνα] πίκωνα.

ἐπὶ τῶν ἔνδοθεν] ἐπὶ τῶν ἔνδον.

10 — 460. Inseruntur post καταγωγῆς, quae Piersonus habet p. 467 — 468.

τὸ δι' ἑτέρου — παρέχοντα] τὸ δι' ἑτέρου τὰ ἐπιτήδεια παρέχοντες.

15 — τὸ ξύστρα ὄνομα] τὸ τῆς ξύστρας ὄνομα, ut apud Pierson.

Pierson. p. 468. ἐπὶ παρεληλυθότος] ἐπὶ παρεληλυθότος καὶ ἐνεστῶτος.

— 461. τὸ λαποδύτης δόκιμον] τὸ λαποδύτης ἐπὶ κλέπτου: τὸ λῶπος δέ, τὸ ἱμάτιον, οὐ λέγομεν.

20

Sequitur καθορθῶσαι — ἀπευθύνη, ut apud Pierson. p. 469.

μαχοῦμαι — μέλλοντος] μαχοῦμαι, ὁμοῦμαι οὕτω κλίνεις τὸν μέλλοντα.

25 ἔκτοτε μὴ λέγῃ] ἔκτοτε οὐ λέγομεν.

Pierson. l. l. pl. ἀμφοτέρως] ἀμφοτέρων.

— 462. στρατιωτῶν] στρατιωτικῶν.

ἀνασύρασθαι] ἀνασύρεσθαι.

Sequitur λῆμα, δι' ἑνός μ. — λαμβάνω.

30

Vid. Pierson. pag. 470.

οὐ τὸ φθονεῖν] In margine haec adscripta sunt: βασκαίνω, τὸ φθονεῖν, δοτικῆ· βασκαίνω, τὸ διαβάλλω, αἰτιατικῆ.

Deinde: ἐπίδοξος, οὐχ ὁ ἐνδοξος, ἀλλ' ὁ προσδοκῶμενος. Pierson. p. 471.

35

— 464. λήθαργος δὲ κύων] λήθαργος ὁ κύων.

Pag. 464. Post ἐπιούσης ἡμέρας sequitur: σιτευτούς
ὄρνιθας, οὓς νῦν σιτιστούς λέγουσιν. V.
apud Pierson. pag. 473.

— 465. μεσημβρία] μεσεμβρίας — οὐχὶ ἢ μέση] οὐ-
χὶ μέση. 5

διήγησιν — διήγημα] desunt.

Ad εὐτετηρίαν additur in margine: ἤγουν
καιρὸν ἐπιτηδῆ εἰς ψορὰν ὄντων.

— 471. Post φυλάτης inseritur ἡλικιωτής, ut apud
Pierson. pag. 475. 10

— 472. Cod. δίκη, ἰδία· γραφή δέ, δημοσία.

— 473. Post ἀσχύνεσθαι sequuntur, quae apud
Pierson. p. 476—477. leguntur:

συνεμφάλνει] συνεκφαλνει.

παράκειται γὰρ] παράκειται τὸ οὐ-15
δέτερον.

ὁμοίως τοῖς τετρ.] ὁμοίως καὶ τοῖς
τετρ.

ἐξίστασθαι λέγουσι] ἐξίστασθαι λέγε.

ἔστι περίξ στηναί] ἐπὶ τοῦ περίξ στηναί. 20

καὶ εἰς κάλλος γράφειν] καὶ εἰς κάλ-
λος τὸν καλλίγραφον, omisso γρά-
φειν.

— 474. τὴν ἐπὶ θανάτῳ] ἐπὶ θανάτῳ, omisso τὴν.

— 477. στεγνήσασθαι — κακουργῆσαι] desunt. 25

Adduntur praeterea haec, quae etiam apud
Pierson. p. 478—479. habemus:

Κώμας, τοὺς στενωπούς, ἀφ' οὗ καὶ ἐγκώ-
μια· ἐγκώμιον δὲ καὶ ἔπαινος εἰς ἀνθρώ-
πους λέγεται· καὶ ἔστι μὲν ἔπαινος ἐν βρα-30
χεῖ· τὸ δὲ ἐγκώμιον ἐκφέρεται κατὰ τέ-
χνην· ὕμνος δὲ ἐπὶ θεῶν.

Τὸ μὴ ἀπαγορευτικὸν οὐ σὺν τῷ ὑποτακτι-
κῷ ἐνεστώτι, ἀορίστῳ δὲ ὄλον, μὴ ποιῆς,
οὐκ εἰποις, μὴ ποιήσης δέ. 35

ἢ εἰς ἕξ; ἢ τορεῖς κύβδι.

ἤτις τέθνηκε, ἢ διδάσκει γράμματα.
 ἢ κρήνον, ἢ κολοκύντην.
 θάπτον τόκος τρέχει περιναίου Ἡρακλείτου.
 Ἴστια θύει.
 5 Καφότεροι τοῦ Τορωνίων λιμένος.
 Ὅρουξ ἔσωσε Ἡρακλέα τὸν καφερόν.
 Ὁ Καρπάδιος τὸν λαγῶν.
 Ὁ καίς τὸν κρύσταλλον.
 Οὐδὲ τὰ τρία τοῦ Σησιγόρου γυνάσκεις.
 10 Οὐδὲ πυροφόρος ἐλεῖφθη.
 μὴ ποιῆς οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ μὴ ποιεῖ· μὴ ποιή-
 σης δὲ ἐρεῖς· καὶ μὴ ποιήσον οὐκ ἐρεῖς,
 τὸ δέ, μὴ ψεῦσον, καιρῶν.

V.

HORAPOLLINIS HIEROGLYPHICA.

LECTIONES CODD. PARISI. Nr. 192. et 2832.

- 15 Lib. I. Inscript. Ὁραπόλλωνος in marg. γρ. Ὁρου Ἄ-
 πόλλωνος. A.
 α'. Αἰών, ἐν ᾧ καὶ περὶ βασιλίσκου. A.
 διὰ τοῦδε τοῦ ζῶου· ἐπειδὴ — abest δηλοῦ-
 σθαι AB.
- 20 β'. Κόσμος, ἐν ᾧ περὶ ὄψεως. A.
 καθ' ὃ καὶ ὁ —. AB.
- γ'. Ἐνιαυτός, ἐν ᾧ περὶ Ἰσίδος. A.
 καλούμενον Σῶθις. A.
 λαμπρότερος· ἔσθ' ὅτε οὐχ οὕτως —. AB.
- 25 δ'. Μῆν, ἐν ᾧ περὶ αελήνης. A.
 ἐ μοιρῶν ὑπάρχουσαν. A.
 ἐσχημάτισται. in marg. γρ. ἐσχημάτισθαι. A.

- ε'. Ἔτος, καὶ ὅτι μέτρον γῆς ἢ ἄρουρα. A.
κατὰ ἀνατολὴν omisso τὴν. AB.
τὰ γὰρ τέσσαρα. AB.
- ς'. Θεός· τὰ δι' Ἰέρακος δηλούμενα. A.
καὶ λατροί, omisso articulo. A. 5
- ζ'. ψυχή. A.
τὴν σύνθεσιν τοῦ ὀνόματος A. τὴν θέσιν
τοῦ ὀνόματος B.
- η'. Ἄρης· Ἀφροδίτη. A.
ἔκκορι κορι κορ ὠ νη λέγοναι ἀγνοοῦντες. AB. 10
- θ'. Γάμος. A.
- ι'. Μονογενές.
τῇ ἐνάτῃ δὲ καὶ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ. AB.
τὸν οὐράνιον ταῦρον. AB.
- ια'. Μήτηρ, ἐν ᾧ καὶ περὶ γυνῶν γενέσεως· ὅσα 15
διὰ γυπός. A.
ὅταν ὀργάσῃ πρὸς σύλληψιν. AB.
ἄλλα γένη ὀρνέων. AB,
πρόγνωση δέ, ἢ τῆς προσημαμένης αι-
τίας χάριν, ἢ ὅτι . . . πυκτίδα γινο- 20
μένη, ἢ ἐν ἄγρᾳ πρὸς τοὺς πλείονας σφα-
ζομένους etc. A.
πρόγνωση δέ, ἢ τοῖς προσημαμένοις χά-
ριν αιπυκτίδα γιγνομένη, ἢ
ἐν ἄγρᾳ πρὸς τοὺς πλείονας σφαζομέ- 25
νους —. B.
θηλειῶν ἐστὶ γένος μόνων. A. μόνων B.
μηκύνω τὸν λόγον. Αἰγύπτιοι μητέρα οὖν — A.
sine lacunae signo post λόγον. In B. la-
cunae indicium est. 30
- μονάς ἐστὶν αἱ δύο δραχμαί. A. — γραμ-
μαί. B.
- ιβ'. Ἥφαιστος καὶ Ἀθηναῖ. A.
συνιστάναι ἐκ πρῶτου καὶ θελήκου ὑπάρ-
χοντος κἀνφάρων γραφασιν· ἐπὶ δὲ 35
τῆς Ἀθηναῖς τ. γ. κ. AB.

- ιγ'. Τὰ διὰ ἀστέρος δηλούμενα. Α.
 ιδ'. Τὰ διὰ κυνοκεφάλων· σελήνης. Α.
 μετὰ τοῦ μὴ ὄραν· ἀλλὰ καὶ ταυτὰ τῶ ἄ
 ρει πάσχειν. ΑΒ.
 5 μέγρι νῦν, ρηίσσο τοῦ. ΑΒ.
 ἱερέα δέ, ὅτι φησὶ ὁ κυνοκέφαλος. Α. ὅτι φη
 σει. Β.
 ἰχθυώμενον ἄρτον. ΑΒ.
 ιε'. Σελήνης ἀνατολή. Α.
 10 ις'. Ἰσημερῖται δύο. Α.
 εὐρύτερον τὸ ὕδωρ . . . μομα τοῦ κατασκευ
 σματος ὑπάρχει. ΑΒ.
 λόγου τινός, ὡς οὐδ' ἐπὶ τῶν ἄλλων. ΑΒ.
 ιζ'. Θυμός, καὶ περὶ λέοντος. Α.
 15 ιη'. Ἀλή. Α.
 ιδ'. Ἐργηγορότης ἢ φύλαξ. Α.
 κ'. Φοβερόν. Α.
 κα'. Νείλου ἀνάβασις. Α.
 ὁ ἥλιος λέοντι γενόμενος. Α. ἐν λέοντι. Β.
 20 κοιῖται τοῦ θεοῦ (superscriptum est το
 Νείλου) ὄσπερ ἐμμένων τῶ ζωδῖω τοῖ
 τω, τὸ δίμοιρον. ΑΒ.
 οἱ ἀρχαῖοι τῶν ἱερ. ἔργ. πρόσταται. ΑΒ.
 ὑγρότητος καὶ ἐν . . . τῶν χωρία
 25 γέμοντες τὸν οἶνον ζῶων λεόντω
 τρία δὲ ὕδρεια —. ΑΒ.
 κβ'. Αἴγυπτος. Α.
 κγ'. Μὴ ἀποδημήσας που. Α.
 κδ'. Φυλακτήριον. Α.
 30 κέ'. Ἄπλαστος ἄνθρωπος. Α.
 κς'. Ἄνοιξις. Α.
 κζ'. Λέγειν. Α.
 κη'. Ἀφωνία. Α.
 ἀρθεμόν αὐτὸ γράφουσι. ΑΒ.
 35 κθ'. Μακρόθεν φωνή. Α.
 λ'. Ἀρχαιογονία. Α.

- τροφῶν δὲ οὐκ. A. — τροφὰρ οὐκ. B.
- λα'. Γεῦσις τελεία καὶ μὴ τελεία. A.
- לב'. Ἡδονή. A.
ἡδονὴν δὲ βουλόμενοι δηλώσαι. AB.
- λγ'. Συνουσία. A. 5
ἐπειδὴ γὰρ τὰ δεκαεξ ἡδονὴν εἰπομεν. A.
τὰ δεκαεξ ἡδονῶν. B.
- λδ'. ψυχὴ ἐνταῦθα πολὺν χρόνον διατρίψασα, ἢ
πλημμύρα. A.
— πολὺν χρόνον διατρίψασαν βουλόμενοι 10
γράψαι. A.
— εἶδ' οὕτως πολλὸς ὀνομασθήσεται sine la-
cunae indicio. A.
- λε'. Διὰ χρόνου ἀπὸ ξένης ἐπιδημίας. A.
ἡλιος χαίρων ὑπ' Αἰγυπτίων. A. 15
- λς'. Καρδία, καὶ περὶ ἴβρωσ. A.
- λζ'. Παιδεία. A.
παιδείαν δὲ γράφοντες σὶ θεωνόν (sic). A.
- λη'. Αἰγύπτια γράμματα, ἱερογραμματεῦς, πέρας. A.
ἔστι δὲ παρὰ τοῖς ἱερογραμματεῦσι βιβλος ιε-20
ρά, A.
ἐπειδὴ ὁ μαθὼν γράμματα. A.
- λθ'. Τὰ διὰ κυνός. A.
παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα (in marg. γρ. τῶν ζώων). A.
εἰς τὰ τῶν θεῶν εἰδῶλα. A. 25
καὶ οἱ θεραπεύοντες τὸ ζῶον, (omisso δὲ post
θεραπεύοντες). AB.
- μ'. Ἀρχὴ ἢ δικαστής. A.
καθ' ἃ προεῖπον. AB.
- μα'. Παστοφόρος. A. 30
- μβ'. Ὀροσκόπος. A.
- μγ'. Ἄγναια. A.
- μδ'. Ἀθέμιτον, καὶ ἐπὶ ἰχθύος. A.
τὴν τούτου βρωσίω. AB.
καὶ μεμιᾶνθαι. AB. 35
- με'. Στόμα, καὶ περὶ ὄψεως. A.

- με'. Ἀνδρείον καὶ σώφρονα καὶ περὶ ταύρου. Α.
 ὕγιῃ φύσιν ἔχοντα. AB,
 ὑπερβαλλούση εὐτονία. AB.
- 5 μς'. Ἀσκή, καὶ περὶ τοῦ κῦκου. Α.
 συνιεις τε ὄργῶν. AB.
- μη'. Αἰδοῖον, καὶ περὶ τράγου. Α.
- μδ'. Ἀκαθαρσία. Α.
 ὄρυγα ζωγραφοῦσιν. AB,
- ν'. Ἀφανισμός. Α.
- 10 να'. Inscriptionis desest.
- νβ'. Γνωσις. Α.
 Inter verba οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ κα
 ὅτι, habet Cod. B, signum lacunae.
- νγ'. Τίος. Ὅρα τὴν τοῦ χηναλέπικος φιλοτι
 15 κίαν. Α.
- νδ'. Πιλεκάν. Α.
 ᾧ καὶ πῦρ ἐπεμβάλλουσι. Α.
 ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην ὁ πιλεκάν ποιεῖται. AB.
- νε'. Εὐχαριστία. Α.
- 20 νς'. Ἐθεν καὶ ἐπὶ τῶν θαύων σήπτρων. AB.
- νζ'. Ἄδικος καὶ ἀχάριστος. Α.
 νς'. Ἀχάριστος καὶ μέχμιος. Α.
 Ἀχάριστον δὲ καὶ μέχμιου. AB.
 πρὸς γάμοι μίγνυται. Α.
- 25 νή'. Ἀδύνατον γενέσθαι. Α.
- νθ'. Βασιλεὺς κάκιστος. Α.
- ξ'. Βασιλεὺς φύλαξ. Α.
 φύλακα γράφουσιν. AB,
 Inter καὶ ἐκάστοις habet Cod. B. lacu
 30 nae signum.
- ξα'. Βασιλεὺς κοσμοκράτωρ. Α.
 παρ' αὐτοῦ Lacunae signa in utroque
 Codice.
- ξβ'. Ἀπὸς βασιλεὶ πιδηῖνος. Α.
 Χρηστὸν εἶναι ἄμα. AB.
- 35 ξγ'. Βασιλεὺς μέρος κόσμου κρετῶν. Α.

- ὅτι οὐ παντὸς τοῦ κόσμου. AB.
- ξδ'. Deest inscriptio.
- ξε'. Γναφεύς. A.
ἀπὸ τῆς τοῦ ἔργου ὁμοιότητος. AB.
- ξς'. Μήν. A. 5
καθὸ καὶ πρόκειται ἡ ἡμέρας λαμβανὰς μό-
νας. A.
ταῖς δὲ λοιπαῖς ἐν ἀύσει ἐστί. (οπισθο δύο) AB.
- ξζ'. Ἄρκαξ, πολύγονος, μαινόμενος. A.
- ξη'. Ἀνατολή. A. 10
- ξθ'. Δύσις. A.
- ο'. Σκότος. A.
Τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου τῆς τῶν ἱερο-
γλυφικῶν γραμμάτων ἐξηγησίας.

- Lib. II. Ὄρον Ἀπόλλωνος Νειλώων εἰς, ut Vulg. AB. 15
- α'. Ἀστὴρ. A.
- β'. Deest inscriptio.
κυκλοειδὸν σημ. . . . ἢ στίγμα ἀνθρώπου.
Signum lacunae in AB.
- γ'. Χαιμεριῆ τροπή. A. 20
- δ'. Στόμα ἀνθρώπου ἀγαθοῦ. A.
- ε'. Στόμα ἀνθρώπου (sic). A.
Στόμα ἀνθρώπου δηλοῦσιν ἀνθρώπου χεῖ-
ρες, ἡ μὲν ὄπλον κρατοῦσα, ἡ δὲ τόξου πο-
λέμου. AB. 25
- ς'. Στόμαχος ἀνθρώπου.
- ζ'. Σωφροσύνη. A.
- η'. Inscriptio deest.
σημαίνουσιν A. Totum deest in Cod. B.
- θ'. Ὄσφύς ἢ στάσις ἀνθρώπου. A. 30
- ι'. Διαμονή καὶ ἀσφάλεια. A.
- ια'. Ὁμόνοια. A.
- ιβ'. Ὀχλος. A.
ὄχλον δηλοῖ. AB.
- ιγ'. Ἀναμέτρησης. A. 35

- ιδ'. Γυνή ἔγκυος. Α.
Γυναῖκα ἔγκυον. Α.
- ιε'. Ἄνεμοι. Α.
Verba ἔτι καὶ ἄλλως absunt in utroq. Cod.
- 5 ις'. Πῦρ. Α.
ιζ'. Ἔργον. Α.
ιη'. Πονεῖν (superscripto η). Α.
— κερὰς ζωγραφούμενον πονεῖν (super-
addito γρ. ποιήν). Α.
- 10 ιδ'. Ἀνοσιότης. Α.
κ'. Ὄρα. Α.
κά. Πολυχρόνια. Α.
— πολυχρόνια σημαίνει. ΑΒ.
- κβ'. Ἀποστροφή. Α.
- 15 κγ'. Μέλλον. Α.
κδ'. Βλαπτικός ἢ φονεύς. Α.
κε'. Θάνατος καὶ ἐπὶ νυκτικόρακος. Α.
κς'. Ἔρως, ἀήρ, υἱός. Α.
ὡς θήραν θανάτου τειρον ἀέρα ση-
μαίνει. ΑΒ.
- 20 ω υἱόν. Α. . . . ὄν υἱόν. Β.
- κζ'. Παλαιότατος. Α.
κη'. Πολιορκία. Α.
κθ'. Μοῦσα, ἄπειρον, μοῖρα. Α.
- 25 λ'. Τραμμαὶ ἐπίπεδοι. Α.
λά. Κτησὶς γονική. Α.
λβ'. Χήρα. Α.
λγ'. Ἄνθρωπος ἀσθενής, καὶ περὶ ἰχνεύμονος. Α.
λδ'. Λεῖψις μυρμηκῶν, καὶ περὶ ὀργάνου. Α.
Λεῖψιν μυρμηκῶν. ΑΒ.
- 30 λε'. Ἐχθρὸς καὶ ἐναντιός. Α.
— ἐκάτερον γὰρ ἐκάτερον ἀναιρεῖ. ΑΒ.
- λς'. Γυνή ἀνδρός, καὶ περὶ γαλῆς. Α.
λζ'. Ἐξώλης. Α.
35 διὰ τὴν φύσιν τοῦ χοίρου τοιαύτην οὕσαν.
ΑΒ.

- λή. Θῦμος ἄμετρος. A.
 λθ'. Γέρον μουσικός. A.
 μ'. Συνουσία, καὶ περὶ κορώνης. A.
 "Ἄνδρα συγγενόμενον. AB.
 μα'. Πυρέξας εἰς θάνατον ἐξ ἡλίου. A. 5
 μβ'. Στείρα. A.
 μγ'. Γυνὴ θήλυ τεκούσα ἢ ἄρσεν· καὶ περὶ ταύ-
 ρου. A.
 In fine: ἄρσεν τίκτει (in marg. γρ. τίκτε-
 ται). AB. 10
 μδ'. σφήξ. καὶ ὅτι ἐξ ἵππου. A.
 με'. Γυνὴ ἐκτιρώσκουσα. A.
 μς'. Ἐαυτὸν λατρεύων, καὶ περὶ φάσσης. A.
 μξ'. Κώνωπες. A.
 μη'. Ἄνηρ μὴ ἔχων χόλην. A. 15
 μθ'. Ἄνηρ ἀσφαλῶς οἰκῶν πόλιν. A.
 ν'. Διωκόμενος ὑπὸ ἰσχυροτέρου. A.
 να'. Ζητῶν βοήθειαν ἐκ πάτρωνος. A.
 νβ'. Ἀσθενής, προπετευόμενος. A.
 νγ'. Γυνὴ καλῶς θηλάζουσα, καὶ περὶ νυκτερί-
 δος. A.
 νδ'. Ἡδόμενος ἀρχήσῃ καὶ αὐλῇ. A.
 νε'. Τελεστής καὶ μυστικός. A.
 νς'. Βασιλεὺς ἰδιώζων. A.
 νξ'. Ἀποκατάστασις πολυχρόνιος, καὶ περὶ φοίνι-
 κος ζώου. A. 25
 πορεύεται ὅσιν τῷ πατρὶ εἰς ἡλίου πόλιν τὴν
 ἐν Αἰγύπτου. A.
 ὅς κατ' ἀπαργενόμενος. A.
 νή'. Φιλοπάτωρ. A. 30
 νθ'. Γυνὴ μισοῦσα τὸν ἄνδρα καὶ ἐν ἐπιβουλῇ κο-
 λακεύουσα. A.
 In fine: τοῦ ἄρσενος ἀφαιρεῖ. (in marg. γρ.
 ἀναιρεῖ.) A.
 ξ'. Τέκνα ἐπιβουλεύοντα μητράσιν. A. 35

- ξ'. ἐπιβουλεύοντα μηφάσιν. (Dæst articulus
ταῖς.) A.
- ξα'. Νοσήσας διὰ λιδυρίας. A.
- ξβ'. Καιόμενός πυρὶ. A.
- 5 ξγ'. Τυφλός. A.
In fine: ὀφθαλμούς οὐκ ἔχει, ὅτι ὄρα. A.
- ξδ'. Ἀπερίτος. A.
- ξε'. Φθορά ἐξώλους, καὶ περὶ κάτορος. A.
βουλόμενοι σημεῖται AB.
- 10 ξς'. Κληρονομηθεὶς ὑπὸ μμισθημένου τέκνου, καὶ
περὶ κιδήκου. A.
- ξζ'. Ἄνθρωπος κρύπτων τὰ ἴδια ἐλαττώμενα. A.
- ξη'. Ἄκουων κατὰ τὸ μᾶλλον. A.
- ξθ'. Μὴ μένων ἐν ταύτῳ. A.
- 15 ὀτὲ μὲν ἰσχυρὸν, ὅτε δὲ ἀσθενῆ. (in marg. γρ.
θρασύν — γρ. δειλόν.) A.
- ο'. Ἡττώμενος ὑπὸ ἐλαττώων. A.
- οα'. Περιφινόμενος νεύ ἔχθροῦ ἢ ἀνάπαλι. A.
στρεφομένην γράφουσι AB.
- 20 οβ'. Παρελθὼν συμφορᾶς, καὶ περὶ ψάλης. A.
- ογ'. Ἀκαλλαγὴς ἐχθροῦ μετὰ ζημίας μικρᾶς. A.
- οδ'. Φοβούμενος, καὶ περὶ λύκου. A.
- οε'. Πυρὶ σφρονοισθείς. A.
- ος'. Θεραπεύσας ἑαυτὸν ἐν πυρέτρῳ. A.
- 25 ος'. Σώφρονων ἀπὸ ἐξωλείας. A.
- οη'. Σώφρων εὐμετάβλητος. A.
γόνυ, δέσμιον παρακολουθοῦντα. A. γό-
νυ. B.
- οθ'. Φθορὰ προβάτων καὶ αἰγῶν. A.
- 30 ς'. Τρώγων. A.
Lacuna in fine. AB.
- κα'. Ἀρπαξ. A.
Ἄρπαγα ἄνθρωπον ἀνεύρητον (abest καί)
AB.
- 35 πβ'. Ἀπαξ γεννήσασα. A.
- πγ'. Εὐμόρφος ἐκ μὴ τοιούτου, καὶ περὶ ἄρκτου. A

- πδ'. Ἰσχυρὸς καὶ ὀσφραντικὸς. A.
 — καὶ ὀσφραντικὸν τῶν συμπεριόντων. AB.
 πε'. Βασιλεὺς φευγῶν μωρὸν καὶ φιλικρόν. A.
 πς'. Deest inscriptio. A.
 πζ'. Ὀξὺς ἀσκέπτως. A. 5
 πη'. Προνοούμενος ἰδίας τροφῆς. A.
 καταδράττεται τούτοις, καὶ τούτους καταδρύτ-
 τει. Verba, quae olim post τούτων lege-
 bantur, καὶ τούτους γὰρ πρῶτον λαβὼν,
 ab utroque Cod. absunta. 10
 πθ'. Ζήσας τέλειον βίον. A.
 ς'. Κρυπτόν κακόν. A.
 βουλόμενος σιγήσαι. A.
 ὀσμῆν. AB.
 σα'. Κολακεία ἀκατώμενος. A. 15
 σβ'. Πρόγνωσις οἰνοφορίας. A.
 εὐκαρπίας οἴνου. (superadditis syllabis φορι).
 A. — εὐφορίας οἴνου. B.
 σγ'. Βλαβεῖς ὑπὸ σταφυλῆς καὶ ἰασθεῖς.
 καὶ ἑαυτὸν περιόδενοντα (in marg. γρ. 20
 θεραπεύοντα). AB.
 σδ'. Φυλαττόμενος ἀπὸ ἐπιβουλής. A.
 Ἄνθρωπον ἑαυτὸν φυλάττοντα ἀπὸ ἐπιβουλής
 ἐχθρῶν β. σ. AB.
 σε'. Παιδοκρατία. A. 25
 σς'. Γέρον λιμῶ θανάων. A.
 ἐπιεκαμμένον (superaddito ἀπο). A.
 ἐπιεκάμπτεται (superaddito ἀπο). A.
 σζ'. Ἐν τροφῇ θυμούμενος. A.
 ση'. Μετεωρολογία. A. 30
 σθ'. Ἀποποιησάμενος τέκνα δι' ἀπορίαν. A.
 Ἄνθρωπον ἀποταξάμενον (in marg. γρ. ἀπο-
 κευφάμενον). A. — Ἄνθρωπον ἀποκεμ-
 ψάμενον. B.
 θυγῆς ἀπολλύειν (in marg. γρ. ἀποβάλλειν). 35
 A. — θυγῆς ἀποβάλλειν. B.

- ςδ'. μὴ δύνασθαι (γρ, ἐξαρχεῖν). A.
 ςε'. Ὀκνος βαδίας (μικ). A.
 ςα'. Ἀναιδῆς ὄξυς ἰδεῖν. A.
 ςβ'. Ὀψὲ βαδίσας. A.
 6 ςγ'. Ἐχθρὸς πάντων. A.
 θέλοντες δηλωῆσαι. AB.
 ςδ'. Σώζων πολλοὺς ἐν θαλάσῃ. A.
 ςε'. Λακανώμενος, καὶ περὶ πολυπόδου. A.
 In fine: τότε ἄχρηστα ἐβάλλει, (σπίσσο καί).
 10 A. τότε τὰ ἄχρηστα. B.
 ςς'. Κρατῶν ὁμοφύλων. A.
 ςζ'. Συζευχθεῖς. A.
 ἀπὸ πρώτης γέννας (in marg. γρ. ἡλικίας)
 ἐν ᾗ ἐτέχθησαν. AB.
 15 ςη'. Μὴ προνοούμενος ἑαυτοῦ. A.
 καὶ οὕτω τροφήν ποιεῖται τὸ ἰχθυῖδιον
 (in marg. κυνηγεῖν). B.
 ςθ'. Λαμίαν ἔχων. AB.
 Ἄνθρωπον λαμίαν ἔχοντα. AB.
 20 ςι'. Ἐμῶν, ἄπληστος. A.
 ςια'. Ἄλλοφύλων μίξις. A.
 σκύραναγ. B.
 ςιβ'. Φονεὺς μετὰ κολάσεως μετακλήθει. A.
 αὐτὴ γὰρ θήρα κατασχεθεῖσα. AB.
 25 ςιγ'. Μετὰ τὰ ἀλλότρια φάγων τὰ ἴδια. A.
 ςιδ'. Ἐπὶ καλῷ κακῷ περιπεσών. A.
 ςιε'. Γόνιμος, καὶ περὶ πυργίτου. A.
 στροδίον πυργίτην. A. — πυρίτην. B.
 ὑπὸ ὄσμῃς. A.
 30 ςισ'. Συνοχεύς. A.
 ςις'. ἐπιμηθενσάμενος. A.
 ςιη'. Ἴσως πᾶσι δίκαιος. A.
 πτερογῶματα περὶ τὰ τῶν ἄλλων. A. —
 παρὰ τὰ τῶν ἄλλων. B.

οιδ'. Φιλοκτίστης. A.
 Φιλοκτίστην ἀνθρώπων β. δ. A.

Codicem contuli ad editionem Cornelii de Pauw.
 Traject. 1727.

VI.

BATRACHOMYOMACHIA
 HOMERICA.

LECTIONES COD. PARISIENSIS. Nr. 2723. SÆCULI XII. MEMBRANACEI.

Octo priores versus minio scripti sunt.

- v. 19. Πηλεὺς ἀνεθρόεψατο.
- v. 21. καὶ σε βλέπω — ἔχορον ἄλιμον ἄλλων. 5
- v. 22 — 23. absunt.
- v. 24. Τόνδε ψιχάρπαξ.
- v. 25. ζητεῖς, δῆλον δ' ἐν ἅπασιν.
- v. 26. abest.
- v. 32. τὸν εἰς φύσιν. 10
- v. 35. ἄρτος δυσκοπάνιστος.
- v. 42 sqq. Ordo versuum, ut in Cod. Florentino.
- οὐ τρώγω ξεφάνας — κολοκύνθας.
- v. 43. χλωροῖς. Post v. 44. sequitur statim v. 56.
 omnibus, qui vulgo intermedii poni solent, omissis. 15
- v. 58. πολλὰ γὰρ ἐν λίμνῃ (in margine: πολλὰ γὰρ).
- v. 59. ἔδωκε ζωήν.
- v. 60 et 61. transpositi sunt. κατὰ γαῖαν.
 στοιχείοις διττοῖς. 20
- v. 64. εἰς ἐμὸν δόμον.
- v. 66. ἄρματι κούφῳ (in marg. γο. ἄλματι).
- v. 67. καὶ τὸ πρῶτον ἔχαιρε.

- v. 69. κῶμασι πορφυρείοισι ἐκλύζετο, τίλλε δὲ χαιτας.
 v. 70. καὶ πόδας ἴσφ. (ita ut versus intermedius
 plane absit).
 v. 72. — βούλετ' ἰδεῖσθαι.
 5 v. 73. δεινὰ ὑπεστενάχιζε.
 v. 74. οὐρῆν μὲν πρῶτ' ἐπλάσ' ἐφ' ὕδ.
 v. 76. πολλὰ δακρῦων (suprascriptum ἐβόσα).
 v. 80. ὡς νῦν.
 v. 81. βάτραχος ἀπλώσας.
 10 v. 82. ὕδρος δ' ἐξαίφνης.
 v. 83. πᾶσιν ὁμῶς, ὄρθον δ'.
 v. 88. καὶ χεῖρας ἔσφιγγε — κατέτρυξε.
 v. 90. — ἀπαλύξαι.
 v. 91. — βάρος ἦσαν ἐκ' αὐτῶ.
 15 v. 92. ὕδατι δ' ὀλλόμενος.
 v. 96. καὶ εἰς δρόμον.
 v. 98. Cod. h. l. duos versus praebet:
 ποιηὴν τ' ἀντίκτισιν τ' ὄρθην δεκ' ἀπο-
 δώσει,
 20 τοῖς ἐπιτίσουσί σε μυνῶν στρατός, οὐδ'
 ὑπαλύξεις.
 Vid. var. lect. Codd. Mss. apud Ilgenium
 pag. 631.
 v. 99. ὡς εἰπῶν.
 25 v. 100. μαλακοῖσιν.
 v. 101. καὶ ἴα κραιπνότητος — ἦλθε solummodo in
 margine apparet, ab alia manu additus.
 v. 107. ὑπενέχετο.
 v. 111. ἦ πείρα πάντ. τέτ. (omisso κακῆ).
 30 v. 113—114. Codex:
 καὶ τὸν μὲν πρῶτον κατέκτανεν ἀρπάξασα
 ἔχθιστος γαλήη, τρώγλης ἔκτοσθεν ἐοῦσα
 (sive ἐλοῦσα).
 v. 115. Cod.:
 35 τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηέες ἐς μόνον
 ἐξευρόντες, ita ut v. 116. plane absit.

- v. 118. τρίτος δ' ἦν ἀγαπητός.
- v. 119. τοῦτον ἀπέπνιξε Φυσίγναθος.
- v. 120. ἀλλ' ὀκλιζόμεθα.
- v. 121. abest.
- v. 123. abest. 5
- v. 124. — ἔθεντο.
- v. 125. — χλωρούς, καὶ κνήμας ἐκάλυπτον.
- v. 127 — 131. Codex ita scriptos exhibet:
- ἀσπίς δ' ἦν αὐτοῖς λύχνου τὸ μεσόμφα-
 λαν· ἡ δὲ κιν λόγχη 10
 εὐμήκεις βελόνας, παγγάλκσον ἔργον Ἄρηος,
 ἡ δὲ κόρυς τὸ λέκυρον ἐπὶ ἀροτάφοις ἐρε-
 βίνθου· —
- θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστειφίων ἀπὸ
 βυρσῶν, 15
 οὓς γελίνην δειράντες, ἐκισταμένως ἐποι-
 ῆσαν.
- v. 132. οὕτω μὲν μύες ἔσταν ἔκτοσθεν· ὡς δὲ νόη-
 σαν.
- v. 134. σύναγον. 20
- v. 135. — ἦτις ὁ μῦθος.
- v. 136. — φέρων ῥάβδον μετὰ χειρῶν.
- v. 138. — εἶπε τοιάδε τοῖσδε.
- v. 140. εἶπον.
- v. 142. — ἀλλὰ μάχεσθαι. 25
- v. 143. εἴ τινες ἐν βιατῶ.
- v. 144. — εἰς οὐατα μῦθων.
- v. 146. μεμφομένων δ' αὐτόν, Φ.
- v. 152. νῦν γὰρ ἐγὼν ἐρέω.
- v. 154. ἄκροις παρὰ τεύχεσσιν. 30
- v. 156. — ὅπως σχεδὸν ἦνθον ἐφ' ἡμᾶς. 32
- v. 157. — αὐτούς σὺν ἐκείνοις.
- v. 158. πνήξαντες ἐκείνους.
- v. 160. ὡς εἰπὼν συνέπεισε καθοπλιζέσθαι ἅπαντας.
- v. 162. εἶχον καλῶν χλοερῶν ἀπὸ δευτέρων. 35
- v. 163. φύλλα δὲ γραμμῶν (omisso τῶν). 36

- v. 164. Ἐγχος δ' ὄξυς ἐκάστω μακρὸν ἀρήρει.
 v. 165. καὶ ἕα κοχλιῶν.
 v. 167. — θυμοῦ δ' ἐπέπλητο, ἕκαστος.
 v. 172. ἠδὲ γελῶν δ' ἐρέεινε.
 § v. 173. καὶ μῦσι τειρομένοισι καὶ προσέειπεν Ἀθήνη.
 v. 174. — μῦσιν ἄρα βοηθῆσθυσσα πορεύου.
 v. 176. — καὶ ἑδέσασσι πανθοδακοῖσιν.
 v. 181. — οἶα μ' ἔσοργαν.
 v. 184. καὶ τρωάγλας ἐτέλεσσαν.
 § v. 186. — τό γε θίλονον (sic) ἀθανάτοισιν.
 v. 192. καταρῦσαι.
 v. 195. τρωθῆναι.
 v. 197. — — εἰ καὶ θεὸς ἀντίος ἔλθοι.
 v. 199. — — οἱ θεοὶ ἄλλοι.
 § v. 200. — — ἀλλέες εἰσῆλθον.
 v. 203. δεινὸν ἐσάλπιγξαν.
 v. 208. abest.
 v. 209. τρωαλήτης μετ' αὐτόν.
 v. 210. In margine adscriptus est.
 § v. 211. — — ἐκ στόματος ἔπη.
 v. 212. Σεύτλαιον — Ἐμβασιχνητος.
 v. 214 — 218. Oedex:

ἀλλ' ὁ μὲν ἔσκασεν Ἐγχος· ἐφωρημήθησαν
 δὲ αὐτῶ

Τρωγλοδύτην δ' ἀπαλοῖο δι' ἀχένος· ἤ-
 ριπε δ' εὐθύ

οὐδ' ἐξέσπασε Ἐγχος ἐναντίον· ὡς δ' ἐ-
 νόησεν

Κρουστοφάγος φεύγων βαθείαις ἔμπεσεν
 ὄχθαις,

ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγεν ἐν ὕδασι, ἤλασε
 δ' αὐτόν.

v. 224. πορφυρέας.

v. 226. Τυροφάρου.

35 v. 227. Πάριον γλόφου — Καλαβίνδιος.

- v. 229. *Λιμναῖον — Ἐμβασιλευτος.*
- v. 232. *Ἔσταξ.*
- v. 233. *Λειχοπίνακα δ' ἔκεφεν ἀνύμων Βορβοπόλης.*
- v. 235. *deest.*
- v. 236. *Πρασσεῖος — ἔκλυσεν νεκρὸν ἰόντα. 5*
- v. 238 — 239. *desunt.*
- v. 240. *πίκτε δ' οἱ προκάροιθε φυγή δ' Αἰδόςδε δε-
δύκει.*
- v. 241. *Κραμβοβάτης δ' ἔσιδων — ἐπ' αὐτῶ.*
- v. 243. *Ὅργισθεις δ' ἄρ' ἀκίυνος, ἔλων δέχε χειρὶ κα- 10
χείη.*
- v. 244. — *λίθον ὄμβριμον.*
- v. 245. *τῶ βάλε Κραμβοβάτην —*
- v. 247. — *καὶ αὐθις —*
- v. 248. *τύψε δὲ οἱ μέσσην κατὰ γαστέρα· πάντα δ' 15
οἱ εἶσω.*
- v. 250. *Τρωγλοδύτης.*
- v. 253. *ἤλλατο δ' ἐς τάφρους, ὄππως φύγη —*
- v. 255. *ἔσχατος ἐκ λίμνης ἀνεδύσατο, τείρετο δ' αἰνῶς.*
- v. 258. *οὐδ' ἔρυξε. 20*
- v. 259. *οὐδ' ἔβαλε.*
- v. 260. *δῖος Ὅργανίων.*
- v. 262. *ᾤρησεν.*
- v. 263. *deest.*
- v. 264. *ἦν δὲ τις ἐν μυσί Πτεριδάραξ, ἔξοχος ἄλλων. 25*
- v. 265. *Κρίσσωος, φίλος υἱὸς ἀνύμονος Ἀρπεκι-
βούλου.*
- v. 266. *οἴκαδ' ἰὼν κολίμοιο μετασχεῖν πᾶς δ' ἐκέλευεν.*
- v. 267. *αὐτὸς δ' ἔστηκε γαυριούμενος κατὰ λίμνην.*
- v. 268. *οὗτος ἀναρπάξει βατράχων γενόμενος ἐπή- 30
πειλεν.*
- v. 269. *καὶ ὄηξας — μέσσην φάχιν εἰς δύο μοίρας.
φράγδην ἀμφοτέρησι (sic) ἐν ᾧμοις χεῖρας
ἴθηκεν.*
- οἱ δὲ τάχος δεισαντες —
- v. 271 — 272. *desunt. 35*

- v. 273. καὶ νέκυν ἐξετίμισσεν, ἐκαὶ μέγας, ὡς θ
ἦεν.
- v. 276. κάθην.
- v. 278. με πλήσσει.
- δ v. 279. ἄρκαξ ἐν βατράχοισιν ἀμαίβεται, ἀλλὰ τάχις
- v. 281. — κρατεροὶ περ ἴοντες.
- v. 285. — ἀρήγονας.
- v. 286 — 288. κινείσθω· οὕτω γὰρ ἀλώσεται, δε
ἄριστος
- 10 δε ποτὶ καὶ Κακανῆα κατέκτανεν, ὄμβ
μον ἄνδρα
ὡς μέγαν Ἐγκαλάδοντα καὶ ἄγρια φύ
Γιγάντων.
- Sequitur statim, omissis intermediis, v. 29
- 15 ὡς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δ' ἔβαλε πολέε
κεραυνῶ·
ἦκ' ἐπιδινήσας, ἰβρόντης μέγαν δ' ἐ
λίξω Ὀλυμπον (σι
- v. 293. deest.
- 20 v. 294. ἦκ' ἐπιδινήσας· ὁ δ' ἔαρ' ἔκατα χειρὸς αἰ
κτος.
- v. 295. πάντας μὲν τ' ἐφόβησε βαλὼν ἐπὶ τοῦσδε
μίας.
- v. 297. ἔλπετο πορθήσειν.
- 25 v. 298—299. in unum conjuncti sunt: εἰ μὴ ἀπ' Ἰ
λύμπου βατράχοισι ἀρωγὸς εὐθὺς ἔπεμψ
- v. 300. — ἀγκυλοχεῖλαι.
- v. 303. βλαισοί, χειροτονοῦντες.
- v. 306. — ἀνεγνάπτοντο.
- 30 v. 307. τοὺς καὶ ἐπέδδιδασαν πάντες μῦθες.
- v. 308. — ἰδύετο —.
- v. 309. καὶ πολέμου τελευτῆ μονήμερος ἐξετελέσθη.

Codicem contuli ad exemplar editionis J. Fr. Bo
sonade. Parisiis, 1824.

VII.

Codex graec. Nr. 282. Bibl. Caes. Vindob. continet praeter Lycophronis Alexandram cum Is. Tzetzae commentario varia Grammaticorum fragmenta, quorum primum Io. Philoponi est, *περι λέξεως*, ita incipiens: *λέξις ἐστὶ φωνὴ ἑγγράμματος μέρος λόγου* 5 *παριστάσα· τῶν δὲ λέξεων αἱ μὲν εἰσι ποιητικαί, αἱ δὲ κοιναί, αἱ δὲ κατὰ διάλεκτον. Διάλεκτοι δὲ εἰσι πέντε· Ἰάσις, Ἀττικὴ, Δωρικὴ, Αἰολικὴ, Κοινή. Ἰάσις δὲ ἐκλήθη ἐκ τῶν Ἰαίωνων, ἀπὸ Ἰωνοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Κροεύσης τῆς Ἐρεχθίδεωσ θυγατρὸς. Δωρικὴ ἐκ τῶν Δω-10 ρικίωνων, ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἑλληνος παιδὸς. Αἰολικὴ δὲ ἐκ τῶν Αἰολέων, ἀπὸ Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος παιδὸς. Κοινή δὲ, ἣ πάντες χρῶμεθα. Ἰάδι ἔγραψεν Ὀμηρος· Ἀττικῇ Ἀριστοφάνης· Δωρικῇ Θεόκριτος· Αἰολικῇ Ἀλκαῖος· κοινῇ Πίνδαρος. — Desinit: Ἀλκαῖος, 15 Ἀλκαῖος· ἀρχαῖος, ἀρχᾶος· Ρωμαῖος, Ρωμᾶος. (Cf. Gram. Leidens. ad Schaef. Gregor. Corinth. p. 628. et Gram. Augustan. ibid. pag. 671.)*

Sequitur aliud fragmentum sine auctoris nomine, sive id Tryphonis est, sive Moschopuli, quod ita incipit: 20 *Τὰ τῆς λέξεωσ πάθη ἐσ δύο γενικᾶτατα διαιρεῖται, ποσὸν δὲ καὶ ποιόν· εἶδη τοῦ μὲν ποσοῦ, ἔνδεια καὶ πλεονασμός· τοῦ δὲ ποσοῦ, μετάθεσις καὶ μετάληψις· ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ συνελθόντων, τμησις γίνεται. Ἔστι δὲ, ὡς ἐν κεφαλαίῳ, πάθη πέντε· πλεονασμός, ἔνδεια, 25 μετάθεσις, μετάληψις, τμησις. Πλεονασμός μὲν οὖν ἐστὶ περισσότησ χρόνων ἢ χρόνου, στοιχείων ἢ στοιχείου. Ἐνδεια δὲ τοῦναντίον χρόνου ἢ χρόνων, στοιχείου ἢ ἐλάττωσισ. Μετάθεσις δὲ ἐστὶ στοιχείου μετακίνησισ οὐκ εἰσ ἀντίστοιχον, ὄλον, ἀπειθανός, ἠπειθανός· 30 αἰμαπότα, ἡμοπότα. Desinit post 6 paginas his verbis: *Μυκτηρισμός ἐστὶ, τὸ μετὰ ποιᾶσ κινήσεωσ καὶ συναγωγῆσ τῶν μυκτῆρων γινόμενον, ὡσπερ καὶ Μένανδρός φησιν**

— οἱ δὲ πάλιν ἐμυκτηήρισαν.

καὶ τὸ ἐπέμυξάν τινες οὕτως εἰλήφασιν.

Χαριεντισμὸς ἔστι, λόγος εὐτράπελος ἐν ᾧ διαχεῖται
δ τε λέγων καὶ ὁ ἀκούων· ἡ μάλα δὴ τινὰ Κύπριον Ἀ-
χαιϊάδων.

- 5 Tertium fragmentum incipit: Γράφειν, τὸ συγγράφειν
λόγον, ἢ ἄλλην τινὰ ἱστορίαν· ὄθειν καὶ συγγραφεῖς.
γράφειν, τὸ ζωγραφεῖν, ὄθειν καὶ γραφεῖς· γράφειν,
τὸ ἐπιστέλλειν. γράφειν, τὸ διὰ δόνακος γράφειν. γρά-
φειν, τὸ νύσσειν, ποιητικῶς· ὡς παρ' Ὀμήρω· γρά-
10 ψα ταρσὸν δεξιτεροῦ ποδός. Desinit: σχολάζω τινός,
τὸ ἐμαυτὸν ἀπάγω τοῦ πράγματος, τουτέστιν, ἡσυχίαν
ἄγω καὶ τοῦ θορυβίου ἐμαυτὸν ἀφιστῶ· καὶ ἀπὸ τοῦ
του σχολή ἢ ἄδεια.

- Sequitur per unam et dimidiam paginam aliud frag-
15 mentum, cuius initium hoc est: περὶ τῆς συντάξεως
τοῦ λόγου διδασκαλία πολλή τε καὶ βαθεῖα κατέστηκε,
φιλομαθέστατε Δάξαρ, καὶ πολλοῦ δεομένη χρόνου,
καὶ μείζανος ἢ τῆς καθ' ἡμᾶς δυνάμεως. Πολλὰ γὰρ
περὶ αὐτῆς τοῖς ἀρχαίοις διακρίνονται· Ἀπολλωνίῳ τε
20 τῷ σοφωτάτῳ, τῷ ἐπίκλῳ Δυσκόλῳ, καὶ Ἡρωδιανῷ
τῷ πολυμαθεστάτῳ, καὶ Ἀπολλωνίῳ τῷ νέῳ, καὶ τοῖς
Ἀττικισταῖς, καὶ Ἀρκαδίῳ τῷ Βυζαντίῳ. Ὅν ταῖς πρα-
γματείαις εὐ ἐντετυχηκῶς, θαυμάσειας αὐτῶν τὸ πολυ-
μαθές, καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν ὑγιᾶ καὶ κατάλληλον
25 χρῆσιν, καὶ τὴν ἀκριβῆ καὶ πολύτροπον καὶ πολυσχῆ-
μονα πάσης τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου χρῆσιν. Ὅμως
οὖν ὡς οἷόν τ' ἔστι σὺν θεῷ τῷ σοφωτάτῳ γοῦν συν-
τομίαν ποιήσασθαι μέθοδον εὐρύθμου χάριν ὁμιλίας
αἰτήσαντι, καὶ τοῦ ἔχειν εἰς μνησίαν τῆς περὶ ἡμᾶς διη-
30 γήσεως ὀμηρόν τε καὶ ἐχέγγυα. Ἐπειδὴ δὲ περὶ λόγου
εἰπεῖν προεθυμήθη, δεῖον εἰδέναι πρότερον, ποσακῶς
ὁ λόγος εἴρηται· ἔστι γὰρ ὁμώνυμος φωνή, κατὰ πολ-
λῶν σημαινομένων φερομένη. λέγεται γὰρ λόγος ὁ εὐ-
διάθετος λογισμὸς, καθ' οὗ λογικοὶ καὶ διανοητικοὶ
35 ἴσμεν. λέγεται λόγος καὶ ἡ φροντίς· ὡς ὅταν λέγωμεν

οὐκ ἔστι λόγου ἄξιος, οὐ ποιῶμεν αὐτοῦ λόγον. λέγεται λόγος καὶ ὁ ὑπολογαριασμός, ὡς ὅταν λέγωμεν, ὁ ἡγεμῶν πρὸς τοὺς αὐτοῦ ἐπιτρόπους ἔχει λόγον. λέγεται λόγος καὶ ἡ ἀπολογία, ὃν τρόπον λέγομεν· ἔδωκε περὶ τούτου λόγον. λέγεται λόγος ὁ καθόλου ὅ παρέχων ἐν ἑαυτῇ πᾶσαν λέξιν· καθ' ὃ σημαίνομενον πᾶν μέρος λόγου, ἦτοι ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή καὶ τᾶλλα μέρη λέγεται λόγος. Πάλιν λέγεται λόγος ὁ ὄρος, ὡς ὅταν λέγωμεν, ἀπόδος τὸν τοῦ ζώου λόγον· οἶον, οὐσία ἔμφυχος αἰσθητική· λέγεται λόγος καὶ ἡ αὐτοτε- 10 λῆ διάνοιαν δηλοῦσα τῶν λέξεων παραθέσις, τουτέστιν, ὁ κατὰ σύνταξιν λόγος· ὃς καὶ μερικὸς γίνεται μονομερῆς καὶ τριμερῆς· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ τῶν ὀκτώ μερῶν συνιστάμενος. Μονομερῆς μὲν οὖν, οἶον, περιπατῶ, τρέχω, ἔρχομαι, καθέξομαι. διμερῆς δέ, οἶον· 15 Σωκράτης διαλέγεται, Πλάτων φιλοσοφεῖ. τριμερῆς δέ, τύπτει ὁ θεῶν. ὁ μαθητευόμενος διδάσκει. τετραμερῆς δέ· Ἀχιλλεὺς μὲν ἐμαχῆσατο βασιλεύοντι. πενταμερῆς δέ· Μενέλαος δὲ τῷ ἡδίκηκῶτι ἐμονομάχησεν. ἑξαμερῆς δέ· ἐγὼ μὲν ἐμφοβος τοῖς καθεύδου- 20 σι συνηγέσθην. ἑπταμερῆς δέ, ἐκεῖνος δὲ πρὸς τοῖς ἡθροισμένοις ἀνδράσι διηνέχθη· ὀκταμερῆς δέ, ὡς Ὀμήρειος στίχος·

πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέ-
οντ' ἐλέαιρε. 25

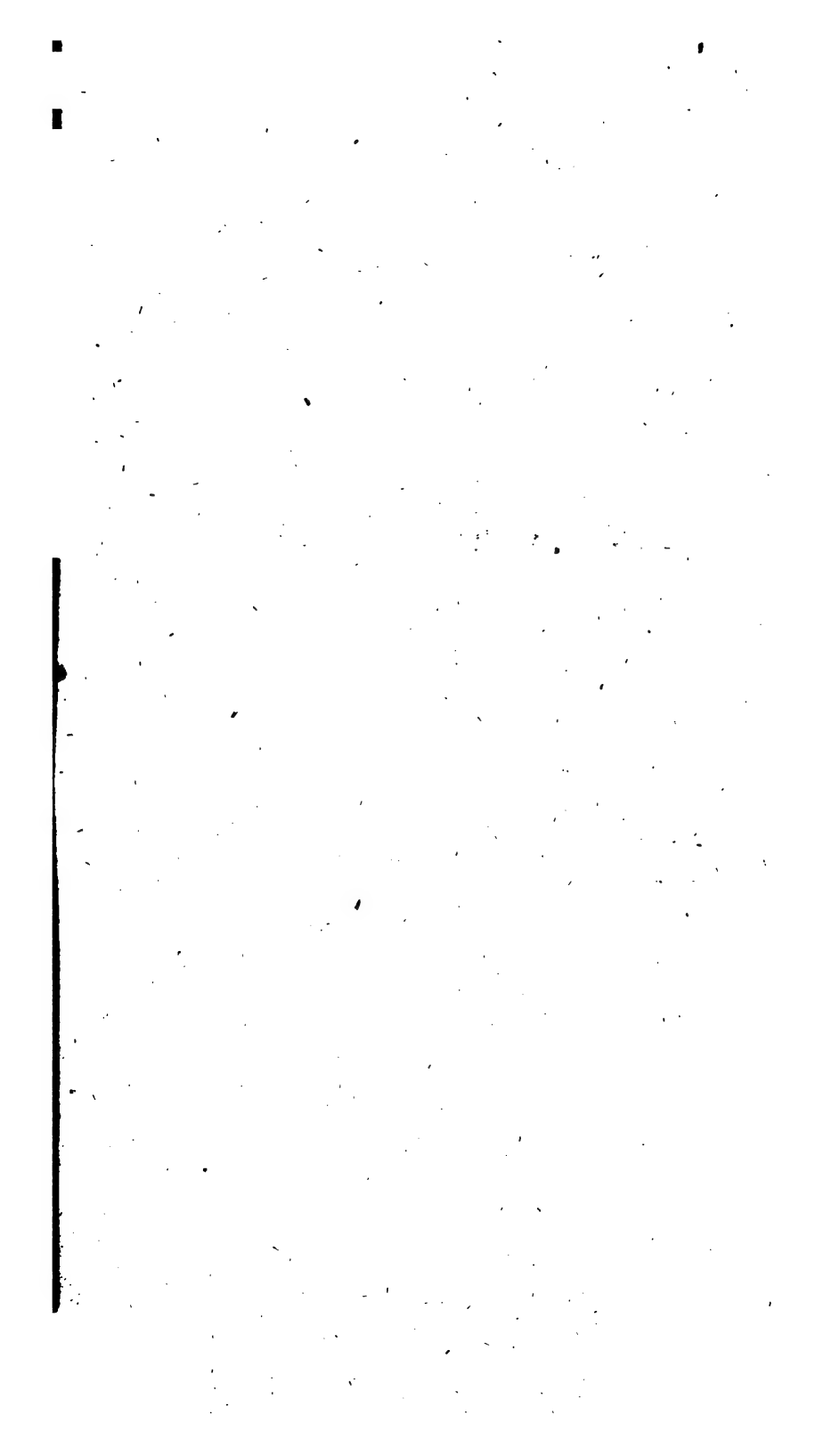
Ἐκαστος γὰρ τούτων ἔστι λόγος σύνθετος, τέλειος, ἔχων σύνθεσιν διάνοιαν αὐτοτελῆ δηλοῦσαν. Περὶ τούτου τοίνυν τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου ἔστιν ἡμῖν ὁ λόγος, ὁ ἀπὸ δύο τοῦλάχιστον συνίσταται μερῶν.

Finis: Τῶν ὀνομάτων ἔστι καὶ κατὰ φωνὴν εἶδη, ἔστι 30 δὲ καὶ κατὰ σημασίαν. Τὰ μὲν κατὰ φωνήν, πρωτότυπον καὶ παράγωγον, ὅπερ διαιρεῖται εἰς πατρωνυμικόν, κτητικόν, συγκριτικόν, ὑπερθετικόν, ὑποκοριστικόν, παρώνυμον, ῥηματικόν. Τὰ δὲ κατὰ σημασίαν· κύριον, προσηγορικόν, ἐπίθετον πρὸς τι ἔχον, 35

καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅν σημαντικαὶ εἰσι αἱ φωναί, εἴτε
 πρωτότυποι τυγχάνουσιν, εἴτε παράγωγοι. Πᾶσα γὰρ
 φωνὴ πάντως ἢ πρωτότυκός ἐστιν ἢ παράγωγος.
 Ἐπεὶ οὖν ἡ τοῦ λόγου σύνταξις εὐάρμοστος καὶ κα-
 5 ἄλληλον συναρμόζουσα λέξεων παράθεσιν ἐμφαντι-
 κὴν ἀρμονίαν ἐνθυμημάτων — Hic in media pagi-
 na finitur fragmentum.

A N N O T A T I O .

ANNOTATIO.

Maximus Planudea, Constantinopolitanus, vir suae aetatis inter paucos doctissimus, ob plurima, quorum haud exigua pars adhuc in Bibliothecis latet, variae eruditionis specimina, raramque inter infimae aetatis scriptores stili elegantiam, hoc certe promeruit, ut haec quoque, quae sub eius nomine feruntur, opuscula grammatica tandem aliquando prodirent, licet verendum quidem esset, ne vel modica expectatione minora iuvenirentur. At deterrere hoc de incepto minime potuit, cum magnis vetustorum Grammaticorum operibus deperditis, tota nostra de illorum doctrina cognitio ex eiusmodi derivatis fonticulis haurienda sit. Neque vero de his scriptionibus, quales illae quantive pretii fuerint, certe iudicare nunc licet, cum longe olim sine dubio ampliores, non nisi misere truncatae atque in epitomen redactae ad nos pervenerint. Dixit de iis *Fabricius* in *Bibl. Gr.* Vol. VI. p. 348. et Vol. IX. p. 688. edit. Harless. leviter tantum attigit *Villoison*. *Anecd.* II. p. 79. pauca ex iisdem delibavit *Nunnesius* in *Not.* ad *Phrynichum*; largius vero indidem nuper propinavit *Boissonadius*, V. Cl., in Annotationibus nitidissimae editioni *Homeri Opp.* adiectis Lutet. Paris. 1823. De aetate *Max. Planudae* eiusque scriptis in universum vid. *Conr. Gesneri* *Bibl. universa*, fol. 508. vers. sqq. *Montefalcon.* *Palaeograph. graec.* p. 38. et omnino *Fabric.* *Bibl. graec.* Vol. IX. p. 682—693. edit. Harless.

In adornanda hac editione tribus Codd. Parisinis usus sum; primo, in quem casus me alia quaerentem detulerat, e *Suppl. Codd. graec.* nr. 70., ex quo totum opus describerem; altero, quem postea nactus sum, *Cod. Reg.* nr. 192., antiquiori illo et praestantiori, quem ad descriptum exemplar diligenter excuterem; tertio, *Cod. Reg.* nr. 2596., quem in dubiis tantum locis consulerem. Hi in Annotationibus literis A. B. C. indicabuntur. Reliquos duo, qui mihi ad manus erant, *Codd. Reg.* nr. 2580. et 2606. recentiores illos quidem, haud tamen raro in auxilium vocavi, praesertim ubi textus lacunosus erat, aut aliqua insigni difficultate impediabar; sperabam enim, fore, ut hic illic saltem pleniora et integriora praeberent: miro tamen consensu uterque in his vitis ubique cum melioribus libris conspirabant. Quare eorum in Annot. non nisi perraro mentio facta est.

Inscript. Τοῦ σοφωτάτου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη περὶ γραμματικῆς διάλογος A. et C. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη περὶ γραμματικῶν ζητημάτων. B. Τοῦ σοφωτάτου καὶ ἔλλογιωτάτου M. τ. Πλ. περὶ γραμματικῆς διάλογος καὶ πρόσωπα Νεόφων καὶ Παλαιίμων. *Cod.* 2580. Τοῦ ὀσιωτάτου μοναχοῦ κυρίου M. τ. Πλ. διάλογος περὶ γραμματικῆς *Cod.* 2606.

Pag. 3, 1. λόγων] λόγων αὐτῶν C. λογῶν Cod. 2606. — 5. ἀκριβῶς τὸν νοῦν ἔχει] Dedi ex C., ἀκριβῶς ἔχειν A. — 6. τὸν ἔκρον εἰς τὸ πεδίον] De hoc proverbio vid. Lex. Lucian. p. 332, & et Reitzii not. ad Lucian. Pisc. 9. Tom. I. p. 577. — 13. A. in margine: εἰμὶ καὶ γίνομαι· τίς ἢ διαφορά; — 20. A. in marg.: ὅτι τὸ εἰμὶ τρεῖς ἔχει χρόνους, τὸ δὲ γίνομαι τέσσαρας.

Pag. 5, 7. Ante verba: ἐνθουῦ — λέγεις A. vitiose Palaetini nomen inserit, et sequentia iterum Neophroni tribuit; quae omnia cum antecedentibus sub Neophronis persona coniungenda erant, scms flagitante. — 16. ἐπιστᾶν A. — 23. συνιστᾶν A. — 33. A. in marg.: ὅτι ὁ χρόνος εἰς τρία διαιρεῖται.

Pag. 6, 1. ἀκαριαῖος] Hesychius: ἀκαριαῖος· τὸ πρόσφατος, ἢ ἀναρχον ἢ ἀκέφαλον· τὸ βραχὺ· τὸ ὀλίγον. Suidas: ἀκαριαῖος· μικρὸν. βραχὺ. ῥοπή καὶ ἀκαριαῖος, ὁ βραχὺς κἀρχος. A. in margine: ὅτι ὁ ἐνεστώς ἀκαριαῖος καλεῖται. — 4. A. in marg.: ὅτι δ' ἀπεληλυθὸς κλαυκός καὶ εἰς τέσσαρα. — 7. A. in marg.: ὅτι ὁ μέλλων εἰς δύο. — 11. A. in marg.: δευτέρους μέλλοντας καὶ μέσους παρακειμένους καὶ ὑπεροσυντελλίους οὐδὲν σημαίνειν. — 16. τοῦτῳ σε δεῖ προσέχειν] τοῦτό σε δεῖ πρ. A. vitiose. — 24. A. in marg.: ὄρος ἐνεστώτος. — 26. A. in marg.: ὄρος παρατακτικῶ. — 33. A. in marg.: ὄρος παρακειμένον.

Pag. 7, 3. A. in marg.: ὄρος ὑπεροσυντελλίον. — 8. A. in marg.: ὄρος Ἀορίστον. — 17. A. in marg.: ὄρος μετ' ὀλίγον μέλλοντος. — 24. καλῶς ἔχει] καλῶς ἔχω A.

Pag. 8, 13. οὐκὰ μοι δοκεῖς — εἰδέναι] Haec verba, quae in Codd. cum sequentibus coniuncta et Neophroni tributa sunt, scms ita postulante, scimxi.

Pag. 9, 8—17. Haec omnia in Cod. A. uno tenore sub Palaetimi persona leguntur. Distinctum Cod. B. suppediavit.

Pag. 10, 25. γενήσιως] γενέσεως A. — 27. γέννησιν] γέννησιν A. — 33. Neophronis personam induxi e Cod. B. — ὁ μὲν κορα] ὁ μὲν A. omisso κοραξ.

Pag. 11, 16. οὐκ ἔστιν] οὐδ' ἔστιν A. — 22. κατεβήσεται] Iliad. ζ', 288. ἀπεβήσεται Iliad. β', 35. ἐπεβήσεται Iliad. κ', 513. προσεβήσεται Iliad. β', 48. Vid. Schol. Bekk. ad Iliad. β', 35. et Buttm. Gramm. Graec. ampl. §. 96, 10.

P. 13, 14. ἀντὶ παρατακτικῶν] A. vitiose ἀντὶ παρακειμένον. — 17. Hic in Cod. A. perperam inseritur Neophronis nomen, quod delevi. — 23. Cod. A. ante εὐ λέγεις Palaetimi nomen ponit, cui haec omnia usque ad ἠῶξεται tribuuntur; quod ita mutandum censei, ut h. l. Neophronis nomine posito, sequentia ad Palaetimum referretur.

Pag. 14, 16. αἰεὶ] αἰεὶ A. — 26. ἢ ἀπὸ δύο] ἢ δύο A. — 27. ἢ ἀπὸ τοῦ ρ] ἢ τοῦ ρ. A.

Pag. 15, 5. ἀναδιπλασιάζουσιν] ἀναδιπλασιάζονται A. — 10. ταῦτά] ταῦτα A. — 12. παρακειμένῳ] Hanc vocem, quae in Codd. desideratur, addidi.

Pag. 16, 7. τὸ δὲ ἐκλήσα — δύνανται] Haec verba Neophroni tribuuntur in Cod. A. cuius nomen secundum Cod. 2580. omisi. — 29. τῆς αὐτῆς συζυγίας] τῆς τοιαύτης A. vera tamen lectione in margine apposita. Post ἕτερον δὲ Cod. A. parvam lacunam, et deinde, καὶ ἄλλως δὲ οὐκ ἂν habet. Lectionem, quam recepi, praebuit Cod. 2580.

Pag. 17, 5. A. in margine: ὅτι τοῦ μ ἡγουμένου, οὐδέποτε τὸ μ ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέξεως ἔπεται.

P. 18, 11. Palaetimi nomen, quod in Cod. A. post verbum γτ

νοῖτο tandem legitur, sensu, ut mihi videbatur, flagitante transposui.

Frag. I. Περὶ διαφορῶν τῶν αὐτῶν μακρῶν καὶ βραχέων.

Pag. 18, 18—20. Operae cum in notis et apicibus horum vocabulorum exprimendis satis negligenter rem gesserint, totum locum iterum apponam: ἄδῖα. ἀπόλλων. Ἴερῆα. Ἴερά. Ἰλασσάμενοι. Ἰλάσκεισθαι. Ἰλαῶν. ὑπεροκλίη. ἐμήνιε. γλυκίων. ὄϊω. κᾶλόν. Ἰεθ. λῆην. Vid. Hom. Hymn. XXIX. 8. Iliad. α', 14. α', 23. α', 147. α', 100. α', 386. α', 563. α', 205. α', 247. α', 249. α', 59. γ', 221. ε', 361. Odys. δ', 371. — 25. ἀπάλαμος] Hesiod. ἔργ. 20. cf. Drakon. Straton. 120, 23., ubi ἀπάλαμος editus est. — ἀέντος] Cf. Odys. ε', 109. Orph. Hymn. XXXVIII. 22. Thryphiod. 117. — 30. διὰ] Non meminerat Grammaticus etiam διὰ ab ipso Homero interdum produci, Iliad. γ', 357. δ', 135. — 31. τὰ εἰς ἰς ὀξύτονα] Cf. Dracon. Strat. 47, 12—18. et Grammaticum Hermanni ad lib. de emendand. rat. gr. pag. 427, sect. 30. et 31.

Pag. 19, 4. Post βαλβιδος inserte: ὡς ἀπὸ τοῦ βηλοῦ, quae operarum errore exciderunt. — 6. Post ἐπιιδος lacuna in Cod. A. supplenda fortasse e Dracon. Strat. 47, 19. — 8. Post σύνιδος Cod. A. inserit: τῆς εὐνής. — 9. Cf. Dracon. Strat. l. l. 20—27. — 17. Totus hic locus infra recurrit in Tractatu Isaaci Monachi de Metris poeticis pag. 193—196. — 24. Iliad. α', 27. — 26. Iliad. α', 27. — 30. Iliad. α', 1.

Pag. 20, 3. Iliad. α', 3. — 9. Iliad. α', 5. — 11. Iliad. α', 45. — 13. Iliad. α', 7. — 15. Lacuna in omnibus, quos vidi, Codd. Verum suppeditat Tractatus de metr. poet. 194, 12.

ὡς ἀπὸ ἐφώρησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑπὸς ἀστράς. (Iliad. κ', 465.) — 19. Iliad. α', 5. — 24. Iliad. α', 19.

Pag. 21, 33. Iliad. β', 824.

Pag. 22, 25. καταληγμι δέ] Cf. Theodos. Alexandr. Gramm. edit. Göttling. p. 41, 23. — 27. Fragu. II. — 31. ἀγιασμός et ἀγίασμα in Lexicis desiderantur; Hesychius ἀγιασμός habet, Suidas ἀγίασμα, Phavorinus utrumque.

Pag. 23, 21. καὶ τὰ διὰ τοῦ τηριον] τὰ, quod deesse nequit, inserui. — 23. καὶ τὸ κλίμα] Haec addidi, ob κέκλιμαι, quod statim sequitur.

Pag. 24, 28. ταῦτα — τιμήσεται] Haec verba, quae Codd. perperam Palaetimo tribuunt, Neophroni vindicavi. — 34. τῷ ἢ διαθουμένῳ] τὸ ἢ διαθούμενον A.

Pag. 25, 3. λυμός] Corrige λοιμός. Aliter Orus apud auctorem Etymol. M. 69, 44. et 523, 23. — 10. λύματα] Iliad. α', 314. — 29. λυμός] λοιμός A. quod repono. — 32. Quae post ὄνυμός sequuntur, Cod. A. perperam Neophroni tribuit. — 32. λυμός] Cod. A. iterum λοιμός.

Pag. 26, 3. φύμα, κλύμα, κλήν τοῦ κῆμα] Vid. Canon. prosod. sect. 35. et 101. apud Herm. de emendand. rat. gr. pag. 428. et 442. Herm. ad Orph. Hymn. X. 22. Dracon. Straton. 57, 5. 95, 23. 100, 20. — 4. Fragu. III. — 14. Πλαος] Πλεως A. — 25. Iliad. ε', 150. — 26. A. in margine: περὶ τοῦ διπλοῦ φ̄.

Pag. 27, 1. Fragm. IV. — 12. A. in margine: *ὅτι τὸ μεταβητικὸν τῆς κινήσεως εἶδος διπλοῦν ἐστὶ.*

Pag. 30, 22. Iliad. τ', 218. — 29—30. Iliad. κ', 677. α', 44. — 31. *κατατεθνεύσας*] Iliad. η', 409. Cf. Buttm. Gramm. ampl. §. 110, 13.

Pag. 31, 5. *τάτρουσι*] *γράφουσι* A. altera tamen lectio, quam recepi, superaddita. — 10. A. in marg.: *περὶ ἁλλείψεως ποθέσεων.* — *βοῦν οἶτον ἀνοῦμαι*] Monet Cl. Boissonad. ad Iliad. η', 473., Maximum Planudem h. l. verba Philostrati respicere in Heroic. p. 6.: *βοῦν οἶτον, καὶ οἶνον τράγον, καὶ τοιαῦτα τοιοῦτων ἢ ἀνοῦμαι, ἢ αὐτὸς ἀποδίδουαι.* Cf. Philem. Lex. pag. 37. sect. 49. Phavorin. h. v. fol. 110. edit. Rom. — 18. *αττιατικῇ*] Sic Codd. h. l. omnes. Philem. Lex. l. l. ubi *γενικῇ* vulgatae *αττιατικῇ* substituit Fr. Osannus ex coniectura Boissonad. in not. ad Philostrat. Heroic. p. 298. quam tamen auctor ipse nunc, ut pessimam, revocat in not. ad Iliad. η', 473. — 20—23. Iliad. τ', 90. τ', 290. — 25. Fragm. V. *καὶ ἐπιθέων.* — 29. *παραταχθήσεται*] *προταχθήσεται* A.

Pag. 33, 16. *Δημοσθένην*] Cf. Philem. Lex. pag. 44. sect. 58. et Phavorin. h. v. fol. 137. vers. edit. Rom. — 23—36. Totum hunc locum excitavit Boissonad. ad Iliad. ζ', 140. — 29. Iliad. ζ', 140. — 31. Iliad. ζ', 310. — 32. *πρώξ*] Codices *πρῶξ*.

Pag. 34, 1—16. *χωρὶς ἄρθρον προφορόμενα*] Cf. Philem. Lex. p. 53. sect. 78. et Phavorin. v. *ἐπίθετα.* — 20. Fragm. VI. *περὶ τόνων.*

Pag. 35, 7—9. Locus vitiosa Codd. scriptura valde impedita. — 10. Palaetimi persona, quam h. l. induxi, in Codd. tandem post *Ἑλλῆσιν* apparet.

Pag. 36, 25. Cf. Philem. Lex. p. 206. sect. 295. Phavorin. v. *χρῆσειον.*

Pag. 37, 7. Iliad. τ', 246. — 21. *ἐξαετής*] Philem. Lex. p. 51. sect. 75. Phavorin. v. *ἐξαετής.* 23. *τοιοῦτον καὶ τὸ . . .*] Deest exemplum. Hanc lacunam Codd. meorum neque Philemon supplet, neque Phavorinus. — 29. Fragm. VII. Vid. Phavorin. v. *δοίη* fol. 150. vers. edit. Rom.

Pag. 39, 14. Post verba *τὰ τοιαῦτα* parva in Cod. A. lacuna, quam indicare quam praeterire malui, licet ad sensum nihil plane consideretur. — 17. Verba: *τί δὲ περὶ μόνα — σχηματίζουσιν* Cod. A. Neophroni tribuit, repetito ante *ἐντεῦθεν* Palaetimo nomine; perperam. — 33. Iliad. α', 129.

Pag. 40, 1. Iliad. α', 324. — 5. Dele signa lacunae; nihil deest. — 7. Iliad. α', 220. — 8. *ὀρῶμαι* Iliad. σ', 286. *ἰδύμην* Iliad. ε', 47. — 10. *ξύνιον* Iliad. α', 273. — 11. *Χαλκιδαικῆς*] Malim *Χαλκιδικῆς*. De his verborum formis, sive Chalcidicae sive Alexandriae dialecti, vid. Bekk. Anecd. I. 91, 14. III. 1293. penult. Phavorin. Eclog. in Dind. Gram. gr. I. 228, 26. Lobeck. ad Phrynich. 349. Tzetz. ad Lycophr. v. 21. cuius Scholion in Cod. Parisin. 2723. plenius ita legitur: *τὸ δὲ ἐσχάζουσαν ἀπὸ τοῦ χάσσω, τὸ ἀνοίγω, καὶ τὸ κόπτω, τὸ τὴν διέσχειαν ποιοῦν· ἐστὶ δὲ Χαλκιδαικόν (sic) ἢ τοὶ Ἀττικῆς διαλέκτου.* — 14. Lacunae signa post *κατάλληλον* delenda sunt. — 15. *νεικεῖν* [Ὅμηρος] Iliad. α', 521. et 579. σ', 210. et saepius — 19. *τῷ χαιρέτω*] Phavorin. h. v. fol. 531. edit. Rom. apud quem desunt in fine verba *πρὸς ταῦτα.* — 28. *τὰ σύντικα*] Phavorinus h. v. fol. 230. edit. Rom.

Pag. 41, 3. Fragm. VIII. *περὶ γραφῆς μετοχῶν.* — 25. Post *ἔγους* lacuna satis ampla in Codd.

- Pag. 44, 15. Iliad. ε', 495.
 Pag. 45, 25. *σημῆναι*] Vid. Lobeck. ad Phrynich. pag. 25.
 Pag. 46, 28. Iliad. α', 173.
 Pag. 49, 35. Iliad. ε', 80.
 Pag. 51, 1. Fragn. IX. — 5. Cf. Phavorin. v. *ἐναντίον* fol. 184. edit. Rom. ubi haec paulo aliter leguntur. — 11. *ὡδὲ τις*] δε δέ τις; A. Iliad. ε', 152. A. in margine: *ἄλλα ἀντ' ἄλλων ὀνόματα καὶ μέρη λόγου ἔτετα.* — 14. Iliad. α', 601. — 16. Odyss. β', 257. — 19. Iliad. υ', 36. Non meminerat huius loci Boissonadius, cum in not. ad Iliad. α', 348 Planudem haec verba memoriter pro ἡ δ' ἀκίονο' ἄμα τοῖσι γυνῆ κτεν attuliasse scriberet. — 21. Iliad. γ', 95. — 23. Fragn. X. *περὶ γραφῆς ὀημάτων.*
 Pag. 52, 6. *ξυνέηκεν*] Iliad. α', 8. — 16. Fragn. XI. — 22. *φαθί*] Operarum negligentia irrepsit pro φαθι, quod Codd. h. l. praebent, et quod omnino, vel invitis Codd. reponendum esset. Vid. Phavorin. v. *κῦθι* fol. 308. edit. Rom.
 Pag. 53, 7. Post *τί φήσουσιν* lacuna in Codd. — 8. *ἄωρο*] Eustath. ad Iliad. γ', 272. pag. 333, 31. edit. Lips. *ἀλτὲν ἄωρο, ἦγουν ἠώρητο καὶ ἐπρέματο, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ἠ καὶ συστολῆ τῆς ἀρχουσης; ἄωρο.* Cf. Butt. Lexil. I. 63, 27. pag. 293. — 10. *ἀνωγα*] Butt. Lexil. l. l. p. 293. — 11. *ἐάλπει*] Phavorin. h. v. fol. 238. edit. Rom. — 21. Fragn. XII. *περὶ συνθέτων ὀνομάτων καὶ ὀημάτων. — οἱ ποιηταί*] Codd. mei non habent. Sumpsit e Phavorino, apud quem totus hic locus legitur v. *χαριτολογεῖν* fol. 532. vers. edit. Rom.
 Pag. 54, 9. *δυσθαλπῆ χριμώνα*] Iliad. ρ', 549. — 20. *ἠπιορος*] Phavorin. h. v. fol. 251. — 27. *τρόφος*] Phavorin. h. v. fol. 508. — 30. *τὴν Τεω*] Phavorin. h. v. fol. 327: *οὐκ οἶδα δὲ εἰ τὸν λαγὰ καὶ τὸν ταῶ.* — 31. *Ἰδη*] Phavorin. h. v. fol. 268.
 Pag. 55, 1. *ἦροτο*] Phavor. h. v. fol. 252. — 9. *αῦω*] Phavor. h. v. fol. 93 — 13. et 15. Iliad. α', 2. υ', 232.
 Pag. 56, 25. Iliad. α', 367.
 Pag. 57, 13. Totum hunc locum de φ paragogico protulit Bekkerus e Cod. Barocc. in Indic. Anecd. p. 1400, — 17. *Ἡρόδοτος*] *Ἡσιόδος* Bekk. — 23. *προλοισατο*] Corrige *προσίστατο*, ut apud Bekkerum editum est. — 24. *οὐκ ἔστιν*] *οὐκέτι* Bekk. Nostrum praeplicet. — 32. *καίτοι δέον ὄν κείσθαι — τιθείας*] Desunt in Cod. Barocc. apud Bekk.
 Pag. 58, 1. *μετὰ τοῦ φ*] *μη μετὰ τοῦ φ* Bekk.
 Pag. 59, 7. Iliad. α', 76. — 13. Iliad. α', 88—89. — 17. Iliad. α', 80.
 Pag. 60, 23. Fragn. XIII. *περὶ ἐπιφθέματος. — τὸ νῦν*] Cf. Phavorin. h. v. fol. 377. edit. Rom. — 26. *Σοφοκλῆς*] Aī. 87. — 28. *Εὐριπίδης*] Hecub. 996. — 31. *οἱ Τραγικοὶ*] Phavor. l. l. οἱ *Τραγικοὶ καὶ Κομικοὶ.* — 32. *τὰ ἐπιφθέματα*] Phavor. h. v. fol. 209.
 Pag. 61, 7. Post *συγκριτικῶν* satis ampla lacuna in Codd. meis. Desunt exempla. — 8. Post *ὕπερθετικῶν* iterum exempla deficient. — 11. *ἔνεκα καὶ ἔνεκεν*] Phavor. fol. 186, apud quem post *γράφοντες* haec leguntur: *ἄπερ ἐπίστε ἔξωθεν λαμβάνουσιν, οἷον τῆς ἀρετῆς ἀντὶ τοῦ, ἔνεκα τῆς ἀρετῆς.* — 13. Iliad. α', 152. — 15. Iliad. α', 214. — 19. Iliad. α', 11. — 21. Soph. Aī. 123. — 25. Iliad. α', 96. — 30. *τὸ ἄδα*] Phavorin. h. v. fol. 540. — 33. Soph. Aī. 809. edit. Herm. — 36. Soph. Aī. 77.
 Pag. 62, 7. Iliad. α', 141. — 10. Iliad. ζ', 403. — 11. *λυτρούμαι*] Codd. *λυτρούμαι*, quod facili correctione refinxit. Locus Hoffmann. Anecd. Gr. Vol. II. E e

meri deerat in A. et B. — 15. Neophronis personam, quam Codd. h. l. omittunt, induxi. — 17. Iterum Palaetimi nomen inserui. — 32. *ἐπερ που] ὅπερ που* Cod. 2596.

Pag. 63, 12. Phavor. v. *ἀτέγως* fol. 89. edit. Rom. — 13. Phavor. v. *αὐτός* fol. 92. vers. ubi post *λαμβάνεται* statim sequitur: *ὄλον αὐτός ἐγώ, αὐτός σύ. καὶ αὐτός ἐκεῖνος*. Protulit hunc Plautus locum Boissonad. ad Iliad. τ', 255. — 17. Iliad. τ', 329. — 20. Deficit exemplum in Codd. A. B. C. — 22. Iliad. τ', 255. Cod. A. vitiose: *ἀπ' αὐτόθι*. — 24—29. Excitat haec verba Boissonad. ad Iliad. τ', 46, et hanc distinctionem futilem appellat. — 25. Iliad. τ', 46. — 27. Iliad. τ', 64. — 30. *αἱ ἐπεκτάσεις] αἱ ἐκτὰ ἐκτάσεις* Cod. C. Phavorin. v. *ἐπεκτάσεις* post *βίηφι* addit haec: *καὶ ἄλλαι διὰ τοῦ θα, ὄλον, ἔφησθα, οἶσθα, ἐδέλησθα. καὶ διὰ τοῦ ᾠ μεγάλου, ὄλον* Phion *ἔσω*. — 35. *νῶν]* Phavorin. h. v. fol. 377.

Pag. 64, 7. Fragm. XIV. *περὶ γραφῆς ὀνομάτων*. — 18. *μαρτυρεῖ]* B. C. *μάρτυς* A. — 19. Iliad. α', 131. — 27. Iliad. τ', 282. — 28—31. Haec Codd. A. B. omittunt; sumpsit e Cod. C., qui solus h. l. reliquis integrior est. Cf. Philem. Lex. p. 45, sect. 61. — 33. *ὀνομάτων]* Decet in A. — 35. Post *οὐλόμενος* adde *οὐδός*, quod Philem. Lex. p. 80, sect. 114. et Phavor. v. *νοῦσος* suppeditant.

Pag. 65, 6. *Μαχίλος]* Prom. 3. Pers. 769. edit. Well. — 8. *γραιός]* Meliora et pleniora praebet Phavor. h. v. fol. 119. — 10. *μέροπος]* Phavor. h. v. fol. 355. — 20. *κατὰ τὴν κοινήν]* Phavor. fol. 219. vers. *Ἔρος Αἰολικόν, ὃ διὰ συνισταμένου τοῦ ὀ γραφεται. οἱ μέντοι Ἀττικοὶ τὸ ἔρος ἐκτείνουσι*. et paulo post: *ἔρος ἔρον, Αἰολεῖς ἔρος ἔρωτος, καινοί*.

Pag. 66, 3. Fragm. XV. *περὶ ἀντωνυμιῶν*. — 5. *περισπᾶται]* Phavorin. v. *ἡμέεζ* fol. 248. vers. *ἡμῖν μόνως. καὶ περισπᾶται αἰ παρὰ φήτορα. Δωρικῶς ἄμμιν, καὶ Αἰολικῶς ἄμιν*. Idem in v. *ἄμμιν* fol. 41. vers. *ἄμμιν λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς, βαρύνοντες αὐτό, καὶ συστέλλοντες τὴν λήγουσαν, Ἀπολλώνιος (Argon. II, 243.) ἄμμιν γε μὴν νόον ἐν δον ἀτύξεται. Δωρικεῖς δὲ ἄμιν, συστέλλοντες τὸ ἰ καὶ ὀξύνοντες. Θεοκρίτος. πολλοὶ δὲ ἄμιν κατὰ κρατὸς δονέοντο. (Idyll. VII, 185.) Ἴωνες δὲ πολλὰς καὶ Ἀθηναῖοι προπερισπᾶσι ἐν συστολῇ τοῦ ἰ. Ὀμηρος. ᾧ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἐὔκλειες ἀπονέεσθαι (Iliad. ρ', 415). Σοφοκλῆς Οἰδίποδι. ὄπως λύσειν τιν' ἡμῖν εὐαγῆ πάροισ; Φρύνιχος Μύσστη. ἐβουλόμην ἂν ἡμῖν ᾧσπερ, καὶ πρὸ τοῦ Ἀττικῶν δὲ παραδείγματα ταῦτα τα δύο. οἱ δὲ αὐτοὶ παλαιοὶ φασί, καὶ ὅτι τὸ ἡμεῖς ἄμες λέγουσιν οἱ Δωρικεῖς, ἄμμες οἱ Αἰολεῖς. κοῖσις δὲ τοῦ ῥηθέντος ἡμῖν ἐν Ὀδυσσεῖα. Vid. Kastath. in Hon. Iliad. ρ', p. 1151, 8. Cf. Apollon. Alexandr. de Pronom. edit. Bekk. p. 383. Herm. de emendand. rat. gr. gr. cap. XVI. pag. 78—82. — 17. Iliad. ρ', 415. — 20. Soph. Ai. 720. edit. Herm. — 26. *τῶν]* Cf. Apollon. Alexandr. Bekkeri p. 329. Phavor. v. *τῶννη*, fol. 505. *τῶννη ἀντὶ τοῦ ἐν Δωρικόν, κλεισαζούσης τῆς τῆ συλλαβῆς. ὡς ἐπὶ τοῦ ἐγώ, ἐγώη κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ τῶννη ἀντὶ τοῦ ἐν Δωρικῶς ἔγνωσται παρ' Ὀμήρῳ καὶ παρ' Ἡσιόδῳ. ὁμοίως τὸ ἀντὶ τοῦ ἐν Δωρικῶς πεζογραφῶν ἀχρηστον*.*

Pag. 67, 22—35. Iliad. α', 37. α', 88. α', 81. α', 20. α', 301. Pag. 68, 1—5. Iliad. α', 273. α', 42. — 11. *καὶ τῶν* — *ενθέτοις]* Codd. h. l. inter τῶν et ενθέτοις lacunam habent, quam conjectura supplēvi.

Pag. 70, 5. Iliad. ρ', 171.

Pag. 71, 1. *Iliad.* τ', 19. — 4. Nomen Neophronis, quod in Codd. deest, inserui, et paulo post Palaetinum respondentem induxi.

Pag. 72, 4. [Vid. Apollon. Alexandr. de Pronom. edit. Bekk. p. 329. c. Schol. ad *Iliad.* α', 201. edit. Bekk. p. 20, b. 33. Etym. M. p. 588, 11. *Herm.* Dissert. de pronom. αὐτός in Opusc. Vol. I. p. 380. — 10. *Iliad.* ζ', 419. — 14. Post ὄντα inserte α̂, operarum errore omissum. — 21. *Fragm.* XVI. *πρὸς συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.* Totum hunc de nominum comparatione locum Philemo quoque (Lex. p. 131 — 141, sect. 203.) et Phavorinus (fol. 482 sqq. edit. Rom.) servarunt, neque tamen ubique cum Nostro conspirant. — 26. *ἢ τε τῶν τοιοῦτων] ἢ τε τοιοῦτον* Phil. et Phavor. — 28. *ἰδ-γομεν] λέγονται* Phil. et Phav. — 32. *ἀρισμέναις] melius Philem. et Phav. ἀρισμένα.*

Pag. 73, 2. *τῶν εἰς οὗ ἐπιθέτων] τῶν ἐπιθέτων* Phil. et Phav. omisso εἰς οὗ. — 4. *ἀπὸ δὲ τοῦ φίλος] φίλον* Philem. et Phav. perperam. Post *φιλότατος* inserte *φιλότατος*. — 5—13. *ὅσα δὲ — εὐεργετικώτατος] Haec prorsus absunt a Philem. et Phavor.* — 15. *διὰ τοῦ ὀ, εἰτε τοῦ ὀ μικροῦ, εἰτε τοῦ μεγάλου] διὰ τοῦ ὀ μέγαν, ἢ διὰ τοῦ μικροῦ* Philem. et Phavor. qui post haec verba exempla afferunt, quae in Nostro desiderantur: *ὀλον ἄγιος, ἀγιώτατος, ἀγιώτατος ὄσιος, ὄσιώτατος, ὄσιώτατος ἰερός, ἰερώτατος, ἰερώτατος φιλόσοφος, φιλοσοφώτατος, φιλοσοφώτατος λόγιος, λογιώτατος, λογιώτατος* Phil., quibus apud Phavorinum haec accedunt: *γραμματικός, γραμματικώτατος, γραμματικώτατος ἀνδρικός, ἀνδρικότατος, ἀνδρικότατος φρόνιμος, φρονομώτατος, φρονομώτατος τιμῆς, τιμώτατος, τιμώτατος ἀφελίμος, ἀφελιμώτατος, ἀφελιμώτατος ῥητορικός, ῥητορικότατος, ῥητορικότατος, καὶ πολλὰ ἄλλα.* Tum subiungit haec: *τὰ διὰ τοῦ ὠτατος καὶ ὠτατος εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ὠ συλλαβὴν βραχίαν, διὰ τοῦ ὠ μέγαν γράφεται, εἰ δὲ μακράν, κἂν τε φύσει, κἂν τε θέσει, διὰ τοῦ ὀ μικροῦ φῶσι μὲν, ὀλον, ἰσθμιώτατος, ἰσθμιώτατος γοιφώτατος, γοιφώτατος ἀλυπότατος, ἀλυπότατος τρανότατος, τρανότατος ἀψυχότατος, ἀψυχότατος λιπότατος, λιπότατος πρᾶύτατος, πρᾶύτατος, καὶ ἄλλα πολλὰ.* Similia Philemo. — 16. *κλιόμενα τριγενῆ] Plenius Phavorinus: τριγενῆ — ποιεῖ τὰ συγκριτικά.* Philemo: *τὰ δὲ εἰς οὖς, εἰς ἧς τὴν ὀνομαστικὴν ἔχοντα, κλιόμενα, τριγενῆ — ποιεῖ τὰ συγκριτικά.* — 20. *ἐκφέρεται] Omittunt Phil. et Phav.* — 22. *Ἦδη δὲ τινες καὶ ἀπὸ τῶν εἰς υς] Ἀπὸ δὲ τῶν εἰς υς, ὡς τινες* Phav. *Ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ὠ* Phil. perperam. — 25: *καὶ οὐκ ἐν κλίταις] Desunt in Phil. et Phav.* — 31. Post *γλυκύτατος* inserte *ἀκρότατος, ὠκρότατος.* — 32. *καὶ κατὰ τῆς τῶν Ἀττικῶν] Desunt in Phil. et Phav.*

Pag. 74, 2. *παρὰ] Philemo et Phavor. olim: παρὰ, quod verbum ex utroque sustulit Osannus ad Phil. h. l. — 5. ἐγγύτατον, ἐγγύτατον] Phil. et Phav.: ἐγγύτατος, ἐγγύτατος. — 7. βάρδιος] *Iliad.* φ', 580.*

βάρδιος] βάρδιος μὲν γὰρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἔκπυ.
— 14. *ῥᾶον καὶ ῥᾶστα] ῥᾶον ῥᾶστος* Phil. et Phav. — 21. *ἰσίων, ἰσίων] ἰσίων, ἰσίων* A. Consentiant Philem. et Phav. — 31—35. *εἰ καὶ τὸ μὲν — μέγας] Haec desiderantur in Philem. et Phavor.* — 34. *πολλός γὰρ τίς φησιν] Sic vitiose operae verborum apices posuerunt; corrige: πολλός γὰρ τις, φησίν, ἔκπυ etc. Est verbum Homericum *Iliad.* η', 156.*

Pag. 75, 6. κατώτατος] κατώτατον Phav. — 8. ἀνώτατος] ἀνωτάτου Phil. et Phav. — 14. και μείζονάτερον Αἰσχύλος] Desunt in Phil. et Phav. — 16. ῥήτερον] ῥαίτερον Phil. φαίτερον Phav. — 22 τὸν μάλιστα πάντων σοφόν] πάντων deest in Phil. — 26. οἱ λογογραφούντες οὐ παρητήσαντο] Haec verba non agnoscunt Phil. et Phav. — 28. Εὐριπίδης] Hecub. 377 sq. Porc. — 33—34. Iliad. α', 69. Odys. ο', 520.

Pag. 76, 1. Eurip. Orest. 1130. Porc. — 6. παρατιθέμενα] τιθέμενα Phil. et Phav. — 7—16. ἀμίλει—πάντα] Hic locus desideratur in Philem. et Phavor. — 19—20 και μετά τοῦτο — συγκριτικός] Ita et Phavorinus; desunt in Philemone. — 22—23. Iliad. α', 160 sq. — 27. στεφφότερα] Phil. et Phav. στεφρωτέρα. Additur in utroque et tertium exemplum, και μείζον τουτὶ τὸ ἔργον, ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. Subiunguntur statim haec: "Ἐτι τὰ συγκριτικά και ὑπερθετικά συντάσσονται γενικῆ, και οὐ λαμβάνονται ἔξωθεν προθέσεις (οὐ προὔπακονομένων προθέσεων Phil.) συγκριτικὸν οὐ δύναται ποτε λέγεσθαι χωρὶς ἐκείνου, μεθ' οὗ συγκρίνεται· πρὸς ἕν γὰρ ἀφορᾷ, ὅπερ ἐστὶν ἀθλον, ὁποῖόν ἐστιν, εἰ μὴ περιλαμβάνεται τῷ λόγῳ ἐπὶ τοῦ θεοῦ. λέγεται ἔξαιρέτως συγκριτικά μόνα, μὴ περιλαμβανομένων τινῶν εἰς σύγκρισιν, οἷον τὸ κρείττον· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐνός τιος κρείττον, ἀλλὰ πάντων. — 28. τῶν συγκριτικῶν] τοῦ συγκριτικοῦ. Phil. et Phav. — 29. χαλεπωτέρας ὕβριςται] χαλεπωτέρα ὕβρις Phil. et Phav. — 31. βλάπτεται] βλάπτουσα Phil. et Phav. — 34. Philemo et Phavorinus h. l. inserunt ea, quae in Planude paulo inferius leguntur pag. 78, 8—16. ἐπὶ πάσης συγκρίσεως — τὴν σοφίαν. adduntque praeterea haec, quae in Nostro omnino absunt: Τὰ συγκριτικά ἀντὶ ἀπλῶν οἱ Ἄτικοι παραλαμβάνουσιν, ὡς κατὰ Φιλοστράτῳ· πλειόνων ζωγράφων, ἀντὶ τοῦ, κολλῶν. κολλάκις και ἀπλοῦν ἀντὶ συγκριτικοῦ, οἷον, ἀγαθόν, ἀντὶ τοῦ ἀγαθότερον. χρώνται δὲ οἱ Ἄτικοὶ κολλάκις και ὑπερθετικῶ ἀντὶ συγκριτικοῦ· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, θηριωδέστατον πάντων, θηριωδέστατον πάντων λέγουσιν. Ἄτικῶν δὲ ἐστὶ και τὸ μετὰ ἀπλοῦ ὀνόματος ἐμπληροῦν συγκριτικὸν ὄνομα· οἷον, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, σοφώτερος ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνα εἰποι ἂν (εἶπεν ἂν Phil.) μᾶλλον σοφός τοῦ δεῖνος. και πάλιν, μετὰ ἀπλοῦ ὀνόματος και ὑπερθετικοῦ ἐπιφθέματος, δηλοῦν ὑπερθετικὸν ὄνομα· οἷον, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, σοφώτατος πάντων, εἰποι ἂν, μάλιστα πάντων σοφός. — 36. Iliad. α', 122.

Pag. 77, 9—12. τὸ τοιοῦτον — ζῶων] Desunt haec in Phil. et Phav. Locus est ap. Hom. Odys. ο', 129. — 14. ἐμφαντικῆ κλήθους] ἐμφαντικοῦ κλήθους Phil. et Phav. — 16. τὸ γὰρ Ἑλληνικοῦ] Vocem Ἑλληνικοῦ repono in Phil. et Phav. — 21—25. τὸ γὰρ ἄριστα — ὁ Νέστωρ] Praebet eadem Phav. Omittit Philemo. — 27. Iliad. ζ', 318. — 31. μεταλαβῶν] μεταβαλῶν Phil. et Phav. — 34. οὐδὲ δεῖται τοῦ πρὸς ὑπερθεσίαν ἰλθεῖν] οὐδὲ δεῖται γενικῆς πρ. ὑπερθ. ἰλθεῖν Phil. et Phav.

Pag. 78, 1. Odys. α', 14. — 4. ἔστιν ὅτε κοιεῖ,] Vitiose haec in Phavorino olim edita sunt, eodem vitio nuper etiam in Philemone relicto: ὑπερθετικά ἐστὶν, ὅτε κοιεῖ κορυφαϊότατος etc. — 19. ἔνθα και τὸ μᾶλλον τῷ ῥήματι συντάσσομεν] Phil.: ἔνθα ὅθθα και τὸ μᾶλλον συμβάλλεται τῷ ῥήματι. Phavor.: ἔνταῦθα και τὸ μᾶλλον τῷ ῥήματι, omissio verbo. — 31. ὁμοῦ θεῖναι] Phil. et Phav. omittant ὁμοῦ.

Pag. 79, 4. Fragm. XVI. περὶ διπλασιασμοῦ στοιχείων ἐν ποιηταῖς. — 5. Διπλασιαζουσιν οἱ ποιηταί] Phavor. h. v. fol. 148. vers

edit. Rom. — 9. τὸ — σύμφωνον] Phav. l. l. τὰ — σύμφωνα. — 19. καὶ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ οὐδ' ὅλως προσήκουσα] Phav.: καὶ Ἑλληνικῇ οὐδέτερά προσήκουσα. — 23. Corrige ὑβέσσω.

Pag. 80, 1. Ἐν δὲ τοῖς ἐπιφθέμασιν — ἐδικλιπείσασιν] Haec verba addde Phavorino. — 7. Δικλοῦν μέντοι ἢ δασύ] Phav.: δικλοῦν μέντοι δασύ. — 11. δεῖν] δεῖ Phav. — 31. Fragm. XVII. Ἄλλα ἀντ' ἄλλων ὀνόματα. — 32. κολλῆν ἀσπίδα] Phav. h. v. fol. 734. vers. edit. Rom.

Pag. 81, 1. λογογράφοι, τὰ δὲ δεύτερα ποιηταὶ μόνος] Phavor. l. l. λέγουσι λογογράφοι, τὰ δεύτερα οὐ' ἄλλα ἀντ' ἄλλων ὀνόματα. — 3. Fragm. XVIII. περὶ περιττῶν ἐν κασι λέξεσιν. — 14. εὐθέως, — διὰ διφθόγγου] Haec verba, omissa in reliq. Codd. addidi e Cod. C. — 16. Fragm. XVIII. περὶ συνδέσμων. — 26. οἱ συνδέσμοι] Phavor. h. v. fol. 486. edit. Rom.

Pag. 82, 3. τὸ αὐτό] τῷ αὐτῷ Phav. — 20. Iliad. ε', 15. — 22. Fragm. XIX. περὶ διαφορᾶς καὶ συντάξεως δημάτων. — 24. φιλεῖν] Phavor. h. v. fol. 523. vers. — 28. διαλάττεσθαι] Phavor. h. v. fol. 140.

Pag. 83, 1. Ἔχω] Phavor. h. v. fol. 237. vers. — 6. δοτικῇ] ἢ δορικῇ Phav. l. l. Recte. — 7. αἰτιατικῇ] Lacuna in Codd. e Phavorino supplenda: ἢ αἰτιατικῇ, νοουμένης τῆς κατὰ ὡς τὸ, εἰ μὲν οὐ τῶς εἶχον, ὡ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ σῶμα παρ' Ἀριστείδῃ. — 9. χαιρῶ] Phavor. h. v. fol. 531. Post συντάσσεται addit Phavorinus: οἶον, οἶμαι σου τὴν θεσκεσίαν φυγὴν καὶ πρὸ εὐχῆς εὐ πράττειν· καὶ Λιβάνιος· τίνας γὰρ οἴη με γενέσθαι πεφθόμενον; ποτὲ δὲ λέγεται ἀπολύτως, καὶ Συνέσιος· οὐ γὰρ οἶμαι, νομίζεται νυμφευτριαῖς ραδίσιον ἐπ' ἐκφοράν· καὶ Δημοσθένους· ἀλλ', οἶμαι, καθήμεθα, οὐδὲν ποιοῦντες. Τοῦτο δὲ φυλάττειν, οἷ αἰεὶ παρατακτικῶς πρὸς ῥῆμα ὀριστικῶν ἀποδίδεται. — 16. μεθύει] Phav. h. v. fol. 351. — 18. μέλει] Phav. h. v. fol. 352. vers. — 19. ἀποδοτικῶς] Corrige ἀπὸ δοτικῆς. — 20 — 22. ἀντὶ τοῦ — ὀλλύμενοι περ] Desunt in Phav. Locus est Hom. Iliad. ε', 21. — 23. ἀποδοτικῶς εἰς γενικὴν] Corrige ἀπὸ δοτικῆς. Vitiose Phavor. l. l. ἀπὸ γενικῆς εἰς δοτικὴν. — 24. φροντίδος ἐστὶ] Phavor. φροντίς ἐστὶ· καὶ ἐστὶν ἀπόρροπον. — 30. ἀντὶ τοῦ βραδύνει] Phavor: ἀντὶ τοῦ ἀπόκειται καὶ βραδύνει.

Pag. 84, 3. Iliad. ε', 362. — 7. Iliad. ε', 367. — 15. Iliad. δ', 196. — 17. Iliad. ε', 112. ubi vulgo δολοφροσύνην. — 21. Iliad. ε', 304. Edit. στεναχίζων. — 24 — 35. Protulit hunc locum Boissonad. ad Iliad. κ', 141.

Pag. 85, 1. ὀκνεῖν] Phavor. h. v. fol. 386. — 3. ἀρχομένω] Iliad ε', 154. ubi editum est, ἀρχόμεναι. Phavorinus: ἀρχόμενοι. — 7. Reprehendit Grammaticum Boissonad. ad Iliad. φ', 288. monetque nihil subtilius in talibus quaerendum esse. — 17. ὡς τὸ] Deest exemplum. — 21. ὡς τὸ] Deest exemplum.

Pag. 86, 35. ὅστις] ὅστις A. Iliad. ε', 260.

Pag. 87, 7 — 10. Iliad. ε', 650 sq. — 11. Iliad. ε', 277. — 16. ἕϊκε τῶν, ut versus constet. — 34. θάτερον ἀντὶ θάτερον] ἕκατερον ἀντὶ ἕκατερον A. altera tamen lectione in margine adscripta. — 36. Iliad. η', 156.

Pag. 88, 1. Lacuna in omnibus, quos vidi, Codd. — 20 — 24. Philem. Lex. pag. 85. sect. 123. Phavor. h. v. 336. vers. — 25 — 28. Phavor. h. v. 170. vers. — 30. Iliad. ε', 413.

Pag. 89, 1. Neophonis nomē, et mox illud Palaetimi, quae in Codd. meis desiderantur, inserui. — 27. Eurip. Med. 1022 sq.

Pag. 90, 29. ἀπέβαλον] Phav. h. v. fol. 95. Cod. A. vitiose εἶον
ἐξήφα.

Pag. 93, 8. Fragam. XX, περί ἠλλείψεως ὀνομάτων καὶ δημάτων
καὶ προθέσεων. — 3. πάντα μὲν — ἀνθρώπων δηλοῦσι] Phav.
v. ἠλλειψις fol. 179. — 26. Iliad. ε', 79. — 28. Iliad. η', 349.

Pag. 94, 1—16. Iliad. ε', 140. ε', 120. ε', 228. ε', 230. ε',
263. (Cod. A. ὀψ' ἐπὶ δέσας) ε', 275. — 18. Fragam. XXI. περί
χρόνων δημάτων μακρῶν καὶ βραχέων.

Pag. 95, 8. σημᾶσαι] Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 24 sqq.

Pag. 96, 25. Soph. Ai. 87. Vid. Drac. Strat. p. 83, 12—17. —
29. Fragam. XXII. περί μέτρων.

Pag. 97, 17. Phocylid. v. 33.

Pag. 99, 24. Eurip. Orest. 725. Pors. — 27. Aesch. Pers. 151.
edit. Well. Cod. A. vitiose: ὁ βασιλεύων. — 32. Soph. Oedip. Tyr.
1511. Herm. — 35. Ibid. 1513.

Pag. 100, 2—3. Aristoph. Plut. 238. et 291. Cod. A. παρα-
σφάσεις.

Pag. 101, 2. βραχύτατα] C. βραχύ τι A. βραχύτατον B.

Μαξίμου τοῦ Πλανούδη περί συντάξεως.

Cod. A. Μαξ. τοῦ Πλανούδου.

Alia ejusdem auctoris tractatus de Syntaxi verborum servatus
est in Codd. Parisin. nr. 2560. 2562. 2669. 2730.

Pag. 106, 8. Iliad. ε', 31. — 11. Theocr. Id. XI, 72. — 13. Ari-
stoph. Nub. 1. — 16. Iliad. ε', 371. — 21. Theocr. Id. X, 1. — 25. Cf.
Phavor. v. πλεονασμός, ubi hic locus paullo aliter legitur: Πλεονα-
σμός στοιχείων, οἷον σάχης, ἄσταχης· πνοή, πνοή· τοῦτον,
τοῦτον· πλεονασμός συλλαβῆς· οἷον, λοιπόν, προλοιπόν· ἔτνος,
ἐπῆτμος· ἴση, ἴσηθα. πλεονασμός ἐπὶ λέξει, οἷον, βοῶν ἐπι-
βύκολος ἀνήρ· χροσεῦ δὲ στήσας· Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα.
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτιάου ἄλκιμος υἱός· ἔσθα μὲν τὸ πάντα,
ἔσθα δὲ τὸ μάλα πλεονάζει. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ, ὀφθαλμοῖσιν ἰθα-
μαι· τὸ γὰρ μάλα καὶ ὀφθαλμοῖσι πλεονάζει κατὰ συνήθειαν Ἀ-
ττήν. — 31. Odys. γ', 422. — 33. Iliad. ε', 247.

Pag. 107, 1. Iliad. ε', 12. — 3. πάντα] Protulit hunc locum
Boissonad. ad Odys. γ', 422. ubi rectissime monet de Pleonasmō in
πάντα non recte observasse Grammaticum; alibi enim πᾶς cum nu-
meris coniungi. Iliad. ε', 373. τριπόδας ἑλικοσι πάντας· et v. 470.
φῦσαι ἑλικοσι πᾶσαι. — 5. Iliad. ε', 190. — 11. Iliad. ε', 70. —
16. Iliad. ε', 127. — 21. στοιχείων μὲν ἠλλειψις] Cf. Phavor. v. ἠ-
λλειψις fol. 179. edit. Rom. — 27. Exemplum deest in Codd. omnib. —
29. Iliad. μ', 243. — 32. Theocr. Id. VII, 128.

Pag. 108, 1. λόγον ἠλλειψις] Phav. v. ἠλλειψις. — 2. Aristoph.
Nub. 224. Cod. A. περιφρονεῖς, vitiose. — 5—110, 8. Haec omnia
desunt in Cod. A. pariterque etiam in Codd. 2580. et 2606. Ingentem
hanc lacunam supplēvi e Codd. B. et C. — 7. ἠλλίπαι] C. λέγει B.
— 16. κἂν τῇ — συνθήκη — αὐτῆς] C. κἂν ταῖς — συνθήκαις —
αὐτῶν B. — 21. συμβεβηκότων] C. συμβεβληκότων B. — 22. τῶν
λέξεων] C. τῆς λέξεως B. — 27. ὡςπερ ἐν τοῖς] B, εἰπερ ἐν τοῖς C.

Pag. 109, 4. *αὶ ἀπὸ ΓΔ*] C. *αὶ ἀπὸ ΠΤ. ΓΔ. Β.* — 11. *καὶ τὴν ἐμφασιν*] B. *ἢ τῆς ἐμφάσεως* C. — 13. *κἂν τῷ λόγῳ*] C. *καὶ τῷ λόγῳ* B. — 29. Deficit exemplum in utroque Cod. — 34. *Ἰλιάδ.* ρ, 542.

Pag. 110, 2. *τῶν συνδέσμων*] C. omittit B. — 5—6. *Lacunae* in utroque Cod. — 7. *καρδία, κραδία*] C. *κράδια, καρδία* B. Cf. Phavor. v. *μετάθεσις* fol. 356. — 9. Post *λοιγός* addit Phavorinus: *κάρτος ἀντι τοῦ κράτος· καλεῖται δὲ καὶ ἐνάλλαξις καὶ ἐπέφθεσις· τῆ δὲ μετάθεσις γράνται οἱ Ἴωνες.* — 18. *Ἰλιάδ. φ, 537.*

Pag. 111, 12. Attulit hunc locum Boissonad. ad *Ἰλιάδ. ξ, 1.* — 14. *Ἰλιάδ. α, 81.* — 19. *Ἰλιάδ. ξ, 1.* — 21. Desest exemplum in Codd. omnib. — 24. *Ἰλιάδ. α, 68.* et saepissime.

Pag. 112, 16. *ὅτι δίχα τούτων*] ὅτε A.

Pag. 113, 7. A. in margine: *διὰ τί τὸ ὄνομα πρὸ (Cod. vitiosae πρώτου) τοῦ ὀήματος τέταται.* Cf. Theodos. Alex. Gram. edit. Götting. p. 18, 8 sqq. — 24. A. in marg.: *διὰ τί ἡ ἀνωσημία ὑστέρᾳ ἐτέθη τοῦ ὀήματος, καὶ τῆς μετοχῆς, καὶ τοῦ ἄρθρου, καὶ οὐκ εὐθὺς μετὰ τὸ ὀήμα.*

Pag. 115, 6. Post *ἀνωσημία* inserit Cod. B. *τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου.*

Pag. 116, 9. *Ἡ δὲ μετοχὴ εἰκότως μετὰ τὸ ὀήμα τέταται*] Cf. Theodos. Alex. p. 18, 21. — 12. Supplett Codd. nostri h. l. lacunam, quae est in edito Theodosio p. 18, 24. — 15. *πάντως*] Theod. Alex. l. l. *πᾶσιν.* — 19. *ἀναγινώσκων προκόπτω*] Theod. Alex. 18, 30. *ἀναγινώσκω προκόπτων, perperam.* — 23—117, 2. Desunt apud Theodosium.

Pag. 117, 3. *τὸ ἄρθρον*] Theod. Alex. p. 19, 3. — 4. *πάντων καὶ παῶν*] Desunt apud Theodos. l. l. — 6. *ὡς ὀρίζοντά ἀγὰρ*] Haec desiderantur in Theodos. — 7. *προφέρεσθαι*] Theodos. *ἐκφέρεσθαι.* — 16. *τῶν δὲ παραγῶγων — τὴν θέσιν ἔσχεν*] Haec omnia in edito Theodos. desiderantur.

Pag. 118, 11. *Ἰλιάδ. α, 9.* — 15. *ὅτι δὲ μετὰ τὸ ἄρθρον*] Theodos. p. 19, 15. *Μετὰ δὲ τὸ ἄρθρον τάσσεται ἡ ἀνωσημία· καὶ γὰρ ἔδει μετὰ τὸ ὄνομα εὐθὺς αὐτὴν κείσθαι, ὡς καρβανουμένην ἀπὸ ὀνόματος· ἀλλὰ διὰ τὰς προφέρεσεις αἰτίας προεταχθῆσαν ταύτης ἔτερα μίση.* — 19. *ἐκ τῆς προσηγορίας*] Theodos. *προσηγορίας.* Male. — 21. *ἀλλ' ὅτι μὴ προτίθεται*] Theodos. *ἀλλ' ὅταν μὴ προτίθεται.* Nostrum praeposuit. — 29. *τὸ δὲ ἐπίρρημα*] Theodos. p. 19, 31.

Pag. 119, 2. *προχωρεῖσαι*] Corrigeo *προχωρεῖσαι.* — 8. *Ἄν μὲν ἔτερα πλίσια — τὰ ὀηθέντα*] Haec non habet Theodosius. — 14. *ἑρωτητός ἐστὶν — τίτος χάρις αἱ ἑρωτηματικά τῶν λέξεων*] Theod. p. 20, 15. — 19. *ἀρχικωτέρᾳ*] Theod. p. 20, 21. ubi Götting. in Annotat. p. 212. emendat *ἀρχικωτέρᾳ.* — 22. *τὰ ἑρωτηματικά ὀνόματα*] Ex eodem fonte, quo Noster, hausertur Philemo Lex. p. 55, sect. 31. et Phavorinus v. *ἑρωτηματικά* fol. 221. vers. — 24. *ἐν πλείοσιν*] Theod. p. 20, 26. *ἐν πολλοῖς.* Cum Nostro consentiunt Philemo et Phavorinus. — 32. *ἐν δυεῖν ὀρισμένων*] Theod. *ἐν δυοῖν ὀρισμένου.*

Pag. 120, 26. Post *ποδοπόδος* apud Theodos. 21, 23. haec sequuntur: *ταῦτα οὖν ἑρωτηματικά εἰσίν.* — 34. *ἐν δὲ τῷ ποσοπλάσιῳ*] Et Noster corrigendus ac supplendus est locus Theodosii 22, 4.

Pag. 121, 2. Post *Θηβαίος* additum est apud Theodos. *ἢ Ρωμαῖος.* — 8. *ἀναγινώσκει*] Desest in Theodos. — 15. Post *κωμῆνης* insere e Theod. 22, 18.: *καὶ τῆς κοσότητος.* — 18. *δύναμαι γὰρ*

βλέπων] Theodos. βλέπειν. — 21. Post "Ομηρος ἐν Codd. mel omnes lacunam habent, cuius supplementum sumpsi e Theodosio 22, 25. — 23. τὰ γε μὴν ἐπιφώματα] Philemo et Phavor. in fine articuli: ἐπιλοτέον περὶ ἐπιφώματων etc. — 26. ὅπερ ἐπιθέτου τόπον ἐπέχει] Vitiose Philemo: ὅπερ τίθεται, τόπον ἔχει. et Phavor. ὅπερ ἐπιτίθεται, τόπον ἔχει. Uterque e Nostro corrigenda. — 30. πῆ ἢ πόσι] Philem. et Phavor. κοὶ ἢ πόσι; quod vitium miror a numero Philemonis editore non sublatum esse, praesertim cum paulo post πῆ καὶ πόσι subsequatur. — 34. κολλαχοῦ — οὐδαμοῦ] Haec desunt in Theodos. 23, 10.

Pag. 122, 2. ἐν τῷ ἀγορῶ] Philem. et Phavor. ἐν τῇ ἀγορῶ. — 8. κολλαχῆ] Vitiose Philem. et Phavor. κολλαχοῦ. — 10. ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον] Theodos. 23, 20. ἔστι δὲ ὅτε. — 11. εὐν τῇ αἰς προθέσει — πρόσωπον] Haec proxime desunt in Philem. et Phavor. — 14. πρὸς τὸν ἡγεμόνα] Theodos. 23, 24. πρὸς τὸν διδάσκαλον. Philem. et Phavorin. inepte contra praecipuum Grammatici: πρὸς τὴν πόλιν. — 19. ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον] Theodos. 23, 28. ἐνίοτε δέ. — 20. ἀπὸ 'Ρώμης] Philem. et Phavor. ἀπ' Ἀθηναίων. — 24. αἱ τρεῖς αὐταὶ] αὐταὶ omittunt Philem. et Phavor. — 34. ἢ ἐλεύσεται] Deest apud Philem. et Phavor.

Pag. 123, 16. καὶ ἐλθεῖν] Codd. mei, καὶ μεῖναι. Male. — 21. ἀνοστάτα] Hoc melius est, quam quod apud Theodos. 24, 31. legitur, ἀνάστατα.

Pag. 124, 4. ἢ βλέπει ἐκείθεν τι, ἢ πάντα] Theodos. 25, 17. ἢ βλέπει, ἄτινα. — 6. οὐκ ἀγνοῶ μὲν οὖν] Theodos. l. l. γινώσκω μὲν οὖν. — 8. Ἄλλ' ἐπεὶ περὶ] Ita et Philem. et Phavor. Theodos. 25, 21. ἀλλ' ἐπιπέρι.

Pag. 125, 28. καὶ περὶ τοῦ προσλαμβανομένου — φήματι] Haec desiderantur apud Theodos. 27, 6.

Pag. 126, 5. σημαίνει] Phavor. v. ἄρθρον fol. 79. σημαίνω. — 8. τοῦ τίς ἐγκλινομένου] Phavor. vitiose: τοῦ συγκλινομένου. — 9. ὅστις] Addit Phavor.: καὶ ὁ τι. — 11. τοῦ γέ καὶ τοῦ ποῦ] Addit Phavor.: οἶον, ὄργη, ὄρκον. Proxime tamen sequentia desunt. — 13. τὸ ὅς τῶ τίς μόνω] Phavor. τὸ ὅστις μόνον συνάπτεται. — 16. τῶ τίς ὁμαῦ — ἐγκλινομένω καὶ αὐτῶ] Phavor. τὸ τίς ὁμοῦ — ἐγκλινομένου καὶ αὐτό. — 21 — 27. Haec omnia plane omisit Phavorinus, praeter ultima verba: τῶν Ἀλάντων, ἕτερος μὲν Σαλαμίνιος, ἕτερος δὲ Λοκρός. — 28. κατὰ πρόληψιν — προηγεῖσθαι] Haec verba aliter collocata sunt apud Phavorinum: τὸ ἐπόμενον πρὸς ἐπίτερα κατὰ πρόληψιν δεῖ εὐθείαν προηγεῖσθαι.

Pag. 127, 6. τὸ ἀνθρώπειον] Phavor. τὸ ἀνθρώπινον γένος. — 29. Odyss. μ', 73. — 31. Iliad. γ', 211.

Pag. 128, 2. Thucydidis locus in omnibus, quos vidi, Codd. deest.

Pag. 130, 15. ἀθροισθίσης] A. ἀθροισάσης. — 30. ἦν ὅδε ὑβρίζει με] ἦς ὑβρίζομαι C.

Pag. 131, 17. ὁποιός] Deest in A. — 27. εἶδεν ὁ] εἶδεν ὁ C. Lacunae in Codd. meis omnib.

Pag. 132, 3. ὄργης] De hac forma vid. Schaeff. ad Gregor. Corinth. p. 476.

Pag. 134, 23. ἐπιθυμητικά φήματα] A. in margine: γρ. διαθετικά

Pag. 139, 3. ἐκπομεν] ἐκπομεν A.

Pag. 140, 19. Iliad. ε', 4.

Pag. 141, 5—7. Iliad. ν', 1. et 3. Lectionem τράπην Codd. mei omnes praebent.

Pag. 142, 6. Iliad. μ', 69.

Pag. 144, 24—26. Iliad. δ', 451. λ', 164.

Pag. 147, 15. Iliad. ζ', 319. — 21—22. Lacunae in omnib. Codd.

Pag. 148, 18. *Ιδικοί*] B. C. *ειδικοί* A.

Pag. 149, 31. *προςέθηκε*] *προτέθηκε* C.

Pag. 150, 13. Eurip. Hec. 1. et 3. *κεθμῶνα* A. — 21. *ἀκράδαντος ἢ ἀργός*] A. in marg.: *οἶον ἀκράδαντος, ἀργυρκος διανυκτερεῶν ἢ ἀργός ἢ—*.

Pag. 152, 2. *οὔτος*] Lacuna satis ampla in Cod. A. in Cod. C. nulla.

Pag. 153, 7. *περὶ ζημάτων συντάξεως*] Hic tractatus de verborum constructione servatus est etiam in Codd. Parisin. 2560. 2562. 2720. Eiusdem Max. Planudae Grammatica, in Codd. Par. 1211. 2508. 2582. Eiusdem tractatus de Metris in Cod. Paris. 2676.

Pag. 154, 18. *Τελαμωνιάδης*] *Τελαμωνίδης* A.

Pag. 156, 1. Iliad. δ', 405. Corrige vitium in *πατρῶν*, operarum negligentia relictum.

Pag. 157, 9. Iliad. δ', 196. Alterum exemplum in Codd. deest.

Pag. 159, 20. Hesiod. Theog. 164.

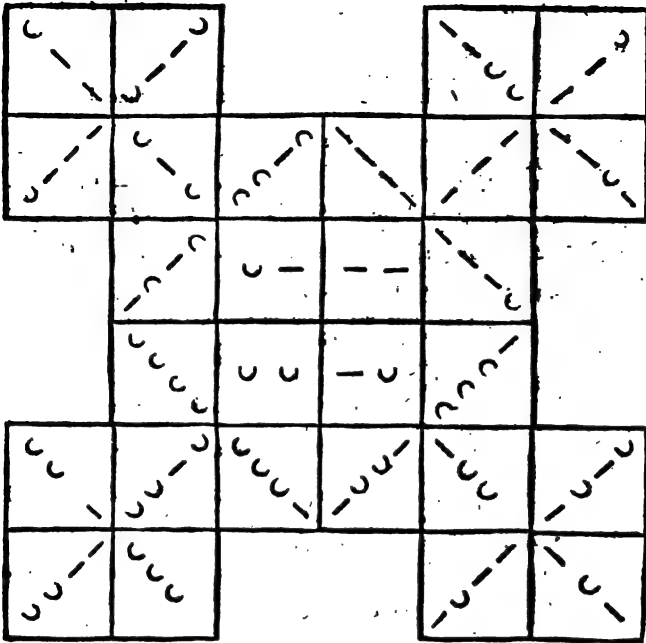
Pag. 160, 4. *πολλάκις*] Hunc locum excitavit Boissonad. ad Iliad. τ', 326. — 7. Iliad, τ', 322 et 326.

Pag. 163, 3. Odysa. α', 81.

Isaaci Monachi tractatus de Metris poeticis e Suppl. Codd. Parisin. Bibl. Reg. nr. 122. Servatur etiam in Cod. Paris. 3239.

Pag. 170, 6. *ποδὸς μετρικῶν σύστημα συλλαβῶν*] Cf. Drac. Strat. de Metr. poet. 127, 8. *μετρικῶν σύστημα συλλαβῶν*. — 13. *τοῦ λογικοῦ ζώου ποδῶν*] Drac. Str. 133, 4—10. — 21. *ἢ ὅτι οὐδενὶ τῶν ζώων ἐνὶ ποδί*] Vitiose apud Drac. Str. 133, 11 legitur: *ἢ ὅτι οὐδενὶ ποδί*. — 25. *μᾶλλον δ' ἑτερότητι*] Corrige ex hoc loco Draconem, 133, 15: *μᾶλλον δ' ἑτερότητι προσήκει* sqq.

Pag. 171, 9. *διάγραμμα*] Drac. Str. 168, 19. Aliud hujus generis *διάγραμμα* inveni in Cod. Parisin. 2403. membran. Saec. XIII. quod ex eodem, vel simili opere metrico desumptum videtur:

Pag. 173, 22. *συγγίαν*] Cod. *συσυγγίαν*. For. *συσταγγίαν*.

Pag. 175, 8. *μη τάραυτε τὴν σκάφην*] Drac. Strat. 128, 1. et 162, 13. alteram partem hujus versus sic habet: *τὴν σκάφην φωτρεύεις*.

Pag. 178, 32. *Εὐφορίαν*] Cod. *Εὐφορέμων*.

Pag. 179, 27. *συνέζησις*] Cf. Drac. Str. 145, 16. et 146, 6.

Pag. 180, 1. *Iliad. ε', 349*. — 12. *Iliad. γ', 152*. — 17. *Pra-xillae poetriae tribuitur hic versus apud Hephaest. p. 9*. — 21. *Theocr. VIII, 19*. Cod. *καιρόν*.

Pag. 181, 1. *ἐξάμετρον*] Cf. Drac. Str. 134, 17. — 7. *μονόμετρα*] Cf. Drac. Str. 134, 12 sq.

Pag. 182, 15. *τὸ ἠραικὸν μέτρον*] Drac. Str. 142, 19 sqq.

Pag. 183, 1. *Διαφοραὶ δὲ εἰσι τοῦ αὐτοῦ μέτρον ἑπτὰ*] Drac. Strat. 139, 8 novem enumerat. — 3. *κατενδάλειον*] Drac. Str. 139, 12. — 6. *Iliad. α', 357*. — 8. *περιοδικόν*] Drac. Str. 139, 17. — 11. *Βουκολικόν*] Drac. Str. 140, 1. — 13. *Iliad. α', 204*. — 14. *Σαπφικόν*] Drac. Str. 139, 22. — 16. *Iliad. α', 521*. — 18. *Ταπόδουθμον*] Drac. Str. 140, 6. — 20. *Iliad. α', 214*. — 22. *Τέλειον*] Drac. Str. 140, 10. — 24. *Iliad. γ', 59*. — 25. *Πολιτικόν*] Drac. Str. 140, 13. — 28. *Iliad. λ', 680*. — 29. *Κλιμακωτόν*] Drac. Str. 140, 17. — 32. *Iliad. γ', 59*.

Pag. 184, 1. *Εἶδη δὲ στίχων δεκατέσσαρα*] Drac. Str. 141, 1. octo tantum nominat. — 7. *Odyss. φ', 15*. — 11. *Iliad. η', 1*. — 13. *προκέφαλος*] Desiderantur haec apud Drac. Str. — 15. *Iliad. ε',*

349. — 17. Ἀνέπαλος] Drac. Str. 138, 8. — 19. Iliad. ψ', 2. — 21. Iliad. α', 70. — 23. Προκολλίος] Drac. Str. 137, 21. — 25. Iliad. α', 6. — 27. Λαγαρός] Deest haec definitio apud Drac. Str. — 29. Odys. κ', 60. — 30. Δολιχόστροφος] Drac. Str. 141, 15. — ἤγγον] Cod. olon. — 32. Iliad. γ', 237. — 34. Μελινορός] Drac. Str. 138, 22. τὸ τῆν οὐραν, τεντέσι τὸ τέλος, μεμιαμένον, δπερ δστιν ἔλλειπον ἔχον.

Pag. 185, 1. Iliad. μ', 208. — 10. Μαλακοσιδής] Drac. Str. 141, 19. — 12. Iliad. ρ', 51. — αἰματι οἱ] Cod. αἱματιον. — 14. Κασιόφωτος] Drac. Str. 141, 22. — 16. Odys. λ', 127. — φήη] Cod. φή κεν. — 18. Τραχός] Drac. Str. 142, 2. — 20. Iliad. γ', 363. — 22. Λογοσιδής] Drac. Str. 142, 6. — 23. Iliad. λ', 680. — 24. Σφηλιάς] Drac. Str. 142, 9. — 27. Iliad. ι', 537. — 31. Μακροσιελής] Drac. Str. 137, 25. ὅταν συλλαβὴ κατὰ τὸ τέλος πλεονάζῃ, ὡς ἐν τῷ (Odys. γ', 278.). — 33. Odys. ι', 347.

Pag. 186, 1. τομάς πάντε] Drac. Str. 126, 5. 137, 5. — 12—18. Iliad. α', 84. α', 5. ζ', 6. — οὐδ' ἔβόηξε] Drac. Str. 126, 22. ἠδ' ἔβόηξε. — 21. Iliad. γ', 308. — 22. τὸ ἔλγσιον μέτρον — βραχέλας] Iisdem verbis leguntur apud Drac. Strat. 161, 28—162, 8.

Pag. 187, 1. τὸ δὲ ἠρωσιγύσιον] Drac. Strat. 161, 20. — 8. τὸ λαμβικόν μέτρον] Drac. Strat. 162, 10. — 24. ἐρούμεν] Drac. Strat. 162, 25. εἰχομεν.

Pag. 188, 1—189, 8. Eadem apud Drac. Strat. 163, 4—164, 18 leguntur.

Pag. 189, 9. τὸ τροχαϊκὸν μέτρον] Drac. Strat. 164, 20. — 15. τὸ ἀναπαισιτικόν] Drac. Str. 164, 28. — 20. ὑπερκατάληπτον εἰς δισλλαβίαν] Haec desiderantur in Drac. Strat. — 27. τὸ χοιριάρβικόν] Drac. Str. 165, 11.

Pag. 190, 7. τὸ ἀντισπαστικόν] Drac. Str. 165, 20. — 18. τὸ ἀπὸ μείζονος Ἰωνικόν] Drac. Str. 166, 5. — 23. τὸ ἀπ' εἰάσιονος Ἰωνικόν] Drac. Str. 166, 11.

Pag. 191, 9. ἐπὶ τῶν ἀρτίων] Haec desunt apud Drac. l. l. 22. — 13. ὡς ἐκ τοῦ καλιμβραχέλου — ἐπιτήθειον] Haec omnia in edito Dracone 166, 27. desiderantur. — 18. τὰ καλούμενα Αἰολικά] Iisdem verbis apud Drac. 167, 4.

Pag. 192, 1. Διαρρίπτει δὲ εἰς δύο] Vid. Scholiast. Hephaestionis p. 87 sq. (171 sqq.) — 20. τρισυλλάβων] Corrige τετρασυλλάβων. — 25. ἔμπνοος] ἔμπνοος Schol. Hephaest. l. l.

Pag. 193, 3. Κοινῆς συλλαβαῖς] Cf. Max. Planud. Quaest. Gramm. p. 19, 17—22, 26. ubi totus hic locus Iisdem paene verbis legitur. — 9. παραλήγουσαν] Max. Planud. l. l. λέγουσαν. — 12. Iliad. α', 27. — 15. Iliad. α', 17. — 18. Iliad. γ', 164. — 27—30. Iliad. α', 3—4.

Pag. 194, 4—22. Iliad. α', 5. α', 45. α', 7. κ', 465. ξ', 1.

Pag. 195, 17. ἑμμελής] Cod. ἑμμελής. — 23. ἄγγελῶ] M. Planud. 21, 30. ἄγγεῶ. — 35. Iliad. β', 824.

Scholia in Lycophronis Alexandram e Cod. Paris. 345.
Vid. Notit. Cod. Vol. I. p. VIII.

- Pag. 199, 18. *ἔωλον*] Cod. *ἔωλον*.
 Pag. 200, 4. *κατὰ πέντε*] Cod. *καταπέντε*.
 Pag. 201, 1. *Ἰουλος*] Cod. *Ἰούλος*. — 7. *ἑπαράνας*] Cod. *ἑπὶ ἄνω*. — 29. *ακαίς*] Cod. *ἀκοαίς*.
 Pag. 202, 1. *τοῖς ἄνευ πυρός καιομένοις*] Cod. *τοῦ ἄνευ π. καιομένου*. — 16. *ἐν Ὀλυμπίᾳ*] Cod. *ἐν Ὀλύμπῳ*. — 20. Post *νίος* insere: *ὁ δὲ Γίγας* — 28. *ἄνευ μέτρον* in Cod. deest. — 32. Cod. *Φεραφώνην*. — 34. *βλάβη*] Cod. *πλάγη*.
 Pag. 203, 5. *ὁ Ἐπίσιος*] Cod. *τὸ ἐπίσιον*. — 21. *μομφαῖς*] Cod. *μορφαῖς*. — 28. *ταῖς ἀνελοῦσαις*] Cod. *vitiosae: τοῦ γγ. τοῦ τὸς Γ. ἀνελοῦσας*.
 Pag. 204, 5. Cod. *ἐκκεπνευότα*. — 15. *κίλισθαι*] Cod. *κλειέσθαι*. — 24. *τελευτών*] Cod. *τελετών*.
 Pag. 205, 7. Cod. *φάλλαινα*. — 17. *Ἥλιας*, ζ', 344. — 26. *τῷ καλύμματι*] Cod. *τῷ γλύμματι*. — 27. *ἐκ ζώον*] *Facillima esset emendatio ἐξ ὠσῶ. nolui tamen mutare, cum lectio Cod. non prorsus inepta sit*.
 Pag. 206, 5. *θωρός*] Cod. *θῶρος*. — 15. *Odys. γ', 296*. — 16. *θρεπτικῆς*] Cod. *θραστικῆς*.
 Pag. 207, 13. *θηράματα*] Cod. *θηράματα*. — 16. *βασιλείας*] Cod. *βασιλείαις*.
 Pag. 208, 5. *κατεπάλαιον*] Cod. *κατεπάλαιον*. — 21. *ἐν Ἰγναίς*] Cod. *ἐν Ἰγναίαις*. *Emendavi e Steph. Byz. v. Ἰγναί*.
 Pag. 209, 15. *Πλευρώνας*] Cod. *Πλευρώνης*. — 28. *εὐάποις*] Cod. *εὐάπου*. — 30. *Λιβύης*] Cod. *Λιβυκῆς*.
 Pag. 210, 15. *ἠμοιοχῆσοντα*] Cod. *ἠμοιοχῆσαντα*. — 28. *κάρφθαρον*] Cod. *κάρφθαρον*.
 Pag. 211, 2. Cod. *γαμει Ἐλένης*. — 10. *ἀπὸ Κυταίας*] Cod. *ἀπὸ Κύτης*. — 16. *ἄνδρας*] Cod. *ἄνδρα*.
 Pag. 212, 2. Cod. *Σαλμυδισός*. — 7. *ἀπὸ πολλῶν*] Cod. *τῶν ἀπὸ πολλῶν*. *Fortasse τῶν, quod ejeti, e compendio vocis τοῦνομα ortum est* — 33. Cod. *ἑστίν*, *vitiose*. *Fors. ἔπει*. — *νεκρῶν*] Cod. *νεκρῶ*.
 Pag. 213, 17. *αὐτοῖς*] Cod. *αὐτῶ*. — 30. *Φιγαλίφ*] *Corrige Φιγαλεία*. *Vid. Steph. Byzant. in Φιγαλία, et Suid. in Φιγαλεύς*.
 Pag. 214, 1. *ἀφανιστικαῖς*] Cod. *δαπανιστικαῖς*. *Refinge, si mavis, in δαπανητικαῖς*. — 27. *Ἰουός*] Cod. *Ἰούος*.
 Pag. 215, 1. *κλήγντα*] Cod. *κλήγντων*. — 5. Cod. *Τέννην*. — 8. Cod. *στυγγεῖ*. *Iliad. α', 186*. — 15. Cod. *ἄνευ Τέννην*. — 17. Cod. *nomen non integrum praebet*. — 27. Cod. *ἐπιστηρίσας*. — *διά πυρός καὶ θρομῆς*] Cod. *διάπυρον καὶ θρομόν*.
 Pag. 216, 19. *τὰς τροχιάς*] Cod. *τὰς τροχίας*. — 31. *Scholiasta vitiosam lectionem παιδῶν, quam alii quoque Codd. praebent, interpretatus est*.
 Pag. 217, 11. *Μακεδονίας*] Cod. *Μακεδόνας εἶναι*.
 Pag. 218, 1. Cod. *διοδῶνη*. — 12. *τῆς κρώρις*] Cod. *τοῖς κρωραίοις*. — 31. *Τρωίλον*] Cod. *semper Τρωίλον*.
 Pag. 219, 7. Cod. *δυστυχῆς ὁ κελῶν* etc. — 14. *ζανούσα*] Cod. *ζάνασα*.
 Pag. 220, 9. *Iliad. α', 32*. — 30. *Callim. Hymn. in Dian. 70*.
 Pag. 221, 16. *ἀλιθύσασα*] Cod. *ἀλιθθύσας*. — 22. Cod. *ζηλοτυπιῶν*. — 23. Cod. *ἐπωνύματα*. — 29. Cod. *κράξασαν*.

- Pag. 222, 25. ἡμικλίστοις] Cod. ἡμικλίστοις.
 Pag. 223, 6. Cod. ὡς Ναυπλιος] — 7. πυρός vitiose pro πρόσ.
 — 29. Apollon. Rhod. IV, 1725. Cod. ἐπιστραβέσκον.
 Pag. 225, 20. γουών] Cod. γενών. — 27. Cod. vitiose: του
 δὲ Ἰδομενῆος.
 Pag. 226, 7. οἰστρηαίν] Cod. οἰστρικήν. — 20. καθαρών] Cod.
 καθαιρών. — 32. μομφαῖς] Cod. μορφαῖς. — 34. τροφὸς τοῦ γασ-
 τρῶν] Inepta quidem, sed notabilis et uni huic Codici propria lectio-
 nis varietas.
 Pag. 227, 4. Ἡρακλέους] Scholiasta fortasse in textu legit:
 Γίγαντος. — 19. κρηστήρ] Cod. κρηστήρος. — 32. τραγὸν δεῖ-
 πνον] De voce δειπνος masculino genere usurpata, vid. Bast. ad
 Gregor. Corinth p. 22. in Comment. palaeogr. ibid. p. 772. et Schaef.
 in Append. ad Bast. Epist. crit. p. 61. — 35. Iliad. ε', 172. Cod.
 κέφνει.
 Pag. 228, 1. πρώτῳ ἐν ὀμίλῳ] Librarius oscitanter scripsit:
 ὡς πρώτῳ ἐν Ὀμήρῳ. — 8. λάβρω] Cod. λαύρω, et statim τριγυ-
 μίαν. — 16. Cod. βαλανοφάγοι. — 19. Cod. ut semper, conjun-
 ctim: προσελένης. Vid. Notit. Cod. Vol. I. p. XI.
 Pag. 229, 1. Cf. Tzetz. Schol. ad h. l. Nolui disjuncta verba
 in versum redigere. — 20. Μοῦνιος] Cod. Μοῦνιος. — 22. ἄποτος]
 Cod. ἀπότοπος. — 35. φοινικῶν] Cod. φοινικῶν.
 Pag. 230, 8. Cod. Λαπερσίαις. — 15. ταγὸν πόδα] Cod. ταγὸν
 πολόν.
 Pag. 231, 5. Cod. εὐτρεπής. — 28. Cod. τετραχυμμένοι.
 Pag. 233, 33. ἡ Βούρα] Cod. τοῦ βόρα.
 Pag. 234, 16. Cod. νεοσσάς. — 28. Iliad. γ', 363.
 Pag. 235, 7. σταθείς] Cod. ταθείς. — 22. Odyss. γ', 106. Cod.
 ἐνθάδ'.
 Pag. 236, 13. σφενδόνας] Cod. σφενδαῖσι.
 Pag. 237, 2. Cod. γαῶν. — 6. Cod. φαλλαινης. — 7. σκοπέ-
 λους] Cod. σκόλοπας. — 9. Odyss. μ', 95.
 Pag. 239, 33. ὤκισεν] Cod. ὤκησεν.
 Pag. 240, 7. Cod. Φερεφώνης, et statim τῆς καταχθονίας. —
 18. Cod. θειμοῦ.
 Pag. 242, 3. ὀρνιθοφνοῦς] Cod. ὀρνιθοποιοῦ. π et φ, ut in
 Φερεφώνη, inter se commutatis, et σ a prima subsequentis vocabuli
 litera absorpto. — 14. Cod. ἀκοίμαντον] Nolui corrigere ἀκοίμη-
 τον. — 16. Cod. ὀρηήσεως. — 27. Cod. ἀμπάτιν.
 Pag. 243, 28. Cod. τὴν Κέκρυρα, τὴν Φαινακίαν. et paulo
 post: τὴν Φαινακίην — τὴν Κόρυραν.
 Pag. 245, 4. φήλικες τὰ σῦκα] Cod. vitiose: φηλίκετα σῦκα. —
 10. κλέων] Manifestum est, Scholiastam ναυτίλων in textu pro par-
 ticipio verbi habuisse. — 14. Cod. κόγγυλος. — 18. Cod. Ἰκαρος.
 Pag. 246, 1. Τραμπυεῖς] Cod. Τραμπυαί. — 4. Βαρσίνης]
 Cod. Σμαρσίνης. — 31. Cod. γαλήνην.
 Pag. 247, 1. Cod. μέσσαβα. — 3. μαινομένη] Cod. μαινόμενον ἢ
 ex iota adscripto, ut saepe in nostro Cod. ortum est. — 11. Ἡρό-
 δότος] Herod. II, 113 sqq. — 29. Dion. Perieg. v. 912. Cod. Σι-
 θόνα.
 Pag. 248, 1. κλανοθέντα] Cod. κλασθέντα. — 3. Σχοιρίς]
 Cod. Σχοιρίεις.
 Pag. 249, 5. Cod. κρατήσας τὸν ὀφθαλμὸν τ. Γ. ἔκλεψε τὴν

κεφαλῆν. — 9. Cod. τὸν *Λγυκτον* — αὐτόν. — 19. Cod. κα-
όναρ.

Pag. 250, 6. Hom. Odyss. β', 429. — διακορήσονται] Cod.
διακορησονται. — 28. Cod. ὀρημας. — 32. κατακορυαί] Scho-
liasta in textu habuit τείρους.

Pag. 251, 11. Hesiod. Scnt. 181. Cod. Μόφος δ' Ἀμυνίδης
Τιταρήσιος. — 27. ἄκλαστον] Cod. ἄκλαστον.

Pag. 252, 6. ἐκ Κύφου] Cod. ἐκ Κύφης. — 13. Cod. bis Μα-
γνητῶν. — 19. ὑπερ] Cod. ὑπὸ τοῦ δόρυ. — 26. Cod. Περμα-
βισοί. — 27. Cod. Φάλλανος. — 36. μικρά] Cod. μακρά.

Pag. 253, 1. Cod. κρηγίη. — 27. στρατηλάταις] Cod. στρα-
τηλάτων. — 29. Vid. Steph. Byzant. in *Καρκαθος*. Tzetzes ad h. l.
Καρκαθος, πόλις Ῥόδου.

Pag. 254, 2. αἰώνιον θεόν] Cod. αἰωνίαν τῆς θεῶν.

Pag. 255, 4. ξένος] Cod. ξένους. — 19. Versus 955. in Cod.
desideratur. — 23. Cod. Ἐρῖνον. — 35. Ἀτάλλας] Cod. Ἄτλας.

Pag. 256, 20. διάξει] Cod. διέξει.

Pag. 257, 15. Cod. μελανῶ — αἰμάξει. — 17. Cod. Τυλλί-
αίους δέ. — 21. Cod. Κλήτης (sic) quod mutavi in Κλήτης τῆς. —
31. φθόρον] Noli mutare in φθόρον, cum ejusmodi formae Lycopheni
hand inusitatae sint. — 32. Cod. φοινικῶ.

Pag. 258, 15. Αἰτωλλίας] Cod. Ἰταλλίας — Εὐρησοῦ. — 22. ἐ-
πιπικτούσαις] Cod. ἐμπικτούσαις. — 26. Tzetzes ad h. l. reprehendit
prioris Scholiasias, qui Argyrinos populum Epiroticum dixerat:
οἱ σχολιασταὶ σφάλλονται — *Ἡακιστικὸν ἔθνος αὐτὸς λέγουσι,*
οὐκ εἰδότες, ὅτι τὸ Ἀργύριον κολλίγη Σικελίας ἐστίν.

Pag. 259, 2. Πόλαι] Cod. πάλαι. — 24. Ἐλάφου] Cod.
Ἐλαφος.

Pag. 260, 7. Ὀθρωνοῦ] Cod. Ὀθρώνων.

Pag. 261, 13. ἄδακτον] Cod. ἀθάνατον. — 23. κρατοβραῖς]
Cod. κρατοβρώτος.

Pag. 263, 17. πῶρ σὸν] Corrige πυρσόν, quod operarum error
in duas voces divulsit. Cod. πύργον.

Pag. 264, 25. Iliad. κ', 521.

Pag. 265, 2. Cod. ἀνημόφυτος. — 4. Cod. μαστός. — 27. καθ-
εμένα] Cod. καθιμένα.

Pag. 266, 1 βακτηροῖς] Vitiosum illud, ac paene desperatum
κάπτροις apud Tzet. h. l. facillima emendatione in βακτηροῖς,
(sive βάπτροις) refingendum est. — 6. φωνηθήσεται] Cod. φωνε-
θήσεται. — 17. Iliad. ψ', 144. Cod. ἄλλως μὲν σοὶ γὰρ πατήρ ἤρα-
σατα. — 29. Iliad. σ', 351. Cod. ἀλφιατος.

Pag. 268, 18. Iliad. λ', 455. — 20. γύσεις] Cod. χεύσεις.

Pag. 269, 4. Cod. ἐμβαλοῦσα τῶν Ταρτάρων.

Pag. 270, 22. Cod. ἀποκτείνει.

Pag. 271, 1. Scholiasta in textu habuit: ἔξοχος φάμη γεγάς. —
19. Scripserim: οἱ πολλὰ θρόμματα ἔχοντες. — 22. Lectio διάφο-
ρος melior est ea, quam Tzetzes in Compilationem suam recepit, διά-
φορος. est enim glossa ad ἐχθρὸς ὄν.

Pag. 272, 23. τὰ πρῶτα] Est apertissimum quidem vitium, sed
cum dubitari possit, utrius sit, scribeane an Scholiasiae, manum
abstinuimus. Emendare enim, non corrigere debemus. — 33. Cod.
δώσειν.

Pag. 273, 6. Cod. μετὰ τόπους. — Cod. Κικκαῖον. — 18. Cor-
rige σταδίους φ' (κερτακίους). Facillima est enim error inter

δ' et ε', praesertim in libris vetustioribus. — 19 — 20. Cod. *Μουσολ* bis. — 33. Cod. *ἡ Απόλλωνά φασί ἐαυτήν*. Emendavi e Tzetza.

Pag. 274, 4. *τὴν Ἀσίαν*] Cod. *τὴν Ἰασίαν*. — 14. *Ὀμηρος*] *Odys.* μ', 61.

Pag. 275, 15. Nicand. *Alex.* v. 37. — 30. *καταίων*] Cod. *σινταίων*.

Pag. 276, 3. Cod. *ἐν τῶν Ἀμαζονίδων*. — 17. Tryphiod. v. 33. — 24. Cod. *Διονύσιον*.

Pag. 278, 5. *ἐν ταῖς γῆ νεοῖς*] Cod. *ἐν ταῖς γενναλοῖς*. — 15. *λαχμοῖς*] Cod. *λαχμοῖς*. — 23. *τὰ Ἄριμα ὄρη*] Cod. *τὰ Εἰναρὰ ὄρη*. — 26. *Ἰλιάδ.* ε', 391. Cod. *ἔσθα δέ*. — 29. *Ἡσίοδον*] *Theog.* 304.

Pag. 279, 3. *καίω*] Est lectiois varietas, inepta quidem, nihilo tamen minus h. l. servanda. — 16. Cod. *ὁ Πύονδακος*.

Pag. 280, 15. Cod. *φθεῖρ* bis. — Cod. *Ἀραβίας*. Legendum est *Καρίας*.

Pag. 281, 16. *Ἡσίοδος*] Similia habet Tzetzes h. l. ubi Müllerus: „Nihil ejusmodi jam reperitur in Hesiodo.“ At reperitur *Erg.* 333. — 29. *ἔστιν δὲ λόφος ἐν Φε*.] Cod. *ἔστιν δὲ δολοφόρος ἐν Φογία*.

Pag. 282, 12. *ἀρσιβαδῖς*] Cod. *ἀρσιβαδίας*. — 23. *ὁ γὰρ Πέροξ*] Cod. *ὁ γὰρ Πέροξ*; quod nunc faciliori emendatione refingo in *ὁ γὰρ Πέροξ*. — 27. Cod. *Μάρσα*.

Pag. 283, 3. Deest verbum. — 15. *Ἰλιάδ.* ε', 68. Editi: *Ἀπίλων Φοῖβος ἔχων ἰδ' κτερόεννα*.

Pag. 284, 1. Cod. *ταῖς ἀγορῆσις*. — 10. *πρὶν ἤθ'*] Vitiosa. Corrige *πρὶν ἤθ'*, ut nunc editum est. — 16. Cod. *μονοκρατίας*.

Pag. 285, 21. Repone Codicis scripturam *Φυλῶ* et *Φίκιον*, quam paulo festinantius mutavi. — 24. *Hesiod.* *Erg.* 344.

Anonymi tractatus de Verborum constructione e Suppl. Codd. Parisin. nr. 122. Inest etiam in Cod. Parisin. 3244. fol. 20.

Pag. 292, 26. *κατάλημα*] Cod. *κατάλημα*.

Pag. 293, 10. Cod. *καταλήμα*.

De verborum constructione secundum literarum ordinem. Ex antiquissimo Cod. Parisin. 345. fol. 269. vers. — 271. rect.

Varia fragmenta Gramm. ex eodem Cod. Parisin. 345. fol. 271 — 272.

Pag. 310, 19. *ἐκροφασιόμην*] Cod. *ἐκροφασιόμην*.

Pag. 311, 23. *μακρῶ*] Cod. *μακρά*. — 31. *βραζιλῆ*] Cod. *βραζιλία*.

Pag. 312, 33. *τὸ ὑπάροχον*] Cod. *τὸ ὑπόροχον*.

Pag. 313, 11. *ἑκκτον ἢ κατηγομά*] Cod. *ἑκκτον ἢ κατηγόμα*. — 15. Cod. *παρὰσῶβακα*.

Pag. 314, 13. *κατὰ εἰσκομῆν*] Cod. *κατὰ ἐσκομῆν*. — 17. *Ἰλιάδ.* ε', 477.

Περὶ στιγμῶν. E Cod. Parisin. nr. 122. fol. 17—18.

In fine hujus fragmenti in Cod. statim sequuntur haec :

Στιγμὴ καλεῖται

ἢ μὲν ὑπερτελεία	ἢ δὲ ὑποστιγμὴ
ἢ δὲ τελεία	ἢ δὲ ἐνυπόκειτος
ἢ δὲ ὑποτελεία	ἢ δὲ ἀνυπόκειτος
ἄνω πρώτη	ἄνω δευτέρα.

Μέτρον ἐστὶ ποδῶν ἢ βάσεων σύνταξις, κλισθήσει τῆς ἀκοῆς παραλαμβανομένων. Παρέκταται δὲ τῷ μέτρῳ ἑκάτ' γένος, εἶδος, σύνταξις, τομῆ, μέγεθος, σχέσις καὶ ἀκρόθεσις. Γένος οὖν μέτρον φαμέν τὴν πρὸς ἄλληλα τῶν ἀντικαθῶν ἐπικλοπὴν, ὡς δακτυλικοῦ πρὸς τὸν ἀνακαιοτὸν· ἐπικλοπὴν γὰρ λέγομεν τὴν εἰς ἄλληλα συγγένειαν τῶν μέτρων ἢ τῶν μετρικῶν εἰδῶν. Εἶδη δὲ ἐπικλοπῆς τρία· δισδακτικὸν τρισημον, ὡς τροχαϊκὸν καὶ λαμβικόν· δισδακτικὸν τετρασημον, ὡς δακτυλικὸν καὶ ἀνακαιοτικόν· τετραδικὸν ἐξάσημον, ὡς τὸ ἀντισπαστικὸν καὶ χοριαμβικόν. Εἶδος δὲ μέτρον, μετρικὴ ποιότης, καθ' ἣν εἰς τὸ αὐτὸ τυγχάνει, ὡς τροχαϊκὸν ἀνακαιοτικόν. Εἶδη μέτρον, ὡς τὸ τροχαϊκόν, λαμβικόν, δακτυλικόν, ἀνακαιοτικόν, χοριαμβικόν, Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, Ἰωνικὸν ἀπὸ ἐλάσσονος, Αἰολικόν. Σύνταξις δὲ μέτρον ἐστὶ σύνθετος ποδῶν, καθ' ἣν ἴσμεν πόταρον ἄκλου ἐστὶν ἢ σύνθετον· ἄκλου μὲν οὖν ἐνὸς ποδός ἐστιν ἐπὶ στίχων, οὐκ ἐπὶ κοιμημάτων· σύνθετον τὸ ἐκ διαφόρων, ὡς·

Ἴλιον ἐκπέσαντες ἐναιώμενον (sic) κτελίσθρον.

Τομῆ δ' ἐστὶν εὐκρείτης ἀπαρτισμὸς λέξεων, ἐν μέσῳ στίχων ἀνενοούμενος. Haec ad verbum fere leguntur etiam in Drac. Strat. de Metr. poet. p. 124, 16. 125, 2—26. 126, 1—3.

Glossarium Lucianum, sive Scholia in Lucianum e Cod. Paris 345. (Add. Notit. Cod. Vol. I. p. VII.) editis haud raro ampliora et integriora, neque minus ob insignem lectionis varietatem, et ordinem, quo in Cod. leguntur, minime praetereunda.

Dialogi Meretricii.

Pag. 319, 1. Ἰφικρατίδες] Dial. Meretr. XIV. Tom. III. p. 319, 71. edit. Reitz. Cf. VV. DD. ad Hesych. v. Ἰφικρατήρας, ubi etiam haec glossa e nostro Cod. deprompta est. Diod. Sic. XV. Ἰφικρατὴς τὰς ὑποθέσεις τοῖς στρατιώταις εὐλύτους καὶ χούφας ἐποίησε, τὰς μέγροι τοῦ νῦν Ἰφικρατίδας ἀπ' ἐκείνου καλουμένης. — 3. Σακέρδας] Dial. Meretr. XIV. Tom. III. p. 320; 83. et Tom. II. p. 736, 38. Nostrum his duobus plenius et integrius. Cod. ἀφύλας, et paulo post ἀφύλων. — 4. γόνδην] Vid. Etymol. M. in σακέρδας, ubi editum est ἰόνδην. — 10. Τυρόν ἐκ Γούλιον] Dial. Meretr. XIV. p. 320, 89. et not. Reitzii. — 12. δάκις] Dial. Meretr. XIV. p. 321,

28. — 13. ἐπέκεινον] Dial. Meretr. XV. p. 322, 62. — 15. πότῳ] Cod. πότων. ὅ ex iota dativi adscripto ortum videtur.

Phalaris I. et II.

Pag. 319, 16. αὐθέκαστον] Phalar. I. 2. Tom. II. p. 188, 80. — 22. αὐθέκαστος] In editis Scholiis desideratur.

Pag. 320, 3. πρόξενος] Phalar. II. 1. T. II. p. 201, 2. — 12. Corrige προάγοντας. — 14. τῇ κρίσει] Cod. κρίσει. — 15. πολιτικούς] Schol. edit. πολιτικόν. — 17. διὰ παραδοχῆς] Schol. edit. παραδόσεως. — 21. διὰ τὰ σύμβολα] Schol. edit. διὰ σύμβολας, quod manifestum vitium typographicum est. — 28. ἀπορομένων] Hujus vocis non nisi primae literae adhuc in editis Schol. habebantur. — 30. κώνωψ] Musc. Eucom. Tom. III. p. 91, 2.

Demonas.

Pag. 320, 33. κραίνων] Demon. 15. Tom. II. p. 382, 99.

Pag. 321, 1. ὅτι ἐμάστιξον] Demon. 46. Tom. II. p. 390, 90. — 2. δρωπακισθῆναι] Demon. 50. Tom. II. p. 392, 24. — 4. ταῦτόν] Cod. ταῦτα. — 5. Corrige: τὸ τὰς τρίχας. — 7. Κυνναγίμορος] Demon. 53. Ibid. p. 392, 36. Cod. Κυνέγιμορος et ἀπικόκει. — 10. Ἐλεόν βαμός] Demon. 57. pag. 393, 61.

De Domo.

Pag. 321, 12. Ἀρσακίδας] De Dom. 5. Tom. III. p. 193, 99. —

14. γραφάς] De Dom. 9. Ibid. p. 195, 71. — 15. Γοργόνας] De Dom. 19. Ibid. p. 201, 38. — 17. ἀντίθυρος] De Dom. 26. Ibid. p. 205, 52.

Verac Historiae I. et II.

Pag. 321, 19. ὁ Ῥοδίων Κολοσσός] Ver. Hist. I, 18. Tom. II. 84, 63. — 21. πνευβολίτης] Ver. Hist. I, 32. Ibid. 95, 46. — 22. Ἰγνώα] Ver. Hist. I, 23. Ibid. 89, 74. Corrige: ἐν ταῖς Ἰγνώαισι. — 24. γινώσκω] Ver. Hist. II. Ibid. 117, 57. — 27. ἐπιπῶς] Ver. Hist. II. Ibid. 122, 45.

De Calumnias.

Pag. 321, 29. ὁσπληξ] Calumn. 12. Tom. III. p. 141, 43. Codex distinctissime praebet λάγναν. Vid. Pierson. ad Moerid. p. 876. — 31. Calumn. 27. Ibid. p. 158, 78. Cod. Θεμιστοκλέα.

Convivium.

Pag. 322, 3. Conviv. 8. Tom. III. p. 423, 15. — 6. ἀνακίς] Conviv. 9. Ibid. p. 424, 26. — 8. ὄτι] Conviv. 15. Ibid. p. 423, 31. — 11. Conviv. 16. Ibid. p. 430, 61. — 16. Ἀνάκειον] Conviv. 24. Ibid. p. 436, 11. — 19. καὶ ἐσίτων] Corrige: καὶ ἐσίτα.

Soloeecista.

Pag. 322, 21. πατριώτης] Soloeec. 5. Tom. III. p. 562, 78. — 24. ὁμοθνής] Schol. edit. ὁμοήθης. — 26. μεῖραξ] Soloeec. 5. Ibid. p. 564, 86. — 29. δεδίττομαι] Soloeec. 5. Ibid. p. 564, 88. — 31. ἔξορῶ] Soloeec. 5. Ibid. p. 565, 92. — 32. συνετάξατο] Ibid. p. 566, 96. — 34. περιέστην αὐτόν] Ibid. p. 566, 98.

Pag. 323, 3. συνεκρίντο αὐτῶ] Ibid. p. 566, 1. Cod. ἀμ-
Bachm. Anecd. Gr. Vol. II.

φισβήτει. Vid. supr. p. 310, 18. — 7. *ἐμὴχθῃ*] Soloec. 6. Ibid. p. 567, 8. Cod. vitiose: *ὄνχι γυναῖκα ἀνδρὶ*. — 9. *κείρεσθαι*] Ibid. p. 567, 9. — 11. *ἐγγομαχεῖν*] Ibid. p. 568, 12. Cod. *ἐπὶ δὲ τῶν ἐχθρῶν*. — 15. *βασανίζεσθαι*] Ibid. p. 568, 14. — 17. *τεθνήξεται*] Soloec. 7. p. 570, 22. — 18. *τεθνήξῃ*] Cod. *τεθνήξῃ*, quod omnino reponendum est. — 19. *στογάζομαι*] Ibid. p. 570, 25. — 21. *χοῆσθαι*] Ibid. p. 571, 30. — 23. *ἐκτοτε*] Ibid. p. 571, 32. — 24. *ἀντιλαμβάνομαι*] Ibid. p. 572, 36. — 26. *φανός*] Ibid. p. 574, 48. — 28. *ἀνέφυγε*] Soloec. 8. Ibid. p. 575, 58. — 33. *χοῆ*] Soloec. 9. Ibid. p. 576, 73. — 35. *μνηστεύεσθαι*] Ibid. p. 577, 80.

Pag. 324, 3. *ἀπολείπει*] Ibid. p. 578, 86. Corrige: *ὄνχι*, — 5. *κόπτει*] Ibid. p. 579, 94.

Cataplus.

Pag. 324, 7. Catapl. 1. Tom. I. p. 620, 1. — 9. *παροικισμοῦσθαι*] Ibid. p. 620, 5. — 11. *χοῆ*] Catapl. 2. Ibid. p. 622, 33. — 13. *ἀποβάθρα*] Catapl. 5. Ibid. p. 625, 5. — 15. *Γλυκέριον*] Catapl. 12. Ibid. p. 633, 63. — 19—21. Haec in editis Schol. non reperiuntur. Altera pars Scholii Catapl. 12. p. 634, 80. — 25. *ἐπισπάσας τὴν θύραν*] Ibid. p. 633, 65. — 27. *ἐσπόδει*] Ibid. p. 633, 65. — 28. *προσεκαττάλευσεν*] Catapl. 13. pag. 634, 6. — 30. Catapl. 14. Ibid. p. 636, 29. — 32. *προστετηκνία*] Ibid. p. 637, 32. — 34. *οὐ συνοικίαν*] Ibid. p. 637, 44. — 35. *ἐξυπτιάζαν*] Catapl. 16. Ibid. p. 639, 79.

Pag. 325, 4. *Λακωνικὴ κόχλος*] Ibid. p. 639, 86. — 6. *Τισφόνῃ*] Catapl. 23. p. 644, 95. In edit. Schol. *ἐπιπετραμμένως*. — 9. *στιγματίας*] Catapl. 24. p. 645, 16. Cod. *ἰστιζομένους*. Corrige aut *στιζομένους*, aut *ἰστιγμένους*.

Jupiter Tragoedus.

Pag. 325, 11. Jup. Trag. 3. Tom. II. p. 645, 59. — 14. Jup. Trag. 8. Ibid. p. 651, 75. Cod. *Βένθης*. — 15. *Μίδρας*] Schol. edit. *Μιδρόην*. — 16. Ibid. p. 651, 75. — 20. *δι' ἐκείνην*] Cod. *δι' ἐκείνο*. — 27. *κόλλοις*] Jup. Trag. 10. p. 653, 5. Vitiose editum est *ἀποκτείνονται*. — 29. *Πινύξ*] Jup. Trag. 11. p. 654, 27. — 31. *μικρολογία*] Jup. Trag. 15. p. 659, 20. In edit. Schol. *τὴν σκνιπότητα*. — 32. *ἐπίτριπος*] Jup. Trag. 16. p. 660, 44. — 34. *Κεραμεικοί*] Jup. Trag. 15. p. 659, 19.

Pag. 326, 1. Jup. Trag. 18. p. 663, 96. — 6. Jup. Trag. 21. p. 665, 50. Schol. edit. *παρέγγρατος*. — 9—14. Ver. Hist. II, 23. p. 120, 9—11. — 16. Jup. Trag. 21. p. 666, 60. — 20. Ibid. p. 666, 60. Cod. *Πιτυοκάμης* et *πίτταν*. — 22. *ἀντρέιζόμενοι*] Schol. edit. *μετωριζόμενοι*. — 23. *Λιτνέσης*] Ibid. p. 666, 61. — 26. *Κερκων*] Ibid. l. l. — 32. *πάλας*] Schol. edit. *καλαίστρας*. — 33. *Ἐχετος*] Idem Scholion e Cod. Vossiano inseruit Solanus ad Ver. Hist. II, 23. Cf. Reitzii not. ad Jup. Trag. 21. p. 666, 61.

Pag. 327, 1. Jup. Trag. 25. p. 670, 16. — 3. Ibid. p. 670, 18. — 7. Ibid. p. 670, 19. Cod. *ὄντοι οἱ πολῖται*. — 10. *βατταρίσειν*] Jup. Trag. 27. p. 673, 71. — 12. *κοικίλη σόα*] Jup. Trag. 32. p. 679, 81. Cod. *Κυνέειρος*. — 17. Jup. Trag. 46. p. 694, 95. — 19. *καράβια*] Schol. edit. vitiose *κάρουα*. — 21. Jup. Trag. 42. p. 690, 6. — 23. *ἐπετίλους*] Cod. *ἐπετίλους*. Saepissime in nostro Cod. τ et σ permutantur. — 25. Jup. Trag. 44. p. 692, 54. —

27. κατὰ ῥοὺν φέρεται] *Jup. Trag.* 50. p. 698, 58. Verba: χρω-
ται — πραγμάτων in edit. Schol. non leguntur.

Somnium.

Pag. 327, 31. ἀλεξίκακος] *Somn.* 2. Tom. II. p. 704, 30. —
32. *Somn.* 6. p. 712, 85.

Pag. 328, 3. οἱ δὲ Βαβυλώνιοι — κληθῆναι. Haec in edit.
Schol. non reperiuntur. — 6. *Somn.* 9. p. 716, 52. — 10. ὄσγιον]
Somn. 14. p. 724, 8. Cod. βαρύτερον. — 12. Καινός] *Somn.* 19.
p. 731, 49. — 18. *Ibid.* p. 731, 48. — 21. *Ibid.* p. 731, 54. —
26. διαπυκνύων] *Somn.* 22. p. 735, 34. — 31. *Ibid.* p. 736, 38.
Nostra editis saniora sunt.

Prometheus.

Pag. 328, 33. ἀκαμῆ] *Prom.* 14. Tom. I. p. 197, 26.

Pag. 329, 1. *Prom.* 15. p. 198, 50. — 3. *Ibid.* 20. p. 203, 31.

Icaromenippus.

Pag. 329, 6. δορυφορήματα] *Icaromen.* 9. Tom. II. p. 760, 8.
Vox palaiolis in edit. Schol. abest. — 7. συνεξέρχεται] Schol. edit.
συνεέρχεται. — 10. *Ibid.* 18. p. 773, 77. — 18. *Jup. Trag.* 53.
p. 701, 12. — 19. *Icaromen.* 18. p. 774, 84. — 21. Διάσια] *Ibid.*
24. p. 779, 17. — 24. πλείον] Cod. πλείστον, et paulo post συνε-
τελευθῆσαν.

Timon.

Pag. 329, 29. *Tim.* 4. Tom. I. p. 107, 59. — 31. *Tim.* 2. p.
103, 27. — 33. *Ibid.* 6. p. 111, 1.

Pag. 330, 4. δίχρονα πύρα] *Ibid.* 12. p. 120, 4. — 8. *Ibid.*
13. p. 122, 32. — 10. *Ibid.* 17. p. 128, 1. — 12. *Ibid.* 42. p. 154,
39. — 14. *Ibid.* p. 154, 97. — 16. *Ibid.* 48. p. 161, 4. — 19. *Ibid.*
53. p. 169, 69. Verba ἐν ᾧ — χορήματα in Schol. edit. non legun-
tur. — 22. μυττωτών] *Ibid.* 54. p. 171, 3.

Contemplantes.

Pag. 330, 27. κόνδυλος] *Contempl.* 2. Tom. I. p. 491, 44. De
voce γρόνθος vid. *ibid.* not. Tib. Hemsterhusii. — 28. *Ibid.* 5. p.
496, 39.

Pag. 331, 3. *Ibid.* 8. p. 500, 18. — 5. στήλων] Cod. στήλων,
et statim ὑποβάς et παρωσάμενος.

Vitarum Auctio.

Pag. 331, 15. Partem hujus Scholii habes in not. ad *Vit. Auct.*
6. T. I. p. 546, 92. — 25. *Vit. Auct.* 6. p. 546, 86. Cod. τὸν δε-
ξιὸν μηρόν. — 27. *Ibid.* 3. p. 542, 33. — 31. *Ibid.* 7. p. 547, 99.

Pag. 332, 3. *Ibid.* 7. p. 547, 6. — 6. *Ibid.* 20. p. 559, 44.
Vitiose editum est ἀποσγῶς σύκων συμπιπτομένη. Veram lectionem
egregie divinavit Tib. Hemsterhusius.

Piscator.

Pag. 332, 8. *Pisc.* 9. Tom. I. p. 577, 55. Nostrum edito Scho-
lio plenius et integrius est. — 17. *Ibid.* 10. p. 578, 79. — 19. *Ibid.*
19. p. 589, 54. — 23. Κράντωρ] Schol. edit. Κράτων, perperam. —

29. Ibid. 23. p. 593, 42. Schol. edit. e Nostro corrigendum ac supplementum est. — 34. Ibid. 14. p. 585, 65.

Pag. 333, 3. Ibid. 25. p. 596, 12. — 6. Ibid. 24. p. 594, 56. Partem hujus Scholii habes ad Bis Accus. 35. Tom. II. p. 835, 29. — 26. Ibid. 28. p. 597, 38. — 33. Ibid. 37. p. 606, 31. — 36. οὔρα] Cod. οὔρα.

Pag. 334, 3. Ibid. 45. p. 612, 59. — 6. Ibid. 47. p. 614, 13. — 10. Ibid. 51. p. 618, 74.

Bis Accusatus.

Pag. 334, 12. Bis Accus. 2. Tom. II. p. 794, 64. — 18. Ibid. 8. p. 799, 86. — 19. πάγος] Ibid. 9. p. 801, 29. — 21. ἄλις ἔχοιμι] Ibid. 12. p. 806, 37. — 22. οὔρα] Cod. οὔ. — 23. ὀπόρα] Cod. ὀπόρα cum Indicat. — 27. Ibid. 19. p. 814, 13. — 29. Ibid. 20. p. 815, 38. — 31. Ibid. 25. p. 823, 69. — 33. τὰ ὄντα] Haec verba, quae ante Solanum h. l. legebantur, Cod. nostri auctoritate confirmantur. — 34. κἀνδης] Ibid. 26. p. 824, 10:

De Sacrificiis.

Pag. 335, 1. De Sacrif. 5. T. I. p. 530, 90. Vid. Herodot. III. 81. — 9. Ibid. 15. p. 538, 55.

Adversus Indoctum.

Pag. 335, 12. Advers. Indoct. 1. Tom. III. p. 99, 15. — 14. De Sacrif. 15. Tom. I. p. 539, 59. — 17. Advers. Indoct. 5. Tom. III. p. 104, 17. — 30. Ibid. 10. p. 109, 27. Cod. vitiose τῆς θύρας. — 32. Ibid. p. 109, 40.

Pag. 336, 1. Ibid. 12. p. 110, 74. et 16, p. 113, 82. — 4. Ibid. 14. p. 111, 94. — 6. Ibid. 17. p. 114, 43. Cod. praebet ἐπίμυθε, quod Solanus e conjectura dederat. — 10. Ibid. 21. p. 116, 6. — 12. Ibid. 23. p. 119, 65. — 14. Haec in Schol. edit. non leguntur.

Philospseudcs.

Pag. 336, 13. Philospseud. 9. Tom. III. p. 37, 19. — 22. Ibid. 13. p. 41, 7. Cod. παραφανίνας. — 24. Ibid. 18. p. 46, 35. — 26. Ibid. 29. p. 55, 4.

Pag. 337, 3. Ibid. 31. p. 58, 81. — 5. Ibid. 32. p. 59, 9. — 7. Ibid. 33. p. 59, 27.

Dialogi Mortuorum.

Pag. 337, 14. Dial. Mort. I, 1. Tom. I. p. 331, 20. — 18. δαίμων] Cod. δαίμων. — 20. Ibid. XX, 3. p. 415, 53. — 23. Ibid. XX, 2. p. 413, 83. — 25. Ibid. XVII, 2. p. 407, 37. — 27. Ibid. XXVIII, 1. p. 446, 85. Hoc Scholion in editis desideratur. — 32. Ibid. XIII, 1. p. 390, 12. Cod. Ἀνδία. Scholion in editis deest. — 35. Ibid. IV, 1. p. 341, 49.

Pag. 338, 3. ἠπήτιον] Cod. ἠπήτιον. — 7. Ibid. V, 2. p. 346, 15. — 9. Ibid. VI, 2. p. 348, 45. Deest. — 16. Ibid. IX, 2. p. 361, 85. — 19. Ibid. X, 1. p. 364, 41. — 21. Ibid. X, 4. p. 366, 71. Cod. πόρηνη. — 23. Ibid. XI, 1. p. 377, 22. Deest in Schol. edit. — 24. Ibid. XXVII, 4. p. 440, 96. Cod. σάρισα. Vid. Albert. not. ad Hesych. v. σάρισα. — 26. Ibid. XII, 6. p. 338, 86. — 28—36. Haec in Schol. edit. desiderantur.

Pag. 339, 1. Ibid. VI, 4. p. 219, 23. — 4. Ibid. VII, 4. p. 223, 82. Aliter in edit. Schol. legitur. — 6. Haec in edit. Schol. non inveni.

De Mercede Conductis.

Pag. 339, 9. De Merc. Cond. 13. Tom. I. p. 668, 63. — 12. Ibid. 21. p. 677, 75. — 17. Ibid. 37. p. 696, 70. Cod. *ἐφεστρίδα*.

De Gymnasiis.

Pag. 339, 19. De Gymn. 32. Tom. II. p. 913, 84. Cod. δ — *ἐχρῶντο*. — 25. *σκηνομάτων*] Cod. vitiose *σχομώντων*. Schol. edit. *σκηῶν*. — 31. Ibid. 34. p. 915, 26.

Necyomania.

Pag. 339, 33. Necyom. 16. Tom. I. p. 479, 1.

Pag. 340, 3—5. Haec in Schol. edit. desunt.

Rhetorum Praeceptor.

Pag. 340, 6. Rhetor. Praec. 10. Tom. III. p. 11, 12. — 12. Scholia edita non nisi partem hujus versus praebent. — 14. Ibid. 15. p. 16, 16. — 19. Ibid. 24. p. 26, 15.

Alexander.

Pag. 340, 21. Alex. 4. Tom. II. p. 211, 71. — 31. Ibid. 9. p. 217, 5. — 33. Ibid. 16. p. 224, 66. — 35. Ibid. 46. p. 252, 17. Cod. *γῆν πρὸς γῆς*.

De Dea Syra.

Pag. 341, 3. De Dea Syr. 4. Tom. III. p. 453, 37. Cod. *Ἀσραῖτη*. — 5. *τῶ — κατεφήμισαν*] Vitiose. Corrige: *τον — κατεφήμισαν*. — 6. Verba *λέγεται — ἡ Ἀφροδίτη* in Schol. edit. desunt. — 7. Ibid. 4. p. 453, 47. Cod. *κατανεναντισμένην*. — 9. Ibid. 22. p. 470, 35.

De Saltatione.

Pag. 341, 11. De Salt. 5. Tom. II. p. 270, 2. — 17. Ibid. 32. p. 313, 63. Schol. edit. *βούλεται*.

Lexiphaneae.

Pag. 341, 19. Lexiph. 1. Tom. II. p. 318, 3. — 27. Ibid. 1. p. 319, 22. Schol. edit. e Nostro emendandum est. — 34. *στλεγγίς*] Ibid. 2. p. 320, 35. Cod. *στλεγγίς*.

Pag. 342, 6. Ibid. 2. p. 321, 42. Cod. *τολίμα*. — 8. *ἐπῶν-ρον*] Cod. *ὀπόσανρον*. — 10. Ibid. 2. p. 321, 43. — 13. Ibid. 2. p. 321, 44. — 17. Ibid. 2. p. 322, 56. 57. 66. 67. Cod. *κραγὺς*. — 22. Ibid. 3. p. 324, 70. 71. 72. Nostrum editis plenius et integrus. — 27. Ibid. 3. p. 324, 75. — 28. Ibid. 3. p. 325, 79. — 29. Ibid. 3. p. 325, 80. — 31. Ibid. 6. p. 329, 23. — 33. *Θρία*] Ibid. 6. p. 330, 30.

Pag. 343, 1. *μλιτρούτρας*] Cod. *μλιτρούτρας*. — 3. Ibid. 8. p. 338, 52. — 5. Ibid. 13. p. 336, 40. Cod. *ἐπιμάμας*. — 7. Ibid. 21. p. 346, 72. — 9. Haec in Schol. edit. non reperiuntur.

Pro Imaginibus.

Pag. 343, 11. Pro Imag. 5. Tom. II. p. 487, 65. — 13. Ibid. 10. p. 490, 85. Cod. *ἔσται*. — 15. *ἀσχηματῖαι*] Cod. *ἀσχηματῖαι*. — 16—21. Haec in Schol. edit. desiderantur.

Deorum Concilium.

Pag. 343, 22. Deor. Concil. 1. Tom. III. p. 527, 1. — 23. Ibid. 4. p. 529, 56.

Dialogi Meretricii.

Pag. 343, 26. *εὐνάουφος*] Dial. Meretr. I. Tom. III. p. 280, 8. Deest in Schol. edit. — 29. Ibid. II. p. 281, 42. Deest.

Pag. 344, 4. Ibid. IV. p. 288, 72. Deest. — 6. Ibid. V. p. 289, 4. Deest. — 8. Ibid. V. p. 291, 54. Deest. — 15. *ἦτορ*] Cod. *ἦτορ*. — 22. Ibid. V. p. 292, 64. Deest. — 25. Ibid. VI. p. 293, 85. Deest. — 27. Ibid. VI. p. 294, 30. Deest. — 31. Ibid. VII. p. 297, 6. Deest. — 33. Ibid. X. p. 308, 11. Partem hujus Scholii Joannes Bourdelotius e margine Codd. Mss. edidit.

Pag. 345, 1. Vitar. Auct. 19. Tom. I. p. 558, 40. Vid. ibid. not. Tiber. Hemsterhüsii. — 6. Dial. Meretr. XIII. p. 316, 79. Deest. — 8. Ibid. XIII. p. 317, 84. Deest.

De Morte Peregrini.

Pag. 345, 16. De Mort. Peregr. 9. Tom. III. p. 331, 15. — 20. Ibid. 18. p. 343, 75. Cod. *ἔργα*.

Fugitivi.

Pag. 345, 26. Fugitiv. 19. Tom. III. p. 375, 85.

Imaginae.

Pag. 345, 28. Imag. 18. Tom. II. p. 478, 16.

Toxaris.

Pag. 345, 32. Toxar. 14. Tom. II. p. 521, 34. — 34. Ibid. 44. p. 551, 61.

De Historia conscribenda.

Pag. 346, 3. De Histor. conscrib. 20. Tom. II. p. 28, 84. — 4. Ibid. 28. p. 31, 50.

Cronosolon.

Pag. 346, 6. Cronosol. 27. Tom. III. p. 399, 66.

Epistolae Saturnales.

Pag. 346, 10. Epist. Sat. 19. Tom. III. p. 401, 19. — 12. Ibid. 26. p. 415, 58. — 13. Ibid. 37. p. 416, 89. Deest.

Pro lapsu inter salutandum.

Pag. 346, 15. Pro Laps. 2. Tom. I. p. 726, 83. Deest. — 17. Ibid. 5. p. 730, 95. — 21. Ibid. 7. p. 733, 40. Alia praebet h. l. edit. Schol.

Pro Mercede Conductis.

Pag. 346, 24. Pro Merced. Conduct. 6. Tom. I. p. 714, 43. —
29. Ibid. 12. p. 721, 62. Codex: ἀπαξ ἀπάντων et ἀπαξ ἀπαντα.

Hermotimus.

Pag. 346, 32. Hermotim. 28. Tom. I. p. 763, 66. Deest. Cod.
ῥίπος.

Pag. 347, 3. Ibid. 61. p. 803, 2. Cod. Ἑλλη.

Halcyon.

Pag. 347, 5. Halc. 3. Tom. I. p. 180, 47.

Navigium.

Pag. 347, 6. Navig. 12. Tom. III. p. 256, 90. — 8. Ibid. 15.
p. 259, 68. — 14. φησί] Cod. φημί. — 16. Ibid. 30. p. 268, 34. —

Pseudologista.

Pag. 347, 18. Pseudolog. 32. Tom. III. p. 189, 8. — 19. συνα-
ληλιμμένος] Schol. edit. συναληλεσμένος.

Timon.

Pag. 347, 24. Tim. 51. Tom. I. p. 165, 41.

Hermotimus.

Pag. 347, 27. Hermotim. 71. Tom. I. p. 814, 68. Schol. edit.
e Nostro corrigendum est.

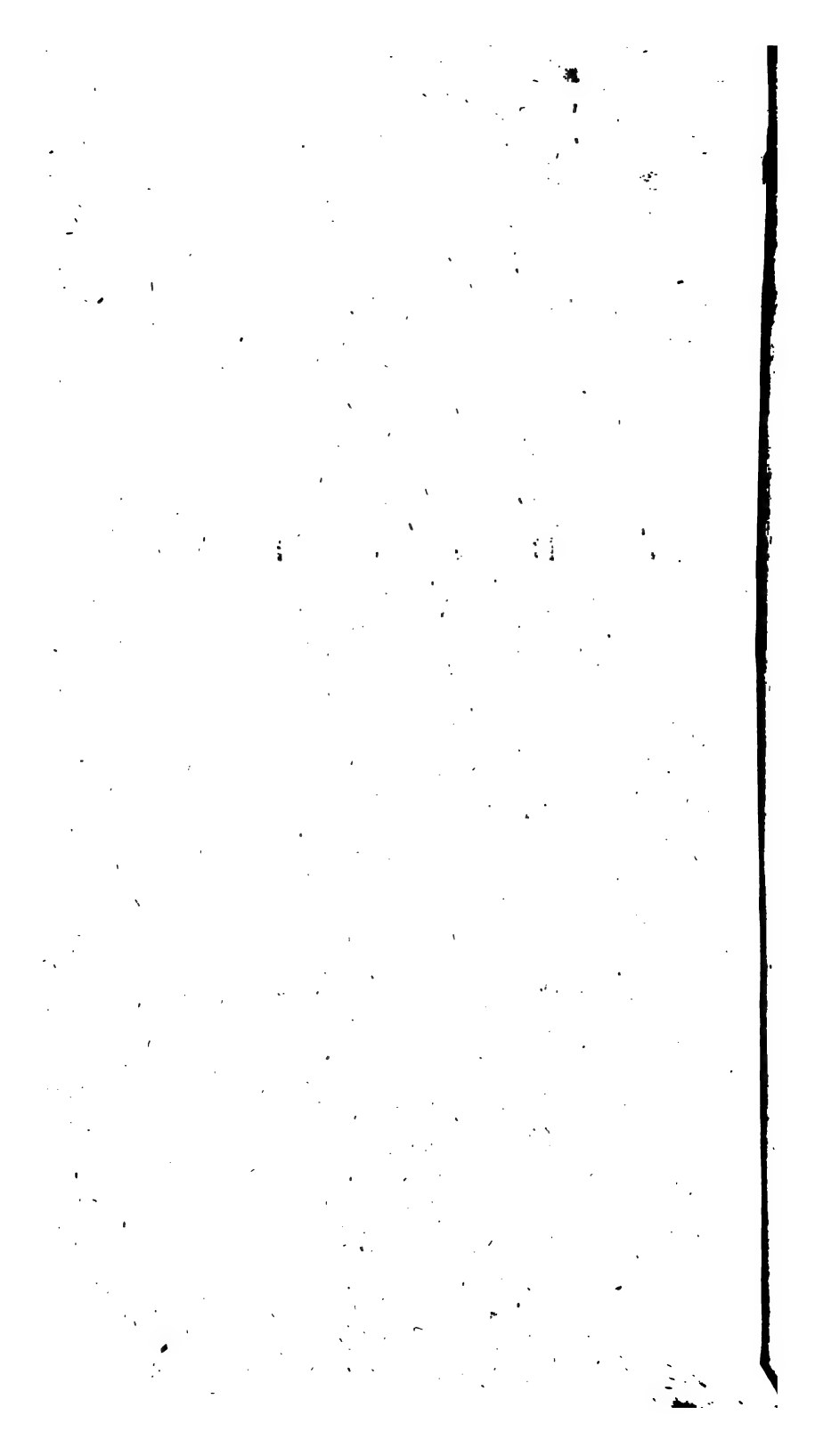
Cataplus.

Pag. 348, 5. Catapl. 5. Tom. I. p. 626, 17.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is extremely faint and illegible due to the quality of the scan and the nature of the bleed-through.

I N D I C E S.

INDEX SCRIPTORUM.

- A**
AESCHINES *ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου* 333, 23. 373, 8. 378, 80.
AECHYLUS. 65, 6. 75, 14. 99, 26. 375, 8.
ALCMAN. 339, 23.
ANACREON. 192, 7 et 9.
APOLLONIUS GRAMMATICUS. 105, 6. 290, 22. 292, 15.
APOLLONIUS RHODIUS. 223, 29. 273, 12. 366, 28. 368, 15.
ARCADIUS (ὁ Βυζάντιος). 424, 22.
ARCHILOCHUS. 379, 35.
ARISTARCHUS. 143, 7.
ARISTIDES. 85, 32. 138, 8.
ARISTOPHANES. 100, 1. 300, 3. 302, 2. 320, 30. 339, 29. 375, 18.
376, 2. 379, 15.
Βαβυλωνίαις 381, 9.
Εἰρήνῃ 330, 24. 346, 30.
Κόραις 377, 11.
Νεφέλαις 108, 1.
ARISTOTELIS. 320, 1. 364, 18.

C.

- CALLIMACHUS.** 220, 31.

D.

- DEMOSTHENES.** 35, 31. 36, 1. 339, 24.
ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος 68, 2 et 12.
DIALECTUS AEGOLICA 17, 12 et 18. 37, 30. 74, 23. 86, 25. 367,
2 et 9. 369, 12 et 29.
ATTICA 13, 26. 14, 2 et 4. 17, 21. 32, 11. 33, 13 et
15. 36, 28. 45, 7. 48, 24. 51, 29. 55, 1 et 28. 56,
20. 57, 16 et 19. 60, 34. 61, 11 et 28. 63, 33. 65,
22. 70, 11. 73, 32. 76, 24. 83, 23. 86, 31. 88, 29
et 83. 93, 4. 142, 26. 152, 14. 186, 23. 297, 15 et
17 et 23. 299, 6. 300, 12. 302, 9 et 14. 303, 9.
310, 5. 321, 25. 322, 10. 323, 21 et 24. 324, 10 et
16. 329, 3. 330, 16 et 18 et 33. 334, 7. 336, 1 et
14. 338, 35. 340, 33 et 35. 341, 11 et 14. 343, 30.
351, 24. 358, 13 et 31 et 33. 359, 25 et 26 et 29.
364, 27 et 28. 365, 8 et 11 et 12. 366, 7 et 8.
367, 8 et 23 et 32. 368, 4 et 8 et 24 et 30. 369,
25. 370, 2 et 10 et 15. 379, 31. 381, 30.

- BOEOTICA 67, 9. 200, 33.
 CHALCIDICA 40, 11. 200, 32.
 COMMUNIS 65, 20. 297, 15 et 19. 310, 6. 330, 29. 372,
 6. 373, 28. 374, 1.
 DORICA 66, 26. 80, 4. 117, 18 et 21. 207, 10. 312,
 18. 357, 18 et 21 et 23. 366, 22 et 23. 367, 32.
 370, 25 et 28. 373, 28.
 JONICA 53, 1. 55, 2. 56, 12 et 17. 57, 17. 58, 3. 61,
 27. 64, 32. 66, 31. 83, 19. 364, 29. 365, 7 et 8 et
 10 et 11 et 23 et 24 et 35. 366, 9 et 15 et et
 21 et 22. 367, 8 et 32. 368, 34. 369, 8. 370, 10.
 373, 18.
 ἡ συνήθεια (οἱ νῦν, οἱ νέοι, ἡ γυνδαλα λαλιά) 321, 30. 327,
 10 et 18. 338, 7 et 24. 341, 10. 343, 1 et 3. 346, 27.
 347, 15 et 17.
 DIODORUS SICULUS. 344, 12.
 DIOGENIANUS. 361, 20.
 DIONYSIUS PERIEGETES. 247, 29.
 DIONYSODORUS. 363, 30.

E.

- EPICHRMUS. 339, 22.
 EURPOLIS. 375, 24. Ταξιαρχαίς 376, 8.
 EURIPIDES. 53, 22. 60, 11 et 28. 61, 36. 75, 28 et 36. 81, 3. 89,
 26. 98, 10. 99, 23. 150, 12.

G.

- GREGORIUS NAZIANZENSIS (ὁ Θεολόγος). 340, 11. 348, 2.

H.

- HERODIANUS GRAMMATICUS (ὁ πολυμαθέστατος). 424, 20.
 HERODOTUS. 57, 17. 247, 11. 364, 29. 367, 33.
 HESIODUS. 96, 31. 159, 19. 209, 25. 247, 10. 251, 11. 278, 29.
 281, 17. 285, 24.
 HIPPOCRATES. 367, 34.
 HOMERUS. 11, 20. 19, 18. 25, 10. 30, 27 et 31. 40, 9 et 15. 44,
 13. 54, 9. 55, 26. 57, 23. 60, 30. 61, 27 et 28. 65, 14
 et 18 et 27. 66, 23. 69, 22 et 32. 75, 34. 80, 10. 82,
 27. 90, 1. 96, 30. 121, 21. 149, 27. 150, 10. 164, 7.
 182, 16. 186, 18. 250, 6. 254, 31. 266, 31. 274, 14.
 352, 8. 358, 21. 375, 16. 377, 16.
 Ἡλιάδ. α', 1. 19, 30. 20, 22. 46, 21. 180, 7. 186, 8. 193, 22.
 194, 20. α', 2. 55, 13. 183, 10. α', 3. 20, 3. 193, 27.
 α', 4. 193, 30. α', 5. 20, 9 et 19. 186, 15. 194, 4 et 17.
 α', 7. 20, 13. 194, 9. α', 9. 118, 11. α', 11. 58, 4. 61,
 19. α', 17. 19, 26. 193, 15. α', 19. 20, 24. α', 20. 67,
 32. α', 27. 19, 24. 193, 12. α', 81. 67, 28. α', 32. 220,
 9. α', 37. 67, 22. α', 42. 68, 5. α', 44. 30, 30. α', 45.
 20, 11. 194, 6. α', 68. 111, 24. α', 69. 75, 33. α', 70.
 194, 21. α', 76. 59, 7. α', 80. 59, 17. α', 81. 111, 14.
 α', 84. 186, 12. α', 88. 59, 12. 67, 25. α', 96. 61, 25.

- α' , 122. 76, 36. α' , 128. 39, 32. α' , 131. 64, 19. α' , 141. 62, 7. α' , 152. 61, 13. α' , 173. 46, 28. α' , 186. 215, 8. α' , 204. 183, 13. α' , 214. 61, 15. 183, 20. α' , 220. 40, 7. α' , 260. 76, 22. α' , 273. 68, 1. α' , 301. 67, 35. α' , 324. 40, 1. α' , 357. 183, 6. α' , 367. 56, 25. α' , 521, 183, 16. α' , 601. 51, 14.
- Πλάδ.* β , 195, 35. β , 824. 21, 34.
- Πλάδ.* γ , 95. 51, 21. γ , 152. 180, 12. γ , 164. 193, 18. γ , 182. 183, 32. γ , 211. 127, 31. γ , 237. 184, 32. γ , 308. 186, 21. γ , 363. 185, 20. 234, 28.
- Πλάδ.* δ , 196. 84, 15. 157, 9. δ , 405. 156, 1. δ , 451. 144, 24.
- Πλάδ.* ϵ , 4. 140, 19. ϵ , 31. 106, 8. ϵ , 349. 180, 1. 184, 15.
- Πλάδ.* ζ , 6. 186, 18. ζ , 344. 205, 17. ζ , 403. 62, 10. ζ , 419. 72, 10.
- Πλάδ.* η , 1. 184, 11. η , 156. 74, 34 et 87, 36. η , 349. 93, 28.
- Πλάδ.* ι , 70. 107, 11. ι , 537. 185, 27.
- Πλάδ.* κ , 465. 194, 12. κ , 521. 264, 25.
- Πλάδ.* λ , 164. 144, 26. λ , 455. 268, 18. λ , 680. 183, 28. 185, 23.
- Πλάδ.* μ , 69. 142, 6. μ , 208. 185, 1. μ , 243. 107, 29.
- Πλάδ.* ν , 1. 141, 5.
- Πλάδ.* ξ , 1. 111, 19. 194, 22.
- Πλάδ.* π , 141. 84, 32. π , 677. 30, 29.
- Πλάδ.* ρ , 51. 185, 12. ρ , 415. 66, 17. ρ , 542. 109, 34.
- Πλάδ.* σ , 12. 107, 1. σ , 190. 107, 5. σ , 351. 266, 29. σ , 362. 84, 3. σ , 367. 84, 7. σ , 495. 44, 15.
- Πλάδ.* τ , 46. 63, 25. τ , 64. 63, 27. τ , 79. 93, 26. τ , 80. 49, 35. τ , 90. 31, 20. τ , 112. 84, 17. τ , 120. 94, 3. τ , 140. 94, 1. τ , 150. 26, 25. τ , 152. 51, 11. τ , 218. 30, 22. τ , 228. 94, 7. τ , 230. 94, 10. τ , 246. 37, 7. τ , 247. 106, 33. τ , 255. 63, 22. τ , 260. 86, 35. τ , 268. 94, 14. τ , 275. 94, 16. τ , 277. 87, 11. τ , 282. 64, 27. τ , 290. 31, 23. τ , 322—26. 160, 7—9. τ , 329. 63, 17. τ , 413. 88, 30.
- Πλάδ.* υ , 15. 82, 20. υ , 19. 71, 1. υ , 21. 83, 21. υ , 36. 51, 19. υ , 68. 283, 15. υ , 127. 107, 16. υ , 154. 85, 8. υ , 171. 70, 5. υ , 172. 227, 35. υ , 232. 55, 15. υ , 304. 84, 21. υ , 371. 106, 16. υ , 391. 278, 26.
- Πλάδ.* ϕ , 288. 85, 7. ϕ , 537. 110, 18.
- Πλάδ.* χ , 59. 183, 24. χ , 140. 33, 29. χ , 310. 33, 31. χ , 318. 77, 27. χ , 319. 147, 15. χ , 351. 62, 12.
- Πλάδ.* ψ , 2. 184, 19. ψ , 144. 266, 17. ψ , 477. 314, 16.
- Πλάδ.* ω , 6. 184, 25. ω , 650—652. 87, 7—10.
- Οδ.* α , 1. 128, 7. α , 14. 78, 1. α , 81. 163, 3.
- Οδ.* β , 257. 51, 16.
- Οδ.* γ , 296. 206, 15. γ , 422. 106, 31.
- Οδ.* ι , 347. 185, 83.
- Οδ.* κ , 60. 184, 29.
- Οδ.* λ , 127. 185, 16.
- Οδ.* μ , 73. 127, 29. μ , 95. 237, 9.
- Οδ.* ν , 106. 235, 22.
- Οδ.* σ , 520. 75, 34.

'Οδ. ε', 129. 77, 10.
'Οδ. φ, 15. 184, 7.

I.

ST. ISIDORUS. 373, 33.
ISOCRATES. 351, 3. 381, 25.

L.

LIBANIUS. 374, 20. 377, 21.
LUCIANUS. 371, 34.

M.

MAXIMUS PLANUDIS *ἐν τῷ περὶ μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβατῶν* 294,
7. Cf. Not. ad pag. 153.
MENANDER. 376, 27. 378, 23. 423, 33.
Ἀδελφοῖς 377, 13.

N.

NICANDER. 275, 15.
NICANOR. 316, 1.
NONNUS. 366, 6.

O.

ORPHEUS. 96, 31.
ORIGENES. 370, 23.

P.

PHILOSTRATUS. 62, 33.
PHOCYLIDES. 97, 15.
PINDARUS. 55, 25. 368, 21. 369, 36.
PLATO. 323, 25. 359, 7. 364, 18. 371, 30.
ἐν Εὐθύφρωνι 343, 18.
ἐν Νόμοις 322, 22.
ἐν Φαίδωνι 323, 30.
PLUTARCHUS. 336, 5.
PORTAB, 18, 23. 26, 8. 31, 2 et 5. 38, 9 et 18. 39, 16. 41, 4 et
25. 42, 5. 52, 8 et 10. 53, 21. 54, 20 et 32 et 34. 56,
16. 57, 3 et 22. 61, 16 et 23. 63, 33. 64, 11. 65, 10.
66, 26. 67, 1 et 5. 74, 8 et 14 et 19 et 20 et 26. 75,
10. 79, 5. 81, 2 et 9. 83, 1. 86, 32. 95, 26. 97, 21.
124, 17 et 32 et 33. 125, 2. 150, 8. 154, 11. 160, 4.
161, 20. 194, 24. 302, 35. 340, 6. 356, 4 et 5 et 6 et
8. 364, 30. 365, 24 et 25 et 26. 366, 7 et 10 et 18.
370, 3 et 16. 372, 5. 373, 35. 374, 5. 376, 1 et 35.
380, 33.
COMICI. 188, 21. 329, 7. 379, 4.
TRAGICI. 60, 31. 61, 20. 66, 24. 99, 11. 188, 22. 379, 6.
SATYRICI. 379, 7.

POLLUX. 327, 4.
 PRAXILLA. 160, 7.

S.

SCRIPTURA SACRA. 214, 5. 295, 28. 302, 34. 340, 4. 353, 6.
 SOLUTAE ORATIONIS SCRIPTORES. (οἱ περὶ τῆς γράφοντες, οἱ καταλο-
 γάδην λογογράφησαντες, οἱ λογογράφοι) 31, 4 et 6.
 57, 19. 81, 12. 154, 12. 340, 6.
 SOPHOCLES. 53, 23. 60, 26. 61, 21. 66, 19. 76, 32. 96, 23 et 27.
 99, 31 et 35. 356, 33. 358, 21. 360, 24. 366, 4. 369, 20.
 ST. SOPHRONIUS. 192, 30.
 SYNESIUS. 374, 12.

T.

THEOCRITUS. 180, 20. 187, 4. 370, 27.
Βουκολιασταίς 106, 21—22.
Θαλυσίσις 107, 31.
Κύκλωπι 106, 10.
 THUCYDIDES. 128, 2. 341, 26. 541, 26.
ἐν πρώτῳ 380, 13.
 TRYPHIODORUS. 277, 17.

X.

XENAGORAS. 340, 24.

INDEX GRAECUS.

- Ἀβιβηλον* 375, 21.
ἀγάλλομαι 89, 30.
ἀγάλλω 89, 26.
ἀγαλμα 89, 29.
ἀγαμαι 299, 15 et 18.
ἀγανακτεῖν 375, 11.
ἀγαπάω 291, 34.
ἀγγῆλαι 89, 27.
ἀγγοχα 358, 30.
ἀγίασμα 22, 31.
ἀγιασμός 22, 31.
ἀγίλαρτον 238, 34.
ἀγρός 20, 34.
ἀγροῶ 375, 31.
ἀγορά 66, 1.
ἀγόρσιος 375, 33.
ἀγοραῖος 375, 34.
ἀγορεῖος 375, 30.
ἀγοριος 375, 29.
ἀγρός 22, 13.
ἀγω 297, 22.
ἄδδην 80, 4.
ἄδδων 368, 21.
ἀδούλων 54, 17.
ἀει 18, 27.
ἀέναος 18, 25.
ἀθάνατος 18, 24.
ἀθμίτων 88, 16.
ἀθέρης 362, 14.
ἀθερίζω 362, 14.
ἄθω 54, 29.
ἀθωῶ 298, 14.
αἶα 365, 5.
Αἰάντεσι 79, 32.
Αἰολικά μέτρα 191, 18.
αἰρετίζομαι 89, 33.
αἰρετίζω 89, 33.
αἰροῦμαι 89, 32. 304, 9.
αἰρῶ 89, 31.
αἰτιόωτο 373, 18.
ἀπάματος 18, 24.
ἀπαμῆ 328, 33.
ἀπάτιον 327, 17.
ἀπαχέατο 351, 26.
ἀπαχήμενος 26, 14.
ἀπέριος 361, 11.
ἀπεστής 338, 4.
ἀπέστρα 337, 35.
ἀπέστρια 338, 4.
ἀπέφαλος στίχος 184, 17.
ἀπήκοα 52, 2.
ἀπίβηλον 54, 14.
ἀπινάκης 339, 31.
ἀμῆ 21, 1. 351, 1. 381, 23.
ἀποιμαντον 242, 14.
ἀπη 21, 25.
ἀπουστός 23, 5.
ἀπρόω 312, 10.
ἀλεξητήριον 23, 7.
ἀλεξίκακος 327, 31.
ἀλήλιμμαι 364, 26.
ἄλληκτον 79, 26.
ἄλλοιῶν 376, 1.
ἄλλος 376, 4.
ἄλλα 23, 19.
ἄλοῶν 375, 35.
ἄλώω 312, 10.
ἄλς 17, 7. 22, 25.
Ἀμαλθείας πέρας 339, 9.
Ἀμαντία 260, 9.
ἄμαξα τὸν βοῦν Prov. 338, 10.
ἀμαρτάνειν 376, 13.
ἀμείβει 91, 29.
ἀμείβεται 91, 29.
ἀμείβομαι 299, 21.
ἀμλέω 296, 3.
ἀμέλησον 338, 7.
ἀμετάβολα γράμματα 17, 18.
ἄμητος 376, 15.
ἀμητός 376, 15.
ἄμμι 66, 15.
ἄμμορος 26, 13.

- ἀμπέχομαι 310, 11.
 ἀμυγδάλη 376, 7.
 ἀμυγδαλή 376, 7.
 ἀμύνει 91, 85.
 ἀμύνεται 91, 35.
 ἀμύνω 295, 12.
 ἀμφίβραχος 176, 3. 178, 18.
 ἀμφιγνώσθ 375, 31.
 ἀμφιέννυμαι 310, 17.
 ἀμφίμακρος 176, 6. 178, 20.
 ἀμφιρύτη 80, 23. 369, 20.
 ἀμφισβητῶ 299, 81. 310, 18.
 323, 12.
 Ἀμφιτρονοιάδης 366, 19.
 ἀμφορεύς 107, 25.
 ἀμφοτέροι 376, 10.
 ἀν 81, 16 et 17.
 ἀνά 374, 7 et 11.
 ἀνάβα 381, 30.
 ἀναβάλλει 90, 28.
 ἀναβάλλεται 90, 28.
 ἀναδενδράδες 362, 19.
 ἀναδίπλωσις 365, 13.
 ἀνακαλεῖ 92, 21.
 ἀνακαλεῖται 92, 22.
 ἀνακας 322, 6.
 ἀνάκειον 322, 6 et 16.
 ἀνακλιόμενος Ἰωνικός 192, 22.
 Ἀνακρεόντειον μέτρον 191, 25.
 ἀνακῶς 355, 16.
 ἀναλύσας 374, 6.
 ἀναμνήσεις 331, 29.
 ἀναξυρίδες 355, 14.
 ἀναπαιστικὸν μέτρον 189, 15.
 ἀνάπαιστος 175, 36. 178, 10.
 ἀναπάνστρα 342, 31.
 ἀναπτοίμην 359, 6.
 ἀνάστα 381, 30.
 ἀναστρέφει 91, 18.
 ἀναστρέφεται 91, 19.
 ἀνδρείκελος 64, 13.
 ἀνδρεσδιν 80, 1.
 ἀνδρεῶν 355, 13.
 ἀνέχει 90, 10.
 ἀνέχεται 90, 12.
 ἀνέχομαι 310, 8.
 ἀνέω 351, 24.
 ἀνέωγε 323, 28.
 ἀνίσταται 92, 23.
 ἀνίσταται 92, 23.
 ἀνίσχει 90, 11.
 ἀννέφελος 79, 27.
 Ἄννουβις 325, 14.
 ἀνομένιοιο 366, 29.
 ἀνομον 88, 15.
 ἀντίον 321, 17.
 ἀντιλαμβάνομαι 90, 34. 323, 24.
 ἀντιλαμβάνω 90, 34.
 ἀντισπαστικὸν μέτρον 190, 7.
 ἀντισπαστος 176, 27. 178, 33.
 ἀντωνυμιαὶ ἀναφορικαὶ 138, 22.
 ἀντωνυμιαὶ δεικτικαὶ 140, 13.
 ἀνυπόκριτος στιγμή 316, 3 et 26.
 ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν πηγαί
 Prov. 338, 9.
 ἄνω πρώτη στιγμή 316, 2 et 16.
 ἄνω δευτέρα στιγμή 316, 2 et 21.
 ἀνώτατος 75, 5.
 ἀνώτερος 75, 5.
 ἀξιῶ 298, 4 et 9. 299, 22.
 ἀόριστος χρόνος 7, 8.
 ἀπαυτῶ 297, 5.
 ἀπάλαμος 18, 25.
 ἀπαλλάττει 92, 12.
 ἀπαλλάττομαι 298, 30.
 ἀπαλλάττω 298, 30.
 ἀπαξάπαντα 346, 29.
 ἀπατάω 293, 26.
 ἀπαυράω 352, 33.
 ἀπεβαλόμην 90, 30.
 ἀπέβαλον 90, 29.
 ἀπέδρα 359, 30.
 ἀπειράκις 124, 24.
 ἀπειραχῶς 124, 36.
 ἀπερείσια 26, 13.
 ἀπέχει 90, 13.
 ἀπέχεται 90, 13.
 ἀπηλιώτης 352, 20.
 ἀπηρητισμένος στίχος 184, 9.
 ἀπιστώ 294, 33.
 ἀποβάθρα 324, 13.
 ἀπόδειξις 369, 2.
 ἀποδίδομαι 90, 32. 299, 2.
 ἀποδίδωμι 90, 32.
 ἀποδράσεσθαι 330, 8.
 ἀποδύω 297, 2.
 ἀποξῆν 344, 25.
 ἀποθετικὸν ῥῆμα 303, 17.
 ἀποθετικὸν καθητικὸν ῥῆμα 304,
 11.
 ἀποκήρυκτος 376, 21.
 ἀποκοπή 370, 11.
 ἀπολείπει 324, 3.
 Ἀπόλλω Acc. 107, 26. 370, 12.
 ἀπόλυτοι πτώσεις τῶν ἀντωνυ-
 μιῶν 115, 16.
 ἀποστασίον δίκη 376, 18.
 ἀπόστασις 364, 11.
 ἀποστερῶ 296, 31.

ἀποστρέφει 91, 22.
 ἀποστρέφεται 91, 23.
 ἀποτάσσομαι 353, 19.
 ἀποτρέπει 91, 12.
 ἀποτρέπεται 91, 12.
 ἀποφαίνει 92, 19.
 ἀποφαίνεται 92, 19.
 ἀποφεύγειν 380, 31.
 ἀπόχη 47, 27.
 ἀπροστασίον δίκη 376, 19.
 ἀπρόσωπα ἄηματα 47, 19.
 ἕκτομαι 90, 16.
 ἄκτω 90, 15.
 ἀκώτατος 75, 8.
 ἀκώτερος 75, 8.
 Ἄρατος 332, 19.
 ἀράγη 376, 29.
 ἀράγης 376, 29.
 ἀραγνισ 376, 30.
 ἀρβύλη 248, 23. 336, 23.
 ἀριότερον 75, 12.
 ἄρθρον 117, 3. 126, 3.
 Ἀριστόδημος 325, 11.
 ἀρκεῖ 92, 1.
 ἀρκεῖται 92, 1.
 ἄρμα 23, 19.
 ἄρμοι 124, 17. 207, 5.
 ἀρόσ 312, 20.
 ἀρπάγη 376, 25.
 ἀρπαγή 376, 25.
 ἀρπάζω 298, 34.
 Ἄρραβίη 79, 28.
 ἀρρωδῶ 376, 31.
 Ἄρσακίδας 321, 12.
 ἄρσις 365, 31.
 ἄρσω 16, 31.
 ἄρτι πρῶην 336, 4.
 ἄρτος 344, 30.
 ἄρτων 310, 21.
 ἄρτω 295, 24.
 ἀρώσιμαι 366, 3.
 ἀσθενῆ 354, 20.
 ἀσκέραι 249, 28.
 ἀσκαλιάζειν 342, 13.
 ἀσκαίρειν 364, 24.
 ἄσσον 26, 20. 74, 13.
 Ἄσπάρτη 341, 3.
 ἄσταγος 106, 25.
 ἀσπόμενος 320, 3 et 6.
 ἀστράβη 342, 10. 347, 16. 361, 7.
 ἀστραβηλάτης 342, 11.
 ἀστράπτει 113, 17.
 ἀτιμάζω 293, 28.
 Ἄττις 325, 16. 372, 31.
 ἄττω 21, 22.

ἀνθέκαστον 319, 16.
 ἀνθέκαστος 319, 18 et 21.
 ἀνθι 61, 28. 376, 34.
 ἀνθις 61, 27. 376, 34.
 ἀνλητρίδος 19, 11.
 ἀντενεργητον ῥῆμα 303, 20.
 ἀντι 61, 28.
 ἀντις 61, 27. 376, 35.
 ἀντογαθότης 352, 11.
 ἀντοδαῆ 361, 27.
 ἀντοκακία 352, 13.
 ἀντοπαθῆς ῥῆμα 303, 20.
 ἀντοπυρίτης 334, 3.
 ἀντοσχεδία γραμμата 352, 7.
 ἀντοσχεδίνη 352, 8.
 ἀντοσχεδίου κατοικία 352, 6.
 αὐτοῦ 63, 14.
 ἀντονδέτερα ῥῆματα 302, 12.
 ἀντόφθονος 352, 14.
 ἀντόχειο 65, 28.
 αὐτω 55, 9.
 αὐτῶ 55, 10.
 αὐω 55, 9.
 αὐω 55, 9.
 ἀφαιρέσις 364, 34.
 ἀφαιρέσις 296, 33.
 ἀφήγειν 364, 31.
 ἀφίω 38, 26.
 ἀφθονος 21, 25.
 ἀφθονέστερος 73, 20.
 ἀφθονότερος 73, 20.
 ἀφήμι 297, 27.
 ἀφνειός 21, 2.
 ἀφροισοῦσθαι 358, 1.
 ἀφωνος 267, 12.
 Ἄφρωνισιν 372, 9.
 Ἀχιλλεῖος δρόμος 212, 16.
 Ἀχιλλεύς 369, 12.
 ἄχθος 21, 26.
 ἀχλύς 21, 1.

B.

Βακχέβακχος 311, 6.
 Βακχίος 175, 27. 178, 14.
 βαλβιδος 19, 4.
 βάλλεται 90, 18.
 βάραθρον 377, 1.
 βάραθρος 377, 1.
 βαρδιστος 74, 7.
 βαρειότερος 73, 24.
 βασανίζεσθαι 323, 15.
 βασκαίνω 294, 28.
 βασιλεύω 295, 27.
 βαστάζω 293, 26.

βατταρίζειν 327, 10.
 βεβανία 41, 22.
 βεβωός 41, 10.
 βεβηκυία 41, 28.
 βεβηλον 375, 21.
 βεβός 41, 31.
 βεβώσα 42, 1.
 βέλεα 367, 6.
 βέλει 368, 3.
 βέλη 367, 26.
 βέλτερος 74, 19.
 Βενδής 325, 14.
 βία 373, 35.
 βίηφι 63, 34.
 βιοτεύειν 377, 3.
 βιώναι 377, 3.
 βλάπτω 292, 21.
 βλήμενος 365, 35.
 βλύζειν 377, 5.
 βοηθίω 294, 24.
 βούσσαντες 42, 12.
 βόστρυχοι 343, 11.
 βόσω 312, 21.
 βουκολική τομή 186, 19.
 βουκολικόν μέτρον 183, 11.
 Βούσιρις 326, 11.
 βόω 312, 10.
 βράκκανα 342, 17.
 βράσσων 74, 10.
 βρέχει 302, 1.
 βρέχω 22, 12.
 βριμᾶσθαι 268, 1.
 Βρισήϊδος 19, 11.
 βροντᾶ 113. 16. 302, 1.
 βροντώσιν 302, 1.
 βρύειν 377, 5.
 βρωσεῖω 39, 13.

Γ.

Γάλλοι 341, 9.
 Γαννηήδης 80, 22.
 Γαύρας 248, 2.
 γεγακυία 41, 28.
 γεγανία 41, 29.
 γεγώς 41, 31.
 γεγώσα 42, 1.
 γείνω 357, 15.
 γεμίζω 298, 18.
 γεπίθλιος 377, 8.
 γεπίσιος 377, 8.
 γεπέω 357, 12.
 Γεραιστός 327, 7.
 γερόφαιναξία 339, 22.
 γέροφον 339, 19.

γῆθεν 122, 17.
 γῆν πρὸ γῆς 340, 35.
 γινώσκω 193, 15.
 γλάγος 219, 23.
 γλαυκόν 227, 33.
 Γλυκίριον 324, 15. 343, 29.
 γλύπτω 294, 4.
 γνύθος 228, 26.
 γνώητε 38, 6.
 γνώω 38, 31. 357, 29.
 γνώωμεν 38, 6.
 γνώωσιν 38, 6.
 γόνας 373, 24.
 γόνδην 319, 4.
 Γοργόναι 321, 15.
 γόω 312, 10.
 γράμμα 22, 34.
 γραμμῆ 22, 34.
 Γράς 279, 34.
 γραφάς 321, 14.
 γραφομαι 92, 3.
 γράφω 22, 12.
 γερνυμειοπώλης 342, 20.
 γυῆς 249, 10.
 Γύθιον 319, 10.
 γυναιμανίς 311, 2.
 Γυραί 223, 14.

Δ.

δαῖραν 368, 14.
 δαιτυμών 377, 34.
 δάκος 244, 3.
 δακτυλικόν μέτρον 180, 28.
 δάκτυλος 175, 32. 178, 12.
 δάπης 319, 12.
 δέδια 359, 10.
 δέδιμεν 360, 5.
 δεδίττομαι 322, 29.
 δεδώκει 365, 2.
 δεῖ 47, 27. 299, 33.
 δεῖν 367, 28.
 δεκέτης 37, 25.
 δεκῆφης 351, 22.
 Δελφίνιος 213, 21.
 δέμνιον 21, 3.
 δέομαι 96, 9 et 12.
 δερδέσκετο 366, 17.
 δεσμός 23, 12. 25, 27.
 δευτερόκριτος ἀντωνυμία 71, 24.
 δέχομαι 84, 10.
 δέχθαι 365, 34.
 δέω 91, 31.
 δηῖδος 19, 7.
 δημοεργοί 355, 17.

Δημοσθένης 66, 11. 79, 31.
 δημοσία 61, 3.
 διά 18, 30. 30, 24.
 διαβάλλω 357, 8.
 Διαγόρας 18, 29.
 διαδικάζεσθαι 323, 13.
 διαδράναι 95, 12.
 διαίσεις 367, 3.
 διάκονος 18, 29.
 διακονῶ 310, 5.
 διαλλακτής 82, 30.
 διαλλάττει 92, 12.
 διαλλάττεσθαι 82, 28,
 διαλλάττεται 92, 13.
 διάλογος 352, 27.
 διαμαρτάνειν 376, 13.
 διαπονείσθαι 375, 11.
 διαπρήσσουσα 250, 6.
 διαπυκτεῦων 328, 26.
 Διάσια 329, 21.
 διάστασις 364, 11.
 διασφάγεις 355, 19.
 διαφέρει 91, 7.
 διαφέρεται 91, 8.
 διδάσκαω 296, 18.
 διέτης 37, 25.
 διεφθορός 377, 10.
 διήγησις 370, 23.
 διΐαμβος 176, 21. 178, 29,
 διδύραμβος 355, 18.
 δικαιοκρίτης 26, 17.
 δίκρανα πτύα 330, 4.
 διμέτρα 181, 8.
 διοικῶ 310, 9.
 διπλασιασμός 369, 10.
 Δίς 144, 2.
 διαπόνδειος 176, 15. 178, 24.
 διτροχάιος 176, 18. 178, 26.
 διψάσω 312, 18.
 διακάθω 298, 26,
 διώκω 298, 24.
 δοκεῖ 47, 28.
 δοκεῖν 367, 29.
 δολιχόουρος στίχος 184, 30.
 δόμεναι 96, 9 et 12.
 δόρας 373, 21.
 δορύξενος 320, 22. 379, 24,
 δορυφορήματα 329, 6.
 δροπακισθῆναι 321, 2.
 δρύφακτος 369, 33.
 δυεῖν 372, 2.
 δυναστεύω 295, 34.
 δυοῖν 372, 3.
 δυσάμμορος 79, 27,
 δῶ 370, 14.

δωροῦμαι 304, 4.
 Ζατίνιον 281, 1.
 δωροῦμαι 304, 4.

E.

εἰν 81, 16 et 22.
 εἰ αὐτόν 69, 30,
 εἰαυτούς 70, 14.
 εἰβαν 26, 4.
 ἐγγεῶ 21, 20.
 ἐγγυῶν 377, 19.
 ἐγγυᾶσθαι 377, 19,
 ἐγγυωθήκη 342, 4.
 ἐγείρω 298, 34.
 ἐγέλασσα 79, 24,
 ἐγκαλέω 295, 6.
 ἐγκάρσιον 354, 28.
 ἐγκρατῆ 354, 20,
 ἐγκρυφίας ἄστρος 334, 6. 342, 2
 ἐγκωμιάζω 293, 1.
 ἐγχει 368, 3.
 ἐγχεῖσθαι 355, 20,
 ἐγῶμαι 368, 12.
 ἐδάφων 371, 3.
 ἔδδειςε 21, 20. 79, 11. 369, 11
 ἐδήδοκα 358, 29.
 ἐδέχθη 84, 12.
 ἔδρακον 57, 7.
 ἐε αὐτόν 69, 31. 4, 9.
 εἶς 364, 31.
 ἐξήλωκα 14, 34.
 ἐθεάθη 84, 12.
 ἔθεν 67, 2.
 εἶαρ 368, 33.
 εἶβω 365, 10.
 εἶδω 358, 32.
 εἶδέω 358, 34.
 εἶεν 363, 1. 375, 3,
 εἶκελος 64, 7.
 εἰλήλουθα 368, 34. 369, 7,
 εἰληπται 365, 6.
 εἴλοχα 359, 2.
 εἶμα 23, 20.
 εἶμαρται 365, 6.
 εἶνατον 65, 16.
 εἶνεκα et εἶνεκεν 61, 16.
 εἶο 67, 1.
 εἶρην 355, 32.
 εἶρουσα 79, 24,
 εἰσπράττω 297, 4.
 εἶω 360, 31.
 ἐκίτερθεν 107, 22.
 ἐκότεροι 376, 11.
 ἐκβάλλει 324, 4.

- ἐκεινοσί 63, 81.
 ἐκθλιψις 367, 15. 369, 30.
 ἐκθλιψις κρᾶσις 367, 13. 368, 5.
 ἐκθλιψις κρᾶσις συναίρεσις 368, 25.
 ἐκθλιψις συναίρεσις 367, 13. 368, 10.
 ἐκκεκῶφει 365, 2.
 ἐκκόπτω 21, 21.
 ἐκλογῆαν 311, 24.
 ἐκλελησθαι 334, 18.
 ἐκλογῆ 21, 13.
 ἐκμαρτυρία 337, 22.
 ἐκμυλῆς 21, 14.
 ἐκ μηχανῆς θεός 337, 2.
 ἐκνους 21, 14.
 ἐκπαλαι 124, 18.
 ἐκποίητος 376, 22.
 ἐκροῆ 21, 14.
 ἐκτασις 365, 36.
 Ἐκτῆνες 225, 33.
 ἐκτοτε 323, 23.
 ἐκτῆσθαι 365, 4.
 ἐκτραχηλίσασα 345, 32.
 ἐκφέρει 91, 4.
 ἐκφέρεται 91, 4.
 ἐκῶν εἶναι 334, 8.
 ἐλακον 359, 17.
 Ἐλαττον ἢ παρασύμβαμα 313, 14.
 ἐλαττώω 298, 12.
 ἐλαύνω 298, 27.
 ἐλαφρύνω 298, 29.
 ἐλέγειον μέτρον 186, 22.
 ἐλέλιξεν 365, 20.
 Ἐλέον βωμός 321, 10. 330, 14.
 ἐλευθερῶ 298, 33.
 ἐλήθυνα 369, 4.
 ἐλήλυθα 52, 2. 364, 26.
 ἐλθέμεναι 95, 31.
 ἔλλαχεν 79, 11.
 ἐλλάμπω 21, 21.
 ἔλλειψις 368, 36.
 ἔλον 56, 18.
 ἐλόχισεν 355, 22.
 ἐλπίζω 356, 17.
 ἔλω 17, 15.
 ἐλυτρώθη 84, 13.
 ἐλυτρον 355, 31. 361, 17.
 ἐμάσθασαν 40, 11.
 ἐμβάται 339, 33.
 ἐμὲ αὐτόν 69, 26.
 ἐμέθεν 67, 2.
 ἐμείο 67, 1.
 ἐμεναι 96, 5.
 ἐμίο 66, 31.
 ἐμεῦ αὐτοῦ 69, 26.
 ἐμεῦ 66, 32.
 ἐμίχθη 323, 7.
 ἐμοὶ αὐτῶ 69, 26.
 ἐμοῖο 67, 9.
 ἐμμέλεια 379, 5.
 ἐμμένω 21, 21.
 ἐμμορεν 79, 12.
 ἐμπαίξω 295, 4.
 ἐμπειρῶ 310, 4.
 ἐμπιπλῶν 369, 35.
 ἐμπιπρῶν 369, 35.
 ἐμπίς 320, 30.
 ἐμπολῶ 310, 9.
 ἐμπορευόμαι 310, 10.
 ἐμφορεῖ 93, 1.
 ἐμφορεῖται 93, 2.
 ἐν 28, 30.
 εἶναι 95, 1. 96, 4.
 ἐναντιοῦμαι 310, 12.
 ἐνάρις 355, 26.
 ἐνδέχεται 47, 28.
 ἐνδοιάζω 362, 31. 374, 4.
 ἐνδύω 297, 1.
 ἐνεγγύημα 310, 16.
 ἐνέγκω 358, 26. 359, 12.
 ἔνεκα et ἐνεκέν 61, 11.
 ἐνεργητικόν ὄημα 291, 27.
 ἐνεστι 47, 30.
 ἐνεστῶς χρόνος 6, 24. 12, 27.
 ἐνθέσεις 344, 27.
 ἐνι 111, 35.
 ἐννεπεν 79, 12.
 ἐννεπον 56, 20.
 ἐννοῶ 21, 22.
 ἐνώσας 355, 24.
 ἐνοχλῶ 310, 14.
 ἐξάμετρον μέτρον 181, 1.
 ἐξεστι 47, 30.
 ἐξέτης 37, 21.
 ἐξέχει 90, 6.
 ἐξέχεται 90, 8.
 ἐξόν 362, 10.
 ἐξορμῶ 322, 31.
 ἐξυπτιάζων 324, 35.
 ἐξύρηκα 14, 34.
 ἐξωμῆς 331, 31, 332, 1.
 εἶο 66, 31.
 εἶο αὐτῶ 69, 31. 164, 9.
 εἶοιο 67, 10.
 εἶοῦ 67, 8.
 εἶοῦ αὐτοῦ 69, 30.
 ἐπαινῶ 293, 9.
 ἐπαίσιος 355, 23.
 ἐπαμησάμενος 355, 29.

- ἐκαμύνα 296, 12.
 ἐκαρμί 92, 1.
 ἐκασσυντέρονος 352, 17.
 ἐκασσυντέρονος 352, 33.
 ἐκίτασις 366, 16.
 ἐκέλαβε 90, 36.
 ἐκελάβετο 90, 36.
 ἐκίτρεται 47, 29.
 ἐκεσάν 357, 19.
 ἐκιβάλλει 90, 25.
 ἐκιβάλλεται 90, 25.
 ἐκιγράφει 92, 6.
 ἐκιγράφεται 92, 6.
 ἐκιειμής 65, 27.
 ἐκιηρῦξαι 377, 24.
 ἐκιηρυνκευέσθαι 377, 25.
 ἐκίλουτρον 342, 3.
 ἐκιμαχεῖν 380, 11.
 Ἐπιμενίδης 329, 33. 363, 5.
 ἐκινάζει 321, 28.
 ἐκινῶς 321, 27.
 ἐκιορκῶ 310, 15.
 ἐκιπλα 338, 19.
 ἐκικόρημα 374, 22.
 ἐκίφθημα 26, 22. 118, 30.
 ἐκισπάσας 324, 25.
 ἐκιστρέφει 91, 20.
 ἐκιστρέφεται 91, 21.
 ἐκιστήμην 352, 32.
 ἐκιστολας 65, 7.
 ἐκπιτέλλειν 65, 5.
 ἐκπιτίμιος 377, 29.
 ἐκπιτιμος 377, 29.
 ἐκπιτολάς 65, 5.
 ἐκπιτριπτος 325, 32.
 ἐκπιτριπτοι τέσσαρες 177, 11. 179, 11 — 20.
 ἐπιφωσκούση 382, 1.
 ἐπραθον 57, 6.
 ἐπρωβόλια 327, 5.
 ἐρᾶν 82, 24.
 ἐργαστικός 362, 19.
 ἐργατικός 362, 18.
 ἐρεσχελεῖν 323, 12.
 ἐρμῖς 355, 30. 361, 16.
 Ἐρμού πτέρνα 248, 16.
 Ἐρος et Ἐρος 65, 20 et 22.
 Ἐρδε 26, 28.
 Ἐρδέου 79, 12.
 Ἐρδέτω 40, 20.
 Ἐρδίψα 21, 22. 26, 28.
 Ἐρδύσθη 84, 13.
 Ἐρδύγα 14, 35.
 ἐρύω 62, 5.
 ἐρύω 292, 13.
 Ἐρος 377, 32.
 Ἐσβεσσα 79, 24.
 Ἐσθη 21, 29.
 ἐσηθῆσαντες 355, 21.
 ἐσλόν 21, 30. 22, 16.
 Ἐσκακα 14, 35.
 Ἐσκαρμαι 24, 3.
 Ἐσκόδει 324, 27.
 Ἐσσυτο 79, 11.
 Ἐσταλμαι 24, 2.
 Ἐσταότος 41, 12.
 Ἐσταώς 41, 11.
 Ἐστη 21, 30.
 Ἐστιάτωρ 377, 33.
 Ἐστῶσα 41, 24.
 Ἐταιριεῖος 355, 28. 361, 15.
 Ἐταιριστορίας 344, 6.
 Ἐτειλαν 369, 36.
 Ἐτερομάσχαλος 331, 33.
 Ἐτερος 376, 4.
 Ἐτερόφθαλμος 378, 1.
 Ἐτήτυμον 366, 20.
 Ἐτησίαι 359, 22.
 Ἐτνος 346, 3.
 Ἐτυφθεν 26, 5.
 εὐ 66, 32.
 εὐαίαν 262, 13.
 εὐ αὐτοῦ 69, 29.
 εὐετία 361, 19.
 εὐμάρεια 355, 25.
 εὐνίδος 19, 8.
 εὐπάρητος 343, 26.
 Εὐπράξιον 324, 18.
 εὐρῆδειος 366, 34.
 εὐσχίμων 354, 22.
 Εὐφήμιον 324, 18. 344, 2.
 Εὐφράνωρ 336, 24.
 εὐφρονεῖν 82, 27.
 εὐφυνής 356, 26.
 εὐφυνία 356, 27.
 Ἐφροστίδιον 339, 17.
 Ἐφροστίς 338, 21. 361, 6.
 Ἐφθημιμερής 181, 33. 186, 9.
 Ἐφιάλτης 372, 12.
 ἐφίππειον 361, 6.
 ἐφίσταται 92, 31.
 ἐφίστησι 92, 30.
 ἐχάραη 311, 9.
 Ἐχομαι 83, 8. 90, 6.
 Ἐχω 83, 1 — 8. 90, 6. 292, 28.
 Ἐω 357, 17.
 Ἐωθέουσι 364, 29.
 Ἐωλον 199, 18. 337, 3.
 ἐώλπει 53, 15.
 ἐώνημαι 364, 23.

ἐωνημένος 52, 6.
ἐώρακα 52, 4.
ἐώραν 364, 23.
ἐωσμαι 52, 5.

ἠρωϊκὸν μέτρον 180, 28. 182, 15.
ἦσθα 370, 8. 378, 9.
ἦτοι 111, 21.
ἦχι 63, 32.

Z.

ζευγνύμεναι 96, 13.
ζηλώω 293, 13.
ζημιόω 296, 26.
ζυγομαχεῖν 323, 11.
ζυγόν 378, 6.
ζυγός 378, 6.
ζῶ ζωῆν 302, 13.
ζώνη 378, 8.
ζώνιον 378, 8.

H.

ἦ 82, 16.
ἦ 82, 21.
ἠβάοιμι 373, 15.
ἠγαγον 56, 23.
ἠγγεῖλαι 24, 21.
ἠγεμονεύω 295, 33.
ἠγερμαι 24, 22.
ἠγον 56, 20 et 27.
ἠκουσμαι 23, 36.
Ἡλιαία 347, 24.
ἠλθσαν 40, 11.
ἠλίδιος 364, 24.
ἠλίκος 371, 15.
ἠλμαι 23, 19.
ἠλυθον 56, 19.
ἠλυσιν 26, 11.
ἦλω ἦλον ἐκκρούεις Proverb. 336,
18. 346, 21.
ἠμβροτον 57, 9.
ἦμι 365, 5.
ἠμιόλιον 181, 18.
ἠνειχόμην 360, 18.
ἠνησχόμην 360, 17.
ἦνι 334, 10.
ἠνίκα 371, 25.
ἠνώρθωσα 360, 18.
ἠπειρος 54, 20.
ἠπητής 338, 4.
ἠπητρια 338, 3.
ἠπήτριον 338, 3.
Ἡράκλειον 322, 19.
Ἡράκλῆς καὶ πίδαγος Proverb.
333, 33.
ἦρμαι 23, 19.
ἠρωελεγειῶν μέτρον 187, 1.

Θ.

θάσσαν 74, 11.
θαυμάζω 293, 3. 357, 25.
θεητικός 366, 6.
θειώ 38, 25.
θίμειναι 95, 31.
θεοσέikelos 64, 13.
θεόθεν 154, 20.
θέραπτα 366, 35.
θερμουργός 329, 31.
θεσμός 23, 13.
Θεσμοφόρος 330, 10.
θεῶμαι 84, 10.
θῆκεν 365, 1.
θνάς 358, 11.
θρία 342, 33.
θροῖπες 378, 12.
θρήψ 320, 1.
θρόμβος 356, 33.
θρυάτηρ 13, 27.
θρυατέρος 13, 26.
θύμα 25, 8 et 33.
θυμός 25, 8 et 29.
θύσις 25, 12.
θυτόν 25, 12.
θύω 25, 17. 297, 32.
θυωρός 206, 5.
θῶ 310, 27.

I.

ἴ 66, 29. 72, 4.
ιά 361, 9.
ἰάμβη 175, 5. 187, 9. 189, 1.
ἰαμβικὸν μέτρον 187, 8. ἀπλού-
στερον ἢ καθαρόν 187, 27.
τραγικόν 188, 1. κωμικόν 188,
1. σατυρικόν 188, 1.
ἰαμβίξιν 189, 1.
ἰαμβος 175, 5, 178, 4.
ἰγνύα 321, 22.
ἰγνύς 321, 23.
ἰδέ 338, 35.
ἰδῆ 54, 31.
ἰδιοξενος 320, 3 et 5 et 16 et
29. 379, 23.
ἰδία 61, 3.
ἰδον 56, 18.

ἰδρῶ 370, 14.
 ἰδρώω 42, 20.
 ἰέρα 369, 3.
 ἰερέας 367, 6.
 ἰερεῖς 367, 28.
 ἰκελος 64, 24.
 ἰκες 378, 13.
 ἰκον 56, 15.
 ἰκω 55, 25.
 ἰλαθι 361, 4.
 ἰλαος 88, 14.
 ἰλαρός 88, 14.
 ἰλεως 88, 14.
 ἰνα 81, 20 et 23.
 ἰξον 55, 26.
 ἰουλος 201, 1.
 ἰπες 378, 11.
 ἰππον εἰς πεδῖον Proverb. 3, 6.
 332, 8.
 ἰπνολίβης 343, 3.
 ἰσθι 312, 23 et 23.
 ἴσθμοῖ 121, 34.
 ἴσθμόθεν 122, 17.
 ἰσόχρονος στίχος 184, 4.
 ἴφικρατίδες 319, 1.
 ἴωνικὸν μέτρον ἀπ' ἐλάσσονος
 190, 23.
 ἴωνικὸν μέτρον ἀπὸ μείζονος 190,
 18.
 ἴωνικὸς ἀπ' ἐλάσσονος 176, 30.
 179, 1.
 ἴωνικὸς ἀπὸ μείζονος 176, 35.
 178, 35.

K.

κάββαλε 21, 20. 79, 14.
 κἀγὼ 368, 7.
 Καδμῖλος 210, 21.
 Κάδμος 21, 1.
 καθά 61, 4.
 καθαίρω 298, 35.
 κάθαγμα 22, 32.
 καθαρμός 22, 32.
 καθειργμένον 352, 21.
 καθηδονπαθῶν 338, 26.
 Καινεύς 328, 12. 364, 3.
 κακόζηλον 341, 17.
 κακολογῶ
 κακόφωνος στίχος 185, 14.
 κάλυμα 378, 18.
 κἀλη 378, 18.
 καλλίγρια 340, 16.
 καλλιπάρθενος 354, 14.
 καλλῦναι 95, 9.

Καλλῶ 344, 14.
 κᾶλον 282, 29.
 καλόπδιον 282, 30.
 κἀνδης 334, 34.
 κἀπετον 370, 19.
 κἀπτεσεν 79, 15.
 καράβια 326, 19.
 καρβατῖναι 336, 22.
 καρῆναι 323, 9. 374, 34.
 κατὰ 30, 27. 352, 22.
 κᾶτα 368, 27.
 κατὰβα 381, 30.
 καταβάλλει 90, 20.
 καταβάλλεται 90, 21.
 καταλλάττεσθαι 82, 29.
 καταλλάττεται 92, 13.
 κατάλυμα 292, 26.
 κατὰ ῥοὴν φέρεσθαι 327, 27.
 καταλύω 292, 23.
 καταχύματα 378, 15.
 καταχύσματα 378, 16.
 κατεβήσето 11, 22.
 κατεγγύω 310, 16.
 κατενόπιον 183, 3.
 κατηγορικὰ δῆματα 313, 8.
 κατηγορῶ 296, 1.
 κατώτατος 75, 6.
 κατώτερος 75, 6.
 κἀχληκί 261, 17.
 κευχρίνη 253, 1.
 κέδρος 378, 20.
 κενὴ μακαρία 347, 27.
 κείνος 364, 36.
 κείρασθαι 323, 9. 374, 33.
 κειάμω 365, 15.
 κέκλυθι 52, 25. 365, 16.
 κέκνισται 344, 33.
 κειροφάλος 110, 10.
 κενῶ 298, 16.
 κενταυρίδης ἴππος 335, 17 et 28.
 κεραία 355, 1.
 Κεραμεικοί 325, 34.
 κεράμειον 36, 29.
 κεράμειον 36, 30.
 Κερκυών 326, 26.
 Κερκύων ἀγορά Proverb. 340, 23.
 κιστραῖος 238, 7.
 κηκίδος 19, 5.
 κηλίδος 19, 5.
 κηπίδος 19, 8.
 κίες 378, 12.
 κιδάρα 378, 29.
 κιδάρις 378, 28.
 κιδάριστής 378, 32.
 κιδάροδος 378, 33.

- κίμαιδος 347, 22.
 κικείω 39, 14.
 κλέπτω 296, 28.
 κληΐδος 19, 4.
 κληρονομῶ σου 336, 1.
 κληΐς 378, 35.
 κλίμα 23, 23.
 κλιμακωτὸν μέτρον 183, 29.
 κλίνει 95, 9.
 κλύθι 52, 22.
 κλύσαι 379, 1.
 κνημῖδος 19, 3.
 κνώπες 238, 29.
 Κνώσσια 361, 22.
 κόγχος 21, 27.
 κοινὰ συλλαβαί 193, 3.
 κόλλαβος 351, 12.
 κόλλοτες 325, 27. 335, 30.
 κολοσσός 235, 5.
 κομιδῆ 61, 2.
 κομίζω 90, 1. 297, 25.
 κομίζομαι 90, 2.
 κόνδυλος 330, 27.
 κονιαθέν 354, 7.
 κονίς 379, 11.
 κόνις 379, 11.
 κοπετός 90, 4.
 κοππατία 335, 22.
 κοπκοφόρος ἔπος 335, 17.
 κῆπτει 324, 5. 375, 1.
 κόπτομαι 90, 3.
 Κοπτύς 337, 7.
 κόπτω 21, 25. 90, 3.
 κορακίως ἰχθύς 319, 9.
 κόρδαξ 379, 4.
 κορέννυμι 298, 18.
 κορύδαλος 379, 9.
 κόρυδος 379, 8.
 κοσκίνω μαυτενόμενος Prov. 340,
 31.
 κόσμος 54, 24.
 κοσκυλίον 192, 2 et 10.
 κόρη 64, 35.
 κουφίζω 298, 29.
 κόχλος Λακωνική 325, 4.
 κῶσις 367, 24.
 κῶσις συναίρεσις 367, 13. 368,
 18.
 κρατίω 295, 35.
 κρεμῶ 298, 35.
 κρέξ 230, 12.
 κρέσσαν 74, 23.
 κρηπίδος 19, 4.
 κρηπίς 220, 16.
 Κρητικὸν μέτρον 191, 10.
 κρίκε 311, 25.
 κρίμα 23, 23.
 κρίναι 95, 9.
 κρίνω 293, 34.
 κρύπτω 296, 30.
 κύβηλις 267, 25.
 κύμα 26, 3. 366, 27.
 κυνάμνια 310, 29.
 Κυναίγειρος 321, 7. 327, 14.
 κυρῶζειν 374, 14.
 κυρτάζειν 379, 13.
 κύπτειν 379, 13.
 κυριεύω
 κυψέλη 341, 28.
 κυψελίς 341, 27.
 Κῶ 54, 29.
 καλύω
 καμάσσω 367, 7.
 κῶνωψ 320, 30.
- Λ.
- λαγαρός στίχος 184, 27.
 λάγεναν 321, 30.
 λαγώς 65, 23.
 λακέρυζα 110, 9.
 λαμπουρίς 281, 8.
 Λάφριος 248, 11.
 λειτουργέω 294, 34.
 λεκιθόπωλις 342, 18.
 λελύμασμαι 24, 16.
 λέξις 23, 4.
 Λέξη κακῶν 338, 33.
 λήμμα 23, 2.
 ληΐδος 19, 8.
 λήτον 257, 14.
 λήξε 311, 24.
 λήμη 21, 4.
 λίνω λίνον συναπτεις Proverb.
 336, 20.
 λιτουργεῖν 369, 5.
 λιτιέσης 326, 23.
 λοβοί 281, 31.
 λογοειδής στίχος 185, 22.
 Λυθῶ πράγματα Proverb. 332, 15.
 λῦμα 25, 8 et 33.
 λύματα 25, 10.
 λυμός 25, 8 et 29.
 λύσις 23, 3.
 λυτόν 25, 12.
 λυτροῦμαι 84, 10.
 λύω 25, 17.
 λωγάνιον 342, 25.
 λωίτερον 75, 13.

M.

- μαγάδιον 339, 4.
 μαιμάα 42, 32.
 μαιμών 42, 28.
 μαιμώνες 42, 14.
 μαινίδας 328, 31.
 μακίω 312, 10.
 μακρόν 88, 3.
 μακρόν 298, 33.
 μακροπύσαι 346, 28. 347, 15.
 μακροσκελής στίχος 185, 31.
 μαλακοειδής στίχος 185, 10.
 Μανδράβουλος 339, 14.
 μαντεύεται 323, 33.
 μαρασμός 23, 1.
 μαστός 265, 4.
 Μαυσώλειον 322, 20.
 μαχησμός 23, 12.
 μέγα 87, 31.
 μεγάλη Ἑλλάς 331, 24.
 μεθύει 83, 16.
 μεθύσκει 83, 17.
 μεθύσκειται 83, 16.
 μειζονώτερον 75, 14.
 μειζότερον 75, 14.
 μείουρος στίχος 184, 34.
 μειράμιον 322, 27. 374, 31.
 μίτραξ 322, 26. 374, 30.
 Μελίαγρος 363, 10.
 μέλει μοί τις 83, 20.
 μέλει μοί τινος 83, 23.
 μελείρην 355, 35.
 μελιττούται 343, 1.
 μέλλει 83, 30. 84, 1.
 ὁ μέλλον χρόνος 7, 14.
 μεμάρασμαι 23, 1. 24, 17.
 μεμανῦα 41, 22.
 μεμαώς 41, 8.
 μεμαῶτες 41, 8.
 μεμηκνῦα 41, 28.
 Μένιππος ὁ Κυνικός 333, 3.
 μέροπες 65, 10.
 μέσαβα 247, 1.
 μεσήεις 362, 21.
 μέσαν ᾄημα 303, 2.
 μέσος ἀόριστος χρόνος 7, 25 et 33.
 μέσος μέλλον χρόνος 7, 24 et 33.
 μέσον 79, 29.
 μετά 111, 5.
 μεταμέλει 47, 29.
 μέτεσι 47, 30.
 μετέχω 299, 35.
 μετ' ὀλίγον μέλλον χρόνος 7, 17.
- μετοχή 116, 9. 156, 15.
 Μήν 325, 15.
 μηνίω 310, 22.
 μηραλοίας 376, 2.
 μητρως 362, 28. 373, 36.
 μηχανῶμαι 354, 26.
 Μίδρας 325, 15.
 μικζόμενος 355, 34.
 μικρολογία 325, 31.
 μιλιάριον 343, 3.
 Μίλων 331, 3. 353, 34.
 μίν 66, 22.
 Μίνω 370, 13.
 μισίω 292, 19.
 μίτρα 343, 23.
 μνᾶσθαι 324, 1.
 μνεία 22, 13.
 μνηστεύεσθαι 323, 35.
 Μολοσσός 175, 21. 178, 8.
 μονοκοίτους 255, 27.
 μονόμετρα 181, 7. ἀκατάλητα 181, 11. καταληκτικά 181, 13. βραχυκατάλητα 181, 13. ἕπερ-κατάλητα 181, 14.
 μονόφθαλμος 378, 1.
 μορφόν 248, 20.
 μούνος 64, 34.
 Μουσαρίον 343, 29.
 Μουσαίων 366, 19.
 Μουσιών 366, 19.
 μύδρος 217, 3.
 μνείω 297, 3.
 μύκλος 244, 14.
 μυρίων 374, 3.
 μύρια 55, 11 et 20.
 μυρία 55, 12 et 22.
 μυρίον 55, 23.
 μύρμηξ ἢ κάμηλος Prov. 346, 10.
 μυροβλήτης 377, 6.
 Μύρτιον 343, 29.
 μυττωτόν 330, 22.
 μῶ 310, 25.

N.

- ναίχι 63, 32.
 νάνους 271, 24.
 νάπαι 225, 13.
 ναυστολεῖν 342, 2.
 ὁ νεβρός τὸν λέντα Prov. 338, 14.
 νέες 366, 14.
 νεκείν 40, 15.
 νεκρότοκος 353, 29.
 Νεμέα 334, 12.

νεόγυλλος 347, 5.
 νεοζυμόν 341, 23.
 νεοζυμῶ 341, 24.
 νέσται 341, 20.
 νήδυμος 199, 12.
 νηΐδος 19, 8.
 νήχτος 199, 12.
 νίκημι 370, 28.
 νίν 66, 23.
 νίφει 301, 35.
 νίφαι 379, 2.
 νουθετώ 296, 24.
 νοῦσος 64, 34.
 νύ 60, 24 et 30.
 νύν 60, 30.
 νύν 60, 23. 63, 85. 64, 1.
 Νύσσια 361, 22.
 νῶ 310, 24.

Ξ.

ξένος 320, 24.
 ξυνέηκεν 52, 6.
 ξύνιον 40, 10.

Ο.

ὄγδον 22, 17.
 ὄγκος 21, 27. 22, 17.
 Ὀδυσσεύς 369, 12.
 ὄδωδα 359, 29.
 ὀθούνεκα 61, 20.
 οἱ αὐτῶ 69, 29.
 οἶβος 342, 24.
 οἰκοὶ μίτρον Ἀνακρεοντείου 192, 1.
 οἶο 67, 9.
 οἶσθε 358, 20.
 ὄκκα 80, 4.
 ὀκλαδίας 342, 31.
 ὀκνεῖν 85, 1.
 ὀκνηρός 85, 6.
 ὀλιγωρέω 296, 5.
 ὀλος 89, 13.
 ὀλωλα 359, 25.
 ὀμηρεύσαντα 328, 4.
 ὀμηρους 327, 33.
 ὀμόσα 312, 22.
 ὀμφοκίξειν 374, 17.
 ὀνόσα 312, 21.
 Ὄνου ὄτα 281, 28.
 ὀπισθόδομος 330, 19.
 ὄπλον 21, 1. 22, 18.
 ὀππος 80, 5.
 ὀποτε 80, 5.
 ὀπος 80, 5.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. II.

ὄππα 359, 27.
 ὄραω 298, 23.
 ὀρέγει 92, 15.
 ὀρέγεται 92, 15.
 ὄρεις 370, 26.
 ὄρημι 370, 25.
 ὄρμος 344, 24.
 ὄρμος 344, 22.
 ὀρνίσθων γάλα Prov. 339, 10.
 ὀρνυθι 52, 27.
 ὀρόωντες 42, 11.
 ὀρῶωδω 376, 31.
 ὄρσω 17, 16.
 ὄρώρηγα 13, 29.
 ὄσία 358, 2.
 ὄσιμαρτος 354, 13.
 ὄσπον 79, 28.
 ὄτιή 370, 8.
 ὄτον 86, 32.
 ὄτον 86, 28.
 ὄττι 80, 6.
 ὄτω 86, 28.
 ὄτων 86, 34.
 οὐδαμόθεν 122, 19.
 οὐδαμόθι 121, 35.
 οὐδέτερα ῥήματα ὀπαρτικὰ 302, 6.
 οὐδέτεροκτητικὰ ῥήματα 302, 24.
 οὐδέτερομεταβατικὰ ῥήματα 302, 15.
 οὐδέτερον ῥήμα 302, 4.
 οὐδέτεροπαθητικὰ ῥήματα 302, 28.
 οὐδέτεροπεριποιητικὰ ῥήματα 302, 20.
 οὐλαμός 201, 25.
 οὐλομένην 26, 12.
 οὐλόμενος 64, 35.
 οὐλον 362, 24.
 οὐλυμπος 64, 35.
 οὐνεκα 61, 17.
 οὐρεα 64, 34.
 οὐριον 64, 35.
 οὐσία 356, 24.
 οὐτοσί 63, 31. 370, 7.
 οὐτοσί 143, 2.
 οὐχί 63, 32.
 Ὀφίων 268, 33.
 ὄχεσφι 63, 34.
 ὄψείω 39, 13.

Π.

Παγγαῖος ὄρος 329, 19.
 παγασηίδος 19, 15.

H h

- πάγος 334, 19.
 παιθητικόν ὄημα 300, 8.
 παιδεύω 296, 22.
 παίζεις ἔχων 334, 17.
 παιπάλημα 347, 18.
 παῖς 355, 35.
 παῖς 367, 6.
 παῖνες τέσσαρες 177, 3. 179,
 3—10.
 παιονικόν μέτρον 191, 10.
 παλάθη 332, 6.
 Παλαιστρα 326, 28.
 παλιμβάκειος 175, 30. 178, 16.
 παναληθής 354, 15.
 παρὰ 27, 2. 29, 15 et 27. 30, 6,
 111, 9. 353, 17 et 23 et 26
 et 28.
 παρὰ 111, 85.
 παραβάλλει 90, 26.
 παραβάλλεται 90, 27.
 παρὰβασίς 362, 25.
 παράγει 91, 27.
 παράγεται 91, 27.
 παραγράφει 92, 3.
 παραγράφεται 92, 4.
 παράδειγμα 353, 16.
 παραθῶμεν 329, 1.
 παραιτούμαι 371, 32.
 παρακειμένος χρόνος 6, 33.
 παρακεκοῦσθαι 324, 9.
 παρακινδυνεύει 353, 26.
 παράλλαις 370, 20.
 παράνομον 88, 15.
 παραπροβέω 111, 9.
 παρυσύμβαμα 313, 12 et 17.
 παρᾶσχον 360, 25.
 παρατατικός χρόνος 6, 26.
 παραντίκα 371, 29.
 παρᾶγγραφος 326, 18.
 παρᾶλλειψις 369, 16.
 παρᾶμπτωσης 369, 27.
 παρᾶνθεις 368, 31.
 πάρεστιν 353, 21.
 παρίσταται 92, 27.
 παρίστησι 92, 27.
 παροινῶ 310, 13.
 παροίτατον 75, 7.
 παροίτερον 75, 7.
 παρᾶβαλή 79, 28.
 πᾶς 89, 12.
 πάσων 74, 12.
 παστίλλοι 343, 2.
 πατριώτης 322, 21.
 πάτρως 362, 27. 373, 36.
 πατρῶς 362, 28. 374, 1.
 πᾶνω 298, 22.
 πείθω 358, 24.
 πεινάσω 312, 18.
 πέλιτη 345, 6.
 πέμπο 297, 30.
 πενθημιμερής 181, 26. 186, 5.
 πεντάγρα 346, 17.
 πεντάμετρα 181, 9.
 πέπληγμα 23, 34.
 πέπλησμαι 23, 34.
 πέπλυνται 25, 1.
 πέποσθε 358, 21.
 πέρ 111, 12.
 περαινειν 320, 33.
 περί 27. 6. 28, 11. 31, 5, 352, 31.
 περιγίνουμαι 304, 14.
 περιδύω 297, 1.
 περιέστην 323, 1.
 περιουοῦμεν 352, 30.
 περι πόδα 335, 32.
 περιοδικόν μέτρον 183, 8.
 περιτομή 382, 4.
 περιάζειν 374, 17.
 πέριαι 319, 5.
 πέρω 16, 31.
 πέρωσι 124, 16. 341, 20.
 πέτανρον 354, 10.
 πετόμενος 343, 18.
 πέφασμαι 23, 36.
 πεφραία 205, 19.
 Πέφνη 205, 18.
 σηδάατε 42, 33.
 ηδάλιον 379, 17.
 ηδᾶοντες 42, 14.
 ηλίος 120, 16. 135, 17. 371, 15.
 ηνίκα 371, 25.
 ηήγυνε 354, 35.
 ηήγυς 354, 30.
 ηιάξω 373, 28.
 ηιμελεστῆρα 363, 33.
 Πισα 327, 1.
 πιστεύω 294, 32.
 πιττουσθαι 321, 4.
 Πιτυοκάμπτης 326, 20.
 πλάττει 92, 10.
 πλάττεται 92, 11.
 πλείν 367, 29.
 πλειότερον 75, 16.
 πλειστάκις 124, 24.
 πλεισταχῶς 124, 36.
 πλέκω 22, 25.
 πλεονάκις 124, 24.
 πλεοναχῶς 124, 36.
 πλέω 22, 13. 357, 23.
 πλέως 65, 23.

πληθρόν 379, 17.
 πλήμαι 379, 19.
 πλήμναι 379, 19.
 πληρώω 298, 17.
 πλοκαμίδος 19, 14.
 πλοκαμοί 343, 11.
 πλύμα 26, 3.
 πλύναι 379, 3.
 πνοιή 106, 26.
 Πνύξ 325, 29.
 ποδάνιπτρα 310, 29.
 ποδαπός 120, 26.
 ποθειν 82, 25. 292, 10.
 ποθόρημι 370, 27.
 πόθος 377, 32.
 ποιησέμεναι 95, 31.
 ποικίλη στοά 327, 12.
 ποίνοι 356, 32.
 πολεμέω 294, 25.
 πολεμησίω 39, 13.
 πολιτικόν μέτρον 183, 26.
 πολλαγόθι 121, 35.
 πολύ 87, 30.
 Πολυδάμας 362, 1.
 Πολύκλειτος 336, 24.
 πολυσχιδής 340, 15.
 πολυτίμητος 379, 21.
 πολυτίμος 379, 21.
 πονέσω 311, 35.
 πονηρός 340, 34.
 πονήσω 311, 35.
 πορθμός 237, 1.
 πόρη 374, 23.
 ποσαετής 120, 23.
 ποσαπλάσιος 120, 25.
 ποσταίος 117, 19.
 πόστος 117, 17.
 ποταινί 124, 17.
 ποταμηίδος 19, 15.
 ποτήριον 23, 7.
 πολυ 64, 35.
 πού ποτε 62, 27.
 πού ποτε 62, 29.
 πολυ 64, 35.
 πούς 170, 6.
 πρέπει 47, 27.
 πρόσβα 88, 17.
 πρεσβέονται 379, 26.
 πρεσβέουσι 379, 27.
 πρέσβυς 372, 5.
 πρεσβύτης 372, 6.
 πρίαμαι 299, 3.
 Πρίαμος 18, 28.
 Πριαμίδης 18, 27.
 πρό 352, 24 et 25.

προάγει 91, 25.
 προάγεται 91, 25.
 προαγωγέω 310, 20.
 προαίρεσις 352, 24.
 προαιρουῖμαι 304, 9.
 πρόσθεσις 364, 20.
 προθυμία 352, 25.
 προθῶμαι 370, 34.
 προΐσταμαι 332, 81.
 προκέφαλος στίχος 184, 13.
 προκαλείσθαι 332, 4.
 προκλενσματικός 176, 11. 178, 22.
 προκιζόμενος 355, 33.
 πρόκλησις 378, 36.
 προκυίλιος στίχος 184, 23.
 προνοεῖ 91, 33.
 προνοεῖται 91, 34.
 προνομία 351, 5.
 προνομία 351, 6.
 πρόξενος 320, 4 et 14 et 28. 379, 23.
 πρόπαις 355, 35.
 πρόπαλαι 124, 18.
 προπολεμῶ 332, 32.
 προπροκυλινδόμενος 365, 22.
 πρός 29, 24 et 34. 31, 8.
 προςβάλλει 90, 19.
 προςβάλλεται 90, 19.
 προςέειπεν 52, 7.
 προςεπατιάλευσεν 324, 28.
 προςέχει 90, 9.
 προσηκει 47, 28.
 πρόσθαι 370, 33.
 προςίσχεται 90, 9.
 προσκαλείσθαι 332, 4.
 προστετηκνυῖα 324, 32.
 προσφέρει 91, 5.
 προσφέρειται 91, 6.
 πρόσχος 369, 26.
 προσχηματισμός 370, 4.
 προσωπικά δήματα 115, 1.
 προσωπάτα 370, 5.
 προτρέπει 91, 10.
 προτρέπεται 91, 11.
 πρότριτα 124, 16.
 προφασίζομαι 310, 19.
 προχθίζοί 362, 16.
 πρώτιστος 75, 18.
 πρωτότριτος ἀντωνυμία 71, 23.
 Πτολεμαῖς 354, 7.
 πτώω 357, 27.
 πτώξ 33, 32.
 πύγαγος 205, 35.
 Πυθών 851, 14. 372, 11.

κυρείον 374, 26.
 κυρεβολίτης 321, 21.
 κυριατής 342, 22.
 κυρίον 374, 26.
 κύβητις 174, 27. 177, 31.
 Κύβητις 174, 30.
 κύβητος 26, 28.
 κυρσός 17, 8.
 Πῶλος 325, 11.
 πωλῶ 299, 1.

P.

πάπτας 338, 4.
 παφανίς 379, 32.
 παφανον 379, 31.
 παφίδος 19, 8.
 παίδιον 74, 14.
 παίτερον 75, 16.
 πάματα ἑλαττον ἢ κατηγορικά
 313, 9.
 πάον 54, 33.
 πάα 379, 33.
 πάδη 379, 34.
 πάδον 379, 34.
 πάδωνία 379, 34.
 πάια 379, 33.
 πάμβος 344, 4.
 πάμα 25, 10 et 33.
 πάματα 341, 35.
 πάμος 25, 10. et 30.
 πάμαι 84, 11.
 πάσις 25, 12.
 πάστᾶζειν 263, 2.
 πάα 25, 17. 310, 23.
 πάβιδας 355, 33.

Σ.

Σαβάγιος 372, 31.
 σακκοράφιον 337, 35.
 σαπέρας 319, 3.
 Σαφρικόν μέτρον 183, 14.
 σαφόραι 335, 22.
 Σαφωά 345, 28.
 σάρισσα 338, 24.
 σᾶς 335, 12.
 σᾶ αὐτόν 69, 28.
 σᾶθεν 67, 2.
 σᾶο 67, 1.
 σᾶριος 223, 34.
 σεμνός 21, 3.
 σεμνῶναι 95, 8.
 σεο 66, 31.

σεῦ 66, 32. 367, 30.
 σεῦ αὐτοῦ 69, 27.
 σημᾶναι 95, 8.
 σῆγα 96, 22.
 σῆγα 96, 26.
 σῆζε 311, 24.
 Σικελιώτης 380, 8.
 Σικελός 380, 8.
 σῆλλος 342, 27.
 σῆάνδικες 342, 17.
 σῆκιννις 379, 6.
 σῆάπτω 22, 25.
 Σῆκῶν 326, 16.
 σῆκτοῦχος 369, 32.
 σῆκορίνασθαι 343, 7.
 σῆκνμος 21, 3.
 σοι αὐτῶ 69, 23.
 σοῖο 67, 9.
 σοφίζομαι 89, 35.
 σοφίζω 89, 35.
 Σπανία 236, 26.
 σπέρσω 17, 15 et 36.
 σπονδεῖος 175, 1. 178, 1.
 σταδῆναι 380, 3.
 σταδμός 21, 1.
 σταφύλη 380, 7.
 σταφυλή 380, 8.
 στέαρ γαλῆ Proverb. 382, 15.
 στείχειν 105, 8.
 στέργω 292, 7.
 στέρφος 237, 14.
 στήναι 380, 3.
 στήω 38, 28.
 στιγματίας 325, 9.
 στιγμαί 316, 1.
 στίχοι πολιτικοί 98, 25. 99, 10.
 στίχων εἶδη 184, 1.
 στλεγγίς 341, 34.
 στοιχεῖα 105, 5.
 στοιχεῖον 328, 6. 346, 7.
 στόνυξ 228, 29.
 στοχάζομαι 323, 4.
 στράπτει 107, 24. 364, 36.
 στρατηγίδος 19, 11.
 στρόβιλα 280, 18.
 στύραξ 380, 18.
 συγγνώσκω 299, 32.
 συγγράφει 92, 7.
 συγγράφεται 92, 8.
 συγκοπή 366, 26.
 συγκρίνειν 72, 21.
 συγκρίνεσθαι 323, 4.
 συγκροτεῖν 381, 31.
 συμβάλει 47, 29.
 συμβάλλει 92, 34.

συμβάλλεται 92, 35.
 συμβάματα 313, 17.
 συμμαχεῖν 380, 12.
 συμφέρει 47, 28.
 συναλοίφῃ 367, 10.
 συναίρεις 368, 1.
 σύνδεσμος 119, 4. 157, 27.
 συνελοχα 359, 2.
 σύνεργος 380, 16.
 συνεργός 380, 16.
 συνετάξατο 322, 32.
 συνίζησις 179, 27.
 συνίσταται 92, 26.
 συνίστησι 92, 25.
 συνισχημένος 360, 12.
 σύρφαξ 329, 18.
 σύσσωμος 21, 22.
 συστολή 366, 12.
 σύστρεμμα 91, 18.
 συστρέφει 91, 15.
 συστρέφονται 91, 16.
 συστροφή 91, 18.
 σφάγανον 110, 8.
 σφηκίας στίχος 185, 24.
 σφραγιδος 19, 4.
 σχεδία 352, 1.
 σχέδιος 352, 3.
 σχῆμι 360, 23.
 Σχοινίς 248, 8.
 σῶ 310, 24.

T.

ταύτη 61, 4.
 Ταύχειρα 251, 2.
 Ταραντινίδιον 344, 31.
 τεθναίνῃ 360, 4.
 τεθνᾶναι 95, 12.
 τεθνεότος 41, 17.
 τεθνεώς 41, 16.
 τεθνεώτος 41, 17.
 τεθνεώς 41, 9.
 τεθνεῶσα 41, 23. 42, 2.
 τεθνεώτος 41, 9.
 τεθνήξεται 323, 17.
 Τειρεσίας 344, 8.
 τείχη 380, 20.
 τειχία 380, 20.
 τελεία στιγμή 316, 2 et 9.
 τέλειον μέτρον 183, 22.
 τεοῖο 67, 9.
 τεοῦ 67, 8.
 τετάρτη τροχαϊκή 186, 16.
 τετραμέτρα 181, 8.
 τετραχθᾶ 124, 33.

τετρήρης 351, 22.
 τετρώφεται 53, 1.
 τευθίδος 19, 5.
 τεχνῶμαι 354, 26.
 τζίπουρα 239, 3.
 τήθη 362, 35. 374, 19.
 τηθίς 362, 35. 374, 19.
 τηλικούτος 371, 18.
 τηνικάδε 371, 30.
 τηνικαῦτα 371, 26.
 τῆτες 124, 16. 341, 20.
 τητινόν 341, 19.
 τί δαί; 81, 9.
 τιθῆναι νόμον 380, 25.
 τιθεσθαι νόμον 380, 25.
 τιθίς 380, 22.
 τίλη 336, 6.
 τιμωροῦμαι 295, 10.
 τιμωρῶ 295, 10.
 τίπτει 125, 2.
 Τίρυνς 17, 7. 22, 26.
 τίτθη 362, 36. 374, 20. 380, 23.
 τοί 66, 27.
 τοῖσι 370, 7.
 τομαί στίχων 186, 1. πεπθημι-
 μερής 186, 5. ἐφθημιμερής
 186, 9. τρίτη τροχαϊκή 186,
 13. τετάρτη τροχαϊκή 186, 16.
 βουκολική 186, 19.
 τόν Enclit. 86, 32.
 τουθαρύξετε 343, 22.
 τόργος 205, 21.
 τούτκα 61, 22.
 τουτέοισιν 370, 6.
 τουτοισί 370, 7.
 τράμιν 342, 6.
 τραχῆς στίχος 185, 18.
 τρήρων 33, 32.
 τριακοντούτης 37, 24.
 τρήρων 371, 1.
 τρίμετρα 181, 8.
 τρίτη τροχαϊκή 186, 13.
 τριτοῦτος ἀντανυμία 71, 25.
 τριχθᾶ 124, 32.
 τροχαϊκόν μέτρον 189, 9.
 τροχάιος 175, 11. 178, 5.
 τροχος 380, 27.
 τροχός 380, 27.
 τρυγητός 376, 17.
 τρυγητός 376, 16.
 τρυγαλίδας 343, 5.
 τρυφή 54, 27.
 τρύφος 54, 27. 234, 26.
 Τυλλήσιον 257, 17.
 τύννη 66, 26.

τύπτεμεν 96, 4.
 τυπτέμεναι 95, 80. 96, 12.
 τυπτέναι 95, 32.
 τυπτίσθων 52, 29.
 τυπτόντων 52, 29.
 τυπτόμεσθα 369, 28.
 τύπτω 292, 22.
 τυψέμεναι 95, 30.
 τῶς 356, 31.
 τῷυτό 368, 21.

T.

τύβρις 20, 34. 22, 12.
 τύγαινε 346, 16.
 τύγιᾶ 354, 19.
 τύγιεινότερος 72, 22.
 τύγιεινότερος 72, 21.
 τύγᾶ γράμματα 21, 7. 195, 10.
 τύδωρ βατράχῳ Proverb. 332, 15.
 τύει 113, 16. 302, 1.
 τύμνος 21, 8. 22, 13.
 τύμνω 392, 7.
 τύνις 262, 4.
 τύπαγειν 375, 14.
 τύπέκρεκον 319, 13.
 τύπέρ 111, 30.
 τύπερασπίξω 332, 31.
 τύπέρβιος 111, 33.
 τύπερήμεροι 346, 1.
 τύπερθανμάξω 111, 33.
 τύπερμαζᾶν 347, 8.
 τύπερμαχεῖν 332, 29.
 τύπερσοφος 111, 33.
 τύπερσυντελικὸς χρόνος 7, 3. 12, 34.
 τύπερτατος 75, 3.
 τύπερτελεία στιγμή 316, 1 et 6.
 τύπερτερος 75, 3.
 τύπερτερώτερον 75, 15.
 τύπερτιθέναι 72, 24.
 τύπερτυᾶ 354, 20.
 τύπνος 370, 31.
 τύπνώω 42, 20.
 τύπβάλλει 90, 22.
 τύπβάλλεται 90, 21.
 τύπβολιμαῖος 90, 24.
 τύπβρῦχιον 381, 20.
 τύπβρηνγῶμαι 381, 18.
 τύπγραμμὸν 375, 22.
 τύπδείγμα 353, 14.
 τύπκήρῳξαι 378, 23.
 τύπδῶφῦθμον μέτρον 183, 18.
 τύπστασις 353, 6.
 τύπστιγμή 316, 3 et 31.

τύπταυρον 342, 8.
 τύποτελεία στιγμή 316, 2 et 11.
 τύπουλον 362, 23.
 τύποφήται 381, 16.
 τύρακις 275, 16.
 τύρινον 328, 10.
 τύσκληξέ 321, 29.
 τύφᾶναι 95, 8.
 τύφασμαι 24, 16.
 τύφηγητής 375, 23.
 τύφίσταται 92, 33.
 τύφίστησι 92, 32.
 τύψηλόν 88, 5.

Φ.

φᾶθι 52, 22.
 φακῆ 323, 27.
 φακος 323, 26.
 φάλαρις 326, 9.
 φᾶναι 95, 12.
 φαρμακεύς 380, 28.
 φαρμακός 380, 28.
 φάψ 233, 15.
 φέριστος 74, 21.
 φέριτερος 74, 21.
 φέρω 297, 20 et 24.
 φεύγειν 380, 30.
 φήλικες 245, 4.
 φθειρ 280, 16.
 φθονέω 294, 31.
 φιλαλήθης 354, 17.
 φιλεῖν 82, 24. 292, 3.
 φιλονεικεῖν 323, 12.
 φίλτατος 73, 5.
 φίλτερος 73, 5.
 φιλῦρα 370, 18.
 φλεγραία 207, 23.
 φλώροι 65, 12.
 φοινικίς 345, 8.
 φορίσω 311, 35.
 φράσαι 380, 33.
 φράσον 380, 33.
 φριμαγμός 381, 4.
 φριμάττεται 381, 3.
 φροντίξω 296, 4.
 φρονάττεσθαι 381, 4.
 φύμα 26, 3.
 φύναι 95, 12.
 φύσις 356, 24.
 φασσῶνια 341, 35.

X.

χαῖρε 346, 16.

χαιρέτω 40, 19 et 23.
 χαιμάζει 302, 1.
 χειριότερον 75, 15.
 χειριότερος 75, 27.
 χείρων 74, 26.
 χεῖρσησις 369, 26.
 χηναλωπηξ 310, 28.
 χθιζοί 362, 16.
 χιτών 381, 6.
 χιτώνιον 381, 6.
 χιτωνίσκος 381, 6.
 χουῆς 355, 10.
 χοαί 324, 11.
 χολάδες 381, 8.
 χόλικες 381, 8.
 χορείος 175, 17: 178, 6.
 χοριαμβικόν μέτρον 189, 27.
 χορίαμβος 176, 24. 178, 31.
 χουῆς 355, 10.
 χραῖ 323, 83.
 χρηματίζομαι 295, 8.
 χρηματίζω 295, 8.
 χρησθαι 323, 21.
 χρησται 381, 12.
 χρῦσειον 36, 25.
 χρῦσειον 36, 27.
 χρυσοῦν 36, 80.
 χυμα 26, 1.

χυμός 26, 1.
 χυτρειον 36, 30.
 χυτρεοῦν 36, 30.
 ζω 310, 25.

Ψ.

ψάλλιον 381, 14.
 ψέλλιον 381, 14.
 ψήνες 361, 21.
 ψοφεῖ 324, 6. 375, 1.
 ψύττα 342, 28. 346, 12.

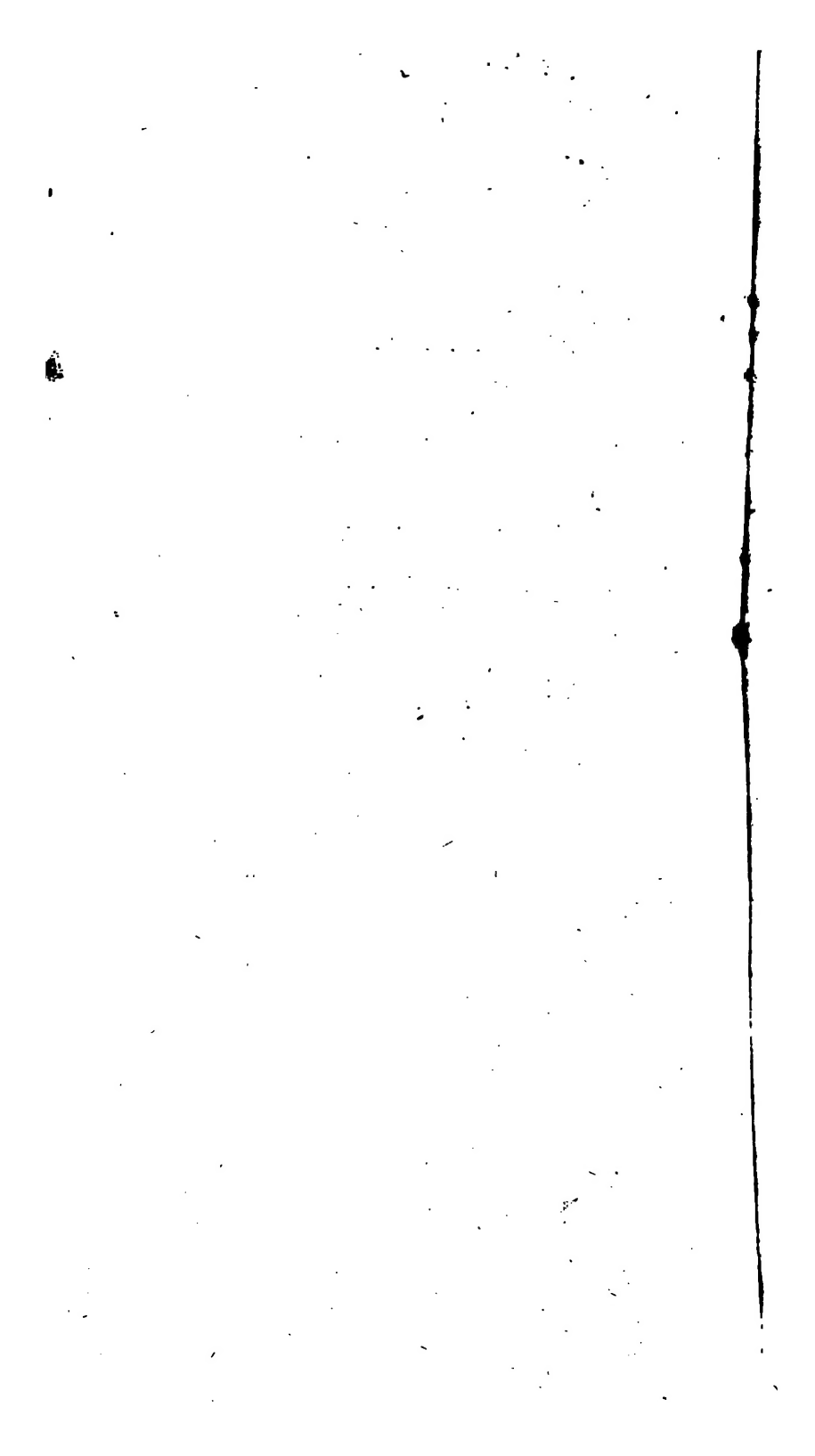
Ω.

ὠδί 143, 2.
 ὠδινεν ὄρος Prov. 346, 4.
 ὠξύνται 25, 1.
 ὠ πόποι 254, 31.
 ὠρεός 327, 8.
 ὠρεῖται 327, 9.
 ὠρορεν 26, 11.
 ὠρος 266, 28.
 ὠρυγμαί 23, 34.
 ὠρυχα 13, 29.
 ὠτος 372, 12.
 ὠγστο 359, 34.

In der J. C. Hinrichsschen Buchhandlung
sind ferner erschienen:

- Beck, Prof. J. R. G. *Lexicon Latino-Graecum manuale c. Auctarium ex opt. script. coll.* 8. (28 B.) 1828.
Schrp. 1 Rthlr. 12 Gr. Druckp. 1 Rthlr. 4 Gr.
- Ciceronis Cato Major, Laelius, Paradoxa et Somn. Scipionis (ex rec. Ernesti) in us. schol. editio 2a correct. 8. (8 B.) 1823. 8 Gr.
— ad M. Brutum Orator. Ex rec. Ernesti. In usum scholar. editio 3a. 8. (5 B.) 1825. 6 Gr.
- Orationes IV in Catilinam cum notis in usum scholar. ed. E. Antonius. 8. (5 B.) 1827. 6 Gr.
- Scripta rhetorica minora; recogn., argum. notis et indic. ill. J. C. F. Wetzel. 2 Vol. 8 maj. (48 $\frac{1}{2}$ B.) 1823. 1 Rthlr. 16 Gr.
- ut ferunt Rhetoricorum ad Herennium libri IV. Eiusdem de Inventionē rhet. libri II. Edit. Graevio-Burmanniana in Germ. repet. cur. suasque notas adj. Fr. Lindemann. 8 maj. (49 B.) 1828. Charta holl. 5 Rthlr. 8 Gr. Charta impr. 3 Rthlr. 20 Gr.
- Epistolae obscurorum virorum — Latein. nebst a. sehr seltenen Beiträgen zur Litteratur-Sitten- und Kirchengesch. des 16. Jahrh. erl. durch Dr. Ernst Münch. Et. s. tit. U. ab Hutten opera quae extant omn. T. VI. op. dubia. 8 maj. (85 B.) 1827. Ch. holl. 3 Rthlr. 16 Gr. Ch. impr. gall. 2 Rthlr. 16 Gr.
- Erasmii, Des. Rot. Colloquia. Ad fid. opt. exemplor. demum edita c. scholiis sel. variorum cur. God. Stallbaum. 8 maj. (29 B.) 1828. 1 Rthlr. 8 Gr.
- Euripidis Alcestis. Cum delectis adnotatt. potissimum l. H. Monkii, acced. emendationes Godofr. Hermannii. 8 maj. 1824. (9 B.) Charta holl. 20 Gr. Charta impr. 14 Gr.
- Lycophronis Alexandra c. Is. Tzetzae commentario. Ex recens. Lud. Bachmanni. 2 Vol. (circa 50 B.) 8 maj. (sub prelo.)
- Mai, Ang., die Aegyptischen Papyrus der Vaticanischen Bibliothek. Aus dem Italien. von Lud. Bachmann. Mit 3 grossen lithogr. Tafeln. gr. 4. 1827. 1 Rthlr.
- Platonis Dialogus Ion. Proleg. vindicav. et annot. explic. G. G. Nitzsch. Acced. de comparativis Graecae linguae modis ad submov. enallages opinion. comment. 8 maj. (6 B.) 1822. 9 Gr.
- Philebus, Recensuit, prolegomenis et commentariis illustr. Godofr. Stallbaum. Ed. Nova aucta appendice critica. 8 maj. (29 B.) 1826. 2 Rthlr.
- Plauti comoediae III. Captivi, Miles glor., Trinummus. In titronum grat. et us. schol. ed. Fr. Lindemann. Access. de vetere prosodia libellus. 8 maj. (19 $\frac{1}{2}$ B.) 1823. 1 Rthlr.
- Τυρταίου μέλη πολεμικῶν. — Kriegslieder des Tyrtäus. Mit einer neuen metrischen Uebersetzung u. histor. Einleitung, wie auch mit Wort- und Sacherklärungen von Rector C. Chr. G. Stock. gr. 8. (3 $\frac{1}{2}$ B.) 1819. 6 Gr.
- Vitae duum virorum T. Hemsterhusii et D. Ruhnkenii alt. ab eodem Ruhnkenio alt. a Dan. Wytttenbachio scripta. Olim in Germ. junctim repetitae nunc iterum editae. Access. Elogium. J. Meermannii auct. Const. Gras. Cur. Fr. Lindemann. 8 maj. (18 $\frac{1}{2}$ B.) 1822. 1 Rthlr.
- Xenophontis Anabasis, ed. quarta, Cyropaedia, Hellenica etc. cur. F. H. Bothe.

ΜΑΞΙΜΟΤ ΤΟΤ ΠΛΑΝΟΤΔΗ ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ	
ΔΙΑΛΟΓΟ΢	pag. 1—101.
ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ ΠΕΡΙ ΣΤΝΤΑΞΕΩ΢	— 103—166.
ΙΣΑΑΚΙΟΤ ΤΟΤ ΜΟΝΑΧΟΤ ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ ΠΟΙΗ-	
ΤΙΚΩΝ	— 167—196.
ΛΕΞΕΙ΢ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ΢ ΑΤΚΟΦΡΟΝΟ΢	— 197—236.
ΠΕΡΙ ΤΗ΢ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΤΝΤΑΞΕΩ΢ ΚΑΤΑ	
ΤΟΤ΢ ΠΑΛΑΙΟΤ΢	— 287—304.
ΑΛΦΑΒΗΤΟ΢ ΟΠΩ΢ ΣΤΝΤΑ΢ΣΕ΢ΘΑΙ ΔΕΙ ΤΑ ΡΗ-	
ΜΑΤΑ etc.	— 304—315.
ΠΕΡΙ ΣΤΙΓΜΩΝ	— 316.
ΣΤΝΑΓΩΓΗ ΛΕΞΕΩΝ ΧΡΗ΢ΙΜΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΤ	
ΛΟΤΚΙΑΝΟΤ	— 317—348.
ΕΡΙΜΕΤΡΟΜ	— 349—426.

1950

